COLLECTANEA ALEXANDRINA

Reliquiae minores Poetarum Graecorum Aetatis Ptolemaicae
323–146 *A.C.*

Epicorum, Elegiacorum, Lyricorum, Ethicorum.

Cum

Epimetris et Indice Nominum

Edidit

Iohannes U. Powell

OXONII
E Typographeo Clarendoniano

A 5455 . N6 1925

Oxford University Press, Ely House, London W. 1

GLASGOW NEW YORK TORONTO MELBOURNE WELLINGTON

CAPE TOWN SALISBURY IBADAN NAIROBI DAR ES SALAAM LUSAKA ADDIS ABABA

BOMBAY CALCUTTA MADRAS KARACHI LAHORE DACCA

KUALA LUMPUR SINGAPORE HONG KONG TOKYO

FIRST PUBLISHED 1925

REPRINTED LITHOGRAPHICALLY IN GREAT BRITAIN

AT THE UNIVERSITY PRESS, OXFORD

BY VIVIAN RIDLER

PRINTER TO THE UNIVERSITY

1970

HOC OPVS

CVIVS RATIONEM COMPROBAVIT

SIBI DEDICARI BENEVOLENTER ADNVIT

ROBINSON ELLIS

DOCTVS SERMONES VTRIVSQVE LINGVAE

149340

PRAEFATIO

Si quis reliquias poetarum Graecorum qui aetate quae Alexandrina dicitur floruerunt (scilicet ab anno 323 A.C., cum Ptolemaeus provinciam Aegyptum a Perdicca impetravit, ad annum 146 A.C., cum Corinthus a Romanis capta est), exceptis maioribus poematis, percensere vellet, maxima difficultate laboraret: primum quod nullum Corpus inveniret scriptores omnes amplexum; deinde quod scriptorum superstitum Thesaurus his proximis annis amplificatus est, novis fragmentis repertis; huc accedit quod opera in quibus continentur aut textu correcto aut materia addita obsoleverunt.

Fuere quidem grammatici qui talia opera, sed ex parte et ad suum quisque propositum, conficerent, velut Gaisford Poetas Minores Graecos, Düntzer (1840–2) Epicorum Fragmenta post Antoninos principes deducta; cui supervenit Kinkel Epicorum Fragmentis, citra tamen aetatem Alexandrinam opus imperfectum reliquit.

Hartung nonnullos ex huius temporis Elegiacis excerpsit, denique Augustus Meineke, praestantissimus grammaticorum, summa doctrina, summo iudicio ac lepore, Analecta Alexandrina et Choliambicos confecit. Fuere profecto nonnulli qui propius ad nostrum propositum accederent: Brunck Analectis Graecis (1776) omne genus poetarum complexus: Bergk Anthologiae Lyricae editione altera (1867), (quae raro venit), cuius vestigia E. Diehl nuper ingressus est; Vice-Comes Harberton (1895), qui acuto quidem ingenio, sed

incomposite et incuriose 'Meleagrum et alios poetas Anthologiae Iacobsii' edidit.

Verum nostra memoria non solum veterum poetarum a plurimis grammaticis textus emendatus est, sed plurima poemata poetarum adhuc ignotorum prolata sunt, velut inter Epigrammatistas Amyntas ex Aegypti harenis, inter Lyricos Isyllus, Aristonous, Philodamus, Limenius, e tabulis marmoreis et ipso solo Graeciae. Notorum scriptorum opera partim e Papyris amplificata sunt, velut Euphorionis, Posidippi, Phili(s)ci, Cercidae (qui adhuc nomen tantum et umbra erat), Phoenicis, Charetis, fortasse Axiopisti; quibus accedunt Lyricorum et Gnomicorum Anonymorum fragmenta, quaeque viri docti lexica, commentarios, scholia perscrutati, velut R. Reitzenstein et H. van Herwerden, eruerunt. Neque praetermittendum est, quod, si quis brevia poemata huius aetatis quae Epigrammata vocantur, animo perlustrare velit, ex indigesta Anthologiae Palatinae mole eruenda sunt, ubi nullo respectu temporum Anthologiae Meleagri, Philippi, posteriorum, ita commixtae sunt (veluti in A. P. v. 212–16, Posidippus, Meleager, Agathias, Paulus Silentiarius una serie sequuntur), ut inventio poetarum et ars imitatrix rhetorum in eandem paginam cogantur. Verum plurimi Epigrammatistae alteri volumini quod iam in manibus est reservantur.

Sed ne quis credat, quod de Alexandrina aetate volgo loqui solemus, idcirco scriptores omnes Alexandream sapere: sunt sane urbis Alexandreae et regionum finitimarum nonnulli municipes, et huius aetatis scriptoribus multa communia sunt, velut ars, dictio, doctrinae studium; ubique tamen in urbibus maritimis et interioribus Graeciae ipsius et Asiae et in insulis nati sunt poetae. Itaque quod nomen aetati maxime conveniat, disceptavere grammatici, quorum

argumenta exprompsit Holm, Hist. Graec. iv, pp. 5 sqq.; Hellenistica et Macedonica nonnullis, plurimis nuper Alexandrina placuit; verum cum nomen Hellenisticum, ipsum per se barbarum, orationi solutae *τῆς Κοινῆς Διαλέκτου* plerumque adhibeatur, quo non inclinaverunt poetae, et nomen Macedonicum aliquid ambiguitatis habeat, aetatem Alexandrinam vel Ptolemaicam appellare praestat.

Fragmenta poematum ad hanc aetatem pertinentium quae Hiller et Crusius in Anthologia Lyrica, 1904, Diels in Fragmentis Poetarum Philosophorum, Brandt in Corpore Poeseos Ludibundae, complexi sunt, nisi explendi aut corrigendi causa, adscribere supersedi, et Bergkii fines, nisi raro, depascere. Nonnulla tamen antiquioris aetatis quae Kinkelii Fragmentis Epicorum addenda sunt, Epimetris inclusi. Bergkianae Anthologiae Lyricae alteram recensionem E. Diehlio auctore, ut supra dixi, his proximis mensibus per partes prodeuntem, quatenus facta est copia, excussi.

Specimina duo (35 et 36) Lyricorum Recentium ante descripsi quam in manus venerat Wilamowitzii Griechische Verskunst. Ibi plura mele ex codice Ottoboniano 59 Bibliothecae Vaticanae edidit et Mesomedi cum causa tribuit, quae Collectaneis his persequi longius a proposito me abduceret.

Gratias ago imprimis Preli Clarendoniani Delegatis et Adiutoribus ab Epistulis, huius incepti ab initio fautoribus; deinde Erico Barber, Bernardo Grenfell, Friderico Hall, Arturo Hunt, Edgaro Lobel, Roderico McKenzie, Gilberto Murray, Henrico Stuart Jones, Marco Tod, Waltero Scott, qui libentissime doctrinam suam impertiti sunt; Societatis Hellenicae Concilio, quod licentiam permisit ut Papyros in libris suis editas exscriberem; ab aliis qui maxime adiuverunt, H. Idris Bell et H. I. M. Milne Musei Britannici in

Papyrorum collatione; A. I. B. Wace, qui Hymnorum Delphicorum ectypon a Praefecto Scholae Franco-Gallicae perficiendum curavit, A. W. Gomme, qui Philodami Scarphei inscriptionem inspexit; Edgaro Goodspeed, Professori Chicaginiensi, A. D. Knox Cantabrigiensi, quorum hic schedas primas Dissertationis suae 'The First Anthologist', ille Papyros Chicaginienses summa benevolentia commodavit; denique a Preli artificibus plurima me percepisse gratus agnosco.

Oxonii,
Id. Oct. MDCCCCXXIV.

SUMMARIUM

	PAGINA
Praefatio	vii
Ordo Poematum	xii
Index Scriptorum	xv
Tituli Poematum	xvii
Index Originum recentium	xx
Textus	1–245
Addenda	245
Epimetra	246
Index Nominum et Adiectivorum Propriorum	253

ORDO POEMATUM

I. EPICI. PAGINA

Nicaenetus . . . 1
Apollonius Rhodius . . . 4
Hegesianax . . . 8
Theolytus . . . 9
Rhianus . . . 9
Moero . . . 21
Archytas . . . 23
[Boeo] . . . 23
[Boeus] . . . 24
Demosthenes Bithynus . . . 25
Neoptolemus Parius . . . 27
Phaestus . . . 28
Theopompus Colophonius . . . 28
Euphorio . . . 28
Eratosthenes . . . 58
Maiistas . . . 68
Simias, Antagoras, Alexander Aetolus, vid. s.v. Elegiaci

Epica Adespota:

1. Epyllium Actaeonis (?) . . . 71
2. Epyllium Diomedis . . . 72
3. Epyllium Telephi (?) . . . 76
4. Epyllium: Anus Pauperata . . . 78
5, 6. Fragmenta Minora . . . 79
7. Hymnus in Iunonem; Ἥρας Λύσις (?) . . . 80, 245
8. Heraclea (?) . . . 81
9. Papyrus Chicaginiensis: Hymni Ptolemaici (?) cum Epyllio Andromedae (?) . . . 82
Incerta . . . 89

II. ELEGIACI.

Philetas . . . 90
Hermesianax . . . 96
Phanocles . . . 106
Simias . . . 109
Antagoras . . . 120
Alexander Aetolus . . . 121
Anacreon Iunior . . . 130
Nicaenetus, Apollonius Rhodius, Rhianus, Moero, Euphorio, Eratosthenes, vid. s. v. Epici

Elegiaca Adespota:

1. Aurea Aetas: Papyrus Oxyrhynchensis . . . 130
2. De Galatis: Papyrus Hamburgensis . . . 131

III. LYRICI.

Isyllus (Epidaurius) . . . 132
Anonymi Paean Erythraeus in Aesculapium . . . 136

Mace(donius), Paean in Apollinem et Aesculapium . 138
Anonymi Fragmentum Erythraeum Paeanis in Apollinem 140
Anonymi Fragmentum Erythraeum Paeanis in Seleucum 140
Anonymi Paean Delphicus i in Apollinem . . . 141
Limenius (Atheniensis) 149
Anonymi Curetum Hymnus 160
Aristonous (Corinthius) 162
Philodamus (Scarpheus) 165
Anonymi Hymnus in Dactylos Idaeos 171
Anonymi Fragmentum Paeanis in T. Flamininum . 173
Theocles 173
Hermocles 173
Dosiadas 175
Seleucus 176
Euphronius 176
Simias, vid. s. v. Elegiaci

Lyrica Adespota:

1. Παρακλαυσίθυρον, Fragmentum Grenfellianum . 177
2. Mimi Fragmenta 180
3. Comastes 181
4. Παῖς ἀλέκτορα ἀπολέσας 182
5. Melos Marisaeum 184
6. Helenae Querimonia 185
7. Saltus Montanus 185
8. Aphorismi Erotici 186
9. Pseud-Alcman 186
10. Homeri Laudes 187
11. Cassandrae Oracula 188
12–15. Choliambi 190
16–21. Scolia 190
22–5. Dithyramborum Fragmenta 192
26. Παρθένειον 193
27–30. Phalaecea Fragmenta 193
31. Epodi 194
32–8. *Appendix*: Lyricorum recentiorum specimina:
32. Nautarum Cantilena 195
33. ad Rhodios Ventos 195
34. Hymnus in Fortunam 196
35. Hymnus in Naturam pseudo-Pythagorae: Mesomedis (?) 197
36. Hymnus in Isin: Mesomedis (?) 198
37. Aulodiae 199
38. Monodia: Mirmillonis Amatrix 200

IV. ETHICI.

Cercidas; cui accedunt 201
Anonymi versus, ut videtur, Cercidae, in Papyris Heidelbergensi, Londiniensi, Bodleiana servati . 213
Axiopisti (?) Τέχνα, pseud-Epicharmea 219

Chares 223
Cleanthes 227
Phoenix 231
Hermeias 237
Parmeno 237
Sotades 238
Sotadea 240

EPIMETRA

i. Addenda Kinkelii Epicorum Fragmentis:
1. Atridarum Reditus 246
2. Ἀμφιαράου Ἐξέλασις 246
3. Antimachus Teius (?), Ἐπίγονοι (?) 247
4. [Epimenides] 248
5. Panyasis 248
6. Antimachus Colophonius 249
7. Choerilus 250
8. Epici Anonymi Incertum 251
9. Philoxenus Leucadius (?) 251
ii. Hermonax 251
iii. Eratosthenicum; de vocabulo *οἰρών* (*οἰ*-?) vel *οἰορών* . . 252

INDEX SCRIPTORUM

Alexander Aetolus . . . 121
Anacreon Iunior . . . 130
Anonymi—
Actaeonis (?) Epyllium . 71
Alcmanicum, pseud- . . 186
Amphiarai Exilium (?) . 246
Andromedae Epyllium (?) . 85
Anus Pauperata (Epyllium) 78
Aphorismi Erotici . . 186
Atridarum Reditus . . 246
Aulodiae 199
Aurea Aetas . . . 130
Cassandrae Oracula . . 188
Choliambi 190
Comastes 181
Diomedis Epyllium . . 72
Dithyrambi . . . 192
Elegiaca Adespota . 130 sqq.
Epica Adespota . . . 71
Epicharmea, pseud-, Axiopisti (?) Τέχνα . . . 219
Epodi 194
Ethici, Cercidae, ut videtur 213
Εὐφωρατίς, Scolium . . 191
de Galatis 131
Grenfellianum Fragmentum: vid. s. Παρακλαυσίθυρον 177
Helenae Querimonia . . 185
Heraclea (?) . . . 81
Ἥρας Λύσις, vel Hym. in Iunonem . . . 80
Homeri Laudes . . . 187
Hymni Ptolemaici; Papyrus Chicaginiensis . . 82
Hymnus Curetum . . 160
,, in Dactylos Idaeos 171
,, in Fortunam . 196
,, in Iunonem . 80, 245
,, [Mesomedis ?] in Isin . . . 198
,, [Mesomedis ?] in Naturam pseudo-Pythagorae . 197
Lyrica Adespota . 177 sqq.
Marisaeum Melos . . 184
Mimus 180
Mnemosyne, Scolium . 191

Anonymi (*continued*):
Monodia, Mirmillonis Amatrix 200
Musae, Scolium . . . 191
Nautarum Cantilena . . 195
Paeanes (vid. Titulos Poematum, s.vv.) . . . xviii
Παῖς ἀλέκτορα ἀπολέσας . 182
Παρακλαυσίθυρον (Fragmentum Grenfellianum) . 177
Παρθένειον 193
Phalaecea 193
Pythagoras, pseudo- [Mesomedis ?] 197
ad Rhodios Ventos . . 195
Saltus Montanus . . 185
Scolia; Papyrus Berolinensis 190
Telephi Epyllium (?) . . 76
Antagoras 120
Antimachus Colophonius . 249
Antimachus Teius (?) . . 247
Apollonius Rhodius . . 4
Archytas Amphissensis . . 23
Aristonous 162
Axiopistus (?) . . . 219

[Boeo] 23
[Boeus] 24

Cercidas, vid. s.v. Ethici supra 201, 213
Chares 223
Choerilus 250
Cleanthes 227

Demosthenes Bithynus . . 25
Dosiadas 175

Epicharmus, pseud- . (219), 222
[Epimenides] . . . 248
Eratosthenes 58
Euphorio 28
Euphronius 176

Hegesianax 8
Hermeias 237
Hermesianax . . . 96

Hermocles 173
Hermonax (vel Hermon) . 251

Isyllus 132

Limenius 149

Mace(donius) . . . 138
Maiistas 68
Mesomedes (?) . . 197, 198
Moero 21

Neoptolemus Parianus . . 27
Nicaenetus 1

Panyasis 248
Parmeno 237
Phaestus 28
Phanocles 106
Philetas 90
Philodamus Scarpheus . . 165
[Philoxenus] 251
Phoenix 231
pseudo-Pythagoras, vid. s.v. Mesomedes (?) . . . 197

Rhianus 9

Seleucus 176
Simias 109
Sotadea 240
Sotades 238

Theocles 173
Theolytus Methymnaeus . 9
Theopompus Colophonius . 28

TITULI POEMATUM

Ἄδωνις Σωτάδου . . . 238
Ἀκταίων (?)· Ἐπύλλιον Ἀνωνύμου 71
Ἀλεξανδρείας Κτίσις Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου . . . 5
Ἀλέξανδρος Εὐφορίωνος . . 29
Ἁλιεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ 121
Ἀμαζὼν Σωτάδου . . . 240
Ἀμφιαράου Ἐξέλασις (?) Ἀνωνύμου 246
Ἀνδρομέδα· Ἐπύλλιον Ἀνωνύμου 85
Ἄνιος Εὐφορίωνος . . . 29
Ἀντερινὺς ἢ Ἡσίοδος (?) Ἐρατοσθένους 63
Ἀντιγραφαὶ πρὸς Θεοδωρίδαν Εὐφορίωνος 29
Anus Pauperata Anonymi . 78
Aphorismi Erotici Anonymi . 186
Ἀπολλόδωρος Εὐφορίωνος . 29
Ἀπόλλων Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ 122
Ἀπόλλων Σιμίου . . . 109
Ἀραὶ ἢ Ποτηριοκλέπτης Εὐφορίωνος 30
Ἀραὶ Μοιροῦς 22
Ἀρεταλογία ἢ Περὶ Σαραπιείου τοῦ ἐν Δήλῳ Μαιΐστου . . 68
Ἁρμάτιος Θεοπόμπου τοῦ Κολοφωνίου 28
Ἀρσινόη-Ἀφροδίτη Ἀνωνύμου . 82
Ἀρτεμίδωρος Εὐφορίωνος . . 32
Ἀστραγαλισταὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ 127
Ἄτακτα ἢ Μοψοπία Εὐφορίωνος 37
Ἀτρειδῶν Κάθοδος Ἀνωνύμου . 246
Αὐλῳδίαι Ἀνωνύμου . . . 199
Aurea Aetas Anonymi . . 130
τὰ Ἀχαϊκὰ Ῥιανοῦ . . . 12

τὰ Βακχικὰ ἔπη Θεολύτου τοῦ Μηθυμναίου 9
τὰ Βαρβαρικὰ Ποιήματα Χοιρίλου τοῦ Σαμίου 250
εἰς Βελεστίχην (Βιλι-) Σωτάδου . 240
τὰ Βιθυνιακὰ Δημοσθένους τοῦ Βιθυνοῦ 25
Βωμὸς Δωσιάδου . . . 175

περὶ Γαλατῶν Ἀνωνύμου . . 131
Γέρανος Ἀρχύτου (?) . . 23
Γέρανος Εὐφορίωνος (?) . . 32
Γνῶμαι Χάρητος . . . 223
Γοργὼ Σιμίου 111
Grenfellianum Fragmentum (Παρακλαυσίθυρον) . . 177
Γυναικῶν Κατάλογος Νικαινέτου 2

Δημήτηρ Φιλίτου . . . 90
Δημοσθένης Εὐφορίωνος . . 32
Διθύραμβοι Ἀνωνύμου . . 192
Διομήδης (?)· Ἐπύλλιον Ἀνωνύμου 72
Διονυσιὰς Νεοπτολέμου τοῦ Παριανοῦ 27
Διόνυσος Εὐφορίωνος . . 32
Διόνυσος Κεχηνὼς Εὐφορίωνος . 33
Διόνυσος Κεχηνὼς Ἐρατοσθένους (?) 65

Ἐλεγεῖα Μοιροῦς . . . 22
Ἐλεγεῖον εἰς Εὐρυτίωνα Κένταυρον Ἑρμησιάνακτος . . 106
Elegiaca Adespota . 130 sqq.
Helenae Querimonia Anonymi 185
Epica Adespota . . 71 sqq.
Ἐπίγονοι Ἀντιμάχου τοῦ Τηΐου (?) 247
Ἐπίγραμμα Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου 8
Ἐπιγράμματα Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ 127
Ἐπιγράμματα Ἀνταγόρου . 121
Ἐπιγράμματα Εὐφορίωνος . 53
Ἐπιγράμματα Νικαινέτου . . 3
Ἐπιγράμματα Ῥιανοῦ . . 18
Ἐπιγράμματα Σιμίου . . 114
Ἐπιγράμματα Φιλίτου . . 93
Ἐπιθαλάμιος Ἐρατοσθένους . 65
Ἐπικήδειον εἰς Πρωταγόραν Εὐφορίωνος 34
Ἐπύλλιον: vid. s. vv. Ἀκταίων, Ἀνδρομέδα, Anus Pauperata, Διομήδης, Τήλεφος 71, 85, 78, 72, 76
Ἐπῳδοὶ Ἀνωνύμου . . . 194
Ἑρμηνεία (?) Φιλίτου . . 94
Ἑρμῆς Ἐρατοσθένους . . 58
Ἑρμῆς Φιλίτου . . . 91
εἰς Ἔρωτα Ἀνταγόρου . . 120
Ἔρωτες ἢ Καλοὶ Φανοκλέους . 106
εἰς Ἑστίαν Σιμίου . . . 113
Εὐφωρατὶς Ἀνωνύμου . . 191

τὰ Ἠλιακὰ Ῥιανοῦ . . . 12

814150

Ἡράκλεια (?) Ἀνωνύμου . . 81
Ἡράκλεια Πανυάσιδος . . 248
Ἡράκλεια Ῥιανοῦ . . . 10
Ἥρας Λύσις Ἀνωνύμου . 80, 245
Ἠριγόνη Ἐρατοσθένους . . 64
Ἡσίοδος (?) Ἐρατοσθένους: vid. Ἀντεριννύς 63
Ἡσίοδος Εὐφορίωνος . . 34

εἰς Θεόδωρον Σωτάδου . . 238
τὰ Θεσσαλικὰ Ῥιανοῦ . . 13
Θηβαῒς Ἀνταγόρου . . . 121
Θηβαῒς Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου 249
Θρᾷξ Εὐφορίωνος . . . 34

Ἴαμβοι Ἀνωνύμου, ut videtur, Cercidae . . . 213 sqq.
Ἴαμβοι Ἑρμείου . . . 237
Ἴαμβοι Κερκίδα . . . 213
Ἴαμβοι Παρμένωνος . . . 237
Ἴαμβοι Φοίνικος . . . 231
Ἰθύφαλλοι Ἑρμοκλέους . . 173
Ἰθύφαλλοι Θεοκλέους . . 173
Ἱλαρὰ Ἄισματα Σελεύκου . . 176
Ἰλιὰς Σωτάδου . . . 239
Ἴναχος Εὐφορίωνος: vid. Ἱστία 36
Ἱππομέδων Εὐφορίωνος . . 36
Ἱστία ἢ Ἴναχος Εὐφορίωνος . 36
τὰ Ἰωνικὰ Ποιήματα Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ . . . 129

Καλοὶ ἢ Ἔρωτες Φανοκλέους . 106
Κάνωβος Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου 4
Κασσάνδρας Χρησμοὶ Ἀνωνύμου 188
Κατάβασις εἰς Ἅιδου Σωτάδου . 240
Καύνου Κτίσις Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου 5
Κίναιδοι Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ: vid. s.v. Ἰωνικά . . 129
Κίρκα (?) Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ 122
Κλήτωρ Εὐφορίωνος . . 36
Κνίδου Κτίσις Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου 6
Κορωνισταὶ Φοίνικος . . 233
Κτίσεις Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου: vid. s. vv. Ἀλεξάνδρεια, Καῦνος, Κνίδος, Λέσβος (?), Ναύκρατις, Ῥόδος . 5 sqq.
Cubi Duplicatio Eratosthenis 66
Κωμαστὴς Ἀνωνύμου . . 181

τὰ Λακεδαιμονικὰ Φαίστου . 28
Λεόντιον Ἑρμησιάνακτος . . 96
Λέσβου Κτίσις [Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου ?] 7
Λύρκος Νικαινέτου . . . 1
Lyrica Adespota . . 177 sqq.

Μαρισαῖον Μέλος Ἀνωνύμου . 184
Μελίαμβοι Κερκίδα . . . 202
τὰ Μεσσηνιακὰ Ῥιανοῦ . . 16
τὰ Μηδικὰ Ποιήματα Χοιρίλου τοῦ Σαμίου 250
Μῆνες Σιμίου 112
Μῖμος Ἀνωνύμου . . . 180
Μνημοσύνη Ἀνωνύμου . . 191
Μνημοσύνη Μοιροῦς . . . 21
Μονῳδία Ἀνωνύμου, Mirmillonis Amatrix 200
Μοῦσαι Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ 124
Μοῦσαι Ἀνωνύμου . . . 191
Μοψοπία ἢ Ἄτακτα Εὐφορίωνος 37

Ναυκράτεως Κτίσις Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου 6
Nautarum Cantilena Anonymi 195
Νίνος Φοίνικος . . . 231

Ξένιος Εὐφορίωνος . . . 37

Ὁμήρου Ἐγκώμιον Ἀνωνύμου . 187
Ὀρνιθογονία Βοίου ἢ Βοιοῦς . 24

Παιὰν Ἀριστονόου Κορινθίου εἰς Ἀπόλλων α' . . . 162
Παιὰν Δελφικὸς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀνωνύμου 141
Παιὰν Διεὺς εἰς Ἀσκληπιὸν Ἀνωνύμου 137
Παιὰν Ἐρυθραῖος εἰς Ἀπόλλωνα Ἀνωνύμου 140
Παιὰν Ἐρυθραῖος εἰς Ἀσκληπιὸν Ἀνωνύμου cum Apographo Diensi 136
Παιὰν Ἐρυθραῖος εἰς Σέλευκον Ἀνωνύμου 140
Παιὰν Ἰσύλλου Ἐπιδαυρίου εἰς Ἀσκληπιόν 132
Παιὰν καὶ Ποθόδιον Λιμηνίου Ἀθηναίου εἰς Ἀπόλλωνα . 149
Παιὰν Μακε(δονίου) εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἀσκληπιόν . . 138
Παιὰν εἰς Τίτον Φλαμινῖνον Ἀνωνύμου 173
Παιὰν Φιλοδάμου Σκιρφέως εἰς Διόνυσον 165
Παίγνια Φιλίτου . . . 92
Παῖς ἀλέκτορα ἀπολέσας Ἀνωνύμου 182
Παρακλαυσίθυρον Ἀνωνύμου . 177
Παρθένειον Ἀνωνύμου . . 193
Πέλεκυς Σιμίου . . . 117
Περὶ τῶν Γαλατῶν Ἀνωνύμου . 131
Περὶ Σαραπιείου τοῦ ἐν Δήλῳ ἢ Ἀρεταλογία Μαιΐστου . . 68

τὰ Περσικὰ Ἑρμησιάνακτος (?) . 106
τὰ Περσικὰ Χοιρίλου τοῦ Σαμίου (vid. Βαρβαρικά, Μηδικά) . 250
Πυθόδιον (καὶ Παιὰν) Λιμηνίου Ἀθηναίου εἰς Ἀπόλλωνα . 149
Πολυχάρης Εὐφορίωνος . . 37
Ποτηριοκλέπτης (ἢ Ἀραὶ) Εὐφορίωνος 30
Πριάπεια Εὐφρονίου . . 176
Πρίηπος Σωτάδου . . . 240
Πτέρυγες Σιμίου . . . 116
εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον Σωτάδου 238

Ῥοδίοις Ἀνέμοις Ἀνωνύμου . 195
Ῥόδου Κτίσις Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου 7

Saltus Montanus Anonymi . 185
Σκόλια Ἀνωνύμου . . . 190

Τέχνα Ἀξιοπίστου (?) (vid. Ψευδεπιχάρμεια) 219
Τήλεφος (?)· Ἐπύλλιον Ἀνωνύμου 76
Τριχθονία (?) Νεοπτολέμου τοῦ Παριανοῦ 27

Ὑάκινθος Εὐφορίωνος . . 38
Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα [Βοιοῦς] . 24
Ὕμνος εἰς Δακτύλους Ἰδαίους Ἀνωνύμου 171
Ὕμνος εἰς Ἑστίαν Ἀριστονόου . 164
Ὕμνος εἰς τὴν Ἶσιν Ἀνωνύμου, (Mesomedis, ut videtur) . 198
Ὕμνος εἰς Δία Κλεάνθους . . 227
Ὕμνος Κουρήτων Ἀνωνύμου . 160
Ὕμνος εἰς Ποσειδῶνα Μοιροῦς . 23
Ὕμνος εἰς τὴν Τύχην Ἀνωνύμου 196
Ὕμνος εἰς τὴν Φύσιν Πυθαγόρου (Mesomedis, ut videtur) . 197
Hymni Ptolemaici (?) e Papyro Chicaginiensi Anonymi 82
Hymnus in Iunonem . 80, 245

τὰ Φαινόμενα Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ 129
τὰ Φαινόμενα Ἀνακρέοντος τοῦ νεωτέρου 130
τὰ Φαινόμενα Ἡγησιάνακτος . 8
Φαλαίκεια Ἀνωνύμου . . 193
Φιλοκτήτης Εὐφορίωνος . . 38
Φήμη Ῥιανοῦ 17

Χιλιάδες Εὐφορίωνος . . 39
Χωλίαμβοι Ἀνωνύμων (vid. 213, 216), 190

τὰ Ψευδαλκμανικὰ Ἀνωνύμου . 186
τὰ Ψευδεπιχάρμεια Ἀξιοπίστου (?) (vid. Τέχνα) . . . 219
Ψευδοπυθαγόρειον Μεσομήδους (?) 197

Ὠιὸν Σιμίου 118
Ὧροι Θεολύτου τοῦ Μηθυμναίου 9

INDEX ORIGINUM RECENTIUM

I. Papyri.

Anonymorum—
- Alcmanicum, pseud- . . 186
- Anus Pauperata . . 78
- Aphorismi Erotici . . 186
- Aulodiae 199
- Aurea Aetas . . . 130
- Cassandrae Oracula . . 188
- Comastes 181
- Diomedis Epyllium . . 72
- Dithyrambi . . . 192
- Epica 71
- Epicharmea, pseud- . . 219
- Epodi 194
- Euphoratis (Scolium) . 191
- de Galatis 131
- Grenfellianum Fragmentum 177
- Helenae Querimonia . . 185
- Heraclea (?) . . . 81
- Homeri Laudes . . . 187
- Hymni (?) Ptolemaici e Pap. Chicaginiensi . . 82
- Hymnus in Fortunam . 196
- Hymnus in Iunonem 80, 245
- Iambi 227
- Mimi versus . . . 180
- Mnemosyne (Scolium) . 191
- Monodia 200
- Musae (Scolium) . . 191
- Nautarum Cantilena . . 195
- Paeanes, vid. s.vv. in Titulis Poematum . . xviii
- Παῖς ἀλέκτορα ἀπολέσας . 182
- Παρακλαυσίθυρον (Fragmentum Grenfellianum) . 177
- Παρθένειον 193
- Phalaecea 193
- Pseud-Epicharmea . . 219
- ad Rhodios Ventos . . 195
- Saltus Montanus . . 185
- Scolia 190
- Telephi (?) Epyllium . . 76

Antimachus Colophonius . 249
Axiopistus (?) 219
Cercidas . 201 sqq., 213 sqq.
Chares 223
Choerilus 250
Panyasis 248
Phoenix 231

II. Codices MSS.

Euphorionis frr. 9, 51 . 31, 40
Mesomedis (?) Hymnus in Isin 198
Mesomedis (?) Hymnus in Naturam pseudo-Pythagorae 197

III. Lapides Inscripti.

Anonymorum—
- Curetum Hymnus . . 160
- Hymnus in Dactylos Idaeos 171
- Marisaeum Melos (parietarium) 184
- Paean Delphicus i in Apollinem 141
- Paean Erythraeus in Aesculapium cum Apographo Diensi 136
- Paeanis in Apollinem Fragmentum Erythraeum . 140
- Paeanis in Seleucum Fragmentum Erythraeum . 140

Aristonous, Hymnus in Apollinem 162
,, Hymnus in Vestam . 164
Isyllus, Paean in Aesculapium 132
Limenius, Paean Delphicus et Prosodium in Apollinem 149
Mace(donius), Paean in Apollinem et Aesculapium . 138
Maiistas, Aretalogia de Sarapeo . . . 68
Philodamus Scarpheus, Paean in Dionysum . . . 165

I

EPICI

NICAENETUS

I Λύρκος

Αὐτὰρ ὅ γε προτέρωσε κιὼν Οἰκούσιον ἄστυ
κτίσσατο, Τραγασίην δὲ Κελαινέος ἤγετο παῖδα
ἥ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιστας·
γείνατο δὲ ῥαδαλῇς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
Βυβλίδα, τῆς ἤτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος . . .
Βῆ †δεφερένδιος φεύγων φρικώδεα Κύπριν
καὶ Κράγον ὑλιγενῆ καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά . . .
ἔνθ' ἤτοι πτολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἰώνων,
αὐτὴ δὲ γνωτή, ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα,
Βυβλὶς ἀποπρὸ Πυλῶν Καύνου ὠδύρατο νόστον.

Parthen. xi. Περὶ Βυβλίδος. Ἱστορεῖ Ἀριστόκριτος περὶ Μιλήτου καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Καύνου Κτίσει (Schol. marg.). Περὶ δὲ Καύνου καὶ Βυβλίδος, τῶν Μιλήτου παίδων, διαφόρως ἱστορεῖται. Νικαίνετος μὲν γάρ φησι τὸν Καῦνον ἐρασθέντα τῆς ἀδελφῆς, ὡς οὐκ ἔληγε τὸ πάθος, ἀπολιπεῖν τὴν οἰκίαν καὶ ὁδεύσαντα πόρρω τῆς οἰκείας χώρας πόλιν τε κτίσαι καὶ τοὺς ἀπεσκεδασμένους τότε Ἴωνας ἐνοικίσαι. Λέγει δὲ ἔπεσι τοῖσδε· Αὐτὰρ ὅ γε κτλ. Οἱ δὲ πλείους τὴν Βυβλίδα φασὶν ἐρασθεῖσαν τοῦ Καύνου λόγους αὐτῷ προσφέρειν καὶ δεῖσθαι μὴ περιιδεῖν αὐτὴν εἰς πᾶν κακὸν προελθοῦσαν· ἀποστυγήσαντα δὲ οὕτως τὸν Καῦνον περαιωθῆναι εἰς τὴν τότε ὑπὸ Λελέγων κατεχομένην γῆν, ἔνθα κρήνη Ἐχενηΐς, πόλιν τε κτίσαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Καῦνον· τὴν δὲ ἄρα ὑπὸ τοῦ πάθους μὴ ἀνιεμένην, πρὸς δὲ καὶ δοκοῦσαν αἰτίαν γεγονέναι Καύνῳ τῆς ἀπαλλαγῆς, ἀναψαμένην ἀπό τινος δρυὸς τὴν μίτραν ἐνθεῖναι τὸν τράχηλον. Λέγεται δὲ καὶ παρ' ἡμῖν οὕτως·

> Ἡ δ' ὅτε δή ⟨ῥ'⟩ ὀλοοῖο κασιγνήτου νόον ἔγνω,
> κλαῖεν ἀηδονίδων θαμινώτερον, αἵτ' ἐνὶ βήσσῃς
> Σιθονίῳ κούρῳ πέρι μυρίον αἰάζουσιν·
> καί ῥα κατὰ στυφελοῖο σαρωνίδος αὐτίκα μίτρην
> ἀψαμένη δειρὴν ἐνεθήκατο, ταὶ δ' ἐπ' ἐκείνῃ
> βεύδεα παρθενικαὶ Μιλησίδες ἐρρήξαντο.

Φασὶ δέ τινες καὶ ἀπὸ τῶν δακρύων κρήνην ῥυῆναι ἀΐδιον τὴν καλουμένην Βυβλίδα. Cf. Parthen. i. Περὶ Λύρκου· ἡ ἱστορία παρὰ Νικαινέτῳ ἐν τῷ Λύρκῳ καὶ Ἀπολλωνίῳ Ῥοδίῳ Καύνῳ (Schol. marg.). Ἁρπασθείσης Ἰοῦς τῆς Ἀργείας ὑπὸ λῃστῶν ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἴναχος μαστῆράς τε καὶ ἐρευνητὰς ἄλλους καθῆκεν, ἐν δὲ αὐτοῖς Λύρκον τὸν Φορωνέως, ὃς μάλα πολλὴν γῆν ἐπιδραμὼν καὶ πολλὴν θάλασσαν περαιωθεὶς τέλος, ὡς οὐχ εὕρισκεν, ἀπεῖπε τῷ καμάτῳ· καὶ εἰς μὲν Ἄργος δεδοικὼς τὸν Ἴναχον οὐ μάλα τι κατῄει, ἀφικόμενος δὲ εἰς Καῦνον πρὸς Αἰγιαλὸν

(Αἰγιαλὸν Heyne e Con. *Narr.* ii; cf. Knaackii Callimachea, p. 15: αἰβίαλον, sed βι in ras., P) γαμεῖ αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Εἰλεβίην. Φασὶ γὰρ τὴν κόρην ἰδοῦσαν τὸν Λύρκον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν καὶ πολλὰ τοῦ πατρὸς δεηθῆναι κατασχεῖν αὐτόν· ὁ δὲ τῆς τε βασιλείας μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην ἀποδασάμενος καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαργμάτων γαμβρὸν εἶχεν. Χρόνου δὲ πολλοῦ προϊόντος, ὡς τῷ Λύρκῳ παῖδες οὐκ ἐγίνοντο, ἦλθεν εἰς Διδυμέως χρησόμενος περὶ γονῆς τέκνων, καὶ αὐτῷ θεσπίζει ὁ θεὸς παῖδας φύσειν, ᾗ ἂν ἐκ τοῦ ναοῦ χωρισθεὶς πρώτῃ συγγένηται. Ὁ δὲ μάλα γεγηθὼς ἠπείγετο πρὸς τὴν γυναῖκα, πειθόμενος κατὰ νοῦν αὐτῷ χωρήσειν τὸ μαντεῖον. Ἐπεὶ δὲ πλέων ἀφίκετο εἰς Βυβαστὸν πρὸς Στάφυλον τὸν Διονύσου, μάλα φιλοφρόνως ἐκεῖνος αὐτὸν ὑποδεχόμενος εἰς πολὺν οἶνον προὐτρέψατο, καὶ ἐπειδὴ πολλῇ μέθῃ παρεῖτο, συγκατέκλινεν αὐτῷ Ἡμιθέαν τὴν θυγατέρα. Ταῦτα δὲ ἐποίει προπεπυσμένος τὸ τοῦ χρηστηρίου καὶ βουλόμενος ἐκ ταύτης αὐτῷ παῖδας γενέσθαι. Δι' ἔριδος μέντοι ἐγένοντο Ῥοιώ τε καὶ Ἡμιθέα αἱ τοῦ Σταφύλου, τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ· τοσοῦτος ἀμφοτέρας κατέσχε πόθος. Λύρκος δὲ ἐπιγνοὺς τῇ ὑστεραίᾳ οἷα ἐδεδράκει, καὶ τὴν Ἡμιθέαν ὁρῶν συγκατακεκλιμένην, ἐδυσφόρει τε καὶ πολλὰ κατεμέμφετο τὸν Στάφυλον ὡς ἀπατεῶνα γενόμενον αὐτοῦ· ὕστερον δὲ μηδὲν ἔχων ὅ τι ποιῇ, περιελόμενος τὴν ζώνην δίδωσι τῇ κόρῃ κελεύων ἡβήσαντι τῷ παιδὶ φυλάττειν, ὅπως ἔχῃ γνώρισμα, ὁπότ' ἂν ἀφίκοιτο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Καῦνον, καὶ ἐξέπλευσεν. Αἰγιαλὸς δὲ ὡς ᾔσθετο τά τε κατὰ τὸ χρηστήριον καὶ τὴν Ἡμιθέαν, ἤλαυνεν τῆς γῆς αὐτόν. Ἔνθα δὴ μάχη συνεχὴς ἦν τοῖς τε τὸν Λύρκον προσιεμένοις καὶ τοῖς τὰ Αἰγιαλοῦ φρονοῦσιν· μάλιστα δὲ συνεργὸς ἐγίνετο Εἰλεβίη· οὐ γὰρ ἀπεῖπεν τὸν Λύρκον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδρωθεὶς ὁ ἐξ Ἡμιθέας καὶ Λύρκου (Βασίλος αὐτῷ ὄνομα) ἦλθεν εἰς τὴν Καυνίαν, καὶ αὐτὸν γνωρίσας ὁ Λύρκος ἤδη γηραιὸς ὢν ἡγεμόνα καθίστησι τῶν σφετέρων λαῶν. De fabularum varietate vid. Rohdium, *Gr. Roman* 101 n.; fabulam enarrant Ovid, *Met.* ix. 454 sqq., Anton. Lib. xxx. 1 ὅ γε sc. Miletus 2 Τραγασίῃ δὲ καλαινέες εἴχετο παιδί P Κελαινέος Passow; Ellis, *Am. Journ. Phil.* vii. 25: Κελαινοῦς Voss: Καλαινοῦς vel -νόος Mein. Τραγασίην et ἥγετο παῖδα optime Hecker, *Philol.* 1850, p. 415 5 βιβλίδα P Lacunam statuit Mein., cum sententia ὡς οὐκ ἔληγε τὸ πάθος desideretur 6 βῆ δεφερένδιος P: βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας (urbis Cariae) Voss: βῆ δ' ὅ γ' ἄφαρ δέννους Jacobs: πέρην Δίας Passow: ἄφαρ ἔνδιος Kayser: βῆ δὲ Πυρινδῆας Ellis, coll. Steph. Byz. Πύρινδις· πόλις Καρίας. ὀφιώδεα Κύπρον P: φρικώδεα Κύπριν Jac.: Κάπρον (flumen Lyciae, sed in regione nimis devia, Strab. 578. 16) Heyne: Κάδμον (mons Lyciae, Strab. ib.) Martini: ὀφρυώδεα Κύδναν (urbs Lyciae) vel novata forma Κύδνον Ellis: 7 κάπροσ ὑλι γενὲσ P: Κράγος, mons Lyciae, Strab. 665. 5: Meineke ὑλιγενῆ, sed alterius montis nomen generis neutr. desiderat: fort. Κάπρον θ' Martini. Κράγον viderunt edd., cf. utique de Byblide Ovid, *Met.* ix. 644

quibus illa relictis
Caras et armiferos Lelegas Lyciamque pererrat.
Iam Cragon et Limyren Xanthique reliquerat undas.

Silvis consitus est Cragos: Hor. *Od.* i. 21. 8 'viridis Cragi'. Pro ὑλιγενὲς Mein. coni. ἠλιτενές, vel -ῆ, coll. Suid. ἠλιτενὴς πέτρα· ὑψηλή: ὑψιτενῆ vel -ές Hecker, coll. Ammonio in *Etym. M.* 588. 2 ὑψιτενής τε Μίμας. Sed formatio ὑλι- legitima est, Kühner i. 2, p. 328; ὑλιγενής = ὑλήεις, nam vis terminationis -γενής saepe consopita est (G. C. Richards, *Class. Quarterly*, xii, p. 21) Post hunc versum lacunam statuit Mein., vel ἶκτο pro ἱρὰ scribit Καρῶν Hecker, sed hiatu gaudet Nicaen., vv. 3, 5, 9, 10 De fonte Echeneide intellegit Mein. 9. αὐτοκασιγνήτη δ' Legrand 10 ἀπὸ προπύλων Brunck

2 Γυναικῶν κατάλογος

Athen. xiii. 590 B κατάλογον γυναικῶν ποιουμένοις, οὐ κατὰ . . . τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου τοῦ Σαμίου ἢ Ἀβδηρίτου nullis versibus exscriptis

3 Epigrammata

Ἡρῷσσαι, Λιβύων ὄρον ἄκριτον αἵτε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ στρεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
τέκνα θεῶν, δέξασθε Φιλήτιδος ἱερὰ ταῦτα
δράγματα καὶ χλωροὺς ἐκ καλάμης στεφάνους,
ἅσσ' ἀπὸ λικμητοῦ δεκατεύεται· ἀλλὰ καὶ οὕτως,
ἡρῷσσαι, Λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

A. P. vi. 225. Nymphas, Libyae Heroinas, descripsit Ap. Rhod. iv 1358 sqq. 1 ὄρος P: corr. Stadt. Nomen montis latere putat Mein., Wesseling Χαρίτων ὄρος incerti critici emendationem dedit ex Hdt. iv. 175 Κῖνυψ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου τοῦ καλευμένου Χαρίτων ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ· ὁ δὲ λόφος . . . δασὺς ἴδῃσί ἐστι 3 Φιλιστίδου Heck.: Φιλητίδου aut Φιλίστιδος Mein.

4

Ἠρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην
λείπων εἰς αὐτὴν ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρῃ παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
Στρυμονίης Ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίῃ.

A. P. vii. 502. 2 αἰπὴν Mein.

5

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ἑρμῆν
ἔπλασεν ἀψῖδος κύκλος ἑλισσόμενος.
Πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι· ἀλλ' ἐφίλησα,
ὦ ξεῖν', ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

A. P. xvi. 191. 1 Αὐτόθεν, non, ut Jac. censet, αὐτοσχεδίασμα, sed, ut Boiss., ex ipsa loci terra fictum

6

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλὰ παρ' Ἥρῃ
δαίνυσθαι, Ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
Ἀρκεῖ μοι λιτὴ μὲν ὑπὸ πλευροῖσι χάμευνα,
ἐγγύθι γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. Ἀλλὰ φερέσθω
οἶνος, καὶ Μουσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,
θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

A. P. Cougny, App. iv. 40. Athen. xv. 673 B Μνημονεύειν δ' ἔοικεν ἐπι ποσόν τι τῆς κατὰ τὴν λύγον στεφανώσεως καὶ Νικαίνετος ὁ ἐποποιὸς ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι, ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος καὶ τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἠγαπηκὼς ἐν πλείοσι. Λέγει δὲ οὕτως· Οὐκ ἐθέλω κτλ. Verba ὁ ἐποποιός et v. 8 νήσου . . . ἡμετέρης, sc. Σάμου, hoc epigr. Nicaeneto Samio tribuendum esse arguunt; cetera epigr. quae cum Nicaeneti nomine traduntur Smyrnaei sunt 3 λιτῇ Diels: αιτη A: κοίτῃ vulg. χαμευνάς Diels, sed χάμευνα testatur Eleg. Adesp. 2. 17 4 ἐγγύθι Diels: ἐγγύοι A: ἐγγὺς Mus. πὰρ Kaib.

7 Incertum

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοις σοφόν.
Τοῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδώδει πίθου.
Τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγαρ' ἔβρυεν, εἶχε δὲ κισσῷ
μέτωπον οἷα καὶ σὺ κεκροκωμένον.

A.P. xiii. 29. Tit. Νικαινέτου P: Νικηράτου Pl: sine auctoris nomine legitur ap. Athen. ii. 39 C: Demetrio Halicarnassensi tribuit Zenob. *Prov.* vi. 22, Asclepiadi aut Theaeteto Suidas s. v. Ὕδωρ et Phot. s. v. post Suid. 1 τι χαρίεν Athen. C E πέλει ταχὺς ἵππος P: μέγας πέλει ἵππος Pl: πέλει μέγας ἵππος Athen. C E 2 οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν P: καλὸν οὐ τέκοις ἔπος Pl: χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις Athen. C E, Zenob., Suid., Phot. 3 τοῦτ' P: ταῦτ' Pl, Athen. C E καὶ ἔπινεν P, lapsu librarii 5 Τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγαρ' Jac.: τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας P: τοιγαροῦν στεφάνων δόμος Athen. C E: τοιγάρτοι Brunck: τοιγάρ οἱ Wilam.: δέμας Mein. κισσῷ P Pl: κιττῷ Athen. 6 οἷα καὶ Ath.: ὥσπερ καὶ P Pl: οἷάπερ Heck. κεκρικωμένον Casaub., sed cf. Theocr. *Epig.* iii. 3, 4 τὸν κροκοέντα . . . κισσόν

8

Ad Nicaenetum olim rettulit Stadtm. (*Anth. Gr.* ii. 1, p. xxiv) *A. P.* vii. 159, 166

APOLLONIUS RHODIUS

1 Κάνωβος

Κορινθιουργές ἐστι κιόνων σχῆμα

Steph. Byz. s.v. Κόρινθος· Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κανώβῳ [δευτέρῳ] Κορινθιουργές κτλ.; δευτέρῳ delet Mein. tanquam e βῳ corruptum et dittographia insertum; nam neque de altera carminis editione (Κάνωβος δεύτερος, solita grammaticorum locutione), neque de altero libro unius carminis Choliambici, Κανώβου δευτέρῳ, existimari posse. Non de urbis fundatione, sed de historia et catasterismo Canobi, classis Menelaeae gubernatoris, agi verisimile esse demonstravit Maass, coll. Schol. ad Nicand. *Ther.* 309, 311, et propter metrum numero Κτίσεων eximendum censuit: improbat Knaack ap. Pauly-Wiss. Κιόνων σχῆμα ad monumentum respiciunt; cf. Dionys. Perieg. 13 καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου. Formam Κάνωπος mavult Steph. Byz. ad loc.

2

Τέρψει δὲ νηῶν ὁ γλυκύς σε χωρίτης
πλόος κομίζων δῶρα πλουσίου Νείλου.

Steph. Byz. s. v. χώρα· Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβῳ Τέρψει κτλ. 1 Τέρψει δὲ νηῶν Pinedo: τρέψει δὲ νηὸν A V: στρέψει δὲ νηὸν R χωρίτης libri: corr. Mein. 2 Νείλου πλουσίου libri: transp. Gavel

3

Huic poemati rettulit Maass Schol. ad Nicand. *Ther.* 305 καὶ Ἀπολλώνιος δέ φησι τῶν πληγέντων ὑπὸ αἱμορροΐδος ῥήγνυσθαι καὶ τὰς ὠτειλάς· Cf. Schol. ad 312 ἡ αἱμορροῒς ἔδακε Κάνωβον, τὸν κυβερνήτην τοῦ Μενελάου, καθεύδοντα ἐν τῷ πρὸς Αἴγυπτον αἰγιαλῷ, καὶ ἐνῆκεν αὐτῷ ἰόν

4–12 Κτίσεις

4 Ἀλεξανδρείας Κτίσις

Schol. Nicand. *Ther.* 11. Περὶ γοῦν τῆς τῶν δακνόντων θηρίων γενέσεως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος . . . Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῇ τῆς Ἀλεξανδρείας Κτίσει ἀπὸ τῶν σταγόνων τοῦ τῆς Γοργόνος αἵματος. Κτίσεις congessit Müller, F H G iv, 693

5 Καύνου Κτίσις

Οὐδ' ἵπποι ὀρθρινὰ κατὰ κλισίας χρεμέθεσκον,
ἀλλὰ βόες πλείῃσι παρηυνάζοντο κάπῃσι,
νηυσὶ δὲ πρηκτὰ κέλευθα Χελιδονίης ἀπὸ πέτρης
Πληγάδας ἀξείνους καὶ ὅπου Φινήϊα δόρπα
Ἅρπυιαι ἄτλητον ἐπὶ ψώαν πνείεσκον.

Parthenius, Ἐρ. Παθ. 1 περὶ Λύρκου· ἡ ἱστορία παρὰ Νικαινέτῳ ἐν τῷ Λύρκῳ καὶ Ἀπολλωνίῳ Ῥοδίῳ Καύνῳ. Cf. Parthen. xi Schol. marg. περὶ Βυβλίδος· ἱστορεῖ Ἀριστόκριτος περὶ Μιλήτου καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Καύνου Κτίσει. Vid. ad Nicaen. 1, ubi Parthenii verba exscripta sunt.

Cramer, *Anecd. Par.* iv, p. 16. Apollonio (nimirum Rhodio, nam Πληγάδες, v. 4, vocabulum Apollonianum est, *Argon.* ii. 596, 645) tribuit Tzetz. ad Lycophr. 1285: de Symplegadibus ὁ δὲ Ἀπολλώνιός ποτε μὲν φαίνεται περὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον, ποτὲ δ' ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφων· Πληγάδας ἀξείνους καὶ ὅπου Φινήϊα δόρπα (φοινήια Tzetz.): et priorem sententiam continent *Argon.* iv. 786. In codice haec sequuntur: Πλωτὴ ἐγένετο ἡ θάλασσα ἀπὸ Χελιδονίων, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Λυκίας, μέχρι τοῦ Ἀξείνου Πόντου· αἱ γὰρ Συμπληγάδες ἐκεῖ εἰσιν, ἃς Πληγάδας εἴρηκεν. Δοκεῖ δὲ Φινεὺς τυφλωθεὶς ἐπ' ἐκείνου τοῦ τόπου διατρίβειν καὶ στερεῖσθαι τῆς τροφῆς, τῶν Ἁρπυιῶν αὐτοῦ τὰ δεῖπνα ἁρπαζουσῶν τοσαύτην (τοσοῦτον codd.: corr. Ruhnk.) ἀπολιπουσῶν ὀσμὴν ἀνυπόστατον. ⟨ψώα ἢ καὶ ψῶζα· σημαίνει⟩ δὲ τὴν δυσωδίαν (add. Reitzenstein, *Index Lectionum* ii. 15, 16). Ruhnken versus ad primam editionem Argonauticorum rettulit, cui sententiae edd. recc. non faverunt. Ad Καύνου aut Κνίδου Κτίσιν refert Michaelis, praeeunte Meinekio. 1 ὀρθριναὶ codd. corr.: Mein. *Anal. Al.* p. 402 2 ἀλλὰ] οὐδὲ Mein. ἀλλὰ βόες πλείῃσι παρκυνάζοντο cod. Vat. Etym. Gen., de quo codice vid. Reitzenstein. *Gesch. d. griech. Etym.* p. 2: πλήρεσσι κατευνάζοντο cod. Flor. Etym.

ap Millerum : *κατηυνάζουσαι* cod. Par. Etym. ap. Cram. *Anecd. Par.* iv. 16, qui secundum Reitzenst. descriptus est e Florentino : *κάποισι* Par. 3 post versum excidisse nonnulla credit Ruhnk. 4 *ὁ* Par. *Φινηαδα* Vat. prima *α* in ras. : *φινηιαδα* Flor., Par. : *φοινήια* Tzetz. : corr. Ruhnk. 5 versum habet *Etym. M.* s.v. *ψῶα καὶ ψῶζα* *Ἅρπυιαι . . . ἐπὶ ψώαν πνείεσκον* *Etym. M.* : *ἅρπυραι . . . ἐπιψώαν πνείεσκον* Vat. : *ἅρπυιαι . . . ἐπιψῶον ἀμπνείεσκον* Flor. : *ἅρπυιαι . . . ἐπιψῶον ἀμπνεύεσκον* Par. Sensum fort. recte dedit Reitzenst., E. Schwartzium secutus : ' Pacem describit poeta, in qua non circum tentoria hinniunt equi, sed boves plenis praesepibus adiacent ; idemque animadvertit eosdem terminos mari Graeco a poeta poni, quos in Calliae pace Persarum navigationi statutos esse scimus '

6 Κνίδου Κτίσις

Steph. Byz. s.v. Ψυκτήριος. Ψυκτήριος· τόπος ἐν Θρᾴκῃ, ἀπὸ Ἡρακλέους ἀναψύξαντος τὸν ἱδρῶτα ἐν τῷ καταπαλαῖσαι τὸν Ἀδραμύλην, καθώς φησιν Ἀπολλώνιος ἐν Κνίδου Κτίσει. Cf. n. ad. 5

7 Ναυκράτεως Κτίσις

Τῷ ῥά ποτ' Ὠκυρόην νύμφην, περικαλλέα κούρην,
Χησιὰς εὐπατέρεια τέκεν φιλότητι μιγεῖσα,
Ὠκυρόην, ᾗ κάλλος ἀπείριτον ὤπασαν Ὧραι.

Athen. vii. 283 E. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν Ναυκράτεως Κτίσει τὸν Πομπίλον φησὶν ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διά τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα· τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν παραρρεῖν ποταμὸν Ἴμβρασον, Τῷ ῥά κτλ.

8

Πατρὸς ἐμεῖο φίλου συμφράδμονα θυμὸν ἀέξων,
Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαὼς θοὰ βένθεα πόντου,
σῷζέ με.

Athen. vii. 283 F. Inde pergit Athen. Ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι ἁρπάσαι. Διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατά τινα Ἀρτέμιδος ἑορτὴν καὶ μέλλουσαν ἁρπάζεσθαι εὐλαβηθεῖσαν Πομπίλον τινὰ θαλασσουργὸν ἄνθρωπον καθικετεῦσαι ὄντα πατρῷον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, λέγουσαν τάδε· Πατρὸς κτλ.

9

Πομπίλον ὠκυάλων νηῶν παιήονα δούρων

Athen. vii. 284 A. *νήσων* A : corr. Schweighaeuser *αι·ονονα δουρον* A : *ὀδουρόν* Wilam. : *παναπήμον' ὀδουρόν* olim conieci, coll. *θ* 566 *πομποὶ ἀπήμονες* : em. G. Murray. Inde pergit Athen. καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν. Ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τήν τε κόρην ἁρπάσαι, καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον εἰς τὸν ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι, ποιῆσαί τε τὸν Πομπίλον κτλ.

10 Ῥόδου Κτίσις

Ὅσσα τε γαίης
†ἔργα τε Δωτιάδος πρότεροι κάμον Αἱμονιῆες

Steph. Byz. s. v. Δώτιον πόλις Θεσσαλίας . . . τὸ θηλυκὸν Δωτηΐς καὶ Δωτίας . . . Ἀπολλώνιος ὁ 'Ῥόδιος ἐν Ῥόδου Κτίσει' Ὅσσα τε κτλ. 2 ἕρματα coni. Mein. 'Dotiados terrae columina'.

11

Schol. Pind. *Ol.* vii. 86 καὶ Ἀπολλώνιος ὁ ποιητής φησιν ἄπυρα τοὺς Ῥοδίους ἱερὰ θύειν διὰ τὴν πρὸς Ἥφαιστον ἕνεκα τῶν γάμων ἔχθραν, ὅτι ἐπεδίωξε τὴν Ἀθηνᾶν βουλόμενος συμμιγῆναι

12 Λέσβου Κτίσις

Parthen. xxi. 2. Versus sine auctoris nomine tradit Parthenius; Müller, *F. H. G.* iv. 314, et Sakalowski (*Myth. Graeci* ii. 1, *Proleg.* p. xxv) Apollonium Rhodium auctorem esse recte credunt. Et metrum et dictio Apollonium referunt: veluti φρένας ἐπτοίησεν in fine versus *Argon.* i. 1232; et vocabula quae saepe Apollonius usurpat, ἀγάλλομαι, θηεῖσθαι, ἐέλδεσθαι, οἶτος, ὑποσχεσίη, ἐπαγαίεσθαι, δυσάμμορος, ἀλκήεις, αὐτοκασίγνητος. Vix Demosthenes Bithynus scripsit: vid. Steph. Byz. s. vv. Λάμψακος et Ὀλιζών. Vid. Mein. *An. Al.* 325

Ἔνθα δὲ Πηλεΐδης κατὰ μὲν κτάνε Λάμπετον Ἴρου,
κὰδ δ' Ἱκετάονα πέφνεν ἰθαιγενέος Λεπετύμνου
υἱέα Μηθύμνης τε, καὶ ἀλκηέστατον ἄλλων
αὐτοκασίγνητον Ἑλικάονος ἔνδοθι πάτρης
†τηλίκον Ὑψίπυλον· θαλερὴ δέ μιν ἄασε Κύπρις.
Ἡ γὰρ ἐπ' Αἰακίδῃ κούρης φρένας ἐπτοίησεν
Πεισιδίκης, ὅτε τόν γε μετὰ προμάχοισιν Ἀχαιῶν
χάρμῃ ἀγαλλόμενον θηέσκετο, πολλὰ δ' ἐς ὑγρὴν
ἠέρα χεῖρας ἔτεινεν ἐελδομένη φιλότητος.

εἶτα μικρὸν ὑποβάς·

Δέκτο μὲν αὐτίκα λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἔνδοθι πάτρης
παρθενική, κληῖδας ὑποχλίσσασα πυλάων,
ἔτλη δ' οἷσιν ἰδέσθαι ἐν ὀφθαλμοῖσι τοκῆας
χαλκῷ ἐληλαμένους, καὶ δούλια δεσμὰ γυναικῶν
ἑλκομένων ἐπὶ νῆας ὑποσχεσίης Ἀχιλῆος,
ὄφρα νυὸς γλαυκῆς Θέτιδος πέλοι, ὄφρα οἱ εἶεν
πενθεροὶ Αἰακίδαι, Φθίῃ δ' ἔνι δώματα ναίοι

ἀνδρὸς ἀριστῆος πινυτὴ δάμαρ (οὐδ' ὅ γ' ἔμελλεν
τὰ ῥέξειν), ὀλοῷ δ' ἐπαγάσσατο πατρίδος οἴτῳ·
ἔνθ' ἥ γ' αἰνότατον γάμον εἴσιδε Πηλείδαο
Ἀργείων ὑπὸ χερσὶ δυσάμμορος, οἵ μιν ἔπεφνον
πανσυδίῃ θαμινῇσιν ἀράσσοντες λιθάδεσσιν.

Parthen. xxi. Περὶ Πεισιδίκης (Schol. marg.). *Λέγεται δὲ καὶ ὅτε Ἀχιλλεὺς πλέων τὰς προσεχεῖς τῇ ἠπείρῳ νήσους ἐπόρθει, προσσχεῖν αὐτὸν Λέσβῳ· ἔνθα δὴ καθ' ἑκάστην τῶν πόλεων αὐτὸν ἐπιόντα κεραΐζειν. Ὡς δὲ οἱ Μήθυμναν οἰκοῦντες μάλα καρτερῶς ἀντεῖχον, καὶ ἐν πολλῇ ἀμηχανίᾳ ἦν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἑλεῖν τὴν πόλιν, Πεισιδίκην τινὰ Μηθυμναίαν, τοῦ βασιλέως θυγατέρα, θεασαμένην ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν Ἀχιλλέα ἐρασθῆναι αὐτοῦ, καὶ οὕτως τὴν τροφὸν διαπεμψαμένην ὑπισχνεῖσθαι ἐγχειρίσειν αὐτῷ τὴν πόλιν, εἴ γε μέλλοι αὐτὴν γυναῖκα ἕξειν. Ὁ δὲ τὸ μὲν παραυτίκα καθωμολογήσατο· ἐπεὶ μέντοι ἐγκρατὴς ⟨τῆς⟩ πόλεως ἐγένετο, νεμεσήσας ἐπὶ τῷ δρασθέντι προὐτρέψατο τοὺς στρατιώτας καταλεῦσαι τὴν κόρην. Μέμνηται τοῦ πάθους τοῦδε καὶ ὁ τὴν Λέσβου Κτίσιν ποιήσας ἐν τοῖσδε· Ἔνθα δὲ κτλ.* Similem fabulam narrant de Pedaso Scholl. ABTD ad Z 35 (Arsen. *Violet.* 135), quae correxi in *Class. Rev.* xxvii. 130. 1 Ἴρου] ἥρω P, em. Gale e Steph. Byz. s.v. Λαμπέτειον· σῆμα ἐν Λέσβῳ, ἀπὸ Λαμπέτου τοῦ Ἴρου 2 ἐκ P: corr. Gale ἰθαγενέος P: epicam formam repos. Mein. Λεπετίμνου Gale 5 ὑψίπυλον P: corr. Gale: ὑψιπύλου Legrande: ὑψιπολιν Pass.: Τήλεμον ὑψιπύλου Herm. 6 κούρης P: corr. Heyne 7 Πεισιδίκη P: corr. Heyne 8 θυέσκετο P: corr. Gale 10 μὰν P: corr. Legrande 15 ἦεν P: corr. Edd. 16 ἐν P: corr. Mein. 17 πινυτὴ] μνηστὴ Legr. 17, 18 uncinos dedi, ut ἐπαγάσσατο cum ἔτλη (v. 12) et Peisidice coeat 18 ἐπαγάσσετο P: corr. Mein.

13 Ἐπίγραμμα

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς·
αἴτιος ὁ γράψας Αἴτια Καλλίμαχος.

A.P. xi. 275. 1 Καλλιμάχου P et Eust. ad *a* p. 63, 21: corr. Bentl. 'Lexicographi definitio παρῳδεῖται' (Croiset).

Cetera fragmenta vel fragmentorum vestigia velut πρὸς Ζηνόδοτον (Merkel *Proleg. Argon.* lxxiii. sqq.), de Hesiodi Scuto Herculis (Auct. Arg. iii ad Scutum), περὶ Ἀρχιλόχου (Athen. x. 451 D), de Antimacho (*Berl. Klass. Texte* iii. 27), de Aegyptiorum conviviis (Athen. v. 191 F et Τριηρικός (Athen. iii. 97) ubi ὁ Ῥόδιος vix dubie significatur) soluta oratione scripta sunt

HEGESIANAX

1 Φαινόμενα

Πᾶσα μὲν ἥδε πέριξ πυρὶ λάμπεται, ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
γλαυκότερον κυάνοιο φαείνεται ἠΰτε κούρης
ὄμμα καὶ ὑγρὰ μέτωπα· τὰ δὲ ῥέθει ἄντα ἔοικεν.

Plut. *Mor.* 920 E. Mein. *An. Al.* 243. Tit. Ἀγησιάναξ Plut. et infra; eandem formam servavit Cod. A Catalogi Interpretum Arati 3 τὸ δ' ἐρεύθει MSS.: em. Salmas.

2

Ἢ πόντου μέγα κῦμα καταντία κυμαίνοντος
δείκελον ἰνδάλλοιτο πυριφλεγέθοντος ἐσόπτρου

Plut. *Mor.* 921 B. 1 ἢ Emper. Cf. Epigr. Ptolemaei, Cougny *Anthol. App.* vol. iii, p. 297:

πάνθ' Ἡγησιάναξ τε καὶ Ἕρμιππος τὰ κατ' αἴθρην
τείρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα
βίβλοις ἐγκατέθεντο

THEOLYTUS METHYMNAEUS

1 Βακχικὰ ἔπη

Ἀνθηδών νύ τίς ἐστιν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρίποιο ῥοάων·
ἔνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατὴρ δέ με γείνατο Κωπεύς.

Athen. vii. 296 A Τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάσσιον δαίμονα Θεόλυτος μὲν ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα φησὶν Ἀριάδνης, ὅτ' ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου ἡρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ δεσμῷ ἐνδεθῆναι, καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα Ἀνθηδών κτλ. 1 λευροῖο Mein. 2 ευρειποῤοροδων A: corr. Mus.

2 Ὧροι

Athen. xi. 470 B Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὥρων ἐπὶ λέβητός φησιν αὐτὸν (sc. Ἥλιον) διαπλεῦσαι. Müller, *F. H. G.* iv. 515 "Ὧροι Theolyti nescio an fuerint Λεσβίων". Hic Theolytus Methymnaeus esse videtur. Utrum his temporibus floruerit Theolytus incertum

RHIANUS

1 Ex incerto poemate

Ἦ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα
ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα
ἀφραδέϊ κραδίῃ· βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευὴς
στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἔπι ψόγον αἰνὸν ἰάπτει
ἀχνύμενος, σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος οὐδέ τι ῥέξαι,
ἐρριγὼς ὅθι τ' ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσιν,
καί οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείη καὶ ὀϊζύς.
Ὃς δέ κεν εὐοχθῇσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζῃ

καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὕνεκα γαῖαν
ποσσὶν ἐπιστείβει θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες,
ἀλλ' ὑπεροπλίῃ καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο
ἶσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπέραυχον ἀνίσχει,
καίπερ ἐὼν ὀλίγος, μνᾶται δ' εὔπηχυν Ἀθήνην,
ἠέ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὔλυμπόνδε,
ὥς κε μετ' ἀθανάτοισιν ἀρίθμιος εἰλαπινάζῃ.
Ἡ δ' Ἄτη ἁπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν
ἄκρῃς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος
ἄλλοτε μὲν γραίῃσι νεωτέρῃ, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὁπλοτέρῃσι γρηῢς ἐφίσταται ἀμπλακίῃσιν,
Ζηνὶ θεῶν κρείοντι Δίκῃ τ' ἐπίηρα φέρουσα.

Stob. *Flor.* iv. 34, Hense, iii, p. 227. 3 ἀφραδέϊ κραδίῃ Brunck, Mein.: ἀφραδέῃ libri: ἀφραδίῃ κραδιῆς Valck. 6 θαρσαλέως libri: corr. Turneb. 7 ὅταν Brunck: ὅθι κ' Cobet, Mein.; cf. Mosch. ii. 34, 35

ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
Ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο

9 εὐόχθῃσι vulg.: corr. Mein. δ' ἐπὶ] δέ οἱ Nauck, sed cf. ἐπὶ κλέος ὤπασε Μοῖρα, *A. P.* ix. 521 ὀπάζει libri: corr. Brunck 12 τε καὶ libri: τε del. Brunck 13 ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει libri: αὐχένος Schaef.: em. Mein. 14, 15 Alcmanis sapiunt iv. 15, 16 ⟨μήτις ἀνθρ⟩ώπων ἐς ὠρανὸν ποτήσθω, | ⟨μηδὲ πειρ⟩ήτω γαμῆν τὰν Ἀφροδίταν, et cf. Cercid. 17. 38. H. Stephanus animadvertit Rhiano insolentiam Cotyis, regis Thracii, obversatam esse; ut narrat Theopompus ap. Athen. xii. 531 F δεῖπνον κατεσκεύασεν ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ θάλαμον κατασκευάσας ἀνέμενε μεθύων τὴν θεόν 16 ἀθανάτοις ἐναρίθμιος Brunck, sed μεταρίθμιος per tmesin scriptum esse docet Mein. 21 κριόεντι libri: em. Valck.

Ἡράκλεια

2 E libro I

Athen. iii. 82 B Ὅτι δ' ἡ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ῥιανὸς (ἀρειανὸς A: corr. Cas.) εἴρηκεν ἐν α' Ἡρακλείας

3 E libro IV

Ἀσέληνα· ὄρη οὕτω καλούμενα παρὰ τὴν Τραχῖνα, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ [. . .] λέγουσιν εἰρῆσθαι, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῷ δ' Ἡρακλείας *Etym. Mag.*, p. 152. 4: ita Sturz et Mein. correxerunt καλούμενα, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ τὴν Τραχῖνα εἰρῆσθαι, ὡς Ῥ. ubi originatio nominis excidit. ἐν τῷ τετρασκαιδεκάτῳ (τετρακαιδεκάτῳ Mein.) *Etym.* codd., sed cf. Suid. s.v. Ῥιανός· ἔγραψεν ἑξάμετρα (sic Mein. pro ἔμμετρα) ποιήματα, Ἡράκλειαν (sic Mein. pro Ἡρακλειάδα) ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν. Etymologicum corrigendum est, non, quod Voss et Mein. (*An. Al.* p. 176) volunt, Suidas. Eandem numerorum confusionem deprehendas in *Etym. M.* 437. 49: vid. adnot. ad Demosth. Bithyn. fr. 4, et Wilam. *Herakl.* i, p. 310, n. 80

4

Schol. R ad Aristoph. *Ran.* 651 Διομείοις· ⟨Διόμεια⟩ δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φύλης, ἀπὸ Διόμου ⟨ἐρωμένου⟩ τοῦ Ἡρακλέους. Διομείοις· ἔστιν Ἡράκλειον αὐτόθι περὶ οὗ καὶ Ῥιανός φησι δηλῶν ὅτι Διόμῳ Ἡρακλῆς ⟨ἐκεῖ συν⟩εγένετο. Διόμεια add. Rutherf. Textus incertus: ⟨ἐρωμένου⟩ ap. Dübner: Διόμῳ Ἡρακλῆς ἐκεῖ συνεγένετο Fritzsche: Δίομος Ἡρακλῆς ἐγένετο Schol.: Διόμος Ἡρακλέους ἐγένετο ⟨παιδικά⟩ Mein., vel Ἡρακλέους, 'filius Herculis', collato *Etym. M.* 102. 44 ubi dedit Δίομος, κυρίως, ὁ παῖς Ἡρακλέους (ὁ πατὴρ *Etym.*: corr. Mein.); velut Hylas, qui a plerisque Herculis amasius appellatur, ab aliis filius dictus est, Schol. Theocr. xiii. 7

E libris incertis

5

Steph. Byz. s.v. Αἰθυσσεῖς. Αἰθυσσεῖς· ἔθνος Λιβυκόν. Μαρμαρίδαις πάροικοι, ὡς Ῥιανός. Heracl. vel fort. Achaicis trib. Mein.

6

Id. s.v. Μάκρυες. Μάκρυες· ἔθνος Λιβύης, Ῥιανὸς δὲ Μάκριας διὰ τοῦ ῑ τούτους φησίν. Heracl. vel fort. Achaicis trib. Mein.

7

Steph. Byz. s.v. Βέμβινα. Βέμβινα· κώμη τῆς Νεμεας, ὁ πολίτης Βεμβινίτης ὡς Σταγειρίτης, παρὰ δὲ Ῥιανῷ Βεμβινάτης . . . Πανύασις ἐν Ἡρακλείας πρώτῃ· Δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος (Kinkel 1). καὶ ἄλλως· καὶ Βεμβηνίταο πελώρου δέρμα λέοντος (Kinkel 2), ut credant Mein. et Saal de leone Nemeaeo loqui Rhianum, idque in Heraclea

8

Scholl. Aesch. *S. c. Th.* 164 Ὀγκαία Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις· Ὄγκα δὲ παρὰ τοῖς Φοίνιξιν· καὶ Ὀγκαῖαι πύλαι· μέμνηται καὶ Ἀντίμαχος καὶ Ῥιανός. Ad Heracleam refert Saal

9

Scholl. A B ad T 119 Ζεὺς μιγεὶς Ἀλκμήνῃ τῇ Ἠλεκτρύονος . . . ἔγκυον κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ὤμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἥρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν, Ἀντιβίαν δέ, ἥν τινες Νικίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα, κυοφοροῦσαν Εὐρυσθέα ἑπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν· ὅθεν καὶ τὰ ἑπτάμηνα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχεν. Βασιλεύων δὲ Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασσεν, οὓς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας ἀθανασίας μετέλαβεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Ῥιανῷ (ἀριανῷ codd.: corr. Heyne). Iniuria abiudicat Rhiano Wilam. *Herakl.*, i, p. 310, n. 80

10 Incertum

Ἀδμήτῳ παραθητεῦσαι μέγαν εἰς ἐνιαυτόν

Plut. *Amat.* 761 E Καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα μυθολογοῦσιν ἐραστὴν γενόμενον Ἀδμήτῳ κτλ. Knaack, *Anal. Alex.-Rom.*, p. 69, Rhiano tribuit; cf. Schol. Eur. *Alc.* 2 Ῥιανὸς δέ φησιν ὅτι ἑκὼν (Ἀπόλλων) αὐτῷ (Ἀδμήτῳ) ἐδούλευσε δι' ἔρωτα

Ἀχαϊκά

11 E libro II

Steph. Byz. s.v. Βολίνη. Βολίνη· πόλις Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ

12

Id. s.v. Ἄτλαντες. Ἄτλαντες· ἔθνος Λιβυκόν, Ἡρόδοτος τετάρτῃ . . ., Ῥιανὸς δὲ ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρᾳ Ἀτάραντας εἶναί φησι καὶ μετ' αὐτοὺς Ἄτλαντας (μετ' αὐτοὺς εἶναί φησι καὶ Ἄτλαντας codd.: corr. Mein., cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 66), καὶ ὅτι οὐ βλέπουσιν οὗτοι ὀνείρους

13

Ὑμετέρη τοι, τέκνα, Φορωνέος Ἰναχίδαο
ἀρχῆθεν γενεή· τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἆπις,
ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιξε καὶ ἀνέρας Ἀπιδανῆας.

Id. s.v. Ἀπία. Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ (sequuntur versus) ὑμετέρη RV: ἡμετέρη A. Inde Φορωνέως ἦν δ' sine Ἰναχίδαο MSS.; sub litteris ἦν δ' latere Jacobs credit Τηλοδίκης nomen uxoris Phoronei Ἰναχίδαο Mein., al. 2–3 Mox τοῦδε . . . ἐφάτιζε . . . Ἀπιδονῆας libri: ἐφάτιξε Mein., et Ἀπιδανῆας ex Eustath. ad Dionys. Perieg. 415

14 E libro III

Id. s.v. Φαιστός. Φαιστός· . . . ἔστι καὶ Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν τρίτῳ

15 E libro IV

Id. s.v. Σκόλις. Σκόλις· Ἀχαΐας πόλις, ὁ πολίτης Σκολιεύς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Ἀχαϊκῶν

16 Incertum

Ἀνθήνηθεν ἵκοντο.

Id. s.v. Ἀνθήλη. . . . καὶ Ἀνθήνη ἐκλήθη. Fortasse Rhiani esse ex Achaicis uspic. Mein. ad loc. (vid. Schn. Call. *frag. anon.* 296)

17

Vid. adn. ad fr. 5

18

Vid. adn. ad fr. 6

Ἠλιακά

19 E libro I

Πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιῆς ὅτε τ' οὔνομα λέξῃς.

Schol. L Ap. Rhod. iii. 1. Ῥιανὸς δὲ ἐν ᾱ Ἠλιακῶν φησι μηδὲν διαφέρειν εἰ μίαν ἐπικαλεῖται τῶν Μουσῶν τις, πάσας γὰρ σημαίνει διὰ τῆς μιᾶς· λέγει δὲ οὕτως· Πᾶσαι κτλ. μιῆς Mein.: μιᾶς L ὅτε τοὔνομα L: corr. Saal. λέξεις L P. Prooemio carminis tribuit Mein.

20

Γόρτυν' Ἡραιάν τε πολυδρύμους ⟨τε⟩ Μελαινάς

Steph. Byz. s.v. Μελαιναί. Μελαιναί· πόλις Ἀρκαδίας . . . Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν (Ἰλιακῶν libri : corr. Berkel) πρώτῳ Γόρτυν' Ἡραιάν τε κτλ. Γόρτυναν libri : corr. Gavel Ἡραίαν libri : corr. Mein. ; cf. Dem. Bith. 4. 2 alterum τε add. Salmas.

21

Id. s.v. Λαπέρσα. Λαπέρσα, θηλυκῶς· ὄρος Λακωνικῆς, οὗ μέμνηται Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ (Ἰλιακῶν libri : corr. Berkel)

22

Id. s.v. Νώνακρις. Νώνακρις· πόλις Ἀρκαδίας, Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ (Ἰλιακῶν R : corr. Berkel)

23 E libro III

Id. s.v. Λιθήσιος. Λιθήσιος· ὁ Ἀπόλλων ἐν τῷ Μαλεάτα λίθῳ προσιδρυμένος ἐκεῖ. Ῥιανὸς Ἠλιακῶν (Ἰλιακῶν codd. : corr. Berkel) τρίτῳ. ἐν τῷ Μαλέᾳ codd. : ἐν τῷ Μαλέα Mein., sc. in templo Apollinis Malei ; confert γ 295

ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.

Scholl. γράφει δὲ Ζηνόδοτος "Μαλέου λίθος"· Μάλειον γὰρ ὀνομάζεται τὸ πρὸς Φαιστίας λιμένος ἀκρωτήριον. Eustath. ad γ 287 ἡ δὲ Μάλεια καὶ Μαλέας κοινῶς λέγεται, unde Phaestum Cretae urbem, non Maleam Laconicae promun*t*urium intellegi credit. Sed templum Apollinis Phaesti situm non memorat Farnell, *Cults of the Greek States, Apollo*, iv. 235 sqq. Recte improbat Mein. ἐν τῷ Μαλέᾳ, nam cum nomen promunturii sit, ἐπί postulatur, non ἐν. At legendum esse credo ἐν τῷ Μαλεάτα, vel Ἀπόλλωνος Μαλεάτα cui Isylli Paean inscribitur, cf. Λακωνικῆς, fr. 21 ; vel potius deo τῆς Μαλεάτιδος Arcadiae (cf. frr. 20, 22), Xen. Hell. vi. 5. 24 ; vid. Farnell. *op. cit.* iv. 237-8

24

Id. s.v. Ἀμυθαονία. Ἀμυθαονία· μοῖρα τῆς Ἤλιδος ἀπὸ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, ὡς Ῥιανός. Numerus libri excidit.

Θεσσαλικά

25 Ex initio operis (Mein.)

Πυρραίην ποτὲ τήν γε παλαιότεροι καλέεσκον
Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο,
Αἱμονίην δ' ἐξαῦτις ἀφ' Αἵμονος, ὅν ῥα Πελασγὸς
γείνατο φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἵμων,
τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο.

Schol. L. Apoll. Rhod. iii. 1090. Αἱμονία τὸ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο· καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας· ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρραία (Πυροδία L : corr. Heyne, coll. Strab. ix. 443) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος· ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πυρραία (Πύρρα L) ὡς Ῥιανός· Πυρραίην κτλ. 1 Πύρραν δή ποτε L : corr. Mein. *An. Al.* p. 186 4 cf. Steph. Byz. s.v. Αἱμονία· Αἵμων δὲ υἱὸς μὲν Χλώρου τοῦ Πελασγοῦ, πατὴρ δὲ Θεσσαλοῦ, ὡς Ῥιανὸς καὶ ἄλλοι

26 E libro IV

Steph. Byz. s.v. Ἀρκτᾶνες. Ἀρκτᾶνες, ὡς Αἰνιᾶνες· ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ῥιανός ἐν τετάρτῃ Θεσσαλικῶν

27

Id. s.v. Γενοαῖοι. Γενοαῖοι· ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ Γενόου ἄρχοντος αὐτῶν. Ῥιανὸς τετάρτῃ Θεσσαλικῶν

28

Id. s.v. Ἐθνέσται. Ἐθνέσται· ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἐθνέστου τῶν Νεοπτολέμου παίδων ἑνός, ὡς Ῥιανος δ′ καὶ ε′

29

Id. s.v. Κέλαιθοι. Κέλαιθοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν, προσεχὲς τῇ Θετταλίᾳ· Ῥιανὸς δ′. λέγονται καὶ Κελαιθεῖς (Κελαιθεῖς V : Κελεθεῖς Ald., R)

30

Αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰδ' ὀτρηροὶ Κεραῖνες

Id. s.v. Δωνεττῖνοι. Δωνεττῖνοι· ἔθνος Μολοσσικόν, Ῥιανὸς δ′ Θεσσαλικῶν· Αὐτὰρ κτλ. ἀτὰρ et ἠδ' V: corr. Jacobs libri Κεραῖνες: corr. Mein. Cf. inf. fr. 38

31

Σὺν δὲ Παραυαίους καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆας

Id. s.v. Παραυαῖοι. Παραυαῖοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν, Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν· Σὺν δὲ κτλ. Παραυαίοις libri: corr. Jacobs: Ὀμφαλιῆας Xylander, Ἀμφαλιῆας et Ἀμφάλικας codd. Ἀμύμνονας voluit Salmas. ad Steph. s.v. Ἄμυμνοι, cf. fr. 35

32

Συλίονες δ' ἕσποντο ὁμοῦ.

Id. s.v. Συλίονες. Συλίονες· ἔθνος Χαονίας, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν. Συλίονες κτλ. δ' V, Ald.: θ' Palatini

33

Id. s.v. Ὑπαιλόχιοι. Ὑπαιλόχιοι· ἔθνος Μολοσσικόν, Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν

34

Κεστρῖνοι Χαῦνοί τε καὶ αὐχήεντες Ἐλινοί

Id. s.v. Χαῦνοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν· Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν· Κεστρῖνοι κτλ. Κεστρηνοί libri: corr. Siebelis. Cf. Steph. Byz. s.v. Ἐλινοί

35 E libro incerto

Id. s.v. Ἄμυμνοι. Ἄμυμνοι· ἔθνος Ἠπειρωτικόν, Ῥιανός Ἀμύμνονας Salmas., fr. 31 excidisse ratus

36 Incertum

Μένος πνείοντες Ἀμύνται

Id. s.v. Ἀμύνται· ἔθνος Θεσπρωτικόν· μένος κτλ. Rhiani nomen excidisse et verba ad Thessalicorum lib. iv referenda esse suspicatur Mein.

37 E libro V

Ἐθνέσται. Vid. fr. 28

38 E libro VI

Ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ δυοκαίδεκα Κᾶρες

Steph. Byz. Δωνεττῖνοι. Δωνεττῖνοι· ἔθνος Μολοσσικόν· Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν (cf. fr. 30), καὶ ἐν τῇ ζ'· Ἑπτὰ κτλ. ὀκτὼ καὶ δέκα vulg.: corr. Friedemann: ὀκτώδεκα Jac., sed forma incerta

39 E libro VII

Νήσοις Ὀξείῃσι καὶ Ἀρτεμίτῃ ἐπέβαλλον.

Id. s.v. Ἀρτεμίτα· ἔστι δὲ πλησίον τῶν Ὀξειῶν νήσων νῆσος Ἀρτεμίτα· Ῥιανὸς η' Θεσσαλικῶν

40 E libro VIII

Id. s.v. Ὀνθύριον. Ὀνθύριον· πόλις Θεσσαλικὴ περὶ τὴν Ἄρνην· τὸ ἐθνικὸν Ὀνθυριεύς, Ῥιανὸς ὀγδόῳ ⟨Θεσσαλικῶν⟩

41

Οἱ δ' ἄφαρ ὁπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ Φύλλον.

Id. s.v. Φύλλος. Φύλλος· πόλις ἐν Θετταλίᾳ, Ῥιανὸς δὲ Φύλλον θηλυκῶς λέγει ἐν θ' Θεσσαλικῶν· Οἱ δ' κτλ. Formae Φυλλοῦς favent codd.: corr. Mein.

42 E libro XIV

Id. s.v. Θαμία. Θαμία· πόλις Θεσσαλίας, Ῥιανὸς ιδ' Θεσσαλικῶν. Θαμία Palatini: Θαλαμία Π R V

43 E libro XV

Id. s.v. Τριπόλισσοι. Τριπόλισσοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν, οὓς καὶ Τριπολισσίους λέγει Ῥιανὸς ἐν πεντεκαιδεκάτῳ ⟨Θεσσαλικῶν⟩

Θεσσαλικῶν add. Mein.

44 E libro XVI

Id. s.v. Αἰγώνεια. Αἰγώνεια· πόλις Μηλιέων . . . Ῥιανὸς ἑκκαιδεκάτῃ ⟨Θεσσαλικῶν⟩ Αἰγώνην αὐτὴν καλεῖ

Θεσσαλικῶν add. Mein.

45 E libro incerto

Id. s.v. Φάληρον. Φάληρον· . . . ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη πρὸς τῇ Οἴτῃ, ἣν Ῥιανὸς διὰ τοῦ ᾱ γράφει Φάλαρον λέγων, καὶ Φάληρον διὰ τοῦ η̄

46

Id. s.v. Φαλώρη. Φαλώρεια· πόλις Θετταλίας, ταύτην Ῥιανὸς Φαλώρην καλεῖ. Φαλώρη et Φαλωρίαν vulg.: corr. Mein.

47

Τοὶ δ' ἤδη ἐπὶ νηὸν ἐϋκνήμιδος Ἰτώνης

Schol. A ad B 175 τὸ εὐκνήμις ἀμέλει ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς τέτακται παρὰ Ῥιανῷ ἐν Θεσσαλικοῖς Τοὶ δὲ κτλ. νηῶν cod. : νηῷ Bekk. : corr. Gaisf. coll. *Etym. Mag.*, p. 519. 2 καὶ τὸ εὔκνημις ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐπὶ νηὸν ἐϋκνήμιδος Ἰτώνης. Minerva Itonia significatur

48 *Ἀγύλλιον χαλκόν*

Steph. Byz. s. v. Ἄγυλλα· πόλις Τυρρηνίας . . . ὁ πολίτης Ἀγυλλαῖος· Ῥιανὸς δὲ Ἀγύλλιον εἶπε χαλκόν. Thessalicis vindicat Siebelis, quod Agylla colonia Thessalica esse dicebatur

48 (b) *Εὐστάχυος Θετιείης*

Etym. Gen. p. 157 Θετίεια· πόλις μεταξὺ Φαρσαλίας ⟨καὶ Παλαιφαρσάλου⟩ add. Schneid. fragm. anon. 124 in Callim. vol. ii, p. 733, qui verba Rhiani Thessalicis vult tribuere

49 Μεσσηνιακά

Memorat Pausanias (iv. 6. 1-3; 15. 2) quomodo Rhianus argumentum belli secundi Messenii tractaverit iudicio suo adhibito. Vid. Wilam. *Text. d. gr. Lyriker*, p. 105

E libro I

Steph. Byz. s. v. Ἰρά. Ἰρά· ὄρος Μεσσηνίας. Ῥιανὸς ἐν Μεσσηνιακῶν πρώτῳ

50 E libro IV

Αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηΐδι Νικοτελείῃ

Id. s. v. Δώτιον· πόλις Θεσσαλίας . . . ὁ πολίτης Δωτιεύς· τὸ θηλυκὸν Δωτηΐς· Ῥιανὸς ἐν δ' Μεσσηνιακῶν Αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηΐδι Νικοτελείῃ, quae dedit Heringa pro εἰσώμενος Δωτηὶν ἵκτο τελείῃ vulg. : εἰσάμενος Δωτηῒ Νικοτελείῃ cod. Seguer. : αὐδὴν εἰσόμενος Δωτηΐδος ἵκτο πελείης Lobeck. Vid. Mein. *An. Al.*, p. 198. Nicotelea Aristomenis mater erat, Paus. iv. 14. 7

51 E libro V

Τὴν μὲν ἀνήγετ' ἄκοιτιν ἐπὶ κραναὴν Φιγάλειαν.

Id. s. v. Φιγάλεια. Φιγάλεια· πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν ε' Μεσσηνιακῶν· Τὴν μὲν κτλ. 'De Tharyce intelligenda sunt Hagnagoram, Aristomenis sororem, in matrimonium ducente' (Paus. iv. 24. 1). Mein. *An. Al.*, p. 194

52 E libro VI

Id. s. v. Ἀτάβυρον. Ἀτάβυρον· ὄρος Ῥόδου· Ῥιανὸς ἐν ἕκτῳ Μεσσηνιακῶν

53 E libro incerto

Id. s. v. Ἀνδανία (vid. Mein. *An. Al.*, p. 195). Ἀνδανία· πόλις Μεσσήνης . . . ἐκ ταύτης Ἀριστομένης ἐγένετο, ἐπιφανέστατος στρατηγός (inde de Aristomenis hirsuto corde narrat) ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς . . . ὡς Ἡρόδοτος καὶ Πλούταρχος καὶ Ῥιανός. Τὸ θηλυκὸν Ἀνδανιάς· λέγεται δὲ καὶ Ἀνδάνιος, ὡς Ῥιανός. Verba ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς post Ῥιανός transferri iubet Siebelis, post στρατηγός Mein.

54 E libro incerto

Οὔρεος ἀργεννοῖο περὶ πτύχας ἐστρατόωντο
χείματά τε ποιάς τε δύω καὶ ἐείκοσι πάσας.

Paus. iv. 17. 6 τὸν δὲ χρόνον τῆς πολιορκίας γενέσθαι τοσοῦτον δηλοῖ καὶ τάδε ὑπὸ Ῥιανοῦ πεποιημένα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους Οὔρεος κτλ. 2 εἴκοσι codd.: corr. Spiro

55

Πάρ τε τρηχὺν Ἐλαιὸν ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο

Paus. iv. 1. 6 καὶ ὅτι μὲν δρυμός ἐστιν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ (Messenia) Λύκου καλούμενος, Ῥιανῷ τῷ Κρητί ἐστι πεποιημένον Πάρ τε κτλ.

56 Φήμη

Κλῦθί μοι εὐχάων Ἀρακυνθιὰς εὐπατέρεια.

Steph. Byz. s.v. Ἀράκυνθος. Ἀράκυνθος· ὄρος Βοιωτίας, ἀφ' οὗ ἡ Ἀθηνᾶ Ἀρακυνθιάς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῇ Φήμῃ Κλῦθί μοι κτλ. De argumento nihil novimus

57 Incerti loci fragmenta

Dubium

Αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο κύβοις ἐπιτέλλεται ἰξύς.

Poll. ii. 180 τοὺς δὲ σφονδύλους τούτους Ῥιανὸς (Ἀριανὸς A: corr. Casaub.) κύβους ὠνόμασεν Αὐχένος κτλ. Mein. *Anal. Al.* 202 qui vulnus nonnullius in pugna acceptum dici censet

58

λίθος μέλας

Choeroboscus, in *Gramm. Gr.* iv. i, p. 123, 12, Hilg. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα τινα Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ ᾱ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ [*Theog.* 521] δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα, καὶ παρὰ τῷ Ῥιανῷ (ῥιάνω N: ἀρϊανω C: ῥιᾶνω P: corr. Bekker) λίθος μέγας: sed δῆσε δ' in textu Hesiodi stat, et iterum decipi Choeroboscum credit Mein. *Anal. Al.*, p. 203; cum μέγας alibi corripiatur, et de μέγας epitheto ᾰ corripiente Choeroboscus iam supra dixerit, p. 122, 16; ergo λίθος μέλας Bekker, *An. Gr.* iii. 1463, μέλας λίθος Mein.

59

Steph. Byz. s.v. Κρηστών. Κρηστών· πόλις Θρᾴκης· ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστὼν παρ' Ἡροδότῳ (i. 57); ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ (Πεισάνδρῳ? Mein.)· Ῥιανὸς δὲ Κρηστωνίους αὐτούς φησι. Κρήστων Steph. codd.: corr. Chandler, *Greek Accent.*, p. 174: fort. Κρηστώνη· πόλις Mein.

60

Ἐχίονος ἄστυ

Id. s.v. Ἐχῖνος. Ἐχῖνος· πόλις Ἀκαρνανίας, Ἐχίνου κτίσμα. Ῥιανὸς Ἐχίονος ἄστυ ταύτην εἶπεν. Ἔχιον ἄστυ libri: corr. Berkel, Salmas.: Ἐχίνιον Holstein: fortasse e Thessalicis, Mein., vid. *An. Al.*, p. 205

61

Steph. Byz. s. v. Φύσκος. Φύσκος· πόλις Λοκρίδος . . . Φύσκος δὲ ἀφ' οὗ οἱ Λέλεγες οἱ νῦν Λοκροί· Ῥιανὸς δὲ Φυσκέας αὐτοὺς καλεῖ· [λέγεται καὶ Φυσκεύς.] λέγεται κτλ. : seclusit Mein., qui Φύσκος δὲ κτλ. corrupta esse censet

62

Id. s. v. Ἄζωρος· πόλις Πελαγονίας τῆς λεγομένης Τριπολίτιδος . . . (sc. in Paeonia) πόλις δὲ Μακεδονίας καὶ ἡ Ἄλωρος· Ῥιανὸς Ἀζώρειαν (olim Ἀλώρειαν coni. Mein.) αὐτήν φησιν. Ἄζωρος quoque altera in Thessalica Tripolitide Perrhaebiae sita est (Ptol. iii. 13. 42), unde conicere libet de hac urbe Rhianum in Thessalicis loqui. Ῥιανὸς P p R V : Ἀρριανὸς A

63 Dubia

Id. s. v. Γετία· Γετία· ἡ χώρα τῶν Γετῶν . . . Ἀρριανὸς δὲ Γετηνοὺς αὐτούς φησιν. Fort. restituendum esse Ῥιανὸς censet Mein. cum solutae orationis scriptor vix forma Γετηνός usurus fuerit. Neque Arriano, serioris aetatis poetae Epico, adscribendum. Vid. Mein. *An. Al.* Epimetrum viii

64

Eustath. ad Il., p. 125, 30 inter exempla παρηχήσεως dat καὶ Ἀρριανὸς φῦναι Φινέα. Ῥιανὸς restituendum esse credit Mein. ; cf. *An. Al.* 205, 206

65

Id. ad Dionys. Perieg. 511 Ἐκαλεῖτο δέ ποτε Κυχρεία ἀπό τινος Κυχρέως, οὗ καὶ Λυκόφρων καὶ Ἀρριανὸς μέμνηνται. Vid. ad Euphor. 29. Ῥιανὸς Bernhardy, approbante Mein. *An. Al.*, p. 206

66 Epigrammata

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοβόλον Πολύαινος
τόξον, καὶ κάπρου τούσδε καθᾶψε πόδας,
καὶ ταύταν γωρυτὸν ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν
θῆκεν ὀρειάρχᾳ δῶρα συαγρεσίης.
Ἀλλ', ὦ Πὰν σκοπιῆτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύαινον
εὔαγρον πέμποις υἱέα Σιμύλεω.

A. P. vi. 34. Phaniam auctorem fortasse fuisse coni. Stadt. 3 ὑπαυχένιον (?) P ante ras., ἐπ- post ras. κοίλαν vel ταναὰν Stadt. : κυνακτὰν P : corr. Alberti 5–6 om. P : add. P corr. ζτ praemisso 6 Σιμύλεω Salmas. : σημύλεο P corr. : Σημύλεω Sternb. Dialectorum formae in his Epigrammatis vacillant

67

Ἀρχυλὶς ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας
πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους,
γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα
τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπὸ στομάτων,

τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρείῃ,
θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα.

A. P. vi. 173. Totum ep. tradit Suidas, 1, 2 s.v. *θαλαμηπόλος* 3–6 s.v. Γαλλαίῳ, Γαλλαίῳ . . . ὀλολύγματι s.v. Κυβελείοις, 5 s.v. Ὀρεία. 1 Ἀρχυλὶς Mein. : *ἀχρυλὶς* P : nomina in Ἀχρ- incipientia non inveniuntur; hoc nomen habet Terent. *Andr.* i. 4. 1, ubi vid. Bentleii comment. 5 *ὀρείᾳ* codd. : correxi; formam *-α* epitheti non esse constantem arguit Γαλλαὶ *μητρὸς ὀρείης*, Lyr. Frag. Adesp. 121 Bergk

68

Παῖς Ἀσκληπιάδεω καλῷ καλὸν εἵσατο Φοίβῳ
Γόργος ἀφ' ἱμερτᾶς τοῦτο γέρας κεφαλᾶς.
Φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος, Δελφίνιε, κοῦρον ἀέξοις
εὔμοιρον λευκὴν ἄχρις ἐφ' ἡλικίην.

A. P. vi. 278. 1 Ἀσκληπιάδαο Jac. fort. *καλῷ καλὸς* Mein. 2 Γόργος Reiske : *γοργὸς* P 3 *ἀέξεις* P, *οι* supra *ει* scr. corr.

69

Ὡραί σοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγά· κνώσσειν δ' οὐδὲ γέροντας ἐᾷς.
Λέξον μοι, τίνος ἐσσὶ μάκαιρα τύ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς; ἁ πυγὰ δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

A. P. xii. 38.

70

Ἡ Τροιζὴν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἁμάρτοις
αἰνήσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.
Τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

A. P. xii. 58. 2 *αἰνήσας* Salmas. : *δονήσας* P, post correct., ut videtur, et *δι-* primitus

71

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ᾗ γὰρ ἂν ὄμμα
ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ τοῦτο προσαμπέχεται.
Τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς
ἀκμήν, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·
τῇ δὲ Φιλοκλῆος χρύσεον ῥέθος, ὅς γε καθ' ὕψος
οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
Ἢν δ' ἐπὶ Λεπτίνεω στρέψῃς δέμας, οὐκέτι γυῖα
κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,

ἴχνια κολληθείς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει
    κοῦρος, κὰς νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
Χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μόλοιτε
    ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσαισθε κόμην.

A. P. xii. 93. 2 ῥίψως ἰξῷ P: corr. Reiske 6 οὐρανίης P: corr. Brunck 7 Λεπτήνεω P: corr. Brunck 8 μενεῖς Brunck: μένεις P 10 κὰς Brunck: καὶ P 11 μολεῖτε tanquam futurum frustra defendit Jacobs et hic et in Christodori Ecphr. 128: corr. Elms., Schäf. 12 ἀμφιέσεσθε P: corr. Elmsl.

72

Ἦ ῥά νύ τοι, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κιόντι
    στεινῆς ἤντησαν ταὶ λιπαραὶ Χάριτες·
καί σε ποτὶ ῥοδέῃσιν ἐπηχύναντο χέρεσσιν,
    κοῦρε· πεποίησαι δ' ἡλίκος ἐσσὶ χάρις·
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἆσσον
    ἕρπειν αὐηρήν, ὦ φίλος, ἀνθέρικα.

A. P. xii. 121. 1 ηραννυπο P τοι Jac.: σοί Salmas., Brunck 2 ἤντησαν ταὶ Jac.: ηντησανται P: ἠντήσανθ' αἱ Brunck 3 ῥοδέῃσιν Salmas.: ῥοδόεσσιν P: ῥοδέαισιν Jac. 4 χάριν Brunck 6 αὐηρὴν P, quod defendit Mein. coll. διψηρός et διψαλέος, αὐχμηρός et αὐχμαλέος, σιγηρός et σιγαλέος: αὐηλήν = αὐαλέαν Brunck ἀνθέρικα Jac., quod confirmatur accentu ἀθέρικαν in Apogr. Par.: ἀνθερίκαν Brunck cum omnibus apographis ('barbara forma' Mein.): ἀθερίκαν P

73

Ἰξῷ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστῳ
    κόσσυφον ἀγρεύσας, εἷλε κατὰ πτερύγων·
χὠ μὲν ἀναστενάχων ἀπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.
    Ἀλλ' ἐγώ, ὦ φίλ' Ἔρως, καὶ θαλεραὶ Χάριτες,
εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
    ἐν χερὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

A. P. xii. 142. 3 ἱερὸς ὄρνις, *Merula canora*; cf. Antipatrum *A. P.* ix. 76. 5 4 ὁ φίλερως P, in apographis correctum

74

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χὠ μὲν ἀνατλὰς
    μυρία, καὶ στήσας δίκτυα καὶ στάλικας,
σὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
    τἀμὰ φέρουσιν, Ἔρως, οἷς σὺ γένοιο βαρύς.

A. P. xii. 146. 'Color fortasse ductus ex Theog. 949 seq.' Jac. 3 ἀμόγητοι P: corr. Brunck

75

Ἥμισυ μὲν πίσσης κωνίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνου,
Ἀρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει·
λεπτοτέρης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέα· πλὴν ὅ γε πέμψας
αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης.

Athen. xi. 499 D, Cougny, *A. P.* App. v. 21. 1 κωπίτιδος A : corr. Toup 3 κρέας A : corr. Mein.

76 Incertum

Τρηχείην κατ' ἐμεῦ, ψαφαρὴ κόνι, ῥάμνον ἑλίσσοις
πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτου,
ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
ἴχνος, ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
Ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθείς,
Τίμων· οὐδ' Ἀΐδῃ γνήσιός εἰμι νέκυς.

A. P. vii. 315. Tit. Ζηνοδότου, οἱ δὲ Ῥιανοῦ P : nomen auctoris om. Pl. : ἄδηλον Pl. Ald. et Stephen. : Rhiano trib. Stadt. 3 ἐρείδῃ Mein., at exempla mutatae constructionis ἑλίσσοις . . . ὡς ἐρείδοι . . . ἐρημάζω dedit, sed e serioribus poetis Jac. ed. min. vol. iii, p. 292 6 γνήσιος] γ' ἄσμενος F. G. Schmidt : κρήγυος Stadt. Sed corpus ideo non genuinum est, quod Timon ipse inter vivos non humanus erat

MOERO

1 Mnemosyne

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν
ἠείδει μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τράφον ἄντρῳ
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων
γαμφηλῇς φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.
Τῷ καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν.
Ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμήν,
αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσιν.

Athen. xi. 491 B. Suid. s. v. Μυρώ· Μυρὼ Βυζαντιά, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν. Disputavit M. Baale in *Stud. in Anytes Vit.* 30 sqq. utrum Μοιρώ an Μυρώ scribatur. Summa rei est, Μοιρώ defendi auctoritate cod. *Palat. Anthol.* ii. 410, iv. 1, ix. 26, et titulorum vi. 119, 189;

Parthenii ἐρ. παθ. 27; et Meleag. *A. P.* iv. 1. 5 πολλὰ δὲ Μοιροῦς: Μυρώ correctoris cod. Pal. Suidae (s. v. Μυρώ) et scriptorum serorum; Μυρώ in Inscrr. quoque exstat, et Μῦρώ in *A. P.* vii. 190, 364, 425. In superioribus locis M. Baale scribit Μυρώ, producta syllaba prima, vetante etymologia; nam Μυρώ, Μυρών, Μυρωνίδης, similia, e verbo μύρον pendent. Proinde duo nomina exstare videntur, Μοιρώ et Μῦρώ; Μῦρώ merum est commentum. Praestat forma Μοιρώ, maxime propter Meleagri auctoritatem. Cf. πρώτη δὲ Μοιρὼ ἡ Βυζαντία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὁμήρου ποιημάτων ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένῃ φάσκουσα τὴν ἀμβροσίαν τῷ Διὶ τὰς Πλειάδας κομίζειν, Ath. xi. 490 E 5–10 Eustath. ad Ω, p. 1484, 48 5 πέτρης] πηγῆς suspicatur Jac. 6 γαμφηλῆς Eust.: γαμφηλῇ A: γαμφηλῆς E πετὸν A: corr. Camerar. 7 τῷ scripsi: τὸν A, τὸ ἤγουν διό Eust. 9–10 τρήρωσι . . . εἰσιν habet Eust. ad μ 62, p. 475, sed χειμῶνος

2 Ἐλεγεῖα

Κεῖσαι δὴ χρυσέας ὑπὸ παστάδι τᾷδ' Ἀφροδίτας
βότρυ, Διωνύσου πληθόμενος σταγόνι·
οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλοῦσα
φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

A. P. vi. 119. 1 χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν P: corr. Heck., cum Ἀφροδίτη χρυσέα sit, non templum 3 ῥαδινόν temptat Stadt.

3

Νύμφαι Ἀνιγριάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσιαι ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεί,
χαίρετε, καὶ σῴζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι, θεαί, ξόανα.

A. P. vi. 189. 1 Ἀνιγριάδες em. Unger, e Paus. v. 5, 6, Strab. viii, p. 346: Ἁμαδρυάδες, littera μ fortasse ex ν correcta P, Pl. De Nympharum nominibus confusis diss. Postgate, *American Journ. Phil.* xvii. 30, xviii. 74. 2 ἀμβροσίοις ῥόδεαι Bothe ῥαδινοῖς Wakef. 3 ὃς . . . ξόανα ap. Suid. s. v. εἵσατο 4 ἀπ' Αἰπυτίων Unger, coll. Paus. v. 6; Strab. viii, p. 346

4 Ἀραί

Parthenius, xxvii, Περὶ Ἀλκινόης. Ἱστορεῖ Μοιρὼ ἐν ταῖς Ἀραῖς (Schol. marg.) Ἔχει δὲ λόγος καὶ Ἀλκινόην τὴν Πολύβου μὲν τοῦ Κορινθίου θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἀμφιλόχου τοῦ Δρύαντος, κατὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς ἐπιμανῆναι ξένῳ Σαμίῳ· Ξάνθος αὐτῷ ὄνομα· ἐπὶ μισθῷ γὰρ αὐτὴν ἀγαγομένην χερνῆτιν γυναῖκα Νικάνδρην καὶ ἐργασαμένην ἐνιαυτὸν ὕστερον ἐκ τῶν οἰκείων ἐλάσαι μὴ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἀποδοῦσαν· τὴν δὲ ἀράσασθαι πολλὰ Ἀθηνᾷ τίσασθαι αὐτὴν ἀντ' ἀδίκου στερήσεως· ὅθεν εἰς τοσοῦτον ἐλθεῖν, ὥστε ἀπολιπεῖν οἶκόν τε καὶ παῖδας ἤδη γεγονότας, συνεκπλεῦσαί τε τῷ Ξάνθῳ· γενομένην δὲ κατὰ μέσον πόρον ἔννοιαν λαβεῖν τῶν εἰργασμένων καὶ αὐτίκα πολλά τε δάκρυα προΐεσθαι καὶ ἀνακαλεῖν ὁτὲ μὲν ἄνδρα κουρίδιον, ὁτὲ δὲ τοὺς παῖδας· τέλος δὲ πολλὰ τοῦ Ξάνθου παρηγοροῦντος καὶ φαμένου γυναῖκα ἕξειν μὴ πειθομένην ῥῖψαι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν

5 Ὕμνος εἰς Ποσειδῶνα

Eustath. ad B, 711, p. 247 περιᾴδεται δέ καί τις Μυρὼ ἡ καὶ εἰς Ποσειδῶνα γράψασα ὕμνον

6

Paus. ix. 5. 4 Μοιρὼ δὲ Βυζαντία ποιήσασα ἔπη καὶ ἐλεγεῖα Ἑρμῇ βωμόν φησιν ἱδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. Vid. Alex. Aet. 17

ARCHYTAS AMPHISSENSIS

I

Τὰν βοτρυοστέφανον μυρίπνουν Μάκυνναν ἐραννάν

Plut. *Quaest. Graec.* 294 F. τὴν et Μάκυναν Plut.: τὰν et Μακῦναν Pletho ap. Bredovium *Epist.* Paris. p. 97 Μάκυνον vel potius Μάκυνναν Mein. *Anal. Alex.* 353–4

2 Incertum

Γέρανος

Ὥριον οἷά τε μῆλον, ὅ τ' ἀργιλώδεσιν ὄχθαις
πορφύρεον ἐλαχείῃ ἐνιτρέφεται Σιδόεντι.

Athen. iii. 82 A διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν Σιδοῦντι, κώμη δ' ἐστὶν αὕτη Κορίνθου, ὡς Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν Γεράνῳ φησίν· ὥριον κτλ. Euphorionem sapit; vid. adv. ad Euphor. 11. Cf. Antig. Caryst. ap. Athen. iii. 82 B. 1 ὁ δ' A: corr. Mein. 2 πορφυρόειν Mein., vid. *Eleg. Ad.* 1. 7. n.: fort. Ἐφυρείῃ Kaib.

3 Dubia

Χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε· τί δ' οὐ χρειώ κεν ἀνεύροι;

Stob. *Flor.* lx. 10 = Hense, iv, p. 414 e Plutarcho περὶ μαντικῆς Bernard. vii, p. 113: Stob. *Flor.* xcv. 15 = Hense, v. 784 = Plut. fr. xxii. 6 Bernard., Ἀρχύτας ἀναγνοὺς τὸν Ἐρατοσθένους Ἑρμῆν τοῦτον ἐπήνεγκε (ἐπῄνεσε Cobet) τὸν στίχον· χρειὼ κτλ., καὶ τοῦτον (τοῦτο codd.: corr. Mein.) (fr. 4)

4

Ὀρθοῦ· καὶ γὰρ μᾶλλον ἐπωδίνουσι μέριμναι.

ὄρθρου Mein. καὶ γὰρ A: γὰρ καὶ S M μεῖον Bergk. Vid. Hillerum ad Eratosth. p. 19 qui versus Eratostheni tribuit; Archytae Meineke. Ad Philetae Mercurium pertinere libenter ipse credam

[BOEO]

Paus. x. 5. 8 Βοιὼ δὲ ἐπιχωρία γυνὴ ποιήσασα ὕμνον Δελφοῖς ἔφη κατασκευάσασθαι τὸ μαντεῖον τῷ θεῷ τοὺς ἀφικομένους ἐξ Ὑπερβορέων τούς τ' ἄλλους καὶ Ὠλῆνα· τοῦτον δὲ καὶ μαντεύσασθαι πρῶτον καὶ ᾆσαι πρῶτον τὸ ἑξάμετρον. πεποίηκε δὲ ἡ Βοιὼ τοιάδε

1 Hymnus in Apollinem

Ἔνθα τοι εὔμνηστον χρηστήριον ἐκτελέσαντο
παῖδες Ὑπερβορέων Πάγασος καὶ δῖος Ἀγυιεύς.

Ἐπαριθμοῦσα δὲ καὶ ἄλλους τῶν Ὑπερβορέων, ἐπὶ τελευτῇ τοῦ ὕμνου τὸν Ὠλῆνα ὠνόμασεν. De accentu voc. Πάγασος cf. Chand., p. 92

2

Ὠλήν θ', ὃς γένετο πρῶτος Φοίβοιο προφάτας,
πρῶτος δ' ἀρχαίων ἐπέων τεκτάνατ' ἀοιδάν.

Nomina falsa 'Boeo' et 'Boeus' poematis antiquioris Alexandrinae aetatis praefixa esse videntur. Vid. Knaackium, *Analecta Alexandrino-Romana*, et Pauly-Wiss. s.v.

[BOEUS]

Ὀρνιθογονίαν Boei memorat Anton. Liberalis iii, vii, xi, xv, xvi, xviii, xix, xx, xxi, fortasse vi (Schneider Nic., p. 43), xiv (Knaack. *Anal. Alex. Rom.*, p. 10). Athen. ix. 393 E Βοῖος δ' ἐν Ὀρνιθογονίᾳ, ἢ Βοιώ, ὥς φησι Φιλόχορος, ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύκνον ὀρνιθωθῆναι, καὶ παραγενόμενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν πλησιάσαι γεράνῳ. Vestigia Boei carminum apud Antoninum Liberalem latere credit Sakolowski, Praef. ad A. Lib., pp. li sq.

Ἐκ δὲ θαλάσσης
κῆτος ἐφώρμησεν   c. iii. 2
ἔφερεν σχοίνους καὶ ἀκάνθας   c. vii. 3
ἐπεὶ ἠρώησεν ὁ χῶρος   vii. 3
⟨ὅταν⟩ ἵππου φωνοῦντος ἀκούσῃ
φεύγει   viii. 8
ἐγένετο δὲ Πανδαρέῳ θυγάτηρ Ἀηδών·
ταύτην Πολύτεχνος ὁ τέκτων ἔγημεν,   xi. 2
ἄχρι μὲν οὖν θεοὺς ἐτίμων, εὐδαίμονες ἦσαν·
ἐπεὶ δὲ λόγον ἀχρεῖον ἀπέρριψαν κτλ.   xi. 3
κἀκ τῆς κεφαλῆς ἀπέκειρε τὴν κόμην   xi. 5
καὶ ἀφύκτῳ δεσμῷ ἔδησαν   xi. 7
Ζεὺς δὲ κεραυνὸν
βροντήσας ἀνέτεινε   xix. 3
τὴν κεφαλὴν ἴσχουσα κάτω,
νυκτὸς φθεγγομένη
σίτου ἄτερ τε ποτοῦ τε   xxi. 3
ηὔξατο μὴ κακὸς ὄρνις
ἀνθρώποισι γενέσθαι   xxi. 6.

Et alibi metrum vestigia, Praef., p. liii. Item Rossbach, *Jahrb. f. Kl. Phil.* 1891, i. 95,

αἰεὶ μελετᾷ δὲ πέτεσθαι xviii. 3

Cf. E. Oder, *de Antonino Liberali.* E fab. xv. 1, Schneider (Nicandrea, p. 47) restit.

Κόων Μεροπηίδα νῆσον

DEMOSTHENES BITHYNUS

Βιθυνιακά

E libro secundo

1

Steph. Byz. s. v. Τάρας ad fin. Τάρας . . . ἔστι δὲ καὶ Τάραντος ἀρσενικῶς λεγομένη πόλις Βιθυνίας, ἔνθα τιμᾶται Ταρανταῖος Ζεύς, ὡς Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν

2

Id. s. v. Ταρσός sub fin. Ταρσός· ἔστι δὲ καὶ Ταρσός ἄλλη τῆς Βιθυνίας· τὸ ἐθνικὸν Τάρσιος καὶ Ταρσία· Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν Τάρσειαν διὰ τῆς ει διφθόγγου τὴν πόλιν οἶδε· τὸ ἐθνικὸν Τάρσειος. ‘Ex artis regula debebat Ταρσεύς, nisi Τάρσειος ipse Demosthenes ausus est’ (Mein. ad loc.)

3 E libro tertio

Id. s. v. Τευμησσός. Τευμησσός· ὄρος Βοιωτίας· Ὅμηρος ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ, “εἰς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην” (v. 224) Ἄστυ, ὡς Δημοσθένης ἐν τρίτῳ Βιθυνιακῶν. Libri habent εἰς . . . λεχεποίην post Βιθυνιακῶν, transtulit Mein. ‘Dem. dixisse videtur Τευμήσσιον ἄστυ, eoque spectat, opinor, quod infra dicit Dem. καὶ τὸ οὐδέτερον Τευμήσσιον’ (Mein. ad loc.)

4 E libro quarto

Ἔστι δέ τις προπάροιθε κλυτῆς Καλχηδόνος ἄκρη
Ἡραία τρήχουσα πολυσπιλάς· ἔνδοθι δ᾽ αὐτῆς
λαΐνεον περὶ τεῖχος ἰὼν κοιλαίνεται εἴσω
κόλπος ἁλός· φαίης κεν ἰδὼν βαθυδίνεα πάντῃ
ἔμμεναι· εἰαμενὴ δὲ καὶ οὐ βυθός ἐστι θαλάσσης,
ἔνθα θοὰς νέας ἦγον, ὀιόμενοι σκέπας εἶναι
αὐτοφυοῦς ὅρμοιο, κακῷ δ᾽ ἐνέκυρσαν ἑτοίμῳ.

Id. s. v. Ἡραία (cf. *Etym. M.* 437, quod om. τρήχουσα . . . ἁλός)· πειστέον . .· τῷ Βιθυνῷ Δημοσθένει ἐν τῷ δ′ βιβλίῳ· ἔστι δὲ κτλ. Ita Mein. ad loc. pro τῷ ιδ′: (vid. adnot. ad Rhianum, fr. 4). 1 τις add. Xylander. Καρχήδονος codd.: corr. Mein. De hac forma vid. Meisterhans. *Gram. Att. Inschr.*, p. 104. In inscriptionibus quinti saeculi a. C. vacillant formae; in nummis semper apparet Καλχαδόνιοι: Reid ad Cic. Acad. i, s. 17 2 Ἡραίαν libri: corr. Mein.; cf. Rhi. 20 τρύχουσα R: corr. Mein. 5 βάθος *Etym. M.*

6 ἔνθα θοὰς νέας ἦγον Mein.: ἔνθα τε νῆας ἦγον codd.: ἔνθα θοὰς νηῦς ἦγον *Etym. Mag.*: ἔνθα γε νῆας ἐνῆγον Holsten νέας Cobet ἀνῆγον Xyl. 'quod ferri non potest, pro quo potius κατῆγον dicendum erat' Mein. 7 κακῶν et ἑτοιμῶς *Etm. Mag.*

5

Steph. Byz. s.v. Ἀλεξάνδρειαι. Ἀλεξάνδρεια· δευτέρα ἐστὶ πόλις Τροίας ... περὶ ἧς Δημοσθένης ἐν τετάρτῳ Βιθυνιακῶν

6 E libro nono

Νάσσατο δ' Ἀρτακίοισιν ἐφέστιος αἰγιαλοῖσιν.

Id. s.v. Ἀρτάκη. Ἀρτάκη· πόλις Φρυγίας· Δημοσθένης ἐν ἐνάτῳ Βιθυνιακῶν Νάσσατο κτλ.

7 E libro decimo

Δαίδαλα Μαυσώλων

Id. s.v. Μαύσωλοι. Μαύσωλοι· οἱ Κᾶρες, ἀπὸ Μαυσώλου· Δημοσθένης ⟨ἐν⟩ δεκάτῳ Βιθυνιακῶν Δαίδαλα Μαυσώλων. Μαυσωλοί et sim. accent. corr. Mein. ad loc. e Steph. Byz. s.v. Αἰτωλία

8

Id. s.v. Κοσσός. Κοσσός· ὄρος Βιθυνίας, ὡς Δημοσθένης ⟨ἐν⟩ Βιθυνιακῶν δεκάτῳ

Ex incertis libris

9

Id. s.v. Ἄμαστρις. Ἄμαστρις· πόλις Παφλαγονίας . . . Δημοσθένης δ', ἐξ Ἀμαζόνος οὕτω λεγομένης

10

Id. s.v. Κρῆσσα. Κρῆσσα· πόλις Παφλαγονίας ... Δημοσθένης γράφει τὸ ἐθνικὸν Κρησσαῖος. γράφει. τὸ A: γράφει indicata lacuna V: γρ ... τὸ R, pro γρ fortasse γ', i. e. tertio libro Bithyniacorum. (Mein. ad loc.)

11

Id. s.v. Λάμψακος. Λάμψακος· πόλις κατὰ τὴν Προποντίδα . . . Δημοσθένης δὲ διὰ τὸ εὔοινον (εὔοινον R V: οἶνον B H: εὔνοιαν A) καὶ Πριάπου κτίσμα ταύτην φησί, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Διονύσου

12

Id. s.v. Ὀλιζών. Ὀλιζών· πόλις Θεσσαλίας ... ὠνομάσθη δ' ἀπὸ τοῦ μικρὰ εἶναι· Θεσσαλοὶ γάρ, ὡς ἱστορεῖ Δημοσθένης ἐν Κτίσεσι, τὸ μικρὸν ὄλιζον καλοῦσι. Κτίσεις prosa oratione conscriptae esse videntur; vid. Ap. Rhod. fr. 12 sup.

13

Id. s.v. Χάλκεια. Χάλκεια· πόλις Λιβύης· ὁ Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ, ὡς Δημοσθένης. Χαλκεῖα R: corr. Mein. Καλλισθένης Westermann: Δημοχάρης C. Mueller. Vitium in sequentibus verbis ᾧ μεμφόμενος Πολύβιος . . . γράφει κτλ. esse censent Mein. et Schwarz (Pauly-Wiss.); hic Demosthenem vel Romanae aetati adscribi posse censet

14 Incertum

⟨*Ἣν*⟩ *Δρεπάνην κλείουσιν ἀπὸ Κρονίοιο σιδήρου.*

Steph. Byz. s.v. Δρεπάνη. τῆς δὲ Βιθυνίας φησιν ὠνομάσθαι ὅτι Δρεπάνην κτλ., ubi τὴν δὲ Βιθυνίας ⟨Δημοσθένης⟩ φησίν, Mein., versum Demosthenis Bithyni esse suspicatus   ἣν add. Mein.: ὃ 'quam ob rem' Schn. *Call. Frag. Anon.* 306   Κρονίοιο E. Lobel: Κρονίδαο codd. Callimacho trib. Hecker, *Lectt. Callim.*, p. 37

NEOPTOLEMUS PARIANUS

1 Διονυσιάς

Athen. iii. 82 D Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Διονυσιάδι καὶ αὐτὸς ἱστορεῖ ὡς ὑπὸ Διονύσου εὑρεθέντων τῶν μήλων καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδύων

2 Τριχθονία (?)

Ὠκεανός, τῷ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται χθών

Anonymi i. Isag. ad Arat. Maass, *Comment. in Aratum*, p. 95. 10 Οἱ δὲ ποιηταὶ Ὠκεανὸν αὐτὸν (τὸν ὁρίζοντα) καλοῦσιν· ὁ γοῦν Εὐφορίων φησίν Ὠκεανός κτλ. (fr. 122 q.v.) Ὁ Παριανὸς coni. Hiller, Maass, pro Εὐφορίων. Achillis Isagog. Excerpta 22, Maass, *Comment. in Aratum*, p. 51. 31 ὅθεν καὶ Νεοπτόλεμος ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Τριχθονίᾳ (Ἐριχθονίδι vel Ἐριχθονιάδι coni. Mein.) φησί· τῷ πᾶσα κτλ. Maass, *Aratea*, p. 204 et *Comm. in Arat.* p. 51, Τριχθονία servat. Ὠκεανὸς δ' ᾧ πᾶσα κτλ. e Cyrillo ignoto quodam citat Iunius de Coma iii, p. 145. Schol. A Σ 490 ῥητέον δὲ ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τοῦ κόσμου τὸ ῥεῦμα· φησὶ γάρ· Ὠκέανος, ᾧ πᾶσα κτλ. ubi post γὰρ Neoptolemi potius quam Euphorionis nomen excidisse credit Mein., Maass, *Aratea* 185, post φησὶ γάρ suppl. ὁ Παριανός: vid. Mein. *Anal. Alex.*, pp. 155, 156, 357. Quisquis huius versus auctor fuerit, eundem duos versus aut a Posidonio aut a Strabone allatos (Strab. ii, c. 100) scripsisse coni. Meineke, *Vind. Strab.* p. 11

Οὐ γάρ μιν δεσμὸς περιβάλλεται ἠπείροιο,
ἀλλ' ἐς ἀπειρεσίην κέχυται· τό μιν οὔτι μιαίνει

Ex incertis libris

3

Λιποτροφίη

Choerob. ap. Cram. *Anecd. Oxon.* ii. 239 λιποτρόφια (sic) παρὰ Νεοπτολέμῳ, corr. Mein., vid. *An. Al.* 357, 'ex Epico carmine ductum'

4

Congessit (*sc.* Horatius) praecepta Neoptolemi τοῦ Παριανοῦ de arte poetica non quidem omnia, sed eminentissima, Porphyrio ad Hor. A. P. 1. Quae utrum ad librum περὶ ἀστεϊσμῶν spectent, et ad poema, non liquet: defendit Mein., improbat Susemihl

5

Cetera fragmenta quae memorat Mein. *An. Alex.* 358 sqq. ad libros περὶ γλωσσῶν soluta oratione scriptos pertinent

6 Dubium

Ὦ θάνατ', εἴθ' εἴης αὐτάγρετος, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
πρώτιστος· καί κ' ἐχθρὸς ἐὼν πολὺ φίλτατος εἴης.

Stob. Flor. cxx. 5; Hense, v, p. 1080 Νεοπτόλεμος ἐν τῷ Περὶ ἀστεϊσμῶν Ὦ θάνατε κτλ. 2 πρώτιστος cod. Par.: πρώτιστον S A. Ceterum Porphyrionis auctoritatem et Horatianae doctrinae originem confirmavit C. Jensen Philodemi papyro Hercul. 1425, quem e Neoptolemo multa duxisse demonstravit (*Abh. d. preuss. Akad.* 1919, *Neoptolemus und Horaz*). Non Neoptolemi versus esse sed ex incerto poeta tractis usum esse N. 'pro asteismi exemplo' credit Mein. *An. Al.* 358, velut recitavit Neoptolemus alter, ὁ τραγῳδός, non composuit, versus quos servavit Diod. Sic. xvi. 92. 3 (Nauck[4] T F, p. 866)

PHAESTUS

Λακεδαιμονικά

Ζεῦ Λιβύης Ἄμμων κερατηφόρε κέκλυθι μάντι.

Schol. Pind. Pyth. iv. 28 Ἄμμωνα Λίβυες τὸν Δία προσαγορεύουσι καὶ οὕτω τιμῶσι, καὶ ἔστιν αὐτοῦ μαντεῖον ἐν Λιβύῃ· καὶ γὰρ καὶ Φαῖστος ἐν τοῖς Λακεδαιμονικοῖς ἐπιβάλλων φησί· Ζεῦ κτλ. κερατηφόρε G Q: κερατοφόρε B E, κεραφόρε D. Idem ix. 90b Δοκεῖ ὡς Ζεὺς ἐν Λιβύῃ Ἄμμων τιμᾶσθαι· ὥς φησι Φαῖστος ὁ τὰ Λακεδαιμονικὰ συνταξάμενος· Ζεῦ κτλ., ubi κερατοφόρε E: Müller *F. H. G.* iv. 472. Utrum his temporibus floruerit Phaestus incertum: v. Christ, *Gr. Lit.* ii, p. 321, Susemihl, *Lit. Alex.* i. 408

THEOPOMPUS COLOPHONIUS

Ἁρμάτιος

Σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων,
οἰσΰϊνον, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος

Athen. iv. 183 B Μνημονεύει δ' αὐτοῦ (*sc.* σκινδαψοῦ) καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἁρματίῳ· Σκινδαψὸν κτλ. 2 ὀξύινον A: corr. Kaib.

EUPHORIO

Suidas s.v. Εὐφορίων. Βιβλία δ' αὐτοῦ ἐπικὰ ταῦτα· Ἡσίοδος· Μοψοπία ἢ Ἄτακτα· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας· Μοψοπία δ', ὅτι ἡ Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοψοπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μοψοπίας, καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς τὴν Ἀττικήν. Pro Ἡσίοδος coni. Corssen Γῆς περίοδος, *Philol.* 26. 464. De Ἀττικά pro Ἄτακτα substituendo cogitavit Scheidweiler, et Suidam aut eius auctorem corruptum vocabulum explicuisse. Sitzler correxit (*Berl. Phil. Wochenschr.* 1910, p. 710) Ἡσίοδος. Ἄτακτα· (ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας). Μοψοπία, ὅτι ἡ Ἀττική κτλ.; ipse malim Μοψοπία ἢ Ἄτακτα· (Ἄτακτα,) ἔχει γὰρ συμμ. ἱστ., Μοψοπία δέ, ὅτι κτλ. Inde pergit Suidas: Χιλιάδες· ἔχει δ' ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστερήσαντας αὐτὸν χρήματα ἃ παρέθετο, ὡς δίκην δοῖεν κἂν εἰς μακράν· (ὡς ... μακράν om. BVE) εἶτα συλλέγει διὰ χιλίων ἐτῶν (ἐπῶν, Küster, Heyne, Mein.), χρησμοὺς ἀποτελεσθέντας· εἰσὶ δὲ βιβλία ε'· ἐπιγράφεται δ' ἡ πέμπτη Χιλιάς (δὲ πέμπτον Χιλιάδες Sitzler) [περὶ χρησμῶν ὡς διὰ χιλίων ἐτῶν ἀποτελοῦνται A in marg. additamentum e

prioribus verbis confictum expulerunt edd., om. BVE]. Titulum verum in fine interisse censet Scheidweiler. Wilamowitz (*Berl. Kl. T.* v. 1. 63) censet verba εἰσὶ δὲ βιβλία ε΄ non ad Chiliadas, sed ad totum numerum librorum spectare, adprobante Skutschio (Pauly-Wiss. vi. 1179), quod Chiliades litteris non numerentur; et Ἄτακτα omnium librorum titulum fuisse. Et Sitzler Hesiodum, Mopsopiam, duos libros Ἀτάκτων, unam Chiliada agnoscit. Sed quare Χιλιάδες, non Χιλιάς, nuncupantur? Tam doctus, tam copiosus erat Euphorio, ut quinque libros explere posset. Ingeniose argumentatur Scheidw. Thrämerum (*Hermes*, 25, 55) secutus, χιλιάδα ἐτῶν a Troia condita a Phoebo et Neptuno postquam Hercules expugnavit (cf. frag. 54) usque ad Euphorionis aetatem, sc. circ. 1250–250 a. C. pertinere. Praeter Meinekii *Analecta Alexandrina*, opus leporis plenum, omnino consulendus est F. Scheidweiler, *Euphorionis Fragmenta* (1908), opus exactissimum

1 Ἀλέξανδρος

(Mein. i.) Steph. Byz. s.v. Σόλοι. Σόλοι· Κιλικίας πόλις, ἡ νῦν Πομπηιούπολις . . . κέκληται δὲ ἀπὸ Σόλωνος, ὡς Εὐφορίων ἐν Ἀλεξάνδρῳ. De Solone Lindio intellegit Mein., cll. γένος Ἀράτου Θέωνος Ἀλεξανδρέως, p. 146. 6 Maass, ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας· ὠνομάσθαι δὲ φασὶ τὴν πόλιν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου, et Strab. xiv. 5. 8. Solonem Atheniensem Solorum conditorem vocat Diog. Laert. i. 51 (Scheidw.). De Alexandro Magno, qui Solis commoratus est (Arrian, *Anab.* ii. 5. 6) agi credit Scheidw. et huc referendum esse fr. 80, et fort. 81, 168. E verbis Suidae, s.v. Εὐφορίων . . . τῆς Ἀλεξάνδρου, τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ, γυναικὸς Νικαίας (Νικίας codd.: corr. Bernhardy) στερξάσης αὐτὸν εὔπορος σφόδρα γεγονώς credit Skutsch poema ad hunc Alexandrum spectare

2 Ἄνιος

Ἷκτο μὲν ἐς Δωδῶνα Διὸς φηγοῖο προφῆτιν,
ἵκετο δ᾽ ἐς Πυθῶνα καὶ ἐς γλαυκῶπα Προνοίην.

1 (Mein. ii.) Steph. Byz. s.v. Δωδώνη· Εὐφορίων Δωδῶνα ἐν Ἀνίῳ Ἷκτο κτλ. 2 Iuliani Or. iv. 149 B et Eustath. Il., p. 83. 44, qui exscripsit Iulianum: sed γλαύκωνα Iul. γλαυκῶπα Eust.: Iuliani versum Euphorioni adscripsit cumque praecedente coniunxit Mein. *An. Al.* 401. De Anio, Apollinis filio narratum est; sed quam partem fabularum elegerit Euphorio, non constat (Scheidw.)

3 Ἀντιγραφαὶ πρὸς Θεοδωρίδαν

Ζὰψ δὲ ποτὶ σπιλάδεσσι νεῶν ὀλέτειρα κακύνει.

(Mein. iii.) Clem. Alex. *Strom.* v. 8. 47 καλεῖται δ᾽ οὕτως ἡ θάλασσα, ὡς Εὐφορίων ἐν ταῖς πρὸς Θεοδωρίδαν (Θεωρίδαν L: corr. Meursius) Ἀντιγραφαῖς Ζάψ κτλ. Pro κακύνει Mein. requirit verbum quale est καχλάζει: κυκᾶται Ziemann. De argumento non constat (Scheidw.). Aliae ἀντιγραφαί prosa oratione conscriptae sunt, et cum titulum sileat Suidas, hunc versum tali operi insertum esse licet suspicari. Epistolam poeticam fuisse censet v. Christ. Hic Theodoridas fuisse videtur qui carmen sepulcrale in Euph. scripsit, *Anth. Pal.* vii. 406

4 Ἀπολλόδωρος

Ποικιλόνους δὲ μέλαθρον . . . ὀρχίλος ἔπτη
Κυζίκου, ὃν δ᾽ ἤεισε κακὸν γάμον ἐχθομένη κρέξ.

(Mein. iv.) Schol. Lycophr. 513 Εὐφορίων Ἀπολλοδώρῳ. De Cyzico, Dolionum rege, vid. Apoll. Rhod. i. 961–1077. 'Narravit Euphorio ante ipsum nuptiarum diem mortem oppetiisse Cyzicum, eoque aves infaustas tecto insedisse,' Scheidw. 1 ποικίλον ὧδε S: Ποικιλόνους δὲ vel ποικιλόνου. corr. Scheidw., nam ὀρχίλος ante transformationem vates fuerat (*Ant. Liberal.* xiv). Post μέλαθρον desideratur adiectivum quale ἀγακλυτόν, vel ἀπαίσιος, ἀνάρσιος sim.: ὑπ' αἴθαλον Sitzler. 2 Κύζικος libri: corr. Thryllitzsch ὅν, nam κρέξ metamorphosin passa esse videtur: ἐν δ' Spohn.

5

Καί τις Ἀπολλό-

δωρος . . . . ἐφ' υἱέα Λειοφόωντος

(Deest ap. Mein.) Georg. Choerob. comm. in Hephaest., ch. iv fin. διὰ τὸ ἀδύνατον ὁ Εὐφορίων διέλυσε φάσκων Καί τις κτλ. Fort. Ἀπολλόδωρον Sitzl., qui de verbo τις dubitat 2 fort. Κλειοφόωντος Scheidw., qui lacunam statuit. Simonid. fr. 131 Ἀριστο|γείτων; Kaibel, Epigr. 805 a Νικο|μήδης. Ἀπολλό|δωρος, Nicom. ap. Hephaest., p. 15 metrum idem exhibent

6

Didymus ap. Harpocrat. s.v. ὁ κάτωθεν νόμος (Photius, Suidas, p. 136. 14 ὅτι γάρ, φησι (Δίδυμος) βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ. (Mein. v.) De Cyzico, urbis Cyzici conditore, agi censet Scheidw.; Apollodorum Cyzicenum commemorat Plato, *Ion* 541 C

7

Parthenius, xxviii. Περὶ Κλείτης. Ἱστορεῖ Εὐφορίων Ἀπολλοδώρῳ, τὰ ἑξῆς Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικῶν α'. Διαφόρως δὲ ἱστορεῖται περὶ Κυζίκου τοῦ Αἰνέως· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔφασαν ἁρμοσάμενον Λάρισαν τὴν Πιάσου, ᾗ ὁ πατὴρ ἐμίγη πρὸ γάμου, μαχόμενον ἀποθανεῖν, τινὲς δὲ προσφάτως γήμαντα Κλείτην συμβαλεῖν δι' ἄγνοιαν τοῖς μετὰ Ἰάσονος ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς πλέουσι καὶ οὕτως πεσόντα πᾶσι μεγάλως ἀλγεινὸν πόθον ἐμβαλεῖν, ἐξόχως δὲ τῇ Κλείτῃ· ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐρριμμένον περιεχύθη καὶ πολλὰ κατωδύρατο, νύκτωρ δὲ λαθοῦσα τὰς θεραπαινίδας ἀπό τινος δένδρου ἀνήρτησεν ⟨ἑαυτήν⟩. Αἰνέου P., e Schol. Ap. Rhod. i. 948 in Αἰνέως corrigendum, potius quam Αἴνου, vid. Tümpel in Pauly-W. s.v. Αἰνεύς: περιεσχέθη P., corr. Legrand, cf. Schol. Apoll. Rhod. i. 1063 Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἄπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίων δ' ἐν Ἀπολλοδώρῳ μελλόγαμον, τὴν δὲ ⟨γαμετὴν⟩ οὐ Κλείτην ⟨τὴν⟩ Μέροπος (sic Mein. pro τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέροπος, L) λέγει θυγατέρα, Λάρισαν (Θρῆσσαν L) δὲ τὴν Πιάσου· οὐδὲ παθεῖν τι, ἀπαχθῆναι δ' αὐτὴν ὑπὸ τοῦ πατρός. Meineke correxit

8 Ἀραὶ ἢ Ποτηριοκλέπτης

Censet Sitzler titulum libri totius fuisse Ἀραί, et membri unius Ποτηριοκλέπτης, quam sententiam confirmat fragmento 51, quod Ἀράς continere credit non in virum qui poculum surripuisset, sed in feminam nescioquam pronuntiatas; sed vid. 9 n. fin. Partem Chiliadum fuisse censet Schultze. Fortasse huc trahenda fragg. 9, 82, 83 censet Scheidw.

Ὅστις μευ κελέβην Ἀλυβηίδα μοῦνος ἀπηύρα

Steph. Byz. s.v. Ἀλύβη, Εὐφορίων ἐν Ἀραῖς ἢ Ποτηριοκλέπτῃ et Schol. Theocr. ii. 2 Εὐφορίων ἐν Ποτηριοκλέπτῃ μευ Steph. R: μὲν A V: ἐμὴν Schol. K: ἐμεῦ cett. κέλβεν R V: κέλκην A: corr. Salmas. μοῦνος Steph.: μοῦνον codd. Scholl. Theocr. Post versum Scheidw. supplet talia qualia ἢ καὶ ἅμα πλεόνεσσιν

9

. . .] ὄπισθε
. . .]α φέροιτο
. . .]θι κάππεσε λύχνου
]α κατὰ Γλαυκώπιον Ἕρση,
[οὕνεκ' Ἀθ]ηναίης ἱερὴν ἀνελύσατο κίστην
[δεσποίν]ης. Ἢ ὅσσον ὁδοιπόροι ἐρρήσσοντο,
[Σκε]ίρων ἔνθα πόδεσσι̣ν̣ ἀεικέα μήδετο χύτλα
[ο]ὐ̣κ ἐπὶ δήν· Αἴθρης γὰρ ἀλοιηθεὶς ὑπὸ παιδὶ
νωιτέρης χέλυος πύματος ἐλιπήνατο λαιμόν.
Ἢ καί νιν σφεδανοῖο τανυσσαμένη ἀπὸ τόξου
Ταιναρίῃ λοχίῃσι γυναικῶν ἐμπελάτειρα
Ἄρτεμις ὠδίνεσσιν ἑῷ ταλάωρι μετάσποι.
Ὀκχοίῃ δ' Ἀχέροντι βαρὺν λίθον Ἀσκαλάφοιο,
τόν οἱ χωσαμένη γυίοις ἐπιήραρε Δηώ,
μαρτυρίην ὅτι μοῦνος ἐθήκατο Φερσεφονείῃ.

Berl. Klass. Texte v. 1, 57 Ex eodem libro quo fr. 51, columna altera, sed ex alio poemate: suppl. Wilam. 3–5 Cista ea erat in qua positus est Erichthonius a Minerva: hanc Aglaurus et Herse spectandi studio motae cum aperuissent, amentes factae, de Acropoli sese praecipitavere: Apollod. iii. 14. 5; Paus. i. 18. 2. Lampadis (nempe incuria exstinctae) mentionem invenit Wilam. ap. Nonn. 27. 113:

Ἐρεχθέος, ὅν ποτε μαζῷ
παρθενικῇ φυγόδεμνος ἀνέτρεφε Παλλὰς ἀμήτωρ,
λάθριον ἀγρύπνῳ πεφυλαγμένον αἴθοπι λύχνῳ.

id. 320: μυστιπόλους σπινθῆρας ἀειφανέος σέο λύχνου,

et xxxiii. 124 4 Γλαυκώπιον: cf. Schol. Eur. Hippol. 33 πέτραν δὲ Παλλάδος φησὶ τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ Γλαυκώπιον, οὗ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ μέμνηται (fr. 66f Schn., cf. frag. anonym. Schneid. 332 ἤ τ' ἐπ' ἄκρης πόλιος θιναῖς Γλαυκώπιον ἵζει). Disseruit Naeke, Hecale, p. 195 sq. 6 δεσποίνης K. F. W. Schmidt 7 de Scirone vid. Paus. i. 44. 12 9 recte docet Körte νωιτέρης non continuo ad hominem Megarensem, sed vel ad Euphorionem ipsum spectare, nam Megaris τῆς Ἀθηναίων ἦν τὸ ἀρχαῖον (Paus. i. 39. 4), et Euphorio θέσει Atheniensis erat (Hellad. ap. Phot. bibl. 532. 18) λιπήνατο liber: corr. Wilam., Maas: λυμήνατο Ludwich: λειήνατο 'titillavit', Sitzler; de metro cf. ἀμευσάμενος Ἀθύραο, fr. 119 et 11, 2 13 de Ascalapho vid. Apollod. i. 5. 3. Frag. carmini quod dicitur Ἀραὶ ἢ Ποτηριοκλέπτη (Dirae) sine dubio adscribendum est, ut censet Körte, dubitanter Scheidw.; negant Wilam., Skutsch. Sed non idcirco Diris abiudicandum est quod primo aspectu mentio feminae cuiusdam (vv. 11, 12) fieri videtur; et mares occidere Artemis potuit, veluti Oriona, ε 121, Limonem Paus. viii. 53. 1, et alios ap. Pauly-Wiss. ii. 1376. Aliquid debere Euphorionem Callimacho (v. 4) et Apoll. Rhodio (οὐκ ἐπὶ δήν, v. 8, Ap. Rhod. i. 516, iv. 740) docent Wilam., Scheidw.

10 Ἀρτεμίδωρος

Δαῖμον, ὃς Ἀμφιλύσοιο ῥόον . . .

(Mein. vii.) Steph. Byz. s.v. Ἀσσωρόν· ὄρος Σάμου, ὅθεν ῥεῖ ὁ Ἀμφίλυσος. Εὐφορίων Ἀρτεμιδώρῳ. δαίμονος Steph. Byz.: corr. Mein. ⟨νέμεις⟩ ῥόον ⟨Ἀσσωρίνου⟩ Mein.: ⟨λάχες Ἀσσωρίνου⟩ Scheidw. De argumento non constat

11 Γέρανος

(Incertum)

Ὥριον οἷά τε μῆλον, ὅ τ' ἀργιλώδεσιν ὄχθαις
πορφύρεον ἐλαχείῃ ἐνιτρέφεται Σιδόεντι.

(Mein. viii.) Ath. iii. 82 A Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν Γεράνῳ φησὶν ὥριον κτλ. Certe versus Euphorionem sapiunt. 1 ὁ δ' A: corr. Mein. 2 metrum quod in 9. 9, 119; πορφυρόειν Mein., vid. Eleg. Adesp. 1. 7 n.: fort. Ἐφυρείῃ Kaib. Fortasse in hoc carmine tractatam esse fabulam 'de Gerana, muliere apud Pygmaeos formossissima, sed propter morum insolentiam in gruem mutata' (Athen. ix. 393 E) censet Mein. Huc fort. referendum fr. 120 censet Skutsch; cf. Archytae fr. 4, Antig. Caryst. fr. 1

12 Δημοσθένης

Δαίμονος ἱλάοιο

(Mein. ix.) 'Argumentum nescimus' Scheidw. Choerobosc. in Theodor. canon., p. 252, 26 Hilg. ἵλαος ἐκτείνει τὸ ᾱ . . . ἐν τῷ Εὐφορίωνος Δημοσθενει, οἷον sqq. verbis. Demosthenem Bithynum fort. intellegi censet Mein. qui tamen recentior esse potest; Schwartz s. v. ap. Pauly-Wiss. Parthenius fr. 4 Mart., Theocr. v. 13, al.

13 Διόνυσος

Ἐν πυρὶ Βάκχον δῖον ὑπὲρ φιάλης ἐβάλοντο.

(Mein. xv.) Tzetz. ad Lycophr. 208 ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι οὑτωσί. Οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη σπαράξαντες Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο ἐμβαλόντες λέβητι· ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι ἀπέθετο, ὥς φησι Καλλίμαχος (fr. 374) καὶ Εὐφορίων λέγων Ἐν πυρὶ κτλ., *Etym. M.* 255, 15. φιάλης Lob.: φιάλην codd.: ὑπερφίαλοι O. Müller. Dionysum carmen Mopsopiae particulam fuisse censent Schultze et Scheidw. (cf. fr. 36), qui huc referre vult frr. 84, 85, 86

14

Ὕῃ ταυροκέρωτι Διωνύσῳ κοτέσασα
Ῥειώνη ⟨ἄμυδις⟩ βλαψίφρονα φάρμακα χεῦεν,
ὅσσ' ἐδάη Πολύδαμνα, Κυτηϊὰς ἢ ὅσα Μήδη.

(Mein. xiv + cxxxviii + x.) 1 Schol. Arat. 172 2, 3 Εὐφορίων ἐν Διονύσῳ φησὶ βλαψίφρονα sqq. Schol. H Q δ 228 (inde Eustath., p. 1493. 46) = Herodian. ii. 139. 25 sq. L. Ῥειώνη, τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων, *Etym. M.* 703. 10 Tria fragmenta coniunxit Mein. (p. 47) qui ἄμυδις supplevit; de tertii collocatione dubitat Sitzl. 3 Κυτηϊὰς ἢ ὅσα Μήδη Mein.: κυταῖς (κυταιῖς H) ἢ ὅσα Μήδεια H Q: Κυταϊκὴ Kaib. coll. Lyc. 174 τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς, ubi Schol. K δὲ ἡ Μήδεια, Κύτη γὰρ πόλις Κολχίδος.

Μήδη Mein. coll. Andromacho ap. Galen. xiv, p. 33. 5 K οὐ θερμὴν θάψον τε καὶ ὠκύμορον πόμα Μήδης. De Baccho a Iunone medicaminum ope in insaniam coniecto intell. Mein. coll. Eur. Cycl. 3 ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο | . . . ᾤχου

15

(Mein. xiii.) Steph. Byz. = Herodian. i. 227. 3 L. Λυκαψός· κώμη πλησίον Λυδίας· Εὐφορίων Διονύσῳ. Λύκαψος MSS. : corr. Mein. coll. Steph. Byz. s. v. Γαληψός· τὰ δὲ εἰς ψος ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, σκινδαψός, χεραψός, Λυκαψός

16

Ἄκτιος Αἰγεύς

(Mein. xii.) Steph. Byz. s. v. Ἀκτή· . . . ὡς Εὐφορίων Διονύσῳ. *Sc.* Atticus

17

Ἴχνος ἂν Ὠρυχίοισιν ἐν ἕρκεσιν ὀκλάσσαιντο.

(Mein. xi.) ap. Steph. Byz. s. v. Ὠρύχιον. Ὠρύχιον· τόπος τῆς Ἀττικῆς· τὸ τοπικὸν Ὠρύχιος· Εὐφορίων Διονύσῳ Ἴχνος κτλ. ἂν Salm. : ἐν MSS. ὀκλάσαιντο MSS. : ὀκλάσσ- vel ὀκλάξ- Mein.

18

(Mein. xvi.) *Etym. Mag.* s. v. πρηνής 687. 33 ὁ δὲ Εὐφορίων οὐκ ὀρθῶς λέγει περὶ τοῦ Διονύσου, ὅτι ταῖς γυναικείαις τάξεσιν ἐγκελευσάμενος ἐπρήνιξε τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν, τουτέστι τὸ Ἄργος. Εὐρυμέδων δὲ ὁ Περσεὺς ἐκαλεῖτο. Unde versus Euphorionis ita fere restituere conatus est Mein. :

τελέεσσι γυναίοις
κεκλόμενος πρήνιξε κλυτὴν πόλιν Εὐρυμέδοντος.

Cf. inf. fragg. 86, 175.

19 Διόνυσος Κεχηνώς

Aelian, H. A. vii. 48, Plin. N. H. viii. 16. 57 ; cf. *Etym. Gen.* s. v. ἀστέμβακτον, et infra fr. 123 ; Eratosth. fr. 28 b. Aelian : Ἴδιον δὴ τῶν ζῴων καὶ ἡ μνήμη· καὶ συνῳδὸν τοῖς προειρημένοις καὶ ἐς τὸ αὐτὸ δ' ἐστι νεῦον τὸ ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ τοῦ Κεχηνότος Διονύσου· νομίζοιτο δ' ἂν οὐκ ἀποφώλιον εἰδέναι· (ita Sitzler locum restituit corruptum ἐστιν εὕδοντος ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ τοῦ Κεχηνότος Διονύσου νομίζοιτο ἂν καὶ τὸ φώλιον εἶναι). Καὶ τοῦτο ἀκουέτω Ἐρατοσθένους τε καὶ Εὐφορίωνος καὶ ἄλλων περιηγουμένων αὐτό. Plin. N. H. viii. 16. 57 'Elpis Samius natione in Africam delatus nave, iuxta litus conspecto leone hiatu minaci, arborem fuga petit Libero patre invocato, quoniam tum praecipuus votorum locus est, cum spei nullus est. Sed neque profugienti, cum potuisset, fera institerat, et procumbens ad arborem, hiatu, quo terruerat, miserationem quaerebat ; os morsu avidiore inhaeserat dentibus, cruciabatque inedia, non tantum poena in ipsis eius telis, suspectantem, ac velut mutis precibus orantem. Diu fortuitis fidens non est contra feram, multoque diutius miraculo quam metu cessatum est. Degressus tandem evellit praebenti, et qua maxime opus esset accommodanti ; traduntque, quamdiu navis ea in litore steterit, retulisse gratiam venatus adgerendo. Qua de causa Libero patri templum in Samo Elpis sacravit, quod ab eo facto Graeci Κεχηνότος Διονύσου appellavere.' Fabula Samia est.

20

Etym. Gen. Miller, p. 260 s. v. ῥαιβός· ὁ διεστραμμένος. . . . ῥαιβηδὸν ἐν Διονύσῳ Κεχηνότι. Deest ap. Mein. Cf. νεκυηδόν fr. 88

21 Ἐπικήδειον εἰς Πρωταγόραν

Τῷ καὶ μέτρια μέν τις ἐπὶ φθιμένῳ ἀκάχοιτο,
μέτρια καὶ κλαύσειεν· ἐπεὶ καὶ πάμπαν ἄδακρυν
Μοῖραι ἐσικχήναντο.

Εὐφορίωνος Stob. Fl. 124. 12; Hense v, p. 1126. (Mein. lvii.) Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Πρωταγόρας ἀστρολόγος, εἰς ὃν καὶ Εὐφορίων ἐπικήδειον ἔγραψεν, Di. Laert. ix. 8. 9, ad quod fortasse pertinere frag. censet Mein. Cf. Philet. 11. 1 τῷ καὶ cod. Par. 1985: τόκα S M A 3 μοῖραι Mein.: μοῖραν Gaisford ἐσικχήναντο Mein.: ἐσημήναντο S: ἐσκμήναντο M: ἐσκμή[.]αντο A: ἐπιμήναντο Trinc., unde ἐπημήναντο Gesn.[1]: ἐλυμήναντο Sitzler.: ἀπηνήναντο (*sc.* θεοί) Gaisford

22 Ἡσίοδος

Carminis mentionem facit Suidas s.v. Ἡσίοδος, pro quo titulo scribendum esse Γῆς περίοδος censet Corssen in Philologo, 1913, p. 457. 'Hesiodi mortem eo expositam fuisse probabile facit Molycrii urbis commemoratio; Ἡσιόδου enim νεκρὸν ὑπολαβοῦσα δελφίνων ἀγέλη πρὸς τὸ Ῥίον ἐκόμισε καὶ τὴν Μολυκρίαν' (Scheidw.). Ossa Hesiodi quoniam Orchomenii ad suam urbem transtulerunt, etiam fr. 87 ad Hesiodum rettulit Bergk. Frr. 88 et 89 vult Nietzsche includere coll. Pausan. ix. 38. 3; *Mus. Rhen.* 28. 236

22 b

(Mein. clxviii.) Steph. Byz. s.v. Μολυκρία. Μολυκρία· πόλις Αἰτωλίας . . . Εὐφορίων δὲ Μολυκρίαν αὐτήν φησι. Aut Μολύκρειαν (sic Bergk) aut Μολυκρίδα legendum, Mein. Ad frag. Hesiodi rettulit Bergk

23 Θρᾷξ

Τὸν μὲν ἄρ' ἐκ φλοίσβου Ἀσβώτιοι ὦκα φέροντες
ὑστάτιον ῥύσαντο κονισαλέῃσιν ἐθείραις
ἵπποι καλὰ νάουσαν ἐπορνύμενοι Φυσάδειαν.

(Mein. xix.) Steph. Byz. s.v. Ἄσβωτος. Εὐφορίων Θρᾳκί· Τὸν μὲν κτλ. 2 ῥώσαντο Steph.: em. Pflugk 3 φυσάδειαν R: φυγάδειαν V. Φυσάδεια fons est Argivus: Callim. Lav. Pall. 47. Speciose Φυγάδειαν Welck. et Unger, Oropium fontem a fuga equorum Amphiarai ita dictum esse conicientes; sed potius Ismeni fontem fuisse credendum, ad quem denique terra haustus est. Ex incerta quadam pugna servatum esse Amphiaraum censet Schultze; sed cum Amphiaraus et Adrastus in summo certamine superessent, ὑστάτιον fort. ad hanc pugnam spectat

24

Ἀνέρος ἀρράτοι⟨ο⟩ φόωσδ' ἀνὰ Κέρβερον ἄξων

Etym. Gen. s. ἄρρατος. Εὐφορίων ἐν Θρᾳκί· Ἀνέρος κτλ. ἄρρατοι edd.: ἀρράτοιο Miller: 'Eurysthea durum,' Verg. Georg. iii. 4: Knaack, *Herm.* xxv. 87 ἀρράτοισι (tanquam ἀρρήτοισι) cum Meinekii supplemento ἐννεσίῃσιν (*Herm.* iii. 452). Deest ap. Mein.

25

Τύμβος ὑπὸ κνημοῖσι πολυσχεράδος Μυκόνοιο

(Deest ap. Mein.) Schol. Genev. Φ 319 (ed. Nicole). Εὐφορίων ἐν Θρᾳκί. De Gigantum, non de Aiacis (cf. Apollod. Epit. 6. 6, Arist. Peplum, 6, Tzetz. ad Lycophr. 401) sepulcro agi credit Scheidw.; cf. Strab. x. 5. 9 Μύκονος δ' ἐστὶν ὑφ' ᾗ μυθεύουσι κεῖσθαι τῶν γιγάντων τοὺς ὑστάτους ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας

26

Mein. xx. Parthenius, xiii, Περὶ Ἁρπαλύκης. Ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρᾳκὶ καὶ †Δεκτάδας. Κλύμενος δὲ ὁ Τελέως ἐν Ἄργει γήμας Ἐπικάστην γεννᾷ παῖδας, ἄρρενας μὲν Ἴδαν καὶ Θήραγρον, θυγατέρα δὲ Ἁρπαλύκην πολύ τι τῶν ἡλίκων θηλειῶν κάλλει διαφέρουσαν. Ταύτης εἰς ἔρωτα ἐλθὼν χρόνον μέν τινα ἐκαρτέρει καὶ περιῆν τοῦ παθήματος· ὡς δὲ πολὺ μᾶλλον αὐτὸν ὑπέρρει τὸ νόσημα, τότε διὰ τῆς τροφοῦ κατεργασάμενος τὴν κόρην λαθραίως αὐτῇ συνῆλθεν. Ἐπεὶ μέντοι γάμου καιρὸς ἦν, καὶ παρῆν ἀξόμενος αὐτὴν Ἀλάστωρ, εἷς τῶν Νειλειδῶν, ᾧ καθωμολόγητο, παραχρῆμα μὲν ἐνεχείρισε πάνυ λαμπροὺς γάμους δαίσας· μεταγνοὺς δὲ οὐ πολὺ ὕστερον διὰ τὸ ἔκφρων εἶναι μεταθεῖ τὸν Ἀλάστορα, καὶ περὶ μέσην ὁδὸν αὐτῶν ἤδη ὄντων ἀφαιρεῖται τὴν κόρην, ἀγαγόμενός τε εἰς Ἄργος ἀναφανδὸν αὐτῇ ἐμίσγετο. Ἡ δὲ δεινὰ καὶ ἔκνομα πρὸς τοῦ πατρὸς ἀξιοῦσα πεπονθέναι τὸν νεώτερον ἀδελφὸν κατακόπτει, καί τινος ἑορτῆς καὶ θυσίας παρ' Ἀργείοις τελουμένης, ἐν ᾗ δημοσίᾳ πάντες εὐωχοῦνται, τότε σκευάσασα τὰ κρέα τοῦ παιδὸς παρατίθησι τῷ πατρί. Καὶ ταῦτα δράσασα αὐτὴ μὲν εὐξαμένη θεοῖς ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι μεταβάλλει τὴν ὄψιν εἰς χαλκίδα ὄρνιν, Κλύμενος δέ, ὡς ἔννοιαν ἔλαβε τῶν συμφορῶν, διαχρῆται ἑαυτόν. Δεκτάδας P: Διευχίδας Gale: Ἀθανάδας Bast: Δεινίας Hecker: Ἀρητάδας Cob.: Δωσιάδας Rohde, al. Harpalycae fabulam narrant Schol. T. Ξ 291 et Eustath. ad loc. Clymenus filius Schoenei vocatur ap. Hygin. 206 νηλείδων P μεταθεῖ Schneid.: καταθεῖ P ὁ νεώτερος ἀδελφὸς Πρέσβων vocatur in Schol. Hom.

27

Mein. xxi. Parthenius, xxvi, Περὶ Ἀπριάτης. Ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρᾳκί. Ἐν δὲ Λέσβῳ παιδὸς Ἀπριάτης Τράμβηλος ὁ Τελαμῶνος ἐρασθεὶς πολλὰ ἐποιεῖτο εἰς τὸ προσάγεσθαι τὴν κόρην. Ὡς δὲ ἐκείνη οὐ πάνυ ἐνεδίδου, ἐνενοεῖτο δόλῳ καὶ ἀπάτῃ περιγενέσθαι αὐτῆς. Πορευομένην οὖν ποτε σὺν θεραπαινιδίοις ἐπί τι τῶν πατρῴων χωρίων ὃ πλησίον τῆς θαλάσσης ἔκειτο λοχήσας εἷλεν. Ὡς δὲ ἐκείνη πολὺ μᾶλλον ἀπεμάχετο περὶ τῆς παρθενίας, ὀργισθεὶς Τράμβηλος ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐτύγχανε δὲ ἀγχιβαθὴς οὖσα· καὶ ἡ μὲν ἄρα οὕτως ἀπωλώλει· τινὲς μέντοι ἔφασαν διωκομένην ἑαυτὴν ῥῖψαι. Τράμβηλον δὲ οὐ πολὺ μετέπειτα τίσις ἐλάμβανεν ἐκ θεῶν. Ἐπειδὴ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκ τῆς Λέσβου πολλὴν λείαν ἀποτεμόμενος ἤγαγεν, οὗτος ἐπαγομένων αὐτὸν τῶν ἐγχωρίων βοηθὸν συνίσταται αὐτῷ· ἔνθα δὴ πληγεὶς εἰς τὰ στέρνα παραχρῆμα πίπτει. Ἀγάμενος δὲ τῆς ἀλκῆς αὐτὸν Ἀχιλλεὺς ἔτι ἔμπνουν ἀνέκρινεν ὅστις τε ἦν καὶ ὁπόθεν· ἐπεὶ δὲ ἔγνω παῖδα Τελαμῶνος ὄντα, πολλὰ κατοδυρόμενος ἐπὶ τῆς ἠϊόνος μέγα χῶμα ἔχωσε· τοῦτο ἔτι νῦν Ἡρίον (ἡρῷον P: corr. Mein.) Τραμβήλου καλεῖται

28

Mein. xxii. Steph. Byz. s. v. Ὀγκαῖαι· πύλαι Θηβῶν. Εὐφορίων Θρᾳκί

29

Mein. xxii b. Schol. Clem. Alex. *Protr.* 27. 11, p. 308. 3 sqq., Stählin. Ἱπποκοωντιδῶν] Ἱπποκόων τις ἐγένετο Λακεδαιμόνιος, οὗ υἱοὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς λεγόμενοι Ἱπποκοωντίδαι ἐφόνευσαν τὸν Λικυμνίου υἱόν, Οἰωνὸν ὀνόματι, συνόντα τῷ Ἡρακλεῖ, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τῷ πεφονεῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ κύνα αὐτῶν. καὶ δὴ ἀγανακτήσας ἐπὶ τούτοις ὁ Ἡρακλῆς πόλεμον συγκροτεῖ κατ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ, ὅτε καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρα ἐπλήγη. μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν α'. μέμνηται καὶ Εὐφορίων ἐν Θρᾳκὶ (θράκηι P M: corr. Schneidewin) τῶν Ἱπποκόωντος παίδων τῶν ἀντιμνηστήρων τῶν Διοσκούρων

30 Ἱππομέδων

Τοῖος γὰρ Κυχρεῖος ἐνὶ ψαφαρῇ Σαλαμῖνι

(Mein. xvii.) Partem credit esse Thracis Scheidw. Hippomedontem eum fuisse qui Sparta exsul urbes in Thraciae finibus Ptolemaeo III subiectas obtinuit nonnulli credunt; ipse cum Meinekio libentius credam Epidamnium illum fuisse de quo haec tradit. *Ptolem. Nov. Hist.* vii, Westerm., p. 198. 24 = Photius, *Biblioth.* 153 καὶ Ἱππομέδοντά φησιν (*sc.* Theodorus Samothrax) Ἐπιδάμνιον παιδὸς ἐγχωρίου ἐρασθέντα καὶ μὴ τυγχάνοντα, ὅτι πρὸς ἕτερον κλίνειεν, ἀνελεῖν, εἰς δὲ τὴν Λευκάδα παραγενόμενον καὶ ῥίψαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. Schol. Lycophr. 451 Κυχρεὺς Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος υἱός· ἐβασίλευσε δὲ οὗτος Σαλαμινίων, ὡς Εὐφορίων ἐν Ἱππομέδοντί φησι· τοῖος κτλ. . . . Ἄλλοι δέ, ὅτι ὄφις ποτὲ ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἀοίκητον ἐποίησεν, ἕως ὁ Κυχρεὺς αὐτὸν ἀπώλεσε. Serpentem qui Archemorum occidit cum Cychreo comparari credit Scheidw., et suppleri oportere velut λοίγιος ἦεν ὄφις

31

(Mein. xviii.) Steph. Byz. s.v. Λυκώνη. Λυκώνη· Θρᾴκης ὄρος (Θρᾴκης ὄρος R: Θρᾴκης πόλις V). Εὐφορίων Ἱππομέδοντι.

32 Ἱστία· Ἴναχος

(Mein. xxiv.) De titulo non constat: Schol. Clem. Alex. *Protr.* ii. 8 Καρανῷ τῷ Ποιάνθους υἱῷ ἐξ Ἄργους μέλλοντι ἀποικίαν στέλλειν ἐπὶ Μακεδονίαν εἰς Δελφοὺς ἰόντι ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων·

Φράζεο, δῖε Καρανέ, νόῳ δ' ἐμὸν ἔνθεο μῦθον·
ἐκπρολιπὼν Ἄργος τε καὶ Ἑλλάδα καλλιγύναικα
χώρει πρὸς πηγὰς Ἁλιάκμονος· ἔνθα δ' ἂν αἶγας
βοσκομένας ἐσίδῃς πρῶτον, τόθι τοι χρεὼν ἐστιν
ζηλωτὸν ναίειν αὐτὸν γενεάν τε πρόπασαν.

ἐκ δὴ τοῦ χρησμοῦ προθυμότερος γενόμενος Καρανός, σὺν τισιν Ἕλλησιν ἀποικίαν στειλάμενος ἐλθὼν εἰς Μακεδονίαν ἔκτισεν πόλιν καὶ Μακεδόνων ἐβασίλευσεν, καὶ τὴν πρότερον καλουμένην Ἔδεσσαν πόλιν Αἰγὰς (sic Mein. pro Αἶγας) μετωνόμασεν ἀπὸ τῶν αἰγῶν. ταῦτα Εὐφορίων ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἱστίᾳ καὶ τῷ Ἰνάχῳ. Ἱστιαίᾳ coni. Mein.: Ἱστιαίᾳ ἢ Ἰνάχῳ Bergk, coll. titulo carminis Theocritei Χάριτες ἢ Ἱέρων. Histiaea vel Hestiaea (ita Strab. xiii. 599, ambae formae Eustath. 280. 19) nobilis erat grammatica Alexandrina, cui carmen dedicatum esse censet Mein. Propter καί duo poemata fuisse censent Schultze et Sitzler. Antiquitates Argolicas hoc carmine expositas esse credit Mein. 4 τότε Schol.: corr. Mein.

33 Κλήτωρ

Αὐλίς τ' Ὠρωπός τε καὶ Ἀμφιάρεια λοετρά

(Mein. lxix.) Steph. Byz. s.v. Ὠρωπός. Ὠρωπός . . . καὶ ἄλλη Βοιωτίας, περὶ ἧς Εὐφορίων Κλιτορίς· Αὐλίς κτλ. Αὐλίς τ' Holsten: Αὐλὶς ἴδ' Salm.: αὐλιστὴς R, αὐλίστης Pp, αὐλῃστής V Κλίτορις codd.: Κλείτορι Mein.: Κλήτορι Scheidw. coll. nomine ap. Clem. Alex. *Protr.* ii. 39. 6. De Cleitore vid. Paus. viii. 4. 5–7

34 Μοψοπία ἢ Ἄτακτα

Ἀκτῆς δὲ παροίτερα φωνηθείσης·
οἳ μὲν δὴ ἐνέπουσι καὶ Ἀσίδα κικλήσκεσθαι,
οἳ δὲ Ποσειδάωνος ἐπώνυμον αὐδηθῆναι.

(Mein. xxvii.) Schol. Dion. Perieg. 620 καὶ ἡ Ἀττικὴ δὲ Ἀσία πρώην ἐκαλεῖτο, ὡς ἱστορεῖ Διονύσιος ὁ Κυζικηνός· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ποσειδωνία ἐκαλεῖτο, ὡς Εὐφορίων φησίν. 1 ita Bernhardy pro Ἀσίης παυρότερα (παροίτερα cod. Par.). Versus Mopsopiae initio bene trib. Scheid., velut 'Canam fabulas eius regionis quae nunc Ἀτθίς vocatur, Ἀκτῆς δὲ παροίτερα φωνηθείσης', et tribui Mopsopiae posse censet frr. 90–95, 172, 173. Porro cum Mopsopia Oceani filia esset, ipse fr. 122 huc referam : vid. p. 28, s. v. Euphorio

35 (a, b)

Οἷοι ἐπιθύουσι βοῶν λίες.

κάπροι τε λίες τε.

(Mein. xxvii b.) Choerob. in Theod. Canon. vii, p. 191. 25 sq. Hilg. τὸ λὶς συνεσταλμένον ἔχον τὸ ῑ ποιητικῶς, ὡς παρ' Εὐφορίωνι ἐν Μοψοπίᾳ (ἐμφορίωνι ἐν μομψοπία N C : corr. Mein.). 1 οἷοι] οἱ codd. οἷοι ἐπιθύουσι βοῶν λίες Haupt, Schneid. : οἱ δ' ἐπιθύουσιν βουσὶν λίες Mein.

35 (c)

Εὔμολπος Δόλιχός τε καὶ Ἱπποθόων μεγάθυμος

Ex Herod. Lentz, ii. 915. 16 versum eruit Sitzler, et propter nomina heroum Atticorum huc transtulit

36

Philodemus περὶ Εὐσεβείας, p. 16 Gomp. de triplici Bacchi ortu πρώτην τού]των τὴν ἐκ τῆς μ[ητρός], ἑτέραν δὲ τ[ὴν ἐκ] τοῦ μηροῦ, τρί]την δὲ τὴ[ν ὅτε δι]ασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Τιτάνων Ῥέ[ας τὰ] μέλη συνθε[ίσης ἀνεβίω. Καὶ [ἐν] Μοψοπίᾳ δ' Εὐ[φορί]ω[ν ὁ[μολογεῖ [τού]τοις, [ὁ] δ' Ὀρ[φεὺς ἐν Ἅιδου] καὶ πάντα [χρόνον] ἐνδιατρε[ίβειν] (?) corr. Gomperz et Wilam. Mopsopiae rettulit Wilam. *Hermes.* xxxiii. 521

37 Ξένιος

(Mein. xxviii.) De argumento non constat. Poema memorant Schol. A ad E 99, Ἡρόδωρός (*F. H. G.* ii, p. 35, fr. 25) τε καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ Ξενίῳ ἐκείνῃ (apud Heracleam Ponticam) φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνῆχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἐμέσαι χολήν, ἐξ ἧς φυῆναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον : Anon. περὶ ἰοβόλων καὶ δηλητηρίων φαρμάκων cod. Vat. 299, fol. 487 a b (Rohde, *Mus. Rhen.* xxviii, p. 283) τὸ ἀκόνιτον φύεται μὲν ἐν Ἀκόναις· λόφος δέ ἐστιν ἐν Ἡρακλείᾳ οὕτω καλούμενος Ἀκόναι, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος (*F. H. G.* iv, p. 644, fr. 200 a) καὶ Εὐφορίων δὲ ἐν τῷ Ξενίῳ : *Etym. Mag.*, p. 50. 38 Ἀκόνιτον· βοτάνη δηλητηριώδης· ὅτι ἐν τοῖς Ἀκοναίοις ὄρεσι τῆς Μαρυανδυνίας φύεται. Εὐφορίων δὲ θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην κτλ. Fort. frr. 77, 78 hinc desumpta sunt

38 Πολυχάρης

Ἦ καὶ Γαιζῆται περὶ δείρεα χρυσοφορεῦντες

(Mein. xxxiv.) *Etym. Mag.*, p. 233. 13, cf. Steph. Byz. s.v. Γάζα. Γαιζῆται, οἱ Γαλάται, οἱ τὴν γῆν ζητοῦντες· ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας

πολλὴν γῆν περιῆλθον ζητοῦντες ὅπῃ οἰκήσουσιν· Εὐφορίων ἢ Πολυχαρίῃ ὅθεν καὶ Γαιζῆται κτλ. *ἐν* Πολυχάρει Mein. *ἢ καὶ* suppl. Bücheler: 'fortasse legendum *δειρήν* vel *δειράδα*', Mein.: *περιδέρρεα* Sylburg. *δειράσι* dubitanter Scheidw. De argumento non constat

39

Θρῆνυξ· Choerob. *εἰς τὸ ὀνοματικόν*, Gaisf. i, p. 80. 20. Mein. xxxv *θρῆνυξ θρήνυκος . . . παρ'* Εὐφορίωνι *ἐν* Πολυχάρει

40 Ὑάκινθος

Πορφυρέη ὑάκινθε, σὲ μὲν μία φῆμις ἀοιδῶν
Ῥοιτείῃς ἀμάθοισι δεδουπότος Αἰακίδαο
εἴαρος ἀντέλλειν γεγραμμένα κωκύουσαν.

(Mein. xxxvi.) Schol. K Theocr. x. 28; cf. Eustath. p. 285, 33. Hoc carmine Hyacinthi historiam cum aliorum iuvenum formosorum, quorum similis fortuna fuisset, coniunctam esse censet Scheidw., unde fr. 174 Hyacintho reddere velit. Fortasse ad hoc poema referenda sunt fragg. 75, 76, et vid. 177 n. 1 *φῆμις* rest. Hemsterh.: *φάτις* vulg.: *φημὶ* K 2 Ῥοιτείῃς Brubach: *ῥοιτείην* T: *ῥοιτείοις* U A: *ῥυτοίοις* E: *ῥητίοις* K

41

Πλευρά τε καὶ θώρηκα διήρικεν ἰνίου ἄχρις.

(Mein. xxxviii.) Schol. B D Pind. Nem. vii. 39. *διήρικεν* transit. Alex. Aet., fr. 3. 21

42

Τό ῥά οἱ δάνος ὤπασεν Ἕκτωρ.

(Mein. xc, qui frag. 41 praeponere vult et coniungere.) *Etym. M.*, p. 247. 54 Euphorio secutus est fortasse Sophoclem; cf. Ai. 815 sqq., 834 (Scheidw.)

43

Κώκυτός ⟨τοι⟩ μοῦνος ἀφ' ἕλκεα νίψεν Ἄδωνιν.

(Mein. xxxvii.) Ptolem. Heph. ap. Phot. bibl. c. 190, p. 146 b, 31 Bekk. *ὅτι τὸ παρ'* Εὐφορίωνι *ἐν* Ὑακίνθῳ *ἀπορούμενον* "Κώκυτος . . . Ἄδωνιν" *τοιοῦτόν ἐστι·* Κώκυτος *ὄνομα* Χείρωνος *ἐπὶ τῇ ἰατρικῇ μαθητὴς ἐθεράπευσε τὸν* Ἄδωνιν *ὑπὸ τοῦ συὸς τρωθέντα.* *τοι* add. Scaliger; cf. Prop. ii. 34. 91

44 Φιλοκτήτης

Τὸν δ' ἐκάλυψε θάλασσα λιλαιόμενον βιότοιο,
καί οἱ πήχεες ἄκρον ὑπερφαίνοντο ταθέντες
ἀχρεῖ' ἀσπαίροντος ἅλις Δολοπιονίδαο
δυστήνου· ζωὴν δὲ μεθ' ὕδατος ἔκβαλε πᾶσαν
χεῖρας ὑπερπλάζων, ἅλμη δ' ἔκλυσσεν ὀδόντας.

(Mein. xxxix.) Stob. Flor. lix. 16, Hense, iv, p. 403 Εὐφορίωνος Φιλοκτήτου. 3 *ἀσπαίροντες* et *σπαίροντες* codd.: corr. Mein. *ἅλις*] *ἅδην* Mein. 4 *ἔκβαλε* Valck.: *ἔμβαλε* codd. 5 *ἔκλυσσεν* Sitzler: *ἐπέρησεν* Elter, cf. E 291: *ἐκάλυψεν* codd. *ὀδόντας* codd.: *θανόντα* Geel. De morte Iphimachi (Δολοπιονίδαο), qui Philocteti aegro nutrimenta praebuit, vid. Hygin. 102. Sed cum Achivi ex vulnere taetrum odorem ferre non possent, iussu Agamemnonis regis in Lemno expositus est cum sagittis divinis; quem expositum pastor regis Actoris nomine Iphimachus Dolopionis filius nutrivit (Phimacus Dolophionis F: corr. Mein.)

45 Dubium

(Mein. xl.) Tzetz. ad Lycophr. 911 Φιλοκτήτης δ' ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανούς, καὶ πολεμήσας αὐτοὺς πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ· καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης Ἀλαίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, οὗ καὶ τὸ τόξον αὐτῷ ἀνέθετο, ὥς φησιν Εὐφορίων. Tzetz. ed. i Εὐφορίων, ii Ὠρίων; cf. *Etym. Gen.* 58. 4 ubi ω (ρ sscr.), i. e. Ὦρος Ὠρίων Vat., unde Tzetz. in editionem alteram recepisse Ὠρίων docuit Scheer. (Scheidw.)

46 Χιλιάδες

Καὶ Ψίλιν Ἀσκάνιόν τε . . . . . . Ναυαίθοιο

(Mein. xli.) Steph. Byz. s. v. Ἀσκανία. De titulo vid. sup. p. 28. Fort. Ἀραί poema huc referendum; vid. ad fr. 8, et fr. 53, 70. Εὐφορίων Χιλιάσιν καὶ εὖ ναίοντα Ναύαιθον coni. Salm.: ⟨καὶ ὕδατα⟩ Friedemann: πρὸς ὕδατα vel ῥόον προτὶ praefert Scheidw. Knaack frag. pertinere censet ad descriptionem interitus navium Graecarum, quas mulieres Troianae ad Nauethum fluvium incenderunt; cf. Schol. Lycophr. 921. Quod si verum est, supplendum λιποῦσαι, et Euphorionem patriae captivarum fines latiore ambitu descripsisse statuendum (Scheidw.). Ad Chiliades rettulit Mein. frr. 55, 97, 98, plurimi fr. 53.

47

Δαίμων . . . . σαιτο φιλοπλοκάμοισι Δυμαίναις

(Mein. xlii.) Steph. Byz. s.v. Δυμᾶνες· Εὐφορίων Χιλιάσι· Δαίμων κτλ. ⟨ἀντιά⟩σαιτο Düntzer. ⟨οὐδέ κ' ἐπελθὼν | δαίμων μωμήσαιτο, nimirum τὴν χάριν vel in saltando exhibitam gratiam, coll. N 127, P 399, Schneid., Callim. ii, p. 765

48

Ζηνὸς Χαονίοιο προμάντιες ηὐδάξαντο.

(Mein. xliii.) Steph. Byz. s. v. Χαονία. Χαονία . . . λέγεται καὶ Χαόνιος· Εὐφορίων Χιλιάσι Ζηνὸς κτλ.

49

(Mein. xliv.) Athen. x. 436 F Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετρητὴς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι. Cf. Ael. V. H. xii. 26 ποτίστατοι γεγόνασιν ἄνθρωποι, ὥς φασι, Ξεναγόρας ὁ Ῥόδιος, ὃν ἐκάλουν Ἀμφορέα κτλ.

Incertae Sedis Fragmenta

50

Τῆς μὲν †τῶν, ὅσσα φύει εὐδείελος αἶα,
ἢ φυτὸν ἢ ποίην, ὅτεῳ ἐχρίμψατο λύθρον,
ὡς πυρὶ καρφόμενα ψαφαρῇ ἰνδάλλετο τέφρῃ.

(Mein. liv.) Schol. Arati 519 De hydra Lyrnaea. 1 sic A cum ὅσα: ἡ μὲν πάνθ' ὅσα που Ald.: ἣ μὲν πάνθ' ὅσα που Bentl.: τῆς μὲν ἁπάντων Sitzler, vel credas verba nonnulla ante ὅσσα excidisse 2 φυτὸν Mein. Lob.: φύλλον codd.: φύλλ' Maass ποίην Lob.: ποίη codd.: ὁτέῳ ἐγχρίμψατο Lob.: ὅτεῳ χριμψαίατο Mein., coll. φλεγεθοίατο (singul.) infra fr. 160: ὅτε ἐχρίμψατο codd. 3 καρφόμενα Bentl.: καρφώμενον codd. ἰνδάλλεται codd.: corr. Bentl. Euphorio imitatus est Apoll. Rhod. iv. 1505–1512

51

Αιπ[. . .
ξανθὸς δ[. . .
καί οἱ δειμαίνοντ[ι . . .
ταρφέες ἀφλοισμῷ δι [. .
Οἱ δ' ὄπιθεν λασίῃ ὑπὸ γαστέρι πεπ[τηῶτες]
οὐραῖοι λιχμῶντο περὶ πλευρῇσι δρά[κοντες,]
ἐν καί οἱ βλεφάροις κυάνῳ ἠστράπτετον [ὄσσε.
Ἡ που θερμάστραις ἤ που Μελιγουνίδι τοῖαι
μαρμαρυγαί, αἴρησιν ὅτε ῥήσσοιτο σίδηρος,
ἠέρ' ἀναθρῴσκουσι (βοᾷ δ' εὐήλατος ἄκμων),
ἢ Αἴτνην ψολόεσσαν, ἐναύλιον Ἀστερόποιο.
Ἵκετο μὴν Τίρυνθα παλιγκότῳ Εὐρυσθῆι
ζωὸς ὑπὲξ Ἀίδαο δυώδεκα λοῖσθος ἀέθλων·
καί μιν ἐνὶ τριόδοισι πολυκρίθοιο Μιδείης
ταρβαλέαι σὺν παισὶν ἐθηήσαντο γυναῖκες.

E libro membranaceo v saec. p. C., *Berlin. Klass. Texte*, v. 1. 57 sqq. nuper editum: v. 11 Euphorioni adscriptus est a Schol. Nicand. Ther. 288: suppl. edd. Berolin. Cerberus describitur. Fragmentum vix Xenio aut Thraci adscribendum 7 ἠστράπτετον ὄσσε Schubart : ἤστραπτε τὸ λῆμα Ludwich : τορὸν πῦρ Scheidw. coll. Theocr. xxiv. 18 ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ | ἐρχομένοις λάμπεσκε πυραυγεῖ Sitzler. Olim conieci ἤστραπτον ὀπωπαί 8 ἤ που pap. : τοι Sitzler Μελιγουνίς olim Liparae nomen erat, Callim. H. in Art. 47 11 Schol. Nicand. Ther. 288 Εὐφορίων· ἢ Αἴτνην ψολόεσσαν, ἐναύλιον ἀστεροπαῖον. Dativum requirit Sitzl. Fort. ἢ 'ν' (ἀνά) 14 Μιδέα scribit Strab. viii. 376, ut oppidum Argolicum a Thebano Μίδεια distinguat

52

Χαλκείῃ ἀκάτῳ βουπληθέος ἐξ Ἐρυθείης

(Mein. lxxxii.) Eust. ad Dion. Perieg. 558 ᾄδεται δὲ Ἡρακλῆς εἰς αὐτὴν (Erytheam) πλεύσας χαλκῷ λέβητι, ὅτε καὶ τὰς Γηρυονείους ἀπήλασε βοῦς Χαλκείῃ . . . Ἐρυθείης, ὡς ὁ Εὐφορίων λέγεται ἱστορεῖν

53

Αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν ἠύτε δοῦλαι
ἠοῖαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν
νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι.

(Mein. p. 165.) Plut. de sera Num. vind. c. 12 ἆρ' οὖν οὐκ ἀτοπώτερος τούτων ὁ Ἀπόλλων, εἰ Φενεάτας ἀπόλλυσι τοὺς νῦν, ἐμφράξας τὸ βάραθρον καὶ κατακλύσας τὴν χώραν ἅπασαν αὐτῶν, ὅτι πρὸ χιλίων ἐτῶν, ὥς φασιν, ὁ Ἡρακλῆς ἀνασπάσας τὸν τρίποδα τὸν μαντικὸν εἰς Φενεὸν ἀπήνεγκε. Καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος ἀφ' οὗ οἱ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους, Αἳ καὶ κτλ. 2 ἢ οἷαι codd. : corr. Xylander. Versus Euphorioni adsignavit Toup, *Ep.*

Crit. 162; fabulam de Hercule narratam Thraemer, *Herm.* xxv, p. 55; et Χιλιάσιν fort. recte referunt. De virginibus Locrensibus quae, cum Aiax Locrensis vim Cassandrae obtulisset, iussu Minervae quotannis mille annos sorte ductae Troiam mitterentur, vid. Tzetz. ad Lycophr. 1141 εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν, ἱέρειαι ἐγένοντο· . . . ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδητοι. Callimachi versus esse iudices (velut W. Leaf, *Troy*, p. 395) e Tzetzis verbis ταύτης δὲ τῆς ἱστορίας καὶ Καλλίμαχος μέμνηται, nisi Scholl. A D ad N 66 ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν α' Αἰτίων praesto sint, namque Αἴτια metro elegiaco conscripta sunt. Cf. omnino Farnellium, *Greek Hero-Cults*, pp. 294 sqq. Vid. 46 n.

54

Ἦ γὰρ δὴ Φοῖβός τε Ποσειδάων τ' ἐκάλεσσαν
Αἰακὸν οὐκ ἀβοηθὶ περὶ κρήδεμνα δέμοντες.

(Mein. lviii.) Schol. Pind. Ol. viii. 41 τὸν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα εἰς τὴν τοῦ τείχους (*sc.* Ἰλίου) κατασκευὴν φησι τὸν Αἰακὸν προσλαβεῖν. Παρ' οὐδενὶ δὲ πρεσβυτέρῳ Πινδάρου ἡ ἱστορία· ὁ δὲ Εὐφορίων φησίν· Ἦ γὰρ κτλ. 1 δηίφοβος Schol.: corr. Gerhard 2 ἀβοήθητα περὶ A: ἀβοήθητα πρὸς R: ἀβοηθὶ πόλιος Lobeck: ἀβοήθητοι omisso περί Boeckh: ἀβόητα περὶ Mommsen: ἀβοητὶ πατρὸς Mein. nempe iusserat Iuppiter (Φ 444) moenia struere, sed postea Lobeckii correctionem praefert. ἀβοηθὶ in textum recepi

55

(Mein. cl.) Serv. ad Aen. ii. 32: Ut Euphorion dicit, Priamus ex Arisba filium vatem suscepit. Qui cum dixisset quadam die nasci puerum, per quem Troia posset everti, pepererunt simul et Thymoetae uxor et Hecuba, quae Priami legitima erat. Sed Priamus Thymoetae filium uxoremque iussit occidi. Vid. 46 n. fin.

56

(Mein. cxxv.) Schol. Lycophr. 266 Στησίχορος δὲ (fr. 69) καὶ Εὐφορίων τὸν Ἕκτορά φασιν εἶναι υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλῶν ποιητής, (fr. 13) cf. Schol. A D Γ 314

57

Ἐς Φθίην χιλοῖο κατήιε πάμπαν ἄπαστος·
τούνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχιλλέα φημίξαντο.

(Mein. lvi.) *Etym. Mag.*, p. 181. 31, Schol. A 1 (Cram. *Anecd. Par.* iii. 115), quem seq. Eust. p. 15. 9. Tzetz. *Exeg. Hom. Il.*, p. 782. 21. 1 ἀχειλοῖο κοτήιε cod. Par.: χιλοῦ Eust. ἄγευστος Eust. 2 'apertum est hoc de Achille dici ex Chironis disciplina ad patrios Lares revertente', Mein.

58

Ἣ οἱ Μούνιτον υἷα τέκε πλομένῳ ἐνὶ ὥρῳ
ἀλλά ἑ Σιθονίῃ τε καὶ ἐν κνημοῖσιν Ὀλύνθου
ἀγρώσσονθ' ἅμα πατρὶ πελώριος ἔκτανεν ὕδρος

(Mein. lv.) Schol. Lycophr. Tzetz. 495 Laodice, Priami filia, Munitum Acamanti peperit ὥς φησιν Εὐφορίων· Ἣ οἱ κτλ. 2 κνημοῖσιν Mein.: κνήμῃσιν edd.

59

Οἳ πλόον ἠρνήσαντο καὶ ὅρκους Αἰγιαλήων.

(Mein. lxxx.) Schol. B. B 498 Ταναγραῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν, Εὐφορίων· Οἳ πλόον κτλ. Sic Eust. ad Il. 266. 20 ὅρκον Schol.: corr. Mein.: ὅρμους αἰγιαλοῖο Eust. οἳ . . . Αἰγιαλήων] poeta loquitur de fide Agamemnoni data a Graecis B 339 (Mein.) Αἰγιαλῆες sunt Graeci: cf. Antim. fr. 5 οἷοι ἔσαν βασιλεύτορες Αἰγιαλήων, [Theocr.] xxv. 174

60

Αὖλίν τέ σφ' ἄγαγον

(Mein. cxxix.) Schol. A. B 496 = Herodian. ii. 34. 22 L. παρὰ τῷ Εὐφορίωνι Schol. τέ σφ' ἄγαγον Mein.: τέ σφ' ἄγον Dind.: τ' ἔσφαγον cod.

61

Πεσσά ⟨τε⟩ Ναυπλιάδαο

(Mein. cvii.) Eust. ad Od., p. 1397. 9 καὶ Εὐφορίωνος τε supp. Mein.; cf. Soph. Frag. Palamed. 479 Pearson

62

Serv. Aen. iii. 17 De Aeno oppido Thraciae Euphorio et Callimachus hoc dicunt etiam, quod Aenum dicatur a socio Ulixis illic sepulto eo tempore quo missus est ad frumenta portanda, cf. Serv. Aen. ii. 81. Αἶνος, Steph. Byz., unde Aenus supra Mein., Schneider

63

Πολλάκι οὐ κλισίῃσι Πυληγενέεσσί τε νηυσὶν
ἐννύχιοι πίλναντο νόσων ἄπερ ἰητῆρος.

(Mein. lix.) Schol. T ad K 18 ὥς που καὶ Εὐφορίων φησιν· Πολλάκι κτλ. 1 πολλάκις ἐν vel πολλάκι οἱ Mein.: πολλάκις οὐ Wil. οὐ Maass: οἱ MS. 2 πίτναντο cod.: corr. Heyne, Mein. νόσῳ cod.: corr. Mein. ἰητῆρι coni. Mein.; 'ad Nestorem Graeci tanquam ad medicum accesserunt', Mein.

64

Ὅς ῥά τε πᾶσιν ἔικτο θαλάσσιος ἠύτε Πρωτεύς.

(Mein. lxxvii.) Schol. Ap. Rhod. i. 156 ὡς καὶ ὁ Εὐφορίων· Ὅς κτλ.

65

Οὐ γὰρ Ἀλήσιοί ἐστε.

(Mein. c.) Steph. Byz. s. v. Ἀλήσιον. ὁ δὲ Εὐφορίων· Οὐ γὰρ κτλ. Credit Scheidw. fragmentum ad Nestoris narrationes pertinere, coll. Λ 756 sqq.

66

Οἳ δ' οὔπω Σιμόεντος Ἀχαιΐδας ἄρσαμεν ἵππους.

(Mein. lxxv.) Clem. Alex. *Str.* v, ch. 5. 31 ὁμοίως καὶ Εὐφορίων ὁ ποιητὴς τὸν Νέστορα παράγει λέγοντα Οἳ δ' κτλ. 'Videtur Nestor Graecos ad bellum excitare "Quid nos hic desidemus, qui . . .?"' Scheidw. εἰ δὲ Düntzer: οἵ γ' Heyse ἤρσαμεν Mein.

67

Schol. Lycophr. 658 Στησίχορός φησιν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον· καὶ Εὐφορίων δὲ τούτῳ συμφθέγγεται. De causa fabulam narrabant Zacynthii, Plut. de sollert. anim. 985 B

68

Ioh. Lydus de mens. iv. 140 περὶ τοῦ δουρείου ἵππου ὁ Εὐφορίων φησὶν πλοῖον γενέσθαι τοῖς Ἕλλησιν Ἵππον λεγόμενον· ἕτεροι δέ φασιν πύλην γενέσθαι οὕτω προσαγορευομένην ἐν τῇ Τροίᾳ, δι' ἧς εἰσῆλθον οἱ Ἕλληνες. ὁ Ἔφορος coni. Hecker, Philol. iv. 489

69

(Mein. cli.) Serv. Aen. ii. 79 Autolycus quidam fur fuit, qui se varias formabat in species. Hic habuit liberos Aesimum, unde natus est Sinon, et Anticliam, unde Ulixes; consobrini ergo sunt. Nec immerito Vergilius Sinoni dat et fallaciam et proditionis officium, ne multum discedat a fabula, quia secundum Euphorionem Ulixes haec fecit

70

(Mein. clii.) Serv. Aen. ii. 201 'Ut Euphorion dicit, post adventum Graecorum sacerdos Neptuni lapidibus occisus est, quia non sacrificiis eorum vetavit adventum. Postea abscedentibus Graecis cum vellent sacrificare Neptuno, Laocoon Thymbraei Apollinis sacerdos sorte ductus est, ut solet fieri, cum deest sacerdos certus. Hic piaculum commiserat ante simulacrum numinis cum Antiopa sua uxore coeundo, et ob hoc immissis draconibus cum suis filiis interemptus est.' Utrum haec omnia ad Euphorionem pertineant incertum (Scheidw.). Chiliadibus rettulit Heyne.

71

(Mein. cliii.) Serv. Aen. ii. 341 Hunc autem Coroebum stultum inducit Euphorion, quem et Vergilius sequitur, dans ei 'dolus an virtus' sqq.

72

(Mein. p. 98.) Paus. x. 26. 8 Ὅμηρος μέν γε ἐδήλωσεν ἐν Ἰλιάδι Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως ξενίαν παρὰ Ἀντήνορι, καὶ ὡς Ἑλικάονι ἡ Λαοδίκη συνοικοίη τῷ Ἀντήνορος . . . Ἕποιτο ἂν οὖν τῇ Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως κηδεμονίᾳ περὶ οἶκον τὸν Ἀντήνορος μηδὲ ἐς τοῦ Ἑλικάονος τὴν γυναῖκα ἔργον δυσμενὲς ὑπ' Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου γενέσθαι. Εὐφορίων δὲ ἀνὴρ Χαλκιδεὺς σὺν οὐδενὶ εἰκότι τὰ ἐς τὴν Λαοδίκην ἐποίησεν. Quae in Laodicen admiserint Atridae, nescimus (Scheidw.)

73

Δίρφυν ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίῃ κεκόνιστο.

(Mein. lxxxiii.) Schol. Lycophr. 374. κεκόνιστο, perierat; cf. Hesych. Κονίζεσθαι· κυλίεσθαι, φθείρεσθαι, κονιορτοῦσθαι. Frag. pertinet ad descriptionem interitus Graecorum, quorum multi Nauplii dolis ad Euboeae cautes perierunt; cf. Lycophr. 374 sqq., Scheidw.

74

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο

(Mein. xciv.) Apollod. ap. Strab. xiv. 5. 29; cf. Strab. xii. 4. 8. 'Ad Argonautica pertinet: Ascanio enim fluvio, ab Apollonio non commemorato, adiacet Cius urbs cum Hylae raptu coniuncta; cf. Apoll. Rhod. i. 1178, 1346, 1354-5,' Scheidw. Vid. Alex. Aet. 6

75

Χθιζόν μοι κνώσσοντι παρ' Ἀργανθώνιον αἶπος

(Mein. lxxxv.) *Etym. Mag.*, p. 135. 26. Ad Hylae raptum pertinere videtur (Prop. i. 20. 33), unde ex Hyacintho fortasse desumptum (vid. ad fr. 40).

Reitzenstein hunc versum somnii (Herculis?) enarrationem incohasse conicit; Polyphemi (vid. fr. 76) Sitzler, *Woch. Kl. Phil.* 1909, 681, qui Hylae εἴδωλον somniis visum consolatum esse Polyphemum conicit

76

(Mein. cxlix.) Schol. Theocr. xiii. 7 τὸν Ὕλαν φησίν . . . Εὐφορίων Πολυφήμου τοῦ Ποσειδῶνος ἐρώμενον: Εὐφορίδης K: corr. Callierges, edit. princ. schol. Εὐφήμου K, corr. Hemsterh.: ἐρωμένου K, corr. Brubach; cf. Schol. Ap. Rhod. i. 1207 Σωκράτης ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεόν φησι τὸν Ὕλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι: et I. 40 τὸν Πολύφημον Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος, Σωκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων Ποσειδῶνος. Ad Hyacinthum potest referri frag.; cf. frr. 40, 75, 174

77

Ἀποπρὸ δὲ Βέβρυκα πύκτην

(Mein. civ.) Choerob. in Theod. canon., p. 295. 16 sqq. Hilg. Amycum dici censet Mein.; cf. Apoll. Rhod. ii. 15 sq. Vid. ad fr. 37. De quantitate Βεβρῡκες agit Mooney ad Apoll. Rhod. p. 426, vid. Choerob.

78

Δωροφόροι καλεοίαθ᾽ ὑποφρίσσοντες ἄνακτας

(Mein. lxxiii.) Posidon. ap. Athen. vi. 263 D Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῶν Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ᾽ ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. τάχ᾽ οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδύνους δωροφόρους κέκληκε. Vid. fr. 37 n. et 176 n. fin.

79

Ἠοῖ δ᾽ Εὐάρχοιο φερεκλεὲς ἀμφὶ ῥέεθρον

(Mein. lxxxvi.) *Etym. Mag.*, p. 388. 48 . . . φασὶ δὲ καὶ ποταμόν τινα παρὰ τὴν Σινώπην Εὔαρχον ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν προσηγορεῦσθαι, ἀφ᾽ οὗ πρῶτον ἔπιον, ὥς φησιν Εὐφορίων· Ἠοῖ κτλ. ἠ̃ οἱ et φέρε κλέος *Et.*: corr. Kaibel. 'Notat Mein. Marcianum Heracleotam (epitom. Peripli Menippei 9, G G M i, p. 571) Euarchum a Sinope octoginta stadiorum intervallo abesse testari. Itaque probabile esse apud Euphorionem de alio flumine agi, quod Argonautae boni ominis causa Euarchum appellarint' (Scheidw.). Sed cum Sinopen appulerint Argonautae (Ap. Rhod. ii. 946 sqq.), ea regio significari videtur. Vid. fr. 37 n.

80

Ὁπλοτέρου τ᾽ Ἀχιλῆος ἀκούομεν Εὐρυλόχοιο,
Δελφίδες ᾧ ὕπο καλὸν Ἰήϊον ἀντεβόησαν
⟨Κρῖσαν⟩ πορθήσαντι, Λυκωρέος οἰκία Φοίβου.

(Mein. liii.) Hypoth. Pind. Pyth. p. 3 Drach. Εὐρύλοχος ὁ Θεσσαλὸς καταπολεμήσας Κιρραίους ἀνεκτήσατο τὸν ἀγῶνα τοῦ θεοῦ . . . τὸν δὲ Εὐρύλοχον νέον ἐκάλουν Ἀχιλλέα, ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ· Ὁπλοτέρου κτλ. Ἀλεξάνδρῳ (vid. fr. 1) tribuere vult Scheid. p. 16 2 ᾧ ἔπι Mein. ἀντεβόησαν Boeckh (ἀντηγώνισαν G), 'de duabus chori partibus alterno cantu sese excipientibus' Mein.: ἀνεβόησαν vulg. 3 Κρῖσαν add. Boeckh; cf. Callim. H. ii. 19 Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου

81

Θιβρήν τε Σεμίραμιν

(Mein. xcviii.) Schol. Nicand. Ther. 35 Ἀλεξάνδρῳ (vid. fr. 1) vult tribuere Scheidw., p. 15

82

Κακώτερε Καλλικόωντος

(Mein. clvi.) Herod. Περὶ μον. λεξ. 10. 6, L. ii. 915 De Calliconte sive Cilliconte, qui Miletum vel Samum vel Syrum prodidit, vid. Schol. Ar. Pac. 363, al., Callim. fr. 227, Suid. s.v. πονηρός. Fortasse ad Ἀράς pertinere censet Scheidw.

83

Ἠδ' ὅσσα προτέροισιν ἀείδεται Εὐρυβάτοισιν.

Iohannis Diaconi comm. ad Hermogen. Περὶ μεθόδου δεινότητος (Rabe, *Mus. Rh.* lxiii, p. 141), qui Aristoph. frag. 184 K, et Aristot. fr. 84 Rose testatur; inde πολλῶν Εὐρυβάτων καὶ πανούργων γενομένων ἄλλοις ἄλλα ἐπράττετο, ὡς μέμνηται καὶ Εὐφορίων· Ἠδ' ὅσα κτλ. ὅσσα Rabe. Cf. Plat. Protag. 327 E, Dem. 18. 24. Fortasse ad Ἀράς pertinere censet Scheidw. (Deest ap. Mein.)

84

Κλαίοντες δέ τε κοῦρον ἐπ' ἀγχιάλοις πιτύεσσι
κάτθεσαν, ὀκκόθε δὴ στεφάνωμ' ἄθλοις φορέοντο·
οὐ γάρ πω τρηχεῖα λαβὴ καταμήσατο χειρῶν
Μήνης παῖδα χάρωνα παρ' Ἀσωποῦ γενετείρῃ,
ἐξότε πυκνὰ σέλινα κατὰ κροτάφων ἐβάλοντο.

(Mein. xlvii.) Plut. Symp. 676 F Εὐφορίωνα οὕτω πως περὶ Μελικέρτου λέγοντα Κλαίοντες κτλ. De morte Melicertae, in cuius honorem Ludi Isthmiaci celebrabantur tradunt Paus. i. 44. 8 alii. 1 ἐπ' ἀγχιάλοις πιτύεσσι Mein.: ἐπ' αἰλίσι πιτύεσσι codd.: ἐπ' αἰγιαλῖσι πίτυσσι H. Stephan.: ἐπ' αἰγιαλοῦ πιτύεσσι Schneider 2 κάτθεσαν Donacinus et Amphimachus fratres, qui corpora Inous et Melicertae Corinthum ad Sisyphum tulerunt: Tzetz. ad Lycophr. 107, 229 ὀκκότε Plut.: corr. Reiske, 'e quibus' στεφάνωμ' Bernardakis: στεφάνων Plut.: στεφάνους Reiske φορέονται Plut.: corr. Scheidw.: ὧν τότε δὴ στεφάνωμ' ἄθλοισι φέροντο Sitzler 3 fort. κατενήρατο Mein. χειρῶν sc. Herculis elidentis: Ἀσωποῦ γενέτειρα est Nemea; cf. Paus. v. 22. 6. al. Carmini 'Dionyso' hoc frag. et 85, 86 tribuere vult Scheidw. 4 μίμης vel μήμης codd.: corr. Duebn. Leo Nemeensis Lunae est filius; cf. Epimen. fr. 13 K

85

Ἄστεα Δυρραχίης τε καὶ ἔθνεα Ταυλαντίνων

(Mein. lxxi.) Steph. Byz. s.v. Δυρράχιον; cf. s.v. Ταυλάντιοι, et vid. 84 n sub fin.

86

Ὀθνεῖον Περσεῖ τελέων γάμον Εὐρυμέδοντι

(Mein. lxvii.) Schol. T Ξ 319:

ὀθνεῖον Πέρσης λέων γε μὲν Εὐρυμέδοντα

correxit versum Lobeck, Aglaoph., p. 574, qui Πέρσῃ scripsit, sed Περσεὺς Εὐρυμέδων habet Ap. Rhod. iv. 1513. Cf. fragg. 18, 175, 84 n. sub fin.

87

Ὀρχομενὸν Χαρίτεσσιν ἀφαρέσιν ὀρχηθέντα

(Mein. lxvi.) Pollux, iv. 95 Ὀρχούμενον Χαρίτων φάρεσιν A : ἀφαίρεσιν F : corr. Pierson. Cf. ad fr. 22

88

Πάντα δέ οἱ νεκυηδὸν ἐλευκαίνοντο πρόσωπα.

(Mein. clvii.) Herod. Περὶ μον. λεξ. 46. 8 νέκυνα ἐλεύκαινον τὰ cod.: corr. Cramer. Nietzsche de terrore percussorum Hesiodi interpretatur animadvertentium se innocentem occidisse; cf. fr. 21; Meineke de Bacchante potuisse dici censet, gypso faciem illinere solito, Lobeck, Aglaoph., p. 654. Vid. ad fr. 22

89

Ὑετόμαντις ὅτε κρώξειε κορώνη.

(Mein. lxv.) Schol. Nicand. Ther. 406, cf. Hes. Op. 745; Arat. 949, 1022; Hor. Od. iii. 17. 12. Vid. ad fr. 22

90

Οὕνεκα δή μιν

ἶφι βιησαμένῳ Ἑλένη ὑπεγείνατο Θησεῖ.

(Mein. lxi.) *Etym. Gud.*, p. 285. 45, unde *Etym. Mag.* 480. 17, *Etym. Angelicanum* (Ritschl. Op. i. 687). 1 δή μιν *Etym. Mag.* (μιν = Iphigenia): δ' ἡμῖν, Cramer, *An.* ii, p. 450. 29, *Etym. Gud.* 2 βιησαμένῳ Cramer, *An.*; Bekk. *Anecd. Gr.*, p. 1446, cf. δαμασσαμένῳ, inf. fr. 96. 2: βιασαμένη *Etym. Mag.*, *Gud.*: βιησαμένη *Angel.*, cf. Alex. Aetoli Frag. 12; Paus. ii. 22. 6. Vid. fr. 34 n.

91

Ἀγχίαλον Βραυρῶνα, κενήριον Ἰφιγενείης

(Mein. lxxxi.) Schol. Dind. Arist. Lysistr. 646 Οἱ δὲ τὰ περὶ Ἰφιγένειαν ἐν Βραυρῶνί φασιν, οὐκ ἐν Αὐλίδι. Εὐφορίων ἀγχίαλον κτλ. Aliter Eurip. *I. T.* 1462 sqq. Vid. Wilam. *Hermes*, xviii. 259, et fr. 34 n.

92

Τέκνον, μὴ σύ γε μητρὸς ἀπ' ἀνθερεῶνας ἀμήσῃς,
ἠελίους ἥτις σε τριηκοσίους ἐφόρησα,
τέκνον, ὑπὸ ζώνῃ, φοβερὰς δ' ὠδῖνας ἀνέτλην
ἐς φάος ἐρχομένου, λαρὸν δ' ἐπὶ χείλεσι πρώτη
μαστὸν ἐπισχομένη λευκῷ σ' ἔψισα γάλακτι.

(Mein. li.) Stob. Flor. 78. 5, Hense, iv, p. 617 Primum versum adfert *Et. Mag.* 109. 27, Schol. T Ω 165, alterum Cocondrius omissis ἥτις σε (Spengel, *Rh. Gr.* iii. 234. 24). 1 ἀπ' ἀνθερεῶνας Stob.: ὑπ' ἀνθερεῶνος *Etym.*, ἀπ' Schol. Hom. 5 λευκᾷ ἔψησα Stob. edd.: corr. Mein. Similes esse preces Clytemnestrae, Aesch. Choeph. 895, 907, Eur. Elect. 1206 adnotat Scheidw. Vid. fr. 34 n.

93

Φοιταλέος διὰ πᾶσαν ἄδην ἐπάτησε κοθόρνῳ.

(Mein. lxxviii.) Schol. Apoll. Rhod. iv. 55 φοιταλέην· ἐμμανῆ, μανιωδῶς πορευομένην· φοῖτος γὰρ ἡ μανία λέγεται· καὶ Εὐφορίων· Φοιταλέος κτλ. φοιταλέῳ κοθόρνῳ vel φοιταλέοις κοθόρνοις temptat Mein., qui fragmentum cum sequenti coniungit. Vid. fr. 34 n.

94

Προπρὸ δέ μιν δασπλῆτες ὀφειλομένην ⟨ἄγον⟩ οἶμον
⟨γήλοφον εἰς⟩ ἀργῆτα θυγατριδέαι Φόρκυνος
Εὐμενίδες ναρκίσσου ἐπιστεφέες πλοκαμῖδας.

(Mein. lii.) Schol. Soph. Oed. Col. 681. 1 ἄγον add. Mein. 2 Εὐμενίδες ἀργῆτα θυγατρίδαι Φ. ναρκίσσοι ἐπιστεφέες πλοκαμι(δ sscr)L γήλοφον εἰς add. Hermann Εὐμενίδες μάργητα θ. Φ. | ⟨αὐσταλέας⟩ κτλ. vel ναρκίσσου καλύκεσσιν ἐ. π. Mein. Cur Furias Phorcynis neptes dixerit latere adfirmat Scheidw. Vid. fr. 34 n.

95 a, b

Οὗτος μὲν Ζωστὴρ Φοίβου πέδον

(Mein. lxxxix.) *Etym. Mag.* 414. 212 τόπος τῆς Ἀττικῆς. Versum ἠδ' ἐπαπειλήσας Ζωστηρίῳ Ἀπόλλωνι ibidem servatum Euphorioni tribuit Mein. Vid. fr. 34 n.

96

Ὄφρα κε μαντεύοιτο μεθ' υἱάσι Βοιωτοῖο,
τόν ῥα Ποσειδάωνι δαμασσαμένῳ τέκεν Ἄρνη,
Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε· τὸ γὰρ καλέσαντο νομῆες,
ὅττι ῥα πατρῴῃσι βοῶν ἀπεθήκατο κόπροις.

(Mein. xlix.) Steph. Byz. s.v. Βοιωτία. τόν ῥα . . . κόπροις *Etym. Mag.* 203. 8; vv. 3, 4 Eustath. 270. 28, ex *Etym.* 2 δαμασσαμένη Steph., *Etym. Mag.* et *Angel.*; corr. Mein. coll. frag. 90 τέκε μήτηρ *Etym. M.*, *Angel.* 3 καλέουσι βοτῆρες *Et. M.*, *Angel.* 4 ἐπεθήκατο P Steph. et V *Etym.*; textum confirmat Eurip. fr. 489 N τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν. Fort. de Tiresia dictum est: cf. Callim. Lav. Poll. 125 sq. (Mein.)

97

(Mein. xlvi.) Serv. ad Verg. Ecl. vi. 72 'Gryneum nemus est in finibus Ioniis Apollini consecratum, . . . in quo aliquando Calchas et Mopsus dicuntur de peritia divinandi inter se habuisse certamen; et cum de pomorum arboris cuiusdam contenderent numero, stetit gloria Mopso; cuius rei dolore Calchas interiit. Hoc autem Euphorionis continent carmina quae Gallus transtulit in sermonem Latinum.' Vid. Strab. xiv. 641; Colophonem Ioniae locum fuisse tradiderunt Νόστοι Epici, Hesiod. fr. 160 R, Pherecydes, *F. H. G.* i. 94; prope Myrinam Aeolida Euphorio; cf. Pearson. *Fragg. Sophocl.* i, p. 122. Vid. 46 n. fin.

98

Πύραμον ἠχήεντα, πόλιν δ' ἐκτίσσατο Μαλλόν,
ἧς πέρι δῆριν ἔθεντο κακοφράδες ἀλλήλοισι
Μόψος τ' Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄκριτα δηρινθέντες
μουνὰξ ἀλλίστοιο πύλας ἔβαν Ἀϊδονῆος.

(Mein. l.) Schol. Lycophr. 440 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ὁ Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιαράου υἱὸς καὶ Μόψος οἱ μάντεις ἦλθον εἰς Κιλικίαν. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἀμφίλοχος βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνός. πληρουμένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος καὶ οὐ παρεχώρει ὁ Μόψος· διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι ὑπ' ἀλλήλων ἀνῃρέθησαν· οὓς θάψαντες οἱ ἀνοικοῦντες πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὡς καὶ Εὐφορίων Π ύ ρ α μ ο ν κτλ. 2 θέντες edd. : corr. Mein. κακοφραδὲς vulg. adverb. ; sed a κακοφράς ductum esse censet Scheidw., ut ἀποφράς 3 ἄρκια codd. : corr. Mein. δῆριν θέντες codd. : corr. Spohn. Eadem historia est atque regiorum fratrum Thebanorum 4 ἀλήστοιο Ἀϊδωνῆος vulg. : corr. Mein. Vid. 46 n. fin.

99

Schol. A B D Ξ 295 Ἥραν τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν εἷς τῶν γιγάντων βιασάμενος Εὐρυμέδων ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ Προμηθέα ἐγέννησεν. Ζεὺς δὲ ὕστερον γήμας τὴν ἀδελφήν, καὶ γνοὺς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα προφάσει τοῦ πυρὸς δεσμοῖς ἀνήρτησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. Cf. schol. T ad loc. ἔνιοι δέ φασι παρθένον οὖσαν Ἥραν ἐρασθῆναι Εὐρυμέδοντος, ἑνὸς τῶν γιγάντων, καὶ ἐξ αὐτοῦ τεκεῖν τὸν Προμηθέα. Δία δὲ ἐγνωκότα τὸν μὲν ταρταρῶσαι, τὸν δὲ Προμηθέα προφάσει τοῦ πυρὸς σταυρῶσαι

100

Schol. A B D N 21 Αἰγάς] πόλις Ἀχαΐας ἐν Πελοποννήσῳ, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν, ἄγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτή, ἐν ᾗ θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον, ἐπειδὰν ὁ χορὸς συστὰς τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζῃ· ἄμπελοι γάρ, ἃς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχούσης μὲν ἡμέρας βλαστάνουσι καρπόν, ὥστε δρέποντας αὐτοὺς ἑσπέρας οἶνον ἄφθονον ἔχειν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. Cf. Eur. Phoen. 227, Soph. fr. 255 Pearson

101

Schol. A D Σ 486 Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης, μιᾶς τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρᾳ τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ γενόμενος ὑπεδέξατό ποτε καὶ θεούς. Ζεὺς γὰρ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι, παρῄνεσαν αἰτεῖν ὅτι ἂν βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν ᾐτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι· ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοὺς θεούς, ἔπειτα δὲ κατ' εὐφημισμὸν Ὠρίων. συγκυνηγετῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν. διὸ τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλοντος ὁ Ὠρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεοὺς Scholl. : emend. Scheidw.

102

Schol. A D Ω 602 Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος, γαμηθεῖσα δὲ τῷ Ἀμφίονι παῖδας ἔσχε δέκα δύο· ἐπαρθεῖσα δὲ τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ, ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνωτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς ἔπεμψεν ἰοὺς τοῖς παισὶν αὐτῆς· καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀναιρεῖ κυνηγετοῦντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. θρηνοῦσαν οὖν τὴν Νιόβην τὸ τοιοῦτο δυστύχημα Ζεὺς ἐλεήσας εἰς λίθον μετέβαλεν, ὡς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων πηγὰς δακρύων προϊεμένη. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι

103

Οὖπις ἀμαλλοφόρος

(Mein. cix.) Schol. P Q T ε 121 τούτου (Orionis) γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ Ἡμέρα ἥρπασεν ἀπὸ Ταναγρας εἰς Δῆλον, ἔνθα τὴν ἀμαλλοφόρον Οὖπιν ἰδὼν ἠθέλησε βιάσασθαι· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσα ἡ θεὸς ἀναιρεῖ αὐτόν, ὡς Εὐφορίων δηλοῖ. Cf. Apollod. i. 4, 5

104

Οὐδὲ νεογνοὶ
παῖδες ἐδιζήσαντο πελώριον Ὠρίωνα.

Εὐφορίων· Οὐδὲ κτλ. Schol. Arat. 324. Deest apud Mein.

105

(Mein. cxlv.) Schol. Apoll. Rhod. i. 179 οὗτος (Τιτυὸς) δὲ ἐν Ἅιδου τετιμώρηται διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι στελλομένην κατασχεῖν τὴν Λητώ . . . (ε 580) ὁ δὲ Εὐφορίων Ἀρτέμιδός φησιν αὐτὸν ἧφθαι καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι: vid. Pherecyd. [fr. 5] ap. Schol. Pind. Pyth. iv. 90

106

Schol. A D B 212 Οἰνεῖ ἀμελήσαντι τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν ἕνεκα ἡ θεὸς ὀργισθεῖσα ἔπεμψε τῇ πόλει σῦν ἄγριον, ἐφ' ὃν ἦλθε στρατεία τῶν ἀριστέων τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν, ὥς φησιν αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἐν τῇ I (533 sq.). μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Θερσίτης, ὃς δειλωθεὶς κατέλειψε τὴν παραφυλακὴν ἐφ' ἧς ἦν, καὶ ἀπῆλθεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν τὴν σωτηρίαν θηρώμενος. ὀνειδιζόμενος δὲ ὑπὸ Μελεάγρου ἐδιώκετο, καὶ κατὰ κρημνοῦ πεσὼν τοιοῦτος ἐγένετο, οἷον ὁ Ὅμηρος αὐτὸν παρίστησιν. ἱστορεῖ Εὐφορίων. Cf. Schol. T

107

Ἀλλ' οὔπω Θήβῃ πεπρωμένα κεῖτο τάλαντα,
τήν ῥά ποτε Κρονίδης δῶρον πόρε Περσεφονείῃ,
ὃν γαμέτην ὅτε πρῶτον ὀπωπήσεσθαι ἔμελλε
νυμφιδίου σπείροιο παρακλίνασα καλύπτρην.

(Mein. xlviii.) Εὐφορίων. Scholl. Eur. Phoen. 682 1 θέμεθλα Geel 3 ἣ γαμετῇ M : ἐγγαμετῇ T : ἐγγαμετὴν B : corr. Mein. ὀπωπήσασθαι codd. : corr. Cob. Thebas Proserpinae tanquam ἀνακαλυπτήρια datas esse non ab alio narratum est

108

Κεβληγόνου Ἀτρυτώνης

(Mein. clix.) Εὐφορίων. Schol. Nic. Alexiph. 433, *sc.* Minervae

109

(Mein. clxiv.) Comm. Lucan. Phars. iii. 402 (Usener) de Panis parentibus: 'Euphorion Ulixis filium manifestat'. Cf. Scholl. ad Theocr. i. 123 τὸν δὲ Πᾶνα οἱ μὲν Πηνελόπης καὶ Ὀδυσσέως ἢ Ἑρμοῦ (ἢ Ἑρμοῦ om. K); et Schol. Eur. Rhes. 36 τὸν Πᾶνα οἱ μὲν Πηνελόπης φασὶ ⟨υἱὸν καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, ὅθεν καὶ Πᾶνα λέγεσθαι⟩, ἄλλοι δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Πηνελόπης, ⟨οἱ δὲ Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης⟩, ὡς καὶ Εὐφορίων, ⟨ὁ δεῖνα δὲ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης⟩ ὃν ἔθρεψαν νύμφαι· διὸ καὶ νυμφαγενῆ αὐτόν φησι τραφέντα παρ' ἐκείναις κτλ. Ita supplevit Schwartz, praeeunte Münzelio. Cf. Schol. Theocr. i. 3, Serv. Verg. G. i. 16

110

Καί οἱ γείνατο κοῦρον, ὃς οὐκ ἴδεν ἠλέκτωρα.

(Mein. lxxiv.) ὁ Χαλκιδεὺς Εὐφορίων. Clem. Alex. *Strom.* iv. 5. 24. *sc.* Demeter τὸν Πλοῦτον (cf. Hes. Theog. 969 sqq.) peperit: ἠλέκτορα εἶδεν corr. ap. Wilam. in *Herm.* 57, 263, e Choerob. in Theod. p. 301, et Dionysiacis Lond. in *Archiv. f. Pap.-Kunde* vii. 13

111

Στεψαμένη θαλεροῖσι συνήντετο δικτάμνοισι.

(Mein. lxxix.) Εὐφορίων. Schol. Arat. 33

112

Ὅσσους εὐρυκόωσα Τυφάονι κύσατο Κητώ.

(Mein. lxxxvii.) Εὐφορίων. *Etym. Mag.* 396. 30. Cf. Hes. Theog. 306–332 ubi non Ceto sed Echidna Typhoni nubit: τῇ δὲ in v. 306 quod ad Ἔχιδνα referri debebat, Euphorio ad Ceto rettulit. (Scheidw.) κύσσατο *Etym.*: corr. Kühner, al.

113

Ἀελλόποδός θ' ἁρπυίας

(Mein. clxiii.) Schol. T Ω 77 Εὐφορίων ἀελλόποδος αἰθαρύταο: corr. Oder

114

Βουκολέων Τρηχινίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς

(Mein. lxxxiv.) Schol. Lycophr. 420 Τυφρηστὸς καὶ πόλις καὶ ὄρος· λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς Εὐφορίων sqq. vbb. Cf. Parthen. fr. 35 Τυφρήστιον αἶπος· Τρηχινῖδα (-δι, -δος) Τυμφρηστοῖο αἰπῆς codd.: Τρηχῖν' (Thuc. iv. 78) ἰδὲ Τυμφρηστοῦ ⟨κλέτας⟩ sive ⟨πέδον⟩ αἰπῆς Scheidw.: Τρηχῖνα καὶ αἰπῆς Τυμφρηστοῖο Sitzler: de Diana et Endymione interpretatur Mein., coll. Nicand. fr. 7, p. 25 Schneid.

115

(Mein. clv.) Serv. Aen. vi. 618 Hi (Phlegyae) namque secundum Euphorionem populi insulani fuerunt, satis in deos impii et sacrilegi; unde iratus Neptunus percussit tridenti eam partem insulae quam Phlegyae tenebant, et omnes obruit

116

(Mein. cxlviii.) Schol. Apoll. Rhod. ii. 358 τὸν δὲ Πέλοπα Παφλαγόνα τὸ γένος εἶπεν (Ἀπολλώνιος), ἄλλοι δὲ Λυδὸν αὐτὸν ἱστοροῦσιν· ὁ δὲ Εὐφορίων ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις συντίθεται. Cf. Schol. Pind. Ol. i. 37

117

(Mein. cxxiii.) Clem. Al. *Protr.* ii. 39. 8 πρόβατον, ὥς φησιν Εὐφορίων, σέβουσι Σάμιοι. Cf. Aelian, H. A. xii. 40

118

Μοῦσαι ἐποιήσαντο καὶ ἀπροτίμαστος Ὅμηρος

(Mein. lxii.) Schol. (B) T T 263 ἀπροτίμαστος: ἀνέπαφος, μάσασθαι γὰρ τὸ ἐφάψασθαι· καὶ Εὐφορίων· Μοῦσαι κτλ.

119

Ὕδατα δινήεντος ἀμευσάμενος Ἀθύραο

(Mein. lxx.) Steph. Byz. s.v. Ἀθύρας. De metro cf. fr. 9. 9, 11. 2

120

Δεξιτερὴν ὑπερέσχε καὶ ὀχθηρῆς Γερανείης.

(Mein. xcii.) Εὐφορίων. *Etym. Mag.*, p. 228. 21. Suppleri posse δράξατο vel sim. censet Scheidw. Fortasse ad fr. 11 (Γέρανος) referendum (Skutsch.)

121

Ἥτις ἔχεις κληῖδας ἐπιζεφύροιο Δυμαίης

(Mein. lxviii.) Steph. Byz. s. v. Δύμη. Fort. ἐπιζεφύρου Δυμαίης, Mein. coll. *A. P.* vii. 445. 2 Δυμαῖοι. Implorari Minervam κληδοῦχον cuius tutelae urbs commissa esset censet Scheidw.; cf. Paus. vii. 17. 9 Δυμαίοις δὲ ἔστι μὲν Ἀθηνᾶς ναὸς καὶ ἄγαλμα ἐς τὸ μάλιστα ἀρχαῖον (Mein.)

122

Ὠκεανός, τῷ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται χθών

(Mein. clviii.) Anon. I. Isagog. ad Arat. Maass, Comment. in Aratum, p. 95. 10 οἱ δὲ ποιηταὶ Ὠκεανὸν αὐτὸν (*sc.* τὸν ὁρίζοντα) καλοῦσιν· ὁ γοῦν Εὐφορίων φησίν· Ὠκεανός κτλ. ὁ Παριανός Hiller, Maass, coll. Achillis Isagog. excerpt. 22, p. 51. 27 sq. Maass ὅθεν καὶ Νεοπτόλεμος ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Τριχθονίᾳ φησὶν τῷ πᾶσα . . . χθών. Schol. A Σ 490 . . . φησὶ γὰρ Ὠκεανὸς ᾧ κτλ. ubi ⟨ὁ Παριανὸς⟩ ins. Mein., Maass. Probus ad Verg. Georg. i. 244 'Oceani, quem recte ζωστῆρα τοῦ κόσμου dixerunt, et Cyrillus, cum ait Ὠκεανὸς ᾧ κτλ.,' ubi θ' ᾧ Bergk. Quis fuerit Cyrillus latet. Euphorioni versum abiudicant Hiller, Eratosthenis rell., p. 78, et Maass, Aratea., p. 205; sed recte iudicat Scheidw. imitationem Catullianam 64. 30 'Oceanusque mari totum qui amplectitur orbem' favere Euphorioni. Et quidni Mopsopiae fr. 34?: cf. Neoptolemi Pariani fr. 2

123

Πάντῃ δὲ σέθεν κλέος ἀστέμβακτον

(Mein. cvi.) *Etym. Gen.* s. v. ἀστέμβακτον· . . . ἀκίνητον ἢ βέβαιον ἢ τετιμημένον· Εὐφορίων Πάντῃ κτλ., εἴρηται κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. Οὕτως ἐν ὑπομνήματι ἀνεπιγράφῳ εἰς τὸν Κεχηνότα Διόνυσον Εὐφορίωνος (vid. fr. 19). δὲ σέθεν A: δέ σε B, unde σέο Miller. Similia habet Eust. Il. 235. 8; et λέγει δὲ καὶ Εὐφορίων Κλέος ἀστέμβακτον

124

Ἀτάρμυκτον πρέπεν ὄμμα.

(Mein. ciii.) *Etym. M.*, p. 162. 7 Εὐφορίων ἀτάρβητον τρέπεν V: τρέπον cet.: πρέπεν Mein. e cod. ap. Schneid. ad Nicand. Al. p. 130

125

Ἀτρέα δῆμον Ἀθηνῶν

(Mein. xcv.) Hermogenes Περὶ ἰδεῶν β', p. 341 Rabe καὶ ὁ Εὐφορίων ἀτρέα δῆμον Ἀθηνῶν, ἀντὶ τοῦ ἄτρεστον καὶ ἄφοβον. Ὅλως τε πολὺς ὁ κίνδυνος

ἐν ταῖς τοιαύταις δριμύτησιν ἐμπεσεῖν εἰς ψυχρότητα. Et Tzetzae Scholia in Hermog. (Cramer, *An. Oxon.* iv, p. 130. 17):

Εἴτε τὸν Εὐφορίωνα μιμούμενος ἢ ἄλλον
τὴν Ἱπποδάμειαν αὐτὴν ὁμοίως καὶ Ἀτρέα
οὐ θήσεις ὡς ὀνόματα, ὡς δὲ δριμείας λέξεις,
ἀτρέα δῆμον ἄτρεστον ὡς Εὐφορίων λέγων
καὶ χεῖρ' ἱπποδάμεια⟨ν⟩ τὴν ἡνιόχων χεῖρα.

Cum Hermogenis cod. 596 Colleg. Gonv. et Cai. Ἀθηναίων habeat, Ἀθηνέων scripsit Blomfield ad Aesch. P. V. 424; sed recentior cod. est, saecc. xv, xvi

126

E Tzetzae Schol., supra,

χεῖρ' ἱπποδαμείαν

add. Meineke, clxv

127

Πολύτροφα δάκρυα Βύνης

(Mein. xci.) *Etym. Mag.* 564. 45 Εὐφορίων δὲ Βύνην τὴν θάλασσαν λέγει, οἷον πολύτροφα κτλ., τοὺς ἅλας βουλόμενος λέγειν. Cf. ib. 217. 4 Βύνη· ἡ Λευκοθέα ἢ Ἰνώ, οἷον βύνης καταλέκτριαι αὐδηέσσης

128

Ἄστυ κατ' εὐβύριον

(Mein. xciii.) *Etym. Mag.*, p. 389. 25 Εὐβύριον τὸ εὔοικον, ὥς φησιν Εὐφορίων· Ἄστυ κτλ. Εἴρηται δὲ παρὰ τὴν βαυρίαν, ἢ κατὰ Μεσσαπίους σημαίνει τὴν οἰκίαν. Cf. Hes. βύριον· οἴκημα, et βυριόθεν· οἴκοθεν

129

Οὐδέ τοι εὔωροι θυέων

(Mein. cii.) Εὐφορίων. *Etym. Mag.*, p. 401. 40 quod 'neglegentes' interpretatur

130

Τῆς οὐδ' αἴθυιαι οὐδὲ κρυεροὶ καύηκες

(Mein. lxxxviii.) Εὐφορίων. *Etym. Mag.*, p. 493. 49

131

Ἠὲ πόθεν ποταμῶν κελέβῃ ἀποήφυσας ὕδωρ;

(Mein. lxxii.) Εὐφορίων. Athen. xi. 475 F ποθεν A: corr. Mein.

132

⟨Κυνηλατέοντος⟩
αὐτῷ σὺν τελαμῶνι νεοσμήκτῳ τε μαχαίρῃ

(Mein. lxiii.) Schol. Nic. Ther. 20 κυνηλατέοντος δὲ ἀντὶ τοῦ κυνηγετοῦντος, ὡς Εὐφορίων· αὐτῷ κτλ. κυνηλατέοντος add. Schneider, Elter. νεοσμήκτῳ Schneid.: νεοσμίκτῳ P, νεοσμίκτῳ aut νεοτμ- K: νεοτμήτῳ A

133

Πτῶκες ἀειχλώροισιν ἰαύεσκον μολοθούροις.

(Mein. lxiv.) Εὐφορίων. Schol. Nic. Al. 147 (H. Bianchi, *Studi Ital. Filol. Class.* xii. 321) ἀεὶ χλωροῖσιν R P : corr. Mein.

134

Ἠπεδαναὶ πέμφιγες ἐπιτρύζουσι θανόντα.

(Mein. lxxvi.) Εὐφορίων. Galeni comm. ad vi. Epid. Hipp. Kühn xvii. 1, p. 881. εἶπε δ' ἄνθη vulg. : em. Bentl. : ἠπεδανὸν Herm. ἐπικλύζουσι Bentl. εἶτ' ἄνθη π. ἐπικλύζουσι θαλόντα Schneidewin. πέμφιγας esse animas hominum defunctorum intellegit Schultze, coll. Lycophr. 1106: fortasse θανόντων Elter

135

Ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος

(Mein. xcvi.) Εὐφορίων. Schol. Nic. Ther. 180

136

Ἐν δὲ πόποις θέσσαντο.

(Mein. xcix.) Apollon. Soph. *lex. Hom.*, p. 133. 20 πόποι ἐπιφώνημα σχετλιαστικόν· τινὲς δὲ ἔδοξαν σημαίνειν Ὦ θεοί· ὁ γοῦν Εὐφορίων φησὶν Ἐν δὲ κτλ. τινὲς δὲ τούτῳ βοηθοῦντές φασι συναλοιφὴν εἶναι ἐν δ' ἐπόποις ἀντὶ τοῦ ἐπόπταις. Cf. Hesych. s.v. πόποι. Ἀπίων δέ φησιν· οἱ δαίμονες πόποι: Plut. de Aud. Poet. 22 D Δρύοπες δὲ "πόπους" τοὺς δαίμονας ἔσσαντο cod. : corr. Mein. coll. Hesych. θέσσαντο· ἐξήτησαν, ἱκέτευσαν: Pind. Nem. v. 10 θέσσαντο (εὔξαντο Schol.)

137

Ἀλεξίκακον φύε ῥάμνον.

(Mein. xcvii.) Schol. Nic. Ther. 861 οὐ μόνον ἀπαλέξειν ἐστὶν ἀγαθὴ ἡ ῥάμνος εἰς φάρμακα, ἀλλὰ καὶ εἰς φαντάσματα, ὅθεν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἐν τοῖς ἐναγίσμασι κρεμῶσιν αὐτήν. Μέμνηται δὲ τῆς βοτάνης καὶ Εὐφορίων

138

Οἷόν θ' εἰαμενῆς ὑποκυδέος

(Mein. ci.) Harpocr. s.v. ὑποκυδής = δίυγρος. Εὐφορίων

139

Λιγνύν τε ψολόεσσαν αἰδνήεντά τε καπνόν.

(Mein. lx b.) Εὐφορίων. Schol. Nic. Ther. 288. ψολόεσσα, cf. fr. 51. 11 sup. ; ἀΐδνῃ . . . λιγνύς Apoll. Rhod. i. 389

140 Epigrammata

Πρώτας ὁππότ' ἔπεξε καλὰς Εὔδοξος ἐθείρας,
Φοίβῳ παιδείην ὤπασεν ἀγλαΐην.
Ἀντὶ δέ οἱ πλοκαμῖδος, Ἑκηβόλε, καλὸς ἐπείη
ὠχαρνῆθεν ἀεὶ κισσὸς ἀεξομένῳ.

(Mein., p. 164.) *A. P.* vi. 279 Εὐφορίωνος 1 ap. Suid. s.v. ἔθειραι

ἔπεξε Suid.: ἔπλεξε P 3 s. v. πλοκαμίς Suid. δέ οἱ Toup.: δέτοι P: δέ σοι Suid. κάλλος P, Suid., sed καλὸς Suid. cod. Voss.: et Anthol. app. Buh. 4 χῶ- Mein. ἀεξομένῳ Toup, Hecker: δεξομένος (sic) P ante ras.: ἀεξόμενος P corr. ‘Poeta optat ut, Eudoxo crines primum detonsos Apollini dedicante, pro iis succrescat hedera Acharnensis, “doctarum praemia frontium”,’ Duebn.

141

Οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς ἐπ' ὀστέα κεῖνα καλύπτει
οὐδ' ἡ Κυανέη γράμμα λαχοῦσα Πέτρη·
ἀλλὰ τὰ μὲν Δολίχης τε καὶ αἰπείνης Δρακάνοιο
Ἰκάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις·
ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης πολυκηδέος ἡ κεινὴ χθὼν
ὠγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

(Mein., p. 162.) *A. P.* vii. 651 Εὐφορίωνος 1 ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς Kaibel coll. Polyb. iv. 65. 6 τῆς Καλυδωνίας πρός τι χωρίον ὀχυρὸν ὃ καλεῖται μὲν Ἐλαιός, et Rhiano, ap. Paus. iv. 1 πάρ τε τρηχὺν Ἐλαιὸν ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο. At enim de Dryopia, non de Calydone, agitur; sed credibile est multos fuisse colles olivis agrestibus consitos ὁ τρηχὺς ἔλαιος Mein., velut τρηχὺν . . . ἀγριέλαιον, [Theocr.] xxv. 256, de oleastro cenotaphium umbrante. Sed ὁ nomen loci cuiusdam indicat: Τρηχίς σε λίθειος Graefe, coll. *A. P.* vi. 3. 1 Τρηχῖνα πολύλλιθον, Strab. ix. 428 lapidosa Trachin, et Steph. Byz. s. v. Δρυόπη· ἔστι καὶ Δρυοπία τῶν Δρυόπων περὶ Τραχῖνα. τρηχὺς σελι θαῖος post corr. P κεῖνα non mutandum, virum ἀνώνυμον esse significat 2 Κυανέη Mähly: Κυάνεον P λαβοῦσα P: corr. Hecker, coll. *A. P.* vii. 395. 6 στήλη γράμμα λέλογχε, vii. 429. 2 γράμμα λέλογχε πέτρος, ‘alii, usu fere constanti’, Duebn. 3 Δολίχης (*sc.* Icari insulae, cuius promunturium Drachanum) Mein.: δολιχῆστε P 5 πολυκηδέος Salmas.; Mein. confert ξεινοσύνης προσκηδέος φ 35, et ‘pro benevolo hospitio’ vertit. κενεὴ Reiske, ‘sed reddit Euphorio numeros clausulae Homericae εὐρεῖα χθών’ Stadtm.: πολυμήδεος (μ ex ν? corr.) P: ‘pro hospitio meo cum Polymede’ Mackail

142

(Mein. p. 64.) *Etym. Mag.*, p. 50. 44 ἀκόνιτον . . . Εὐφορίων δὲ θηλυκῶς λέγει τὴν βοτανήν, vid. fr. 37

143

Photii Lex. init. Reitzenst., p. 77. 7 (post Mein. repertum) ἀλκυών· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀλκυὼν ὁ μὲν ποιητὴς (I. 563) συστέλλει τὸ ῡ, ὁ δὲ Εὐφορίων ἐκτείνει

144

(Mein. cxii.) Hesych. ἄλλιξ· χιτὼν χειριδωτός· παρὰ Εὐφορίωνι. ἀλλίξ Hes.: corr. Musurus; cf. *Etym. Mag.*, p. 68. 33

145

Ἀμπέλινος

(Mein. cxlvi.) Schol. Ap. Rhod. i. 1117 καὶ Εὐφορίων δὲ ἐκ τούτου (cf. Ap. Rhod. i. 1117–1125) κινηθεὶς τὸ ξόανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φησιν ἀμπέλινον εἶναι . . .

146

Photii Lex. init., p. 96. 23 Reitzenst. (post Mein. repertum) ἀμύξ, ἀντὶ τοῦ μόλις· Εὐφορίων

147

(Mein. cxiii.) Hesych. ἄνταρ· ἀετὸς ὑπὸ Τυρρηνῶν· Εὐφορίων δὲ δίασμα.

148

(Mein. cxxxvi.) *Etym. Mag.*, p. 194. 23 βέθρον· βέρεθρον καὶ συγκοπῇ βέθρον· Κράτης καὶ Εὐφορίων οὕτως

149

Βότρυα

(Mein. clxi.) Choerob. in Theod. can., p. 234. 1 Hilg., ib., p. 234. 19 βότρυα, σεσημείωται παρ' Εὐφορίωνι ἅπαξ εὑρεθὲν τὸ βότρυα (*sc.* accus.)

150

Γλαυκῶπις

(Mein. cxl b.) Schol. Vat. in Dionys. Thrac. artem 12, p. 233. 22 Hilg. Εὐφορίων ὁ ποιητὴς . . . εἶπεν . . . τὴν ἐλαίαν γλαυκῶπιν

151

Ἐλλιπέες

(Mein. clxix.) Choerob. Orthogr., Cram. *An. Ox.* ii, p. 239. 6 Ἐλλιπέες παρ' Εὐφορίωνι

152

Ἐνοσίχθων

(Mein. cxl a.) Schol. Vat. in Dionys. Thrac. artem 12, p. 233. 22 Hilg. Ἰδοῦ γὰρ Εὐφορίων ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ ἀρότρου εἶπεν ἐνοσίχθονι. ἀρότρῳ add. Schol. Londinensia. ἐρυσίχθονι W. Schulze; sed Nonni imitationem ii. 67 ἐνοσίχθονι τάμνε σιδήρῳ (αὔλακα) (Scheidw.)

153 a, b

Ἧλ, ἧλι

(Mein. cv.) Strab. viii. 364 Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν ἧλον λέγει ἧλ. Cf. Epit. Strab. Geogr. Gr. M. ii. 584 Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν ἥλιον λέγει ἧλι (ἥλι Pal.: corr. Müller). Strabonem exscribit Eustath. 566. 34 addit δαιμόνιος ἧλ, nomine auctoris non addito. δαιμόνιος ἧλ Euphorioni adscribit Mein., negat Kramer; cf. Apollon. Dysc. de Pron., p. 372 ἀπὸ τοῦ ἧλος ἧλ

154

Κηπουρός

(Mein. cxi b.) Vid. s.v. ναυαγός, inf. fr. 158

155

(Mein. cxxxiii.) Schol. A I 206 κρεῖον. Εὐφορίων κρεῖον τὸ κρέας ἐξεδέξατο, Ὅμηρος δὲ τὸ κρεηδόχον ἀγγεῖον, cf. *Etym. Mag.* 536. 54, Eustath., p. 747. 15 sed fortasse frag. non poeticum est, quod *Etym.* habet Εὐφορίων λέγει, et Eust. Εὐ. νοεῖ

156

(Mein. cxxxvii.) *Etym. Mag.* 472. 43, Herod. ii. 526. 8 L μνιός· ὁ ἁπαλὸς παρὰ Εὐφορίωνι

157

Μῶνται

(Mein. cix b.) Hellad. ap. Phot. c. 279, p. 531 a Bekk. παρ' Εὐφορίωνι

158

Ναυαγός

(Mein. cxi a.) Helladius ap. Phot. bibl. c. 279, p. 532 b 18 sq. B ὅτι παρὰ Εὐφορίωνι τῷ φύσει μὲν Χαλκιδεῖ, θέσει δὲ Ἀθηναίῳ κακοζήλους ἔστιν εὑρεῖν λέξεις· καὶ γὰρ τὸν Ἰάσονα ναυαγὸν εἶπεν, ὅπερ οὐ νεναυαγηκότα μᾶλλον, τὸν δὲ ναῦν ἄγοντα δηλοῖ, καὶ τὸν τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων φρουροῦντα ὄφιν κηπουρὸν ὠνόμασε

159

Πεφορινῶσθαι

(Mein. cxliii.) Harpocr. 153. 6 πεφοριῶσθαι. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπέδου ἐπιστολῇ, εἰ γνήσιος, φησὶν "ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ πεφοριῶσθαι" ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλειμένου, ὥσπερ Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι . . . ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης. περιφωριάσθαι C : περιφοριῶσθαι G : corr. Dind., cf. Phot. s.v. πεφοριῶσθαι, Suid. s.v. περιφοριῶσθαι, *Etym. Mag.* s.v. πεφωριῶσθαι. Πεφορινῶσθαι unice veram esse scripturam docuit Mein.; neque altera forma potuit Euphorion uti, saltem in poesi. At vocabulum inter Euphorionis fragmenta poetica numerandum

160

Φλεγεθοίατο

(Mein. clxii.) Schol. T Ψ 197 Εὐφορίων κακῶς τῷ ῥήματι ἑνικῶς χρῆται. Cf. ῥηγνύατο Arat. Dios. 817, et Maass. ad loc., παρείατο Callim. fr. 521, et Schneid.

161

Χαμαιεῦναι

(Mein. cxxviii.) Schol. π 235, in Cram. *Anecd. Par.* iii. 21 οἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κοιμώμενοι λέγονται παρ' Εὐφορίωνι

162

Αἰγιδόκος

(Mein. cxxx.) Schol. A D B 157 Ζεὺς Κρόνου καὶ Ῥέας γενόμενος ἐν Κρήτῃ ἐπεκλήθη αἰγίοχος διὰ τὸ αὐτόθι ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι, ἤ, ὥς τινές φασι, διὰ τὸ αἶγα ἀνελόντα τὴν μὲν δορὰν ἀμφιέσασθαι, τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι· ὅθεν καὶ Αἰγιδόκον τόπον τινα ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι ἱστορεῖ Εὐφορίων

163

(Mein. cxvi.) Steph. Byz. s.v. Αἶγυς· Αἶγυς, πόλις Λακωνικῆς, ὡς Εὐφορίων.

164

(Mein. cxv.) Steph. Byz. s.v. Ἄλπωνος. Ἄλπωνος· πόλις καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς Εὐφορίων. De Almopia Macedonica agi suspicatur Günther

165

(Mein. cxli.) Choerobosc. Schol. in Theodos. can., p. 142. 15 Hilg. Ἀφίας, Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίωνι. Ἀπφίας Osann.: Ἀφείδας vel Ἀφίδας Mein. coll. Schol. A Δ 66, *Etym. Mag.*, p. 779. 25

166

(Mein. clx.) Schol. Dion. Perieg. 64 de columnis Herculis: πρότερον Κρόνου ἐλέγοντο Στῆλαι . . . δεύτερον δὲ ἐλέχθησαν Βριάρεω, ὥς φησιν Εὐφορίων, τρίτον δὲ Ἡρακλέους. Mein., cf. Ael. V. H. v. 3, Schol. Pind. Nem. iii. 38 καθό φησι Στῆλαί τ' Αἰγαίωνος ἁλὸς μεδέοντι γίγαντος, Parthen., fr. 31

167

(Mein. cxiv.) Steph. Byz. s.v. Δαφνοῦς. Δαφνοῦς· Φωκικὴ πόλις, ἀρσενικῶς λεγομένη, καὶ θηλυκῶς Δαφνουσίς· Δάφνουσαν δὲ αὐτήν φησιν Εὐφορίων. Δαφνοῦσαν codd.: corr. Mein.

168

(Mein. clxvii.) Steph. Byz. s.v. Μωριεῖς. Μωριεῖς· ἔθνος Ἰνδικόν, ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων. Ἀλεξάνδρῳ (vid. fr. 1) tribuere vult Scheidw., p. 16 Cf. Hesych. Μωριεῖς· οἱ τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς

169

(Mein. cxvii.) Steph. Byz. s.v. Νάξος. Εὐφορίων δὲ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ φασι βῦσαί τινες. θῦσαι codd. et Eustath. ad Dion. Perieg., p. 206. 10 corr. Salmas., coll. Hesych. νάξαι· σάξαι, βῦσαι

170

(Mein. cxix.) Steph. Byz. s.v. Νέδη. Νέδη· πόλις Ἀρκαδίας ἀπὸ νύμφης Νέδης· Εὐφορίων δὲ Νεδέην αὐτήν φησι

171

(Mein. cxlii.) Eustath. ad Od. 1784. 61 ἐς τοσοῦτον ἠξιώθη λόγου τοῖς παλαιοῖς ὁ εὐνοϊκὸς οὗτος δοῦλος Εὔμαιος, ὥστε καὶ μητέρα αὐτοῦ ἐξευρίσκουσι, Δημόκριτος (fr. 24 Diels) μὲν Πενίαν, Εὐφορίων δὲ Πάνθειαν, Φιλόξενος δὲ ὁ Σιδώνιος Δανάην

172

(Mein. cxxxix.) Schol. Dionys. Perieg. 420 καὶ ταύτην τὴν Κορινθίαν (*sc.* θάλασσαν) Σαρωνίδα καλοῦσιν, ὡς μὲν Εὐφορίων φησιν, ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐπιδιώκων ⟨σῦν⟩ ἐκεῖθεν κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν: σῦν add. Mein. Cf. Schol. Eur. Hippol. 1200 ubi de cervo narratur, *Etym. M.* 708. 52. Vid. fr. 34 n.

173

(Mein. cxviii.) Steph. Byz. s.v. Τρικόρυνθον· . . . Εὐφορίων θηλυκῶς. Fabulam a Strab. viii. 6. 19 narratam censet Scheidw. fortasse materiam praebuisse Euphorioni. Vid. fr. 34 n.

174

(Mein xlv.) Tertull. de An. 46, p. 376 Reiff. et Wiss. Seleuco regnum Asiae Laodice mater nondum eum enixa providit; Euphorion provulgavit. Cf. Iustin. *Hist.* xv. 4; Appian. *Syr.* 56.

175 Dubia

Καλαὶ μέν ποτ' ἔσαν, καλαί, φόβαι Εὐτελίδαο·
ἀλλ' αὐτὸν βάσκαινεν ἰδὼν ὀλοφώιος ἀνὴρ
δινῆντ' ἐν ποταμῷ· τὸν δ' αὐτίκα νοῦσος ἀεικής . . .

(Mein. p. 165.) Plut. *Qu. Symp.*, p. 682 B Τί δ', ὦ πρὸς τοῦ Διός, ἐρεῖς περὶ τῶν ἑαυτοὺς καταβασκαίνειν λεγομένων; (inde sequuntur καλαὶ κτλ.) ὁ γὰρ Εὐτελίδας λέγεται καλὸς ἑαυτῷ φανείς, καὶ παθών τι πρὸς τὴν ὄψιν ἐκ τούτου νοσῆσαι καὶ τὴν εὐεξίαν μετὰ τῆς ὥρας ἀποβαλεῖν. 2 αὐτὸν Plut.: corr. Xylander 3 δινῆντ' ἐν ποταμῷ scripsi: δίνῃ ἐν ποταμῷ trad.: δινῆντι et δίνῃ ἐνὶ ποταμοῦ Mein.: δίνῃ ἐν ποταμοῦ Wyttenb. Fort. sequitur ἔλλαβε Mein.; Euphorioni trib. Valckenaer; et cum Eutelidae fortuna similis esset Narcissi (Ov. Met. iii. 346), Scheidw. censet versus Hyacintho (fr. 40 sqq.) posse adscribi

176

Τῷ μιν καὶ Περσῆα μετεκλήϊσσαν Ἀχαιοὶ
οὕνεκεν ἄστεα πέρσεν ἀπειρεσίων ἀνθρώπων.

Etym. Mag., p. 665. 45. Euphorionis censet esse Mein. p. 100; cf. frr. 18, 86. τῷ μιν Hemst.: τὸν μὲν *Etym.*

177

Nonnulla 'quorum dictio eum habet colorem ut Euphorioni aut Callimacho assignari posse videantur' congessit Meineke, pp. 167, 168; inter quae ἐπ' οὔρεος ἀμβώνεσσιν Callimachi esse *Oxyrh. Pap.* vii, p. 27, l. 34 nunc demonstravit. Versus quos ex *Etymologico M.* protulit R. Reitzenstein, *Progr. Rost.* 1890–91, p. 9; vid. *Anthol Lyr.* Bergk-Hiller[4], p. lxviii:

σεῦ γὰρ διὰ ⟨δήμῳ⟩
εἰρήνη, Πολύβοια, καὶ ἀνδράσιν ἤπιος αἰὼν
πιλναμένης, καὶ θῆρες ἀνὰ δρυμὰ πρηΰνονται

Wilam. Euphorioni tribuit, *Berl. Klass. Texte*, v. i. 59, et Hyacintho, *Herm.* 57, 262, coll. Paris. iii. 19. 4: Callimacho Schneider, *Frag. Anon.* 74, *Callim.* vol. ii. An leg. ⟨δῖα θεάων⟩? Fragmenta quae tradita sunt cum titulis Ἱστορικὰ Ὑπομνήματα, Λέξις Ἱπποκράτους, Περὶ Ἀλευαδῶν, Περὶ Ἰσθμίων, Περὶ Μελοποιῶν, prosae orationis sunt: vid. Scheidw., pp. 47–51, et eius fragg. 148–152. (Mein. xlv, cxxi, cx, (xxiv), et cxxvii de vocabulo βαλλῆνα.) In Schol. Ap. Rhod. ii. 351 Τὴν δὲ Μαριανδυνῶν σὺν Γνησιόχῳ τῷ Μεγαρεῖ Βοιωτοὶ κατέσχον, ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ Marx ad Ephor., p. 6, coll. Schol. Ap. Rh. ii. 845, fort. recte coniecit Ἔφορος, Scheid. fr. 90). Nec noster Euphorio esse videtur is quem Varro, *R. R.* i. 1. 9 (cf. Columell. i. 1. 7) inter scriptores Rei Rusticae enumerat, cum patriam eius se ignorare dicat

ERATOSTHENES

Ἑρμῆς

Argumentum Mercurii ita restituit Hiller, *Eratosthenis Carm. Rell.*, p. 64: 'Simulacrum effinximus carminis de Mercurii pueritia. Narravit Eratosthenes fabulas de ortu dei, de Lactei Circuli origine, de puerilibus

Mercurii iocis, de furto boum, de inventa lyra; rettulit porro Mercurium in caelestes regiones ascendisse, ibique miratum esse sphaerarum motus consonantiam lyrae efficientes; miratum esse Lactei Circuli cui ipse originem dederit splendorem; cognovisse praeterea quo modo axis per omnes sphaeras pervadat, eique circumfusa terra ipsa firmam habeat posituram; dignovisse denique terrae zonas, earumque colores atque habitus.' Interpretem suum consecutum est poema, Athen. x. 501 E Τίμαρχος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἑρμοῦ quod hodie constat in Τιμαχίδας corrigendum: Susem. *Gr. Lit. Alex.* i. 188 sqq., Hiller, p. 74. De hoc grammatico scripsit C. Blinkenberg, *La Chronique du Temple lindien*, Bull. de l'Acad. royale des sciences et des lettres de Danemark, 1912, et eiusdem *Die lindische Tempelchronik*, Bonn, 1915, p. 4. Anno 99 a C. n. iam adultae aetatis erat

1

Schol. A B ad Ω 24 καὶ δή ποτε τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λουομένης λαθὼν ὑφείλετο τὰς ἐσθῆτας· γυμναὶ δὲ ἐκεῖναι οὖσαι ἠπόρουν τί πράξωσι. Γελῶτα δὲ διὰ τοῦτο Ἑρμῆς ποιήσας ἀπέδωκεν αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. Ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς. Ἡ ἱστορία παρ' Ἐρατοσθένει. Mercurius vestes matris Maiae et materterarum dum lavantur surripuit. Fort. huc pertinent frr. 4 et 7

2

Achill. Tat. in Arat. 146 E, Maass, *Comm. in Arat.*, p. 55 περὶ δὲ τούτου (de Lacteo Circulo) φησιν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Καταστερισμῷ μυθικώτερον τὸν Γαλαξίαν κύκλον γεγονέναι ἐκ τοῦ τῆς Ἥρας γάλακτος· τοῦ γὰρ Ἡρακλέους ἔτι βρέφους ὄντος [καὶ] τὸν μαστὸν τῆς Ἥρας ἐπισπασαμένου σφοδρότερον ἐκείνην ἀντισπάσαι, καὶ οὕτω περιχυθέντος τοῦ γάλακτος κύκλον γενέσθαι παγέντος. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ λέγει γεγενῆσθαι Ἐρατοσθένης, ὡς ἄρα ὁ Ἑρμῆς τοῦ μαστοῦ τῆς Ἥρας ἐπεσπάσατο. Cf. Hygin. de Ast. ii. 43 'Eratosthenes dicit Mercurio infanti puero insciam Iunonem dedisse lac; sed postquam eum rescierit Maiae filium esse, reiecisse eum a se, et ita lactis profusi splendorem inter sidera apparere'

3

Schol. B D ad E 422 (cf. *Etym. Mag.* 547) οὐδ' (*sc.* πειθόμεθα) ὡς Ἐρατοσθένης παρήκουσεν Ὁμήρου εἰπόντος Ἑρμείας ἀκάκητα (Π 185, ω 10) ἤγουν ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους, ἀλλ' ὁ μηδενὸς κακοῦ μεταδοτικός, ἐπεὶ καὶ δοτὴρ ἐάων. Cf. Schol. Paris. Π 185 (Cramer, *Anecd. Paris.* iii, pp. 21, 22). Harles et Hiller ad Mercurium referunt

4

Φωριαμὸν δ' ὀνόμηνεν, ὅ μιν κύθε φώριον ἄγρην·
ἐκ τοῦ φωριαμὸς κικλήσκεται ἀνθρώποισι.

Schol. Ap. Rhod. Arg. iii. 802 Ἐτυμολογεῖ δὲ τὴν φωριαμὸν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ. ὀνόμηνεν (*sc.* Hermes), Bernhardy: ὀνόμηναν Schol., vid. ad fr. 1

5

Steph. Byz. s. v. Ἀπία. λέγεται καὶ Ἀπὶς (Ἄπις codd.: corr. Mein.) θηλυκόν, ἧς ἡ γενικὴ Ἀπίδος (Ἄπιδος codd.: corr. Mein.), οὕτω τὴν χώραν (*sc.* Peloponnesum vel Argolida) Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ προσαγορεύει

6

Λάδωνος περὶ χεῦμα

Theodos. περὶ κλίσεως τῶν εἰς -ων βαρυτόνων genetivi formam Eratostheni

tribuit: Hilgard, *Excerpta ex libris Herodiani*, p. 18. 2. Λάδονος cod.: corr. Dind. Lübbert et Hiller ad Mercurium verba referunt, quia quae in prima poematis parte Eratosthenes narravit in Arcadia aguntur

7

Αἱ δὲ πέρην Ἀρύαντος ἐπὶ προχοαῖς ποταμοῖο

Choerob. in Theod. i, p. 142 Hilg. παρ' Ἐρατοσθένει αἱ δὲ πέρην V: ἡ δὲ ὑπὲρ N C ποταμοῖο V: ποταμίων N C. Aryanta fluvium, aliunde non notum, eundem esse atque Aroanium, Arcadiae fluvium, qui in Ladonem (fr. 6) influit, censet Hiller. vid. ad fr. 1

8

Βαθὺς διαφύεται αὐλών

Athen. v. 189 D παρὰ Ἐρατοσθένει ἐν τῷ Ἑρμῇ, θηλυκῶς sqq. verb. ἀντὶ τοῦ βαθεῖα.

9

Πέλμα ποτιρράπτεσκεν ἐλαφροῦ φαικασίοιο

Poll. vii. 90 Ἐν τῷ Ἑρμῇ Ἐρατοσθένης. ῥάπτεσκεν ἐλαφροῦ ποτὶ πέλμα φαικασίοις Par. A: corr. Salmas. Hiller confert Hom. Hymn. Herm. 75 sqq. De solea Veneris ab aquila surrepta et Mercurio tradita (Hygin. de Astr. ii. 16) non recte intellegit Bernhardy

10

Ἡ χερνῆτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα καλοὺς ἤειδεν ἰούλους.

Schol. Ap. Rhod. Arg. i. 972 ὁ Ἐρατοσθένης ὄνομα ᾠδῆς ἐρίθων ἀπέδωκεν ἐν τῷ Ἑρμῇ, λέγων οὕτως· ἣν χερνῆτις κτλ. οὐκ ἔστι δέ, φησὶ Δίδυμος, ἀλλ' ὕμνος εἰς Δήμητρα, ὡς ὁ οὔπιγγος παρὰ Τροιζηνίοις εἰς Ἄρτεμιν. Cf. Schol. Ap. Rhod. Arg. ii. 43. Easdem partes hic ancillam agere quas senex ille in Hom. Hymn. Merc. 87 sqq., 186 sqq. ageret censet Hiller. *Et. M.* 472. 36; Tzet. *in Lyc.* 23, Chil. xiii. 563 sqq. 1 ἧ Naeke: ἡ *Et. M.*, Tzet.: ἣν Schol. Ap. Rhod. ἔριθος Sch. Ap. Rhod., Tzet.: θεὸς *Et. M.* πυλεῶνος Tzet.: πετεῶνος Schol. Ap. Rhod.: ἐλεῶνος *Et. M.* 2 δενδαλίδας τεύχουσα καλοὺς Schol. Ap. Rhod.: δανδαῖτις στείχουσα καλὰς (καλὰς δ' D M) *Et. M.*, Tzet.

11

Κρήνης Γαργαφίης

Etym. Mag. 135. 32 Ἀργαφίης· οἷον Νιψάμεναι κρήνης ἔδραμον Ἀργαφίης (Fragm. Anon. 76 ap. Schneid. Callim.) . . . τὸ δὲ ἐντελὲς ἐν τῷ Ἑρμῇ· Κρήνης Γαργαφίης (τῇ ερμη' (sscr. να) Vb; vid. not. ad Philetam fr. 17) Eratostheni trib. Hemst., Philetae Unger; vid. Hill., p. 27

12

Ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζώοντας ἰούλους
ἠὲ γενειῆτιν τρίγλην ἢ περκάδα κίχλην
ἢ δρομίην χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν.

Ath. vii. 284 D Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ 3 Plut. *de Soll. Anim.*, p. 981 D εὐδρομίην et ἐπ' ὀφρύσιν: ἐν ὀφρ. Ath., ubi ἐπ' corr. Mein. Quo spectent versus non liquet; Hiller de mirabilibus piscibus Aroanii fluvii cogitat, vid. ad fr. 7

13

Theo. Smyrn. de Astr., p. 142 Hill. Ἐρατοσθένης δὲ τὴν μὲν διὰ τῆς φορᾶς τῶν ἄστρων γινομένην ἁρμονίαν παραπλησίως ἐνδείκνυται· τὴν μέντοι τάξιν τῶν πλανωμένων οὐ τὴν αὐτήν, ἀλλὰ μετὰ σελήνην ὑπὲρ γῆς δεύτερόν φησι φέρεσθαι τὸν ἥλιον. Φησὶ γὰρ ὡς Ἑρμῆς ἔτι (sic Martin pro ἐστι) νέος, ἐργασάμενος τὴν λύραν, ἔπειτα πρώτως (sic Martin pro πρῶτος) εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνιὼν καὶ παραμείβων τὰ πλανᾶσθοι λεγόμενα, θαυμάσειε (pro θαυμάσοιε Martin: θαυμάσας Hill., cf. *miratum* ap. Chalcid. infra) τὴν διὰ τὴν ῥύμην τῆς φορᾶς αὐτῶν γινομένην ἁρμονίαν τῇ ὑπ' αὐτοῦ κατεσκευασμένῃ λύρᾳ ⟨ὁμοίαν⟩ (add. Martin, lacunam ind. Hill.) ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι φαίνεταὶ ὁ ἀνὴρ οὗτος τὴν μὲν γῆν ἐᾶν ἀκίνητον, ἐν ὀκτὼ δὲ φθόγγοις ποιεῖ ὑπὸ τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν τὰς (sic Martin pro ταῖς) τῶν πλανωμένων ἑπτά, [καὶ] πάσας κινῶν περὶ τὴν γῆν καὶ τὴν λύραν ποιούμενος ὀκτάχορδον ἐν τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ, ὁ μουσικώτερος Ἀλεξάνδρου (sic Martin: μουσικώτατος Ἀλέξανδρος Apogr., οὐχ ὡς ὁ μουσικώτατος Ἀ., Bergk, verba seclusit Hiller). Chalcidius, *Comment. in Plat. Tim.* c. 73 Wrobel 'Quem (Alexandrum Milesium) secutus Eratosthenes motu quidem stellarum sonos musicos edi consentit, sed ordinem collocationis non eundem esse dicit. Statim quippe post Lunam secundam altitudinem a terra dat Soli, memorans fabulose Mercurium, commenta recens a se lyra, cum caelum ascenderet, primitus transeuntem per ea quae in motu planetum ad organicum modum personabant a se inventae lyrae similem, miratum, quod imago a se inventi operis in caelo quoque reperiretur stellarum conlocatione, quae causa esset concinentiae, recensere: primum se a terra transmisisse Lunae globum, post quem superasse Solis, dehinc Mercurii Stilbontis et ceterorum cum aplani summa et excelsa'. Ach. Tat., p. 136 A περὶ δὲ τῆς ἐναρμονίου κινήσεως αὐτῶν (stellarum errantium) εἶπεν, ὡς ἔφην, Ἄρατος ἐν τῷ Κανόνι, καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ

14

Philo, *de Providentia*, p. 101 (ex versione Armenia in linguam Latinam translata ab Auchero) 'Circulus tamen Lacteus ad quid est? Arbitrantur . . . alii Geryonis pecudum viam, per quam eas duxit Hercules: alii vero ex γαλακτικοῖς, sc. lacte plenis, Iunonis uberibus; quod etiam Heratosthenes sensit; quare dicit: "Miror, si aggrediar Iovis sacra vestigia pedis"'. Nimirum dixit Eratosthenes

θαυμάζω δὲ ποδῶν Διὸς ἴχνεσιν ἱροῖς | εἰ πελάσω

vel similia. Quae sequuntur ap. Philonem 'quod cornu appellat hucusque, et circulum festinantis velocisque suffurantis paleas' ad Armenium scriptorem pertinere docuit Gildemeister, Viam enim Lacteam Armeniis esse Hartacol vel Hartcogh, 'paleae furem', quam in fuga sua sparsisset. 'Nescimus an sensum solum expresserit hac voce Interpres Armenius, an legerit in Graeco libro aliquid simile, ut ἀχυρόφωρ vel ἀχυροκλεπτής,' Aucher. Verba tamen non Eratosthenis sed interpreti Armenio Philonis tribuenda sunt

15

Ὀκτὼ δὴ τάδε πάντα σὺν ἁρμονίῃσιν ἀρήρει,
ὀκτὼ δ' ἐν σφαίρῃσι κυλίνδετο κύκλῳ ἰόντα
. . . . . . ἐνάτην περὶ γαῖαν.

Theo. Sm., p. 105 Hill. 2 σφαίρῃσι apogr. A: σφαίρεσι A[1]: σφαίραισι A[2]: 2, 3 corrupte leguntur in Theol. arith., p. 56 σὺν ὀκτὼ δὴ σφαίρῃσι κυλίνδεται ὁ κυκλώων ἐνάτην περιγαίην, Ἐρατοσθένης φησίν 3 ἐννέα τῶν περὶ γαῖαν A

del. verba A^2: *ταῦτ' ἐνάτην* Bergk, sed latior hiatus esse videtur, et *περὶ γαῖαν* versum concludere

16

Αὐτὴν μέν μιν ἔτετμε μεσήρεα παντὸς Ὀλύμπου
κέντρου ἄπο σφαίρης, διὰ δ' ἄξονος ἠρήρειστο.
Πέντε δέ οἱ ζῶναι περιειλάδες ἐσπείρηντο·
αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς οἷον ἐρυθρή.
Ἡ μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ⟨πρὸ⟩
τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεί ῥά ἑ Μαῖραν ὑπ' αὐτὴν
κεκλιμένην ἀκτῖνες ἀειθερέες πυρόωσιν·
αἱ δὲ δύω ἑκάτερθε πόλοις περιπεπτηυῖαι,
αἰεὶ κρυμαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι νοτέουσαι·
οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κρύσταλλος
κεῖτ', αἶάν τ' ἀμπίσχε, περὶ ψῦχος δ' ἐτέτυκτο.
Ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα . . . .
. . . . ἀνέμβατοι ἀνθρώποισι·
δοιαὶ δ' ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσι
μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίου κρυστάλλου,
ἄμφω εὔκρητοί τε καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
καρπὸν Ἐλευσίνης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίποδες ναίουσι.

1, 2 Achill. Tat., p. 61 Maass, *Comment. in Arat.* 3 sqq., id. p. 63 3–10 omisso 6, Heracl. All. Hom. C. 50 (Oelmann), Schol. B ad Σ 468, cf. Verg. Georg. i. 233 sqq. et Probum ad loc.

1 *ἔτετμε*, secundum Bernh. 'Mercurius invenit', nolim Hilleri 'Axis *διήκει*, audacter sensu translato'; cuius nulla auctoritas *παντὶ* M[ediceus] *παν* (*τ̀* sscr., i.e. *παντὶ* aut *-ὸς*) Vat[icanus] 2 *ἔπι* Bergk *σφαίρας* codd.: corr. Hill. 3 *οἱ* Schol. B, Heracl., Prob.: *αἱ* libri *περιειλάδες* M: *περιειλάε* V: *περιηγέες* Heracl., Schol. B: *περιαρέες* (ortum ex *περιαγέες*) Prob., glossemata *ἐσπείρηντο* Schol. B: *ἐσπείρηνται* M: *σπείρηνται* V, Heracl.: *πείρηνθο* Probi Bobiensis 4 *κελαινότεραι* codd: *κυανότεραι* Probi Bob. 5 *ψαφαρή* M: *ψαφαρά* Schol. B *ἐκ πυρὸς* Achill. et Heracl. A D: *ἔκπυρος* Schol. B; cf. Verg. G. i. 234 'ab igni' 6–8 M ita exhibet:

ἡ μὲν ἔην μεσάτη περιτυπτομένη φλογμοῖσιν
ἀκτῖνες γὰρ πᾶσαν ἀειθερέες πυρόωσιν.

adscriptis in margine his verbis: *ὅτι τινα παρελείφθη ὡς ἀδιάγνωστα καὶ ἐσφαλμένα. διωρθώθη δέ τινα παρ' ἐμοῦ, ὡς οἷόν τε ἦν, ὥστε σῶσαι τὴν ἔννοιαν.* *μέσην* V: *μέσση* Maass. Versum om. Heracl. et Schol. B: *πρὸ* add. Scal., J. Fell: *πυρὶ πρὸ* Petav.: lacunam indicat Maass 7 *τυπτομένη* Heracl.: *τυ . . . πτομενη* (*υ* in ras. scripta) V: *τυφομένη* Emper. *ἐπεί ῥά ἑ Μαῖραν* Matranga: *ἐπιρασμοῖραν* V: *μαῦραν* Schol. B: *μοῖραν* Heracl. D:

(Μαῖρα Canicula est) ὑπ' Achill.: ἐπ' Heracl., Schol. B 8 κεκλιμένην Schol. B: κεκλιμέναι Heracl., coni. Scal.: κεκλημένοι V 9 πόλοις περιπεπτηυῖα Achill.: πόλοιο περιπεπηγυῖαι Her., Schol. B 10 Versum exhibet corrupte M αἱ δὲ φρικαλέαι· οὐ μὴν ὕδωρ· ἀλλ' αὐτὸς κρυμαλέαι Heracl.: βριμαλέαι Schol. B (nempe confusis β et κ, nam vocabulum ignotum est): φρικαλέαι Achill. V, quod praeferunt Bergk, Maass, quanquam errat cum in Schol. B inveniri dicit αἰεὶ δ' Heracl.: εἶθ' V: αἰεί θ' Scal. μογέουσαι Schol. B, Heracl.: νοτέουσιν V: νοστέουσιν Victor., edit. princ.: νοσέουσι J. Fell, Scal.: νοτέουσαι coni. Lobeck, cf. Schol. B Dind., p. 190. 29 πέμπτη δ' ἐπωνύμιος τοῦ νοτίου μέρους, ἡ νότιός τε καὶ ἀντάρκτιος καλουμένη. Verg. Georg. i. 236 'caeruleae, glacie concretae atque imbribus atris' ad textum nostrum spectat 11 μὴν Achill.: corr. Scal., J. Fell: οὐ μὲν . . . ἀλλά vel δέ potissimum usurpat Ap. Rhod., vid. Wellaueri Indicem: apud Atticos οὐ μὲν δή usitatum, Plat. Phaedr. 259 B (sequitur δέ), Xen. Anab. ii. 2. 3 (δέ), ib. iii. 2. 14 (ἀλλά) 11, 12 οὐρανόθεν γε περίψυκτος κεῖται κρύσταλλος confuse M 12 κεῖτ', αἶάν τ' ἀμπίσχε scripsi; nunc video in eadem incidisse Coningtonium ad Verg. Georg. i. 233 (sed ἀμπέσχε): κεῖται ἀνάπεσχε V: κείνην γαῖαν ἔπεσχε Bergk, alii alia περὶ ψῦχος Maass: περίψυκτος δὲ τέτευκται V: τέτευκτο Scal. Desiderat Maass κεῖται τοῖς ἑκάτερθε περὶ ψῦχος δὲ τέτευκται 13, 14 unum versum exhibent codd., duos conflatione coaluisse suspicatur Hill., velut vv. 6–8, 10, 11 ὄμβατα M: ἀνεωβατ (sscr. οι) V, non, ut tradidit Maass, ἀνεώβατα: τὰ μὲν χερσαῖά τ' ἀνέμβατά τ', et αἱ μὲν χέρσοι καὶ ἀνέμβατοι Hill.: χερσαῖα 'sterilia', Hill. 15 ἀλλήλαισι M V: corr. Scal., J. Fell 16 κρυστάλλου om. V: fort. παγετοῖο Hill. αὐδήσκουσαι M V: em. Ursinus 17 εὔκρητοι V: ὄκρητοι M: non εὔκρητοι ut tradidit Hill. 18 'Ελευσῖνης, cf. 'Eleusinae Matris', Verg. G. i. 163, vid. ad v. 10 sup.: 'Ελευσῖνίδαο habet Hom. Hymn Cer. 105, et 'Ελευσῖνίων ib. 266, 'Ελευσῖνίας Soph. Ant. 1120 ἐν δέ μιν] αἶν μίαν Harberton

De versibus χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε· τί δ' οὐ χρειώ κεν ἀνεύροι; et ὀρθοῦ· καὶ γὰρ μᾶλλον ἐπωδίνουσι μέριμναι quos Hiller Eratosthenis Mercurio tribuere vult, vide quae scripsi ad Archyt. 3, 4

17 'Αντερινύς

"Εκ τέ οἱ ὄσσε
κανθῶν παμφαίνεσκε Μοσυχλαίῃ φλογὶ ἶσον.

Credunt Hiller et Bergk titulum poematis esse duplicem, 'Αντερινὺς ἢ 'Ησίοδος, libello De Homeri et Hesiodi Certamine 17, Allen, p. 234, freti: 'Ερατοσθένης δέ φησιν ἐν †ενηπόδω Κτίμενον καὶ "Αντιφον τοὺς Γανύκτορος (Hesiodi interfectores) . . . σφαγιασθῆναι, ubi Goettling. coni. ἐν 'Ησιόδῳ, cf. fr. 21. ('Ανδραπόδῳ Barnes, Οἰνόης πόλει K. Müller, ἐνάτῃ 'Ολυμπιάδι Bernhardy.) Coniecit Bergk mortem Hesiodi suppliciumque percussorum hoc carmine esse narrata.

Schol. Nicand. Ther. 472 καὶ 'Ερατοσθένης φησί sqq. vv. ἔκ τέ οἱ ὄσσε | κανθῶν παμφαίνεσκε Hiller εὖ τοι ὄσσε κάνθων K P V παμφαίνεσκε K G V: φαίνεσκε P Ald. ἐν δέ οἱ ὄσσε ἐκ κανθῶν φαίνεσκε vel κανθοῖς παμφαίνεσκε Bergk: εὖ τοι ὄσοις Ald.: εὖτε οἱ ὄσσε ἐκ κ. φ. Dübn.: ἐν δέ οἱ ὄσσε κανθοῖς π. Schneider. Cf. proverbium Λήμνιον βλέπειν. Coniecit Hill. dici verba posse 'de Ctimeno, vel Antipho, irate Hesiodum, quem vitium sorori obtulisse suspicaretur, intuente'

18 Ex incerto loco

Αἱ δὲ πελιδναὶ
πυθεδόνες γάστρην ἀν' ὑπέτρεφον οὐλοὸν ἕλκος.

Schol. Nicand. Ther. 465 καὶ Ἐρατοσθένης seqq. vv. 1 αἱ δὲ G: οὐδὲ K V P αἱ πελιδναὶ Bach, ut pentametro facto Erigonae conveniret: pestis enim propter Icarii mortem Athenienses invasit; et ita Bergk, *Anal. Alex.* ii. 8 2 γάστρην ἀν' Bussemaker, L V: γάστρηναν K P: γάγγραιναν Lobeck ὑπέτρεφον K P: ὑπέστρεφον G: ἀνυπέστρεφον L: ἀνυπόστροφον V. Hillero de Hesiodi corpore dictum esse censenti vix quisquam consentiet: verba Thucydideum illud ii. 49 ἕλκεσιν ἐξηνθηκός videntur revocare

19

Ἰυγῆς δ' ὡς παῦρον ἐπέκλυον

Schol. Nicand. Ther. 400 Ἐρατοσθένης ἐν Ἀντερινύι περὶ κυνὸς εἶπεν· Ἰυγῆς κτλ., ἐν Ἠριγόνῃ coni. Schneider, Bernhardy, de cane qui Icarii mortem Erigenae prodidit, Scholl. ad X 29, Pollux v. 42. Sed et canis Hesiodi idem fecit, Plut. *de Sollert. Anim.* 969 D, Pollux v. 42. ἐπέκλυον G L: ἀπέκλυεν P A I J: ἀπέκλινεν K

20

Athen. ix, p. 376 B Ἐρατοσθένης ἐν Ἀντερινύι τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε

21

Choerob. in Theod. Gaisf. i, p. 81. 27 Γάνυξ Γάνυκος, ὁ Γανύκτωρ· παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Γανάκτωρ Choerob.: corr. Bernhardy; cf. sup. de titulo. Ganyctor aut alter erat percussorum Hesiodi (Hom. et Hes. Certamen, p. 234 Allen) aut percussorum pater, Paus. ix. 31. 6, Suid. s.v. Ἡσίοδος, Plut. *de Sollert. Anim.* 969 D

22 Ἠριγόνη

Ἰκαριοῖ, τόθι πρῶτα περὶ τράγον ὠρχήσαντο.

Hygin. de Astr. ii. 4. [Cum e dono Bacchi Icarius vineam consevisset], 'dicitur hircus in vineam se coniecisse, et quae ibi tenerrima folia videret decerpsisse; quo facto Icarium irato animo tulisse, eumque interfecisse, et ex pelle eius utrem fecisse ac vento plenum praeligasse et in medium proiecisse, suosque sodales circa eum saltare coegisse. Itaque Eratosthenes ait: 'Ἰκαριοῖ κτλ.' Erigonen vocat [Longinus] *de Sublimitate*, xxxiii. 5 διὰ πάντων ἀμώμητον ποιημάτιον. Ἰκαριοῖ Hiller: εικαριοι MSS. Ἰκάριοι Maass et alii, vid. Maassium, *Anal. Eratosth.*, p. 60, et 113; sed cf. Steph. Byz. s.v. Ἰκαρία· τὰ τοπικὰ Ἰκαριόθεν Ἰκαριάζε Ἰκαριοῖ. τράγον Hiller: στρλγον vel στρλτον MSS. De Icario et Erigona vid. Scholl. ad X 29. Sed Eratosthenem tantum de hirci sacrificio loqui ostendit Hiller, quod cum Ἀσκωλιασμοῦ ludo confudit Hyginus. Vid. ad fr. 27, 31, 36

23

Εἰσότε δὴ Θορικοῦ καλὸν ἵκανεν ἕδος

Steph. Byz. s.v. ἄστυ. λέγεται ἄστυ καὶ ὁ δῆμος, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν Ἠριγόνῃ (seq. vers.)· ὅτι δὲ δῆμος Θορικὸς δῆλον εἰσότε δή edd. Thesauri Steph. Paris., Hiller, Maass: εἰδ ὅτε δὴ R: εἰ ὅτε δὴ cett.: εἰς τε Ald.: εἰσόκε Salmas.: ἡ δ' ὅτε Mein: ἄστυ τε δὴ O. Muller ἄστυ περικλειτόν vel simile aliquid post ἕδος excidisse ostendit Mein. ἵκανεν fort. Dionysus (Ruhnken)

24

Μέσον δ' ἐξαύσατο βαυνόν.

Schol. Dion. Thr., p. 112, Hilg. σημαίνει δὲ τὴν κάμινον, ὡς παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει (sqq. vbb.) ἤγουν ὑφῆυσε. Fort. Icarius, qui ignem accendit ut Dionysum hospitio exciperet (Bergk)

25

Καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος

Plut. *Conv. Disp.*, p. 699 A (de potus transitu per pulmonem) ἐπεὶ μάρτυρές γε τῷ Πλάτωνι . . . πάρες δὲ καὶ τὸν κομψὸν Ἐρατοσθένην λέγοντα (sq. v.): Macrob. Sat. vii. 15. 22. Ad Erigonam rettulit Brunck

26

Μόσχους καὶ χλωρὰς κλήματος ἐκφυάδας

Schol. Dioscoridis *in Medic. Graec. Varia Opuscula* (C. F. Matthaei), p. 360 μόσχον ἀντὶ τοῦ κλάδου ἢ βλαστόν . . . ὡς καὶ ἐν Ἠριγόνῃ (sic Mein. pro ὁ ἐξ Ἠριγόνης, *Anal. Alex.* p. 274) Ἐρατοσθένης. Bergk interpretatur de hirco; cf. frag 22

27

Περιπλέγδην κρεμόνεσσι

Theodos. περὶ κλίσεως τῶν εἰς -ων̄ ὀξυτόνων, A. Hilgard, *Excerpta ex libris Herodiani*, p. 23. 21 παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Frag. post Hill. repertum. Erigonae referendum esse videtur, et palmitibus. Frr. 31 et 36 fort. Erigonae tribuenda

28 Ἐπιθαλάμιος

Etym. Mag. 170. 47 s. v. αὐροσχάς. Ἐρατοσθένης ἐν Ἐπιθαλαμίῳ τὸ κατὰ βότρυν κλῆμα. Vid. ad fr. 37

28 b Διόνυσος Κεχηνώς

Hanc Samiam fabulam (cf. Euphor. frr. 19, 123) poetice tractavisse videtur Eratosthenes: Aelian, H. A. vii. 48, Plin. N. H. viii. 16. 57. Vid. Euphor., fr. 19, ubi locos exscripsi

Incertae sedis fragmenta

29

Ὀπταλέα κρέα

ἐκ τέφρης ἐπάσαντο τά τ' ἀγρώσσοντες ἕλοντο.

Athen. i, p. 24 A οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι τιθέασι τὸ πάσασθαι· Καλλίμαχος· (fr. 261 Schn.) Ἐρατοσθένης sqq. vv. 1 κρέα ⟨θηρῶν⟩ Mein.

30

Τρὶς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον.

Athen. i, p. 2 A ὥς πού φησιν ὁ Κυρηναῖος ποιητής. ἀπομαξαμένοισι A: ἀποδεξαμένοισι CE (sed in C μα sscr.). Eundem titulum poetae dedit Ath. ii. 36 E (fr. 36 infra). Lustrationem dici recte censuit Erasmus; magis arcessita alii ap. Hillerum

31

Πολλὴ ἀντιμαχητύς

Scholl. B T Τ 233 ἔστι δὲ ἡ λέξις Ἀντιμάχειος· χαίρει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ταῖς τοιαύταις ἐκφοραῖς. ἀντιμαχητύς Bekker T: -ιστύς B, unde ἀντιμαχηστύς Bernhardy. Πολλή in initio Hexametri et ἀντι- in fine positos esse susp. Hill. An de vinolentis dictum est et ex Erigona?

32

Ἡδυντῆρες

Hesych. ἡδυντῆρες· οἱ ἅλες. Ἐρατοσθένης

33

Γρῆνυς vel γρῆνον

Hesych. s.v. ἀγρηνόν. Ἀγρηνόν· δικτυοειδές, ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες Διονύσῳ· Ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ γρῆνυν ἢ γρῆνον. Cf. *Etym. Mag.* 142, unde Hiller scribit ἀγρηνὸν ⟨ποικίλον ἐρεοῦν⟩ δικτυοειδές· ⟨καὶ ἔνδυμα⟩ ὃ περιτίθενται κτλ. γρῖνυν ἢ γρῖνον Bernhardy. Posse ad Erigonam pertinere censet Hill., coll. *Etym. Mag.* 241. 14 γρήνη ἄνθη σύμμικτα cum Diod. iv. 4 ἐσθῆσιν ἀνθιναῖς, Pollux iv. 118. 117 de Dionysi veste

34

'Scolymum quoque in cibos recepit Oriens, et alio nomine limoniam appellavit. Frutex est nunquam cubitali altior, cristis foliorum et radice nigra, sed dulci ; Eratostheni quoque laudata in paupere cena', Plin. N. H. xxii. 86. Posse ad Erigonam pertinere censent Hill. Maass

Dubium

35 Cubi Duplicatio

Εἰ κύβον ἐξ ὀλίγου διπλήσιον, ὠγαθέ, τεύχειν
φράζεαι, ἢ στερεὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, κἂν σύ γε μάνδρην
ἢ σιρὸν ἢ κοίλου φρείατος εὐρὺ κύτος
τῇδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἕλῃς κανόνων.
Μηδὲ σύ γ' Ἀρχύτεω δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων
μηδὲ Μεναιχμείους κωνοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδ' εἴ τι θεουδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
Τοῖσδε γὰρ ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοις
ῥεῖά κεν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος.
Εὐαίων, Πτολεμαῖε, πατὴρ ὅτι παιδὶ συνηβῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσειε χερός·
καὶ τὰ μὲν ὣς τελέοιτο, λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσσων·
Τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἐρατοσθένεος.

In Eutocii Comment. in libros Archimedis de Sphaera et Cylindro, iii, p. 96, Heiberg. 1 ἐξ ὀλίγου, 'e parvo cubo'; neque 'brevi tempore' (=δι' ὀλίγου) Reimer, neque 'parvo molimine', Heiberg 2 φράζεαι

GHE[2]: φράζεται A   ἢ coni. Jacobs: καὶ Heib.: τὴν A: τὴν στερεοῦ cum μεταμορφῶσαs v. 3, Harberton   3 τότε Wurm   4 σειρον A: corr. Scal., J. Fell   8 Μεναιχμείους Procl. in Euclid. El., p. 31, qui versum citat. Menaechmus geometriam sectionum conicarum invenit: Μενεχμείους A   9 διζηαι A; 'turpissimus soloecismus μηδὲ δίζηαι', Hiller; neque μηδὲ cum ὅτε (v. 5) iungendum: διζήσῃ Wilam. θεουδέος recentiorum usu 'divini', ut videtur; frustra contendit Wilam. e Diog. Laert. viii. 91 'pium' fuisse Eudoxum: famam Memphiticam tantum versibus suis ornavit Diogenes   11 τοισδε δε εν A[1]: δέ τ' Reimer: σύ γ' ἐν Herm.: δέ γ' Bernhardy: δέ κεν Wurm: γὰρ Wilam.: ἂν ἐν et μὲν in v. 12 Harberton   πινάκεσι A: corr. Fell   12 μὲν G: κεν ed. Bas.   14 quod praeceptor esset Eratosthenes Ptolemaei Philopatoris commentus est Wilam.   15 ὁ δ' Wilam.   17 μεσόλαβον in templo Ptolemaei dedicasse Erat. censet Wilam.

Ita vertit Heiberg: 'Si cubum parvo molimine conduplicare cogitas, amice, vel quamvis speciem solidam in aliud bene convertere, licet tibi, et vel sirum vel latam cavernam cavi putei hac ratione metiri possis, ubi intra duas regulas extremis terminis concurrentes rectas medias sumpseris. Neve confugeris ad Archytae inhabilia molimina cylindrorum, neve ad Menaechmi lineas illas tres per sectiones conicas efficiendas, neve si qua species linearum curvarum ab Eudoxo, viro divino, construitur. His enim tabellulis sescentas medias proportionales facillime efficies a parvo initio progrediens. Felix es, Ptolemaee, quia pater cum filio iuvenescis, et ipse ei omnia donavisti quaecunque et Musis et regibus placent; postea autem, Iuppiter optime maxime, etiam sceptrum e manu tua utinam accipiat. Haec igitur ita eveniant; dicat autem aliquis hoc cernens: Hoc donum votivum est Eratosthenis Cyrenensis.'

Epigramma damnat Hiller, et vitia nonnulla invenit Heiberg[1]; Wilamowitz in *Nachr. d. Gött. Ges. d. Wissensch.* 1894, 1, genuinum esse contendit, et Knaack ap. Pauly-Wiss.; sententiam mutavit Heiberg[2], nimirum Wilamowitzii auctoritate motus: sed multa obsunt; μηδὲ δίζηαι, v. 9 soloecismus est, et dura est constructio cum accus. primum, mox cum infinitivo: Ptolemaeum ὠγαθέ, v. 1, appellare nimis familiare est, neque θεουδής, v. 9, 'divinus', ut videtur, usus est proprius: obscuri sunt vv. 11–15. Contra recte, ut apud veteres, σῖρός, v. 4, corripitur; recentiores σῖρός producunt: et εὐαίων, v. 13, revocat Callim. Ep. 51. 3 εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερενίκα. Neque ex Epistola ad Ptolemaeum Epigramma compositum esse videtur. Ἀνάθημα fuisse μεσόλαβον quoddam verisimile est; tales figuras tanquam monumenta constitui docet Schol. Rav. ad Aristoph. Aves 997 φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ (*sc.* Metonis) ἀστρολογικόν, et Plut. Marcell. 17 de figura mathematica in Archimedis tumulo sculpta

36

Οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρας
ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βορρῆς ἠὲ Νότος, τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

Athen. ii. 36 E κατὰ δὲ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν (vid. fr. 30) Οἶνος . . . νόον; Stob. Flor. Hense, iii, p. 513, Hesych. s.v. ναρθηκοπλήρωτον continet v. 1 Οἶνος . . . μένος; Clem. Alex. *Paedag.* ii. 2. 28 ἐντεῦθεν καὶ ἡ ποιητικὴ ὠφελημένη λέγει· Οἶνος . . . ψυχαπάτης, καὶ τὰ ἑξῆς: vid. ad v. 4. 1 οἶνός θ' ὃς Clem.   τε Stob.: τῷ cod. Hesych.: τοι corr. Florens; reminiscitur poeta Panyass. 12. 12 K οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον   ἄνδρας Ath.,

Clem.: ἄνδρα Stob. 3 καὶ om. Ath. Clem. Stob. M A, ins. Stob. S 4 om. Clem. apud quem locus continuatur in v. 3:

κεκρυμμένα πάντα
φαίνει ἁμαρτοεπὴς οἶνος μεθύουσιν ὄλισθος
οἶνος ψυχαπάτης, καὶ τὰ ἑξῆς.

Duorum poetarum verba errore coniuncta ratus esse Sylburg, scribit κεκρυμμένα φαίνει, ⟨καὶ πάλιν⟩ οἶνος ἁμαρτοεπὴς fort. recte: omnia Eratostheni tribuit Bergk hoc modo:

πάντ' ἐτίναξε νόον
οἶνος ἁμαρτοεπής, οἶνος μεθύουσιν ὄλισθος,
οἶνος ψυχαπάτης:

quae verba epigrammatis aculeum hebetant, et virum abstemium sapiunt qui passim rivis currentia vina reprimere studet. Epigramma ipsum Erigonae tribuunt Brunck, Bernh. fort. recte. Maass, *Anal. Eratosth.* 108. Contra testimonia plana dubitat Wilam. num Eratostheni tribuatur poema; *Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss.*, 1894, 20.

Alienum

37

Αὐροσχάδα βότρυν

Ἰκαριωνείης

Etym. Mag. 170. 47 αὐροσχάς· ἡ ἄμπελος· μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ αὐροσχάδα βότρυν Ἰκαριωνίης. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν Ἐπιθαλαμίῳ τὸ κατὰ βότρυν κλῆμα. Ἰκαριωνείης vel Ἰκαριώνης Bergk: Ἰκαριώνης Maass: (μίσημ') Ἰκαριωνίνης Haupt: ἡ δ' αὐροσχάδα βότρυν ἀπεστύγεν Ἰκαριώνη, vel ἔνθ' αὐ. β. ἐπεὶ πόρεν Ἰκαρίωνι Mein. Versus ita restit. Hill.:

⟨κούρης δ' ἐν χείρεσσιν ἔθηκ'⟩ αὐ. β.
Ἰκαριωνίνης ⟨καὶ τόδ' ἔλεξεν ἔπος⟩.

Verba ad hunc modum mutavit Hill.: μέμνηται Π. ἐν Ἡρακλεῖ. Αὐρο. β. Ἰκαριωνίης Ἐρατοσθένης. ⟨ὁ δεῖνα⟩ δὲ ἐν Ἐπιθαλαμίῳ κτλ., nomine auctoris, velut Sapphus, amisso: Hillerum sequitur Maass, *Anal. Erat.*, p. 92. Quae omnia mera somnia sunt. Verba ipsa Parthenium sapiunt, non Eratosthenem. Martini, *Parthenii Relliquiae*, p. 20 delet βότρυν et inverso verborum ordine hexametri initium invenit

38 *Οἰρών* (*οἰ-* ?) vel *οἰορών*: vid. Epimetrum iii

MAIISTAS

Praescripta est Apollonii narratio de Sarapeo

Ὁ ἱερεὺς Ἀπολλώνιος ἀνέγραψεν κατὰ πρόσταγμα τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ πάππος ἡμῶν Ἀπολλώνιος, ὢν Αἰγύπτιος ἐκ τῶν ἱερέων, τὸν θεὸν ἔχων παρεγένετο ἐξ Αἰγύπτου, θεραπεύων τε διετέλει, καθὼς πάτριον ἦν, ζῶσαί τε δοκεῖ ἔτη ἐνενήκοντα καὶ ἑπτά. Διαδεξαμένου δὲ τοῦ πατρός μου Δημητρίου, ἀκολούθως τε θεραπεύοντος τοὺς θεούς, διὰ [δὲ] τὴν εὐσέβειαν ἐστεφανώθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰκόνι χαλκεῖ ἣ ἀνακεῖται ἐν τῶι ναῶι τοῦ θεοῦ· ἔτη δὲ ἐβίωσεν ἑξήκοντα καὶ ἕν. Παραλαβόντος δέ μου τὰ ἱερὰ καὶ προσκαθημένου ταῖς θεραπείαις ἐπιμελῶς, ὁ θεός μοι

ἐχρημάτισεν κατὰ τὸν ὕπνον ὅτι Σαραπιεῖον δεῖ αὐτῶι ἀναδειχθῆναι ἴδιον καὶ μὴ εἶναι ἐν μισθωτοῖς καθὼς πρότερον, εὑρήσειν τε τόπον αὐτὸς οὗ δεῖ ἑδρασθῆναι σημανεῖν τε τὸν τόπον· ὃ καὶ ἐγένετο. Ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἦν κόπρου μεστὸς ὃς προεγέγραπτο πωλούμενος ἐν βιβλιδίωι ἐν τεῖ διόδωι τῆς ἀγορᾶς· τοῦ δὲ θεοῦ βουλομένου συνετελέσθη ἡ ὠνή, κατεσσκευάσθη τε τὸ ἱρὸν συντόμως ἐν μησὶν ἕξ. Ἀνθρώπων δέ τινων ἐπισυνστάντων ἡμῖν τε καὶ τῶι θεῶι, καὶ ἐπενενκάντων κρίσιν κατὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐμοῦ δημοσίαν, τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι, ἐπηνγείλατο [δ'] ἐμοὶ ὁ θεὸς κατὰ τὸν ὕπνον ὅτι νικήσομεν. Τοῦ δ' ἀγῶνος συντελεσθέντος καὶ νικησάντων ἡμῶν ἀξίως τοῦ θεοῦ, ἐπαινοῦμεν τοὺς θεοὺς ἀξίαν χάριν ἀποδιδόντες. Γράφει δὲ καὶ Μαΐστας ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Maiistas: Aretalogia

Μυρία καὶ θαμβητὰ σέθεν, πολύαινε Σάραπι,
ἔργα, τὰ μὲν θείας ἀνὰ τύρσιας Αἰγύπτοιο
ηὔδηται, τὰ δὲ πᾶσαν ἀν' Ἑλλάδα, σεῖό θ' ὁμεύνου
Ἴσιδος· ἐσθλοῖσιν δὲ σαώτερες αἰὲν ἔπεσθε
ἀνδράσιν οἱ κατὰ πάντα νόωι ὅσια φρονέουσιν.
Καὶ γάρ τ' ἀμφιαλεῖ Δήλωι ἀρίσημα τέλεσσας
τἀπολλωνίου ἱρὰ καὶ εἰς μέγαν ἤγαγες αἶνον.
Αὐτὸς δ' οἱ δηναιὰ πατὴρ ἐκόμισσεν ἀπ' αὐτῆς
Μέμφιδος, ὁππότε νηῒ πολυζύγωι ἤλυθεν ἄστυ
Φοίβου, ἔνδον εἰῶι δ' ἀέκων ἵδρυσε μελάθρωι
καί σε φίλως θυέ⟨εσ⟩σιν ἀρέσσατο. Τὸμ μὲν ἄρ' αἰὼν
γηραιὸν κατέπεφνε, λίπεν δ' ἐν σεῖο τεράμνωι
υἷα θυηπολέεν Δημήτριον, ὧι ἐπίπαγχυ
γήθησαν θέραπες. Τοῦ μὲγ κλύες εὐξαμένοιο
εἰκῶ χαλκείην νειῶι θέμεν εὖ δὲ τελέσσαι,
ἔννυχος Ἀντιπάτροιο καθυπνώοντι φαανθεὶς
δεμνίωι ἤνωγες τελέσαι χρέος. Ἀλλ' ὅτε καὶ τὸν
γηραλέον λίπε μοῖρα, πάϊς γε μὲν ἐσθλὰ διδαχθεὶς
ἐκ πατρὸς μεγάλως σέβεν ἱερά, πᾶν δὲ κατ' ἦμαρ
σὰς ἀρετὰς ἤειδεν, ἀεὶ δ' ἐλλίσ⟨σ⟩ετο νειὸν
ὅππηι σοι δείμειεν ἀριφραδέως καταλέξαι

ἔννυχον ὑπνώοντι, διηνεκὲς ὄφρα κε μίμνοις
σηκῶι ἐνιδρυθείς, μηδ' ἄλλυδις ἀλλοδαπῶι ἐν
οὔδει ἐνιχρίμπτοιο. Σὺ δ' ἔφρασας ἀκλέα χῶρον
ὄντα πάρος καὶ ἄσημον, ἀεὶ πεπληθότα λύθρωι
παντοίωι μετὰ πολλὸν ἔτι χρόνον· ἐννύχιος γὰρ
εὐνῆι ἐπιπρομολὼν λέγες· Ἔγρεο· βαῖνε δὲ μέσσα
παστάδος ἀμφὶ θύρεθρα, καὶ εἴσιδε γράμμα τυπωθὲν
τυτθῆς ἐκ βύβλοιο τό σε φρονέοντα διδάξει
ὅππηι μοι τέμενος τεύχηις καὶ ἐπικλέα νειόν.
Αὐτὰρ ὁ θαμβήσας ἀναέγρετο, βὰς δὲ μάλ' ὠκὺς
ἀσπασίως ἴδε γράμμα, καὶ ὤπασεν ἀργυραμοιβὸν
τιμὴν οὗ κτέαρ ἔσκε· σέθεν θ' ἅμα βουλομένοιο
ῥηιδίως καὶ νειὸς ἀέξετο καὶ θυόεντες
βωμοὶ καὶ τέμενος, τετέλεστο δὲ πάντα μελάθρωι
ἔδρανά τε κλισμοί τε θεοκλήτους ἐπὶ δαῖτας.
Καὶ τότε δή ῥα κακοῖσι κακὸς φθόνος ἔνβαλε λύσσαν
ἀνδράσιν οἵ ῥα δίκηι ἀνεμωλίωι ἐκλήισσαν
δοιὼ σὸν θεράποντα, κακὸν δ' ἐπὶ θεσμὸν ἔτευχον
ἤ τί χρὴ παθέειν ἢ ἐκ τίνα τῖσαι ἀμοιβὴν
θωῆς ἐνγράψαντα, κακῶι θ' ὑπὸ δείματι πᾶσαν
ἠῶ τε νυκτάς τε περὶ κραδίην ἐλέλιζεν
τάρβος θειοπόλοιο. Σὲ δὲ σταλάων ἅμα δάκρυ
λίσσετ' ἀλεξῆσαι μηδ' ἀκλέα τεῦξαι ἀμοιβὴν
σῶι ἱκέτει, θανάτου δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἐρῦξαι.
Οὐδὲ σύ, παμ⟨μ⟩νήστοισιν ἐφεσπόμενος πραπίδεσσι,
λήσαο τοῦ, νύχιος δὲ μολὼν ἐπὶ δέμνια φωτὸς
ηὔδησας· Μέθες ἄλγος ἀπὸ φρενός· οὔ σέ τις ἀνδρὸς
ψῆφος ἀϊστώσει, ἐπεὶ εἰς ἐμὲ τείνεται αὐτὸν
ἥδε δίκη, τὴν οὔτις ἐμεῦ περιώσιον ἄλλος
ἀνὴρ αὐδήσει· σὺ δὲ μηκέτι δάμναο θυμόν.
Ἀλλ' ὁπότε χρόνος ἷξε δικασπόλος, ἔγρετο ναοῖς
πᾶσα πόλις καὶ πάντα πολυμμιγέω⟨ν⟩ ἅμα φῦλα
ξείνων, ὄφρα δίκης θεομήτιδος εἰσαΐοιεν.
Ἔνθα σὺ κεῖνο πέλωρον ἐν ἀνδράσι θάμβος ἔτευξας
σή τε ἄλοχος· φῶτας γὰρ ἀλιτρο⟨νό⟩ους ἐπέδησας

οἵ ῥα δίκην πόρσυνον, ἐπὶ γναθμοῖς ὑπανύσσας
γλῶσσαν ἀναύδητον, τῆς οὔτ' ὄπιν ἔκλεεν οὐθεὶς
οὔτε γ⟨ρ⟩άμμα δίκης ἐπιτάρροθον, ἀλλ' ἄρα θείως
στεῦντο θεοπληγέσσιν ἐοικότας εἰδώλοισιν
ἔμμεναι ἢ λάεσσιν· ἅπας δ' ἄρα λαὸς ἐκείνωι
σὴν ἀρετὴν θάμβησεν ἐν ἤματι, κα⟨ὶ⟩ μέγα κῦδος
σῶι τεῦξας θεράποντι θεόδμητον κατὰ Δῆλον.
Χαῖρε, μάκαρ, καὶ σεῖο συνάορος, οἵ τ' ἐπὶ νειῶι
ἡμετέρων γεγάασι θεοί, πολύυμνε Σάραπι.

I. G. xi. 4. 1299: P. Roussel, *Les Cultes égyptiens à Délos*, pp. 71 sqq. 16 καὶ ὑπνώοντι Wilam., asyndeti remedium 22 vid. p. 245 32 ασπισιως lap.: corr. Roussel 34 fort. θυιεντες lap. 42 ηωτειν lap.: corr. Wilam. 49 εισιμε lap.: corr. Roussel 52 ἔγρετο 'confluxerunt'; desideres ἄγρετο; sed confusionem vocabulorum ἔγρετο et ἄγρετο e forma antiquis litteris scripta ΕΓΡΕΤΟ = ἤγρετο ad verbum ἀγείρειν pertinenti natam invenias apud Homerum: Leaf ad H 434 55 σασυ lap.: corr. Roussel θαυβος lap. 56 suppl. Wilam. 58 desideres ἔκλυεν; sed hanc formam in ἔκλεεν communem dialectum corrumpere conicit R. McKenzie, coll. πτύον et πτέον in Aelii Dionysii et Pausaniae fr. 288 Schw. Alia exempla dat T. Kalén, *Quaest. Gramm. Gr.*, pp. 2, 11 sqq. 59 suppl. Wilam. 60 'adseveravit volgus', cf. στεῦται· διαβεβαιοῦταὶ, Schol. Ap. Rhod. ii. 1204; non, ut Roussel, 'ils demeurèrent semblables'. Inscripsit prosa oratione et communi dialecto Apollonius, filius Demetrii Antipatri (poema, v. 16), poetica et artificiosa Maiistas, nomen adhuc inauditum, Deli in Sarapeo, ad finem tertii saeculi a. C. Poeta, quem Hymnologum vel Aretalogum vocat Roussel, scilicet ἀρετῶν dei alicuius narratorem (cf. v. 20), elaboratae dictioni et arcessitis locutionibus studet, velut ἀργυραμοιβὸν τιμήν 32, χρόνος δικασπόλος 52. Ἐναλλαγαὶ durae, velut καθυπνώοντι δεμνίῳ 16, 17; θεσμὸν ἐγγράψαντα 39, 41; cum ea usus Epici imperitia ut ὄπιν et ὄπα, quod detexit Wilamowitz, confuderit, et colore nimio ut bis idem praedicet θεοπληγέσσιν et εἰδώλοισιν, v. 60. Tralaticia Epicorum dialecto utitur, sed aequalium vocabula inserit (velit διηνεκές, 22; κτέαρ, 33; σταλάων, 43; λήσαο, 47; ἀλιτρόνοος, 56), recentiorum praesumit, velut θεόμητις, 54; θεοπληγής, 60

EPICA ADESPOTA

1 Actaeonis Epyllium (?)

Δή νυν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἠΰτε θηρός,
τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί· †πέλας αρκενα πρώτη
. . . μετὰ δ' αὐτὴν ἄλκιμα τέκνα,
Λυγκεὺς καὶ Βαλίος πόδας αἰνετὸς ἠδ' Ἀμάρυνθος·
τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πολλοὶ ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες
Ἀκταίω κτεῖναι ⟨κούρης⟩ Διὸς ἐννεσίῃσιν,
τοὺς ⟨μακρόν ἐστ'⟩ ὀνομαστὶ διηνεκέως καταλέξαι.
Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πίον σφετέροιο ἄνακτος

Σπαρτός τ' Ὤμαργός τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος,

. . . .

οὗτοι δ' Ἀκταίω πρῶτοι φάγον αἷμά τ' ἔλαψαν

[Apollod.] iii. 4. 4. Bergk, *P. L. G.* frag. adesp. 39. Ex Apollon. *de Synt.* p. 335, Bergk ad loc. et Schneider-Uhlig ii, p. 484 huc rettulerunt.

. . . Μελάμποδά θ' Ἁρπάλυκόν τε (Bergk, fr. adesp. 37. 4) 11

Cum Hyginus (fab. 181) hos inter Actaeonis canes numeret, Hiller secutus Ahrens. *Mus. Rhen.* vi. 234 hoc inter dubia Alcmanis fragg. 102 rettulit; sed non est Alcmanis. Totum locum om. E S: Gale versus ab Apollodoro alienavit. Duo poetas se invenire credit Wagner, coll. πρώτη (2) et πρῶτοι (10). Incipit [Apoll.]: τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ἐκ τῶν οὕτω, ubi post τῶν titulus poematis excidisse videtur. Alia nomina Actaeonis canum tradunt Hyginus, Fab. 181, qui duo indices dat; Ov. Met. iii. 206 sqq., qui sequitur primum indicem Hygini; Pollux v. 47 = Aesch. frag. Τοξοτίδες 245: cf. Schol. A. K 29, ubi Λάκαινα pro Ἄλκαινα correxi, coll. Hyg. 181 ad fin. Bergk, *P. L. G.* Frag. adesp. 39 versus in metrum lyricum infeliciter redegit et Stesichoro tribuit: neque M. Schmidtio, *Mus. Rhen.* 1848, vi. 404 sqq., Eratosthenis Hermae tribuenti et Dinarchi epici poetae nomen sub verbis δὴ νῦν latere censenti consentiendum. Versus 5–10 quos hoc ordine exhibent codd. 10, 6, 5, 7, 8, 9, transtuli, et ita ut 5 et 6 cohaereant; sic quoque M. Schmidt: lacunam post 9 statui. Post v. 10 Apoll. habet

ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν,

quae verba attinent aut ad ea quae praecedunt de Chirone (Wagner), aut ad ea quae sequuntur de Dionyso (plurimi); Bergk cf. Paus. ix. 38. 5. Versum Panyasi trib. M. Schmidt, at non Kinkel 1 Δὴ νυν] οἱ δέ νυ Bergk: δίνευν M. Schmidt θῆρες codd.: corr. Scal. 2 τοῦ codd.: corr. Scal. τοῦ δάσαντος V: τοῦ δ' αὖ τό P: τοῦ δάσαντο Rabc: corr. Scal.: ἀάσαντο Bergk, olim ὠδάξαντο κρατεροῦ codd.: corr. Bergk: an κρατεροὶ πόδας, aut κρατεροί· πέλασ'? ἄρκενα codd.: Ἄρκυα Aegius: Ἄρπυια (Ov. Met. iii. 215) Scal.: Ἄργια Mitscherlich: πέλας [ ] et Ἀργεννή in sequenti versu Heyne 3 αὐτὴν Düntzer: ταύτην codd. 4 βανός codd.: corr. Mitscherlich ἄνετος codd.: corr. Gale: βαιὸς et Αἴνετος Bergk 5 ἐπέσσυθον codd.: corr. Scal. 6 καὶ τότ' initio versus codd., sed Pc V om. καὶ Ἀκταίω κτεῖναι scripsi, quanquam formam Ἀκταῖος testatur Choerobosc. Orthogr., Cramer, *An. Ox.* ii. 168 γέγονεν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων Ἄμφιος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων Ἀκταῖος: sed Choerob. Hilgard i. 273 ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀκτὴ γέγονεν Ἀκταῖος καὶ Ἀκταίων non testis citandus est: ἀκταῖον κτεῖναι codd. plur.: ἀκταῖον κτεῖνε P Rc κούρης ins. M. Schmidt, nam Artemis, non Iupiter, instigatrix erat αἰνεσίῃσι codd.: corr. Heyne 7 τοὺς ⟨μακρόν ἐστ'⟩ ὀνομαστὶ διηνεκέως καταλέξαι scripsi, coll. Ov. Met. iii. 225 'Quosque referre mora est': καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν ὡς καταλέξῃ codd.: οὓς Aeg, ὀνομαστὶ διηνεκέως κατέλεξε luculente Scal. 8 πρῶτοι Aeg.: πρῶτος codd. μέλαν ἀπὸ codd.: em. Scal. 9 Σπαρτός Aeg. Scal.: παρτός codd. τ' ὦ vel δὲ ὢν ἀργός codd.: em. Bekker: Οὔραργος Heyne 10 οὗτοι δ' Ἀκταίω scripsi: οὗ ἀκταίον L: οὗ δ' ἀκταίου codd. plur.: οὗτοι δ' R: τοὶ δ' Ἀκταίωνος Scal. αἷμα δ' edd.: αἷμά τ' R ἔδαψαν codd.: em. Scal. 11 Ἀρπόλυκον codd.: corr. Bergk; Harpalycus, Hyg. 181

2 Epyllium Diomedis

Οἰῶν δ' ἐν σηκοῖσιν [

καί κέν τις ψαμμ̣ο̣

μηκῶν εὐτραφέ[ων
ἠδὲ κυνῶν πρ̣ο̣ς [
οὐρῆες μήλοισιν ε[
ἄρκτοι ὑπετρόμε[ον
τοὺς μὲν Τυδεΐδης Δ[ιομήδης
σταθμοὺς εἰσεκόμισσεν̣ [
οἳ μὲν ἀλωπεκιδεῖς· τ̣ο̣ύ̣[ς οἱ δωρήσατο Κάστωρ]
Σπάρτην ἀντομένῳ π̣[ερικαλλέος εἵνεκα κούρης]
Αἰνελένης, ὅτε [γ]ῆ̣ν Πέ[λοπος
τῶν ἂρ καὶ πρῶτ[ος γε]ν̣[εὴν φιτύσατο Κάστωρ
μίξας λαμπούροισιν ἀ[λωπήκεσσι Λακαίνας·
ἄλλοι δ' αὖ Λιβύην γλαυκ[
τερμερίης ἵνα φῦλον [
πολλοὶ δ' αὖ τριτάτης, το̣[ὺς]
Φλυγονίῃ, καὶ γαῖα με[
τοὺς μὲν ὀρὸν π̣ι̣[νοντας
παντὸς ἄρ' ἔσκε β̣ίοιο φ[ύλα]ξ
Φείδων Ἀρκεσίδης Αἰτώλιο[ς, ὅς ποτ' ὀπήδει
Τυδεῖ, εὖτε κανὼν Μέλα̣ν[ος κρατερόφρονας υἱοὺς
φεύγων Ἄργος [ἵ]κανε, [λ]ί̣π̣ε̣ν̣ [δ' ἐρατὴν Καλυδῶνα,]
ἐκ πάντων δμώων πλαγκτ[ὸν] βίον οἷος ὑποστὰς]
Τυδῆος δίοιο· τὸ καί τέ μιν ἔ[ξοχα Τυδεὺς]
τίεσκ' ἠδ' Ἄδρηστος· ἐπεὶ δ̣[
Ἄδρηστος, ὥς τίς τε φίλον [πατέρ', αὖτις ἐτίμα]
Τυδεΐδης, ὅς μιν βιότου ῥ̣υ[τῆρα πρόπαντος]
κάλλιπεν, εὖτε τὰ πρῶτα [μόλεν Θήβας ἀλαπάξων·]
ἦτοι ὁ μὲν προπάροιθε λι[θο
κώεα νηπέκτων οἰῶ̣[ν
συνραφέ' ἀλλήλοισιν ἐπ̣[
ὄφρ' ἀπὸ οἱ κρυερὴν στ̣ε̣ί̣[β]η[ν καὶ ῥῖγος ἀλάλκοι
ῥικνοῖσιν μελέεσι[ν] ἐπ̣ι̣σ̣[
εὖτε νέους κνώσσοντας̣ [ἐποτρύνειε κατ' αὖλιν
ἔργον ἐπέρχεσθαι· πολὺ δ̣[
ὕπνον νυκτ[ὸ]ς ἔριθον ἐτ̣[

Ἰφιάδης δ' ἴεν ἄγχι, κύν[ες δέ μιν ἀμφαγάπαζεν
οὐρῇσιν σαίνοντες, ε[
κτῆσιν ἐποπτευσ[
κνυζηθμῷ φράσθη ἐκυλ[
ἐ]ν δ' ἀνα[. . . .] ὀϊσσάμενος [
[λ]ευκοτερ [. . μὲν] ὀροῖο κ[ε]λαινὴ [
φί]λτατος ἀνδρῶν
ἐπ]έτασσε κιό[ν]τι
αὐ]τίκα δ' εἶπεν·
ἤγ]αγε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
μ]ηδέ τι παιδὸς
τ]υτθὰ λίπωμαι
π]τύχας ἠδὲ πετάσσαι,
]ν δέ μ' ἔχει δέος, ὥς μιν ἄφυκτοι
πατ]ὴρ δέ οἱ οὐδὲν ἀρήγει
]ν ἀνήγαγον, ἠδὲ καὶ ἶσα
]ερον ἄλλο.
προ]σελέξ[ατο·] εἶπε δὲ τοῖα·
] ἐτώσιον ἐξαγορεύσω,
] ἀγαυῆς Ἰναχιώνης·
ἕτα]ροι χαλεπῇσι δαμέντες
κ]εῖνται γύπεσσι κυσίν τε·
]τί τοι ἄλλ' ἀγορεύω;
ἔνθ' ἀπέλασσεν
]ντι ἀληθείην ἀποειπεῖν
] σπεύδων δ' ἐς χῶρον ἱκάνω
[εἴ τι κακῶν ἔτι] μῆχαρ ἰδοίμεθα· πάντα δ' ὄλωλεν.
[ὣς ἔφατ' Ἰφιάδη]ς, ὁ δ' ἄρ' αὐτόθι κάππεσε πρέσβυς
[ἐν κονίῃ, χερσὶν] δ' ἐπαμήσατο μακρὰ [γ]εγωνώς.
δέ σφε πέ]δου ἀναείρυεν· εἶπε δὲ τοῖον·
]ις· ἐν βουλῇ δ' ἔσσετ' ὄνειαρ·
[ὁ πρέσβυς δ' ἀνάειρε κ]άρη καὶ ἐφέζετο ποσσίν·
τὸν ξεινὸν δὲ λαβὼν χ]ερὸς ἤγαγε δώματος εἴσω·
] οἵ τ' ἐνδόθι κεῖντο θυ[ρέ]τρου
]εστραφέσιν χ[α]λαροῖσιν·

]ν· ἐπεπλατάγησε δὲ χεῖρας.
τί κακῶν] ἔτι λείπεται; ἄστεος ἐκτὸς
ο]ὐκ ἀμβολίης τάδε ἔργα·
]χε πυρὰ βρόμον· αὐτὰρ ἔγωγε
[δείδια μὴ κτῶ]μ̣' ἄλγος ἐπ' ἄλγει, καὶ τόδ' ἴδωμαι
[λυγρότατον πάν]τ̣ων ἐνὶ γήρ̣α̣ϊ̣· ἀλλὰ θανόντα̣
]ν ἴδω Διομήδεος υἷα·
]ν προσεφώνεεν Ἶφιος υἱὸς
ἀ]πεύχεο καί κεν ἐκεῖνον,
ὅ]πω̣ς̣ μ̣ὴ [π]ά̣μπαν ὄληται
α]ἶσχος δ' ἑτάροι̣[σ]ι̣ [γ]έ̣ν̣ηται·
]ρ̣ην κ̣[ε]φαλὴν α̣[. . . .] ἔξοχα πάντων
ρ̣αν· ἐ[π]ὴν τόδε [. . . .]ν ἵκηται.

Berlin. Klass. Texte, v. 1. 68 sqq. Diomedes Pheidona Arcesidem Aetolum (20) vilicum fundo prope Argos (ita Körte, non Calydona, ut censent edd. Berol.) suo praeposuerat, et filium parvum tutelae eius commiserat: Pheidoni nuntiat Iphis cuiusdam filius (37) Argos ab hostibus esse captos (57, 58, 63), et puerum periculis obiectum (78). Invenit Pheidona vellera ovium consuentem (30), et canes eximiae stirpis Castoreae (1–15) qui circum villam vigilant, amice excipiunt. Inde cum Pheidone colloquitur. Wilam. res novas Argis factas esse censet; contra Körte (*Archiv f. Papyr.* v. 4. 538) recte citat Ephorum (ap. Strab. x. 462) qui Alcmaeonida sequitur (Immisch, Bethe, *Theban. Heldenl.* 130 sqq., et s. v. 'Alcmaeonis' in Pauly-Wiss.) Diomede in Aetoliam Oenei hostes ultum profecto, Ἀγαμέμνονα ἐν τούτῳ τοῖς Ἀργείοις ἐπιθέμενον κρατῆσαι ῥᾳδίως, τῶν πλείστων τοῖς περὶ Διομήδη συνακολουθησάντων. Tydei fuga, vv. 21, 22, in Alcmaeonide narrata est; Apollod. 8. 5. 2; Kinkel p. 77 Nomen poetae ignotum, sed apud Eustath., Γ 39, qui dum nomen Δύσπαρις explicat, Αἰνόπαρις ex Eur. Hec. 945 profert, his verbis additis ὅθεν ἀρχῆς ἐνδοθείσης καὶ Αἰνελένης ἕτερός τις ἔφη ἀντὶ τοῦ αἰνὴν Ἑλενήν, mentionem poematis invenit Immisch. Incuriae talis Eustathium arguit Pearson, Soph. *Fragg.* vol. i. lxvi. Igitur vocabulum Αἰνελένης poetam Euripide recentiorem esse testatur (vid. n. ad v. 11). Aetatem Alexandrinam sapiunt λάμπουρος (13), ἀμβολίη (74), ἀναείρυεν (66) ubi ἀν-ερύω et ἀν-αείρω contaminata sunt), Ἰναχιώνη (56), cf. Callim. H. iii. 254, add. n. ad ἀνήγαγον (52), προσελέξατο (54) 'affatus est' Apollonii Rhod. et Theocriti est. Quod ad argumentum attinet, Alcmaeonidi tribuere speciem aliquam haberet, nisi stilus vetaret; de qua re Körte, *Archiv f. Papyrusforschung*, v. 4. 538, recte iudicavit: neque vetustis Epicis, neque recentioribus velut Quinto Smyrnaeo, propter nervos et vigorem; neque Antimacho σπονδειάζοντι, sed ineuntis Ptolemaeorum imperii temporibus tribui oportere censent edd. Berol.; licet tamen credere multum Alcmaeonidi deberi, ut fabula Herculis, [Theocr.] xxv, ex Heracleia nescioqua pendet. Narratio vivida, simplex, celeris. Pheidon alter Eumaeus est, velut humiles curas depingere amant Alexandrini (29 sqq.). Pap. circa 400 p. C. scripta est. Passim suppleverunt edd. Berol. 2 Nempe ψαμμακόσια πρόβατα, edd. Berol. 3 μηκῶν] fort. pro μηκάδων edd. Berol. 9 exspectes ἀλωπεκίδες, quae etiam ἐβῆνοι vocantur (Hesych.) 11 Cf. Πτωχελένη, Athen. xiii.

585 B 13 supplevi in *Classical Review*, xxii (1908), p. 177 ἀλώπεξιν κύνας ἀργούς K. F. W. Schmidt, *Woch. Kl. Phil.* 1908, 291 15 τερμερίης 'portentosae' edd. Berol. 17 Φλυγονίῃ] Steph. Byz. s. v. Φλυγόνιον· πόλις Φωκίδος· λέγεται καὶ θηλυκῶς Φλυγονία 18 supplevi 21 Apollod. i. 8. 5. 2 29 λιθο] velut λιθοδμήτου προπύλοιο edd. Berol. 31 π vel ρ: ἐπ[ειγόμενος?] 36 ἐριθόν pap., sed proparoxyt. Herodian. i. 146 L 38–45 ita supplevit Ludwich, *Berl. Phil. Woch.* 1907, 490 sqq.:

ἕποντο δ' ἄρ' ἠύτ' ἄνακτι
κτῆσιν ἐποπτεύσοντι, καὶ ἄλλῳ μὲν μέγα χάρμα
κνυζηθμῷ φράσθη, ἐκυλίνδετο δ' ἐν κόνι ἄλλος·
ἐν δ' ἀνάθημ' ('effigiem venustam') ὅ γ' ὀϊσσάμενος κούρην ἐνόησε
λευκοτέρην μὲν ὀροῖο, κελαινὴν δ' ὄσσε φαεινώ,
ἥ τε γυναιξί τ' ἔην καὶ φύλῳ φιλτάτη ἀνδρῶν
καὶ τότ' ἐνὶ κλισίῃ κατὰ λῖτ' ἐπέτασσε κιόντι.

Sed virginem adesse recte negat Schmidt.

τῆς δὲ πατὴρ ἠσπάζετ' ἰὼν ξένον, αὐτίκα δ' εἶπεν

40 ἐκυλ[pap.: ἐκύλισε edd. Berol.: fort. σκυλάκων 43 φί]λτατος edd. Berol.: λτατη (ς sscr.) pap. 44 χεῖρ' ἐπέτασσε Schmidt, coll. ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας Δ 523, Ν 549 49 valvas patefacere 50 κρατερὸν δέ μ' ἔχει Schmidt 51 ἀμφὶς δεσμοὶ ἔχουσι, πατὴρ δέ Schmidt 52 ἀνήγαγον, 'educavi', neque Homericum neque Atticum (edd. Berol.) 54 τὸν δ' αὖτ' Ἰφιάδης Schmidt 57 πάντες ἐκεῖ λύπησ' idem 60 ἔνθ' ἀπέλασσεν] vel ἔνθα πέλασσεν edd. Berol. 66 nomen disyllabicum filii desiderant edd. Berol. 66–68 sqq. ita suppl. Ludwich:—ὃς δὲ πεσόντα πέδου 67 θυμὸν ἐὺν σὺ λάβοις 68 ὡς δ' ὁ γέρων ἀνάειρε κάρη καὶ ἐφέζετο, ποσσὶν 69 ὀψὲ στὰς ξεῖνον χερὸς (ἀνστὰς δὲ ξεινὸν Schmidt) 70 κλεῖε δ' ὀχῆας ἱείς, (εὖ δ' ἔπ' ὀχῆας ἔθηκ' Schmidt) 71 ἠδ' ἀνέδησε λίνοισι κενεστραφέσιν (ἵζετο δ' ἐν δίφροις ἰτεστραφέσιν Schmidt) 72 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν (ἷζε δὲ καὶ τὸν ξεῖνον Schmidt) 78 τεθναίην πρὶ]ν ἴδω edd. Berol., sed vix tolerabilis constructio; an ποίοις ὀφθαλμοῖσιν;? 80 sqq. ita suppl. Ludwich:—αἰνὸν τοῖον ἔπος, φίλ', ἀπεύχεο 81 δέξε' ἐϋφρονέων σύγ' (vel δέξεαι εὐφρονέων) 82 ἐχθροῖσιν προδοθείς, αἶσχος 83 αἴδεο δὲ σφαλερὴν κεφαλήν, λάβε δ' 84 οἰκτρότατον κατ' ἄρουραν, ἐπὴν τόδε φῦλον ἵκηται

3 Telephi Epyllium (?)

Recto

[Ἐ]ξαπίνης ἐπέδησεν ἀνωΐστοισι κλάδοισιν,
[οὔ] κεν ἔτι ζώοντες ἐς Ἴλιον ἦλθον [Ἀχαιοί,
[ἔ]νθα δέ κεν Μενέλαος ἐκέκλιτο, ἔν[θ' Ἀγαμέμνων
[ὤ]λετο, καὶ τὸν ἄριστον ἐν Ἀργείοις [Ἀχιλῆα
Τήλεφος ἐξενάριξε πρὶν Ἕκτορ[ος ἀντίον ἐλθεῖν.
Ἀλλ' ὅπασόν μοι καὶ τ[ῷ] ἀμυνέμεν ε[
χραισμῆσαι δέ μοι α[. . . . .] . α[
Ἦ καὶ ἀπ' Ἀργείοι⟨ο⟩ λάχεν γέν[ος] Ἡρακλῆος
[Τ]ήλεφον ἐν θαλάμοις πολέμων ἀπάνευ[θε . . . .
[κλ]ῦτέ μοι ἀθάνατοι, [Ζ]εὺς δ[ὲ π]λέον, ὃν γενετῆρα
Δαρδάνου ἡμετέροιο καὶ Ἡ[ρα]κλῆος ἀκούω,

καὶ τούτων φράσσασθε μ[αχῶ]ν λύσιν, ἴσα δὲ μύθοις
[σ]υνθεσίῃ Τρώεσσι καὶ Ἀ[ργ]είοισι γε[ν]έσθω.
[ο]ὐδὲ ⟨γὰρ⟩ Ἀργείους θανε[έ]ιν [ἀρ]ήσομαι αὐτὴ
ξανθοῦ φοινίξαντες ε [. . . .] μέ[γα] χεῦμα Καΐκου
Τηλέφου ειφι το [. . . . . οὐ]κέτι θωρηχθέντες
[Ζεῦ] τῆλε κλύε τ[αῦτα] [. . . . .] καὶ [οὖ]ρον Ἀχαιῶν
[. . . . . .]υσαι ἔχειν π[. . . . . .]ζεσκον Ἀχαιοὶ
[. . . . . . .]εται μεσσ[. . . . . .] ἐΰσ[κ]ιον ελλ[
[. . . . . . .]τος με .[. π]ολύς· εἰ δέ με [. . .].
[. . . . .]ο σύ μοι παρὰ μηι[
. . . .

Verso: eadem manu scripta sequuntur:

[xii litt.] βιότουσαν [.] δε . . ν ἐν ὥραις
[xii litt.] . ν πόντον χθόνα τ', ἠδὲ νόησε
[xiii litt.] ως οἶδμα πολυπλάγκτοιο θαλάσ[σης
[xiii litt.] . τ [.] . . θετο νηῒ θαλάσσῃ
[xvii litt.] σαι καὶ ποσσὶν ἑτοίμῃ
[xiii litt.] . . ἐπὶ χθονὸς (ε)ἰθύσαιμι
[xiii litt.] σα[. . . . . .]ν ἔς τινα χῶρον
[. . . . . . .] . . . . . [. . . . .] . [. .] ι [. .]τος ἠχὴν
[. . . . . . .] . . . υ . . ν [.] . . . [.]νος [. .]α πόντου
[.] . [.]ινο . [.]ν . . οι [. .] . [.] τοσ . [.] Ὠκεανοῖο
νήπιος ὃ[ς .] ελαε [. . .] . [. κ]ατ[ὰ] θε[. .]ον ὁδεύει
δούρασι π[ον]τοπό[ρ]οι[σ]ι τ[. . .]ε[.] . ος [ο]ὐτιδανοῖσι
πῆ νυν .[.] λι . . . δ [. .] . [. . .] μ . . λον ἕλοιτο θάλασσα[ν
ἔμπεδος [.] . . . . νη [.] . ϊ [. . . .] α [.] ἀσ[τυ][φ]έλικτος
ἰχθύβοτο[ς] κτα . . . . [. . . . . .] ῥεέθρου
ποσσὶν α [. .] . . . . [. . . . .] τ ἀμείνων
τίς μεδέ[ω]ν . . . [. . . . .] θάλασσαν
ναιειν του [. . .] ιμ [. π]ολὺ [. . . . . .]νον ἀνθρώποι[σιν]
κ[. .]τι[.] . [. .] τις ἐστὶν[. . . . .] [μ]ηδὲν ἀρήγε[ι]
[. .] . [. . . . . .] βυεισδ . . [. . . . . .]ειθεδ[
[xi litt.] σα . . τα [
[xi litt.] υθ [.] φ . . [
. . . .

Inter Musei Britannici papyros nunc servatur, P. Lond. 1181. Pap. saeculo tertio scripta est; ediderunt Grenfell et Hunt in *Oxyrh. Pap.* ii, p. 27, passim correxerunt, poema ipsum Alexandrinis rettulerunt. A. Platt (*Class. Rev.* xiii. 439) numeros fluentes Nonni artem praenuntiare censet. Epyllium appellant Wilam. et Christ; scholasticis tribuit Ludwich propter inconcinnitatem, quod verius videtur; et γενετήρ voc. rarum, ([Aristot.] de Mundo 397 A 4) v. 10, ἰχθύβοτος 37 inter Oppiani vocabula occurrit. Sane Philetae tribuere vix ausim, cum praeterea incertum sit utrum Philetas Τήλεφον scripserit; vid. Phil. Frag. 15. Loqui Astyochen, uxorem Telephi, constat inter editores; ipsam cum sororibus Aethylla et Medesicaste inter captivas Troiadas in Italia suadere Graecarum navium incendium censet Robert, cf. Tzetz. ad Lycophr. 921, 1075; sed vetant versus 11–15: Weil, *Journ. des Savants*, 1900, p. 97 de Eurypylo Telephi filio cum a matre Troiam missus esset, cogitat, et Τηλέφου . . . καθῆσθαι scribit in v. 9: rerum statum priorem esse Iliadis argumento censet Platt, posteriorem Grenfell et Hunt, quod esse verius videtur. Sed res in ambiguo est, nec liquet utrum vv. 1–21 et 22 sqq. ad idem poema pertineant, cum in vv. 5, 10, mulier quaedam navigationis pericula horrere, terrestre iter suadere videatur 1 de vite quae Telephum impedivit vid. Schol. Lycophr. 204, 211 3, 4 Cf. γ 109–112 6 ὅπασόν μοι καὶ τῷ ὀμυνέμεν Platt, et ἕλκος ἔχοντι vel ἑλκωθέντι: οποσον μοι και τ[.] pap.: ὅποσόν μοι κάρτος Wilam.: τόδ' ἀμυνέμεν ἐστὶν ἑτοῖμον Fraccaroli ἔγρετο βουλή Ludwich, *Berl. Phil. Woch.* 1900, 357 7 α[. . . . .]. α] αὐτῇ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἐπελθόν Platt: οὔτις ὑπ' Ἀστυόχης προσετάχθη Ludw.: αἷμα δυνήσεται ἔκγονον Αὔγης Fraccaroli 8 Ἦ] η pap.: εἰ Platt: ἤ Weil 9 in fine versus σάωσον vel σαῶσαι vel βιῶναι, Platt; an καθῆσθαι? quod et Weil, cum Τηλέφου πόνων τε Ludw.: ἀπάνευθεν ἔχουσα Wilam.: τεκοῦσα Fracc. 10 nominat. ut ap. Andoc. de Myst. 150 δεῦρο Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται . . . Θράσυλλος 12 μ[αχῶ]ν] μόθων Ludw. 'chose qui ressemble à une fable,' Weil 14 οὐδὲ γὰρ (Platt) melius quam κεν (Gr.-Hunt, Wilam.) ἀρήσομαι Platt, Wilam.: αἰτήσομαι Fracc.

15, 16 ξανθοῦ φοινίξαντες ἐπεὶ μέγα χεῦμα Καΐκου
Τηλέφου ἶφι τόσοι δάμεν οὐκέτι θωρηχθέντες

tentat Platt ἔταις μέτα Ludw.: ὕδωρ μετὰ Wilam.: φοινίξαντας ἔτι μέγα Fracc. 16 τὸ πρὶν νῦν δ' οὐκέτι Ludw. 17 Suppl. Platt τηλεκλειτ- Weil οὖρον Platt, Ludw. 18 υσαι vel υσον Gr.-Hunt: νοῦσον ἔχειν προσωμώζεσκον Ludw. contra metrum 19 εὔσκιον Ἑλλάδος ἄλσος Ludw. 21 μη] Μη[δεσικάστη Robert 22 βιότουσαν] vel βιοτουτ (vel γ) αν[.]αε . . μ(vel λι). εν: βιότου τ' ἀναδέδρομεν ὥραις Platt 24 οἶδμα Platt, et H. I. Bell in pap. vidit ν οιδμα: αλμα pap. Grenfell et Hunt 30 [. .]τος] κύματος? 32 ὅς πέλαγος vel ὅς τ' ἐλάει Platt πελάσας γαίῃ? cf. Catonis Maioris sententiam ap. Plut. Vit. Cat. ix μεταμεληθῆναι δ' αὐτὸς . . . πλεύσας ὅπου δυνατὸν ἦν πεζεῦσαι 33 πεπισμένος = πεπεισμένος Platt: πεποιθὼς? 34 πλεῖν μᾶλλον ἕλοιτο? 35 ἀστυφέλικτος Ludw. 39 κέρδιον?

4 Epyllium incerti argumenti; anus quaedam pauperata loquitur

Φῆ δέ οἱ ἆσσον [ἰοῦσα, Τέ]κος, τέκο[ς, ο]ὔ σε ἔοικε
δευόμενον τ . [. . . . .] τόσον παρὰ παῖδα νέεσθαι,

τῷ οὐ χεὶρ ὀ[ρ]έ[γειν σῖτ'] ἀρκέει οὐδὲ μὲν αὐδὴ
οι . . αν[. . .]ε[. . . . .]μο . [.] . . . τ[ί] κε δοίης
τὸν δὲ γε[.]εν . [. . . . . . .] . ὁ μὲν θάνεν ὅς μιν ἔφυσεν
ἐν μενοιτεν . [. . . . . ἀν]ὴρ πρωιζὸν ὁδεύων·
αὐτὴ δ' οὐ . [.]μ[.]ρ[. . . . . .], ἐλπωραὶ δ' ἐάγησαν
ἡμετέρης βιοτῆ[ς, αὖ]ον δέ μοι οἶκος ἀϋτεῖ.
Ἄλλοτε γὰρ ἄλλοις ὄλβου λάχος ἀνθρώποισιν·
οἵη τοι πεσσοῖο δίκη, τοίηδε καὶ ὄλβου·
πεσσὸς ἀμειβόμενός ποτε μὲν τοῖς, ἄλλοτε τοῖσιν
εἰς ἀγαθὸν πίπτει καὶ ἀφνεὸν αἶψα τίθησι
πρόσθεν ἀνολβείοντ', εὐηφενέοντα δ' ἄνολβον·
τοῖος δινητῇσι περιστρέφεται πτερύγεσσιν
ὄλβος ἐπ' ἀνθρώπους, ἄλλον δ' ἐξ ἄλλου ὀφέλλει.
Ἡ δ' αὐτὴ πολέεσσι ποτὸν καὶ σῖτον ὄρεξα
τὴν ὁράας, ἐπεὶ οὔτι λιπερνῆτις πάρος ἦα,
ἔσκε δέ μοι νειὸς βαθυλήιος, ἔσκεν ἀλωή,
πολλὰ δέ μοι μῆλ' ἔσκε, τὰ μὲν διὰ πάντα κέδασσεν
ἥδ' ὀλοὴ βούβρωστις, ἐγὼ δ' ἀκόμιστος ἀλῆτις
ὧδέ ποθι πλήθουσαν ἀνὰ πτόλιν ε[. . . ἕ]ρπω.

Oxyrh. Pap. xv. 1794. Passim corr. Hunt 3 rest. Housman 5 vel τοῦ 6 prima verba corrupta 9 fort. τἄρ', sed Hom. B 39 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλον, et Callim H. Dem. 57 φωνῆς γὰρ ἤκουσα (Hunt) 13 ἀνολβείοντα et εὐηφενέοντα nova vocabula: fort. εὐηφενέ' ὄντα Hunt 14 δεινωτησι pap.: δινητῇσι vel δινήεσσι Hunt 17 Hunt confert Callim. fr. 66 E οὐ γὰρ ἐμοὶ πενίη πατρώιος, οὐδ' ἀπὸ πάππων | εἰμὶ λιπερνῆτις. Callimachi Hecalae abiudicat Hunt; versus tamen saeculum Ptolemaicum sapiunt, facili stilo sed citra artem exquisitam conscripti. Mulier quaedam pauperata loquitur ubertate sententiarum anili

5

σαν ται[. . .] . κα[. .] . πασ[. .] [[ν]]
κατέλεξα Ἀχελω[ίου] ἀργυροδ[ί]νεω
ἐξ οὗ πᾶσα θάλασσα.

Ammonius in *Oxyrh. Pap.* ii, no. 221, p. 63, col. ix. 1–3. Κατάλογος, ut videtur, fluminum aut marium. 2 Ἀχελώιος Oceanum flumen significat; vid n. ad Panyasim, Epimetrum i. 5. Ἀχελώιον ἀργυροδίναν Callim. Hymn. in Dem. 13; Dion. Perieg. 433 eodem sensu, ut videtur

6

πὰρ ποτ]αμῶι τετάνυστο παρήορ[ος . . . .]στωι
] . . . κατ[ο]ιο τοκ[.]ιτελι . [.]υκ[.]δ[. . .]ντο
]νιοφιν μάλα περ χατ[έο]ντες ἀρ[ωγ]ῆς
]ειδαο δαΐφρονα τη[. . .] . να
θα]νάτοιο κατέλλαβεν ἄλλιτος αἶσα [
]μεν ἔτι ζώων [ἀ]περύκανε χάρμ[ην]
] . κ . . αλχ[. .] . α [.] κάτθετο μυθο[
] πρ[. . . . . . .]λλεμεν υἷα
] . . . . ισ[.]ι Ἡρακλῆα
ἀ]δηκότ' ἀν' ἤματα μήκ[ει]
οτι δινησαντ[.]

. . . .

Pap. Oxyrh. iii, no. 422. Pap. saec. tertii. 1 πὰρ ποταμῷ . . . ἄγχ' Ὀγχήστῳ T. W. Allen 2 τὸ καὶ et οὐκ ἐδίεντο? 5 Gr.-Hunt cf. πολύλλιτος, formam Callimacheam, et nesciocui Alexandrino scriptori frag. referunt; cf. ἄλλιτα κωκύοντα, *Anth. Gr.* App. Cougny, iv. 54. 7 12 δεινησαντ pap.: corr. edd.

7 Hymnus in Iunonem; *Ἥρας Λύσις*

]λεις τί δ' ἂν ἄλλο π . [
]ν δὲ καὶ αὐτὸς ἀπ[
] . [. .] αὐτόματος λίπεν [
]ως [. .]καζουσιν ἀεί γε [
]λε Ταρταρίησιν ἀλυκτ[οπέδησι (?)
]ε φίλη λούσειεν ἐπιζω[
πάν]τοθεν ἀμφιβέβηκε τ[
ὧς ἄ]ρ' ἔφη [. . . .]νης μεμν[
]ν ἀστυ[φέλι]κτον εως [
]ναδελ[. . . .] τέκες υἱ[όν
τεχ]νήεις [καὶ] χωλὸς ἐὼν . [
]ς πρό[σθε] ποδῶν ἀγαθ[
]μενω [. . .]τεεισκοτε . [
]υμη[. . . .]ων σε τεὸς . [
]ο και [. . .]εουσα φιλο[
]σι χωομε[ν . .] . καὶ μ . [

]ν ἄρ' εἰσώμεσθα σιδηρ[
] γὰρ παρέασι τεοῖς . [
] ἡμέτεροι π[ιν]υτόφ[ρονες
]ν ἔγχος . . εσχε τα[
]ην ἴδε . [. .] καὶ παλ[
] καὶ Διόνυσος ε . [
] ἐμοὶ μὴ δῆριν ἐγει[ρ
]ν ὑφ' ἡμετέροις πε[
]ασθε γλυκερῶν επ[
]εως πάϊς οὗτος ἐμο[

Pap. Oxyrh. iv, no. 670. Pap. saec. tertii passim corr. Gr.-Hunt. 6 λοισειεν Pap. pr. m., λουσειεν sec. m.: an λύσειεν ? (υ=οι), e.g. οὐδὲ φίλη λύσειεν, ἐπιζώστρα δ' ἀλεγεινή. λύσαντι et λούσαντι confusa sunt Apocal. Ioh. i. 5; Thackeray, *Grammar of O. T. Greek*, p. 94 10 ϋι[pap. 18 παραι(ε sscr.)ασι pap. 19 πινυτόφρονες scripsi 20 εγ'χος pap. 25 ασθαι(ε sscr.) pap. De titulo et textu vid. Addendum, p. 245 infra

8 Heraclea (?)

] ἐνὶ σκοπέλοισι Νεμείης
χερσὶν ἀ]τευχήτοισι λέον[τ]α.
ἀγ]κάς [τε] βραχείονι π[ά]γχυ πιέζων.
τελέ]σας πάμπρωτον ἀγῶνα
μετόπι]σθε δυώδεκα πάντας ἀέθλους.
] νοεῖς ἔτι σήματα νίκης
]ρχεται Ἡρακλῆος
]ων μεγαλήτορα θυμὸν
πάν]τ' ἀκλέα μόχθον ἀνέτλη,
] λαθικηδέος . . . . ν ἵκηται
δικ]αιοσύνην . . . ση
] ἀγαυῆς Πηνελοπείης
]εην μέλος Ἡσιόδοιο
]ικτος χ[αρίεσ]σαν ἀοιδήν.

Dikaiomata; Pap. Halensis, i, p. 182. Pap. saec. quarti: Epyllio Hellenistico tribuunt edd., coll. ad v. 4 Callim. Fr. 103. 2 τελέοντες ἀγῶνα, v. 5 Apoll. Rhod. i. 1318 ἐκπλῆσαι μογέοντα δυώδεκα πάντας ἀέθλους, v. 6. Apoll. Rhod. i. 28 κείνης ἔτι σήματα μολπῆς, v. 5 Euphor. 51. 13. 5 ἔκπλησεν μετόπισθε suppl. edd. 6 πάντη δ' ὀφθαλμοῖσι suppl. edd. 7 κοὐδέ τις ἀμνήμων γε παρέρχεται suppl. edd. 10 . . . . ν] fort.]νον, sed οἶμον, ὅρμον, ἁγνὸν vetant edd. 14 vel]νυτος.

9

PAPYRUS CHICAGINIENSIS

Hymnorum Ptolemaicorum, ut videtur, fragmenta
In Arsinoen–Aphroditen (?)

Col. I

. . . .

κα]λῶν ὑμεναίων
] θ̣ιασείαις
ἄ]ν̣δράσι τερπνοῖς
] ἀ̣οιδήν̣
] ἀρίσστοις
]ν̣α̣ καὶ καλὰ τ̣η̣σ̣η
]ν β̣ασιλῆα
]α̣ πελοιο μεγ[
]σι πλευροῖ̣[ς
χθον]ὸς ἡμετέρη[ς
] μηλοιο̣
]μοιο
μ]εγισστο[
] . [

Col. II

. . . .

σὺν δ' ἀλ[ό]χοις σεμναῖσ[ι] φ̣ί̣λαις καὶ παῖδας ἐφήβους
σεμ̣ν̣οῖς . . . . μεγ̣α̣λο̣[.] . ρ̣χησομα̣ι̣ . [.] . α̣ε̣[. .] . νη
χαίρετ' αλ̣ . . τιωτ . . ταμακ[. .]ον[. .]ν π̣ο̣λ̣[. .] . . νη[
σὺν χθονὶ κα̣[ὶ] μ̣ερόπεσ̣σ̣ι καὶ ἀθανάτοισι μ̣ε[γ]ίσστοις
Ἀρσινόα Πτολεμα[ῖ] παλαιγενὲς οὔνομα [. . . . .] . ον
ἣν μάκ̣αρ̣ες προβ . . . [.]ν πανδ[. . . .]α̣λ̣[. . . . . .] . ον
ὦ μ̣ε̣ρόπω̣ν̣ . [.]τ̣ . [. .]γε̣ι̣ . η καλῶς τε . ο̣[xii litt.] . ς
Ζην̣ὶ̣ σὺν̣ ἀθ̣α̣ν̣άτω̣ν̣ μάλα δα̣ . [xiii litt.]ς̣
τοι̣ς̣ κα . ακ̣ [.] . μ̣ον̣α̣ πᾶσι βροτ[οῖ]ς̣ φ[xi litt.]α̣
πρῶτο̣ν̣ μ̣ε̣ν̣ γὰρ ἔχ̣ε̣ν πρόσσθ̣ε̣ν ποντ[. . . . . .]στου
ε̣ . . [.]μ . ν̣ο̣μενας νηῶν τὸ πολυσσθενὲς ὅπλο̣ν̣
μ̣έ̣χρι . . . . . ν̣να . τ̣ο̣ν̣ ἀλ̣αίκκτυπον ἡ γεγαῶσ̣α
ου . . . . τ̣[.]ν προμο . χ̣ρ̣ο̣σ̣σ̣ους χθονὸς ἠδὲ πολήων
φο̣[.] ν̣ . . . . [. .] π̣ρ̣όπασα κρατοῦσα σ̣ὺ̣ πόντον ὀπάζεις

α̣ . . . . . . [.] περὶ νῶτα καλοῖς τ̣ε̣ . [. . . . . ὁ]πλίζῃ
[. .] . ω̣ν ἀ̣μ̣φιπόλω̣ν σὺν κ̣λε[ix litt.]ο̣εσσ̣α̣[
[.] . δε̣ . . ἀθανάτων προκαθηγ . [ix litt.] . τ . [
[ἀ]μ̣φίπολοι σσκοπέλ̣οισιν ὁμοῦ τ̣[
[.] ἀ̣ναφυλάσσουσιν πτόλιν ἡμετέ[ρην
[.]ρ̣μαχ̣[. .]εν πρῶτα πατὴρ ἀνδρ[ῶν τε θεῶν τε
[.]τ̣ε̣ι̣χ[. .] . φαεννὰ περισστη . . . [.]θ[
[. .]κε̣ι̣θ̣[. .]σ̣ι̣ο̣λ̣[.]γ̣ω̣ς [σ̣]ὺν καλλ[ι]πυρ̣ο[
[xiii litt. ἐ]ν̣ οὐρανῷ̣ ἀσστε̣[ρόεντι
[x litt.] . τοι̣ο̣ Κρονείονος πα̣[
[vii litt. ἀθα]ν̣ά̣τ̣ω̣ν̣ ὑπερέξσοχ[ος ἄλλων
[x litt.] κ̣α̣λ̣ῶ̣ν κόλπων μ̣α[

Col. III

λ[x litt.] ἀσστ[ρ]άπτουσα γελᾷ τ[ε]ρπνοῖσι προσώποις
κ̣[x litt.] θαλασσοπόρο̣ν χαροποῦ δ' ἀπ[ὸ] πόντου
ε[x litt.]α . αποστ̣[. . . .] . π̣[. .] . [.] δ̣' ἀθανάτων τε
α[x litt.] . ει θυμο̣[. . . . . .]φ̣ε̣ν̣ ἀν' ἀφρόν.
ὦ [καλὴ Ἀφρ]ογένεια γαμο̣[σ]στόλε καὶ χαριτέρπνη
χ[x litt.]α τύπον γλυκεραῖσι̣ παρηιάδεσσιν
τω[x litt.] . ε̣ . . βλ̣ε̣φάρω̣ν θαλεροὶ πηδῶσι[ν] Ἔρωτες
ἐκγ δ[ὲ . . . .]νεων μαζῶν δροσεραὶ θαμὰ δα̣ . αι
καὶ ἐκ[. . . . . .]ων ξανθοῖο κόμη[.] μυροβοσστρυ̣χ̣ό̣εντος
ἥδυτατ . [. .] . . ω̣ρ̣σ̣ ἰ̣δα̣ν̣όχροα ἵπτταται ἄνθη
ἡ [κ]αὶ πρὸς θαλά[μ]οις μείξσασα καλῶν ὑμεναίων
[. .] . νως μὲν νύνφην παρὰ παστάσιν ἀνδρὶ ποθητὴν
[ἐνθ]άδε τῇ νύ̣νφῃ πρὸς λ̣ε . . . τ̣ . . . λο̣ν σὺ̣ χαρίζι̣
ω[.] μ̣ὲν χ̣η̣ . ε . . . ων τειμᾶν σε φύσις νενόμισσται
σεμνοτ[άτη . . .]γει τὸν σὸν συνόμευνον ἄνασσα
. [.] . . [. . . . . .] ἀνθρ̣ώποισι φίλον καὶ σύμμαχον ὄντα
[x litt.]ν̣τον ταμ . [. . . .]ρ̣ος αἰθ[.]ρ̣[
[x litt.] . γοισ . [.] . [. . . . .]γορ̣[
[xii litt.] . . μ̣[. . . . .]ε̣ι̣ρ̣[
[xiii litt.] . οτ[
[xii litt.] . ε . [

. . . . . .

COL. IV

τοὺς ἱεροὺς τη[
ἅρμα ἀνάγων δια[
ἠέλιος φαέθων [. . .]α . . . [
ὦ φιλοκέρτομε δ[. .]ον . [
αἰεὶ γὰρ μύθοισι πα . ν[.] . . . [.
πτηνοὺς ἐς πάντας Ἔρωτας μὴ φαινομένους δ . [. .] .
τοὺς μερόπων μεταλλωντας . [.]γοις φρένα καρτερόεσσιν
μῦθον μὲν τοῦτον παρελώμεθα· εἰσὶ δ' Ἔρωτες
σεμνῶς οἱ κατὰ κόσσμον ἐπ' ἀνδράσι δῶρα φέροντες
πρῶτα μὲν Ἠέλ[ι]ος μετέπειτά τε [δ]ῖα Σελήνη
μόκχθοις ρα . [. . . .]ολλ . . [.]μαλ . . . α[.]να [φ]έροντες
ο[.]εν μὲν θνησκοντ[xi litt. ἀ]πολεῖψαι
τερπνῶν στοιχησοντ[xiii litt.]α δικαίως
ου[. . .]ατηρασγ . πα [xv litt.] . ες ἡμεῖν
αμ [. . . . .]α θνητοῖς
[. . . . .] . ἔργων
[. . . . .]οιο

. . . . .

COL. V vid. adnot.

In Iovem (?)

COL. VI

] πολὺν ἠέρα καὶ χθόνα δεῖαν
] καὶ σύσσπορα τερπνὰ τὰ γαίης
]αρ ὁμοῦ χλοεροῖς σπορ[ί]μοισιν
] δροσερῶν ἀνέμοιο λαβόντα
]αι καιροῖς ἰδίοισι δοθέντων
] μέγαν οὐρανὸν ὀλβοδότα Ζεῦ
] . ο Κρονείονος ἀνκυλομήτου
] . . εοι δέ τ' ἔχοι πρὸς Ὄλυμπον
]ταν ερανοβιην γόνον ὠκὺν
]ραν ἱερᾶς χθονὸς ἡμετέρησιν
]αι . αστερον ἡγεμονῆα
] καὶ ἀρισστέας ἧς παλάμῃσιν
] κρατερώτατα φοῖλα γιγάντ[ω]ν

]ω̣ν γένος ἄγριον ἀνδρῶν
] . . [. .] . . [. .] . . . αλων κατὰ κῦμα θαλάττης
]ϵ . [. . . .]τον ἐπὶ κχθονὶ < καὶ > κατὰ πόντον
]ασε̣ι̣ν̣ασ̣[. . . .]τον ἐκγ Διὸς ὀβριμ̣εφυ̣ . τ̣ης
] . . [. .]υσ[. . ἐ]κατηβελέταο ἄνακ̣τος
τὸ]ν̣ ἠύκομος τέκε Λητὼ
] κ̣ορυφαῖς λασιώτιδος ὕλης
] . α̣ βροτοῖς καὶ σ̣ε̣ . . . . υ̣ωγοι̣
] . . . ν[.] μοι . προ . . . . πων
.ν̣[.]ρ̣κον[.]δϵ[.] . [δ]α̣ί̣μ̣ων
] . . τ̣ὸ̣ν̣ κλ̣α̣δ̣ό̣ν̣α σ̣φ̣ι̣ν ἐ̣λ̣α̣ί̣α̣ς̣
]ωντο πολυσσταφυλ[.] . ων . .
] . ἐπ' ἀγνώσστοις ἐ̣π̣ιλοιβαί·
] μαντικὸν οἱ δ' ἐκάλουν τε

COL. VII, COL. VIII. vid. adnot.

Incipit Epyllium Andromedae, COLL. VIII, IX

COL. IX

[xiv litt.] καθ[
[xiv litt.]π̣ιφ[
ἔ̣ν̣θ̣α̣ δ' ἐν ὀπφ[θ]α̣[λ]μοῖσ[ι
ὄχλον ἐπερχομένων α . [
θ̣η̣π̣τ̣ο μαν ἐς μέγα κῦμα π̣[
καλ̣ή̣ν τε Ἀνδρομέδαν ἐν[
θῆρα δὲ καὶ βύθιον στυγεροῦ [
ἄνγελον οὐχὶ καλῆς βουλ[ῆς
[. .]α̣ρ ἐστὶν ὁ δὴ κατεπλ̣ε̣ . . [
[τοὺ]ς μὲν γὰρ φεύγον̣τας [
[.] . τος δὴ̣ καμάτο̣[ι]ο συ[
[τ]ὴν δὲ σιδηρεόεσσι βρόχ[οις
[ἀ]λ̣κυονὶ̣ς χήρα̣ παρὰ κύμ[ατα
[τ]ῶν κα[ι]νῶν μύθων ϵ . [
[ἀν]τιλ̣άλων γ̣ενετῶν μ̣[
[ἔκ]γ̣δοτον Ἀν[δ]ρομέδαν τ̣[
[. . . .]η . . . . . [.]ταχεῖ να̣[

[. . . . . .]νόσ̣τ̣ου το̣ῦ̣το̣ν̣ [
[. . . . . .]ν̣νε[.]νετ̣[. . .]ομ̣[
[x litt.]τ̣α̣ι̣σ̣η̣ . [. .]κχ[
[x litt.]ο̣ν̣ι̣ω̣[
[x litt.]τοσπο̣[
[x litt.]ησαντ̣[
[x litt.]α̣ραπ[
. . . . .

Col. X

Incerti tituli

] . [. . .]α̣νηχους
] . . Ἄρ̣τεμ[ι]ν ἁγνὴν
] δ̣' ἄρ̣α τὴν τρισὶ μορφαῖς
]ηο̣ν ἀγλαὴν κούραν
]εσιν ὀπφθαλμοῖσιν
τ]ε̣τακγμένοι μύσσται
] σοφὸν κικλήσκουσιν
μαν]τικὸν ὄντα προφήτη[ν
]λ̣αρ̣οισιν ἐν ἄ̣θ̣λοις̣
]ριησιν
σ]ε̣λασσφόρον ἅρ̣μα
] π̣αρέχεις φάος ἡ̣δὺν
] μαντικὲ Παιὰν
]ακλονω [.] Διόνυσε

Unius versus vestigia sequuntur, inde undecim versus deesse videntur.

Col. XI

Tres versus deesse videntur.

]ησκεσ̣[
] . σ' ἔφυσ . [
]αδε καὶ [
]μ̣εοιο βυ̣[. . . .] . δα̣ . . λο̣[
]κληρο . [.] . δ̣[. .]μ̣ . . . κτ̣[
ἀργ]υρέου γελα δ̣ . . . . ἀνδρα[
] μ̣οκχθοῦσά τε μητ̣ρητ . [
]α̣ θαλασσοπ . . . ο . θ̣ . ω̣[
με]γάλην̣ . . . . [. .] . τ̣ . ε̣ν̣α̣[

]ν̣τ̣ . . . . ε̣τ̣ι̣ . . [.] κ̣αλη[
]α̣ι̣ν̣ . α̣[. .] . . . . [. .] Ποσειδ[ῶν
] . α̣φθ̣ . . ν . . . σ̣τοις̣ δαν[
]σ ἀνθρ̣ω̣π̣ . . . . . . [.] . . [
]αδουμ̣ . . . σ̣ι̣ θαλάττη[
]θρονο̣[. . .] . . οιοσ̣ [.] . ο̣ν̣[
]π̣εστο̣[. . .]δεο̣ν̣ με̣ . μ[
]μαλλ̣[. .] ἄ̣νηκε βροτο[
] ἔ̣φυ δ [.]ο . . ο̣ . π̣αλ̣λησε . [
]α̣να̣[. . .] . . [.] ἱερὰν π̣[
] . ογα . [.]τ̣ . . . ερισας̣ λα[
] . κο . [. . .] . . . συνηφ[
]ουρ̣[. . . .] . να πολυχ̣[
] . [.] . [. . . . .]ο̣ιο φίλοι̣[

Frag. i. Frag. H (Goodspeed).

. . . . .
] . . [
]π̣οντ̣[
]οτ . υ̣σ̣χ̣ο̣ν̣ . [. .]α̣ς
]ρες η . πε βέλε̣μ̣να
ἐ]πὶ τῷδε φαρέτρας
π]τ̣ερόε̣ν̣[τ]ας ὀισστούς
] . . . . . ρ ἐπ' αὐτῷ
]α̣λλα̣ . . . [. .]ς
] . [
] . [
. . . . .

Frag. ii. Frag. I. (Goodspeed.)

. . . .
]τ̣ον δ]
]νεαπο[
] ἅ̣ρμα κυμ[
]τ' αἰγίδας α̣[
χα]λεποῖο̣ [
. . . .

Frag. iii. K. Summa columna.

ὀ]λλ̣βί̣σ̣του̣]
]α[.]εσο̣ο̣ρ̣τ̣[
]τ[
. . . .

Vide quae de his Hymnis disserui cum Huntii plena collatione pap. in *Journal of Philology*, xxxiv. 106 sqq. Papyrus saec. p. Chr. secundi exeuntis est; aetatis serioris Alexandrinae fragmenta esse ibi efficiebam; nunc recentiora esse iudico. Arsinoe-Aphrodite celebrari videtur; fortasse eadem est atque Isis; cf. Hymn. in Isidem, Abel, *Orphica*, p. 295, Kaibel 1028, vv. 37, 38 γενέθλας | ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναῖκα συνήγαγον, et col. iii, Abel, quae deest ap. Kaibelium, -θελγέος ἠδ' ἀμαρυγᾶς (104), παστῶς (109), ὑμεναίοις (111). Τὰ Ἀρσινόεια, dies festi in honorem Arsinoes, novae deae, memorantur in Pap. Flinders Petrie, ii. 16, 13 = No. 4 ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινοε[ίω]ν, quae pap. medii iii saec. a. C. est. Milligan, *Greek Papyri*, p. 7; Witwowski, *Epistolae Privatae Graecae*, p. 6.

Epitheta nova gaudet procudere poeta: καρτερόεις, μυροβοστρυχόεις, σιδηρεόεις, ἰδανόχροος, λασιῶτις, σύσσπορος, ὑπερέξοχος, χαρίτερπνος (?): adde παρηιάς, ἀναφυλάσσειν (?).

Sarapidem antea celebraverat Demetrius Phalereus; Diog. Laert. v. 76 λέγεται δὲ ἀποβαλόντα αὐτὸν τὰς ὄψεις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κομίσασθαι αὖθις παρὰ τοῦ Σαράπιδος· ὅθεν καὶ τοὺς παιᾶνας ποιῆσαι τοὺς μέχρι νῦν ᾀδομένους.

Coll. I–V fortasse eiusdem poematis sunt Col. I. 5 In Pap. σ ante σκ, σμ, στ passim duplicatur, et ι in ἱερός, et consonantes alii: ἀστράπτπτουσα iii. 1, ἵπτταται iii. 10, μοκχθοῦσα xi. 7, saepe κχθών, ὀπφθαλμοῖσιν x. 5, ἐκγ δὲ iii. 8 Col. II. 2 fort ὀρχήσομαι 9 κατὰ κόσσμον scripsi, coll. iv. 9, 10 βροτοῖσι φιλοφρονέουσα H. W. Garrod: φ⟨ίλα δῶρα φέροντ⟩α J. A. Smith: φέρουσα M. N. Tod 10 leg. πόντοιο μεγίσστου 11 Vix ἐξαναδυομένας 12 leg. ἁλίκτυπον 17 προκαθηγέτις, cf. Mesomed. Hymn. in Musam 5 Καλλιόπεια, σοφὰ Μουσῶν προκαθαγέτι τερπνῶν (Athene), *CIG* 4332, προκαθηγέτης *CIG* 5039 = Kaibel 1023, deus Μανδοῦλις = Apollo: προκαθηγήτειρα W. R. Hardie 18 ἀμφιπόλοις σκοπέλοισιν Goodspeed 19 Fort. [οἳ] vel [καὶ] ἀναφυλάσσουσιν 20 ἕρμα M. N. Tod: ἕρμα χέεν W. R. Hardie [μὲν] πρῶτα T. C. Snow ἀνδρῶν τε θεῶν τε Goodspeed 21 φαεσνὰ pap.: leg. φαεννὰ 24 fort. ὑπάτοιο πα̣ vetat metrum 20–26 Sensum loci ita explevit W. R. Hardie:

ἕρμα χέεν μὲν πρῶτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ τείχιζε φαεινὰ περιστήσας λιθάδεσσι
. . . . . . ὁδοῖς σὺν καλλιπόροισι (καλλιπύλοισι[Garrod)
μήνης ἠύτε κύκλον ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι·
τοῖον ἔην ὑπάτοιο Κρονίονος ἄφθιτον ἔργον
ἔξοχον, ὥσπερ ὅ γ' ἀθανάτων ὑπερέξοχος ἄλλων.

Col. III. 1, 2, suppl. Goodspeed 4 ἀγανόφρον K. F. W. Schmidt, fort. recte 5 suppl. Goodspeed: χαριτέρπνη K. F. W. Schmidt: χαρι τερπνη pap., χάρι τερπνῇ Goodspeed 6 χαρτὸν ἐνεῖσα Garrod παρηια δ εστιν Goodspeed: παρηιάδεσσιν scripsi; nam similes sunt σσ et στ, cf. πασσάσιν, 12 7 βλεφάρων E. A. Barber: τῶν ἀπὸ καὶ ἐκ βλεφάρων Garrod. Omnino cf. floridum locum Himerii, i. 19 8 fort. ἔκ γε δὴ εὐαγέων μαζῶν δροσέρ' ἄνθεμ' ὄδωδε Garrod: ἐκ δ' ἄρα χιονέων et θαμά, sed fort. ἀμαρυγαί voluit scriba 9 fort. ἐκ κροτάφων ξανθοὶ πλόκαμοι μυροβοστρυχόεντες Garrod 10 ἡδύτατ' ἀμφ' ὤμους ῥοδινόχροας Garrod: ῥοδινόχροα Barber 11 καὶ et θαλάμοις Goodspeed; ἧσαι Garrod 12 σεμνῶς J. A. Smith νύνφην παπαπασσασιν pap.: corr. Barber 13 ἐνθάδε Goodspeed: ἄνδρα δὲ τῇ νύμφῃ πρὸς λέκτρα φίλον σὺ χαρίζει W. R. Hardie 14 μερόπων Hunt 15 suppl., fort. θέλγει Goodspeed 17 fort. πόντον τ': πρὸς αἰθέρα δῖαν J. A. Smith Col. IV eiusdem poematis esse videtur. 4 fort. δαῖμον, Hermes 5 fort. πλαν- 6 Luxata sunt verba in pap., πτηνοὺς ἐς πάντας ἔρωτας μὴ φαινομένους, cf. Ep. Adesp. 7. 25 n. pag. 245 inf. 7 μεταλλωντας nondum sanatum τοὺς μερόπων ἔργοις φρένα καρτερόεσσι πλανῶντας Garrod 8 παρελώμεθα *tollamus* potius quam *adsciscamus*, nisi forte *praetervehamur* (sc. a παρελάομαι Garrod) Col. V Initia

tantum septemdecim versuum servata sunt Col. VI. 6 ὀλβοδότα Herwerden: ὀλβίοτα pap.: ὄλβιστε ap. Goodspeed., ὄλβιέ τε Ζεῦ A. D. Godley 9 κεραυνοβίην Goodspeed: ἐραννοβίην K. F. W. Schmidt 13 φοῖλα] φῦλα Goodspeed 16 ⟨καὶ⟩ Goodspeed 20 λασιώδεος Herwerden 23 δαίμων scripsi Subsequitur Col. VII. In Col. VII initia tantum sex et viginti versuum servata sunt; in Col. VIII septemdecim, deesse videntur versus novem. Tamen in Col. VIII fabulam quae in Col. IX continetur expositam esse e vocabulorum reliquiis patet, et Epyllium Andromedae contineri 9–16 suppl. Goodspeed 12–16 Manilium sapiunt, v. 540, 552, 580 Col. X. Mixti sunt Hexametri Choliambis (4, 6, 7) 2 Ἄρτεμιν Hunt 3 Hecate τρικάρηνος; Abel, *Orph. Hymni Magici*, v. 23 sq. Ἄρτεμι Περσεφόνη ... τρικάρανε ... τριπρόσωπε, τριαύχενε 5 λιπαυγέσιν suppl. Goodspeed 8 μαντικὸν Hunt 9 ἱλαροῖσιν? 12 ἡδύν Pap.: ἡδύ leg. 13, 14 sic Hunt Col. XI. Subter 3, paragraphus; inde novum, ut videtur, poema 6 fort. ἀργυρέου 9 μεγάλην Hunt Col. XIII. 5 χαλεποῖο Hunt

Cetera fragmenta Papyracea huius, ut videtur, aetatis, Epico sermone scripta, tam parva sunt ut vix quidquam ex illis percipi possit: *Berlin. Klass. Texte*, ii, pp. 145, 146; Flinders Petrie Papyri (Mahaffy), Pars ii, p. 157; fort. Callimachi; *Hibeh Pap.* Grenfell-Hunt, no. 8, no. 9; *Oxyrhynch. Pap.* iii, p. 76, et num. 423; *Oxyrhynch. Pap.* iv. 672, 673; pap. 1 e Papyris Graecis Gurobianis (J. G. Smyly, Royal Irish Academy, *Cunningham Memoirs*, xii).

Fragmenta Hexametrorum quae in *Hermathena*, v. 237 sqq. edidit C. Graves, Episcopus Limericensis, serioris aetatis sunt. De 'Carmine Iliaco deperdito' hariolatus A. Ludwich mirum in modum ea explevit; R. Reitzenstein, *Hermes*, xxxv. 103 themata scholastica cum lemmate usitato Τί ἂν εἴποι; vel Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ δεῖνα; esse ostendit (cf. *Anth. Pal.* ix. 451–480: alia quoque nota sunt)

EPICA INCERTA

1

Δέρος δέ τοι ἶσον ὀνείρῳ

Miller, *Mélanges*, p. 85, e cod. Flor. Etym. Mag., cf. *Etym. Mag.* δέρος· τὸ κώδιον.

2

Ἁπαλῇ τῇ χειρὶ παπήσοντα

ib. 235; τὸν ἁπαλῇ χειρὶ παπήσαντα, *Etym. M.* Gaisf. 651. 1; τῇ χειρὶ πασπήσοντα D M

3

Ἑρμᾶν ἀτρεκέως

ib. 318

4

Ἁβρόβιον βίον ἕλκει

Fragm. dactylicum inv. Sternbach, *Melet. Gr.* i. 148 in Tzetz. ep. 66, p. 59. 29 (cf. 44, p. 38. 23)

Herwerden in Appendice Lexici nonnulla ex Hesychio desumpta tanquam fragmenta Epica notavit, velut

5

Φάρεϊ ῥωγαλέῳ ⟨τε⟩ πίνου καπνοῦ τ' ἀναμέστῳ

Pseudo-Diogenes, Epist. xxxiv. 2. τε addidi ὕπνου καὶ καπνοῦ codd.: corr. Herwerden

6

Συνησβολ[ό]ωσε δὲ πά[ντα

Ap. Philodemum de poematis, Hausrath, p. 264; sic Herw.

7

Αἰνετὰ νεικείοντα

Herw. s. v. αἰνετά, ex Hesych., sed dubia: vid. Schmidt.

Plurima fragmenta Epicae aut Elegiacae dictionis congessit Schneider, Callim. vol. ii, quorum fortasse nonnulla ad Callimachum non pertinent (cf. Mein. *An. Al.*, pp. 167, 168). De hac re primus videat editor Callimachi, quisquis exstabit

II

ELEGIACI

PHILETAS

E formis Φιλήτας Φιλητᾶς Φιλίτας codd. A Athenaei et P Anthologiae (vi. 210, vii. 481) formae Φιλίτας favent; Stobaei optimi codd. Φιλήτας; grammatici alii et scholiastae inter se discrepant; poetae Latini Philetas usurpant. Quanquam Φιλήτας etymologia postulat (cf. nomen Φιλῆτις, *Anth. Pal.* vi. 225), Φιλίτας in insula Coo usitata erat, cuius testimonia dat lapis, saec. iii ante Chr., *Inscrr. Coae*, Paton et Hicks, n. 10b, l. 54 Φιλίτας Μοιρίχ[ου], et l. 37 Φιλίτιον, quibus solvitur quaestio. Forma Φιλητᾶς non recta est, nam hypocoristica talia ad saeculum Romanum pertinent: Crönert, *Herm.* 37, 212; Wilam. *Berl. Sitzber.* 1912, p. 110: adhuc dubitat Sitzler, *Jahrb. d. kl. Alt.* 133 (1907), p. 140. Tamen testibus versuum qui exscripti sunt formam suam Φιλήτας permisi

1 Δημήτηρ

Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω· τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεῶρες
πῆμα· κακοῦ δ' οὔπω γίγνεται ἡσυχίη.

Stob. Hense, v, p. 922, Φιλήτα Δήμητρος. 1 αἰεὶ MSS.: ἄλγος Jac. πτήσσω Bergk. Hermae perperam tribuere vult Wilam. *Hom. Unt.*, p. 191, n. 33; recte Pohlenz: 'Ipsa si homo essem, flere omitterem: τῶν θεῶν δ' οὐ τὴν φύσιν ἀλλὰ τὴν ἀτυχίαν ἐποίησεν αἰώνιον (Ὅμηρος)' Περὶ Ὕψους, ix. 7. In Coo insula Demeter culta est, Pauly-Wiss. iv. 2722

2

Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μοῦνος ἔχει·

καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο
κήδεα δειλαίων εἷλεν ἀπὸ πραπίδων . . .

Stob. Hense, v, p. 1129. Duo disticha coniunxit Maass, qui respondere Celeum credit, Cererem solaturum

3

†Τω ου μοι πολέων γαίης ὕπερ ἠδὲ θαλάσσης
ἐκ Διὸς ὡραίων ἐρχομένων ἐτέων.
Οὐδ' ἀπὸ Μοῖρα κακῶν μελέῳ φέρει, ἀλλὰ μένουσιν
ἔμπεδ' ἀεί, καὶ τοῖς ἄλλα προσαυξάνεται.

Stob. Hense, v, p. 923, Φιλήτου Tit. Δήμητρι Bergk addidit, quod μελέῳ (v. 3) non vetat, si verum est: quo spectet frag. incertum (Maass). 1 sic S (versus omittunt M A): τῶς θύνω Bergk: ἀτῶμαι Jac.: πτοιοῦμαι Bach: πωτῶμαι Mein.: τῷ σοῦμαι Pohlenz: πήματά μοι Hartung ἠδὲ Gesn.[2], Bach: οὐδὲ S. An πτοιῶμαι (Mimnerm. v. 2), πολέων 'obiens', nec Δήμητρι tribuendum? 2 ὡράων Mein.: ἔσχομεν ὧν S: corr. Jac. 3 κακῶν μελέῳ Passow: μελέω κακῶν S: μελέῳ τι κακῶν Hartung, Heinrich: τέλος τι κακῶν marg. edit. Gesner.: olim conieci κακῶν με λέως φέρει (= τελέως). μοῖρα κακῶν, fr. 12. 2 μένουσιν Grotius: φέρουσιν S 4 ἀεὶ add. Mein. καὶ τοῖσιν Tr.: καὶ πρὸς τοῖς Hartung, olim Mein. De aliis Cereris (?) fragmentis vid. ad fragg. 7, 26

4

Φλιοῦς γὰρ πόλις ἐστί, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἣν αὐτὸς δείματο, λευκόλοφος.

Steph. Byz. s.v. Φλιοῦς. Φιλήτας δέ φησι, Φλιοῦς πόλις ἐστι τοῦ Διονύσου Φλιοῦς κτλ.: corr. Salmas. λευκόλοφον Heinrich. Posse ad Cererem pertinere recte censet Maass, *De tribus Philetae carm.*, p. ix. Celeis prope Phliunta sacra Cereri fieri solita sunt (Paus. ii. 14)

5 Ἑρμῆς

Parthenius, ii (Περὶ Πολυμήλης ἱστορεῖ Φιλίτας Ἑρμῇ. Schol. Marg.) Ὀδυσσεὺς δὲ ἀλώμενος περὶ Σικελίαν καὶ τὴν Τυρρηνῶν καὶ τὴν Σικελῶν θάλασσαν ἀφίκετο πρὸς Αἴολον καὶ Μελιγουνίδα νῆσον, ὃς αὐτὸν κατὰ κλέος σοφίας τεθηπὼς ἐν πολλῇ φροντίδι εἶχε τά τε περὶ Τροίης ἅλωσιν καὶ ὃν τρόπον αὐτοῖς ἐσκεδάσθησαν αἱ νῆες κομιζομένοις ἀπὸ τῆς Ἰλίου διεπυνθάνετο, ξενίζων τε αὐτὸν πολὺν χρόνον διῆγεν. Τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἦν ἡ μονὴ ἡδομένῳ· Πολυμήλη γὰρ τῶν Αἰολίδων τις ἐρασθεῖσα αὐτοῦ κρύφα συνῆν. Ὡς δὲ τοὺς ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους παραλαβὼν ἀπέπλευσεν, ἡ κόρη φωρᾶταί τινα τῶν Τρωϊκῶν λαφύρων ἔχουσα καὶ τούτοις μετὰ πολλῶν δακρύων ἀλινδουμένη. Ἔνθα δὴ ὁ Αἴολος τὸν μὲν Ὀδυσσέα καίπερ οὐ παρόντα ἐκάκισεν, τὴν δὲ Πολυμήλην ἐν νῷ ἔσχε τίσασθαι. Ἔτυχε δὲ αὐτῆς ἠρασμένος ὁ ἀδελφὸς Διώρης, ὃς αὐτὴν παραιτεῖταί τε καὶ πείθει τὸν πατέρα αὐτῷ συνοικίσαι. Μελιγουνίδα νῆσον hexametri ἀκροτελεύτιον esse censet Schneider, Nicand., p. 47 n. Huic argumento Parth. cap. iii addere vult Maass, *Index Schol. Gryphisw.* 1894, *Comment. Mythog.* ii, cui recte adversatur Kuiper, De Philetae Mercurio (*Album Gratul. in Herwerdenum*, 114). Epyllii titulum fortasse recte ex eo duxit Maass quod faveret Mercurius Ulixi, nimirum propter versutiam; Kuiper, propter Ulixis stirpem; nam Apollod. i. 9, 16. 8 Autolycum, Ulixis avum, Mercurii filium vocat; Ov. Met. xiii. 146

6

Ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδαο
ἤνυσα, τὴν οὔπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὁδίτης.

Stob. Hense, v, p. 1067. Φιλίτα, sine Ἑρμοῦ, S A, deficit M εἰς ἀΐδαο Codd. Paris. 1985 et 2130, εἰς ἅδεω S A: εἰς ἅδεα Trinc.: Ἀίδεω deleto εἰς Mein., ut refugium pentametros Hermae adserentium (velut Scaligeri εἰς Ἀίδεω) tollatur

7

Ἡ μὲν γὰρ πολέεσσι πεφύρησαι χαλεποῖσι,
θυμέ, γαληναίῃ δ᾽ ἐπιμίσγεαι οὐδ᾽ ὅσον ὅσσον,
ἀμφὶ δέ τοι νέαι αἰὲν ἀνῖαι τετρήχασιν.

Stob. Hense, v, p. 922. τοῦ αὐτοῦ, *sc.* Φιλήτα, S: om. M A: Δήμητρος non necessario addendum. Hermae adsignat Bach. 1 πολέεσσι Trinc.: πολέεσι (σ sscr.) S: πελάγεσσι Wilam. χαλεπῆσι S

8

Ἰσχυρὰ γὰρ ἐπικρατεῖ ἀνδρὸς Ἀνάγκη,
ἣ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἀθανάτους ὑποδείδιεν οἵ τ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ
ἔκτοσθεν χαλεπῶν ἀχέων οἴκους ἐκάμοντο.

Stob. Wachsm. i, p. 71 Φιλήτα Ἑρμοῦ. 1 fort. ⟨τλήσομαι⟩ Mein. An huc transferendi sunt duo versus ap. Stob. Flor. 95. 15, Hense, v, p. 784 servati?

(1) Χρειὼ πάντ᾽ ἐδίδαξε· τί δ᾽ οὐ χρειὼ κεν ἀνεύροι;
(2) Ὀρθοῦ, καὶ γὰρ μᾶλλον ἐπωδίνουσι μέριμναι.

Vide quae scripsi ad Eratosth. Frag. 16 fin. et Archyt. 3, 4

9

Ἀγαθὴ δ᾽ ἔπι ἤθεσιν αἰδώ.

Choerob. in Theodos. Gramm. Gr. iv, p. 333 Hilg. τὸ αἰδὼς Φιλήτας, ὁ διδάσκαλος Θεοκρίτου, χωρὶς τοῦ σ προηνέγκατο, εἰπών· ἀγαθὴ κτλ. Vid. *Et. M.* Gaisf. 30 ἔπι Bergk: ἐπὶ codd., ex eodem poemate atque fr. 8 sumptum esse videtur

Παίγνια

10

Οὔ μέ τις ἐξ ὀρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
αἱρήσει κλήθρην, αἱρόμενος μακέλην·
ἀλλ᾽ ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας
μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

Stob. Flor. 81. 4; Wachsm. ii, p. 27 Φιλήτα Παιγνίων. Bergk, qui titulum Παίγνια ἢ Ἐπιγράμματα praescripsit, eundem librum ‘carmina miscella continentem’ credit fragmentis 10–13 significari. Sed vid. Wilam. *Hellen. Dicht.* i. 115. Certe fr. 13 Epigramma non est, et brevi Gnomicae Elegiae tribuit Reitzenstein. Vid. 16 n. De codicillis a poeta adhibendis agi censet Wachsm. Carmen cum baculo alneo missum esse censet Maass, *de Tribus Philetae Carm.*, et cum in Paegniis esse dicat Stobaeus, lusum aliquem esse exspectandum: cf. κορύναν δωρύττομαι, Theocr. vii. 43; ‘At

tu sume pedum', Verg. Ecl. v. 88. Ingeniose Reitzenstein, *Epigramm und Skolion*, 179: virginem nescioquam (Bittidem ipsam, Wilam. *Hellen. Dicht.* i. 117) affirmare se non ruricolae, sed poetae, esse nupturam. Confert Alcman. 24 οὐκ εἶς ἀνὴρ ἄγροικος . . . οὐδὲ ποιμὴν | ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν

11

Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαί με τὰ μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαί τ' οὐκέτ' ἐόντος ὁμῶς.

Stob. Flor. 124. 10; Hense, v, p. 1125 Φιλήτα Παιγνίων. 1 με τὰ Jac.: μέγα S M A: μάλα Brunck. Cf. Euphor. 21 2 ὁμῶς] ὅμως Bergk

Ἐπιγράμματα

12

Οὐ κλαίω ξείνων σε, φιλαίτατε· πολλὰ γὰρ ἔγνως
καλά· κακῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

Stob. Flor. 124. 11; Hense, v, p. 1125 Φιλέα Ἐπιγραμμάτων. Philetae dant Brunck et Jac., Philetae Samio Hartung. Μοῖρα cum κακῶν, fr. 3. 3. 2 ἔνειμε Gesn.[1]: νέμει S M A

13

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοί ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
λαιψηρῶν ἀνέμων μοῦνον ὁρᾶν τέμενος.

Stob. Flor. 59. 5; Hense, iv, p. 401 Φιλήτα Ἐπιγραμμάτων. 2 λαιψηρὸν compendiose A: αἰψηρῶν S: αἰψηλῶν M τέμενος] τὸ μένος Valck. *Diatr.*, p. 239 C

Ex incertis

14

Θρήσασθαι πλατάνῳ γραίῃ ὕπο

Athen. v. 192 E Φιλίτας. θρήσασθαι δὲ A: δὲ del. Mus. γραίῃ Bergk, Pohlenz: γαίῃ A: λείῃ anon.: λασίῃ Heinrich coll. *A. P.* xvi. 227. 6 λασίας θάμνῳ ὕπο πλατάνου. Cf. Hermesian. 76 ὑπὸ πλατάνῳ | Βιττίδα μολπάζοντα (Pohlenz)

15

Ap. Schol. Ap. Rhod. iv. 1141 fertur Philetas Telephum scripsisse: ἐν τῷ ἄντρῳ Μάκριδός φησι τὸν γάμον γεγενῆσθαι Μηδείας καὶ Ἰάσονος· Φιλήτας δὲ ἐν Τηλέφῳ ἐν τῇ Ἀλκινόου οἰκίᾳ, ubi ὁ Τηλέφου (nomen patris Philetae, Suid. s. v. Φιλητᾶς) coni. Bach, fort. recte. Philetam patri suo poema dedicasse censet Rohde, *Gr. Rom.* 79; dedicationis exempla dedit Meineke, *An. Al.* 16, sed cf. Scheidweil. *Euphorion*, p. 14

16

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

Athen. ii. 71 A Φιλήτας ὁ Κῷος, et Antig. Caryst. viii. Hesych. s.v. κάκτος· ἄκανθα, ὑφ' ἧς ἐὰν πληγῇ νεβρός, ἀχρεῖα ἴσχει τὰ ὀστᾶ εἰς αὐλούς. 1 νεβρὸς Antig. [Pal.], sed item ζωὴν: νεκρὸς Athen. C E ὤλεσσα E: ὤλεσα C: corr. ex Antig. Aenigma epulare Cleobulinae κνήμη νεβρόγονος, Plut. Conviv. 150 F confert Reitzenstein, qui ad Παίγνια hoc fr. non iniuria refert

17

Λευγαλέος δὲ χιτὼν πεπινωμένος, ἀμφὶ δ' ἀραιῇ
ἰξὺς εἴλυται ῥάμμα μελαγκράνινον.

[Strabo], iii, c. 167 καὶ Φιλήτας γε ἐν Ἑρμηνείᾳ (sic A) Λευγαλέος κτλ. Fort. Ἑρμῇ Jac. Glossema in vocab. μελαγκράνινον e margine in textum illatum esse viderunt Tyrwhitt et Mein. Tituli aenigma nemo adhuc solvit: Ἑρμῇ ἐλεγείᾳ Tyrwhitt, Ἱερομηνίᾳ dedit olim Bergk, Ἑρμείᾳ (dedicationem, *Anal. Alex.* 16), et ἐλεγεῖ α', = ἐλεγειῶν πρώτῃ, Mein. Eadem forma (= Glossarum Interpretatio?) exstat in *Etym. Mag.* 135. 34 κρήνης Γαργαφίης. ἐν τῇ ἑρμῃ (sscr. νια), V b, ubi nonnulli dant τῷ Ἑρμῇ (*sc.* Eratosthenis); vid. ad Eratosth. fr. 11. Hos duo versus Hermae Philetae non possis restituere, quod poema hexametris scriptum est. Asio trib. M. Schmidt, *Mus. Rhen.* vi. 410, et versibus quos servat Athen. iii. 125 B addere vult; sed tempus verbi εἴλυται vetat. Versus describunt 'aut Achaemenidem aliquem vel Philoctetem' non Ulixem, neque Balearium incolarum habitum de quo scribit in loco citato [Strabo] (Mein. *An. Al.* 351). 1 ἀραιῇ ἰξὺς codd. defendit Mein.: ἀραιὴν ἰξὺν Salm., al.: ἀραιὰς ἰξῦς Casaub.: ἀραιῇ ἰξυῖ Bach ἰλεῖται A: εἰλεῖται Vulg.: εἴληται vel εἴλυται Mein. κόμμα codd.: ἅμμα Salm.: ζῶμα Toup; fort. ῥάμμα Mein., sed κόμμα μελ. vertit 'iuncus vimineus'. μελάγκραινον codd.: -κράνινον mavult Mein. potius quam -άνιον

18

Τά οἵ ποτε Κύπρις ἑλοῖσα
μᾶλα Διωνύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

Schol. Theocr. ii. 120 ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν Ἀταλάντην ἐκίνησεν, ὥς φησιν ὁ Φιλήτας. 1 ἑλοῦσα K: corr. Casaub. 2 μῆλα K: μᾶλα alii Διωνύσοιο K (natus error e Theocr. verbo ipso): Διόνυσον cett.: corr. Casaub.

19

Δμωΐδες εἰς ταλάρους λευκὸν ἄγουσιν ἔρι.

[Strab.] viii. 364 παρὰ Φιλήτᾳ δὲ Δμωΐδες κτλ. 'Inter δ et syllabam δες quattuor fere litterae corrosae, sed sec. manu in scheda agglutinata restitutae sunt; simul tamen in marg. add. γρ. δμῶες. In B L δμῶτες, sed in B ιδ sec. manus super τ add.' Kramer

20

Οὐδ' ὕκης ἰχθὺς ἔσχατος ἐξέφυγεν.

Athen. vii. 327 C διὸ καὶ Φιλίταν φάναι· Οὐδ' κτλ.

21

Νήχυτον ὕδωρ

Etym. Mag. 602. 4 Φιλήτας

22

Βουγενέας φάμενος προσεβήσαο μακρὰ μελίσσας

Antig. Caryst. xix ᾧ καὶ φαίνεται Φιλίτας προσέχων, ἱκανῶς ὢν περίεργος· προσαγορεύει οὖν αὐτὰς βουγενεῖς, λέγων Βουγενέας. Φαμενός Bergk: φθάμενος

J. Barnes προσεβήσατο Bach: προσεβώσατο Hartung. Sub fabula Aristaei, Verg. Georg. iv, Maass Orphicum poema Philetae latere credit: *Orph.* Cap. v. 3, p. 295; *De tribus Phil. Carm.*, p. x. Sensus loci anceps

23

Καί κεν Ἀθηναίης δολιχαόρου ἱερὸν ἄστυ

Schol. T Ξ 385, omissis καί κεν, et Philetae nomine; et Φ 179 Φιλήτας καί κ. Ἀ. δολιχαόρου, om. ἱερὸν ἄστυ

24

Νάσσατο δ' ἐν προχοῇσι μελαμπέτροιο Βυρίνης.

Schol. Theocr. vii. 6. Φιλίτος K, sqq. vv. δάσαντο codd.: corr. Heinsius: δάσσατο Kayser: δέξατο et olim δύσατο Bergk μελαμπέτροιο Βυρίνης Heins., Kiessling: σελαμπέτροιο Βουρρίνης codd.: μελαμπέτροιο Βορίνης Heins.: μελαμπέτρου Βουρίνης Hartung, Bergk: μελαμπέτροιο ⏑ — ⏓ | Βουρρίνης Ahrens Βούρινα (Vourina) fons est prope oppidum Coum

Dubia

25

Νισύριοι μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοὶ
ἀνδράσι πὰρ Κῴοισιν, ἐλεύθερον ἆμαρ ἔχοντες,
δούλων δ' οὔτις πάμπαν ἐσέρχεται οὐδ' ἠβαιόν.

Athen. xiv. 639 D Κῷοι δὲ τοὐναντίον δρῶσιν, ὡς ἱστορεῖ Μακαρεὺς ἐν τρίτῳ Κωακῶν· ὅταν γὰρ τῇ Ἥρᾳ θύωσιν, δοῦλοι οὐ παραγίνονται ἐπὶ τὴν εὐωχίαν· διὸ καὶ Φύλαρχον εἰρηκέναι sqq. ub. 1 Νισύριοι Dalecamp., Schweigh.: σουριηι A: nimirum Νι- per lipographiam post εἰρηκέναι excidit. Νίσυρος insula est prope Coum: Ῥειώνῃ, i. e. Iunoni, Mein.: Ἡραίοις Bergk: Νίσῡρος B 676: Νῑσῡρίτιδος *A. P.* ix. 21. 5 2 πὰρ Mein., Κῴοισιν Villebrun., Mein.: πρὸς κείνοισιν A. Cf. Athen. vi. 262 C. Nemo Phylarchus poemata scripsisse traditur; itaque versus Philetae posse tribui censent Kaibel, Bergk; Euphorioni Mein. ἔχοντες] fort. ἄγουσιν Mein.

26

Θοῇ δ' ὑπεδέξατο γαῖα.

Callim. Schneid. Frag. Anon. 94. Cereri posse reddi censet Maass, *de Tribus Philetae Carminibus*, coll. Ov. Met. v. 423 'Icta viam tellus in Tartara fecit', Ovidio a Cerere Philetae mutuato. Non tamen frag. anon. 320 ap. Schneid. ii de Arethusa aut intellegendum aut emendandum ut Philetae ideo tribuatur quod Arethusae mentionem fecerit Ovidius Met. v. 409

27 Aliena

Athen. xv. 678 A haec habet: Φιλήτας δ' οὕτως γράφει· Ἰάκχα, ἐν τῇ Σικυωνίᾳ (*sc.* ἀναγραφῇ Kaib.) στεφάνωμα εὐῶδες·

Ἕστηκ' ἀμφὶ κόμας εὐώδεας ἀγχόθι πατρὸς
καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον,

(ἀμφίκομα A: corr. Schw.) sed verba non ipsius Philetae, sed Philetam in Γλώσσαις Ἀτάκτοις epigrammate Sicyonis usum esse docet Bergk. Philetae trib. Bach

Versus iambici apud Stobaeum Philetae a nonnullis tributi aliorum poetarum sunt: 97. 19, Hense, v, p. 804, et 68. 20, Hense, iv, p. 518 Philemoni tradunt Steph. et Mein.; Philemoni Mein. versus ap. Wachs., vol. ii, p. 27. 3; versus in App. Stob. ad cod. Flor. (Gaisford, vol. iv ad fin., p. 31), Menandro. Hesych. s.v. Σκύζης Philetam memorat, sed verba Philemoni restituit Mein.; M. Schmidt Γλώσσαις Philetae, nomine auctoris omisso, tribuit. Denique Philetae poema nescioquod, 'Omphalen' subesse Ovidii Heroid. ix. 53–60 credit Maass, *Comment. Mythogr.* ii, xii. Τὰ Ναξιακά (Eustath., p. 1885, Eudocia ap. Villoisonium, *Anecd.* i. 424) Philetae recte negat Mein. *An. Al.*, p. 352. πολὺ τρύος ἤλασεν ἔξω, *Etym. M.* 94. 42, quae Philetae tribuit Dilthey, *de Callim. Cydippe*, p. 38, Callimachi esse testatur Methodius: Cod. A *Etym. Gen.*, Reitzenstein, *Geschichte d. griech. Etymologika*, p. 37: Ἀμφιτρύων· ὁ ἥρως. παρὰ τὸ τρύος, ὅ ἐστι πόνος, οἷον Καλλίμαχος Πολὺ τρύος ἤλασεν ἔξω (Call. Schn. *Fr. Anon.* 73) Μεθόδιος

HERMESIANAX

Λεόντιον

1 Lib. I

Δερκόμενος πρὸς κῦμα, μόνη δέ οἱ ἐφλέγετο γλήν.

Herodian. περὶ μον. λεξ. 16. 12 παρὰ τῷ Ἑρμησιάνακτι ἐν Λεοντίου α΄. De Polyphemo. Credit Bach fort. in lib. i narratos esse bubulcorum amores

2

Scholl. ad Theocr. viii. 55, Wendel, Οὐκ ἀνιστορήτως τοῦτο ὁ Θεόκριτός φησι· καὶ Ἑρμησιάναξ γὰρ λέγει τὸν Δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Μενάλκα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' Εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται, οὗτος δὲ ἐπὶ Σικελίας. Fort. e libro primo Leontii; sed vid. Rohdium, *Roman*², 83, n. 1

3

Arg. ad Theocr. ix, Wendel, Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας ὑφίστανται, παρακαλοῦνται δὲ ὑπὸ συννομέως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντᾴσωσιν. Οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκαν τοῦτον ὄντα Σικελὸν ⟨τὰ⟩ ὑπὲρ Μενάλκου Χαλκιδέως, ὅν φησιν Ἑρμησιάναξ ἐρασθῆναι τῆς Κηναίας Εὐίππης καὶ διὰ τὸ μὴ τυγχάνειν αὐτῆς κατακρημνισθῆναι. Fort. e libro primo Leontii; sed vid. Rohdium, sup. Κρηναίας K: Κυρηναίας cett.: Κηναίας Wilam. (Κηναῖον ἄκρον in Euboea est); lectionem cod. K defendit Rohde, 84. In hoc Argumento Scholion ad Theocr. viii. 55 corrigi credit Rohde, recte negat Reitzenst. *Epigr. u. Skol.* 257; nam secundum Schol. Daphnis amavit Menalcam, secundum Argumentum Menalcas amavit Euippen, quae res neque inter se repugnant, et Hermesianactis Musae aptae sunt

4 Lib. II

Antoninus Liberalis, *Metamorphoses*, xxxix, Ἀρκεοφῶν. (Ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ Λεοντίου β΄. Schol. Marg.; cf. fabulam de Iphi et Anaxarete, Ov. Met. xiv. 698 sqq.) Ἀρκεοφῶν ὁ Μιννυρίδου πόλεως μὲν ἦν Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ, γονέων δὲ οὐκ ἐπιφανῶν (ἦσαν γὰρ ἐκ Φοινίκης), χρήμασι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ πλεῖστον ὑπερήνεγκεν. οὗτος ἰδὼν ⟨Ἀρσινόην⟩ τὴν θυγατέρα τὴν Νικοκρέοντος τοῦ Σαλαμινίων βασιλέως ἠράσθη. (2) γένος δ' ἦν τὸ Νικοκρέοντος ἀπὸ Τεύκρου τοῦ ξυνελόντος Ἴλιον Ἀγαμέμνονι, παρ' ὃ καὶ μᾶλλον ὁ Ἀρκεοφῶν ἐφίετο τοῦ γάμου τῆς παιδός, καὶ ὑπέσχετο πλεῖστα παρὰ τοὺς ἄλλους μνηστῆρας ἀποίσειν ἕδνα. Νικοκρέων δ' οὐχ ὑποδέχεται τὸν γάμον κατ' αἰσχύνην γένους τοῦ Ἀρκεοφῶντος, ὅτι αὐτῷ πατέρες ἦσαν Φοίνικες. (3) Ἀρκεοφῶντι δ'

ἀποτυγχανομένῳ πρὸς τὸν γάμον πολὺ χαλεπώτερος ἦν ὁ ἔρως, καὶ νυκτὰς ἐπὶ τὰ οἰκία τῆς Ἀρσινόης ἐφοίτα καὶ διενυκτέρευσε μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ ἔργον οὐδὲν ἐτυγχάνετο, πείθει τροφὸν αὐτῆς καὶ πλεῖστα δῶρα πέμψας ἐπειράθη τῆς παιδός, εἴ πως αὐτῇ δύναιτο κρύφα μιχθῆναι τῶν γονέων. (4) ἡ δὲ παῖς, ἐπεὶ τὸν λόγον ἡ τροφὸς αὐτῇ προσήνεγκε, κατεμήνυσε πρὸς τοὺς γονέας· οἱ δὲ γλῶσσαν ἄκραν καὶ ῥῖνα καὶ δακτύλους ἀποτεμόντες τῆς τροφοῦ καὶ λωβησάμενοι ἀνοίκτως ἐξήλοσαν ἐκ τῶν οἰκείων. καὶ πρὸς τὸ ἔργον ἐνεμέσησεν ἡ θεός. (5) Ἀρκεοφῶν μὲν οὖν καθ' ὑπερβολὴν πάθους καὶ ἀπορίαν τὴν πρὸς τὸν γάμον ἑκὼν ἀποθνῄσκει κατὰ τροφῆς ἔνδειαν· οἱ δὲ πολῖται τὸν θάνατον οἰκτείραντες ἐπένθησαν, ἡμέρᾳ δὲ τρίτῃ τὸ σῶμα προήνεγκαν εἰς ἐμφανὲς οἱ προσήκοντες. (6) και οἱ μὲν ἔμελλον κηδεύσειν, Ἀρσινόη δὲ πρὸς ὕβριν ἐπεθύμησεν ἐκ τῶν οἴκων ἐκκύψασα τὸ σῶμα τὸ τοῦ Ἀρκεοφῶντος κατακαιόμενον ἰδεῖν. καὶ ἡ μὲν ἐθεᾶτο, μισήσασα δὲ τὸ ἦθος Ἀφροδίτη μετέβαλεν αὐτὴν καὶ ἐποίησεν ἐξ ἀνθρώπου λίθον καὶ τοὺς πόδας ἐρρίζωσεν ἐπὶ τὴν γῆν

5

Parthenius, v, Περὶ Λευκίππου. (Ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ Λεοντίῳ. Schol. Marg.) Λεύκιππος δέ, Ξανθίου παῖς, γένος τῶν ἀπὸ Βελλεροφόντου, διαφέρων ἰσχύι μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτόν, ἤσκει τὰ πολεμικά. Διὸ πολὺς ἦν λόγος περὶ αὐτοῦ παρά τε Λυκίοις καὶ τοῖς προσεχέσι τούτοις, ἅτε δὴ ἀγομένοις καὶ πᾶν ὁτιοῦν δυσχερὲς πάσχουσιν. Οὗτος κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης εἰς ἔρωτα ἀφικόμενος τῆς ἀδελφῆς, τέως μὲν ἐκαρτέρει, οἰόμενος ῥᾷστα ἀπαλλάξασθαι τῆς νόσου· ἐπεὶ μέντοι χρόνου διαγενομένου οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον ἐλώφα τὸ πάθος, ἀνακοινοῦται τῇ μητρὶ καὶ πολλὰ καθικέτευε μὴ περιιδεῖν αὐτὸν ἀπολλύμενον· εἰ γὰρ αὐτῷ μὴ συνεργήσειεν, ἀποσφάξειν αὐτὸν ἠπείλει. Τῆς δὲ παραχρῆμα τὴν ἐπιθυμίαν φαμένης τελευτήσειν ῥᾴων ἤδη ἐγέγονει· ἀνακαλεσαμένη δὲ τὴν κόρην συγκατακλίνει τἀδελφῷ, κἀκ τούτου συνῆσαν οὐ μάλα τινὰ δεδοικότες, ἕως τις ἐξαγγέλλει τῷ κατηγγυημένῳ τὴν κόρην μνηστῆρι. Ὁ δὲ τόν τε αὑτοῦ πατέρα παραλαβὼν καί τινας τῶν προσηκόντων πρόσεισι τῷ Ξανθίῳ καὶ τὴν πρᾶξιν καταμηνύει, μὴ δηλῶν τοὔνομα τοῦ Λευκίππου. Ξάνθιος δὲ δυσφορῶν ἐπὶ τοῖς προσηγγελμένοις πολλὴν σπουδὴν ἐτίθετο φωρᾶσαι τὸν φθορέα, καὶ διεκελεύσατο τῷ μηνυτῇ, ὁπότε ἴδοι συνόντας, αὐτῷ δηλῶσαι· τοῦ δὲ ἑτοίμως ὑπακούσαντος καὶ αὐτίκα τὸν πρεσβύτην ἐπαγομένου τῷ θαλάμῳ, ἡ παῖς αἰφνιδίου ψόφου γενηθέντος ἵετο διὰ θυρῶν, οἰομένη λήσεσθαι τὸν ἐπιόντα· καὶ αὐτὴν ὁ πατὴρ ὑπολαβὼν εἶναι τὸν φθορέα πατάξας μαχαίρᾳ καταβάλλει. Τῆς δὲ περιωδύνου γενομένης καὶ ἀνακραγούσης ὁ Λεύκιππος, ἐπαμύνων αὐτῇ καὶ διὰ τὸ ἐκπεπλῆχθαι μὴ προϊδόμενος ὅστις ἦν, κατακτείνει τὸν πατέρα. Δι' ἣν αἰτίαν ἀπολιπὼν τὴν οἰκείαν Θετταλοῖς τοῖς συμβεβηκόσιν εἰς Κρήτην ἡγήσατο, κἀκεῖθεν ἐξελαθεὶς ὑπὸ τῶν προσοίκων εἰς τὴν Ἐφεσίαν ἀφίκετο, ἔνθα χωρίον ᾤκησε τὸ Κρητιναῖον ἐπικληθέν. Τοῦ δὲ Λευκίππου τούτου λέγεται τὴν Μανδρολύτου θυγατέρα Λευκοφρύην ἐρασθεῖσαν προδοῦναι τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις, ὧν ἐτύγχανεν ἡγούμενος ὁ Λεύκιππος, ἑλομένων αὐτὸν κατὰ θεοπρόπιον τῶν δεκατευθέντων ἐκ Φερῶν ὑπ' Ἀδμήτου. Num e lib. ii Leontii sit incertum. Arcis cuiusdam proditio narrata est ut in fr. 6

6

Parthenius, xxii, Περὶ Νανίδος. (Ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρμησιάνακτι. Schol. Marg.) Ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἁλῶναι προδούσης τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἅλωσιν τῆς πόλεως προὔβαινεν, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν τοῦ Κροίσου διαλύσειεν αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην ἔχει λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους Περσῶν ἕξει γυναῖκα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυράτητα τοῦ χωρίου εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γενομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν. Num e lib. ii Leontii sit incertum, sed Ruhnkenio de Persicis (cf. fr. 12) cogitanti adversatur fort. recte Rohde

7 Lib. III

Οἵην μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο
Ἀργιόπην Θρῇσσαν στειλάμενος κιθάρην
Ἀιδόθεν· ἔπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπειθέα χῶρον,
ἔνθα Χάρων κοινὴν ἕλκεται εἰς ἄκατον
ψυχὰς οἰχομένων, λίμνῃ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀΰτεῖ
ῥεῦμα διὲκ μεγάλων ῥυομένη δονάκων.
Ἀλλ' ἔτλη παρὰ κῦμα μονόζωστος κιθαρίζων
Ὀρφεύς, παντοίους δ' ἐξανέπεισε θεούς,
Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ὑπ' ὀφρύσι μειδήσαντα·
ἠδὲ καὶ αἰνοτάτου βλέμμ' ὑπέμεινε κυνός,
ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα
σκληρόν, τριστοίχοις δεῖμα φέρον κεφαλαῖς.
Ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας
Ἀργιόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.
Οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης ἀγέραστον ἔθηκε
Μουσαῖος Χαρίτων ἤρανος Ἀντιόπην,
ἥ τε πολὺν μύστῃσιν Ἐλευσῖνος παρὰ πέζαν
εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,
Ῥάριον ὀργειῶνα νόμῳ διαπομπεύουσα
Δημήτρᾳ· γνωστὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδῃ.
Φημὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον
Ἡσίοδον πάσης ἤρανον ἱστορίης
Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἐρῶνθ' Ἑλικωνίδα κώμην·
ἔνθεν ὅ γ' Ἠοίην μνώμενος Ἀσκραϊκὴν
πόλλ' ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους
ὕμνων, ἐκ πρώτης παιδὸς ἀνερχόμενος.
Αὐτὸς δ' οὗτος ἀοιδός, ὃν ἐκ Διὸς αἶσα φυλάσσει
ἥδιστον πάντων δαίμονα μουσοπόλων
λεπτὴν ἧς Ἰθάκην ἐνετείνατο θεῖος Ὅμηρος
ᾠδῇσιν πινυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης,
ἣν διὰ πολλὰ παθὼν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσον,
πολλὸν ἀπ' εὐρείης λειπόμενος πατρίδος·
ἔκλεε δ' Ἰκαρίου τε γένος καὶ δῆμον Ἀμύκλου
καὶ Σπάρτην, ἰδίων ἁπτόμενος παθέων.

Μίμνερμος δέ, τὸν ἡδὺν ὃς εὕρετο πολλὸν ἀνατλὰς
ἦχον καὶ μαλακοῦ πνεῦμα τὸ πενταμέτρου,
καίετο μὲν Ναννοῦς, πολιῷ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ
κημωθεὶς κώμους εἶχε σὺν Ἐξαμύῃ,
ἤχθεε δ' Ἑρμόβιον τὸν ἀεὶ βαρὺν ἠδὲ Φερεκλῆν
ἐχθρόν, μισήσας οἷ' ἀνέπεμψεν ἔπη.
Λυδῆς δ' Ἀντίμαχος Λυδηίδος ἐκ μὲν ἔρωτος
πληγεὶς Πακτωλοῦ ῥεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ·
†δαρδανη δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαῖαν
κλαίων, αιζαον † δ' ἦλθεν ἀποπρολιπὼν
ἄκρην ἐς Κολοφῶνα, γόων δ' ἐνεπλήσατο βίβλους
ἱράς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου.
Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνεδέξατο κώμους
Σαπφοῦς φορμίζων ἱμερόεντα πόθον,
γιγνώσκεις· ὁ δ' ἀοιδὸς ἀηδόνος ἠράσαθ', ὕμνων
Τήϊον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίῃ.
Καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφημίλλητ' Ἀνακρείων
στελλομένην πολλαῖς ἄμμιγα Λεσβιάσιν·
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμον, ἄλλοτε δ' αὐτὴν
οἰνηρῇ δειρῇ κεκλιμένην πατρίδα
Λέσβον ἐς εὔοινον· τὸ δὲ Μύσιον εἴσιδε Λεκτὸν
πολλάκις Αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρας.
Ἀτθὶς δ' οἷα μέλισσα πολυπρήωνα Κολωνὸν
λείπουσ' ἐν τραγικαῖς ᾖδε χοροστασίαις
Βάκχον καὶ τὸν Ἔρωτα Θεωρίδος . . .
. . . . Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ.
Φημὶ δὲ κἀκεῖνον τὸν ἀεὶ πεφυλαγμένον ἄνδρα
καὶ πάντων μῖσος κτώμενον ἐκ †συνοχῶν
πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῖο τυπέντα
τόξου νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας·
ἀλλὰ Μακηδονίης πάσας κατενίσατο λαύρας
† αιγειων, μέθεπεν δ' Ἀρχέλεω ταμίην,
εἰσόκε ⟨δὴ⟩ δαίμων Εὐριπίδῃ εὕρετ' ὄλεθρον
Ἀρριβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.

Ἄνδρα δὲ τὸν Κυθέρηθεν, ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι
    Βάκχου καὶ λωτοῦ πιστότατον ταμίην
Μοῦσαι παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεὶς
    Ὀρτυγίῃ ταύτης ἦλθε διὰ πτόλεως
γιγνώσκεις, ἀΐουσα μέγαν πόθον ὃν Γαλατείῃ
    αὐτοῖς μηλείοις θήκαθ' ὑπὸ προγόνοις.
Οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδόν, ὃν Εὐρυπύλου πολιῆται
    Κῷοι χάλκειον στῆσαν ὑπὸ πλατάνῳ
Βιττίδα μολπάζοντα θοήν, περὶ πάντα Φιλίταν
    ῥήματα καὶ πᾶσαν τρυόμενον λαλιήν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ὁπόσοι σκληρὸν βίον ἐστήσαντο
    ἀνθρώπων, σκοτίην μαιόμενοι σοφίην,
οὓς αὐτὴ περὶ πυκνὰ λόγοις ἐσφίγξατο μῆτις,
    καὶ δεινὴ μύθων κῆδος ἔχουσ' ἀρετή,
οὐδ' οἵδ' αἰνὸν ἔρωτος ἀπεστρέψαντο κυδοιμὸν
    μαινομένου, δεινὸν δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον.
Οἵη μὲν Σάμιον μανίη κατέδησε Θεανοῦς
    Πυθαγόρην, ἑλίκων κομψὰ γεωμετρίης
εὑρόμενον, καὶ κύκλον ὅσον περιβάλλεται αἰθὴρ
    βαιῇ ἐνὶ σφαίρῃ πάντ' ἀποπλασσάμενον.
Οἵῳ δ' ἐχλίηνεν ὃν ἔξοχον ἔχρη Ἀπόλλων
    ἀνθρώπων εἶναι Σωκράτη ἐν σοφίῃ,
Κύπρις μηνίουσα πυρὸς μένει· ἐκ δὲ βαθείης
    ψυχῆς κουφοτέρας ἐξεπόνησ' ἀνίας,
οἰκί' ἐς Ἀσπασίης πωλεύμενος· οὐδέ τι τέκμαρ
    εὗρε, λόγων πολλὰς εὑρόμενος διόδους.
Ἄνδρα ⟨δὲ⟩ Κυρηναῖον ἔσω πόθος ἔσπασεν Ἰσθμοῦ
    δεινός, ὅτ' Ἀπιδανῆς Λαΐδος ἠράσατο
ὀξὺς Ἀρίστιππος, πάσας δ' ἠνήνατο λέσχας
    φεύγων, †ουδαμενον εξεφορησεβιωι.

Athen. xiii. 597 B παρέλιπον δὲ καὶ . . . τὴν Ἑρμησιάνακτος τοῦ Κολοφωνίου Λεόντιον· ἀπὸ γὰρ ταύτης ἐρωμένης αὐτῷ γενομένης ἔγραψεν ἐλεγειακὰ τρία βιβλία, ὧν ἐν τῷ τρίτῳ κατάλογον ποιεῖται ἐρωτικῶν, οὑτωσί πως λέγων Οἵην κτλ. Saepissime in A accentus et spiritus notae desunt. Emendationes selegi, collegit Giarratano. De cod. A Athenaei et apographis vid. Kaibel. *Athen.* vol. i, Praef. viii sqq. 1 Οιαγροις A: corr. Musurus 2 Ἀργιόπην Zoega, al., vid. Pape-Bensel.: Ἀγριόπην A 3 ἀπευθέα Hermann: ἀπεχθέα

Haupt: ἀηδέα Osann. Nihil mutandum; ἀπειθής = Ἀΐδης ἀμείλιχος, I 158; 'non exorato stant adamante viae', Prop. iv. 11. 4 4 κοινὴν Lennep ('torvi publica cumba senis', Prop. iii. 18. 24): ακοην A: ἀκέων Bothe: ἀόκνην Herm.: κοίλην Toup: κυανῆν Meineke; olim scripsi ῥαπτὴν 'sutilem' 5, 6 λιμνηι et ρυομενη (quod correxi) A: λίμνη Mus.: λίμνης et ῥυομένης Ruhnken: χευομένης Bailey: συρομένη Herm.: ῥειομένης Jurenka αὐτεῖ de Charone intellegendum est; cf. Υ 50 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὔτει, Apoll. Rhod. iv. 1337 ἑτάρους ἐπὶ μακρὸν ἀΰτει 7 ἀλλ'] πόλλ' Kaibel coll. 25, 31, 35 μονόζωστον A: corr. Ruhnk. 8 ἀνταίους Valck.: πομπαίους Ruhnk. Sed παντοίους respicit ad μονόζωστος, et ad numinum inferorum formas varias; velut Cocytum fluvium deum esse finxit Hermesianax, exemplo Stygis Hesiodeae ἐξεπάεισε Ruhnk., sed augmentum aor. i. Hermesianax non omittit 9 ἐπ' ὀφρύσι μηδείσαντα A: μειδήσαντα Musur. Pal.: ὑπ' Ruhnken, Harberton, Agar, qui (vid. *Class. Rev.* 31, 120) confert Hymn. Hom. Dem. 358, et Apoll. Rhod. iii. 1024 ἱμέροεν φαιδρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες: ἐπ' ὀ. μηνίσαντα Kaib., ἀνέθιστον ἐπ' ὀφρύσιν οἰδήσαντα de Cocyti flumine languido Herm.: ἀμειδήτῳ Ἀΐδῃ, Theodoridas, *A. P.* vii. 439. 4 10 ἠδὲ] εἶδε Herm. 11 Cf. Nic. Ther. 227 αὐτὰρ ἐνωπῆς γλήνεα φοινίσσει τεθοωμένος 12 φερων A: corr Ruhnk. 13 ἀοιδιάων] λυδιαων A: corr. Mus. 16 ἤρανος] ηραν· ος A: corr. Mus. 17 πολὺν μύστῃσιν] πολυμνηστηισιν A: corr. Blomfield 19 ὀργειῶνα νόμῳ] οργιωνανεμωι A: corr. Blomfield διαπομπεύουσα scripsi: διαποιπνωιουσα A: διαποιπνύουσα Mus.: alii alia; πομπεύουσα Harberton: cf. *I. G.* ii. 5, 477 c συνετέλεσεν δὲ καὶ τὴν τῶν Καλαμαίων θυσίαν καὶ τὴν πομπὴν ἔστειλεν κατὰ τὰ πάτρια μετὰ τοῦ ἱεροφάντου καὶ τῶν ἱερειῶν 20 Δημητρα A: corr. Hermann. 21 Editores qui non intellegebant Βοιωτὸν cum Ἡσίοδον, non cum μέλαθρον, esse coniunctum Βοιωτὸν sollicitaverunt μελαθραν A: corr. Mus. 23 ἐρῶνθ' Riegler: εχων A: ἕκονθ' Dalecamp. Bene admonuit Ellenberger Hesiodei itineris causam Hermesianactem ipsum finxisse (φημὶ δὲ καὶ B.), Eoeae amorem; ut itinera propter amorem facta Homero, Antimacho, ceteris, tribuit 25 πάσας] πείσας Headlam γόων Mein.: ἐλέγων Anon. Londin.: λόγων = καταλόγων Kaib. 26 ὕμνων A: corr. Wilam. Pausam hoc loco amat Hermes., cf. 8, 12, 46, 40, 98 ἀναρχόμενος Canter, ἀπ- Ilgen, ἐν- Emperius 28 μουσόπολον A: corr. Mus. Hoc ordine verborum gaudere Hermes. plurimis exemplis confirmat Bergk 29 ἧς Kaib.: δ' εἰς A: δ' del. Diels ἐνετείνατο Kaibel: ἀνετείνετο A: ἐνετείνετο Bergk 31 εἰσενάσσατο A: corr. Mus. 32 λιπόμενος A: corr. Mus. 33 ἔκλαιε A: corr. Bergk Ἰκάρου A: corr. Herm. Ἰκαρίου γένος spectare ad Odysseam, δῆμον Ἀμύκλου καὶ Σπάρτην ad Iliadem docet Giarratano 36 πνεῦμα τὸ Dalecamp: al.: πνεῦμ' ἀπὸ A 37 πολλιωι A: corr. Herm. 'πολλιωι A; i.e. πολίῳ correctum ex πολλῷ' (Kaib.), cf. n. ad 39 38 κνημωθεὶς A: corr. Herm. εἶχε σὺν Ἐξαμύῃ] σιχεσυνεξαμύη A: εἶχε Schweigh.: alii alia, quibus nomen Ἐξαμύῃ displicet: at Thaletis patri nomen erat; cf. Cheramues, num. 686, Salle Grecque Musaei Louvr., Naxius, G. Dickins, *Catalog. Mus. Acropol.*, p. 151; Παναμύης, in Dittenb. *Syll.*[3] 45. 12 et *Ath. Mitt.* xxxv. 157, Halicarnassenses. Nomen ad tibiam spectare sex foraminibus instructam (ἕξ, μύειν) intellegit Ellis 39 ηδ'ηχθεε A: ηδ del. Musur.: δήχθη Herm.: ἤχθετο Mein.: ἤρεθε Wilam.: ὤχθεε Ludwich: ἤκαχε Bailey, Ellis ἠδὲ Casaub.: οὐδὲ A: 'non ἠδέ (*sc.* in initio versus) tanquam correcturam (*sc.* vocabuli οὐδέ) in versum irrepsisse, sed duplicem in archetypo lectionem esse credo; quae quandoque apparet, non solet alteram seligere codicis A scriba, sed utramque iuxta positam transcribere' (Kaib. Athen. Praef. x) Φερεκλῆν Dind.: Φερέκλην A 40 μισήσας οἵ ἀνέπεμψεν Herm.: μισήσας τ' οιαν ἔπεμψεν A: τοιανδεπεμψεν B: τοιαδεπεμψεν Pal.: τοί' vel οἵ ἀνέπεμψεν Ellis: οἵ ἀνέπεμψαν Bergk: μισήσανθ', *sc.* dualem, olim scripsi 41 λυσηίδος A: corr. Ruhnk., cf. Asclepiad. *Anth. Pal.* ix. 63 Λυδὴ καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα 43, 44 corrupti. δαρδάνη AB:

περδάνῃ Pal.: Δαρδανίῃ Dalecamp: λάρνακί νιν δὲ Ruhnk.: ἀδρανίῃ Kaibel; verbum e Σάρδεις tractum dederunt alii, velut Σαρδιακὴν Mein., -ανὴν Herm. 44 καλλιων αἴζαον διηλθεν A: κλαίων αἰάζων τ' Ilgen δ' ἦλθεν Casaub. Nomen loci latere suspicati sunt edd. velut καλλίναον Ξάνθον Paldamus; Αἰζάνιον Bergk (sed ᾱ producitur); Ἀζειῶν Harberton, cf. Steph. Byz. s.v. Ἀζειῶται· ἔθνος τῆς Τρῳάδος, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς περὶ Λυδίαν λέγει· ἔοικε δὲ τὸ πρωτότυπον Ἄζεια εἶναι· λέγεται δὲ καὶ Ἀζειοί. In tributorum catalogis Ἀζειοί et Ἀζειῆς dicuntur 45 ἄκρον ἐς A: ἄκραν Pal.: ἄκρον ἔσω Mein.: ἄκων Schweigh.: fort. ἄκτιον Kaibel: ἄκρην Herm.; an μακρὴν, vel εἰς ἐρατὴν? cf. Mimn. ix. 3 εἰς ἐρατὴν Κολοφῶνα. Sed cum Κολοφών collem significet, congruit ἄκρην ἐλέγων Hecker 46 ἱεράς A: corr. Mus.: γηράς Mein.; cf. Plut. Consol. ad Apoll. 106 B ἐχρήσατο δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀγωγῇ καὶ Ἀντίμαχος ὁ ποιητής· ἀποθανούσης γὰρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λυδῆς, πρὸς ἣν φιλοστόργως εἶχε, παραμύθιον τῆς λύπης αὐτῷ ἐποίησε τὴν ἐλεγείαν τὴν καλουμένην Λυδήν, ἐξαριθμησάμενος τὰς ἡρωικὰς (fort. ἐρωτικὰς Hecker) συμφοράς, τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς ἐλάττω τὴν ἑαυτοῦ ποιῶν λύπην 47 cf. Alc. 56 δέξαι με κωμάζοντα, Pind. Ol. iv. 8. Possis scribere πόσοις ἀνεδήσατο κώμοις, 'quot comissationibus caput redimiverit', cf. Pind. N. xi. 36 κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν 49 ὑμνῶν A: corr. Pal. et Mus. Temporum ordinem Hermes. non servavit; cf. Athen. xiii. 599 C ἐν τούτοις ὁ Ἑρμησιάναξ σφάλλεται συγχρονεῖν οἰόμενος Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέοντα, τὸν μὲν κατὰ Κῦρον καὶ Πολυκράτην γενόμενον, τὴν δὲ κατ' Ἀλυάττην τὸν Κροίσου πατέρα. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς (fr. 10 Koepke) καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπ' Ἀνακρέοντος τάδε (fr. 14 Bergk[4])·

Σφαίρῃ δεῦτέ με πορφυρέῃ | βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως | νήνι ποικιλοσαμβάλῳ | συμπαίζειν προκαλεῖται. | Ἡ δ' (ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου | Λέσβου) τὴν μὲν ἐμὴν κόμην | (λευκὴ γάρ) καταμέμφεται, | πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

Καὶ τὴν Σαπφὼ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν (fr. 26)·

κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
  πρέσβυς ἀγαυός.

Ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφοῦς τοῦτο τὸ ᾆσμα, παντί που δῆλον. Ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι παίζειν τὸν Ἑρμησιάνακτα περὶ τούτου τοῦ ἔρωτος. Καὶ γὰρ Δίφιλος ὁ κωμῳδοποιὸς πεποίηκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι (ii. 564 K) Σαπφοῦς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἱππώνακτα. Lusisse poetam in verbis ἀηδών et ἀοιδός censent Ellenberger et Fraenkel; fort. cf. Hes. Op. 203, 208 51 ἐφημίλλητ' Ἀνακρείων scripsi: εφωμιλησανακρεων A: ἐφωμίλησ' Ἀνακρείων Mus.: Ἀνακρείων ἐφίλησεν et ἐφωμίλησεν Ἀνακρέων dubitanter Herm., sed hoc verbum cum dativo non construitur: ἐφημιλλήσατ' Ἀνακρέων Bergk 52 τελλομένην, velut lunam inter sidera, Hartung Λαισβιασιν A: corr. Mus. 54 οἰνηρῇ δειρῇ Kaibel: οἰνηρὴν δοῦριν A οὔρει Emperius: δειρῇ Bergk 55 εὔυμνον Paldamus: εὔοικον Mein., cf. εὐκτίτου Λέσβου, Anacr. 14. 5 Μύσιον Wensch: μυριον A: νυ ῥίον Ludwich: ὁμούριον Herm. λέκτρον A: corr. Herm. 57 Ἀτθὶς] αὖθις A: corr. Ruhnk. πολυπριωνα κοδώνην A: corr. Ruhnk. 58 χοροστασίας A: corr. Mus., vid. not. prox. 59, 60 ἔρωτ' ἀγειραιθειαρειδος inde hiatum A: Θεωρίδος latere agnovit Lennep, coll. Ath. xiii. 592 A Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδοποιὸς ἤδη γέρων ὢν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας ... τῆς δὲ Θεωρίδος μνημονεύει λέγων ἔν τινι στασίμῳ οὕτως (Fr. 765 Pearson)· Φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς ἐγέραιρε Θεωρίδος Burges Mein., sed displicet caesura: γήρᾳ latere videtur. Sed fabulam de Theoride commenticiam famosamque esse suspicatur Pearson, qui [γὰρ ἡ] seclusit, et verba ad Theoridem ilocaliter relata esse censet 62 ἐκ συνοχῶν corruptum: σπανίων ἐκ συνόδων Herm., αἰσχρολογῶν Jacobs, et ἐξ ὀνύχων, ἐξ ὑλακῶν 'propter linguam latrantem' Headlam 66 αἰγείων A, parti-

cipium latere suspicatur Kaibel: ἀργεύων Headlam. Nomen muliebre dedere edd., velut Αἰγειώ, Αἰγειρώ, Ἀργειώ, Mein.: Αἰγαίαν μεθέπων Hartung: Αἰγάων Bergk (Αἰγαί urbs Macedoniae) μέθεπε δ' A: μέθεπεν δ' Mus. ἀρχελαωι A: corr. Mus. 67 δὴ add. Schweigh.: om. A: τοι Mus.: καὶ Harberton: σοι Bergk Εὐριπίδη Schweigh. Mus., Harberton: Εὐριπίδη A, Bergk, sed praeter Leontium neminem adloquitur Hermes 68 Ἀρριδίου vel Ἀρριβίου Headlam: ἀμφὶ βίου A: Ἀμφιβίου Herm.: ἀμφὶ δρίος Harberton ἀντιάσαντα A: corr. Mus. Cf. Satyrum, Vit. Eurip., *Oxyrh. Pap.* ix, no. 1176, col. xx, Supplementum Eurip., Arnim, ὁ μὲν Εὐριπίδης ἔτυχεν ἀπωτέρω τῆς πόλεως ἐν ἄλσει τινὶ καθ' αὑτὸν ἐρημαζόμενος, inde de canibus narratur. Singula ab aliis varie narrantur (vid. Γένος Εὐριπίδου, Schwartz, Schol. Eurip., Suid. s. v. Εὐριπίδης, Aul. Gell. xv. 20, Adaeum in *Anth. Pal.* vii. 51), velut Suid. Lysimachum canum regiorum magistrum, Paroemiographi s. vv. Προμέρου κύνες Promerum servum Archelai canes immisisse narrant; propter odium ἔκ τινων διαβολῶν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην conceptum; Suidas, ὑπ' ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνος καὶ Κρατεύα τοῦ Θετταλοῦ ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ, πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην τοὔνομα Λυσίμαχον δέκα μνῶν ἀγορασθέντα τοὺς βασιλέως οὓς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφεῖναι αὐτῷ. Οἱ δὲ ἱστόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι πορευόμενον ἀωρὶ πρὸς Κρατερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας· οἱ δὲ πρὸς γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσίου: Aul. Gell. 'canibus ab aemulo quodam immissis' 69, 71 ἀνεθρέψαντο A: corr. Herm. τιθῆναι non cum Βάκχου, sed cum Μοῦσαι constr., et παιδευθέντα cum ταμίην; nolim igitur Μούσαις παιδευθέντα Emperii, et παίδευσάν τε Kaibelii et τὸν λωτοῦ π. τ. Meinekii propter omissum augmentum, vid. n. ad v. 8 βακχείου Harb. 72 Ὀρτυγίῃ couat: ὠρυγῇ A (quod clamore [aut civium aut Dionysii] perculsum significare volunt edd.). Ita Orige corruptum esse ex Ortygi(a)e in codd. Propert. iii. 22. 15 docet Bergk. 'In palatio Dionysii Ortygiae Syracusanae' interpretor. Ὀρτυγίην Bergk, *sc.* Ephesum, narrante Suida Philoxenum illic obiisse. ταύτης διὰ πτόλεως, Colophonis: πτόλιος Mein. 73 γιγνώσκει καὶ οὖσαν A: γιγνώσκεις Dalecamp ἀΐουσα Ruhnk. Γαλατείης A: corr. Weston: nimirum Polyphemus pavit oves, non Galatea 74 μηλίοις A: corr. Heringa oves Galateam voce celebrant, ut Varum myricae, Verg. Ecl. vi. 10; cf. Ar. Plut. 292 sqq. πρόγονοι dicuntur ut in ι 221 χωρὶς μὲν πρόγονοι 75 τὸν A: corr. Casaub. 76 χάλκειον Κῴῃ Wilam. θῆκαν A, sed θῆκαν ὑπὸ post θῆκαθ' ὑπό, 74, suspicionem movet; scribendum esse στῆσαν recte monent Hecker et Meineke; ἱστάναι χαλκοῦν et sim. Graeci dicunt, non τιθέναι. Confert Bergk ipsius Philetae verba ap. Ath. v. 192 E, frag. 14 sup., θρήσασθαι πλατάνῳ γ(ρ)αίῃ ὕπο 77 Βαττίδα Scal. 78 τρυόμενον Herm.: ῥυόμενον A, quod cum περί (tmesi) servat Ellenberger, de glossis interpretatus quas collegit et illustravit Philetas; cf. Athen. ix. 401 E κινδυνεύεις διὰ ταύτας τὰς φροντίδας (sc. εἰ ἡ χρῆσις μὴ εἴη τῶν ὀνομάτων παλαιά) ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλίτας ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. Ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

> Ξεῖνε, Φιλίτας εἰμί· λόγων δ' ὁ ψευδόμενός με
> ὤλεσε, καὶ νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι,

cf. Ath. xii. 552 B 79 ἐκτήσαντο Porson: ἐκτίσσαντο Bergk, sed cf. Hdt. ii. 35 ἐστήσαντο ἤθεά τε καὶ νόμους 80 σκοτίην Heinrich, coll. Luc. Bis Accus. 16 ῥημάτια σκότια καὶ πολλῆς φροντίδος ἀνάμεστα: σκολιὴν A: error e v. 63 ortus est 81 αὐτὴ] λιτὴ vel λεπτὴ Mein.: αὔη Herm. πυκνὰ Porson: πικρὰ A λύγοις Bergk. Stoicorum sunt *laquei*, Cic. de Or. i. 43; Tusc. v. 76; *plagae* Chrysippi, Cic. Fat. 7, Acad. ii. 147 82 καὶ δεινὴ A: καίπεινὴ Harberton κῆδος A: κῦδος Pal., cf. κυδίστην ἀρετὴν Theogn. 904: κῦρος Hecker, 'fabulis confirmata'. Cf. Prodici fabulam Xen. Mem. ii. 1,

et Hesiodi Apologum, Op. 285, Simon. 58, Sil. Ital. xv. 20 sqq., Qu. Smyrn. v. 50 sqq., xiv. 195 sqq., quae in Cebet. Tab. 1 *μῦθοι* vocantur 83 *οὐδ' οἶδ' αἰνὸν* Weston : *ουδοιδενον* A : *οὐδ' οἳ δεινὸν* Mus. : *οὐδ' οἳ κεῖνον* Bergk 84 *μαινομένου* Anon. Londin. : *φαινόμενον* A : *φθανόμενοι* Herm. 86 *καμψὰ* Heinrich 87 *εὑράμενον* A : corr. Mus. 88 *βαιῇ* Mus. : *βιης* A : *γαίης*, i. e. *ὅσον κ. γαίης* Kaibel *ἐνὶ* Dindorf : *ἐν* A *ἀποπλασσάμενον* scripsi, idem Harberton : *ἀποτασσόμενον* A : *ἀπομαξάμενον* Kaibel 89 *οιωιδεχλειημενον* A, explicuit Heringa post Mus. *εξοχονεχρηνπολλων* expl. Porson 90 *δανθρωπων* A : corr. Porson *σοφηι* A : corr. Mus. 92 *ἐξεπόνησεν ἀνίας* A : corr. Mus. : *ἐξεσόβησ'* vel *ἐξεκόρησ' ἀ.* Ilgen : *ἐξεποίησ' ἀ.* Bergk : *ἐξεφόρησ' ἀ.* Ruhnk. 94 *λόγῳ* A : corr. Heringa, Ruhnk. *εὑράμενος* A : corr. Dind. 95 *δὲ* ins. Hermann qui et *ἔσω* scripsit : *εἴσω* A 96 *δεινὸν* A : corr. Ruhnk. *ἀπιδανῆς* A; quod recte interpretatus est Harberton 'Peloponnesiacam', coll. *'Απιδανῆας* Rhi. 13. 3. Arcad. *ἐπιτομὴ τῆς καθολ. προσῳδίας* p. 73. 16 (M. Schmidt) quae inter vocabula in *-ανος* exeuntia nomina et adiect. enumerat, interpretatione non addita *ἀπιδανός* dat; post quae Lentz, Herodian. i. 179, addit e Steph. Byz., p. 105, 6 M *ποταμὸς τῆς Τρῳάδος ἐκβάλλων εἰς τὴν ἑσπέριον θάλασσαν* : *ἠπεδανῆς* Burges : *ἀπιθάνης* Herm. coll. Athen. xiii. 570 BC, 585 D 98 corruptus versus. *οὐδὲ μένων* Dobree : *οὐδαμινὴν* Schweigh. *ἐξ 'Εφύρης ἐβίω* Pors. : *εὐλιμένων ἐξ 'Εφύρης ὁρίων* Herm., coll. Athen. xiii. 588 E *'Αρίστιππος δὲ κατ' ἔτος δύο μῆνας συνδιημέρευεν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ τοῖς Ποσειδωνίοις* : *οὐδαμινόν τ' ἐξεφόρησε βίον* Harberton. Fort. in *ουδαμενον* latet glossema *εὐδαιμονῶν* : *ἡδυπαθεῖ δ' ἐξετρύφησε βίῳ* olim scripsi; cf. Athen. xiii. 544 D *διέτριβεν δ' ὁ 'Αρίστιππος τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν*

Poetae, 1–78

1–14. Orpheus.

. . . Qualis erat Argiope, quam carus Oeagri filius, Thracia instructus cithara, ex Orco reduxit. Terram diram et inexorabilem advectus est, ubi Charon defunctorum animas in publicam cumbam compellit, et in margine lacus flumen per magna harundineta trahentis vocem procul intendit. Tamen Orpheus ad undam solus secum iter faciens citharam pulsare ausus, omnigenos flexit deos, et Cocytum sub superciliis ridentem, atque adeo canis horrendi aspectum tulit, vocem et obtutum trucem tanquam igni acuentis, et tribus capitibus formidinem intentantis. Inde canendo magnis regibus persuasit ut Argiope spiritum dulcis vitae reciperet.

15–20. Musaeus.

At neque Musaeus, Lunae filius, Gratiarum antistes, Antiopen inhonoratam reliquit, quae ad Eleusinis oram multos arcanorum oraculorum laetos clamores mystis edebat, dum per Rarium in Cereris honorem sacerdotem deducit: celebrata est Antiope etiam in Orco.

21–26. Hesiodus.

Etiam Boeotum Hesiodum omnis doctrinae custodem affirmo relicta domo Helicona, Ascraeorum vicum, advenisse amantem, unde Eoeam Ascraeam ambiens, multa perpessus, omnes Catalogorum libros conscripsit, dum a puella 'principium' puellae 'desinit'.

27–34. Homerus.

Ipse vero cantor divinus ille Homerus, quem poetarum omnium deum suavissimum sors Iovis protegit, Penelopes prudentis gratia, quam propter multa perpessus insulam exiguam incoluit, longe a patria spatiosa remotus, et Icarii Amyclaeque gentem et Spartam celebravit, sua mala memorans.

35–40. Mimnermus.

Mimnermus autem qui multa perpessus suavem sonum spiritumque pentametro elicuit, Nannus amore ardebat, et senilis calami capistro vinctus, cum Examye saepe comissabatur, et Hermobium semper gravem vexavit et Phereclem inimicum quod tales versus redderet perosus.

41–46. Antimachus.

Antimachus autem Lydae Lydiae amore percussus Pactoli fluvii flumen adiit et . . . mortuam sub arida terra lamentans posuit, et relicta . . ., altam Colophonem petiit, et ab omni labore requiescens libros sacros lamentis complevit.

47–50. Alcaeus.

Porro quotiens Alcaeus Lesbius convivatus sit, dum amabile Sapphus desiderium canit, nosti; lusciniam autem cantor ita amabat, ut virum Teium carminum disertia vexaret.

51–56. Anacreon.

Namque illi mellitus Anacreon illi multis cum Lesbiis incedenti cum aemulatione adspiravit, et relicta modo Samo, modo patria ipsa, dorso vitifero supina, Lesbum vini feracem petebat.

57–60. Sophocles.

Scis autem quomodo Apis Attica tumuloso Colono relicto Bacchum et Theoridis amorem in tragicis canticis cecinerit, (?) quem Iuppiter Sophocli seni dedit.

61–68. Euripides.

Dico autem et virum illum semper cautum et propter . . . odium apud omnes mulieres consecutum, curvo percussum Cupidinis arcu nocturnos dolores non posuisse, sed Macedoniae omnes angiportus . . . Archelai cellariam sectatus oberravit, donec Euripidi invisis canibus Arrhibii occurrenti deus exitium repperit.

69–74. Philoxenus.

Virum quoque e Cytheris oriundum, quem altrices Musae fidissimum Bacchi et tibiae esse custodem doctum (*sc.* Dithyrambographum) nutrierunt, Philoxenum, nosti quo pacto Ortygiae perculsus per hanc urbem iverit; namque ingens desiderium audiisti quod ipsis primogenitis agnis Galatea subiecit.

75–78. Philetas.

Porro cantorem illum nosti, quem Eurypyli cives Coi aeneum sub platano posuerunt, Philetam, Bittidem alacrem canentem, et propter vocabula omnemque sermonem emorientem.

Philosophi. 79–98.

Porro quicunque mortalium Sapientiam obscuram scrutati durae vitae rationem instituere, quos ipsa Sollertia in discriminum tenuitatibus, et fabulosa Virtus, severa et sollicita, astrinxit, ne hi quidem dirum insani Amoris tumultum aversati sunt, sed colla gravi aurigae submisere.

85–90. Pythagoras.

Qualis Theanus furor Pythagoram Samium devinxit, qui spirarum geometricarum concinnitates invenit, et quantum orbem Aether mundo circumdet, in exigua sphaera totum effinxit;

91–94. Socrates.

Et quali ignis vementia Cypris irata Socratem calefecit, quem hominum principem in sapientia esse Apollo respondit. In domo Aspasiae versatus e profundo animo curas leviores egessit; neque vero se amore expediit, quamquam multos disceptationum exitus invenerat.

95–98. Aristippus.

Virum autem Cyrenaeum gravis amor intra Isthmum traxit, cum Laidem Peloponnesiacam amavit acer Aristippus, et omnes disputationes versatus est, vita voluptaria diffluens (?).

8

Paus. vii. 17. 5 *Δυμαίοις δὲ ἔστι μὲν Ἀθηνᾶς ναὸς καὶ ἄγαλμα ἐς τὰ μάλιστα ἀρχαῖον· ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱερόν σφισι Δινδυμήνῃ μητρὶ καὶ Ἄττῃ πεποιημένον. Ἄττης δὲ ὅστις ἦν, οὐδὲν οἷός τ' ἦν ἀπόρρητον ἐς αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἀλλὰ Ἑρμη-*

σιάνακτι μὲν τῷ τὰ ἐλεγεῖα γράψαντι πεποιημένα ἐστὶν ὡς υἱός τε ἦν Καλαοῦ Φρυγός, καὶ ὡς οὐ τεκνοποιὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς τεχθείη· ἐπεὶ δὲ ηὔξητο, μετῴκησεν ἐς Λυδίαν τῷ Ἑρμησιάνακτος λόγῳ, καὶ Λυδοῖς ὄργια ἐτέλει Μητρός, ἐς τοσοῦτο ἥκων παρ' αὐτοῖς τιμῆς ὡς Δία Ἄττῃ νεμεσήσαντα ὗν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐπιπέμψαι τῶν Λυδῶν. Ἐνταῦθα ἄλλοι τε τῶν Λυδῶν καὶ αὐτὸς Ἄττης ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ὑός· καί τι ἑπόμενον τούτοις Γαλατῶν δρῶσιν οἱ Πεσσινοῦντα ἔχοντες, ὑῶν οὐχ ἁπτόμενοι. Utrum haec Leontion habuerit incertum

9
Elegia in Eurytionem (?

Paus. vii. 18. 1 Ὁπόσοι δὲ ἐς Ἡρακλέα καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ πεποιήκασιν, ἔστιν οὐκ ἐλάχιστόν σφισι δεῖγμα τοῦ λόγου Δεξαμενὸς ὁ ἐν Ὠλένῳ βασιλεύς, καὶ ὁποίων Ἡρακλῆς παρ' αὐτῷ [ξενίων] ἔτυχε. Καὶ ὅτι μὲν ἦν πόλισμα ἐξ ἀρχῆς μικρὸν ἡ Ὤλενος, μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ μου καὶ ἐλεγεῖον ἐς Εὐρυτίωνα Κένταυρον ὑπὸ Ἑρμησιάνακτος πεποιημένον. Utrum haec habuerit Leontion incertum. Credibile est Stesichorum in Geryoneide fabulam narrasse (cf. fr. Hermes. 10) et Bacchylidem fr. 48 Jebb: Schol. ad φ 295 Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἴεται τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῷ ἐν Ἤλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρί, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις (τοῖς ἐκεῖ Eust. 1909. 61) ἐπιστάντος. Cf. Apollod. 2. 5. 5, Diod. iv. 33, Hygin. 31, 33, et frag. proximum

10

In querceto Arcadico τῆς δρυὸς τὸν φλοιὸν ἄλλοι τε Ἰώνων καὶ Ἑρμησιάναξ ὁ τὰ ἐλεγεῖα ποιήσας φελλὸν ὀνομάζουσιν, Paus. viii. 12. 1. Hoc vocabulum in Eurytionis fabula (sup. fr. 9) occurrisse credo. Nam Hercules antequam domum Dexameni advenit, dum Pholoen montem transit, a Pholo Centauro hospitio exceptus est (Apollod. 2. 5. 3). Pholoe mons in Arcadiae et Elidis finibus est, de quo Stesichorus loqui videtur frag. Geryon. 6. 5 ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον ποσσὶ παῖς Διός

11

Paus. ix. 35. 5 De numero et nominibus Gratiarum agitur. Ἑρμησιάνακτι δὲ τῷ τὰ ἐλεγεῖα γράψαντι τοσόνδε οὐ κατὰ τὴν τῶν πρότερον δόξαν ἐστὶν αὐτῷ πεποιημένον, ὡς ἡ Πειθὼ Χαρίτων εἴη καὶ αὐτὴ μία

12

Schol. Nic. Ther. 3 Ὁ Ἑρμησιάναξ οὗτος φίλος τῷ Φιλητᾷ καὶ γνώριμος ἦν· τούτῳ δὲ τὰ Περσικὰ γέγραπται καὶ τὰ εἰς Λεόντιον τὴν ἐρωμένην. Huius operis cum nusquam alibi mentio sit, maxime dubium esse censet Rohde, 88². 2, fortasse Schol. errare Susemihl, Alex. Lit. i. 187, n. 69. Vid. n. ad fr. 6

PHANOCLES

1 Ἔρωτες ἢ Καλοί

Ἢ ὡς Οἰάγροιο πάϊς Θρηΐκιος Ὀρφεὺς
ἐκ θυμοῦ Κάλαϊν στέρξε Βορηϊάδην,

πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕζετ' ἀείδων
ὃν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ,
ἀλλ' αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶναι
ἔτρυχον, θαλερὸν δερκομένου Κάλαϊν.
Τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
ἔκτανον, εὐήκη φάσγανα θηξάμεναι,
οὕνεκα πρῶτος ἔδειξεν ἐνὶ Θρῄκεσσιν ἔρωτας
ἄρρενας, οὐδὲ πόθους ᾔνεσε θηλυτέρων.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον, αὐτίκα δ' αὐτὴν
εἰς ἅλα Θρηϊκίῃ ῥῖψαν ὁμοῦ χέλυϊ
ἥλῳ καρτύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσσῃ
ἄμφω ἅμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις.
Τὰς δ' ἱερῇ Λέσβῳ πολιῇ ἐπέκελσε θάλασσα·
ἠχὴ δ' ὣς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,
νήσους τ' αἰγιαλούς θ' ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν
ἀνέρες Ὀρφείην ἐκτέρισαν κεφαλήν,
ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδους
πέτρας καὶ Φόρκου στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
Ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
νῆσον ἔχει, πασέων δ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη.
Θρῇκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν
ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
ἃς ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χροΐ σήματ' ἔχουσαι
κυάνεα στυγεροῦ μὴ λελάθοιντο φόνου·
ποινὰς δ' Ὀρφῆϊ κταμένῳ τίνουσι γυναῖκες
εἰσέτι νῦν κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

Stob. 64. 14, Hense, iv, p. 461. Titulum tradit Clem. Alex. *Strom.* vi. ii. 23 Stählin, *Protrept.*, p. 32; 'Cupidines' reddit Lactant. Placid. Arg. in Ov. Metam. ii. 367 (Ov. Metam., p. 638 Magnus). 1 *Θρηϊκίου* codd.: corr. A² 3 *δὴ* Bergk 4 *οὐδ' οἱ ἦν* Herm. 6 *δερκόμενον* Trinc. 8 *εὐήκη* S M A, cf. Apoll. Rhod. Arg. ii. 101 *εὐήκεα φάσγανα*: *εὐμήκη* Trinc. 9 *πρῶτος ἔδειξεν* Nauck: *πρῶτον δεῖξεν* codd.: *πρῶτος δεῖξεν* A² 11 *αὐτὴν* A²: *υπῆν* S: *ὑπῆν* M: *ἀπῆν* A¹ Gesn.¹ 12 *Θρηϊκίην* codd. (*-αν* A¹): corr. Bergk., ut Phanoclis in pentametris usus servetur, 2, 6, 14, 16, 18, 26, 28; coll. Hermes. vii. 2, Verg. Aen. vi. 120, Ov. Am. ii. 11, 32, Prop. iii. 2. 4. 19 *λιγυρὴν*] fort. *γλυκερὴν* Bergk 20 *ἔπεισεν* Bergk, *Φόρκου ὕδωρ* = mare 23 *ἀρήϊα* Trinc. 25 *ἃς δ'* vel *τ'* Bergk 27 *τίνουσι γυναῖκες* Ruhnken Ep. Crit. ii, p. 303: *στίζουσι γυναῖκας* S (*στίξουσι* M A), et, ut videtur, Plut. Mor. 557 D (*οἱ Θρᾷκες*) *στίζουσιν ἄχρι νῦν, τιμωροῦντες Ὀρφεῖ, τὰς αὐτῶν γυναῖκας.* Sed neque cum

στίζουσι neque cum ποινάς congruit dativus. Damagetus, qui circa 220 a. C. floruit, eadem tradit: *A. P.* vii. 10. 3 στικτοὺς δ' ᾑμάξαντο βραχίονας. 28 εἵνεκεν S: ἵν' ἧκεν (ἦκεν A) M A

2

Ἀλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλλυτον, οὐδέ τῳ ἔστιν
ἐκφυγέειν, ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

Clem. Alex. *Strom.* vi. ii. 23 Stählin Δημοσθένους εἰπόντος Πᾶσι γὰρ ἡμῖν ὁ θάνατος ὀφείλεται, καὶ τὰ ἑξῆς, ὁ Φανοκλῆς ἐν Ἔρωσιν ἢ Καλοῖς γράφει Ἀλλά τοι κτλ. 1 τοι μυράων (μοιράων L[3]) ἡμ' L: corr. Leopardus ἄλυτον L: corr. Scal. τῳ Bergk, vel πῃ: πως L: τιν' Brunck: ποτ' Leop. 2 ἐκφυγεῖν L: corr. Leop.

3

Ἠ ὡς θεῖον Ἄδωνιν ὀρειφοίτης Διόνυσος
ἥρπασεν, ἠγαθέην Κύπρον ἐποιχόμενος.

Plut. *Quaest. Conviv.* iv. 5, p. 671 B Εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰ μυθικὰ προσλαβεῖν, λέγεται μὲν ὁ Ἄδωνις ὑπὸ τοῦ συὸς διαφθαρῆναι· τὸν δ' Ἄδωνιν οὐχ ἕτερον, ἀλλὰ Διόνυσον εἶναι νομίζουσι· καὶ πολλὰ τῶν τελουμένων ἑκατέρῳ περὶ τὰς ἑορτὰς βεβαιοῖ τὸν λόγον. Οἱ δὲ παιδικὰ τοῦ Διονύσου γεγονέναι· καὶ Φανοκλῆς, ἐρωτικὸς ἀνήρ, ὧδέ πως πεποίηκεν· Ἠ ὡς κτλ. 1 Ἠ ὡς scripsi, coll. Fr. 1. 1: Ἠ ὡς Οἰάγροιο παῖς, idem Lenz: εἰδὼς MSS.: εἶδος Emper. 2 Κύπρον Amyot: Κύπριν MSS. quod vetat usus vocab. ἠγάθεος. De Dionyso et Adonide vid. Plat. Com. *Adon.* 3

4

Orosius, *Hist.* i. 12 'Nec mihi nunc enumerare opus est Tantali et Pelopis facta turpia, fabulas turpiores; quorum Tantalus, rex Frygiorum, Ganymedem Trois Dardaniorum regis filium cum flagitiosissime rapuisset, maiore conserti certaminis foeditate detinuit, sicut Fanocles poeta confirmat, qui maximum bellum excitatum ob hoc fuisse commemorat; sive quia hunc ipsum Tantalum, utpote adseculam deorum, videri vult raptum puerum ad libidinem Iovis familiari lenocinio praeparasse, qui ipsum quoque filium Pelopem epulis eius non dubitaret impendere'. Cf. Euseb. *Chron.* (Helm, i, p. 51. 17) ob raptum Ganymedis Troi patri Ganymedis et Tantalo bellum exortum est, ut scribit Fanocles poeta: cf. Syncellum 305. 11 Bonn, Γανυμήδην ὁ Τάνταλος ἁρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωὸς ὑπ' αὐτοῦ κατεπολεμεῖτο Τρωός, ὡς ἱστορεῖ Δίδυμος ἐν Ἱστορίᾳ Ξένῃ, καὶ Φανοκλῆς

5

Clem. Alex. *Protrept.* ii. 32 St. Φανοκλῆς δὲ ἐν Ἔρωσιν ἢ Καλοῖς ἱστορεῖ Ἀγαμέμνονα τῶν Ἑλλήνων βασιλέα Ἀργυννίδος νεὼν Ἀφροδίτης εἵσασθαι ἐπ' Ἀργύννῳ τῷ ἐρωμένῳ. 2 Ἀργυννίδος Leop.: Ἀργύννου MSS.: del. Mein. ἵστασθαι MSS.: corr. Cob. Correctiones ambae ex Athen. xiii. 603 D tractae sunt: cf. Mein. ad Steph. Byz. [Ἀργύννιον] p. 114, Propert. iii. 7. 22

6

Lactant. Placid. in Ovid. Metam., lib. ii. 367 sqq. (Ovid. Metam., p. 638 Magnus) 'Cycnus, Stheneli filius, materno genere Phaethonti proximus, cum Liguriam incoleret, et in ripa Eridani amnis cum vidisset corpus

Phaethontis a sororibus eius ablui, pari calamitate est concussus. Plus enim iusto deflendo propinqui interitum, deorum voluntate in volucrem cygnum abiit, qui perosus caelestes ignes, paludes ac flumina, quibus insenesceret, est secutus. Phanocles in Cupidinibus auctor'. Cf. Verg. Aen. x. 189 sqq.

7 Falsum

Prob. ad Verg. Ecl. ii. 23 '†Panocus† et Alexander lyram a Mercurio muneri datam dicunt, quod primus †Euianaram liberavit'. Phanocles, Schneidewin, praestat Pacuvius, Wernicke ap. Pauly-Wiss. s. v. Amphion; vid. adnot. ad Alexandrum Aetolum fr. 17. Talia Phanocles scripsisse non traditur

SIMIAS

Σιμίας Ῥόδιος, γραμματικός· ἔγραψε Γλώσσας, βιβλία γ'. Ποιήματα διάφορα, βιβλία δ'. Suid. Σιμίας non Σιμμίας scribendum esse etymologia docet (cf. Mein. Praefat. ad Menand., p. xvi, coll. *Com. Frag.*, vol. iii, p. 549), confirmant inscrr. *C. I. G.* i. 1590, 1608, ii. 1838, 2481. Σιμμίας plerumque exhibent Inscriptiones Thebanae, Σιμίας Inscrr. ceterarum urbium Boeotiarum. Nonnunquam formas ambas exhibet idem lapis, velut *C. I. G.* i. 1608. Libri MSS. Σιμμίας tradunt, et ipsa Philodemi Papyrus Herculanensis (vid. infra frag. 9). Rem decidit Kontogones, Διορθ. εἰς Στέφ. Βύζ., p. 56 sqq., et titulorum Rhodiorum sex auctoritas, *I. G.* xii. 1. De Simiae inventione metrica vid. Leonis Plautina Cantica, p. 66

1 Ἀπόλλων

Τηλυγέτων δ' ἀφνειὸν Ὑπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
τοῖς δή καί ποτ' ἄναξ ἥρως παρεδαίσατο Περσεύς,
ἔνθα δὲ Μασσαγέται τε θοῶν ἐπιβήτορες ἵππων
ναίουσιν τόξοισι πεποιθότες ὠκυβόλοισιν,
θεσπέσιόν τε παρὰ ῥόον ἤλυθον ἀενάοιο
Κασπάσου, εἰς ἅλα δῖαν ὃς ἀθάνατον φέρει ὕδωρ.
Ἐκ δ' ἱκόμην ἐλάταισι περὶ χλωρῇσιν ἐρεμνὰς
νήσους ὑψικόμοισιν ἐπηρεφέας δονάκεσσιν.
Ἡμικύνων τ' ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν,
τοῖς ὤμων καθύπερθεν εὐστρεφέων κύνεος κρὰς
τέτροφε γαμφηλῇσι περικρατέεσιν ἐρυμνός.
Τῶν μέν θ' ὥστε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδήν.

ap. Tzetz. Chiliad. vii. 693. 9–13 ap. Herodian. i. 22 L, et Steph. Byz. s. v. Ἡμίκυνες· (Σιμμίας ins. Salmas.) ἐν Ἀπόλλωνι. 1 ἀφνειὸν] ἀφίκανον Schneid. Quare Apollo cum Hyperboreis coniunctus sit (cf. Sim. fr. 2)

luculenter ostendit Farnell, *Cults*, iv, cap. iv; cf. Himer. Or. xiv. 10, Alcaei paraphrasin; Bergk, *P. L. G.* iii, p. 930; Ap. Rhod. ii. 674 sqq.; iv. 611 sqq. 2 cf. Pind. Pyth. x. 50 sqq. 3 τε addidi θούρων Knaack 5 παρὰ Wilam.: περὶ Tzetz. 6 Καμπάσου Tzetz.: corr. Knaack, coll. Plin. N. H. vi. 51 'nobilia apud eos (Scythas) flumina Mandragaeum et Caspasum' εἰς . . . ὃς ἀθάνατον Bergk: ὃς ἄλα δῖαν ἐς ἀθανάτην Tzetz.: ὅς ῥ' Brunck δῖον Harberton 7 ἐν δ' ἰδόμην coni. Wilam. ἐλάταισι Jac. prob. Knaackio: ἐλαίαισι Tzetz.: ἐλάαισι Brunck περὶ] πέριξ Wilam. περὶ χλωρῇσιν] περιχλωρῇσιν Tzetz. ἐρεμνὰς Jac. prob. Knaack.: ἐρυμνὰς Tzetz. Apollinem loqui credunt Jacobs, Knaack, rectius Fraenkel Cleinim, cf. fr. 2. 9 γένος om. Steph. 10 τοῖς ὤμων Herod., Mein.: τῶν ὤμων Tzetz.: τοῖς ὤμοις Steph. καθύπερθεν Steph., Herod.: ἐφύπερθεν Tzetz. εὐστρεφέων Tzetz.: εὐστεφέων Steph. κύνεον Tzetz.: corr. Mein. κρὰς] vid. fr. 4 11 τέτραφε Tzetz., Herod. Tanquam soloecismum damnat Heyse, *Zeits. Alt.* 1847, p. 328, ad Polyb. xii. 25 h 'Forma recens et dubia', Kühner; vid. Lob. Phryn. 579. ἐρυμνός Herod., Mein.: ἐρυμνόν Tzetz.: corr. Mein. 12 τοίγε Steph.: τειγη Tzetz.; cf. Ctes. *Phot. Bibl.*, p. 47 b, 21 de Semicanibus συνιᾶσι μὲν τὰ παρ' ἐκείνων (Indorum) λεγόμενα, αὐτοὶ δὲ οὐ δύνανται διαλέγεσθαι, ἀλλὰ τῇ ὠρυγῇ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ δακτύλοις σημαίνουσι

2

Antoninus Liberalis, xx. Κλεῖνις (Martini, p. 95). Ἱστορεῖ Βοῖος ⟨Ὀρνιθογονίας⟩ β' καὶ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος Ἀπόλλωνι (Schol. Marg.). Τῆς λεγομένης Μεσοποταμίας περὶ Βαβυλῶνα πόλιν ᾤκησεν ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ πλούσιος ὄνομα Κλεῖνις, ἔχων πολλοὺς βοῦς καὶ ὄνους καὶ πρόβατα. τοῦτον ἐκτόπως ἐφίλησαν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις καὶ πλειστάκις ὁμοῦ τοῖς θεοῖς τούτοις ἀφίκετο πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ἐν Ὑπερβορέοις καὶ εἶδεν ἱερουργουμένας αὐτῷ τὰς θυσίας τῶν ὄνων. (2) παραγενόμενος δὲ εἰς Βαβυλῶνα καὶ αὐτὸς ἐβούλετο καθάπερ ἐν Ὑπερβορέοις ἱερεύειν τῷ θεῷ, καὶ τὴν ἑκατόμβην τῶν ὄνων ἔστησε παρὰ τὸν βωμόν· Ἀπόλλων δὲ παραγενόμενος ἠπείλησεν ἀποκτενεῖν αὐτόν, εἰ μὴ παύσαιτο τῆς θυσίας ταύτης καὶ κατὰ τὸ σύνηθες αἶγας αὐτῷ καὶ πρόβατα καὶ βοῦς ἱερεύσειεν· (3) τὴν γὰρ τῶν ὄνων θυσίαν ἐν Ὑπερβορέοις ⟨μόνοις⟩ ἀγομένην αὐτῷ καθ' ἡδονὴν εἶναι. καὶ ὁ Κλεῖνις δείσας τὴν ἀπειλὴν ἀπήγεν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοὺς ὄνους, καὶ τὸν λόγον ὃν ἤκουσεν ἐξέφερε πρὸς τοὺς παῖδας. ἦσαν δὲ αὐτῷ παῖδες Λύκιος καὶ Ὀρτύγιος καὶ Ἅρπασος καὶ θυγάτηρ Ἀρτεμίχη ἐκ μητρὸς Ἅρπης. (4) Λύκιος μὲν οὖν καὶ Ἅρπασος ἀκούσαντες ἐκέλευον ἱερεύειν τοὺς ὄνους καὶ τέρπεσθαι τῇ ἑορτῇ, Ὀρτύγιος δὲ καὶ Ἀρτεμίχη πείθεσθαι τῷ Ἀπόλλωνι προσέτασσον, καὶ δὴ τούτοις ὁ Κλεῖνις ἐπείθετο μᾶλλον. Ἅρπασος δὲ καὶ Λύκιος κατὰ βίαν ἐκλύσαντες τῶν δεσμῶν τοὺς ὄνους ἀπήλαυνον παρὰ τὸν βωμόν. (5) καὶ ὁ θεὸς ἐνέβαλε τοῖς ὄνοις λύσσαν· οἱ δὲ τούς τε παῖδας καὶ τοὺς θέραπας αὐτῶν καὶ τὸν Κλεῖνιν κατήσθιον. οἱ δὲ ἀπολλύμενοι τοὺς θεοὺς ἐπεβοῶντο. καὶ Ἅρπην μὲν καὶ Ἅρπασον ᾤκτειρε Ποσειδῶν, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ὄρνιθας τῷ αὐτῷ λεγομένους ὀνόματι, Λητὼ δὲ καὶ Ἄρτεμις ἔγνωσαν ἀνασῶσαι τὸν Κλεῖνιν καὶ τὴν Ἀρτεμίχην καὶ τὸν Ὀρτύγιον, ὅτι οὐκ αἴτιοι τῶν ἀσεβημάτων ἦσαν· (6) Ἀπόλλων δὲ Λητοῖ καὶ Ἀρτέμιδι δίδωσι τὴν χάριν, καὶ πρόσθεν ἢ ἀποθανεῖν μεταβαλὼν ἐποίησε πάντας ὄρνιθας. καὶ ἐγένετο Κλεῖνις μὲν ὑπαίετος· οὗτός ἐστι δεύτερος ὀρνίθων μετὰ τὸν αἰετόν, διαγνῶναι δ' οὐ χαλεπός· ὁ μὲν γάρ ἐστι νεβροφόνος ἐρεμνὸς μέγας τε καὶ ἄλκιμος, ὁ δὲ ὑπαίετος μελάντερος καὶ ἐλάσσων ἐκείνου· (7) Λύκιος δὲ μεταβαλὼν ἐγένετο κόραξ τὸ χρῶμα λευκός, αὖτις δὲ βουλῇ Ἀπόλλωνος ἐγένετο κυάνεος, ὅτι πρῶτος ἤγγειλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύου θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ. (8) Ἀρτεμίχη δ' ἐγένετο πίφιγξ, θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις προσφιλὴς ὄρνις, Ὀρτύγιος δὲ αἰγίθαλλος, ὅτι τὸν πατέρα Κλεῖνιν ἀνέπειθεν αἶγας ἀντὶ τῶν ὄνων ἱερεύειν Ἀπόλλωνι.

s. 1 τὸν ἐν Fraenkel: τοῦ ἐν P, Mart., cf. Pind. Pyth. x. 31 sqq. s. 4 καὶ δὴ

Mart., vid. Martini Praefat., p. xci: καΐ πὶ P s. 6 ὑπαίετος] ὁ δὲ ἀετὸς P, Mart.: corr. Fraenkel

3

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λάβρον ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

Plut. *Mor. De Cohib. Ira* 6, 456 C, nomine auctoris non addito; Καὶ ὁ Μαρσύας, ὡς ἔοικε, φορβείᾳ τινι καὶ περιστομίοις τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε καὶ τοῦ προσώπου κατεκόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν· Χρυσῷ δὲ κτλ. Cf. Plut. *Quaest. Conv.* vii. 713 C. Tzetzes, Chil. i. 373 de Marsyae et Apollinis certamine Simonidi tribuit, Apollini Simiae Schneidewin. προσήρμοσεν Tzetz.: συνήρμοσεν Plut., quod mavult Jac.

4

Χρυσῷ τοι φαέθοντι πολύλλιστος φλέγεται κράς.

Choeroboscus in Theod. *Can. proleg. Gramm. Gr.* iv. 1, p. 116. 25 Hilg. ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν τῆς εὐθείας (*sc.* verbi κράς) παρὰ Σιμμίᾳ τῷ Ῥοδίῳ οὕτως (sequitur versus). Σιμμίᾳ V et Gaisford ad Choerob. vol. i, p. 16, ex emend.: ἀμμία P et ἀμμια Cram. *Anecd. Gr.* iii, p. 385. 25; Σιμωνίδῃ N C: similem corruptelam exhibet Matranga, *Anecd.*, p. 467. 14 τοι V P: τυ N C: Cram. *Anecd. Gr.* supra πολύλλιστος indicavit Cobet infra: πολύλλιτος V: πολύλιστος N C Cram. *Anecd.*: πολύλιτος P φλέγεται Cobet, Bernhardy, cf. n. ad frag. 6. 5: φαίνεται N C Cram. *Anecd.*: φθέγγεται V, supra script. φαίνε, quae omnia nata esse e φέγεται, inde φένεται φαίνεται, et φέγγεται φθέγγεται, docuit Fraenkel. Olim φλεγέθει scripsi: πολύλλιτος ἐμφέρεται (= ἐμφερής ἐστι) Lob. Paral., p. 78: πολύλλιτος ὅς vel ὡς Sternbach χρυσῷ τοι, Φαέθων, τὸ πολύλλιστον φλέγεται κράς Cob. Apollinis frag. esse videtur

5

Parthenius, xxxiii. περὶ Ἀσσάονος. Ἱστορεῖ Ξάνθος Λυδιακοῖς καὶ Νεάνθης β' καὶ Σιμίας ὁ Ῥόδιος. (Schol. Marg.). Διαφόρως δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς ἱστορεῖται τὰ Νιόβης· οὐ γὰρ Ταντάλου φασὶν γενέσθαι, ἀλλ' Ἀσσάονος μὲν θυγατέρα, Φιλόττου δὲ γυναῖκα· εἰς ἔριν δὲ ἀφικομένην Λητοῖ περὶ καλλιτεκνίας ὑποσχεῖν τίσιν τοιάνδε· τὸν μὲν Φίλοττον ἐν κυνηγίᾳ διαφθαρῆναι, τὸν δὲ Ἀσσάονα τῆς θυγατρὸς πόθῳ σχόμενον (ἐχόμενος Scaliger) αὐτὴν αὐτῷ γήμασθαι· μὴ ἐνδιδούσης δὲ τῆς Νιόβης, τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς εὐωχίαν καλέσαντα καταπρῆσαι· καὶ τὴν μὲν διὰ ταύτην τὴν συμφορὰν ἀπὸ πέτρας ὑψηλοτάτης αὑτὴν ῥῖψαι, ἔννοιαν δὲ λαβόντα τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων διαχρήσασθαι τὸν Ἀσσάονα ἑαυτόν. Ad Apollinem censet pertinere Sternbach, *Mel. Gr.* 115, namque Apollo et Artemis prolem Niobae occiderunt

6 Γοργώ

Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην ἠΰζωνον παράκοιτιν
Ἕκτορος, ἥντε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί·
αὐτόν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο

Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν
ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Scholl. M O ad Eur. Andr. 14 Σιμίας ἐν τῇ Γοργόνι Ἀνδρομάχην φησὶ καὶ Αἰνείαν γέρας δοθῆναι Νεοπτολέμῳ λέγων οὕτως· Ἐκ δὲ κτλ. 2 αὐτοὶ Wilam. 5 ἐμήσατο E. Schwartz: med., velut φλέγεται, fr. iv. Praecedunt haec verba apud Tzetzen *ad Lycophr.* 1263 Λέσχης δὲ ὁ τὴν Μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς . . .

> Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
> Ἑκτορέην ἄλοχον κατάγεν κοίλας ἐπὶ νῆας,
> παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης
> ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
> ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή·
> ἐκ δ' ἕλετ' κτλ. (fr. Epic. 18 K.).

Duo fragmenta, primum Leschae, alterum Simiae, incertum codicum an Tzetzae ipsius errore, in unum coaluisse docuit Cobet, sed ordine praepostero, ut monstrant κατάγεν, ἕλετο. H. Fraenkel cum Sternbachio, *Mel. Graeca*, i. 113, omnes versus ad Parvam Iliada attinere, Scholia Euripidis lacunosa esse frustra contendit; nam duos poetas eadem narrare apertum est; Ἑκτορέην ἄλοχον κατάγεν, et ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην. De tituli significatione non liquet: feminae nesciocui dedicatum esse poema censet Susemihl; Gorgonem a Simia amatam esse Jacobs, 'velut Antimachus, Hermesianax, Philetas carminibus suis puellarum nomina inscripserunt' (Fraenkel); Medusam fuisse Wilamowitz; rectius Rohde, *Gr. Roman*, 86 de fabula amatoria Gorgonis Cressae, Plut. Amator. 766 D cogitat. Certe Gorgo Rhodia esse potest, nam saepissime in Inscriptionibus Rhodiis nomina Γόργος, Γόργων, et similia, Collitz-Bechtel, iv. 3, Index, inveniuntur, et Γόργων quidam Περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν, Athen. xv. 696 F, post tempora Ptolemaei I scripsit; vid. Müll. *F. H. G.* iv. 411

7

Αἰθέρος ὠκεῖαι πρόπολοι πίλναντο Πέλειαι.

Athen. xi. 491 C καὶ Σιμμίας δ' ἐν τῇ Γοργοῖ φησίν· Αἰθέρος κτλ. αἶ θέρος A: ὠκεῖαι θέρεος Kaib. Verum non de anni tempore, sed περὶ τῆς τοῦ ὀνόματος ἐκτροπῆς (490 E), *sc.* Πελειάδες et Πέλειαι, agitur.

8 Μῆνες

Ὅν ῥ' Ἀμύκλαντος
παιδὸς ἄπο φθιμένου . . . λαοὶ κικλήσκουσιν.

Steph. Byz. s. v. Ἀμύκλαι· κλίνεται δὲ καὶ Ἀμύκλα τὸ ὄνομα τοῦ κτίσαντος καὶ Ἀμύκλαντος, ὡς Σιμμίας ἐν Μησίν· Ὅν ῥα κτλ. ἄπο φθιμένου Fraenkel: ἀποφθιμένου Steph. Elegiacos numeros ita rest. Meineke:

> ὅν ῥ' ⟨ἀπ'⟩ Ἀμύκλαντος παιδὸς ἀποφθιμένου
> λαοὶ κικλήσκουσι:

Bergk:

> ὅν τ' Ἀμύκλαντος
> παιδὸς ἀποφθιμένου λαοὶ ⟨μετα⟩κικλήσκουσιν.

De Hyacintho, Amyclae filio, qui mensi Ὑακινθίῳ nomen dedisse fertur, agi, et verba ex elegiaco carmine ducta esse censet Mein. *Del. Poet. Anth.*, p. 100. Μηνῶν Προσηγορίας conscripsit Callimachus

9 Εἰς Ἑστίαν

Ἱστία ἀγνά, ἀπ' εὐξείνων μέσα τοίχων

Heph. viii. 5, p. 26 Consb., et Schol. B iii. x Περὶ Ἀναπαιστικοῦ· Τῷ δὲ τριμέτρῳ (*sc.* καταληκτικῷ velut in systematis exitu) Σιμίας ὁ Ῥόδιος ὅλον ποιημάτων ἔγραψεν Ἱστία κτλ. εὐξείνων codd.: corr. Westphal.: σ' ἄτ' εὐξείνων Bergk. Metrum τὸ καλούμενον Σιμίειον schol. Hoc poema memorat Philodemus Περὶ εὐσεβείας, p. 23 Gomp. Σιμίας δ' [ὁ Ῥόδιος τὴν] αὐτὴν Ἑστία[ν] [καὶ Δα]μ[ί]αν

Ex incertis

10

Ζηνὸς ἕδος Κρονίδαο μάκαιρ' ὑπεδέξατο Δωδώ.

Steph. Byz. s. v. Δωδώνη, Mein., p. 248 λήγεται δὲ καὶ εἰς ω̄· Σιμμίας ὁ Ῥόδιος· Ζηνὸς κτλ. = Herodian. i. 336. 32; 347. 25; ii. 212. 8, not. L: cf. Strab. viii. 364 Δωδὼ δὲ τὴν Δωδώνην Σιμμίας

11

Ἀμμὰς

Ἰγνήτων καὶ Τελχίνων ἔφυ ἡ ἀλυκὴ ζάψ.

Clem. Alex. *Strom.* v, p. 358 Stäh. ζάψ·... καλεῖται δ' οὕτως ἡ θάλασσα, ὡς Εὐφορίων... καὶ Σιμίας ὁ Ῥόδιος. ἀμμὰς Dind. (ἀμμάς· ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ κτλ. Photius Berolin., cf. Hesych.): ἅμμας et Ἰγνήτων Bochart: ἅμα σιγνήτων L: ἀμμὰς dittographiam esse voc. Σιμίας censet Düntzer, vel pro ἐν Μησίν: Ἴγνητες dat Hesych. s. v., οἱ μετὰ τοὺς Τελχῖνας ἐποικήσαντες τὴν Ῥόδον: ita Attice scribi dicit Apollon. *de Pron.*, p. i. 56. 4 Uhl. τῆς δασείας Ἀττικῶς προσελθούσης: sed vid. Fraenkel.; cf. Lob. Path. i, p. 73, *Paral. Index* s. v. Steph. Byz. Γνής, ἔθνος οἰκῆσαν τὴν Ῥόδον· ἔνθεν καὶ ἴγνητες οἱ ἰθαγενεῖς: ἴγνητες = ἰν(ἐν)γνητες, indigenae; aut ἰ demonstrativa est, ut in ἴν, vid. Boisacq. *Dict. Etymol.* s. v. cum quo confert Sternb. Suetonium ap. Millerum, *Mélanges de litt. grecque*, p. 417 ἄλλοι δὲ τοὺς τὴν Ῥόδον οἰκοῦντας (*sc.* τοὺς Τελχῖνάς φασιν), ὅθεν καὶ Τελχινία ἡ νῆσος ἐλέγετο· τινὲς δέ, ὧν ἐστι καὶ Σιμμίας, τοὺς τῆς Κρήτης οἰκήτορας

12

Πτωκὰς κύπειρος

Hesych. s. v. πτωκάς. Π. κ. παρὰ Σιμμίᾳ ἡ πόα, διὰ τὸ χθαμαλὴ εἶναι

13

Μᾶτερ ὦ ποντία κλῦθι Νυμφᾶν ἁβρᾶν
Δῶρι, κυμοκτύπων ⟨τ'⟩ ἦραν' ἁλίων μυχῶν.

Hephaest., p. 41 Consbr. Περὶ Παιωνικοῦ· Σιμίας δὲ ἐπετήδευσεν ἔν τισι ποιήμασι τοὺς πλείστους κρητικοὺς παραλαβεῖν· Μᾶτερ ὦ. 1 πότνια codd.: corr. Wilam. 2 τ' ins. Fraenkel, ut Nereus vel Neptunus appelletur ἤραν codd.: corr. Salmas.

14

Σοὶ μὲν εὔιππος εὔπωλος ἐγχέσπαλος
δῶκεν αἰχμὰν Ἐνυάλιος εὔσκοπον ἔχειν.

Hephaest. ibid.

15

Σέ ποτε δρί' ὃς ἀνὰ δρυμά τε, νεαρὲ κόρε νεβροχίτων

Hephaest., p. 42 Consbr. Sed et unum poema Simiam scripsisse ait solutis Creticis cum Paeone quarto in pede ultimo (rarum, Heph. p. 41, 7). δρί' ὃς ἀνὰ δρυμά τε scripsi: Διὸς ἀνὰ πύματα codd., fort. πυκινά, cf. Λ 118. νεβροχίτων Διόνυσος, Nonn. xxvi. 28

16

Τὸν στυγνὸν Μελανίππου φόνον αἱ πατροφόνων ἔριθοι

Hephaest., p. 34 Consbr. Σιμίας δὲ καὶ τῷ ὑπερκαταλήκτῳ κέχρηται Τὸν στυγνὸν κτλ., ὅπερ καὶ καλεῖται Σιμιακόν. Haec est forma Asclepiadei Maioris: usus est Anacreon eadem, fr. 19 πέτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι et 20 τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν. Tydeus Melanippi

> Imperat abscisum porgi, laevaque receptum
> spectat atrox hostile caput,

Stat. Theb. viii. 754 sqq.; Apollod. 3. 6. 8. 3 Quo spectent αἱ πατρ. ἔρ. non liquet. Vix Ἐρινῦς vel ἀρωγοί, quae nervos locutioni succiderent. φονόν Wilam., 'homicidam', Aischylos *Interpret.*, p. 102, n. 1, velut φονόν requirit Gildersleeve ad Pind. Pyth. iv. 250: cf. Soph. O.T. 450. Ut in Gorgone, fr. 6, fabulae fons erat aut Ἰλιὰς Μικρά vel Ἰλίου Πέρσις, aut Stesichori Ἰλίου Πέρσις

17

Χαῖρε ἄναξ Ἕκατε, ζαθέας μάκαρ ἥβας

Hephaest., p. 21 Consbr. et Schol. A vii. 21. 10; B ix τὸ πεντάμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, τὸ καλούμενον Σιμίειον, οἷον Χαῖρε κτλ. Certe nomen Simiae non additum est ut in 15, sed forma Dorica ἥβας ei favet; tamen propter metrum Apollini non potest tribui. ἑτάρε codd. Heph.: em. Bergk, Wilam.

Epigrammata

18

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἰξάλου αἰγὸς
δοιὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐστεφόμαν πετάλοις·
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἅρμοσε τέκτων,
ἐντανύσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

A.P. vi. 113. Tit. Ἀνάθημα Σιμίου P: Ἀ. παρὰ Νικομάχου Σιμίου γραμματικοῦ P Corr. 1, 2 ap. Suid. s.v. ἴξαλος διατριχὸς P: διὰ τριχὸς Pl. Suid.: em. Reiske 2 δοιὸν P (*sc.* κέρας): δοιῶ Pl. Suid. A: δοιὸν ὅπλον Geist, Piccolos: δοιὰ κέρα Fraenkel ἐστρεφόμαν Heck. 3 ap. Suid. s.v. κεραοξόος· Νικόμαχος Heck.; Nicomacho epig. trib. Benndorf ἥρμοσε P; Suid.: corr. Sternb. 4 ἕλικος Pl.: ἕλκος P

19

Τάνδε κατ' εὔδενδρον στείβων δρίος εἴρυσα χειρὶ
πτώσσουσαν βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις,
ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείη
τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

A. P. vii. 193. Tit. Σιμμίου P corr., εἰς ἀκρίδα. 1, 2 ap. Suid. s. v. πτώσσοντες δρυὸς P Suid.: corr. Küster 3 ap. Suid. s. v. εὐερκεῖ 4 cf. Arist. Hist. An. iv. 9. 2 αἱ δ' ἀκρίδες τοῖς πηδαλίοις τρίβουσαι ποιοῦσι τὸν ψόφον

20

Οὔκετ' ἀν' ὑλῆεν δρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχήεσσαν ἵης γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
θηρεύων βαλιοὺς συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
ᾤχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

A. P. vii. 203. Tit. Σιμμίου P corr. Pl., iniuria Simiae abiudicat Sternb. 1, 2 ap. Suid. s. v. δρίος 1 de perdice illice cf. Xen. Mem. ii. 1. 4, Aelian. H. A. iv. 16 2 ἠχήσεις ἀνεὶς στομάτων (τος sscr.) P: στόματος Pl. Suid.: γρ. ἠχήεσσαν ἱεὶς Lemm.: ἠχήσεις ἐνιεὶς Pl.: ἠχήσεις ἀνεὶς Suid. nonnulli codd.; sed ἀνιεὶς A: corr. Jac. 3, 4 ap. Suid. s. v. βαλιάν

21

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·
"Αὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλαν σῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα."

A. P. vii. 647. Σιμωνίδου, οἱ δὲ Σιμίου P: Σιμμίου P corr., ante clausulam erasam Σαμίου Pl.; Simiae Rhodio tribuunt edd. plurimi, coll. supra frag. 6, Simonidi Schneidewin. Prooemium esse Gorgonis poematis, quod cogitavit Stadt. non verisimile est; titulum secundum perperam esse scriptum censet Wilam. *Sappho u. Simonides*, p. 227 n., neque ad Simiae Gorgonem utique pertinere. 1 δὴ om. P φίλαν Pl.: φίλην P μητέρα P: ματέρα Pl.; Doricae formae praeferendae 2 δέρας Stadt.: δέρης P Pl. 4 κα(η sscr.)δομενα(η sscr.)ν P: corr. Salm.

22 Dubium

Δέρμα καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
Ἀμφιτρυωνιάδᾳ κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
τεσσαρακαιδεκάδωρα, τὸν αὐχήεντα Φιλίππῳ
ἀντόμενον κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων
βούβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν· ἆ πολύολβος
Ἠμαθίς, ἃ τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

A. P. vi. 114. Tit. τοῦ αὐτοῦ (*sc.* Σιμίου) P quod in αμυ(τ sscr.)ν mutavit P corr., et addit Φιλίππου θεσσαλ^o: Σιμμίου Pl.; Samo aut Persae trib. Stadt. 4 πλαγίως vel κατ' ἄλας vel κατ' ἄκρας Stadt. Nihil mutandum 5 ap. Suid. s. v. βούβοτον 6 ἠμαθία P corr.: ἠμαθιωι P ante ras.: corr. Mein. ἆ] εἰ Stadt. κραίνεαι Sternb.

23

Abiudicat Rhodio Sternbach *A. P.* vii. 20, 21, 22, et 60 tribuit Thebano, quod Doricae dialecti vestigia absint, fort. recte; sed 21, 22 Rhodio trib. Meineke et Stadt., contra Lemmatistam; haesitat Fraenkel; 60 tribuit Mein., et dubitanter Jac.; non recipit Fraenkel. Vid. Stadt. praef. *A. P.* vii, p. xxvi

24 Πτέρυγες

Λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ', Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἑδράσαντα,
μηδὲ τρέσῃς, εἰ τόσος ὢν δάσκια βέβριθα λάχνᾳ γένεια·
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἀνίκ' ἔκραιν' Ἀνάγκα,
πάντα δὲ τᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς
ἑρπετά, πάνθ' ὅσ' εἶρπε
δι' αἴθρας.
Χάους δέ,
οὔτι γε Κύπριδος παῖς
ὠκυπέτας ἠδ' Ἄρεος καλεῦμαι,
οὔτι γὰρ ἔκρανα βίᾳ, πραϋνόῳ δὲ πειθοῖ·
εἶκε δέ μοι γαῖα, θαλάσσας τε μυχοί, χάλκεος οὐρανός τε·
τῶν δ' ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκᾶπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

A. P. xv. 24, et Theocr. codd. K B al. Titulus: εἰδύλλιον κ' Πτέρυγες Theocr. K: Πτέρυγες Ἔρωτος Anth. Pal. P: Πτέρυγες Σιμμίου P index: Πτέρυγες Heph. Metrum Choriambicum cum amphibracho vel bacchio; Hephaestio, p. 31 Consbr. continet v. 1. 1 λεύσετε Heph.: λεῦσσέ με rel. Ἀκμονίδαν, Uranum, Antimach. fr. 35 K, Bergk ad Alcman. 111, Schneider, Callim. vol. ii, p. 415 τ' Heph.: om. P 2 βεβριθότα λαγνᾷ P: corr. Salm. 3 ἔκριν' codd.: corr. Salm. 4 δ' ἐκτάσει καὶ φραδέσι codd.: δὲ Γᾶς Salm. e schol. ὕπεικε ταῖς τῆς Γῆς γνώμαις: hunc secuti sunt edd., sed aliquis latet error, non enim Terra, sed Necessitas dominabatur; ergo τᾶς scripsi. Coniungere Γᾶς cum ἑρπετά durum est 5 εἶρπε Edmonds: ἕρπει codd.: ἐμπνεῖ Kaibel: πάνθ' ὅσ' ἕρπει codd. tanquam gloss. eiecto: coni. Haeberlin ἑρπέθ' ἁλός θ' ἅ τε πνεῖ (ἅ τ' ἔπνει ?) coll. v. 11 7 τε codd.: δέ Bergk, qui post αἴθρας distinxit. De Orphico Amore loquitur poeta; cf. Ar. Av. 693 sqq., Abel, Orphica, fr. 53 sqq. 9 ἠδ' scripsi: δ' codd. et Schol.: οὐδ' Wilam. Ἄρεος Callierg.: ἀέρος Theocr. K: ἀέριος Anth. Pal. P: ἔρως Junt., Schol.: Ἀρεῖος Edmonds. Postulat βία v. 10 Martis mentionem. Ita distinxit Leo. καλεῦμαι (οὔτι γὰρ ἔκρανα βίᾳ), πραϋνόῳ δὲ πειθοῖ εἶκεν ἐμοί (εἶκει Fraenkel) 10 ἔκρινα βίας πραῦνω codd.: corr. Bergk πραϋλόγῳ Wilam. e Synes. Hymn. 6. 34 11 μυχοί et μυχός codd.: μυχοί Schol., usitatius, et cf. Sim. fr. 13 12 ἐγὼν et ἔκραινον codd.: corr. Salm.

25 Πέλεκυς

Ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ
ὤπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῷ ποκὰ πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν
αἶπος,
τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ἠθάλωσεν
Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς δ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,
οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·
νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον
σὰν χάριν, ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς.
Τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ
ἵλαος ἀμφιδερχθῇς·
ὅδ' ὄλβος
ἀεὶ πνεῖ.

Ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ
τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ἠθάλωσεν
οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν
νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον
τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ
ὅδ' ὄλβος
ἀεὶ πνεῖ
ἵλαος ἀμφιδερχθῇς
σὰν χάριν ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς
ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής
Δαρδανιδᾶν χρυσοβαφεῖς δ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας
ὤπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν τῷ ποκὰ πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν αἶπος.

A. P. xv. 22, Theocr. codd. Y B K. Versus hoc ordine legi debent: Titulus: Πέλεκυς Hephaest., K Theocr.: om. Anth. Pal. P. Metrum quod in Πτέρυξιν 1 Hephaest., p. 31 Consbr. 2 ποκὰ B Theocr.: ποτε, P, K Y Theocr. κατέριψεν P: κατήρειψ' Y: corr. Salmas. Cf. Pind. Paean. viii. 32 = *Oxyrh. Pap.* v. 67 Ἴλιον πᾶσάν νιν [Alexandrum] ἐπὶ π[έδον] κατερεῖψαι 3 τᾶμος B Theocr.: τῆμος P Y πυρίπνῳ B, Schol. P: πυρίνῳ P 4 δ' K B: τ' P Y 6 κρηνᾶν P Y ἴθαρὰν(κα sscr.) P: καθαρᾶν K Y; cf. Stesich. 18 ᾤκτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν. δυσκλής ut νηλής 11 ὅδ' ὄλβος P K: τὸν ὄλβος B, Schol. P?: ὅδ' ὄλβον Boisson. Ut in Gorgone, fr. 6, fortasse hic usus est Simias Iliade Parva. Inter ὅδ' ὄλβος et ἀεὶ πνεῖ leguntur manubrii loco in codd. praeter Palatinum et Y[1] et in editionibus veteribus ... τας βίνο (K: βίνων nonnulli: βαίνων edd.) κλυτὸς ἶσα θεοῖς ὡς εὗρε Ῥόδου γεγαὼς ὁ πολύτροπα μοῦνος μέτρα μολπᾶς (pro τας et μοῦνος, Σιμμίας et μαιόμενος, Wilam.). Salmas. et Is. Vossius tanquam a sciolo nescioquo ex Ovo conflatum expulerunt; dittographiam esse Ovi v. 20 censet Fraenkel. Fortasse manubrium insertum noverat Schol. Hephaestionis; vid. Consbr., p. 140

26 'Ωιόν

Κωτίλας
τῆ τόδ' ἄτριον νέον
πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο δὴ γὰρ ἁγνᾶς
τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔκιξε κᾶρυξ
ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ'
ἀέξειν
θοῶς δ' ὕπερθεν ὠκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν
σποράδην πίφαυσκεν
θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νέβροις κῶλ' ἀλλάσσων ὀρσιπόδων ἐλάφων
τέκεσσιν
πᾶσαι κραιπνοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων κατ' ἀρθμίας
ἴχνος τιθήνας
καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξά-
μενος θαλαμᾶν μυχοιτάτῳ
κᾆτ' ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὅγ' ἄφαρ λάσιον νιφοβόλων ἀν'
ὀρέων ἔσσυται ἄγκος
ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἶσα θοοῖς † ποσὶ δονέων πολύπλοκα
μεθίει μέτρα μολπᾶς
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν
μαιόμενος βαλιᾶς ἑλεῖν τέκος
βλαχᾷ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν
τανυσφύρων ⟨ὑπ'⟩ ἄντρα Νυμφᾶν
ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα
μεθ' ἱμερόεντα μαζὸν
ἴχνει θενὼν γᾶν ⟨παρθένων⟩ παναίολον Πιε-
ρίδων ὁμόδουπον αὐδὰν
ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων
κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν
φῦλ' ἐς βροτῶν ὑπὸ φίλας ἑλὼν
πτεροῖσι ματρὸς
λίγειά νιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδὶς
Δωρίας ἀηδόνος
ματέρος.

Hoc ordine versus sunt legendi:

Κωτίλας
ματέρος
τῇ τόδ' ἄτριον νέον
Δωρίας ἀηδόνος·
πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἁγνᾶς
λίγειά νιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδίς.
Τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔκιξε κᾶρυξ
φῦλ' ἐς βροτῶν, ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτέροισι ματρός,
ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν
ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν,
θοῶς δ' ὕπερθεν ὠκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδην πίφαυσκεν,
ἴχνει θενὼν γᾶν, ⟨παρθένων⟩ παναίολον Πιερίδων ὁμόδουπον αὐδάν,
θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσιν·
ταί τ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζόν,
πᾶσαι κραιπνοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἵεμεναι ποσὶ λόφων κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας
βλαχᾷ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν τανυσφύρων ⟨ὑπ'⟩ ἄντρα Νυμφᾶν·
καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλαμᾶν μυχοιτάτῳ
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνάν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλιᾶς ἑλεῖν τέκος·
καῖτ' ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὅγ' ἄφαρ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος·
ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἶσα θοοῖς† ποσὶ δονέων πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

A. P. xv. 27, Bucolicorum C. Tit. Βησαντίνου (Βηστίνου = Vestini, Haeberlin, vid. Wilam. app. crit. Bucolicorum Graecorum, p. 155) Ῥοδίου ᾠὸν χελιδόνος P lemm., in fine Βησαντίνου Ῥοδίου ᾠὸν ἢ Δωσιάδα ἢ Σιμμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι: ᾠόν index P. Simiae Rhodio trib. Hephaest., pp. 62 et 68 Consbr., et C Bucolicorum. Binorum versuum metra inter se respondent 1–4 Κωτίλας ματέρος τῇ τόδ' ἄτριον νέον Δωρίας ἀηδόνος Wilam.: Κωτίλας | ματέρος | τῇ τόδ' ὠὸν νέον | ἁγνᾶς ἀηδόνος πανδιωνίδας | δωρίας νασιώτας | ἄτριον ῥόδου P, corruptius hic et passim C, velut τι, ἀγρίου, πίασκε 11.

Glossemata del. Bergk 5 δεῖ γὰρ ἁγνὰ P : δὴ ἁγνὰ C : corr. Salm. 6 νιν Haeberlin : μιν codd. κάμ' ἀμφὶ (sc. κάμ' ἀμφί νιν) Salm. : καμφίματρος codd. : κάμ' ἶφι Haeb. 7 ἔκιξε P : ἔδειξε Bergk : κόμιζε olim Wilam. (κόμιξε ?) 8 πέτροις P : -οισι C : corr. Scal., Salm. 9 μέζω Edmonds : 'numeros versuum a monometro usque ad decametrum augeri' Bergk : πάροιθε damnat Haeberlin 10 κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν Bergk : κόσμιος νέμοντο ῥυθμῷ P : κόσμον νέμοντα ῥυθμόν C 11 ὕπερθεν Schol. Pal. : ὕπερθ' P ὠκυλέχριον Edmonds φέρων Schol. P : φέρω P νεῦμα (quod ad ovi figuram spectat) P et Schol. : ἅλμα Haeberlin : νῆμα olim Bergk παδῶν C, Schol. P : πόλλω P σποράδην Schol. P, om. P C : σποράδων Salm. 12 ἴχνει] ἴχνη (ει sscr.) P θένων γᾶν scripsi : θένω τὰν P : θένων τὸν C : θένων (βροτοῖσι) Haeb., coll. v. 8 : θένων τόνον (del. φέρων in v. 11) Edmonds παρθένων tanquam post θένων omissum conieci : ὁμόδουπον Jac. : μονόδουπον codd. 13 θοαῖς ἴσ' Bergk : θοαῖσί τ' codd. 14 τ' P : δ' C 15 πᾶσαι κραιπνοῖς Wilam. : παλαικραιπνοῖς codd. : παλιγκραιπνοῖς Brunck : τηλεκραιπνοῖς Edmonds 16 βλαχαὶ codd. : corr. Edmonds et nos τισαυβοτων P : ΤΙΣΑ = ΠΟΛ perspexit Salm. ὄρεον = ὄρειον coni. Edm. ὑπ' addidi : ἐς Wilam. : ἀν' Salm. 17 θαλάμων codd. : corr. Haeberlin μυχοιτάτῳ Wilam., cf. φ 146 : πουκότατον P et Schol. 18 πτερόκοιτον P : corr. Salm. ὄρους codd. : corr. Bergk 19 κατ' corr. Wilam. : καὶ τάδ' codd. ἄφαρ ὅγε codd. : transp. Bergk λασίων codd. : corr. Salm. ἔσσυται ἄγκος Salm. : ἔσσυτ' ἀνάγκαις codd. 20 κλυτὸς Bergk : κλυταῖς P θεοῖς ποσὶ δονέων P : θα ποσὶ πονέων C : θοοῖσι πόνον δονέων ποσὶ Jac. : omnia incerta μολπᾶς C : μολπαῖς P. De metro vid. Wilam. *Textgesch. d. Bukol.* 248

27

Exstant fragmenta nonnulla trium librorum quos de glossis scripsisse Simiam testatur Suidas ; Athen. xi. 472 E κάδος· Σιμμίας ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, fr. 17 Bk[4]. xi. 479 C Σιμμίας δὲ ἀποδίδωσι τὴν κοτύλην, ἄλεισον. xv. 677 C Τιμαχίδας δὲ καὶ Σιμμίας οἱ Ῥάδιοι ἀποδιδόασιν ἐν ἀνθ' ἑνός, "Ἴσθμιον, στέφανον". vi. 327 E ἔστι γὰρ καὶ γένος λίθου φάγρος· ἡ γὰρ ἀκόνη κατὰ Κρῆτας φάγρος, ὥς φησι Σιμίας : sed non poetica

ANTAGORAS

1 Εἰς Ἔρωτα

Ἐν δοιῇ μοι θυμός, ὅ τοι γένος ἀμφίσβητον,
ἤ σε θεῶν τὸν πρῶτον ἀειγενέων, Ἔρος, εἴπω,
τῶν ὅσσους Ἔρεβός τε πάλαι βασίλειά τε παῖδας
γείνατο Νὺξ πελάγεσσιν ὑπ' εὐρέος Ὠκεανοῖο·
ἤ σέ γε Κύπριδος υἷα περίφρονος, ἠέ σε Γαίης,
ἢ Ἀνέμων· τοῖος σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι
ἀνθρώποις ἠδ' ἐσθλά· τὸ καὶ σέο σῶμα δίφυιον.

Diog. Laert. iv. 5. 26 λέγεται δὲ καὶ Ἀνταγόρα τοῦ ποιητοῦ ὡς Κράντορος εἰς Ἔρωτα πεποιημένα φέρεσθαι ταυτί· Ἐν δοιῇ κτλ. 1 ἀμφιβόητον codd. : corr. Mein., Meibom. ; cf. Callim. Hymn. in Iov. 5, Wilam. Antig. Caryst., p. 69 ἐν δοιῇ μάλα θυμός, ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον. Falsa forma ἀμφίσβητος pro -ητος non nihil debere videtur formae Ionicae ἀμφίσβατος 7 ἀνθρώπων codd. : corr. Jac. διφυόν codd. : corr. Herm.

Epigrammata

2

Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,
ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἀπὸ μῦθος
ἱερὸς ἤισσεν δαιμονίου στόματος,
καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει
αἰῶν' ἀστρέπτοις δόγμασι πειθόμενος.

A. P. vii. 103 et Diog. Laert. iv. 4. 21 Ἀνταγόρας εἰς ἄμφω (*sc.* Cratetem et Polemonem) τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον· Μνήματι κτλ. 1, 2 om. P: suppl. Diog. Laert. 4 ἤεισεν P: ἤισεν D. Laert.: em. Jac. 5 iungendum σοφίας cum βίοτος potius quam cum αἰῶνα, et ἐπί cum ἐκόσμει

3

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται,
μηδ' ὕδατος προχοὰς δείδιτε χειμερίους·
τοῖον γὰρ Ξενοκλῆς ὁ Ξείνιδος ἀσφαλὲς ὔμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

A. P. ix. 147. Tit. Ἀνταγόρου Ῥοδίου εἰς γέφυραν ἣν ἐποίησε Ξενοκλῆς ὁ Λίνδιος P lemm. Σιμωνίδου Pl. Epigr. optime illustrat inscriptio Eleusinia, quae decretum continet Archonte Archippo anno 321/20 vel 318/17 compositum; vid. Ἐφημ. ἀρχαιολ. 1892, 101 Ξενοκλῆς . . . ὅπως . . . ἡ πανήγυρις τῶν εἰσαφικνουμένων Ἑλλήνων Ἐλευσῖνάδε . . . σῴζωνται, γέφυραν λιθίνην κατασκευάζει ἴδια αὐτοῦ χρήματα καταναλίσκων 3 Ξεινοκλῆς γὰρ Pl., unde Ξεινοκλέης Gaertringen ὁ Ξείνιδος Foucart, Gaertr.: ὁ Λίνδιος P Pl.: τόδε Λίνδιος Mein., ὅδε, tanquam staret in ponte marmoreus, Bothe. At Xenocles non Lindius erat, sed Sphettius; Loewy, *Inschr. griech. Bildhauer* 85 Δήμητρι καὶ Κόρει Ξενοκλῆς Ξείνιδος Σφήττιος ἀνέθηκεν ἐπιμελητὴς μυστηρίων γενόμενος ἀσφαλὲς Pl.: ἀσφαλῶς P; fluvius Cephisus χειμαρρώδης τὸ πλέον (Strab. ix. 400 C)

4 Θηβαΐς

Vita Arati, Maass, *Comm. in Arat.*, p. 148 παρ' ᾧ (*sc.* Antigono Gonatae) διέτριβεν . . . Ἀνταγόρας ὁ Ῥόδιος ὁ τὴν Θηβαΐδα ποιήσας, quae audientes taedio enicavisse fertur; Maxim. Confess. Loc. Comm., p. 815 Migne; Apost. Cent. v. 13; Arsen. Viol. p. 146 Βοῶν ὦτα ἔχετε· ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων. Ἀνταγόρας γὰρ ἀναγιγνώσκων παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαΐδος γράμμα, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπεσημαίνετο, κλείσας τὸ βιβλίον, Εἰκότως, ἔφη, καλεῖσθε Βοιωτοί, βοῶν γὰρ ὦτα ἔχετε. Similem fabellam de Antimachi Thebaide narrat Cic. Brut. 51. 191. Lingua promptus erat Antagoras; cf. Hegesand. ap. Ath. viii. 340 F; Plut. Mor. 182 F, 668 D; Ael. V. H. xiv. 25

ALEXANDER AETOLUS

1 Epyllia

Ἁλιεύς

Γευσάμενος βοτάνης, ἣν Ἠελίῳ φαέθοντι
ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἴαρι γαῖα,

Ἠέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὀπάζει,
ὕλῃ ναιετάουσαν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
ἄτρυτοι, καὶ μή τιν' ἕλοι μεσσηγὺς ἀνίη.

Ath. vii. 296 E Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ (*sc.* Γλαύκου) καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἁλιεῖ ὅτι κατεποντώθη Γευσάμενος κτλ. 1 εἰν A: corr. Mus. 4 ὕλην Kaib. qui regionis nomen latere censet ναιετάουσιν Hartung 5 μή νιν Valck.: μή τις Mein. ἕλοι] ἕλῃ Mein. ἂν εἴη A: corr. Mus. De Glauco Anthedonio, qui herbae cuiusdam gustu immortalitatem consecutus est; cf. Aesch. Glauc. fr. 28 ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών, Athen. xiv. 679 A

2 Κίρκα

Πηδαλίῳ ἄκρῳ ἔπι πομπίλος ἀνιοχεύων
ἧστ' ἀκάτω κατόπισθε, θεᾶς ὕπο πόμπιμος ἰχθύς.

Ath. vii. 283 A Ἀλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κίρκᾳ, εἰ γνήσιον τὸ ποιημάτιον. Κίρκᾳ Schweigh.: Κρίκᾳ A 1 παιδαλιωι: corr. Mus. ἐπεὶ A: corr. Mus. ανιοχευ|νηστὰ κάτω A: corr. Mein. 2 θεᾶς Mein.: θεοῖς A: θεῆς Wilam. πομπίλος A: corr. Mein.

3 Elegi

Ἀπόλλων

Παῖς Ἱπποκλῆος Φοβίος Νειληϊάδαο
ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.
Τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἵξεται· ἧς ἔτι νύμφης
ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις κάλ' ἀνελισσομένης
Ἀσσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεύς,
ὅρκι' ὁμηρείης πίστ' ἐπιβωσάμενος,
πρωθήβης, ἔαρος θαλερώτερος· (οὐδὲ Μελίσσῳ
Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
θηλήσει μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθῳ
ἔσται, καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·)
Ἀνθεὺς Ἑρμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἔπι νύμφη
μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευστον ἔρων,
καὶ ἓ καθαψαμένη γούνων ἀτέλεστα κομίσσαι
πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα Ξείνιον αἰδόμενος
σπονδάς τ' ἐν Φοβίου καὶ ἅλα ξυνέωνα θαλίης
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀεικὲς ἔπος.
Ἡ δ', ὅταν ἀρνῆται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς,
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,

μύθοις ἐξαπαφοῦσα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
  "Γαυλός μοι χρύσεος φρείατος ἐκ μυχάτου
νῦν ὅγ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν καλὸν ἤρικεν οὖσον,
  αὔτως δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφυδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
  ῥηϊδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίου,
ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης."
  Ὧδε μὲν ἡ Φοβίου Νειλεΐδαο δάμαρ
φθέγξεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς ἀπὸ μὲν Λελεγήιον εἷμα
  μητρὸς ἑῆς ἔργον θήσεται Ἐλλαμενῆς·
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
  φρείατος· ἡ δ' ἐπί οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνὴ
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει.
  Καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
  ἀψαμένη σὺν τῷ βήσεται εἰς Ἀΐδην.

Parthen. xiv Περὶ Ἀνθέως· ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ τὰ Μιλησιακά. (Schol. Marg.) Ἐκ δὲ Ἁλικαρνασσοῦ (Ἀσσησοῦ ins. Naber) παῖς Ἀνθεὺς ἐκ βασιλείου γένους ὡμήρευσε παρὰ Φοβίῳ, ἑνὶ τῶν Νειλειδῶν, τότε κρατοῦντι Μιλησίων. Τούτου Κλεόβοια, ἣν τινες Φιλαίχμην ἐκάλεσαν, τοῦ Φοβίου γυνή, ἐρασθεῖσα πολλὰ ἐμηχανᾶτο εἰς τὸ προσαγαγέσθαι τὸν παῖδα. Ὡς δὲ ἐκεῖνος ἀπεωθεῖτο ποτὲ μὲν φάσκων ὀρρωδεῖν μὴ κατάδηλος γένοιτο, ποτὲ δὲ Δία Ξένιον καὶ κοινὴν τράπεζαν προϊσχόμενος, ἡ Κλεόβοια κακῶς φερομένη ἐν νῷ εἶχε τίσασθαι αὐτόν, ἀνηλεῆ τε καὶ ὑπέραυχον ἀποκαλουμένη. Ἔνθα δὴ χρόνου προϊόντος τοῦ μὲν ἔρωτος ἀπηλλάχθαι προσεποιήθη, πέρδικα δὲ τιθασσὸν εἰς βαθὺ φρέαρ κατασοβήσασα ἐδεῖτο τοῦ Ἀνθέως ὅπως κατελθὼν ἀνέλοιτο αὐτόν· τοῦ δὲ ἑτοίμως ὑπακούσαντος διὰ τὸ μηδὲν ὑφορᾶσθαι, ἡ Κλεόβοια ἐπισείει στιβαρὸν αὐτῷ πέτρον· καὶ ὁ μὲν παραχρῆμα ἐτεθνήκει, ἡ δὲ ἄρα ἐννοηθεῖσα ὡς δεινὸν ἔργον ἐδεδράκει, καὶ ἄλλως δὲ καιομένη σφοδρῷ ἔρωτι τοῦ παιδὸς ἀναρτᾷ ἑαυτήν. Φοβίος μέντοι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὡς ἐναγὴς παρεχώρησε Φρυγίῳ τῆς ἀρχῆς. Ἔφασαν δέ τινες οὐ πέρδικα, σκεῦος δὲ χρυσοῦν εἰς τὸ φρέαρ βεβλῆσθαι, ὡς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς μέμνηται ἐν τοῖσδε ἐν Ἀπόλλωνι· Παῖς κτλ. Apollinem vaticinari vidit Jacobs. 1 Φόβιος P : corr. Mein. secutus Lehrs., Aristarch., p. 267 Νηληιάδαο P : corr. Mein., Νειλ- testantur Theocr. xxviii. 3 πόλιν Νείλεος, Miletum, cf. inf. 27 ; Call. Frag. 95 ; de forma vid. Schneid. ad Callim. H. in Dianam 226 3 ἤξεται P[1] : corr. Passow 4 κάλ' ἀνελισσομένης Bergk : καλὸν ἑλισσομένη P 6 ἐπιβωσάμενος P : fort. -σόμενος Mein. 8 πετρήνης P : corr. Cornarius, Vales. τοιόνδ'] ναίοντ' Vales. 9 θελήσει P : corr. Pass. Melissi filius erat Actaeon, cuius exitus Corinthiis libertatem a Bacchiadarum dominatione peperit (Jac.) μέγαν] καλὸν Hartung : τέρεν' Haupt : cum θηλήσει constr. Mein. 11 ἔνι P : corr. Cornar. 12 ἔρων P : ἔρον Gale : ἔρω Mein. 13 καθαψαμένης P : corr. Gale, Legr. 'frustra (ἀτέλεστα) obsecrabit ut se observet (ἕ κομίσσαι)' ; vix 'obsecrabit ut non patranda praebeat' : ἀθέμιστα τελέσσαι Heyne 15 ξυνῶνα Mein. dubitanter. Accentum proparox. defendit Headlam, *Class. Rev.* xv. 403 θαλάσσης P : θαλείης Bergk, Haupt, sed praestat θαλίης Adam ad Plat.

Rep. 573 D; ī Epicum: *τραπέζης* Brunck, Heyne, Jac.: *φυλάξας* Harberton: *θαλάσσῃ* Legr. 21 *νῦν ὅγ* P: *νεῖον* Pierson: *νῦν ὅτ'* Mein. = *νῦν*, coll. Herm. ad Soph. Ai. 789; sed ibi non recte servatur, neque in Aesch. Suppl. 630, neque fortasse in Theb. 705: *ἄρτι γ'* Brunck; *νῦν δὴ* Harberton: *νειόθεν ἑλκόμενος* olim conieci: *γαυλός μοι χρύσεος· φρείατος ἐκ μυχάτου νῦν ὅγ'* distinxit Pierson *διαμενκαλὸνήρικενοῦσον* P: *κάλον* Jac., Brunck; 'ansa saligna funem diffregit' Harberton: *κακὸν* Villois., Mein. (*κακόν* et *καλόν* confusa sunt, Menand. 549. 5, K, et Com. Frag. Adesp. 412 K, H. Richards) *διήρικεν* transitive, ut in Euphor. Hyac. fr. 41 *οὖσον*] *ὄγκῳ* Brunck 22 *αὔτως* scripsi: *αὐτὸς* P 23 *παισὶν* Pierson, Peerlkamp 25 *τοι* P: corr. Piers. *μετὰ* P: corr. Piers. 26 *Νειλιάδαο* P: corr. Mein. 27 *φθέγξαθ'* P: corr. edd. *Λελεγήϊον sc.* Milesiam vestem deposuit; Steph. Byz. s.v. *Μίλητος* 28 *Ἑλλαμενῆς* Pass.: *Ἑλλαμένης* P: *Ἐλσαμενῆς* Mein., qui monet omnia nomina in *-αμενος* vel *-ομενος* exeuntia e verbis formata esse, ut *Τισαμενός*, *Δεξαμενή*, mox (quod praestat) *Ἐλλαμενή*, particip. verbi *ἵλημι*, coll. *ἔλλαθι* Aeolice (*sc.* Propitia). De accentu vid. Herod. i. 329 L, Chandler. ss. 143, 146: *Ἀλκαμένης* Jac.: *ἑσσαμένης* Legr.: *ἀλλόμενος* Gale 30 *λιρὰ*] *σκληρὰ* Legr. 32, 33 *ἀποτμότατος* P: *ἀποτμοτάτῳ* secutus Iacobsium Harberton, qui *ὁ μὲν* ad Phobium refert: *ἠρίον ὀγκώσει* interpret. Hartung ita coacervatum esse a Phobio puteum, ut fatale sepulcrum erigeret; itaque *οἱ χώσει* Legr. Sed per totum poema *ὁ μέν* et *ἡ δὲ* Anthea et Cleoboeam significant, et in v. 34 *τῷ* certe Antheus est. *Ἠρίον ὀγκώσει* (*sc.* Antheus) durum quidem; unde *οἰκήσει* Brunck, cui favet Mein.: *ὀκχήσει* Bergk Sed textum tanquam locutionem novellam recte defendit Couat; tales locutiones habent vv. 8, 12, 13 34 *σὺν τῷ*] *σινδὼ* (i.e. *σινδόνα*) Bergk: *σχοῖνον* Herscher: *σχοίνῳ* Sakolowski *τῷ*] *sc. Ἀνθεῖ*. *Εἰς Ἀΐδην*, cf. Phoen. i. 22; Nauck, T. F. 372. 4

4 Μοῦσαι

Ἀλλ' ὅγε πευθόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μέλεσθαι
Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,
υἱὸν Θερσάνδρου †τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σίγλων
χρυσείων ἱερὴν δὴ τότε χιλιάδα
ὑμνῆσαι ταχέων τ' Ὦπιν βλήτειραν ὀϊστῶν,
ἥ τ' ἐπὶ Κεγχρείῳ τίμιον οἶκον ἔχει,
. . . .
μηδὲ θεῆς προλίπῃ Λητωΐδος ἀκλέα ἔργα.

Macrob. Sat. v. 22 'Alexander Aetolus, poeta egregius, in libro qui inscribitur Musae refert quanto studio populus Ephesius dedicato templo Dianae curaverit praemiis propositis, ut qui tunc erant poetae ingeniosissimi in deam carmina diversa componerent. In his versibus Opis non comes Dianae, sed Diana ipsa vocata est. Loquitur autem, ut dixi, de populo Ephesio: *Ἀλλ' ὅγε κτλ. . . . ἔχει*, et mox *μηδὲ . . . ἔργα*.' Iudicia poetarum *Μοῦσας* continuisse credibile est. 1 *μενλεσθαι* P: corr. edd. 3 *Θερσάνδρου* (*-οιο* Mein.) *τὸν ἤνεσεν* P: *Θερσάνδρου κλυτὸν ἤνεσεν* Schneidewin *ἤνυσεν* 'impetravit' Brunck: *ποτήνεσεν* Salmas. *τὸν ἤνεσεν* pro eo quod est *τὸν ἀνέρα ἤνεσεν* tolerari non potest, unde *τὸν* relativum esse censet Jac. et in v. 7 excidisse tale quale *εἵλετο* vel *προὔθηκε* 4 *ερην* et *χειλιαδα* P: *τῷ ἤνεσαν ἀνέρι σίκλων χρυσείων ἱερὴν* olim Lob.: *αἴρων* Wilam.

Gronovium secutus Mein. comprobavit ἱερῇ χιλιάδι, deinde ἱερὴν χιλιάδα. Locum ita refecit Bergk ῥυτὸν ἤνεσεν ἀνέρι σίγλων | χρυσείων, ἱερὴν εἰ τότε, 'cornu nummis aureis plenum'; et ῥυδὸν coni. in *Klein. Schr.* ii. 776 5 ταχέων ⟨τ'⟩ Mein., Bergk: ταχειων P Locum ita interpretatus est Mein. *An. Al.*, p. 228 'populus Ephesius decrevit ut, aureorum siglorum praemio proposito, Timotheus χιλιετηρίδος τοῦ Ἀρτεμισίου festa celebraret'; χιλιάδα enim idem esse quod χιλιετηρίς, coll. Steph. Byz. s. v. Ἄνθιον· πόλις Ἰταλίας· Κουάδρατος ἐν δευτέρᾳ Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος, et s.v. Ὀξύβιοι, ubi is liber Ῥωμαϊκὴ χιλιαρχία appellatur. Sensus non est: 'decem sacris millibus aureorum siglorum pretio conduxerunt', quare enim *sacris*? (Mein.) 6 η δ' επι κεγχριων τιμι . . . ον (fort. τιμιωον) οκον P ἥ τ' Mein. Κεγχρείῳ Mein.: Κεγχρειῶν Brunck. Cenchrius Ephesii agri fluvius fuit, Strab. xiv. 639 οὗ φασι νίψασθαι τὴν Λητὼ μετὰ τὰς ὠδῖνας, cf. Tac. Ann. iii. 61 Forma Κέγχριος editur in locc. cit. 7 προλίπῃ] προλίποι Bergk λητωνιδος ακλεα P: Λητωΐδος ἀγλαά Bergk: Λητωΐδος εὐκλέα Mein. 'si quid mutandum': Λητῷδος ἀγάκλεα Schneidew., claudicante metro, de quo scrips. S. Gaselee in *Class. Rev.* xxix. 48, Diels, *Sibyllinische Blätter*, p. 61. Timothei Ἀρτέμιδος tria fragmenta, atque adeo quattuor, ap. Bergkium, *P. L. G.*, p. 620, servantur.

5

. . . ὡς Ἀγαθοκλεῖος λάσιαι φρένες ἤλασαν ἔξω
  πατρίδος. Ἀρχαίων ἦν ὅδ' ἀνὴρ προγόνων,
εἰδὼς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖν
  ξεῖνος, Μιμνέρμου δ' †εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν
παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι ποτὴν ἴσον†· ἔγραφε δ' ὡνὴρ
  εὖ παρ' Ὁμηρείην ἀγλαΐην ἐπέων
πισύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἤ τινα χλούνην
  φλύοντ' ἀνθηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ,
οἷα Συρηκόσιος, καὶ ἔχων χάριν· ὃς δὲ Βοιωτοῦ
  ἔκλυεν, Εὐβοίῳ τέρπεται οὐδ' ὀλίγον.

Polemon ap. Ath. xv. 699 C ὅτι δ' ἦν τις περὶ αὐτοὺς (*sc.* παρῳδούς) δόξα παρὰ τοῖς Σικελιώταις Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ὁ τραγῳδοδιδάσκαλος ποιήσας ἐλεγεῖον τρόπον τοῦτον δηλοῖ Ὡς κτλ. Credas ad Μούσας pertinere, sed Epigrammatis partem esse censet Hecker. Laudes Boeoti Syracusani eidem poemati trib. Mein.; ἐλεγεῖον appellatur, Ath. loc. cit. 1 ὡς et distinctionem post πατρίδος A, qua deleta Mein. dedit ὧν hoc sensu: Boeotum ab eis originem duxisse quos Agathoclis crudelitas exsilio multaverat: sed Boeotus ipse temporibus Philippi Macedonis floruit, quo iunior erat Agathocles: οὓς Schweigh., ὅν γ' Capellmann. Sed prior pars sententiae deest. ὡς, ἀρχαίων δ' κτλ., ἠδ' ὡς ὁμίλει Bergk: Ἀγαθοκλῆος A, Jac., sed cf. Chaerem. A. P. vii. 720 Οὐτυμοκλεῖος, Weir Smyth, *Greek Dialects*, p. 418 4 δεισεποσακρονιων A: distinxit Cas., cuius disiunctionem litterarum in textu ita reliqui, ut neque interpretationem adprobem, calluisse Boeotum eximie Mimnermi poesin, sive poeseos id genus in quo excelluit Mimnermus; neque Schweighaeuseri, 'Mimnermi praeceptis penitus imbutus, Mimnermi praecepta perfectissime secutus': Μιμνέρμου δ' ὡς ἔπος ἁβρόν? 5 ποτην ισον A: πότην ἴσον edd.: πόθημ' ἴσον olim

Mein., inde σὺν ἔρῳ πτοιήμ' ἴσον, vel πτοιὴν ἴσος, vel πόθον vel πότον ἤνεσεν: σὺν ἔρῳ τρίβον ἤνυσεν Kaib.: πότης ἴσος Casaub. Sensus loci latet, sed recte docuit Headlam, *Journal Phil.* xxx. 307, integram esse ποτὴν ἴσον, alio accentu, 'aeque pinnato gradu': αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτὴν ε 337, εὐδιόωντι ποτὴν ὄρνιθι ἐοικώς Arat. 278: Hesych. ποτήν· ἰδέαν· οἱ δὲ πτῆσιν: inde lacunam statuit: σὺν ἔρωτι[...], inde [pentametrum], inde fortasse]'Ανακρείοντι ποτὴν ἴσον 6 παρ' 'Ομηρείην] παρομηρεην A: corr. Mus., παρά 'ad exemplum' 7 πισυγγαςηφωρασαναιδεας A: corr. et dist. Weston 8 φλύοντα scripsi (cf. φ. σὺν φοίτῳ φρενῶν Aesch. Theb. 661), velut φλύουσαν ὀπώραις Antim. Coloph. 36 K Kink. maluit Valck. ad Eur. Phoen. 832; ῡ alias aut breve aut anceps producit Ap. Rhod. i. 481: φλοίοντ' Capellm.: φλοιων A: φλύων Schweigh.: φλοίακα (φλύακα) Jac.: φλοιῶντα Harberton = ἀποδύοντα ἀνθηρη A: ἀτηρῇ Mein., sed cf. Soph. Ant. 960 ἀνθηρὸν μένος. φλοιῶν ἀνθηρῇ σὺν κακοειμονίῃ, veste indutum corticea Herm.; καλοειμονίᾳ Wachsmuth, ut ad ipsum poeseos Boeoti ornatum spectet, sicut Bion dicitur ab Eratosthene τὴν φιλοσοφίαν ἀνθινὰ περιβαλεῖν, Strab. i. 2. 15; cf. Wachsmuth. *Sillograph.*, p. 74: εὐθήρῳ Harberton 9 οἷα Συρηκόσιος scripsi Heckeri et Bergkii secutus χοἶα, 'ac vero etiam facetus, ut Syracusanus': τοῖα Συρηκοσίοις A: Συρηκοσίοις γὰρ ἔχει χάριν Mein. 'talibus enim Syracusani delectantur': sed malim οἷα Συρηκοσίοις παρέχει χάριν: τῷ ῥα Συρηκοσίοις καὶ ἔχον χάριν Herm., i.e. Boeotus et Euboeus: τῷ ῥα Συρηκόσιοί οἱ ἔχον χάριν Kaib. ὡς δὲ A: corr. Jac. Βοιωτους A: corr. Casaub. 10 οὐδ' ὀλίγον] ἡδυλόγῳ Harberton, sed praestat 'ne parvum quidem'

6

Οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσι ῥοῶν
λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν, ἔνθα Δολίων
υἱὸς Σειληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

Strabo xii. 566 ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρεῖ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς φήσας περιοικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσούς, ἔπειτα Διονύσιος ὁ τὰς Κτίσεις συγγράψας, ὅ τε Εὐφορίων "Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο" [fr. 74] λέγων, καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος, Οἳ καὶ κτλ.; cf. xiv. 681, ubi Ἀσκανίῳ ῥόῳ legitur

7

Ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χᾳοῦ στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν,
καὶ μισογέλως, καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἴνῳ μεμαθηκώς,
ἀλλ' ὅ,τι γράψαι τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

Aul. Gell. N. A. xv. 20 Alexander autem Aetolus hos de Euripide versus composuit (sqq. vv.) 1 χᾳοῦ] ἀρχαίου codd.: em. Valck. (εὐγενείᾳ διαφέρων καὶ πλούτῳ Diog. Laert. ii. 6): τρόφιμος τοῦ Νοῦ olim Bergk, postea τρόφις ἀρχαίου: ἐμοί γε ἔοικε vulg.: ἔοικε om. Z, cod. Franequ. et del. Valck.: Capellmann delet ἀρχαίου: στρυφνὸς μὲν ἔοικε Mein., ut poeta videatur tabulam in qua Euripides fortasse cum aliis tragicis pictus erat interpretari: στρειφνὸς codd., στρυφνὸς utraque edit. Colon. et Vita Eurip. 2, et sic Meineke: στριφνὸς edd. vett. et Hosius; sed στρυφνός 'acerbus', στριφνός 'firmus'. In Vita Euripidis, 5, verba στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν Aristophani tribuuntur, et μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα Euripidi ipsi; cf. Satyri Vitam Eurip. Col. xx, Oxyrh. Pap. ix, no. 1176 2 οιννον Z: οἶνον edd.: corr. Wilam. 3 ἐπεπνεύκει Nauck

Epigrammata

8

Αὐτά που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς
τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

A. Plan. iv. 172 Lemma Ἀλεξάνδρου Αἰτωλοῦ· εἰς τὴν αὐτήν, *sc.* Ἀφροδίτην ὡπλισμένην, sed in Epigr. nihil Venerem armatam indicat; Palladis praestantia commemoratur; et tituli fidem dubitat Knaack ap. Pauly-Wiss. s. v. Alexandros, 84. 1 Αὐτά cod. Aldi: αὐτάν vulg.

9 In Alcmana

Σάρδιες ἀρχαῖος πατέρων νομός, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
ἐτρεφόμαν, κερνᾶς ἦν τις ἂν ἢ βακέλας
χρυσοφόρος, ῥήσσων λάλα τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμὰν
οὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,
καὶ Μούσας ἐδάην Ἑλικωνίδας, αἵ με τυράννων
θῆκαν Κανδαύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

A. P. vii. 709 Ἀλεξάνδρου· ζήτει, ὅτι ἔσφαλται καὶ ἔστιν ἀδιανόητον P corr., eraso lemmate quod L addiderat; Plut. de Exsil. 599 E, sed nomine auctoris omisso. Aetolo trib. Bergk, Mein.; Magneti Weigand 1 Σάρδιες ἀρχαῖος Plut.: Σάρδιαι (ες sscr.) ἀρχαῖαι P νομός ap. Buhm.: νόμος P, Plut. 2 κερνᾶς . . . βακέλας] κέρνασῆ στισαν ἢ μακέλας P: κέλσας ἤ τις ἀνὴρ μακέλας Plut.: κέρνας seu κερνᾶς = κερνοφόρος, Rheae minister, Lobeck, al.: κερχνᾶς coni. Stadtm.; vid. Daremberg-Saglio. s. v. Kernos: κελλὰς ap. Hesych., luscus, Pers. v. 186 'grandes Galli et cum sistro lusca sacerdos', Salm.: χερνὰς Reiske: ἦ τις ἂν Reiske: εἷς τις, et ῥῆσσον (Méziriac) Heck.: ἧς Mein.: ἦν Salm. μακέλας, ligonarius, finxit Reiske: βακέλας = βάκηλος, ἀπόκοπος, Ursin., Salm.: μακέτας, coll. Athen. 198 E, Hecker 3 χρυσοφόρος P, Plut.: θυρσοφόρος Heck., sed thyrsus solum Baccho, non Matri convenit λάλα] καλὰ P: em. Mein., coll. Erycio, *A. P.* vi. 234 λάλα κύμβαλα et Dioscor. *A. P.* vi. 220 λαλάγημα τοῦτο = τύμπανον Ἀλκμὰν Plut.: ἄλλο P 4 οὔνομα καὶ Plut.: οὔνομ' ἐκ P: οὔνομ', ἐπεὶ temptat Stadt. πολυτρίποδος P, de victoriis quas Spartani in ludis publicis reportaverunt intellegit Heck., coll. Pind. Isth. i. 19, sed dubito: πολίτης Plut.: πόλεως τρόφιμος Capellmann: πόλεως ναέτης Ursin. 5 Ἑλληνίδας Plut., confert Mein. Plut. Def. Orac. 422 D Ἑλληνίδος μούσης ἀνάπλεως τύραννον Mein.: τυράννω Δασκυλίδεω Heck. 6 Κανδαύλεω] Δασκύλεω Plut.: δυ(α sscr.)σκύλεω P: sed Δάσκυλος, non -ης nomen est ap. Hdt. i. 8, et Nic. Dam. fr. 49, Müller, *F. H. G.* iii. 383. Neque tyrannus erat, sed Mermnidis ortus pater Gygis postea tyranni; unde egregie Bentleius in Addendis ad Hor. Od. ii. 17. 14 'aut scripsit aut scripsisse debuit Κανδαύλεω': lipographia facta est post θῆκαν. Θῆκαν καὶ Γύγεω μείζονα Δασκύλεω Jac., ne corripiatur prima syllaba Γύγεω quae vulgo producitur: κρέσσονα Plut.

10 Tragoediae

Ἀστραγαλισταί

Schol. T Ψ 863 ἀνδροκτασίης· καταχρηστικῶς· παῖδα γὰρ ἀνεῖλεν ὃν (οἱ) μὲν Κλεισώνυμον, οἱ δὲ Αἰανῆ (Ἑανῆ T: Αἰάνην Eust. 1290, unde corr. Bekk.),

οἱ δὲ Λύσανδρον καλεῖσθαι. Ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν παρ' Ὀθρυονεῖ τῷ γραμματιστῇ, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ἐν Ἀστραγαλισταῖς. Cf. schol. B[2] (Ἀστρολογισταῖς T B[2]: corr. Mein.). Drama Satyricum fort. fuit; cf. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ὁ τραγῳδοδιδάσκαλος, Polem. ap. Athen. xv. 699 B, et testimonium Suidae s.v. Ἀλέξανδρος Αἰτωλός, eum in numero Pleiadum fuisse: et Heph. Scol., p. 140 Consb.

11

Athen. x. 412 F Τίτορμός τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ (Miloni Crotoniatae) βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος. 'Mirum est Schweighaeuserum ex verbo ἱστορεῖν, quod centies ipse Athenaeus de poetis posuit, coniecisse Alexandrum Aetolicae historiae auctorem fuisse,' Mein.

12

Pausan. ii. 22. 7 Εὐφορίων Χαλκιδεὺς καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος ἔπη ποιήσαντες, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος, κατὰ ταὐτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν. Cf. Euphor. Frag. 91

13

Scholl. A D ad Γ 314 Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων (fr. 56), Λυκόφρων. Cf. Tzetz. ad Lycophr. 266 Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιηταί φασι τὸν Ἕκτορα υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος. Fort. ex Apolline

14

Scholl. A D ad Π 235 Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Πλευρώνιος ἔθνος εἶναι τοὺς Ἑλλοὺς ἀπόγονον Τυρρηνῶν, καὶ διὰ πατρῷον ἔθος οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν

15

Schol. Theocr. viii. ad init. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Αἰτωλὸς ὑπὸ Δάφνιδος μαθεῖν Μαρσύαν τὴν αὐλητικήν (ἁλιευτικήν K: λυρικήν cett.: corr. Mein.). Fort. ex Epigrammate, Capellmann

16

Etym. Mag. 288. 3 Δροίτη· ἡ πύελος· ὁ δὲ Αἰτωλὸς (*sc.* Ἀλέξανδρος, Hemst., Mein., Gaisf.) τὴν σκάφην ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη

Dubia

17

Probus ad Verg. Ecl. ii. 23:

Canto quae solitus, si quando armenta vocabat,
Amphion Dircaeus in Actaeo Aracyntho

'†Panocus et Alexander lyram a Mercurio muneri datam dicunt, quod primus †Euianaram liberavit.' Ad Alexandrum Aetolum rettulit Schneidewin, et excidisse verbum 'Amphioni' ostendit; ad Alexandrum Polyhistora Wilamowitz, *Homer. Unters.* 343. Panocus codd.: Phanocles Schneidewin: Phanodicus Dübner: Pannyasis Egnatii ed. princ., Pacuvius, *sc.* in Antiope dramate, Wernicke ap. Pauly-Wiss. s.v. Amphion, fort. recte. Euianaram Vat.: Eian(n sscr.)arā Monac.: Eyianaram Paris: Cynaram Egnat.: ei aram consecravit, coni. Keil: ei aram dedicaverit, vel: ei in ara libaverit, Mein. *An. Al.* 251, coll. Paus. ix. 5. 4 = Moero fr. 6 Μοιρὼ δὲ Βυζαντία . . . Ἑρμῇ βωμόν φησιν ἱδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ

τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν: exta ei in ara libaverit, Schneidewin (malim *litaverit*). Credibile est Aetolum poetam in patrium montem Aracynthum, sub quo Pleuron urbs sita est (Strab. x. 451, 460), fabulam Amphionis transtulisse

18

Ἄνθρωπε ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὣς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος·
δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
ἠπείγευ, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς.

A.P. vii. 534. Tit. Αἰτωλοῦ Αὐτομέδοντος P corr.: Θεοκρίτου Pl.: ⟨Ἀλεξάνδρου⟩ Αἰτ. ⟨ἢ⟩ Αὐτ. Mein., Automedonti similia esse nonnulla notat Stadt. 2 ὣς Ahrens: ὡς P 5 ὑποπληάδων P: corr. Graevius 6 ποντοπόρωι ναύτηι P: corr. Pierson

19

Knaack ap. Pauly-Wiss. e Schol. ad Eurip. Androm. 32 Σωσιφάνης δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης φασὶν ἐξ αὐτῆς (*sc.* Ἑρμιόνης) Νεοπτολέμῳ Ἀγχίαλον γενέσθαι, Δεξιὸς δὲ Φθῖον, Ἀλέξανδρος δὲ Πηλέα, vestigium tragoediae Alexandri deprehendit, fort. recte

20

Φαινόμενα Alexandro Aetolo tribuunt Sext. Emp. Math. viii. 331 Bekk., et Vita Arati, Maass, *Comment. in Arat.*, p. 323, neque est cur dubitemus. Sed versus sex et viginti quos Theon Smyrnaeus (p. 138 Hiller) Alexandro Aetolo tribuit, at pseud-Heraclitus, Homer. Alleg. ch. xii, Alexandro Ephesio, certe Ephesii sunt; de qua quaestione scrips. Maass, *Aratea*, 149, qui ἐπέχειν sese ait; Mein. *Anal. Alex.* 242, Naeke, *Opusc. Phil.* i. 12 (qui recte iudicavit), Susemihl, *Gr. Lit. Alex.* i. 188. Sicci sunt versus, Alexandro illo digni qui a Cic. Epp. ad Att. ii. 22 memoratur 'non bonus poeta, sed tamen non inutilis', et ii. 20, 'poeta ineptus, nec tamen scit nihil'. Hunc hominem Alexandrum Ephesium fuisse credere licet; Alexander autem Aetolus neque scribendi facilitate neque elegantia caruit. Versus dedit Mein. *Anal. Alex.* 372

21 Ionica

Ἰωνικὰ ποιήματα (φλύακας vel κιναίδους) scripsisse testantur Athen. xiv. 620 E, Suidas s.vv. Σωτάδης et φλύακες. Strab. xiv. 648 ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐν ψιλῷ λόγῳ (*sc.* sine musicis modis), μετὰ μέλους δὲ Λῦσις, καὶ ἔτι πρότερος τούτου ὁ Σῖμος

22 Falsa

In his locis Alexander quidam memoratur: Athen. iv. 170 E, xi. 496 C, schol. Ar. Ran. 848; quem non esse nostrum censet Mein. *Frag. Com. Gr.* iv. 554. Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις, Zenob. Cent. vi. 11, recepit Capellmann, sed Suid. s.v. Τὰ τρία Alexidi rectius tribuit. Ap. Stob. lxv. 4, Wachsmuth et Hense, iv, p. 495, Ἀλεξάνδρου· Ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστι γενναία γυνή, quae nostro tribuit Capellmann, Comico Meineke, nunc e Papyro *Berl. Klass. Texte*, v. 2, p. 129, Anaxandridis esse apparent. Epigramma in *Anth. Pal.* vi. 182, quod Aetolo tribuit Brunck, potius Magnetis est. Ex Athenaei loco corrupto 496 C προχύτης . . . μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρος ἐν †τιγονι coniecit Kaibel, praef. ad

Athen., vol. iii, p. x, ἐν Ἀντιγόνῃ, scilicet Alexandri Aetoli tragoedia; sed sine dubio comoediae nesciocuius fit mentio

ANACREON IUNIOR

Phaenomena

Ἀγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη.

Hyginus, Astron. ii. 6 'nonnulli lyram, quae proxime ei signo (*sc.* Engonasin) est collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omni genere artium lyram quoque didicisse videbatur, idque et Anacreon dicit Ἀγχοῦ κτλ.' Quem versum inter Anacreontis Teii opera non recte referri Mein. arguit, *An. Alex.* 243, sed ad Anacreontem Alexandrinae aetatis pertinere. ἀγχοῦ δαι τεῦ vulg.: Αἰγειδεω cod. Guelf. et Maass: αἰνητοῦ Mein., qui Ἀκταίου quoque coniecit: Maass, qui cum primum (Aratea, p. 150) Meinekio adsentiretur, nunc refragatur (*de tribus Philetae carminibus*, xiv). Cf. Vit. Arati, Maass, *Comm. in Arat.*, p. 324, quae Φαινόμενα Anacreonti tribuit

ELEGIACA ADESPOTA

1 Aurea Aetas

]ης ἀντὶ γεωτομίης·
Γλαύ]κῳ Λυκίῳ, ὅτε σιφλὸς ἔπειγ̣ε̣
ἀνθ' ἑκατομβοί]ων ἐννεάβοια λαβεῖν.
σ]μινύην πέλεκυν π̣[
θη]κτὴν ἀμφοτέρῳ στόμα[τι
]ηνος ὀροιτύπος ἐργάζη[ται
γα]ί̣ης ὀκρυόειν ἔδαφος.
]ι̣σκεν ἐνὶ σπόρον οὔτε ν[
Κρο]ν̣ί̣δ̣ου δῶρα κυθηγενέος·
]ο σαρωνίδας οὖδας ε̣ν̣ε̣[
]ν δαῖτα παλαιοτάτην
]ν ἐς αὔλιδα [
] δ' εἰς ἔριν ἀντὶ ῥ[
] . . κ̣ος η καὶ π[
. . . .
. . . .
]δεν [
]νι [
]εεις [
] . ο̣υ [
. . . .

Oxyrh. Pap. i. 14. Simplex vita et Saturnia aetas describuntur. Weil doctrinam Antisthenis et Diogenis agnovit, vix Cratetis, propter laboris odium. Forma Nicandrea ὀροιτύπος, vocabula σαρωνίδας et κυθηγενής, forma ὀκρυόειν, Alexandream sapiunt: ἔρις (13) suspicionem movet Σύγκρισιν βίων aliquam esse, velut Callimachi Laurus et Olivae certamen *Oxyrh. Pap.* vii. 1011. De Callimacho cogitavi. Vid. Wilam. *Gött. Gelehrte Anz.* 1904, 669; H. Weil, *Rev. Études Grecques*, 1898, xi. 241; Fraccaroli, *Bull. Filol. Class.* v. 5, 108. Plurima explevere Grenfell et Hunt, qui saec. ii, p. C. papyrum tribuunt. 1 σκληρῆς? 2 fort. ἐπείσθη Grenfell et Hunt 7 cf. σκιόειν Ap. Rhod. ii. 404, δακρυόειν Ap. Rhod. iv. 1291, πυρόειν Nic. Ther. 748, Euph. 11. 2 (?), Kühner-Blass, i. 1, p. 529 Herodian. ii. 275 8 ἐβάλεσκεν . . . νέασκεν Wilam. 9 Κρονίδου Grenf. et Hunt, sed Κρονίδαο desiderat Wilam., unde Ν(ε)ίλου dedit (fontium qui celat origines): et βουσὶ γύας initio versus 10 αὐτὸ . . . ἔνεγκε Wilam. 12 vix Αὐλίδα Wilam.

Ita restituit Weil:

[Τοῖος ἔην θνητοῖσι νόος, ῥῆστον βίον εὖτε
  ἠλλάξαντ' αἰν]ῆς ἀντὶ γεωτομίης,
[οἷος ἔην Γλαύ]κῳ Λυκίῳ, ὅτε σιφλὸς ἔπειγε
  [ἀνθ' ἑκατομβοί]ων ἐννεάβοια λαβεῖν.
[Πρὶν δ' οὔτις σ]μινύην πέλεκυν π[αχὺν οὔτε δίκελλαν
  [χάλκευεν θη]κτὴν ἀμφοτέρῳ στόμα[τι,
[ὄφρα δίκην σκαπα]νῆος ὀρειτύπου ἐργάζηται
  [ἀμπολέων γα]ίης ὀκρυόειν ἔδαφος,
[αὔλακι δ' οὐ βάλλε]σκεν ἔνι σπόρον οὔτε ν[έαινεν,
  [ἀλλ' ἦνει Κρο]νίδου δῶρα κυθηγενέος·
[πᾶσιν ἄτερθε πόνοι]ο σαρωνίδας οὖδας ἔνε[γκε
  [καὶ βαλάνους μερόπω]ν δαῖτα παλαιοτάτην.

fort. οὔτε tolerari potest in v. 5, sed non in v. 9. Longe aliter Fraccaroli. qui cum Θασ]ίης in v. 8 scriberet, versus Archilocho licentius tribuit

2 Papyrus Hamburgensis; De Galatis

[. . . . πρ]όσθε πύλης καὶ τείχεος α . . . .[
  [. . . . .]ην ταύτην ἤνυες ἀγγελίην.
["· . . . .]νης, ὦ[ν]α, διὰ στόματος λόγου [ἀρχή,]
  [ὄζουσα ὡς ἱ]ερῆς ἔρνεα φυταλίης
[. . . . . ὀ]πίσω ῥυπαρῆς στάχυες τρι[βόλοιο."]
  [Εἶπας ἀ]ναγγέλλων εἰς βασιλῆα λόγο[ν.]
[Χὼ μὲν] ἐπεὶ μάλα πάντα δι' οὔατος ἔκλ[υε μῦθον]
  [ὠργίσθη, βρι]αρὸν δ' αὐτίκα ἄνεσχε λόγ[ον]·
["Ἀνέρε]ς ὑβρισταί τε καὶ ἄφρονες, ἀλλὰ μ[άλ' ὦκα]
  [οἴσουσι]ν ταύτης μισθὸν ἀτασθαλίης,
[γνώσον]ται δὲ μαθόντες, ἐπεὶ καὶ ἀρεί[ονας ἄλλους]
  [ἡμεῖς] εἰς κρατερὴν δουλοσύνην ἔθεμ[εν.]
. . . . .]ης Μήδοισι βαθυκτεάνοισιν ὁμ[οίως]
  . . . . . .]σασθαι θοῦρος ἀνὴρ Γαλάτης.

Οὐ γὰρ πο]ρφυρέοισιν ἐν εἵμασιν οὐδὲ μύροισ[ιν]
[κοιμᾶται] μαλακὸν χρῶτα λιπαινόμενο[ς],
ἀλλὰ χά]μευνα Διός τε καὶ αἰθριάα[ι] ἐνι[αυτόν].

Sitzungsb. d. K. preuss. Akademie, 1918, p. 736. Quis rex (v. 6) fuerit non liquet; Macedonium esse, vel potius propter instans periculum, Seleucidarum aliquem censet Wilam., vix Aegyptium (quanquam conferas Schol. in Callim. iv. 175 de Galatarum insidiis contra Ptol. Philad. meditatis, et Paus. i. 7. 2). Ipse de rege Attalo I, et Musaeo Ephesio tanquam poeta commentus sum, collato Suida: Μουσαῖος Ἐφέσιος, ἐποποιός, εἷς τῶν τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ αὐτὸς κύκλου (sic Toup) ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία ι' καὶ (⟨ὕμνους⟩? Wachsmuth) εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον, neque est cur Attali II aetati, velut a Susemihlio, Musaeus tribuatur. Papyrus medii saeculi tertii a. C. est, ergo ab aequali rerum gestarum scripta. Suppl. Wilamowitz. Vix Simonides Magnesius intellegendus est, qui recentior erat, ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, et ἐποποιός (Suid. s. v. Σιμωνίδης Μάγνης); nisi cum Meinekio τοῦ πρώτου legas (porro historicum fuisse, non epicum credit Meinekius, *An. Al.*, p. 401). Tamen quoquo tempore vixit, non γέγραφε τὰς Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειρε (Suid.), (Lucian. Zeux. 9): aut delenda sunt τοῦ μεγάλου, aut in τοῦ Σωτῆρος mutanda. 2 υηνες P 3 οὔ μοι ἀπηνής Wil., vix ad sensum 5 ἡδύ τι, ἀλλά et cet. suppl. Wil.; cf. Alcaeum 47:

ἄλλοτα μὲν μελιαδέος
ἄλλοτα δ' ὀξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι,

Dioscorid. ap *Anth. Pal.* vii. 37 ἔτι τρίβολον πατέοντα, alibi τρίβολος generis mascul. est. σταχυεσσι P ante corr. 8 ανεσ(σ sscr.)χε P 9 ἀνέρες supplevi 10 τίσουσιν? 11 μαθοντας P m. pr. 17 cf. Π 235 Σελλοὶ . . . χαμαιεῦναι. χάμευνα Nicaen. 6. 3 In fine vix latere videtur ἐνιαύω (cf. ἐνδιᾶν, et αἰθριοκοιτεῖν, Theocr. viii. 78): ἐνιαυτόν Wil.

III

LYRICI

ISYLLUS

Ἴσυλλος Σωκράτευς Ἐπιδαύριος ἀνέθηκε
Ἀπόλλωνι Μαλεάται καὶ Ἀσκλαπιῶι.

A *Δᾶμος εἰς ἀριστοκρατίαν ἄνδρας αἰ προάγοι καλῶς,*
αὐτὸς ἰσχυρότερος· ὀρθοῦται γὰρ ἐξ ἀνδραγαθίας.
Αἰ δέ τις καλῶς προαχθεὶς θιγγάνοι πονηρίας
πάλιν ἐπαγκρούων, κολάζων δᾶμος ἀσφαλέστερος.
Τάνδε τὰν γνώμαν τόκ' ἦχον καὶ ἔλεγον καὶ νῦν λέγω.
Εὐξάμαν ἀνγράψεν, αἴ κ' εἰς τάνδε τὰν γνώμαν πέτη
ὁ νόμος ἁμὶν ὃν ἐπέδειξα· ἔγεντο δ', οὐκ ἄνευ θεῶν.

B *Τόνδ' ἱαρὸν θεῖαι μοῖραι νόμον ηὗρεν Ἴσυλλος*

ἄφθιτον ἀέναον γέρας ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
καί νιν ἅπας δᾶμος θεθμὸν θέτο πατρίδος ἁμᾶς,
χεῖρας ἀνασχόντες μακάρεσσιν ἐς οὐρανὸν εὐρύ[ν·
οἵ κεν ἀριστεύωσι πόληος τᾶσδ' Ἐπιδαύρου
λέξασθαί τ' ἄνδρας καὶ ἐπαγγεῖλαι κατὰ φυλὰς
οἷς πολιοῦχος ὑπὸ στέρνοις ἀρετά τε καὶ αἰδώς,
τοῖσιν ἐπαγγέλλεν καὶ πομπεύεν σφε κομῶντας
Φοίβωι ἄνακτι υἱῶι τ' Ἀσκλαπιῶι ἰατῆρι
εἵμασιν ἐν λευκοῖσι δάφνας στεφάνοις ποτ' Ἀπόλλω,
ποὶ δ' Ἀσκλαπιὸν ἔρνεσι ἐλαίας ἡμεροφύλλου
ἁγνῶς πομπεύειν, καὶ ἐπεύχεσθαι πολιάταις
πᾶσιν ἀεὶ διδόμεν τέκνοις τ' ἐρατὰν ὑγίειαν,
εὐνομίαν τε καὶ εἰράναν καὶ πλοῦτον ἀμεμφῆ,
τὰν καλοκαγαθίαν τ' Ἐπιδαυροῖ ἀεὶ ῥέπεν ἀνδρῶν,
ὥραις ἐξ ὡρᾶν νόμον ἀεὶ τόνδε σέβοντας·
οὕτω τοί κ' ἁμῶν περιφείδοιτ' εὐρύοπα Ζεύς.

C Πρῶτος Μᾶλος ἔτευξεν Ἀπόλλωνος Μαλεάτα
βωμὸν καὶ θυσίαις ἠγλάισεν τέμενος.
Οὐδέ κε Θεσσαλίας ἐν Τρίκκηι πειραθείης
εἰς ἄδυτον καταβὰς Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἀφ' ἁγνοῦ
πρῶτον Ἀπόλλωνος βωμοῦ θύσαις Μαλεάτα.

D Ἴσυλλος Ἀστυλαίδαι ἐπέθηκε μαντεύσασθα[ί] οἱ περὶ τοῦ παιᾶνος ἐν Δελφοῖς, ὃν ἐπόησε εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἀσκληπιόν, ἦ λώιόν οἵ κα εἴη ἀγγράφοντι τὸν παιᾶνα. Ἐμάντευσε λώιόν οἵ κα εἶμεν ἀγγραφοντι καὶ αὐτίκα καὶ εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

PAEAN

E Ἰὲ Παιᾶνα θεὸν ἀείσατε λαοί,
ζαθέας ἐνναέτα[ι] τᾶσδ' Ἐπιδαύρου.
Ὧδε γὰρ φάτις ἐνέπουσ' ἤλυθ' ἐς ἀκοὰς
προγόνων ἁμετέρων, ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλων.
Ἐρατὼ Μοῦσαν πατὴρ Ζεὺς λέγεται Μά-
λ[ωι] δόμεν παράκοιτιν ὁσίοισι γάμοις.
Φλεγύας δ, [ὃς] πατρίδ' Ἐπίδαυρον ἔναιεν,

θυγατέρα Μάλου γαμεῖ, τὰν Ἐρατὼ γεί-
νατο μάτηρ, Κλεοφήμα δ' ὀνομάσθη.
Ἐγ δὲ Φλεγύα γένετο, Αἴγλα δ' ὀνομάσθη·
τόδ' ἐπώνυμον· τὸ κάλλος δὲ Κορωνὶς ἐπεκλήθη.
Κατιδὼν δ' ὁ χρυσότοξος Φοῖβος ἐμ Μά-
λου δόμοις παρθενίαν ὥραν ἔλυσε,
λεχέων δ' ἱμεροέντων ἐπέβας, Λα-
τῶιε κόρε χρυσοκόμα.
Σέβομαί σε· ἐν δὲ θυώδει τεμένει τέκε-
το ἶνιν Αἴγλα, γονίμαν δ' ἔλυσεν ὠδῖ-
να Διὸς παῖς μετὰ Μοιρᾶν Λάχεσίς τε μαῖ' ἀγαυά·
ἐπίκλησιν δέ νιν Αἴγλας ματρὸς Ἀσκλα-
πιὸν ὠνόμαξε Ἀπόλλων, τὸν νόσων παύ-
[σ]τορα, δωτῆρ' ὑγιείας, μέγα δώρημα βροτοῖς.
Ἰὲ Παιάν, ἰὲ Παιάν, χαῖρεν Ἀσκλα-
πιέ, τὰν σὰν Ἐπίδαυρον ματρόπολιν αὔ-
ξων, ἐναργῆ δ' ὑγίειαν ἐπιπέμποις
φρεσὶ καὶ σώμασιν ἁμοῖς, ἰὲ Παιάν, ἰὲ Παιάν.
F Καὶ τόδε σῆς ἀρετῆς, Ἀσκληπιέ, [τ]οὖργον ἔδειξας
ἐγ κείνοισι χρόνοις ὅκα δὴ στρατὸν ἦγε Φίλιππος
εἰς Σπάρτην, ἐθέλων ἀνελεῖν βασιληΐδα τιμήν.
Τοῖς δ' Ἀσκληπιὸς [ἦ]λθε βοαθόος ἐξ Ἐπιδαύρου
τιμῶν Ἡρακλέος γενεάν· ἇς φείδετο ἄρα Ζεύς.
Τουτάκι δ' ἦλθε, ὅχ' ὁ παῖς ἐκ Βουσπόρου ἦλθεν κάμνω[ν],
τῶι τύγα ποστείχοντι συνάντησας σὺν ὅπλοισιν
λαμπόμενος χρυσέοις, Ἀσκλαπιέ· παῖς δ' ἐσιδών σε
λίσσετο χεῖρ' ὀρέγων ἱκέτηι μύθωι σε προσαντῶν
"Ἄμμορός εἰμι τεῶν δώρων, Ἀσκλαπιὲ Παιάν,
ἀλλά μ' ἐποίκτειρον". Τὺ δέ μοι τάδ' ἔλεξας ἐναργῆ·
"Θάρσει· καιρῶι γάρ σοι ἀφίξομαι, ἀλλὰ μέν' αὐτεῖ,
τοῖς Λακεδαιμονίοις χαλεπὰς ἀπὸ κῆρας ἐρύξας,
οὕνεκα τοὺς Φοίβου χρησμοὺς σώζοντι δικαίως
οὓς μαντευσάμενος παρέταξε πόληι Λυκοῦργος".
Ὡς ὁ μὲν ᾤχετο ἐπὶ Σπάρτην· ἐμὲ δ' ὦρσε νόημα
ἀγγεῖλαι Λακεδαιμονίοις ἐλθόντα τὸ θεῖον
πάντα μάλ' ἑξείας· οἱ δ' αὐδήσαντος ἄκουσαν

σώτειραν φῆμαν, Ἀσκλαπιέ, καί σφε σάωσας.
Οἳ δὴ ἐκάρυξαν πάντας ξενίαις σε δέκεσθαι
σωτῆρα εὐρυχόρου Λακεδαίμονος ἀγκαλέοντες.
Ταῦτα τοί, ὦ μέγ' ἄριστε θεῶν, ἀνέθηκεν Ἴσυλλος
τι[μ]ῶν σὴν ἀρετήν, ὦναξ, ὥσπερ τὸ δίκαιον.

I. G. iv, n. 950, ed. Fraenkel. Litteraturam testantur Fraenkel et Kavvadias lapidem aliquanto prius anno 300 a. C. inscriptum esse: ergo temporibus Philippi II potius quam Philippi V convenit (cf. v. 63); ille anno 338 Laconiam invasit, hic anno 218: cf. v. 67, ubi Isyllus de pueritia sua (μοι 72, ἐμέ 77) loquitur; Collitz-Bechtel, iii. 1, no. 3342. Alter Isyllus Βοσπορίτης (cf. v. 67) memoratur apud Collitzium, no. 2563, anno 272 a. C. Blass et Bechtel Philippum V memoratum esse perperam censent, coll. Polyb. v. 18 sqq. Cum hoc Paeane conferre licet Hymnum in Aesculapium qui sequitur. Lapidis simulacrum exhibuit Kavvadias Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ (1900), p. 213: Textum dedit in *Fouilles d'Épidaure*, p. 34. Persaepe exaratae sunt litterae Λ pro Α, et Ο pro Θ. Inscriptionis membra paragraphis significata sunt 6 sic interpunxit Wilam. 8 πετη lap., Buck, *Greek Dialects*, s. 149: lapis integer est, neque πετηι legi potest. 9 θεον lap.: corr. Kavv. Ita vertit Fraenkel: 'Vovi haec inscribere, ut diiudicari possit num cum sententia modo probata concinat lex quam tuli, et id certe non sine deorum auxilio' 13 de vitiosa caesura in quarto pede hic et alibi facta vid. Diels. *Sibyllinische Blätter*, p. 61 20 de forma ποί praepositionis πρός (Argiva, *Etym. Mag.* s. v.) scribunt Buck, *Greek Dialects*, s. 135. 6 b, Thumb, *Griech. Dial.*, s. 123: ποῖ scribunt Thumb, Prellwitz: ποί Blass, Wilam., fort. recte 21 πομπεύειν lap., sed -εν, 17 24 Versum primo omissum, denique litteris parvis postea insertum ante εὐνομίαν κτλ. Ludwich, *Berl. Phil. Woch.*, 1890, p. 419, *Homer. Hymnenbau*, 271, transposuit, ne commoditates ὑγίειαν, εὐνομίαν, εἰράναν, πλοῦτον, interrumpat animi quaedam virtus, καλοκαγαθία. ρεπεν lap.: ἀειρέμεν Ludwich, coll. Pind. Nem. viii. 40: δρέπεν cum σέβοντας speciose Wilam.; recte ῥέπεν defendunt Baunack, Diels, Fraenkel: σέβοντας respicit ad vv. 17 πομπεύεν σφε κομῶντας, et 21, πομπεύειν, non ad πᾶσι διδόμεν mutato casu: intellegendum 'apud Epidaurios praeponderare', cf. v. 4: nisi forte ῥέπειν sensum transitivum habet, ut docui in *Class. Rev.* xix, p. 230; addas Bacchyl. xvi. 25, Aesch. s. c. Th. 21. Nolim πρέπεν 34 η lap. = αἰ Prellwitz, = ᾖ Wilam.

PAEAN

Metrum Ionicum a minore liberius. Cum anaclasi (semel duplici 49), catalexi (42, 51, 57), resolutionibus (39, 42, 43, 44, 46, 51), de quo disseruit Wilam. *Philol. Unters.* ix; J. W. White, *Verse of Greek Comedy*, p. 184 sqq. 38 ἐνναέται Wilam., coll. *I. G.* iv. 1475 βουλὴ καὶ δῆμος ναέται ζαθέης Ἐπιδαύρου: ενναετα cum frag. unius litterae, lap.: ἐνναέταν Kavvadias 42, 43 suppl. Kavvadias 46, 47 γένετ' Αἴγλ'· ἃ δ' ὀνομάσθη τόδ' ἐπώνυμον τόκ', [ubi nata est] ἄλλως δὲ (μάτην Vollgraff; sed quidni 'praeterea'?) Κ. ἐ., Vollgraff. Mnemos. 1922. 3. Fortasse verbis transpositis Ἃ. δ' ὀνομάσθη· τόδ' ἐπώνυμον τὸ κάλλος· ἐπεκλήθη δὲ Κ., 'Pulcritudo eius hoc nomen indidit', cf. Soph. Ai. 574; vid. n. ad 60 47 cf. Εἰδώ et Θεονόη, Eur. Hel. 11–13: 'respectu pulcritudinis,' Fraenkel; nominativum esse contendit Radermacher, *Philologus*, 58 (1899), p. 314 53 νιν lap.: corr. dubitanter Semitelos, laudante Wilam., improbante Blassio 58 χαῖρ' Wilam. contra lap. 59 'matris urbem', Wilam. 60 αυξων lap.: αὖξον Wilam. quae forma aoristi nusquam occurrit. Metri causa fort. ὑγίειαν post ἐπιπέμποις transferendum; cf. n. ad 46 67 ὁ παῖς, *sc.* ipse Isyllus Βούσπορος nimirum vicus Epidaurius (Wilam.) ἦλθεν κάμνων Kavv., Baun., Prellw.: ηλοεν (sic)

καμνωṿ lap.: ἦλθ' ἐνκάμνων Ludwich : ἦλθεν ὁ κάμνων Wilam., sed σπονδειάζοντες intercisi saeculorum variorum sunt, Kaibel, *Epigr. Gr.* 89. 3; 314. 22; 26. 5: nolim scribere κάμνων ἐκ κτλ. 68 τύ γ' ἀποστείχοντι primum Kavv. 71 ἄμμορος Fraenkel, lapide iterum collato; idem coniecerant Ludwich et Diels: primo editum est ἄμπορος εἶμι, quae credit Wilam. significare εἶμι ἐπὶ τὸ πορίζεσθαι τὰ σὰ δῶρα, vel fortasse ἀν' ἐμπορίαν ἐλθεῖν: significare ἄπορος credit Baun. 81 δε lap.: corr. Wilam.

PAEAN ERYTHRAEUS IN AESCULAPIUM ANONYMI

α' [Παιᾶνα κλυτό]μητιν ἀείσατε
[κοῦροι Λατοΐδαν Ἕκ]ατον,
ἰὲ Παιάν,
ὃς μέγα χάρ[μα βροτοῖσ]ιν ἐγείνατο
μιχθεὶς ἐμ φι[λότητι Κορ]ωνίδι
ἐν γᾶι τᾶι Φλεγυείαι,
ἰὴ Παιάν, Ἀσκληπιὸν
δαίμονα κλεινό[τατ]ον,
ἰὲ Παιάν,
β' [Το]ῦ δὲ καὶ ἐξεγένοντο Μαχάων
καὶ Πο[δα]λείριος ἠδ' Ἰασώ,
ἰὲ Παιάν,
Αἴγλ[α τ'] ἐοῶπις Πανάκειά τε
Ἠπιόνας παῖδες σὺν ἀγακλυτῶι
ἐοαγεῖ Ὑγιείαι—
ἰὴ Παιάν, Ἀσκληπιὸν
δαίμονα κλεινότατον,
ἰὲ Παιάν,
γ' Χαῖρέ μοι, ἵλαος δ' ἐπινίσεο
τὰν ἐμὰν πόλιν εὐρύχορον,
ἰὲ Παιάν,
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ὁρᾶν φάος
ἀελίου δοκίμους σὺν ἀγακλυτῶι
ἐοαγεῖ Ὑγιείαι—
ἰὴ Παιάν, Ἀσκληπιὸν
δαίμονα κλεινότατον,
ἰὲ Παιάν.

IDEM PAEAN AD URBEM DIUM REPERTUS

Παιᾶνα κλυτόμητιν ἀείσατε κοῦ[ροι
Λητοΐδην Ἕκατον, ἰὲ ὦ ἰὲ Παιάν,
ὃς μέγα χάρμα βροτοῖσιν ἐγείνατο
μειχθεὶς ἐν φιλότητι Κορωνίδι τῇ Φλεγύαο 5, 6
Ἰὴ Παιᾶνα Ἀσκληπιὸν δαίμονα κλεινότατον, ἰὲ Παιάν.
Τοῦ δὲ καὶ ἐξεγένοντο Μαχάων καὶ Ποδαλείριος
ἠδ' Ἰασὼ Ἀκεσώ τε πολύλλιτος, ὦ ἰὲ Παιάν,
Αἴγλη τε εὐῶπις Πανάκειά τε Ἠπιόνης παῖδες
σὺν ἀγακλύτῳ εὐαγεῖ Ὑγείᾳ, 14, 15
Ἰὴ Παιὰν Ἀσκληπιέ, δαῖμον κλεινότατε, ἰὲ Παιάν.
Χαῖρέ μοι, εἵλαος δ' ἐπινείσεο Δείων πόλιν
εὐρύχορον, ἰὲ ὦ ἰὲ ὦ ἰὲ Παιάν, 20, 21
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ὁρᾶν φάος ἠελίου
δοκίμους σὺν ἀγακλυτῷ εὐαγεῖ Ὑγείᾳ.
ἰὴ Παιὰν Ἀσκληπιέ, δαῖμον σεμνότατε, 25
ἰὲ Παιάν.

Nordionische Steine, 1909, 38 sqq., edidit Wilamowitz. Paean Erythris repertus est, circa 360 a. C. inscriptus. Exemplar sed non totidem verbis inscriptum, circ. 100 p. C., tempore Traiani antequam Dacicus appellatus est, 103, Ptolemaide Aegyptia (Menschieh) repertum est; Baillet, *Revue Arch.* 1889, p. 70; E. Ziebarth, *Comm. Phil.* pp. 1 sqq.; Fr. Weigmann, *de Rhythmo Ascl. Paeanis*, ib. pp. 10 sqq.; Wilam. *Comm. Gramm.* iv, 1889–90, p. 20; E. Preuner, *Rhein. Mus.* 1894, p. 315: lectiones infra dedi. Fragmenta eiusdem Paeanis continet lapis Atheniensis, *I. G.* iii. i, 171 c, p. 490. His nuper accessit integrum (excepto κοῦ[ροι]) exemplar ad Caritzam (Dium Macedoniae) repertum, [Ἐπιγραφαὶ τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ Γεωργίου Π. Οἰκονόμου, τεῦχος πρῶτον, ἐν Ἀθήναις 1915, p. 8]. Notabilem servat lectionem Κορωνίδι τῇ Φλεγύαο, 6; et cum Ptol. habeat τᾷ Φλεγυείᾳ et Athen.]ΕΙΑΙ, = [Φλεγυ]είαι, (non [Ὑγι]ειαι, velut in vol. *I. G.* supra memorato), ἐν γᾷ, Erythraei falsa interpretatio est. Usus adiectivi patrii notus est tanquam Thessaliae maxime proprius, ubi Aesculapii cultus antiqua sedes, velut Triccae (Pauly-W. s. v. Asclepius); Thumb, *Gr. Dial.* s. 226, ac praesertim s. 227. 4. Ita interpolata sunt omnia exemplaria ut evanuerint formae Thessalicae; velut Αἴγλη, Ἀσκληπιέ, Ptol. Di., ἠελίου Di., Ἠπιόνης Ptol.; vel ut planior constructio appareret, τῇ Φλεγύαο Di., vel forma usitatior, εὐαυγεῖ Ptol., vel ut in Eryth., exhiberetur metrum concinnius. Quorum omnium exemplar Erythraeum, quanquam aetate vetustius, textum maxime interpolatum exhibet. Non intellexit scriptor Erythraeus τᾷ Φλεγυείᾳ (-αιᾳ), 6, ἐν γᾷ addidit, atque ita ut metrum α' 6 responderet εὐαγεῖ Ὑγιείᾳ β' 15; neque nomen Αἴγλα, pro quo Ἀγλαΐα dedit; Ἀκεσώ τε πολύλλιτος omisit ut metrum concinnius quam in Ptol. et Di. redderet. Denique (φάος) δόκιμον (v. 23) dedit, quod omni sensu caret: δοκίμους cett. recte, 'spectatos et a medicis probatos', quo in verbo latere sensum quemdam

arcaniorem, velut 'Deo probatos' frustra contendit Wilam. Primum exemplar, nimirum originis et dialecti Thessalicae, ita conscriptum est, ut divolgari posset et quaevis urbs usui suo converteret; velut Di. *ἐπινείσεο Δίων πόλιν*, Ptol. *ἁμετέραν πόλιν*, additis postea versibus nonnullis quibus Nilus et Aegyptus celebrantur; Eryth. *τὰν ἁμὰν πόλιν*; cf. Pae. Maced. 21 *'Ατθίδα Κεκροπίαν πόλιν*

PAEAN ERYTHRAEUS

Metrum dactylicum; in v. 3 *μεσύμνιον*, in 7–10 *ἐφύμνιον*. 2 *Ληтοιδην* Ptol., Di. *῞Εκατον* edd. recc.: *ἑκατόν* (*sc. κοῦροι*) dedit Baillet cum Ptol. edidit 3 *ιε ω ιε Παιαν* Ptol., Di. 6 *εγαι* lap. prima manu, *ν* sub *γ* add. recentior *τη Φλεγυαο* Di.: *ται Φλεγυειαι* Ptol., om. *ἐν γαῖ* 7 *Παιανα* Di. 11, 12 *Ιασω Ακεσω τε πολυλλιτος, ω ιε Παιαν* Ptol., Di.: *πολυλλιτος* habet Ath. 13 *Αγλαια* lap.: *Αιγλα* Ptol.: *Αιγλη* Di., confert Wilam. Isyll. 46: vid. Herondam iv. 1–9 *εοωπις* lap. (*ευωπις* Ptol., Di.). Forma est Ionica, Weir Smyth, *Ion. Dial.* s. 246; et Erythraea, Bechtel-Collitz 5697, 3 et 7 14 *Ηπιονης* Di. 15 *εοαγει* lap.: *ευαυγει* Ptol.: *ευαγει υγεια* Di. 16, 17 *Ασκληπιε δαιμον κλεινοτατε* Ptol. Di. Subaud. *ἀείσατε*, v. 1 20 *αμετεραν πολιν ευρυχορον ιε ω ιε Παιαν* Ptol. *ειλαος δ επινεισεο Δειων πολιν ευ. ιε ω ιε ω ιε Παιάν* Di. 23 *αελιου* Ptol.: *ηελιου* Di. *δοκιμον* lap.: *δοκιμους* Ptol., Di., et Ath. *δοκιμ]ους* 24 *ευαυγει* Ptol. *υγεια* Di. 25, 26 *Ασκληπιε δαιμον σεμνοτατε* Ptol., Di., Ath. 27 Sequuntur in Ptol.:

Νείλου δὲ ῥοὰς δῴης, μάκαρ, ἀϊδίους,
καὶ τᾷδε πόλει θάλος ἀμβρόσιον,
πάσῃ δ' ἀγανὸν κλέος Αἰγύπτῳ.
Χαῖρέ μοι, ὦ Παιάν, ἐπ' ἐμαῖς εὔφροσι ταῖσδ' ἀοιδαῖς,
χαῖρ', ὦ Πύθι' Ἄπολλον.

δῴης eiecit Wilam.: subaud. *δός*, v. 22

MACE(DONIUS), PAEAN IN APOLLINEM ET AESCULAPIUM

Μακε[δόνιος] ἐποίησεν

Δήλιον εὐφαρέτρα[ν ἑκατηβόλον] εὔφρονι θυμῷ
εὐφημ[εῖτε, φέροντες, ἰὴ ἰέ, ὦ ἰὲ Παιάν,]
ἱκτῆρ[α] κλάδον ἐν παλά[μαις, Διὸς] ἀ[γλ]αὸν ἔρνος,
κοῦροι Ἀθη[ναίων, ἰὴ ἰέ, ὦ ἰὲ Παιάν,]
. . υ . . αμε . . . . . ος ὕμνος ἀεί[δ . . . .]
κλυτόν, ἤπ[ι]ον υ̣[. . . . .]
[ἰὴ Παιάν,]
ἐπιτάρροθον ὅν π[οτε γεί]νατο νούσω[ν]
[μήτηρ ἠδὲ] δύης Ἀσκληπιὸν εὔφ[ρονα] κοῦρον,
[ἰὴ Παιάν.]
Τὸν δ' ἀνὰ Πηλιάδας κορυφὰς ἐδίδαξε [τέ]χνη[ν τε]

[καὶ σο]φίαν Κένταυρος ἀλεξίπονον μερόπεσσιν,
[ἰὴ Παιάν,]
παῖδα Κορωνίδος, ἤπιον ἀν[δ]ράσι,
δαίμονα σεμνότα[τον.]
[ἰὴ Παιάν·]
Τοῦ δ' ἐγένοντο κό[ρ]οι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
Ἕλλη[σιν κοσμήτορε] λόγχης,
ἰὴ Παιάν,
ἠδ' Ἰασὼ Ἀκεσώ τε καὶ Αἴγλη καὶ Πανάκεια,
Ἠπιόνης [θύγατρες σὺν] ἀριπρέπτῳ Ὑγιείᾳ,
ἰὴ Παιάν.
Χαῖρε, βροτοῖς μέγ' ὄνειαρ,
δαῖμον κλεινότατε, ὦ [ἰὲ Παιάν,]
Ἀσκληπιέ, σὴν δὲ δίδου σοφίαν ὑμνοῦντας ἐς αἰ[εὶ]
[θ]άλλειν ἐν βιοτῇ σὺν τερπνοτάτῃ Ὑγιείᾳ,
ἰὴ Παιά[ν]·
σῴζοις δ' Ἀτθίδα Κεκροπίαν πόλιν
αἰὲν ἐπερχόμ[εν]ος,
ἰὲ Παιάν.
Ἤπιος ἔσσο, μάκαρ, στυγερὰς δ' ἀπερύκεο νούσους,
[ἰὴ] ἰέ, ὦ ἰ[ὲ] Παιάν.

I. G. iii. 1, 171 b, p. 489. Lapis ad Asclepieum Atheniense repertus est, litteris aetatis Romanae et post Christum natum inscriptus; sed Paeana ipsum fortasse non multo recentiorem temporibus Isylli censet Fairbanks; Paeana Erythraeum interpolatum esse a Macedonii censet Wilam., Romanis temporibus et τοῖς προσιοῦσι trib. Bergk, qui confert Lucian. Encom. Dem. 27 οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίνεται τῆς τιμῆς, εἰ, μὴ τῶν προσιόντων αὐτῶν ποιησάντων παιᾶνα, τὰ Ἰσοδήμου τοῦ Τροιζηνίου καὶ Σοφοκλέους ᾄδεται: cf. fragmenta Paeanum *I. G.* iii. 1, 171 d, f, g, h, i, k. Utcunque res se habet, includendum esse, tanquam Paeanis specimen, censeo. Strophae nullae; dactylorum systema liberum, hexametros cum dimetris et tripodiis mixtos, exhibet Eur. Phoeniss. 783 sqq.; cf. Phaeth. fr. 773. 68 N. Ter anacrusis, 6(?), 8, 25. εἴσθεσις linearum in lapide notata pericopas sive carminis articulos distinguit, vv. 1, 2; 3, 4; 5, 6; 8, 9; 11, 12; 14–18; 20, 21; 23–26. Prout numeri postulant ἐπίφθεγμα variatur. Primus edidit et supplevit Kumanudis, Ἀθηναῖον vi. 143; Kaibel, *Mus. Rhen.* xxxiv. 208; Dittenberger, *I. G.* iii. 1, 171 b, p. 489, qui ἰὴ Παιάν passim inseruit; Bergk, *P. L. G.*[4] iii, p. 676. Μακεδών Ditt., Bergk; editores recc. Μακεδόνιος (non idem atque Epigrammatista recentior *Anth. Pal.*). 1–4 In Dimetros redegit Bergk, eo vitiosos quod ἱκτῆρα κλάδον constructione carent; et εὐφαρέτραν [καλὰ μέλπετε] (ubi ἑκατηβόλον supplevi), vetante hiatu, nam nihil proficiunt ἀπαείρετε· ὦ ἴτε

λαοί quae citat ex Eurip. Phaeth. fr. 773. 68 N, Aesch. Eum. 1015 sqq. Versus eodem metro atque hunc Paeana compositos ante oculos poetae fuisse censet Kaib., *βᾶθ' ὁδόν, ὦ μέγαλαι φιλότιμοι* | Νυκτὸς *παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ,* | *εὐφαμεῖτε δὲ χωρῖται* 2 *φέροντες κτλ.* scripsi 3, 4 *ἐν παλάμαισιν ἔχοντες ἐλαίας ἀγλαὸν ἔρνος* Ditt., sed Ἀσκληπιός non *ἐλαία*, est *ἔρνος*: cf. Orph. Hymn. lxvii. 6 Ἀπόλλωνος *κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον*, ubi Ἀσκληπιός memoratur 4 *ἰὴ ἰέ, ὦ ἰὲ* Παιάν scripsi: Ἀθηνῶν, *ἰὴ* Παιάν Ditt.: *-αίων* ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ *ἰὴ* Παιάν Kaib., permittente spatio 6 *κλυτὸν ἠίθεον* Kaib., vel *ἤπιον υ̣[ἱόν* 8 ΟΓ lap.: *ὅς* Bergk: *ὅν* cett. 9 *μήτηρ ἀργαλέης τε* suppl. Kaib. spatii explendi causa 11, 12 suppl. Ditt.: *ἐδιδάξατο* Bergk, sine *τε* 12 *αλεξιπονος̣* lap.: *-ν* Kuman. 18 suppl. Ditt.: *ἄκρα λόγχης* Bergk: *δύ' ἀκέστορε* Kaib. 20 Ἰᾱσώ Pae. Eryth. 11; sed Ἰᾱσώ Ar. Plut. 701, Fr. 83 Ἀκεσώ Paean Erythr. 11 24, 25 lapis vetat *κλεινότατε*, Ἀ-|σκληπιέ: litterae Ω vestigium apparet 31 *απερυκε* lap.: corr. Ditt. 32 *ἰὴ* suppl. Bergk, Kaib., e vestigiis

FRAGMENTUM ERYTHRAEUM PAEANIS IN APOLLINEM

Paeana Erythraeum (sup. p. 136) in Aesculapium praecedit inscriptio quaedam cuius haec ultima verba sunt:

Παιωνίζειν πρῶτον περὶ τὸμ βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τόνδε τὸμ παιῶνα ἐστρὶς

Ἰὴ Παιών, ὤ, ἰὴ Παιὼν (ter)
[ὦ] ἄναξ Ἄπολλον φείδεο κούρων
φείδ[εο
] . .
]ης
[ ]
] Χοροὶ ἰὴ [
] μάκαιρα [
[Πα]ι̣ὰν Ἀπόλλω[ν]
[χ]ρ̣υσηλάκα[το
]α̣̂ι θ̣εᾶι, ἰὴ ἰὴ [
]ος εὀκάρπου τε [
]ο̣ι̣ δ̣έ σε Ὧραι τε [
] αὀτίκα χερ[σὶν
] ἰὴ ἰὴ Παιὼν
ἀνέ]τειλας Ἄπολ[λον
Δ]ελφοῖς
ἰὲ Παιάν.

Nordionische Steine (Wilamowitz), pp. 38, 39 17 vel *υδροις* Wil.

FRAGMENTUM ERYTHRAEUM PAEANIS IN SELEUCUM

Hi versus Paeana Erythraeum in Aesculapium sequuntur:

Ὑμνεῖτε ἐπὶ σπονδαῖς Ἀπόλλωνος κυανοπλοκάμου
παῖδα Σέλευκον, ὃν αὐτὸς γείνατο χρυ[σ]ολύρας
. . . . . . ν̣εῖτε μηδιαθεσθε̣[

Nordionische Steine (Wilam.), p. 47. Metrum Dactylo-epitriticum. 3 An *ὑμνεῖτε, μὴ λάθεσθε*, vel *-θησθε*? Paean ad annos 281–280 a. C. propter victoriam et mortem Seleuci referendus est

PAEAN DELPHICUS I ANONYMI IN APOLLINEM

Frag. i

Ἆισμα μετὰ κιθάρας (?) ε]ἰς τὸν θεὸν ὁ ἐ[πόησε . . . . .
Ἀθ]ηναῖος

Κέκλυθ' Ἑλικ]ῶνα βαθύδενδρον αἳ λά[χετε Διὸς] ἐ[ρι]βρόμου
θύγατρες εὐώλε[νοι,]
μόλε[τ]ε, συνόμαιμον ἵνα Φοῖβον ᾠδαῖσι μέλψητε χρυσεοκόμαν,
ὃς ἀνὰ δικόρυμβα Παρνασσίδος
τᾶσδε πετέρας ἕδραν' ἅμ' [ἀ]γακλυταῖς Δελφίσιν Κασταλίδος
εὐύδρου
νάματ' ἐπινίσεται,
Δελφὸν ἀνὰ [πρ]ῶνα μαντεῖον ἐφέπων πάγον·
[Ἦν,] κλυτὰ μεγαλόπολις Ἀθθὶς εὐχαῖ[σ]ι φερόπλοιο ναί-
ουσα Τριτωνίδος δά[πε]δον ἄθραυστον· ἁγίοις δὲ βω-
μοῖσιν Ἅφαιστος αἴθε[ι] νέων μῆρα ταύ-
ρων· ὁμοῦ δέ νιν Ἄραψ ἀτμὸς ἐς Ὄλυμπον ἀνακίδν[α]ται·
λιγὺ δὲ λωτὸς βρέμων αἰόλοις μ[έ]λεσιν ᾠδὰν κρέκει·
χρυσέα δ' ἁδύθρου[ς] [κί]θαρις ὕμνοισιν ἀναμέλπεται·
ὁ δὲ [τεχνιτ]ῶν πρόπας ἑσμὸς Ἀθθίδα λαχ[ὼν]
[τὸν κιθαρί]σει κλυτὸν παῖδα μεγάλου [Διὸς ὑμ-
-νοῦσί σε πα]ρ' ἀκρονιφῆ τόνδε πάγον,
ἄμ[βροτ' ἀψευδέ' ὃς] πᾶσι θνατοῖς προφαίνει[ς λόγια,
τρ]ίποδα μαντεῖον ὡς ε[ἷλες, ἐχθρὸς ὃν ἐφρ]ούρει δράκων,
ὅτε τ[εοῖσι βέλεσιν ἔτ]ρησας αἰόλον ἑλικτὰν [φυάν,]
[ἔσθ' ὁ θήρ, συχνὰ] συρίγμαθ' ἱεὶς ἀθώπε[υτ', ἀπέπνευσ' ὁμῶς·]
[ὡς] δὲ Γαλατᾶν Ἄρης [. . .
. .]ν ἐπέρασ' ἄσεπτ[ος . . .
. .]ς. Ἀλλ' ἰὼ γένναν [. . .
. .]ι θάλος φιλόμ[αχον ? . .
. .]ε δάμοιο λο[. .
. .]ρων ἐφορ[. . .
. . τεον κ[. . .
. .]εναι κ[. .

. .]θη [. .

. . . . .

Frag. ii

α̣πε

ρατ

ος

Frag. iii

α̣ι̣ι̣ο̣

τ̣ιναο

εν

Frag. i.

Idem secundum indicia lapidum, quibus duplicatio musica syllabarum, diphthongorum solutio, notae musicae, exhibentur.

Col. I

Θ (?) I M Y M
Κέκλυθ' Ἑλικ]ῶ̣ν̣α βαθύδενδρον αἳ λά-

Θ IM I M Y M
[χετε, Διὸς] ἐ[ρι]βρόμουυ θύγατρες εὐώλε̣[νοι,

Θ Θ I M I M Y M Y
μόλε[τ]ε, συνόμαιμον ἵνα Φοιοῖβον ὠιδαε[ῖ-]

M F Φ Y F Θ U ᛦ U
σι μέλψητε χρυσεοκόμαν, ὃς ἀνὰ δικόρυμ-

Θ U Θ M Θ I M Y
βα Παρνασσίδος ταᾶσδε πετέρας ἕδραν' ἅμ' [ἀ-]

Y M Y M I Θ IΘ Γ U ᛦ Γ
γακλυταιεῖς Δεελφίσιιν Κασταλίδος

U ᛦ U Θ Γ Λ M
εοὐύδρου νάματ' ἐπινίσεται, Δελφὸν ἀνὰ

Y MI ΘIM Φ
[πρ]ωῶνα μααντειεῖον ἐφέπων πάγον.

Γ U ᛦ U
[Ἦν,] κλυτὰ μεγαλόπολις Ἀθθίς, εὐχαιεῖ-

I(?)ΛM O K Λ K Γ U ᛦ U
[. σ]ι φερόπλοιο ναίουσα Τριτωωνίδος δά[πε-]

Θ Γ M Γ B Γ Λ K Γ Θ M Γ
δ̣ον ἄθραυστον· ἁγίοις δὲ βωμοιοῖσιν Ἅ-

K M AK A M AM O K
φαιστος αιεΐθε[ι] νέων μῆρα ταούρων· ὁμου-
A Γ MUΘ I Θ Γ Θ Y OMA M
οῦ δέ νιν Ἄραψ ἀτμὸς ἐς (Ὄ)λ(υ)μπον ἀνακίδν[α-]
O YO M AM AK AM A(?)
ται· λιγὺ δὲ λωτοὸς βρέμων αειόλοιοις μ̣[έ-]
MY OM AM Γ A KΓM
λεσιν ὠιδαὰν κρέκει· χρυσέα δ' ἀδύθρου̣[ς κί-]
K A M O Y O MAM O Φ U
θαρις ὕμνοισιν ἀναμέλπεται. Ὁ δὲ [τεχνι-]
⅄Γ UΘΓ ⅄ U
[τ]ωῶν πρόπας ἑσμὸς Ἀθθίδα λαχ[ὼν τὸν κιθα-]

Col. II.

Θ Γ ⅄U ⅄ Γ
[ρι]σ̣ει κλυτὸν παῖδα μεγάλου [Διὸς ὑμνοῦσί σε]
I ΘΓU ⅄ U ⅄ Γ U
[πα]ρ' ἀκρονιφῆ τόνδε πάγον, αἄμ[βροτ' ἀψευδέ']
⅄U ⅄Γ U Γ
[δς] πᾶσι θνατοιοῖς προφαίνει[εις λόγια,]
M YM IMI Θ ΓΘ
[τρ]ίποδα μαντειεῖον ὡς ειε[ῖλες, ἐχθρὸς ὃν ἐ-]
⅄ ΓU ⅄ U Φ U
[φρ]ουούρειει δράκων, ὅτε τ[εοῖσι βέλεσιν ἔ-]
IΘΓ ⅄ U
[τ]ρ̣ησας αἰόλον ἑλικτὰν [φυάν, ἔσθ' ὁ θήρ, συχ-]
I Θ M IΘΓ ⅄
[νὰ] συυρίγμαθ' ιιεὶς ἀθώπε[ιτ', ἀπέπνευσ' ὁμῶς·
U ⅄✱⅄ U
[ὡς] δὲ Γαλαταᾶν Ἄρης [. . .
IΘ Γ ⅄
. .]ν ἐπέρααισ' ἄσεπτ[ος . . .
U ⅄ Γ
. .]ς. Ἀλλ' ἰὼ γεένναν [. . .
U ⅄
. .]ι θάλος φιλόμ[αχον ? . .
⅄ Γ U
. .]ε δαάμοιο λο[. .

⅄ U
. .]ρων ἐφορ[. . .

✱ ⅄ (?)
. .]τεον κ[. . .

U
. .]εναι κ[. .

U (?)
. .]θη[. .

Col. I. 10 [σ]ι (sscr. I vel fort. K) 11 βωμοισιν (sscr. O : Θ scripsit Jan.) Col. II. 20 θνατοισ Λ sscr. lap., sed ⅄ postulat Rein., nam alibi si in duos sonos syll. circumflexa extenditur, alter sonus gravior est 23 ηησας (sscr. O : Θ scripsit Jan)

Frag. ii.	Frag. iii.
Γ ?	ạịạọ
ạπε	ΘΓ
ρατ	τ̣ιναο
U	U Φ
ος	εν

M. G. Colin, *Fouilles de Delphes*, Tome iii, Fascicule 2, pp. 147 sqq. cum imaginibus. H. Weil et T. Reinach in *Bull. Corr. Hell.* xvii. 569 sqq., xviii. 345 sqq., cum imaginibus. Res postulat ut hic tractentur Paeanes duo celeberrimi, quanquam paullum recentioris aetatis, nostris temporibus Delphis reperti, et rhythmo Paeonico vel Cretico (Hephaest., p. 40, Consbr.) inscripti —⏑⏑⏑ |, ⏑⏑⏑—, ⏑⏑⏑⏑⏑, —⏑—, saltantibus apto; cf. Anonym. Ambros. *Anecd. var. Studemund.*, p. 225 φιλεῖ δὲ τὰ ὑπορχήματα τούτῳ τῷ ποδὶ (τῷ ἀμφιμάκρῳ) καταμετρεῖσθαι, οἷον· Οὐκ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς (= Bacchyl. fr. 11 Jebb). Numeros Paeonicos profert Choerob. (*Hephaest. Consbr.*, p. 249) Θυμελικὰν ἴθι μάκαρ (*Fr. Lyr. Adesp.* Bergk 107) καὶ τὰ ἑξῆς· ἐκ τῶν καλουμένων Δελφικῶν ἔστιν ἡ προκειμένη χρῆσις. Stropharum nulla responsio est; admonuit Reinach divisiones rhythmicas maiores hiatu et syllaba ancipiti notari, velut πάγον v. 7, ἀναμέλπεται v. 13, minores deprehendi posse, ubi in unum coeunt finis pedis et vocabuli cum levi sensus interruptione; velut εὐώλενοι v. 2. Scripta sunt supra lineam signa musica, σήματα τῆς λέξεως, cf. Gaudent. ap. Jan. ii, p. 350. Paean compositus est Φρυγιστί (Rein., Monro), vv. 1–8 lapidis διατονικῶς; 9–16 med. χρωματικῶς; 16 med.–24 διατονικῶς; 25 sq. partim χρωματικῶς: 9–16 Ὑπερφρυγιστί vocant Jan., Reinach: cf. signa musica Alypii, 7, p. 375 Jan., voci, non fidibus, propria; igitur neque citharistis solis, neque citharoedo uni (ut censet Jan. *Mus. Scr. Graeci*, ii. 11), sed, si conferas Hymn. i. 13-16, ii, Limenium, 18–20, choreutis voce et fidibus concinentibus; non tamen tibiis (i. 12) quae sacrificantium sunt. In Paeanibus ambobus maxime congruunt melos et accentus: syllaba quaevis vocabuli accentu acuto notata plerumque cum vocis musicae sono acutiori quam syllabae praecedentis aut sequentis coniungitur (Monro, *Modes*, p. 141, T. Reinach, *Fouilles*, ii. 149, Turner, *Class. Rev.* xxix. 195. Colometriam Crusii plerumque secutus sum (*Die Delphischen Hymnen*, 1894), qui cum Pentametros cum brevioribus colis mixtos

statueret, liberiorem structuram dedit, p. 58. Praevalere κῶλα πεντάμετρα videntur, quorum indicium dat ἀναμέλπεται, v. 13, cum hiatu, vocabulo ἀνακίδναται, v. 11, respondens forma, sensu, notis musicis ΟΜΛΜΟ: inter quos versus v. 12 λιγὺ . . . κρέκει pentameter efficitur. Talia cola Creticis quidem composita, sed eiusdem mensurae, *sc.* πεντεσήμου, apparent in Bacchylidis Ὑπορχήμασι, Fr. 12, Jebb, 24 Hiller

ὦ περικλεῖτε Δᾶλ', ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι

(Δᾶλε recte emend. Blass) et in fragg. Lyr. Adesp. Bergk, *P. L. G.* 117. Similia κῶλα πεντάμετρα exhibere videntur v. 18 τρίποδα . . . δράκων, et v. 19 ὅτε . . . φυάν. Usque ad Hexametrum ait Hephaest., p. 40 Consbr. licere Paeonicos produci (nimirum ne voci canentium nimia contentio esset), quale deprehendas in v. 3 μόλετε . . . χρυσεοκόμαν. Eadem coniunctio Pentametri et Hexametri, eadem Creticorum et Paeonicorum in Aesch. Suppl. 418 sqq. apparet, divini cultus dignitati et comprecationis amplitudini commoda. Porro alicubi non deest τὸ πολυθρύλητον τετράμετρον (Heph. p. 40), apud Aristophanem usitatum (White, *Verse of Greek Comedy*, s. 439), in v. 7 Δελφὸν . . . πάγον. Galatarum invasio, anno 278 a. C. memoratur in primo Paeane, v. 21, et a Limenio, v. 32; imperium Romanum a Limenio, v. 47. Reinach et Colin credunt ambo Paeanas a choro Technitarum Atheniensium (i. 14, Limen. 20), Pythiis annis 138 et 128 a. C. habitis esse cantatos: Pomtow olim inter annos 185–135, nunc circa annum 119 (*Die alte Tholos*, p. 143, n. 1). Verum docuit Dittenberger, *Syll. Inscr. Gr.*[3], n. 698 anno 128/127 Paeanas esse referendos, ubi ἁ σύνοδος τῶν ἐν Ἀθήναις τεχνιτᾶν propter Pythiadem gratuito celebratam laudata est, ad quam misit populus Atheniensis cantores quadraginta, scilicet διδάσκαλον τοῦ μεγαλοῦ χοροῦ καὶ τοὺς ᾀσομένους τὸν παιᾶνα (*sc.* Limenii), καὶ ἀκροάματα τὰ συναυξήσοντα τὰς τοῦ θεοῦ ἁμέρας, auletas duo, septem κιθαριστάς, inter quos erat Limenius ipse poeta; unum auloedum, cum citharoedis, tragoedis, comoedis, chorodidascalis. Textum restituit H. Weil, nisi cum alii memorantur: vide omnino T. Reinachium in *Fouilles de Delphes*, ii. 147 sqq. Paeanas edidit A. Fairbanks, *Cornell Studies*, no. xii, 1900; secundum musicae nostrae rationes descripserunt Reinach, *Fouilles*, infra, Crusius, *Die Delphischen Hymnen*, p. 152 sqq., Weil, Monro, Jan, Abdy Williams, alii. Edd. priores crediderunt carminis primum versum talem esse qualem [Δεῦτ' ἄγ' ὑμνῶμεν ὦ τὸν μέγ]ιστον θεόν· ὁ δ' [ἀδύπνους ἑσμὸς Ἑλι]κῶνα κτλ.; verum vidit Colin. Columnas ordine verso edd. priores posuerunt; rectum ordinem dedit Reinach, et Pomtow, *Rhein. Mus.* xlix. 577. Brevi tantum nomini poetae vacat locus, non Limenio; certe non Cleochares composuit, vid. adnot. ad Hymnum Limenii. Talia brevia nomina, Damon, Dion, Kleon, Sosus, Thoas, velut Limenii poetae in Inscriptione supra memorata, occurrunt, loco et alteri poetae apta. Non supplendum est Προσόδιον (ποθόδιον), nam metrum Creticum Paeanibus vel Hyporchemasin aptius est. Textus nudi v. 1 Κέκλυθ' Crusius: Δεῦρ' ἴθ' Colin Ἑλικῶνα suppl. Crus. 3 συνόμοιμον Weil, Rein., Crus.; serior forma est quam συνομαίμονα, sed melos accentum in secunda syllaba postulat διкορυνβα lap. 5 πετερας (neologismus) lap.; non scribendum esse πεέτρας censet Rein., nam breves vocales sequentibus muta et liquida non duplicari 8 ἦν suppl. Rein. coll. Phil. Scarph. 14: πὰρ Crus.; ἴθι Weil, sed nimis longum supplementum. 10 ΑΙΕΙΘΕ lap. 11 ΥΛΟΜΠΟΝ lap. 14 τεχνιτῶν Rein., cf. Limen. H. 20; de Technitis vid. *Fouilles de Delphes*, ii, p. 148: θεωρῶν Weil: νεώρων Crus.: νέωρον· νέον Phot. Hesych., Call. H. ii. 8 οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε 14–15 λαχὼν τὸν κιθαρίσει Crus. ἀαμβρότων ἐκ μυχῶν . . . προφαίνεις ἔπεα Jan. 17 θνατοιοις (Λ sscr.) lap., sed ⅄ postulat Rein. 18, 19 suppl. Weil 20 suppl. Crus. 21 sqq. ita legit et suppl. Crusius:

Πρῶν] δὲ Γαλαταᾶν Ἄρης [βάρβαρος, τάνδ'
ὃς ἐπὶ γαῖα]ν ἐπέρασσ' ἄσεπτ[ος, κράτιστον θεὸν ἔ-
23 γνω σ' ἀλού]ς. Ἀλλ' ἰώ, γεένναν [αὐ]τάν τ' ἐ]πε[υχαῖς σε, Λ]ατ[οῖ
κλεΐζωμεν οἷο]ν θάλος φιλόμ[αχον ἐπή]ρατ[ον ἐγ]είνα', ὅ[ς
φοίνιον τοῦδ]ε δαάμοιο λοι[γὸν ἀπέλασε πρ]οσ[τατῶν ἔν[ο-
26 πλος ἐχθ]ρῶν ἐφορ[μὰν
]τεὸν κυ[
28]εν αικ[γαῖα] δ' ἐγεγά-
[θει τε κή]νθη[σε]ν ἀνθωῶν

additis in vv. 23–25 Fragg. ii et iii (sed neque *κυ* in 28 neque *νθη* in 29 ipse video), et additis et expletis in fine vv. 28, 29 *δεγεγα . . . ανθωων*, quod fragmentum Reinach Paeani Limenii inseruit, vv. 16, 17   21 *πρῶν* (= *πρώην*) tanquam nimis longum reicit Rein.   23 vel *σφαλείς*

Signis nostris ita transcripsit T. Reinach :
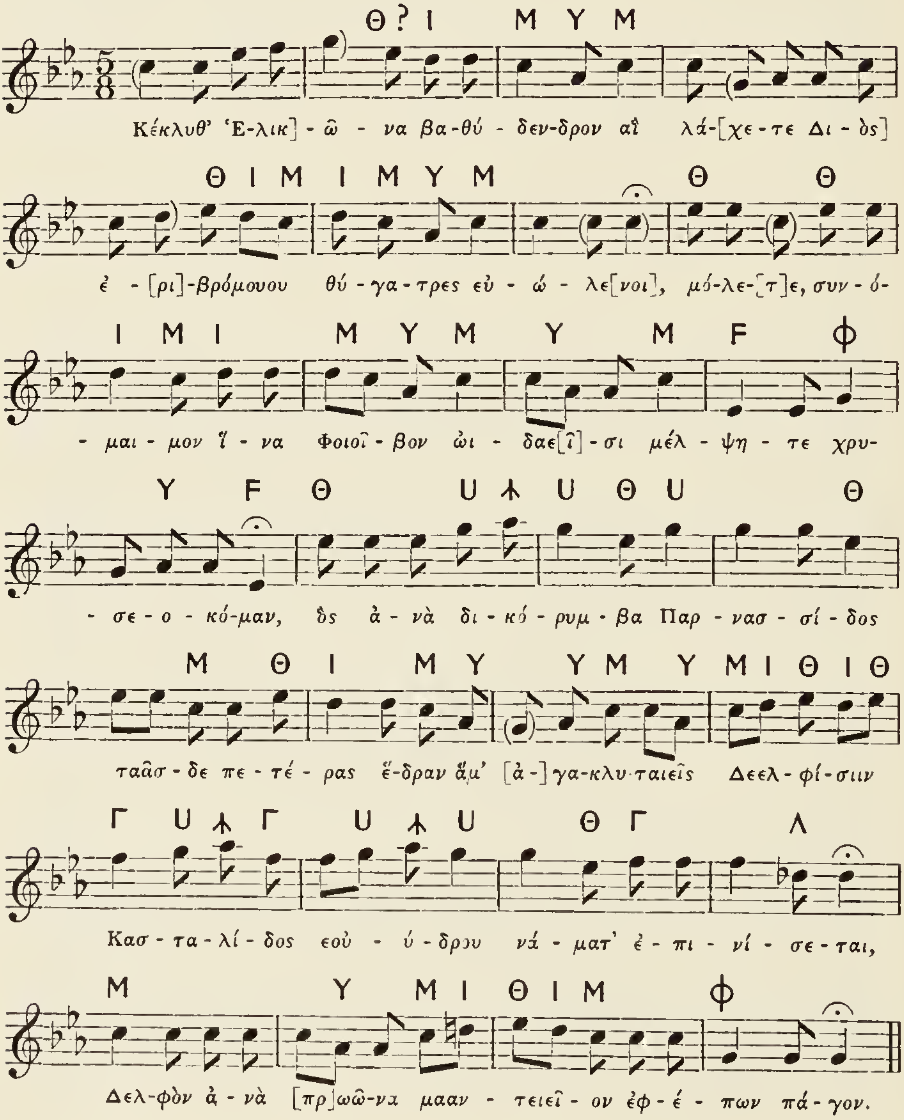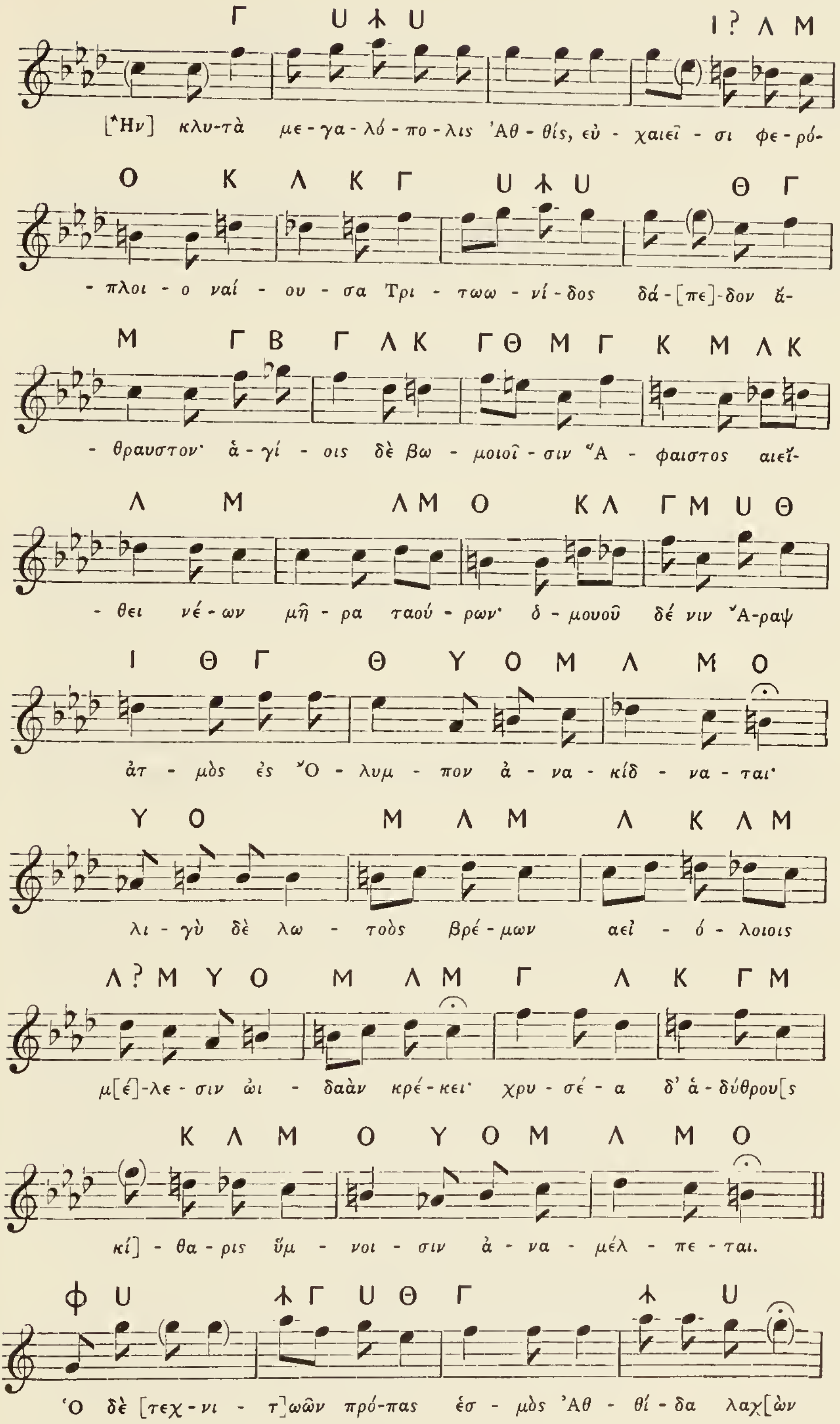
Γ U ⅄ U Ι ? Λ Μ
[Ἦν] κλυ-τὰ με-γα-λό-πο-λις Ἀθ-θίς, εὐ-χαιεῖ-σι φε-ρό-
Ο Κ Λ Κ Γ U ⅄ U Θ Γ
-πλοι-ο ναί-ου-σα Τρι-τωω-νί-δος δά-[πε]-δον ἄ-
Μ Γ Β Γ Λ Κ Γ Θ Μ Γ Κ Μ Λ Κ
-θραυστον· ἁ-γί-οις δὲ βω-μοιοῖ-σιν Ἅ-φαιστος αἰεῖ-
Λ Μ Λ Μ Ο Κ Λ Γ Μ U Θ
-θει νέ-ων μῆ-ρα ταού-ρων· ὁ-μουοῦ δέ νιν Ἄ-ραψ
Ι Θ Γ Θ Υ Ο Μ Λ Μ Ο
ἀτ-μὸς ἐς Ὄ-λυμ-πον ἀ-να-κίδ-να-ται·
Υ Ο Μ Λ Μ Λ Κ Λ Μ
λι-γὺ δὲ λω-τὸς βρέ-μων αἰὲ-ό-λοιοις
Λ ? Μ Υ Ο Μ Λ Μ Γ Λ Κ Γ Μ
μ[έ]-λε-σιν ᾠι-δαὰν κρέ-κει· χρυ-σέ-α δ' ἁ-δύθρου[ς
Κ Λ Μ Ο Υ Ο Μ Λ Μ Ο
κί]-θα-ρις ὕμ-νοι-σιν ἀ-να-μέλ-πε-ται.
Φ U ⅄ Γ U Θ Γ ⅄ U
Ὁ δὲ [τεχ-νι-τ]ῶων πρό-πας ἑσ-μὸς Ἀθ-θί-δα λαχ[ὼν
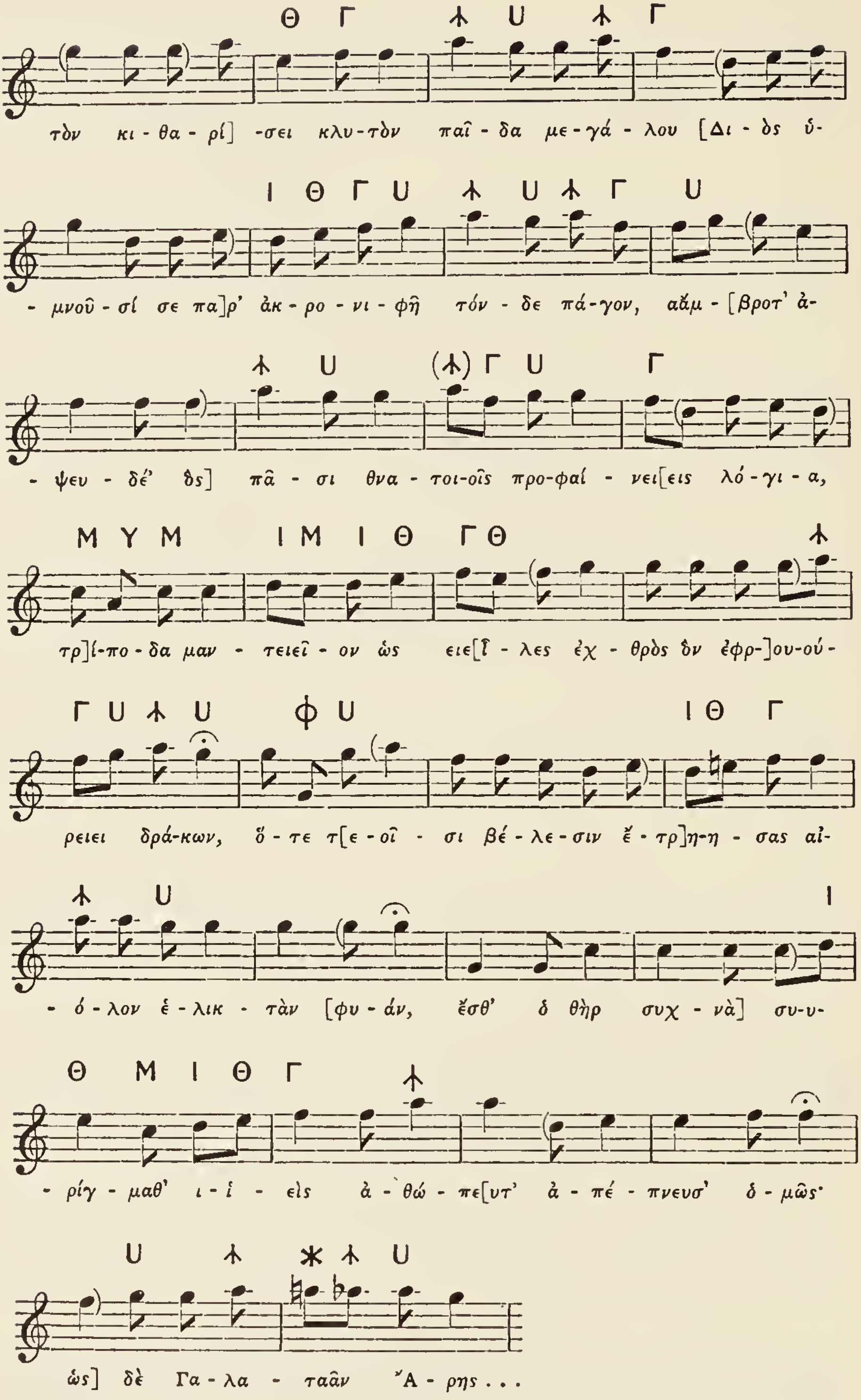
Θ Γ ⅄ U ⅄ Γ
τὸν κι - θα - ρί] -σει κλυ-τὸν παῖ - δα με - γά - λου [Δι - ὸς ὑ-
Ι Θ Γ U ⅄ U ⅄ Γ U
- μνοῦ - σί σε πα]ρ' ἀκ - ρο - νι - φῆ τόν - δε πά-γον, αἄμ - [βροτ' ἀ-
⅄ U (⅄) Γ U Γ
- ψευ - δέ' ὃs] πᾶ - σι θνα - τοι-οῖς προ-φαί - νει[εις λό - γι - α,
Μ Υ Μ Ι Μ Ι Θ Γ Θ ⅄
τρ]ί-πο - δα μαν - τειεῖ - ον ὡς ειε[ῖ - λες ἐχ - θρὸς ὃν ἐφρ-]ου-ού-
Γ U ⅄ U Φ U Ι Θ Γ
ρειει δρά-κων, ὅ - τε τ[ε - οῖ - σι βέ - λε - σιν ἔ - τρ]η-η - σας αἰ-
⅄ U Ι
- ό - λον ἑ - λικ - τὰν [φυ - άν, ἔσθ' ὁ θὴρ συχ - νὰ] συ-υ-
Θ Μ Ι Θ Γ ⅄
- ρίγ - μαθ' ι - ί - εἰς ἀ - θώ - πε[ντ' ἀ - πέ - πνευσ' ὁ - μῶς·
U ⅄ ✱ ⅄ U
ὡς] δὲ Γα - λα - ταᾶν Ἄ - ρης . . .

LIMENIUS

Paean Delphicus ii et Prosodium in Apollinem

Πα]ι̣ὰν δὲ καὶ π[οθό]διον εἰς τ[ὸν θεὸν ὃ ἐπό]ησε[ν καὶ προσεκιθάρισε]ν Λιμήνι[ος Θ]ο̣ίνο[υ Ἀθηναῖος

[Ἴ]τ' ἐπὶ τηλέσκοπον τάν[δ]ε Πα[ρνασί]αν [φιλόχορον]
δικόρυφον κλειτύν, ὕμνων κ[ατά]ρχ[ετε δ' ἐμῶν,
Πιερίδες, αἳ νιφοβόλους πέτρας ναίεθ' [Ἑλι]κωνίδ̣[ας·]
μέλπετε δὲ Πύθιον χ[ρ]υσοχαίταν ἕ[κατ]ον εὐλύραν
Φοῖβον, ὃν ἔτικτε Λατὼ μάκαιρα πα[ρὰ λίμνα̣] κλυτᾶ̣,
χερσὶ γλαυκᾶς ἐλαίας θιγοῦ[σ' ὄζον ἐν ἀγωνίαι]ς ἐριθα[λῆ.]
Πᾶ[ς δὲ γ]άθησε πόλος οὐράνιος [ἀννέφελος ἀγλαός,]
[ν]ηνέμους δ' ἔσχεν αἰθὴρ ἀε[λλᾶν ταχυπετ]εῖς [δρό]μους,
λῆξε δὲ βαρυβρόμων Νη[ρέως ζαμενὲς ο]ἶδμ'
ἠδὲ μέγας Ὠκεανός, ὃς πέριξ [γᾶν ὑγραῖς ἀγ]κάλαις ἀμπέχει.
Τότε λιπὼν Κυνθίαν νῆσον ἐ[πέβα θεὸ]ς
πρω[τό]καρπον κλυτὰν Ἀτθίδ' ἐπὶ γαλ[όφῳ̣ πρῶνι] Τριτωνίδος·
μελίπνοον δὲ Λίβυς αὐδὰγ χέω[ν λωτὸς ἀνέμελ]πεν ἁ-
δεῖαν ὄπα μειγνύμενος αἰόλ[οις κιθάριος μέλεσιν, ἅ]μα δ'
ἴαχεν πετροκατοίκητος ἀχ[ὼ Παιὰν ἰὲ Παιάν·]
[ὁ] δὲ γέγαθ', ὅτι νόῳ̣ δεξάμενος
ἀμβρόταν Δι̣[ὸς ἐπέγνω φρέ]ν'· ἀνθ' ὧν ἐκεί-
νας ἀπ' ἀρχᾶς Παιήονα κικλήσκ[ομεν ἅπας
λ]αὸς α[ὐτο]χθόνων ἠδὲ Βάκχου μέγας θυρσοπλὴ[ξ
ἑσμὸς ἱ]ερὸς τεχνιτῶν ἔνοικος πόλει Κεκροπία̣.
Ἀ[λλὰ χρησμ]ῳ̣δὸν ὃς ἔχεις τρίποδα, βαῖν' ἐπὶ θεοστιβ[έα
τάνδε Π]αρνασίαν δειράδα φιλένθεον.
Ἀμφὶ πλόκ[αμον σὺ δ' οἰ]νῶ[πα] δάφνας κλάδον πλεξάμενος
ἀπ[λέτους θεμελίους τ'] ἀμβρότα̣ χειρὶ σύρων, ἄναξ,
Γ[ᾶς πελώρῳ̣ συναντᾶ̣ς] κόρα̣.
Ἀλλὰ Λατοῦς ἐρατογ[λέφαρον ἔρνος ἀγρία]ν

παῖδα Γᾶ[ς] τ' ἔπεφνες ἰοῖς, ὁ[μοῦ τ' ἀναβοᾶς (?)
ἡ δὲ] πόθον ἔσχε ματρὸς [φίλας ?
. .]ηρ ἃ κατέκτ[α]ς οσ[. . . .
[σύ]ριγμ' ἀπε . . ων [. . .
. . .] ἐφρούρε[ις δὲ Γᾶ[ς]
[ἱερόν, ὦναξ, παρ' ὀμφαλόν, ὁ βάρ]βαρος Ἄρης
ὅτε [τε]ὸν μαντόσ[υνον οὐ σεβί-
ζων ἕδος πολυκυθ]ὲς ληϊζόμενος
ὤλεθ' ὑγρᾷ χ[ιόνος ἐν ζάλᾳ .]
['Αλλ', ὦ Φοῖβε,] σῷζε θεό-
κτιστον Παλλάδος [ἄστυ καὶ
λαὸν κλεινόν, σύν] τε θεᾷ,
τόξων δεσπότι Κρησίω[ν]
κυνῶ[ν τ' Ἄρτεμις, ἠδὲ Λα-
τὼ] κυδίστα· καὶ ναέτας
Δελφῶν τ[ημελεῖθ' ἅμα τέ-
κνοις συμ]βίοις δώμασιν ἀ-
πταίστους, Βάκχου [θ' ἱερονί-
καισιν εὐμε]νεῖς μόλετε
προσπόλοισ[ι], τάν τε δορί-
[στεπτον κάρτεϊ] 'Ρωμαίω[ν]
ἀρχὰν αὔξετ' ἀγηράτῳ
θάλ[λουσαν φερε]νίκαν.

COL. I

Idem secundum indicia lapidum, quibus duplicatio musica syllabarum, diphthongorum solutio, notae musicae, exhibentur.

• ⊔ ⊏ < • • • ⊏ ? • • •
[Ἴ]τ' ἐπὶ τηλέσκοπον ταάν[δ]ε Πα[ρνασί]αν [φιλόχορον]
< ⊏ < ⊔ < ∪ < ⊏ ∪ ? • • < ? • • •
δικόρυφον κλειειτύν, ὕμνωων κ[ατάρ]χ̣[ετε δ' ἐμῶν],
⊔ I V < V• •• ∪• •
Πιερίδες, αἳ νιφοβόλους πέτρας ναίεθ̣' ['Ελι]κωνίδ̣[ας·]
⊔ ∪ ⊔ ⊏ • ⊏ ⊔ ⊏ • ∪
μέλπετε δὲ Πύθιον χ̣[ρ]υσεοχαίταν, ἕ[κατ]ον, εὐλύραν
⊔ ∪ ⊔ ⊏ < ⊏ • • < ⊏ ⊔
Φοῖβον, ὃν ἔτικτε Λατὼ μάκαιρα πα[ρὰ λίμναι] κ̣λυτᾶι,

V < V < ∪ ? • • • • • • • •
χερσὶ γλαυκα[ᾶ]ς ἐλαίας θιγουοῖ[σ' ὄζον ἐν ἀγωνίαι]ς
C •
ἐριθα[λῆ.]

C ? • • ⊏ ⊔ < ⊏ < ⊻ • • • • • •
Πᾶ[ς δὲ γ]άθησε πόλος οὐράνιος [ἀννέφελος, αάγ-]
• • < ? ⊔ Γ ⊔ < ⊏ ⊔ • • • • • <
λαός· ν]ηνέμους δ' ἔσχεν αἰθὴρ ἀε[λλωᾶν ταχυπετ]εῖς
• Γ ⊏ ⊻ K Γ ⊻ • • • • • • • C
δρό]μους· λῆξε δὲ βαρύβρομων Νη[ηρέως ζαμενὲς ο]εῖ-
< ⊻ < ⊔ • • • • • • ⊔
δμ' ἠδὲ μέγας Ὠκεανός, ὃς πέριξ γ[αᾶν ὑγραεῖς ἀγ]κά-
< ⊏ ⊔ ⊏
λαις αάμπέχει.

⊏ ⊻ < ⊏ ⊔ ⊏ Γ • • • • < •
Τότε λιπὼγ Κυνθίαν ναᾶσον ἐ[πέβα θεὸ]ς πρω[τό-]
K ⊻ < ⊏ ⟆ ⊏ ⊔ ⊏ ⊔ • • • • <
κα⟨α⟩ρπογ κλυτὰν Ἀτ(θ)ίδ' ἐπὶ γααλ[όφωι πρωᾶνι] Τριτω-
⊏ ⊏
ωνίδος·

C < C ? < V ⌶ V < V
μελίπνοον δὲ Λίβυς αὐδὰγ χέω[ν λωωτὸς ἀνέμελ]πεν [ἀ-]
∪ C ⊏ C ∪ ↄ • • • • • • • •
δειεῖαν ὄπα μειγνύμενος αιεἰόλ[οις κιθάριος μέλεσιν.]
∪ < ∪ C ∪ ↄ ∪ C • • • • • • •
[Ἅ]μα δ' ἴαχεμ πετροκατοίκητος ἀχ[ὼ παιὰν ἰὲ παιάν· ὁ]
δὲ γέγα-
⊔ < ⊔ < K ⊻ < ⊏ ⊔ ⊏ ⊔ • • • • •
θ', ὅτι νόωι δεξάμενος αάμβρόταν Δι[ὸς ἐπέγνω φρέ]ν'·
⊻ K
ἀνθ' ωᾶν

< ⊻ < ⊏ ⊔ < ⊏ ⊔ • • • •
ἐκείνας ἀπ' ἀρχᾶς Παιήονα κικλήισκ[ομεν ἅπας λ]αὸς
• ⊏
α[ὑτο-]
Γ ⊻ ⊏ ⊻ K L C • • ⊻ ? < ⊏
χθόνων ἠδὲ Βάκχου μέγας θυρσοπλὴ[ξ ἑσμὸς ἱ]ερὸς τεχνι-

⊔⊏ ⊔ <?⊏ ⊔ ⊏ Γ ⊏ • ••
τωῶν ἔνοικοος πόλει Κεκροπίαι. Ἀ[λλὰ χρησμ]ωιδὸν
⊏ <⊏ ⊔ ⊏ (⊔) ⊏ ⊔ ?• •• • Γ?
ὃς ἔχειεις τρίποδα, βαῖν' ἐπὶ θεοστιβ[έα ταάνδε Π]αρνα[α-]
C ? ⊏⊔ < ⊏ Γ C < V • • • V <
σίαν δειράδα φιλένθεον. Ἀμφὶ πλόκ[αμον σὺ δ' οἰ]ν̣ω̣[ῶπα
Ɔ ∪ C ⊏ C ∪ •• • ••••
δάφνας κλάδον πλεξάμενος ἀάπ[λέτους θεμελίους τ']
FC ∪ C F Ɔ ∪ C • •••• •• •
ἀάμβρόται χειρὶ σύρων, ἄναξ, Γ[ᾶς πελώρωι συναντᾶις]
C F Γ ⊏ ⊔ ••• •
κόραι. Ἀλλὰ Λαατοῦς ἐρατογ[λέφαρον ἔρνος ἀγρ-]
•⊻ <?⊻ ⊔• ⊔ < ⊏
[ία]μ παῖδα Γα[ᾶς] τ̣' ἔπεφνες ἰοῖς, ὁ[μοῦ τ' ἀναβοᾶις ?· ἡ δὲ]

Col. II

⊔⊏ ⊔ < ⊏
πόθον ἔσχε ματρὸς [φίλας ? . . . .
⊔ < ⊏ ⊔ (⊏) C
. . ηρ ἃ κατέκτ[α]ς̣ οσ[. . . .
⊔ <⊏ ⊔ ⊏
[συ]ύριγμ' ἀπε . . ων [. . .
< ⊏ Γ ʃ ••• •• • • •• •
. . .] ἐφρούρε[ιεις] δὲ Γαᾶ[ς ἱερόν, ὦναξ, παρ' ὀμφαλόν, ὁ
•
βάρ-]
I ʃ ⊢ ʃ ⊔ • I ʃ ⊢•• •••••• •••
βαρος Ἄρης ὅτε [τε]ὸμ μαντόσ[υνον οὐ σεβίζων ἕδος πολυκυ-]
< ⊔⊏⊔ I ⊔ I ⊢ ʃ••• • •• • •
θὲς ληζόμενος ὤλεθ' ὑγρᾶι χ[ιόνος ἐν ζάλαι. Ἀλλ', ὦ
•
Φοῖβε,]
⊔ ?⊏ ⊔ ⊏ ⊔ < • • • •• •• •
σῶιζε θεόκτι(σ)τον Παλλάδος [ἄστυ καὶ λαὸν κλεινόν, σύν]
∪ <⊏ ⊔ < ∪ < V •• ••• ••
τε θεά, τόξων δεσπότι Κρησίω[ν κυνῶν τ' Ἄρτεμις, ἠδὲ
• •
Λατὼ]

C ∪ < V < . . . .
κυδίστα· καὶ ναέτας Δελφῶν τ̣[ημελεῖθ' ἅμα τέκνοις συμ-]
∪ <∪ C ∪ ⊔ ⊏ . . . .
βίοις, δώμ̣α̣σιν ἀπταίστους, Βάκχου [θ' ἱερονίκαισιν εὐμε-]
⌶ V < ∪ < . . . . ..
νεῖς μόλετε προσπόλοισ(ι), τάν τε δορί[στεπτον κάρτεϊ]
< ∪ C ∪ F ∪ C < . . . .
Ῥωμαίω[ν] ἀρχὰν αὔξετ' ἀγηράτωι θάλ[λουσαν φερε-]
∪ .
νίκαν.

De huius Paeanis tempore, cuius vv. 1–33 med. rhythmo Paeonico vel Cretico compositi sunt, ceteri Glyconico aut in diiambum aut in choriambum exeunti, ut sub finem Paeanis I Aristonoi, adhibenda sunt ea quae de Paeane priore scripsi; novo igitur Romanorum imperio apte conveniunt versus ultimi. Paean compositus est Λυδιστί, genere diatonico (*Alyp. Mus. Scr. Gr.* Jan, ii. 368): 'Υπολυδιστί vel Δωριστί Jan; numeros nonnullos 'Υπολυδιστί agnovit Reinach, vv. notatos 8–12, 13–14, 17 ὁ δέ –21 Κεκροπία̣, 21 ἀλλὰ . . . φιλένθεον, 26 ἀλλὰ . . .]ων, 30, sed in hoc loco haesitat Monro. Pulsus signa (σήματα κρούσεως) in hoc hymno supra lineam scripta sunt, tanquam vocis signa, quanquam secundum Gaudent. ap. Jan. ii. 350 ἔθεσαν διπλᾶ καθ' ἕκαστον στίχον τὰ σημεῖα, ὧν τὸ μὲν ἄνω τὴν λέξιν ἀποσημαίνει, τὸ δὲ κάτω τὴν κροῦσιν. Παιᾶνα usque ad v. 33 med. deduci, inde incipere προσόδιον docuit Reinach, *Fouilles de Delphes*, iii. ii. 163. De Colis vide quae ad Paean. I scripsi. Indicia dant spatia in lapide vacua post ἐριθαλῆ 7, et ἀμπέχει 12; Κεκροπία̣ cum hiatu et brevi linea, 21; φιλένθεον, 23; κόρα̣ cum hiatu et brevi linea, 26; sub v. 33 παράγραφος; eaedem clausulae musicae in φιλένθεον (⊏ Γ) et Κεκροπία̣ (⊏ Γ). Verba et litteras passim suppl. Reinach. Tit. (Col. i) . . . ΑΝΔΕΚΑΙΓ . . . ∠ΙΟΝΕΙΣΤ (viii litterae) ΙΣΕ (xiv litt.) | (Col. ii) .. ΝΑΙΜΗΝΙ . . . ƆΙΝΟ . . . Titulum et nomen Limenii poetae rest. Colin, *Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, *Comptes rendus*, 1913, Novemb., p. 529. Citharoedus erat Limenius Thoeni filius, Colin, *Fouilles de Delphes*, iii, fasc. ii, no. 47, p. 22, κιθαριστὰς δὲ Θοῖνον Θοίνου, Λιμήνι[ο]ν Θοίνου. Cf. ποθόδιόν τε καὶ παιᾶνα καὶ ὕμνον, ὅπως ἄ̣δωντι οἱ παῖδες τᾷ θυσίᾳ τῶν Θεοξενίων (*Fouilles de Delphes*, no. 78; Collitz, *Dial. Inscr.* ii, no. 2722; *Bull. Corr. Hell.* xviii, p. 71, Inv. no. 445), quae composuit Cleochares Bionis filius, Archonte Patronda, circ. 227 a. C. (ita H. Pomtow, *Klio*, 1914, p. 305, *Gött. Gel. Anz.* 1913, p. 145, qui olim 216 dedit, Pauly-Wiss. iv. 2629 sqq.; Baunack inter 270 et 230 posuit), ante Reinachium horum Paeanum habitus auctor. Textus not. v. 1 Παρνασίαν φιλόχορον Reinach: ὀφρύων in fine Weil, et Παρνασσιᾶν, qui lapidi vix convenit: τάνδε γα[ᾶς μ]αντικᾶς Colin, *Acad. des Inscr.*, *Comptes rendus*, 1913, p. 532; i. e. ΓΑ pro ΠΑ   6 [σ' ὄ̣ζον ἐν ἀγωνίαι]ς Weil, sed spatium potius xi vel xii litteras postulat, et displicet casus accusat.   8 C potius quam Γ (Jan) supra πᾶς   9 νηνεμους lap., ⊏ postulare credit Rein., ne novarum notarum intervallum occurrat   13–15 litteras ς πρω, Τριτωωνι, πεν addidit Rein. a fragg. 9 et 10 in *B. C. H.* xvii. 606   14 καρποy lap., sed κααρποy postulant binae notae musicae. ΑΤΟΙΔ pro Ἀτθίδ' lapis   15 μελιπνοο (C) fort. Ɔ Colin   21 ενοικοος (<) signum incertum: < vel C Colin   22 βαιν' (L) lap., ⊔ postulat Rein., 'le saut de septième majeure n'est pas tolérable'   23 Παρνασσαν et C super ι vidit Rein.   οἰ]νω[ῶπα] 'supplément très douteux' (Weil)   24

supplementum maxime dubium: fortasse cf. Eur. I. T. 1270 25 vel Γα[ᾶς περιπιτνεεῖς] Rein. (-πίτνειεις?) 26 ἐρατογ[λέφαρε παῖ μείνας ἀνυπό-στατο]μ Weil, sed tantum 18 litt. postulat lapis 28–29 πο et primum ⊔ suppl. Colin e frag. e, no. 6, *B. C. H.* xvii, p. 606 29 θηρᾶ κατέκτας videtur metro vetari κατέκτας lap.: postulat Ꞓ Reinach 30 ἀπ' εὐνῶν Weil, sed spatium vix vacat εὐνῶν notis descendentibus lex musica vetat: 'la syllabe tonique d'un mot ne doit jamais se chanter sur une note plus grave qu'aucune autre syllabe de ce mot: elle marque le sommet mélodique du mot' (Rein.) 32 vel μεγακυθές Weil 33 ληζό-μενος lap. Paragraphus Epilogum signat; incipit Προσόδιον. ΘΕΟΚ ΤΙΥΚΤΟΝ lap., voluit θεοκτισκτον sculpere lapicida 36 τέκνοις Weil: fort. παισί Rein., cum Glyconei in Choriambum exeuntes primum pedem Iambum postulent, si pes secundus Iambus est (Rein.) 38 ΠΡΟΣ-ΠΟΛΟΙΣ lap.: corr. Rein. ΔΟΡΙΣ edd. non equidem video 38, 39 suppl. Weil, sed dubia

Signis nostris ita transcripsit Reinach:
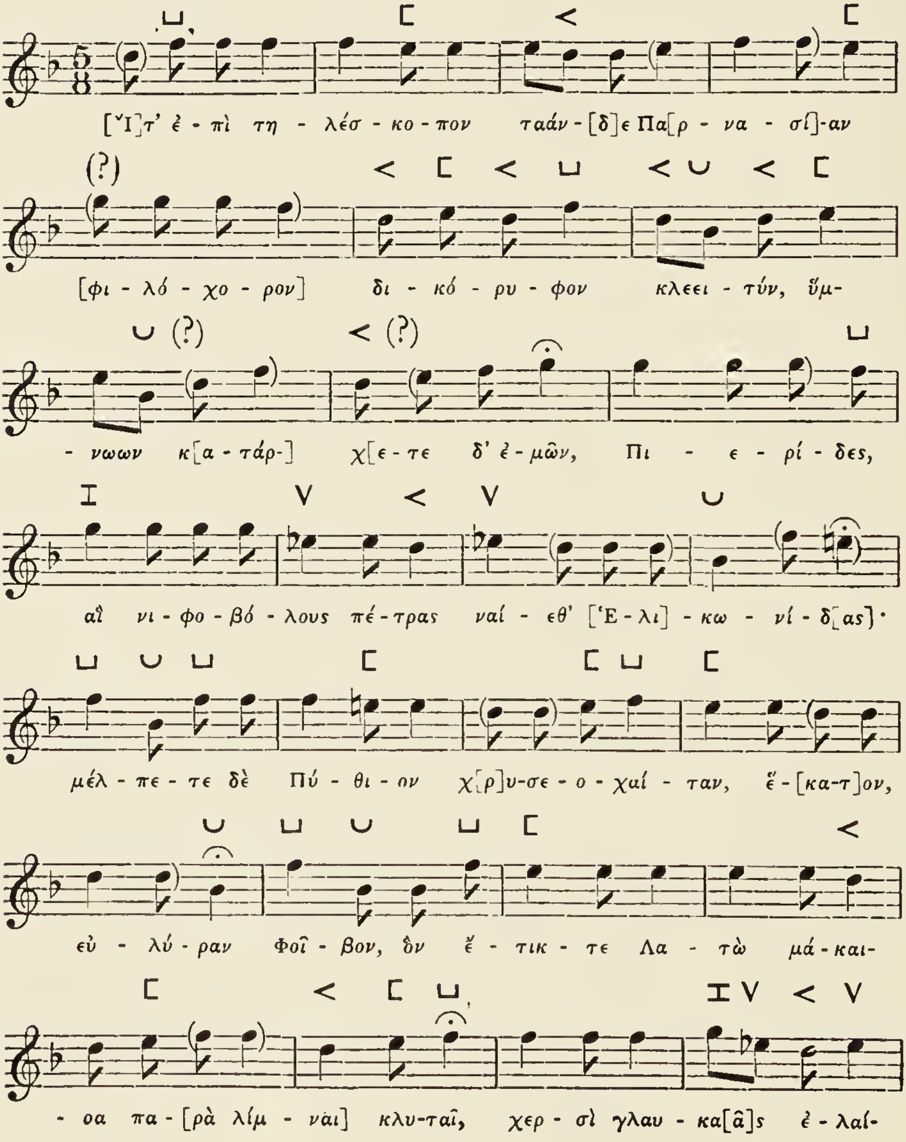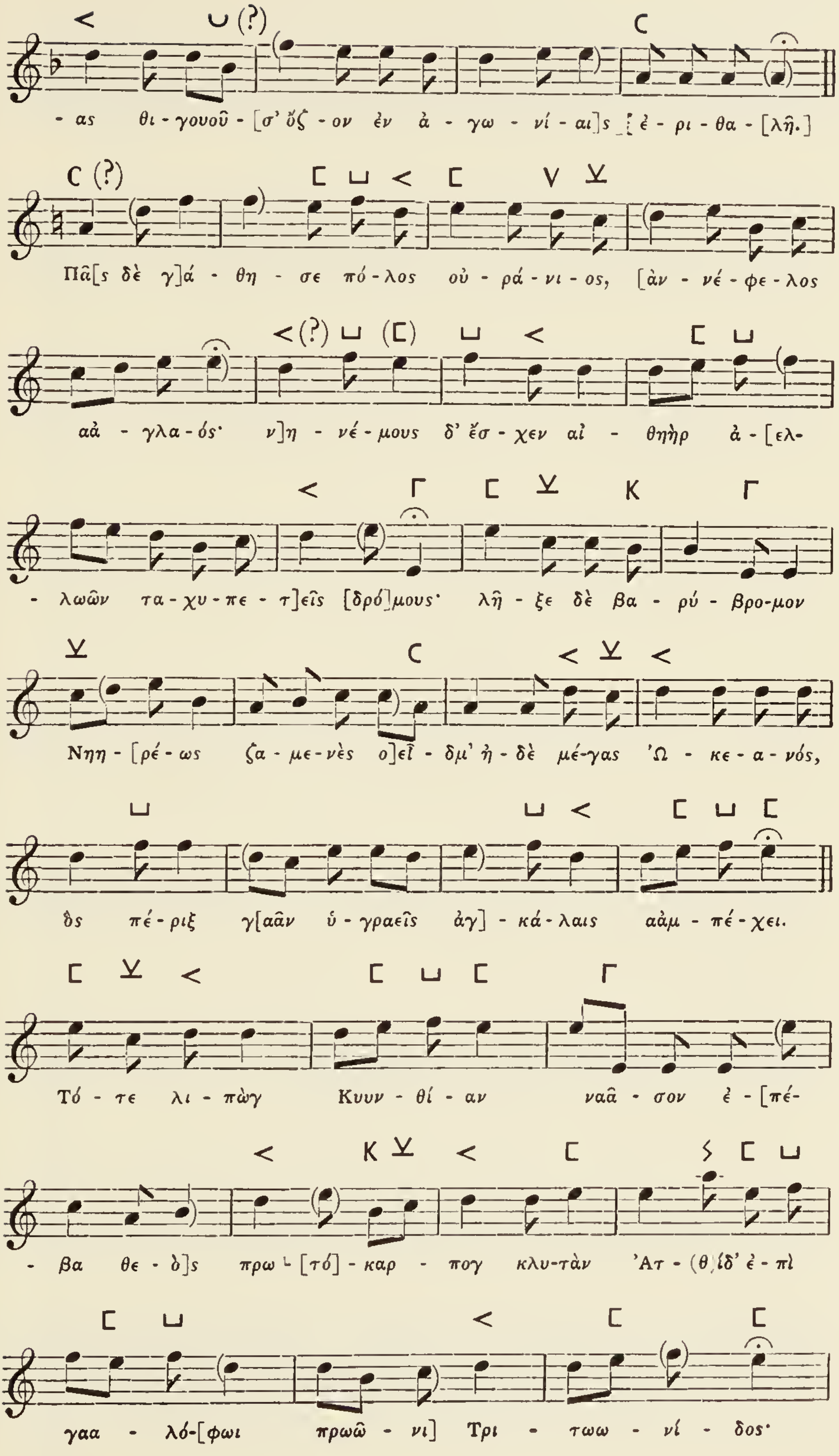
- ας θι - γουοῦ - [σ' ὄζ - ον ἐν ἀ - γω - νί - αι]ς [ἐ - ρι - θα - [λῆ.]
Πᾶ[ς δὲ γ]ά - θη - σε πό - λος οὐ - ρά - νι - ος, [ἀν - νέ - φε - λος
αἀ - γλα - ός· ν]η - νέ - μους δ' ἔσ - χεν αἰ - θὴρ ἀ - [ελ-
- λωᾶν τα - χυ - πε - τ]εῖς [δρό]μους· λῆ - ξε δὲ βα - ρύ - βρο-μον
Νηη - [ρέ - ως ζα - με - νὲς ο]εῖ - δμ' ἠ - δὲ μέ-γας Ὠ - κε - α - νός,
ὃς πέ - ριξ γ[αᾶν ὑ - γραεῖς ἀγ] - κά - λαις αὰμ - πέ - χει.
Τό - τε λι - πὼγ Κυυν - θί - αν ναᾶ - σον ἐ - [πέ-
- βα θε - ὸ]ς πρω [τό] - καρ - πογ κλυ-τὰν Ἀτ - (θ)ίδ' ἐ - πὶ
γαα - λό-[φωι πρωᾶ - νι] Τρι - τωω - νί - δος·
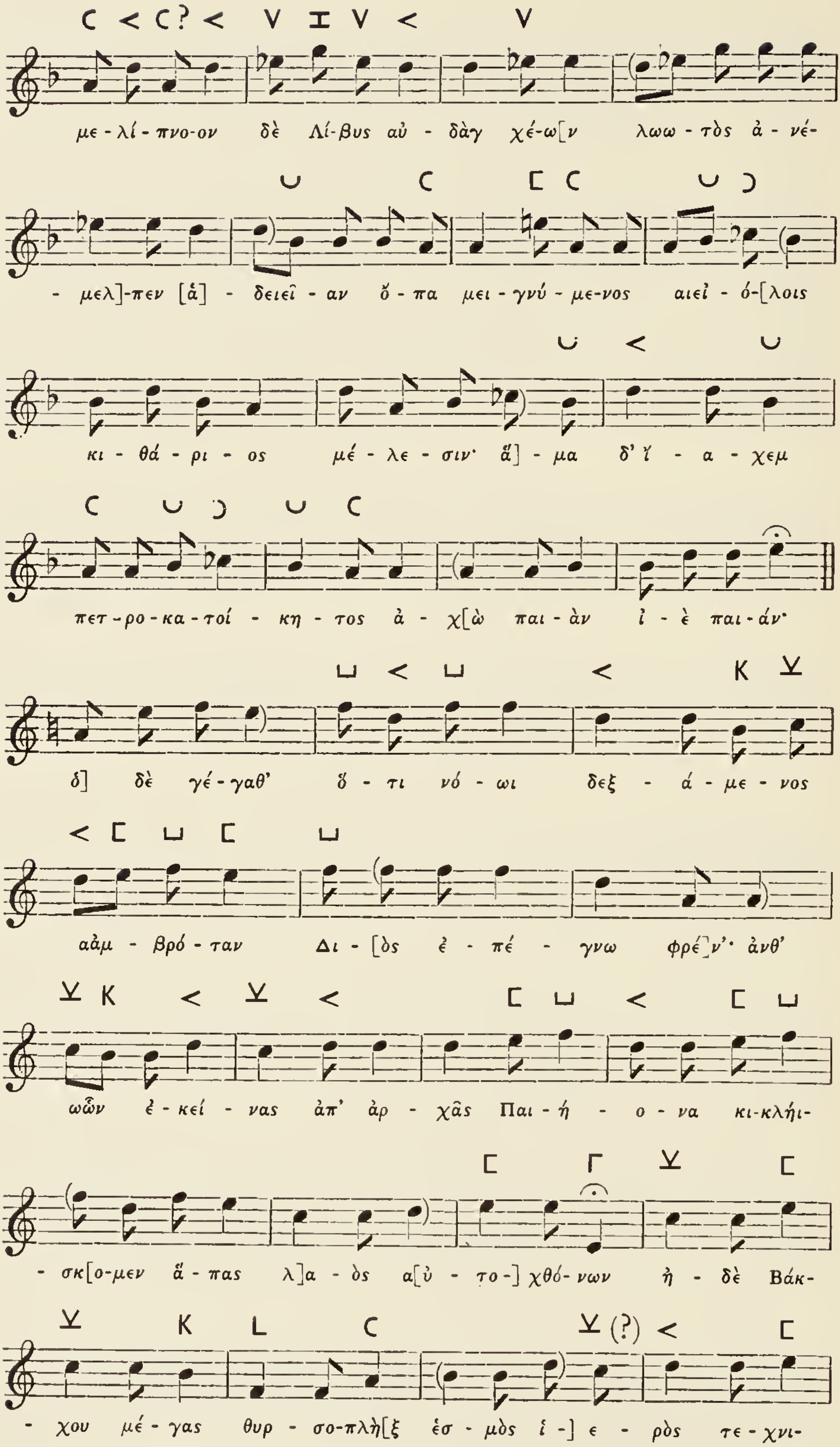
με - λί - πνο-ον δὲ Λί-βυς αὐ - δὰγ χέ-ω[ν λωω - τὸς ἀ - νέ-
- μελ]-πεν [ἁ] - δειεῖ - αν ὄ - πα μει - γνύ - με-νος αιεὶ - ό-[λοις
κι - θά - ρι - ος μέ - λε - σιν· ἅ] - μα δ' ἴ - α - χεμ
πετ - ρο - κα - τοί - κη - τος ἀ - χ[ὼ παι - ὰν ἰ - ὲ παι - άν·
δ] δὲ γέ - γαθ' ὅ - τι νό - ωι δεξ - ά - με - νος
αὰμ - βρό - ταν Δι - [ὸς ἐ - πέ - γνω φρέ[ν'· ἀνθ'
ωῶν ἐ - κεί - νας ἀπ' ἀρ - χᾶς Παι - ή - ο - να κι-κλήι-
- σκ[ο-μεν ἅ - πας λ]α - ὸς α[ὐ - το-] χθό- νων ἡ - δὲ Βάκ-
- χου μέ - γας θυρ - σο-πλὴ[ξ ἐσ - μὸς ἱ -] ε - ρὸς τε - χνι-
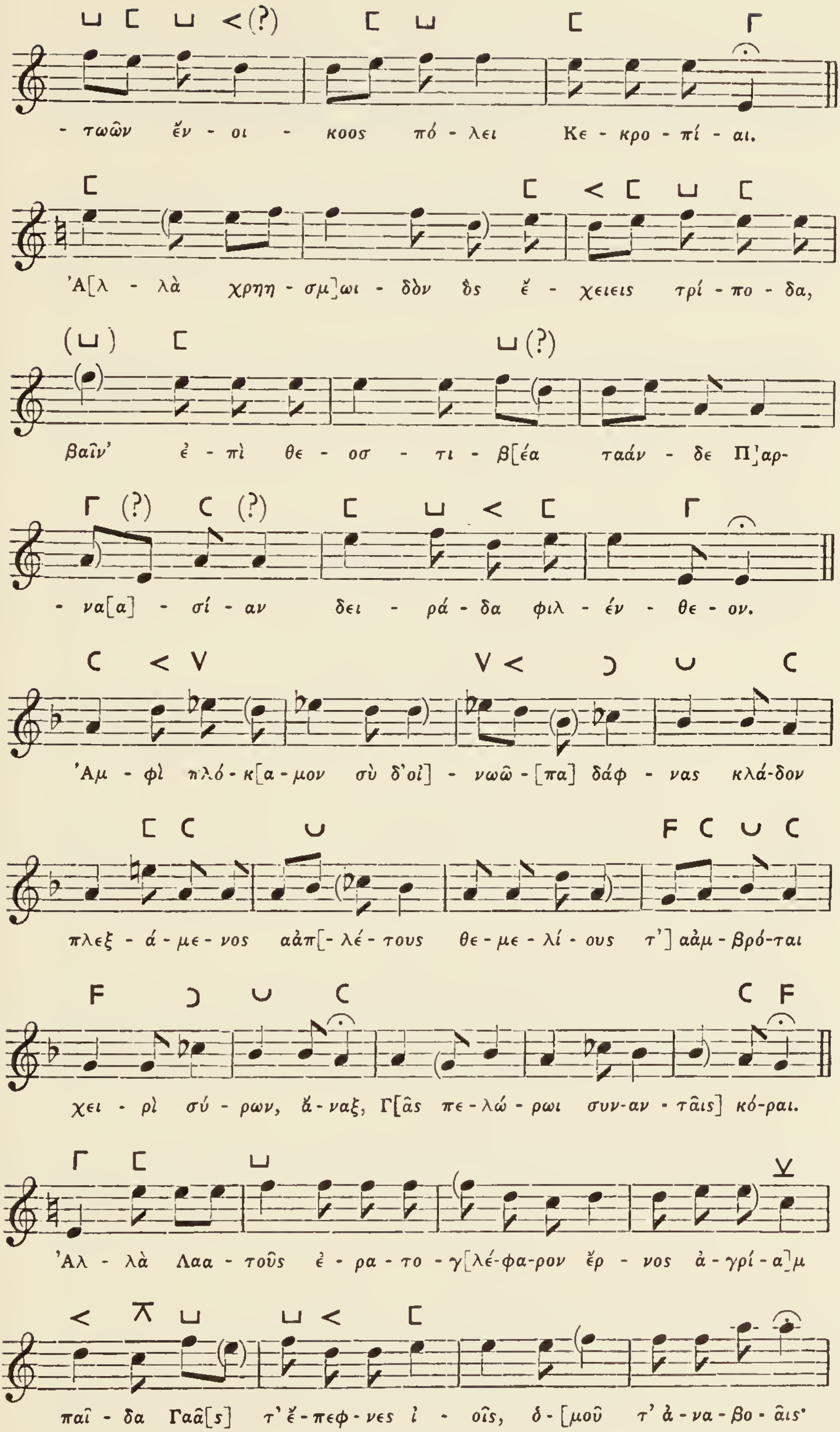
- τῶν ἔν - οι - κοος πό - λει Κε - κρο - πί - αι.
Ἀ[λ - λὰ χρηη - σμ]ωι - δὸν ὃς ἔ - χειεις τρί - πο - δα,
βαῖν' ἐ - πὶ θε - οσ - τι - β[έα ταάν - δε Π]αρ-
- να[α] - σί - αν δει - ρά - δα φιλ - έν - θε - ον.
Ἀμ - φὶ πλό - κ[α - μον σὺ δ'οἰ] - νωῶ - [πα] δάφ - νας κλά-δον
πλεξ - ά - με - νος ααπ[- λέ - τους θε - με - λί - ους τ'] ααμ - βρό-ται
χει - ρὶ σύ - ρων, ἄ - ναξ, Γ[ᾶς πε - λώ - ρωι συν-αν - ταῖς] κό-ραι.
Ἀλ - λὰ Λαα - τοῦς ἐ - ρα - το - γ[λέ-φα-ρον ἔρ - νος ἀ - γρί - α]μ
παῖ - δα Γαᾶ[s] τ' ἔ - πεφ - νες ἰ - οῖς, ὀ - [μοῦ τ' ἀ - να - βο - ᾶις·
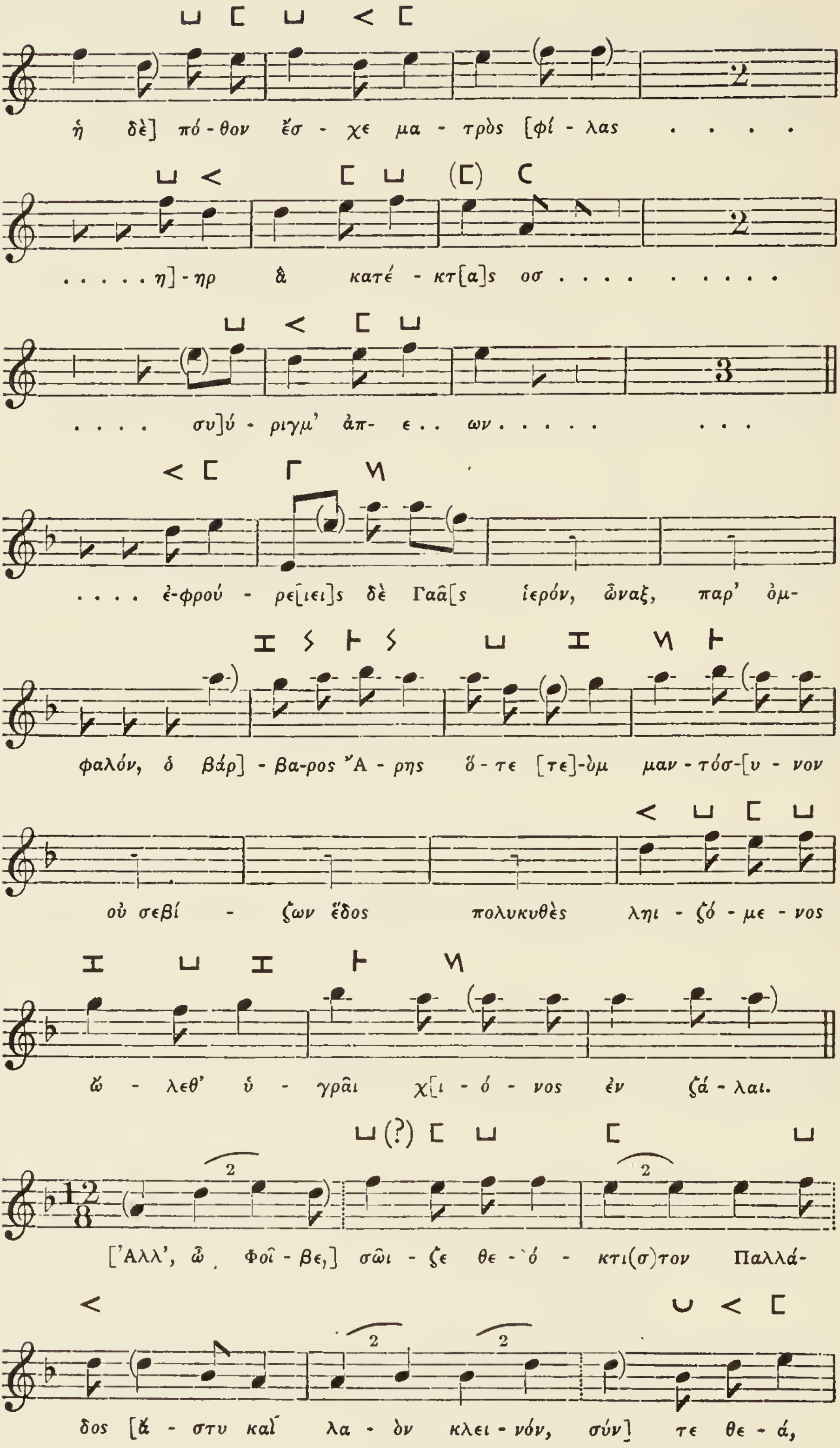
ἡ δὲ] πό-θον ἔσ-χε μα-τρὸς [φί-λας . . . .
. . . . . η]-ηρ ἃ κατέ-κτ[α]ς οσ . . . .
. . . . συ]ύ-ριγμ' ἀπ- ε . . ων . . . .
. . . . ἐ-φρού-ρε[ιει]ς δὲ Γαᾶ[ς ἱερόν, ὦναξ, παρ' ὀμ-
φαλόν, ὁ βάρ]-βα-ρος Ἄ-ρης ὅ-τε [τε]-ὸμ μαν-τόσ-[υ-νον
οὐ σεβί-ζων ἕδος πολυκυθὲς λῃι-ζό-με-νος
ὤ-λεθ' ὑ-γρᾶι χ[ι-ό-νος ἐν ζά-λαι.
['Αλλ', ὦ Φοῖ-βε,] σῶι-ζε θε-ό-κτι(σ)τον Παλλά-
δος [ἄ-στυ καὶ λα-ὸν κλει-νόν, σύν] τε θε-ά,
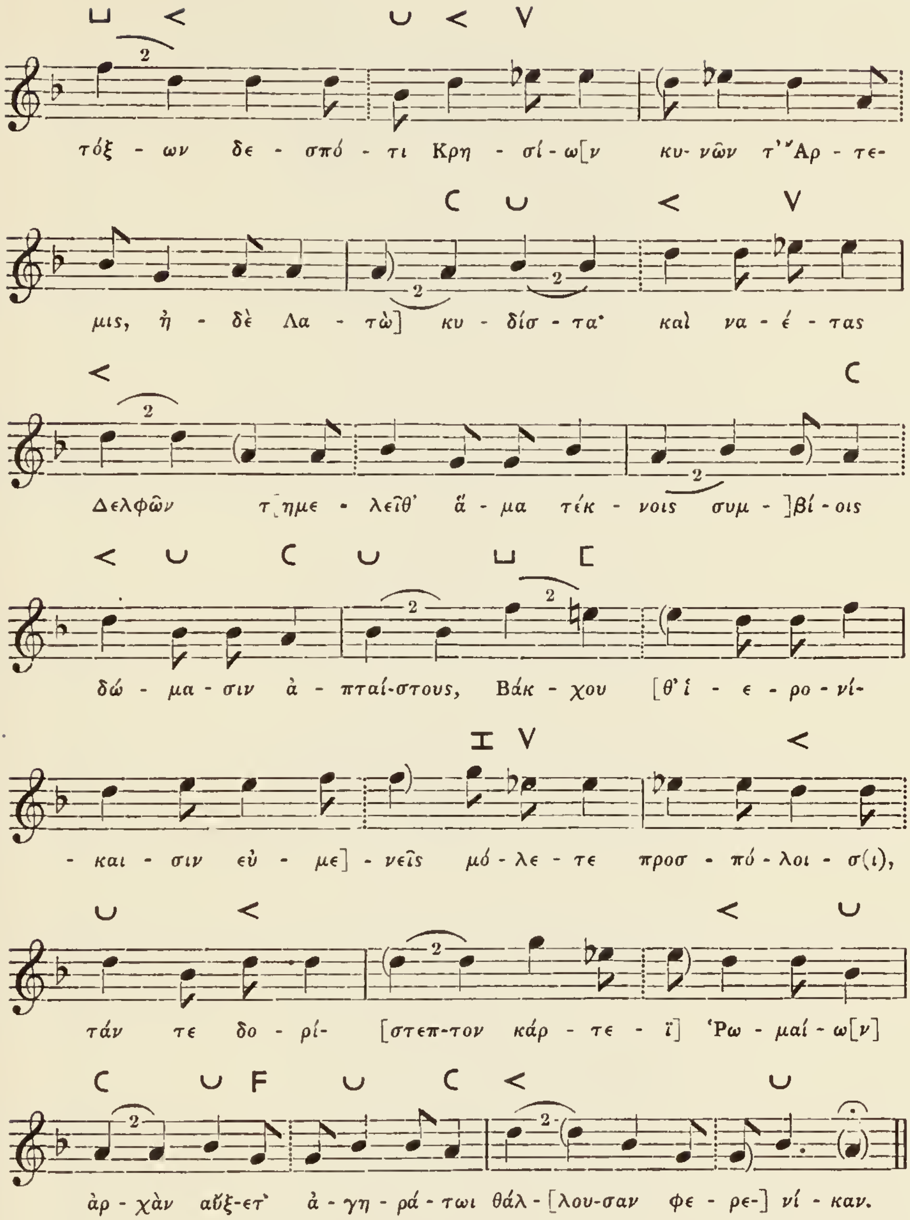
τόξ - ων δε - σπό - τι Κρη - σί - ω[ν κυ- νῶν τ' Ἄρ - τε-
μις, ἠ - δὲ Λα - τὼ] κυ - δίσ - τα· καὶ να - έ - τας
Δελφῶν τ[ημε - λεῖθ' ἅ - μα τέκ - νοις συμ -]βί - οις
δώ - μα - σιν ἀ - πταί-στους, Βάκ - χου [θ' ἱ - ε - ρο - νί-
- και - σιν εὐ - με] - νεῖς μό - λε - τε προσ - πό - λοι - σ(ι),
τάν τε δο - ρί- [στεπ-τον κάρ - τε - ϊ] Ῥω - μαί - ω[ν]
ἀρ - χὰν αὔξ-ετ' ἀ - γη - ρά - τωι θάλ - [λου-σαν φε - ρε-] νί - καν.

HYMNUS CURETUM

Ἰώ, μέγιστε Κοῦρε,
χαῖρέ μοι, Κρόνειε,
παγκρατὲς γάνος, βέβακες
δαιμόνων ἀγώμενος·
Δίκταν εἰς ἐνιαυτὸν
ἕρπε καὶ γέγαθι μολπᾷ,
τάν τοι κρέκομεν πακτίσι
μείξαντες ἅμ' αὐλοῖσιν,
καὶ στάντες ἀείδομεν τεὸν
ἀμφὶ βωμὸν οὐερκῆ.
Ἰώ, μέγιστε Κοῦρε,
χαῖρέ μοι Κρόνειε,
παγκρατὲς γάνος, βέβακες
δαιμόνων ἀγώμενος·
Δίκταν εἰς ἐνιαυτὸν
ἕρπε καὶ γέγαθι μολπᾷ.
Ἔνθα γὰρ σέ, παῖδ' ἄμβροτον,
ἀσπιδ[ηφόροι τροφῆες]
παρ Ῥέας λαβόντες πόδα
κ[ρούοντες ἀντάχον.]
Ἰώ, μέγιστε Κοῦρε,
χαῖρέ μοι Κρόνειε,
παγκρατὲς γάνος, βέβακες
δαιμόνων ἀγώμενος·
Δίκταν εἰς ἐνιαυτὸν
ἕρπε καὶ γέγαθι μολπᾷ·

Desunt duo versus.

— ∪ τᾶ]ς καλᾶς Ἀός.
Ἰώ, μέγιστε Κοῦρε,
χαῖρέ μοι Κρόνειε,
παγκρατὲς γάνος, βέβακες
δαιμόνων ἀγώμενος·
Δίκταν εἰς ἐνιαυτὸν
ἕρπε καὶ γέγαθι μολπᾷ.
[Ὧραι δὲ βρ]ύον κατῆτος,
καὶ βροτὸς Δίκα κατῆχε,

[καὶ πάντα δι]ῆπε ζώ⟨ι⟩'
ἁ φίλολβος Εἰρήνα.
'Ιώ, μέγιστε Κοῦρε,
χαῖρέ μοι, Κρόνειε,
παγκρατὲς γάνος, βέβακες
δαιμόνων ἀγώμενος·
Δίκταν εἰς ἐνιαυτὸν
ἕρπε καὶ γέγαθι μολπᾷ.
Ἁ[μῖν θόρε, κὲς στα]μνία,
καὶ θόρ' εὔποκ' ἐ[ς ποίμνια,
κὲς λάϊ]α καρπῶν θόρε,
κὲς τελεσ[φόρος ἀγρός.
'Ιώ, μέγιστε Κοῦρε,
χαῖρέ μοι, Κρόνειε,
παγκρατὲς γάνος, βέβακες
δαιμόνων ἀγώμενος·
Δίκταν εἰς ἐνιαυτὸν
ἕρπε καὶ γέγαθι μολπᾷ.
Θόρε κὲς] πόληας ἁμῶν
θόρε κὲς ποντοπόρος νᾶας,
θόρε κὲς ν̣[έος πολ]είτας,
θόρε κὲς Θέμιν κλ[ειτάν.
'Ιώ, μέγιστε Κοῦρε,
χαῖρέ μοι Κρόνειε,
παγκρατὲς γάνος, βέβακες
δαιμόνων ἀγώμενος·
Δίκταν εἰς ἐνιαυτὸν
ἕρπε καὶ γέγαθι μολπᾷ.

Hymnus in Creta prope oppidum Palaikastro anno 1904 repertus est: vid. *Annual of the British School at Athens*, xv. 339 sqq., et J. E. Harrison, *Themis* 1 sqq. Lapis bis sculptus est circa 200 p. C.; in fronte accuratius, a tergo neglegentius. Hymnum ipsum scriptum esse, velut Isylli Paeana, vel rescriptum circa 300 a. C. censet Murray, *Annual of British School*, xv. 365; cf. Hymnum in Dactylos Idaeos. Metrum Ephymnii ditrochaicum agnovit Wilam. (diiambicum mavult Murray); in 5 Pherecrateum inter Trochaeos, ut in Aesch. Eum. 321; tetrasticha Ionica a maiore, interdum ditrochaica; in v. 8 syncope αὐλοῖσιν; in v. 9 τεόν monosyllabum est, cf. Praxillam 1, et fort. τεᾷ, *Frag. Mel. Adesp.* Hiller 79. 6, et in v. 58 νᾶας, quod agnovit Wilam. Lapidis menda minora et Ephymnii repetiti

supplementa neglexi. 3 *παγκρατὲς γάνος* A. B. Cook, Wilam.: *πατικρατες γανος* primitus lap. a fronte; *πανκρατες γανοις* sec. manu, non quod exscripsit Bosanquet in *Annual*, p. 342, *γανους*; ter alibi a tergo *γανους* sculptum est, quod defendit Murray Forma Perfecti *-κες* pro *-κας* recentis linguae est, Jannaris, *Historical Greek Grammar*, s. 798, ex Imperfecto et Aor. secundo ducta; saepe in codd. LXX et Novi Test. occurrit, velut Exod. v. 22 *ἀπέσταλκες*, Apoc. Ioh. ii. 3 *κεκοπίακες*: Mayser, *Gr. Gr. Pap.* p. 321 4 *ἀγώμενος*: *ω* contractione Cretica forma est; Buck, *Greek Dialects*, ss. 42. 5 c; 273 5 *ες* lap. et passim: olim seclusit Wilam., sed cf. *I. G.* xii, fasc. iii. suppl. Thera, no. 1340, saec. iii a. C.

Ἡρῷσσαι καρπὸν νέον εἰς ἐνιαυτὸν ἄγουσιν,

'ad annum' 6 *μολπα* lap. a fronte quater, a tergo ter *μολπαν* 10 ita lap.: *εὐερκῆ* edd., sed Cretica forma est, ut *οὐεργέτανς* Thumb, *Gr. Dial.* s. 141. 4 18 suppl. Murray, vel *ἀσπίδεσσι* Κουρῆτες: Κουρῆτες Bosanquet, Wilam. (Κω-) 20 *κρούοντες ἀντάχον* (Thumb, *Gr. Dial.* s. 141) scripsi, ut Molossus aliis Molossis conveniat; cf. Lucret. ii. 634 'vagitum occultasse feruntur': *ἀπέκρυψαν* Murray, coll. Hes. Theog. 157 *πάντας ἀποκρύπτασκε*, sed ibi Uranus celat, non *τροφῆες κυκλῶντες* Wilam. 30 suppl. Bosanquet; ΑΟC lap. non mutandum 37 suppl. Bos. Murray confert Diodor. v. 65 de Curetibus, *Διενεγκόντας δ' αὐτοὺς συνέσει πολλὰ τῶν κοινῇ χρησίμων καταδεῖξαι· τάς τε γὰρ ποίμνας τῶν προβάτων τούτους ἀθροῖσαι πρώτους, καὶ τὰ γένη τῶν ἄλλων βοσκημάτων ἐξημερῶσαι, καὶ τὰ περὶ τὰς μελιττουργίας καταδεῖξαι. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὴν τοξικὴν καὶ τὰς κυνηγίας εἰσηγήσασθαι, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινῆς ὁμιλίας καὶ συμβιώσεως, ἔτι δ' ὁμονοίας καί τινος εὐταξίας ἀρχηγοὺς γενέσθαι* 37 *κατῆτος* rest. Murray, 'quotannis' tanquam *κατὰ ϝέτος*, inde *κατὰ ἔτος* in unum coaluisset vocabulum, *ϝ* omisso: *κατητος* lap. 38 *βροτος* formam dialecto propriam servavit lap. a tergo, ut inf. 58 39 suppl. Wilam., *πάντα τ' ἄγρι' ἄμφεπε ζῷα* Murray 47 suppl. Murray: *δέμνια* Xanthudides: *ἀλλὰ βῶν θόρ' ἐς ποίμνια* Wilam. 48 *θορι* lap. a fronte: *ἐς πώεα* Wilam. 49 suppl. Murray *κῆς* mavult Wilam. 50 *ἀγρούς* Bos.: *ὥρας* vel *σίμβλος* Murray: *οἶκος* Wilam. coll. Hesych. s.v. *Τελεσφόρος οἶκος· τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος*: *αὔρας* Xanthoudides 57 suppl. Murray 58 *ποντοφορος* (cf. 38) lap. a tergo; vocab. aliunde ignotum correxi, cum Hymni epithetis tralaticiis gaudeant: *νᾶας* monosyllabum est (Wilam.), cf. *τεόν* 9 59, 60 suppl. Bos.

ARISTONOUS

i

Paean in Apollinem

[Ἀρ]ιστόνοος Νικοσθένους Κορίνθιος [Ἀ]πόλλωνι Πυθίωι τὸν ὕμνον.

Πυθίαν ἱερόκτιτον
ναίων Δελφίδ' ἀμφὶ πέτραν
ἀεὶ θεσπιόμαντιν ἕ-
δραν, ἰὴ ἰὲ Παιάν,
Ἄπολλον, Κοίου τε κόρας
Λατοῦς σεμνὸν ἄγαλμα καὶ

Ζηνὸς ὑψίστου μακάρων
βουλαῖς, ὦ ἰὲ Παιάν.

Ἔνθ' ἀπὸ τριπόδων θεο-
κτήτων, χλ[ω]ρότομον δάφναν
σείων, μαντοσύναν ἐποι-
χνεῖς, ἰὴ ἰὲ Παιάν,
φρικώεντος ἐξ ἀδύτου
μελλόντων θέμιν εὐσεβῆ
χρησμοῖς εὐφθόγγου τε λύρας
αὐδαῖς, ὦ ἰὲ Παιάν.

Ἁγνισθεὶς ἐνὶ Τέμπεσιν
βουλαῖς Ζηνὸς ὑπειρόχου,
ἐπεὶ Παλλὰς ἔπεμψε Πυ-
θῶδ', [ἰὴ] ἰὲ Παιάν,
πείσας Γαῖαν ἀνθοτρόφον
Θέμιν τ' εὐπλόκαμον θεὰν
[αἰ]ὲν εὐλιβάνους ἕδρας
ἔχεις, ὦ ἰὲ Παιάν.

Ὅθεν Τριτογενῆ προναί-
αν ἐμ μαντείοις ἁ[γί]οις
σέβων ἀθανάτοις ἀμοι-
[β]αῖς, ἰὴ ἰὲ Παιάν,
χάριν παλαιᾶν χαρίτων
τᾶν τότ' ἀϊδίους ἔχων
μνήμας, ὑψίστα⟨ι⟩ς ἐφέπεις
τιμαῖς, ὦ ἰὲ Παιάν.

Δωροῦντ[αι] δέ σ' ἀθάνατοι,
Ποσειδῶν ἁγνοῖς δαπέδοις,
Νύμφαι Κωρυκίοισιν ἄν-
τροις, ἰὴ ἰὲ Παιάν,
τριετέσιν φαναῖς Βρόμιος,
σεμνὰ δ' Ἄρτεμις εὐπόνοις
κυνῶν ἐμ φυλακαῖς ἔχει
τόπους, ὦ ἰὲ Παιάν.

Ἀλλ' ὦ Παρνασσοῦ γυάλων
εὐδρόσοισι Κασταλίας
να[σ]μοῖς σὸν δέμας ἐξαβρύ-
νων, ἰὴ ἰὲ Παιάν,
χαρεὶς ὕμνοις ἡμετέροις,
ὄλβον ἐξ ὁσίων διδοὺς
ἀεὶ καὶ σῴζων ἐφέποις
ἡμᾶς, ὦ ἰὲ Παιάν.

Δελφοὶ ἔδωκαν Ἀριστονό[ωι, ἐπεὶ] τοὺς ὕμνους τοῖς θεοῖς ἐπο[ίησεν], αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις προξ[ενίαν] εὐεργεσίαν προμαντείαν προ[εδρίαν] προδικίαν ἀσυλίαν πολέμου [καὶ εἰ]ρήνης, ἀτέλειαν πάντων καὶ ἐπιτι[μὰ]ν καθάπερ Δελφοῖς, ἄρχοντος Δαμοχάρεος, βουλευόντων Ἀντάνδρου, Ἐρασίππου, Εὐαρχίδα. Ἀριστόνοος Νικοσθένους Κορίνθιος Ἀπόλλωνι Πυθίωι τὸν ὕμνον, Collitz, ii, no. 2721, *Fouilles de Delphes*, ii. 215; *Bull. Corr. Hellén.* xvii. 561 sqq. Doricam formam ἐπιτιμάν pro ἐπιτιμίαν ex aliis Delphicis inscrr. rest. Fairbanks; litteras uncis inclusas restit. Colin. Damocharem Archonta fuisse anno 222 a. C. nunc censet verisimile esse H. Pomtow, *Klio*, 1914, pp. 305, 307, vid. *Gött. Gel. Anz.* 1913, p. 145; olim inter 235 et 210, et fortasse inter 230 et 220 posuit, *Rhein. Mus.* 49, 577 sqq.; inter 230 et 200 posuit Baunack; quarto saeculo Crusius, *Philol.* 53, Ergänz. 26.

Metrum Glyconicum, Choriamb-iambicum aut in Diiambum aut in Choriambum exiens, ut in Paeane Limenii, sub finem. Pes primus semel resolutus est, v. 37 τριετέσιν. In tetrasticho 29–32 obdormivisse videtur sculptor, vid. adnotat. 1 cf. omnino Aesch. Eumen. 1–27 (Crusius) 2 Δελφιδδ lap. 10 χλωροτομον lap., recte; cf. ἕλικα νεότομον Eur. Bacch. 1170: Dietl. *Philol.* 1894, p. 762 coni. χλωρόκομον, coll. [Eur.] Iph. Aul. 759 χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας 26 μαντειαις lap.: corr. Crus. 30–32 τᾶν τότ' ἀϊδίους et ὑψίσταις Colin, Fairbanks: ἔχων μνήμας=μνημονεύων τᾶν Crusius: τῶν Weil ἀϊδίοις μνήμαις Weil, Crusius: τοις τοτε αιδιοις (corr. ex αιδιους) εχων | μνημας υψιστας εφεπεις | τιμαις lap. 38 εὐπονοις lap.: εὐτόνοις Crusius, cum εὔπονος non inveniatur (Herm. ad Soph. Oed. Col. 300); *sc.* 'animo intento', potius quam voce aut corpore. Sed cum hic hymnus nova vocabula exhibeat ἱερόκτιτος v. 1, θεσπιόμαντιν v. 3, χλωρότομον v. 10, φρικώεις v. 13, ἐξαβρύνω v. 43, εὐπόνοις non mutandum est, cum sensu 'sedulis' 39 εχεις lap.: corr. Weil

ii

Hymnus in Vestam

Ἀριστονό[ο]υ Ἑστία[ι]

Ἱερὰν ἱερῶν ἄνασσαν
Ἑστίαν ὑμνήσομεν, ἃ καὶ Ὄλυμπον
καὶ μυχὸν γαίας μεσόμφαλον ἀεὶ
Πυθίαν τε δάφναν κατέχουσα

ναὸν ἀν' ὑψίπυλον Φοίβου χορεύεις
τερπομένα τριπόδων θεσπίσμασι,
καὶ χρυσέαν φόρμιγγ' Ἀπόλλων
ὁπηνίκ' ἂν ἑπτάτονον
κρέκων μετὰ σοῦ θαλιάζον-
τας θεοὺς ὕμνοισιν αὔξῃ.
Χαῖρε Κρόνου θύγατερ
καὶ Ῥέας, μούνα πυρὸς ἀμφιέπουσα
βωμοὺς ἀθανάτων ἐριτίμους,
Ἑστία, δίδου δ' ἀμοιβὰς
ἐξ ὁσίων πολὺν ἡμᾶς
ὄλβον ἔχοντας ἀεὶ λιπαρόθρονον
ἀμφὶ σὰν θυμέλαν χορεύειν.

Edidit Colin in *Fouilles de Delphes*, ii. 217. Pomtow, *Berl. Phil. Woch.* 1912, pp. 1395 sqq. denuo collato lapide, praeeuntibus P. Maasio et Brunone Keilio metrum dactylo-epitritum agnovit; sed 1, 3, 4, 17 logaoedica. Nuper edidit Wilam. *Griech. Verskunst*, p. 496. Contulit Pomt. Aristot. fr. 5 Hymn. in Herm., et Maas. *Berlin. Klass.-Texte*, v. 2. 143, Hymn. in Fortunam, infr., p. 196; item conferas Hiller-Crus., *Frag. Mel. Adesp.* 79, Hymn. in Fortunam, et versus ap. Diod. Sic. xxxvii. 30 Ὦ χρυσὲ κτλ., et Scolia, infra, p. 191. Passim correxerunt Colin et Pomtow, litteris insertis. 1 ἱερῶν recte Pomtow: ἐρανιστῶν Colin 2 Ἑστίαν σ' Col.; σ non vidit Pomt. Ὀλύμπου Pomtow scr.: correxi 3 μυχὸν scripsi, coll. Eur. Or. 331 μεσόμφαλοι ... μυχοί: τυ ... lap.: ξυνὸν Colin: τύλον Keil: ἐπὶ Wilam. μεσσόμφαλον Wilam., quod displicet: de Hestia Delphica vid. Eur. Ion. 461 sqq. 4 τε scripsi; litterarum vestigia incerta: σ[ὰν Colin: πα[ρὰ Pomt., al., sed vetat casus accusat. 5 ὑ[ψίπυλ]ον Wilam.: ὑ[ψηλ]ὸν Colin 6 τριπόδων Colin: τ. χοδων lap., τε χολῶν Hiller: τε σποδῶν contra metrum Pomt. 7, 8 χρυσεαν lap. unde χρυσέα φόρμιγγι (φορμιγγ lap.) Colin Ἀπόλλων Maas ὁπηνίκα Meister: Απολλωνος ηνικα lap. 10 ὕμνοισιν Colin: υπνοισιν lap. 12 πυρὸς ἀμφιέπουσα scripsi, cf. πρῆσαι πυρός et sim.: πυ ... γλφευουσα lap.: πυρὶ ταλφεύουσα (= θάλπουσα) Hiller, τελφεύουσα Pomt., παντομφεύουσα Mazon, nova vocabula; μούνα, cf. Plat. Phaedr. 247 A μένει γὰρ Ἑστία ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη 13 εριτιμους in lap. agnovit Colin, ΕΙΙ.ΡΟΥΣ Pomt.: ἐριήρους Maas: εὐιερούς Hiller 15 cf. Aristonoi Paean. i. 46, supra, ὄλβον ἐξ ὁσίων διδούς 17 cf. Eur. Ion 463

PHILODAMUS SCARPHEUS

Paean in Dionysum

i [Δεῦρ' ἄνα Δ]ιθύραμβε Βάκχ'
ε[ὔιε, ταῦρε, κισσο]χαῖ-
τα, Βρόμι', ἠρινα[ῖς ἵκου]

[ταῖσδ'] ἱεραῖς ἐν ὥραις·
Εὐοῖ ὦ 'Ιό[βακχ' ὦ ἰὲ Παιά]ν·
[ὃ]ν Θήβαις ποτ' ἐν εὐίαις
Ζη[νὶ γείνατο] καλλίπαις Θυώνα·
πάντες δ' [ἀθά]νατοι [χ]όρευ-
σαν, πάντες δὲ βροτοὶ χ[άρεν]
[σαῖσι], Βάκχιε, γένναις.
  'Ιὲ Παιάν, ἴθι σωτήρ,
  [εὔφρων τάνδε] πόλιν φύλασσ'
  εὐαίωνι σὺν [ὄλβῳ.]
ii "Ην, τότε βακχίαζε μὲν
χθὼ[ν μεγαλώνυμός] τε Κά-
δμου Μινυᾶν τε κόλπ[ος Εὔ-]
[βο]ιά τε καλλίκαρπος·
Εὐοῖ ὦ 'Ιόβ[ακχ' ὦ ἰὲ] Παιάν·
πᾶσα δ' ὑμνοβρύης χόρευ-
ε[ν Δελφῶ]ν ἱερὰ μάκαιρα χώρα·
αὐτὸς δ' ἀστε[ρόεν δ]έμας
φαίνων Δελφίσι σὺν κόραις
[Παρν]ασσοῦ πτύχας ἔστας.
  'Ιὲ Παιάν, ἴθι σωτήρ,
  εὔφρων τάνδε πόλιν φύλασσ'
  εὐαίωνι σὺν ὄλβῳ.
iii]λὲς δὲ χειρὶ πάλ-
λων δ[έρ]ας ἐνθέοις [σὺν οἴσ-]
τροις ἔμολες μυχοὺς ['Ελε]υ-
σῖνος ἀν' [ἀνθεμώ]δεις·
Εὐοῖ ὦ 'Ιόβακχ' ὦ ἰ[ὲ Παι]άν·
[ἔθνος ἔνθ'] ἅπαν 'Ελλάδος
γᾶς ἀ[μφ(ὶ) ἐ]νναέταις [φίλιον] ἐπ[όπ]ṭαις
ὀργίων ὁσ[ίων "Ι]ακ-
χον [κλείει σ]ε̣· βροτοῖς πόνων
ᾧ̣ξ[ας δ' ὅρ]μ̣ον [
  'Ιὲ Παιάν, ἴθι σωτήρ,
  εὔφρων τάνδε πόλιν φύλασσ'

εὐαιῶνι σὺν ὄλβῳ.

iv Παννυχίσιν] δὲ καὶ χοροῖς

Γ . . . . ΛΙΣ 25

xii litt. ΕΚΓ xvi litt. Σ 26

]Ν 27

. . . . 28

. . . . 29

. . . ΥΘ . . ΥΡ[30

. Λ . ΤΟ . . . Ν . . . . ΠΑΟ . [31

εὔφρω[ν τάνδε] πο[λιν] φύλασ[σ'] 32

[ε]ὐ[αίωνι σὺν ὄλβῳ. 33

v [Ἔ]ν[θεν ἐ]π' ὀλβίας χθονὸς
Θεσ[σαλίας] ἔκελσας ἄ-
στη, τέμενός τ' Ὀλύμπι[ον],
[Πιερ]ίαν τε κλειτάν·
Εὐοῖ ὦ Ἰόβακχ' [ὦ ἰὲ Παι]άν·
Μοῦσαι [δ'] αὐτίκα παρθένοι
κ[ισσῷ] στε[ψ]άμεναι κύκλῳ σε πᾶσαι
μ[έλψαν] ἀθάνα[τον] ἐς ἀεὶ
Παιᾶν' εὐκλέα τ' ὀ[πὶ κλέο]υ-
σαι· [κα]τᾶρξε δ' Ἀπόλλων.
Ἰὲ Παιάν, ἴθι σωτήρ,
εὔφρων τάνδε πόλιν φύλασσ'
εὐαίωνι σὺν ὄλβῳ.

vi,vii,viii . . . . σευ . θ . ετας τ . τιμ . . . . ισορι
. . . . κανεξεσι πυθοχρη[στ . . . .] ἰαχὰν
. . . νεαι : εὐοῖ ὦ Ἰόβακχ' [ὦ ἰὲ Παιὰ]ν
. . . εμι . . . . λε . . δαιδ . . . . πις
[
[
x litt.]νφο[
[
παλ
ρων φιλ
ων προφη[

νομοθετ[
παλλ . κ̣[
ως [
[
[
[
ναπεμπε̣[
οἱ σέβου[σι
ως̣ δυσαντ̣[
σ̣ιν εχρθθπο̣[
ε χώραν ελ̣ε [xx lit.] *πατρωι* [. . .]
Ἰ[ὲ̣ Παιάν, ἴθι] σωτήρ,
[εὔφρων τάνδε πόλιν φύλ[ασ]σ'
εὐαίωνι σ[ὺ]ν ὄλβ[ῳ.]
ix *Ἐκτελέσαι δὲ πρᾶξιν Ἀμ-*
φικτύονας θ[εὸς] κελεύ-
ει τάχος, ὡ[ς ἐπ]άβολος
μὴν ἱκέτ̣α̣[ς] κατάσχῃ.
Εὐοῖ ὦ [Ἰόβ]ακχ' ὦ ἰὲ Παιάν·
δε[ῖξαι] δ' ἐγ ξενίοις ἐτεί-
οις θεῶν ἱερῷ γένει συναίμῳ
τόνδ' ὕμνον, θυσίαν δὲ φαί-
νει[ν] σὺν Ἑλλάδος ὀλβίας
πα[νδ]ήμοις ἱκετείαις.
Ἰὲ Παιάν, ἴθι σωτήρ,
εὔφρων τάνδε πόλιν φύλασσ'
εὐαίωνι σὺν ὄλβῳ.
x *Ὦ μάκαρ ὀλβία τε κεί-*
νων γεν̣[εὰ] βροτῶν, ἀγή-
ρων ἀμίαντον ἃ κτίσῃ
ναὸ[ν ἄ]ν̣ακ̣[τι] Φοίβῳ.
Εὐοῖ ὦ Ἰόβακχ' ὦ ἰὲ Π[αιάν].
[ν]ε[ο]χρύσεον χρυσέοις τύποις
πα[circ. xi litt.]*ν̣θ̣εαιγ κύκλου* [circ. vii litt.]
κ̣ω̣[circ. iv litt.]*δογ, κόμαν δ'*

ἀργαίνοντ' ἐλέφαντι, κ[ρα-
τὸς] δ' αὐτόχθονι κόσμῳ.
'Ιὲ Παιάν, ἴθι σωτήρ,
εὔφρων τάνδε πόλιν φύλασσ'
εὐαίωνι σὺν ὄλβῳ.

xi *Πυθιάσιν δὲ πενθετή-*
ροισ[ι τ]ροπαῖς ἔταξε Βάκ-
χου θυσίαν χορῶν τε πο[λ-]
[λῶν] κυκλίαν ἅμιλλαν
(Εὐοῖ ὦ 'Ι[ό]βακχ' [ὦ ἰὲ Παι]άν)
τεύχειν· ἀλιοφεγγ[έ]σ[ι]ν δ'
ἀρχο[ύσαις] ἴσον ἀβρὸν ἄγαλμα Βάκχο[υ]
ἐν [vi litt.] *χρυσέων λεόν-*
των στῆσα[ι], ζαθέῳ τε τ[εῦ-]
ξαι θεῷ πρέπον ἄντρον.
'Ιὲ Παιάν, ἴθι σωτήρ,
εὔφρων τάνδε πόλιν φύλασσ'
εὐαίωνι σὺν ὄλβῳ.

xii *'Αλλὰ δέχεσθε Βακχ[ιά-]*
[σ̣τα]ν Δι[ό]νυσ[ον, ἐν δ' ἀγυι-]
α̣ῖς ἅμα σὺγ [χοροῖσ]ι κ[ι-]
[κλῄσκετε] κισσ[οχ]αίταις
(Ε[ὐοῖ ὦ 'Ι]όβακχ' ὦ ἰὲ [Παιὰν])
πᾶσαν [Ἑλ]λάδ' ἀν' ὀ[λβίαν
. αν . . . . ιτε πολ . . υ . . σ̣τεα . . ν̣ας . . ρεπι/[
λ̣ω̣ [. . . . . .]ν . . . ιο . ε . . . κυκλι[

[ἄ]να[ξ] ὑγιείας.
'Ιὲ Παιάν, [ἴ]θι σω[τήρ·
εὔφρων] τάνδε πόλιν φύλασσ'
[εὐαίωνι σὺν ὄλβῳ.]

Fragmenta incerti ordinis dedit Weil, *B. C. H.* xxi. 513 :

I

]ΙΣΕΑΣ[
]:ΕΥΟΙΩΙ[

]Ο·ΜΑΚΑΙ[
]ΤΑΣΟΙΠΡΑ[
]ΥΟΡΟΝΝΕ[

Pertinent ad vv. 2-6 Stroph. iv vel vii viii. 1 an *'Αμφισέας?* Weil 5 vel *χορόν*

2
]ΙΧΡΗ[
]ΛΕΑΑ[
]ΑΝΔΕ[
]ΩΡΑΔ[

3
]ΕΡΟΠ[

4
]ΑΠΟΛ[

1 fort. ad str. viii; *τί χρή;* Weil

Nomen poetae et tempus dat Subscriptio. *Δελφοὶ ἔδωκαν Φιλοδάμ[ωι Αἰν]ησιδάμου Σκαρφεῖ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς* 'Επι[γ]ένε[ι] | . . *ντιδαι αὐτοῖς καὶ ἐκ[γόνοις] προξενίαν προμ[αν]τείαν προεδρίαν προδικ[ίαν* | *[ἀτέ]λειαν ἐπι[τιμ]ὰν καθ[άπερ Δελ]φοῖς· ἄρχοντος* 'Ετυμώνδα, *βουλευόντων* | . . . *σιστωνος Καλλικρ[άτεος]* desunt lineae duo *τὸμ παιᾶνα τὸν εἰς τὸν Διόνυσον* . . . | deest dimidia pars lineae . . . *αν μαντείαν τοῦ θεοῦ ἐπαγγειλατ[* deest dimidia pars lineae *ρη* . . . *αι. τυχἀγαθαῖ.* Collitz, ii, no. 2742 2 *Μαντίδαι* vel *Αἰαντίδαι* Weil 4 Etymondam Archonta fuisse ann. 325–324 credibile est (Baunack), 335 Vollgraff [Πλ]*είστωνος* (Weil) vetant litterarum *στοῖχοι* 6 *sc. ἐπαγγείλαντος*: *ρη[στ]αι* vestigia Infinitivi sunt (Baunack)

Paean duodecim periodos complectitur, periodus tredecim versus: quintus quisque versus cuiusque periodi Meshymnium est, undecimus quisque usque ad finem Ephymnium. Structura elegans ac venusta: Glyconei cum Phalaeceis coniuncti sunt in Soph. O. C. 668–9, 678–9, cum Ionicis trimetris in Arist. Equit. 569, 590; catalectici in Eur. Bacch. 105.

Schema Metricum.

1 – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – Choriamb-iambicum dimetrum
2 – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – id.
3 – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – id.
4 – ⏑ ⏑ – ⏑ – – idem, catalecticum
5 – – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – *Μεσύμνιον*: Ionicum trimetrum; in primo pede – pro ⏑ ⏑
6 – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ – Glyconeum dimetrum
7 – ⏓ – ⏑ ⏑ ⏓⏓ ⏑ ⏓⏓ ⏑ – – Phalaeceum
8 – ⏓ – ⏑ ⏑ ⏓⏓ ⏑ – Glyconeum dimetrum
9 – ⏓ – ⏑ ⏑ ⏓⏓ ⏑ – id.
10 – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏓ Pherecrateum
11 ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – } *'Εφύμνιον.* Ionici
12 – – – ⏑ ⏑ – ⏑ – } Glyconeum
13 – – – ⏑ ⏑ – – } Pherecrateum

Paean inscriptus est *στοιχηδόν*: passim supplevit et corr. W[eil], *Bull. de Corr. Hellén.* xix. 393 sqq., 548; xxi. 510 sqq., nuper Vollgraff, *ib.* xlviii. 97 sqq. (pars prima) 1 vel *κλῦθι* W. 2 *κισσοχαῖτα* Vollgraff (coll. Ecphantid. Inc. 3 *Εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρε*), qui *χαιτα* habere lapidem testatur, *Mnemos.* xxx. 379: *Βραϊτά*, epitheton novum et obscurum tanquam e lapide scripsit W., et e litteris ΡΕΣ quas vidit *Εὔιε θυρσῆρες* vel *κισσῆρες* explevit 8 ita W. *B. C. H.* xix. 510, compositis fragmentis 9, 10 *χάρεν* Vollgraff: *χάρησαν* W., cui spatium non vacat 11 cf. Timothei Persas, fin. 'Αλλ' *ἑκαταβόλε Πύθι', ἁγνὰν* | *ἔλθοις τάνδε πόλιν σὺν ὄλ|βῳ, πέμπων ἀπήμονι λα|ῷ τῷδ' εἰρήναν* | *θάλλουσαν εὐνομίᾳ* 14 fort.

ἂν lapis (Vollgr.), sc. ἀνεβακχίαζε. De usu voc. ἦν vid. Wilam. ad Herakl. v. 867   16 *sc.* Sinus Maliacus, in quo urbs Scarpheia sita est   Εὔβοια Vollgr.: Αὔγεια W.   21 ἀστερόεν Wilam. coniectura, inserto parvo fragmento POEN confirmatum; cf. Soph. Ant. 1147 χοράγ' ἄστρων   23 cf. τί ποτ' αἰθερίαν ἕστηκε πέτραν; Eur. Supp. 987   27-8 ΛΕΣ potius quam ΔΕΣ aut ΑΕΣ lap.: οἰνοθαλὲς et δέπας, sed fort. ἀστροφαὲς δέρας W., coll. Eumolp. ap. Diod. i. 11; cf. *Orphica*, Abel, p. 213 δέρμα πολυστίκτου θηρὸς κατὰ δεξιὸν ὦμον | ἄστρων δαιδαλέων μίμημ' ἱεροῦ τε πόλοιο (W.)   33 ΠΑΣ lapidis exemplaria: corr. W.: [φίλιον] mavult quam [ξένοις] vel [φίλοις] Vollgraffio ἐνναέταις tanquam formam heteroclitam voc. ἐνναετής, non ἐνναέτης, et ἐπόπτας ἐνναετηρίδος Eleusiniae (rei ignotae) interpretato non adsentiendum, quippe scrupulos inicienti potius quam tollenti. De forma vid. Kühn. *Gr. Gr.* i, s. 148 an. 7, s. 123 an. 10. 'Tota Graecia incolis te concelebrat, carum ἐπόπταις', Foucart   36 ὅρμον, et fort. οἶνον W., sed MON potius quam N lap.   ἄλυπον suppl. W., item ἐν Ἅιδου proposuit, quod mavult Foucart, *Les Mystères d'Eleusis*, p. 451   42 vel ΕΚΠ   53 ὧν μὲν ἄπ' Vollgr.   54-56 Wilam. et alii suppl., cf. μάκαρ ὦ Πιερία, σέβεταί σ' Εὔιος, Eur. Bacch. 565, ΚΛΕΙΓΑΝ lap.   61 lectioni vix vacat locus: ὀγκαλεῦσαι W., gravate: εὐκλέα, Soph. O. R. 161   66 τάς τε τιμάς W.: ἐν θεοῖς add. Fairbanks   70 δαιδ- W.   84 προφῆται Fairb.   97 οἷς ἐβουλ- Fairb.   99 ἐχθοδοπ- W.: ἐχθροπ- Fairb. 110 cf. Alcman. 37 Μῶσαν ἔδειξε δῶρον   112 θ . ριαν lap.: corr. W. 119 γενεὰ W.   121 ναὸν ἄνακτι W.: ναο . . μαε lap., vix ἐς αἐ   123 νεοχρύσεον W.: *sc.* νεῦχρύσεον   124 παμφαῆ W.   125 vel ρω   126 αριαινοντει . . . ανικ olim e lap. Weil, inde novo frag. explevit, *Bull. Corr. Hell.* xxi. 512: ἀργαίνοντα vel fort. -τι, non quod Weil vult, -τε, statuam chryselephantinam significat   κρατὸς scripsi: κυδρὸν δ' αὐτόχθονι Weil   131 exempla aspirationis vulgaris in voc. ἔτος dant Thackeray, *Gramm. of Old Test.*, p. 124, πένθ' ἔτη (Epidaur.), Buck, *Greek Dialects*, p. 50 136-7 *sc.* aequinoctio   138 lectio incerta; hodie sex litterae evanuerunt: vidit Weil olim ΕΝΕΠ . Ρ[. . . .], neque ζεύγει neque σπείραις favit An 'ν τετρώρῳ? Bacchum talibus quadrigis vectum memorat Furtwängler, *Vasa Berol.* 3257; cf. Roscher. i. 1095 (Fairbanks)   χρυσεωλ lap.   139 ζαθεω lap., sed ζάθεον scripsisse poetam credibile est; cf. Eur. Phoen. 232 ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος, Hardie, *Lectures on Classical Subjects*, p. 71 146 suppl. W.   150 Ἀπολλων-?   153 ἄναξ W.

HYMNUS IN DACTYLOS IDAEO

Ὕμ̣ν[ος]

[Τ]ού[σ]δε Διὸς φιλ[ότητι μιγεῖσα]
. . ω̣ιφνιτην̣ η[
[τ]ῶν δ' ἐξέβλ[υ]σ̣ε̣ θε[λξίνοος] [
ἐκ παλαμάω[ν], ὃς πανο[
[Ε]ὐρύθεος ὃς πρῶτος ε[
[φ]άρμακα ἀλεξητ[ήρια] [
[π]ρῶτος δὲ ἰάτ[ρ]ευσε [
[Μ]ατρὸς ὀρείας δεῖξαν [
[πρ]ῶτος δένδ[ρα] φ[ύτευσε] [

Φοίβου Ἀπόλλωνο[ς] [
[Ε]ὐρυθέου δὲ καὶ [
[Δ]ιὸς υἱέων [
[ἀκ]ροχέρων, ὧν καὶ
[π]ᾶσι θεῶν εἶναι κο[
[Ἡ]φαίστου καὶ Ἄρεος [
[κ]αὶ Πανὸς φιλαγρα[ύλου] [
ἀκμαίως
[ἔ]βλ[υ]σ[ε [
[Δ]αμναμένευς τε [
αἰθὴρ ? [
κληδὼν Σιδῆναι [
[ο]ὗτοι Δάκτυλοί εἰσὶν [ ] οἳ ⏑ ⏑ – ⏑]
Μητρὸς ὀρείας δεῖξα[ν] [
καί μιν ἀπειργάζοντο εγ[
[εἰ]ς Φρυγίας κώμαν [ἱ]ερ[
καί μιν ἄγουσ' εἰς [
[ἔ]μβαλε μηνίσασα [
[ο]ὕνεκά μιν πρ[ο]ὐφείλομε[ν
οὐκ ἔθελε ἐκκομίσαι δρυ[ὸς] [
εἰς Φρυγίαν ευ . τα . του [
οὗ[ς] κλέπτων
[π]ρᾶτ[ο]ς δ . . η [
. . . .
αἷμα λύκων συνκιρναμένα [
[ὄρ]γανα χειροτέχνη[ς

I. G. xii. 9, no. 259. Hymnus in Dactylos Idaeos Eretriae repertus, sed hodie sub dio squalens, saec. iv. a. C. exeuntis; ed. E. Ziebarth, restituentibus Hillero von Gärtringen et Wilamowitzio. Metrum dactylicum. Vid. K. Svoboda, *Woch. Klass. Phil.* 1918, p. 262. Nimirum cultus Eretrii Dactylorum Idaeorum origo erat campi Lelantini vicinum metallum; Strab. x. 447 μέταλλον δ' ὑπῆρχε θαυμαστὸν χαλκοῦ καὶ σιδήρου κοινόν, ὅπερ οὐχ ἱστοροῦσιν ἀλλαχοῦ συμβαῖνον. 1, 3, 4 suppl. Hiller; 1, Schol. Apoll. Rhod. i. 1129; Dactylos peperit Ἴδη Schol.; Ἀγχιάλη, Apoll. Rhod. 2 incerta lectio 4 ἐκ Παλαμάωνος Πανὸς Hiller: ἐκ παλαμάων ὃς Πανός Svob., sed de Pane dubito, neque Palamaon loco convenit 5 Eurytheus daemon indigena aliunde ignotus cultus artisque medicae auctor, Eretrius quidam Prometheus (cf. Aesch. P. V. 479). Nomina pleraque Dactylorum apud Pausan. v. 7. 4 Ἡρακλέα καὶ Παιωναῖον καὶ Ἐπιμήδην καὶ Ἰάσιόν τε καὶ Ἴδαν ab arte medica tracta nemo non videt

6 Schol. Apoll. Rhod. i. 1129 γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς 8 δειξάσης Svo. coll. Diod. xvii. 7. 6 μαθόντας παρὰ τῆς τῶν θεῶν μητρός, Diod. iii. 58. 2 12 ὑέων Svo. : νεω γ lap. 21 Σιδῆναι locat.? 23 δειξάσης Svo. 24 μιν, *sc.* σίδηρον, Svo., Diod. xvii. 7. 6 Δακτύλους σίδηρον ἐργάσασθαι πρώτους: Strab. x. 473, sed potius 'illos'.

FRAGMENTUM PAEANIS IN TITUM FLAMININUM COMPOSITI

Πίστιν δὲ Ῥωμαίων σέβομεν
τὰν μεγαλειοτάταν ὅρκοις φυλάσσειν.
Μέλπετε κοῦραι
Ζῆνα μέγαν Ῥώμαν τε
Τίτον θ' ἅμα Ῥωμαίων τε
πίστιν· ἰὴ ἰὲ Παιάν·
ὦ Τίτε σῶτερ.

Ap. Plut. Vitam Titi Flaminini, ch. xvi ἀνεγράψαμεν ἃ πανόμενοι τῆς ᾠδῆς λέγουσιν (οἱ Χαλκιδεῖς) Πίστιν κτλ.; *sc.* exitum Paeanis in Titum compositi. Bergk, *P. L. G.*[4] iii, p. 673 n. Metrum Dactylo-epitriticum, et dactylicum. 2 μεγαλειοτάταν G. S. Farnell: μεταλευκοτάταν codd.: μεγαλευκτοτάταν edd. plur.: μεγαλαυχοτάταν Bergk ὅρκους Anon. ap. Reiskium, et Bergk: τὰν μεγαλευκοτάταν ('quam candidissimam') ὅρκος φυλάσσει Reiske 5 θαμὰ Reiske 6 fort. ἰὴ ἰέ Bergk: ἰήϊε codd.

THEOCLES

Ithyphalli

Ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον Σωτήρια
πάντες οἱ τεχνῖται·
μεθ' ὧν πιὼν τὸ δίκερας ὡς τὸν φίλτατον
βασιλέα πάρειμι.

Athen. xi. 497 c μνημονεύει αὐτοῦ (*sc.* ῥυτοῦ vel κέρατος) Θεοκλῆς ἐν Ἰθυφάλλοις οὕτως· sqq. vv. Tempora Theoclis incerta sunt; Demetrii temporibus conveniunt; cf. Athen. vi. 253 c

HERMOCLES

Ithyphalli

. . . .

Ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν·
ἐνταῦθα γὰρ Δήμητρα καὶ Δημήτριον
ἅμα παρῆχ' ὁ καιρός.

Χὴ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
καὶ γελῶν πάρεστι.
Σεμνόν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός,
ὅμοιον ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
Ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ,
χαῖρε, κἀφροδίτης.
Ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,
ἢ οὐκ εἴσιν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἕν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὁρῶμεν,
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.
Εὐχόμεσθα δή σοι·
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε,
κύριος γὰρ εἶ σύ,
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,
(Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοὐκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἁρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·)
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὑρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ
ἢ σπίνον ποιήσει.

Duris ap. Athen. vii. 253 D. De Atheniensium adulatione exscripsit Δοῦρις ὁ Σάμιος . . . καὶ αὐτὸν τὸν Ἰθύφαλλον. In honorem Demetrii Poliorcetae ; anno 290 a. C. referunt auctores recentes : e.g. Weir Smyth, *Greek Lyric Poets*, p. 512. Metrum Iambicum Trimetrum cum Ithyphallicis. Cf. Athen. xv. 697 A ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναίους ᾄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑφ' Ἑρμοκλέους (ita Schweigh. pro Ἑρμίππου) τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν, καὶ τοῦ

ʽΕρμοκλέους προκριθέντος. Duo versus excidisse credit Bergk, velut Ἀνάγετε πάντες, ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν | τοῖς θεοῖς ποιεῖτε. 1 ὣς Hullemann 3 γὰρ Δήμητρα καὶ suppl. Toup; Tarn, *Antigonus Gonatas*, p. 49 n. 4 παρῆχ' H. P. Richards, cum perfectum locus postulet; cf. παράγειν θρίαμβον: παρῆν A: παρῆγ' Pors. 9 τι Mein.: ὅθι A 10 αὐτός C: αὐτοῖς A 11 ὅμοιος codd.: corr. Mein. 21 μὲν C: με A 24 περιπατοῦσαν A C: em. Cas. 26 πάλαι A C: corr. Cas. 31 σχόλασον A: em. Toup 34 σπίνον Schweigh. Inter verba σπίνος (σπίγγος, Hesych.) et Σφίγξ lusus est; cf. λίθινον et ἀληθινόν, v. 19: σπεινον A: πεινῆν C: σπίλον, *sc.* πέτραν Bergk: σποδὸν Wilam.

DOSIADAS

Βωμός

Εἰμαρσένος με στήτας
πόσις Μέροψ δίσαβος
τεῦξ', οὐ σποδεύνας ἶνις Ἐμπούσας, μόρος
Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
Χρύσας δ' ἀΐτας, ἇμος ἐψάνδρα
τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔρραισεν,
ὃν ὠπάτωρ δίσευνος
μόγησε ματρόριπτος.
Ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
Θεοκρίτοιο κτάντας
Τριεσπέροιο καύστας
θώυξεν αἴν' ἰύξας,
χάλεψε γάρ νιν ἰῷ
σύργαστρος ἐκδυγήρας·
τὸν δ' αἰλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας, φὼρ
δίζῳος, ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος, Ἰλοραιστᾶν
ἦρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

A. P. xv. 26. Theocriti codd. Y, F, alii cum Schol. De hac Ara vid. Philostr. Imag. 17 τὸν τῆς Χρύσης βωμόν, ὃν Ἰάσων ποτε ἱδρύσατο ὅτε εἰς Κόλχους ἔπλει. 1 εἶμ' ἄρσενος codd.: corr. Voss, cf. Schol. Theocr. ἐπιβουλεύσασα γὰρ ἡ Μήδεια τῷ Θησεῖ ἔφυγεν εἰς Μηδίαν, ἀνδρείαν ἐπιβαλοῦσα στολήν, cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 1017: ʽΗμάρσενος (Salm., Bergk) quasi ἡμιάρσενος illicita forma est: Ἦν, ἄρσενος Haeberlin, quod languet. 5 δὲ add. Valck. 6 οὖνον P signo corruptelae supra scripto: οὖρον e Schol. rest. Scal. Brunck 7 ἀπάτωρ P: corr. Salm. 8 μόγησε Theocr. F et Schol. (ἐτεκτήνατο): μόρησε P, cett. 12 ἀνιύξας P: corr. Salm. 14 σύγγαστρος P: corr. edd. ἐκδὺς γῆρας P: corr. Salm. 15 ἀεὶ λινεῦντ' P, Theocr. A: ἐλλινεῦντ' cett.: εὖνιν εὖντ' Wilam.: corr. Hecker 17 Ἰλοραιστᾶν Bergk: ἰνοραίσταν P, Theocr. A: ἰλο(ρ)ραίστας

Theocr. Y: ἰλιοραίστας cett. Numeri Iambi; dimetri catalectici, 1, 2, 7–14 r.; Trimetri acatal. 3, 4; pentapodia 5, 6; heptapodia, catal. 17, 18. Βωμός alter, *A. P.* xv. 25 A, aetate et stilo inferior est; Hadriani temporibus convenire recte statuit Haeberlin. Lucianus unam tantum Aram Dosiadae novisse videtur: Lexiph. ch. xxv *τὰ δὲ σά, ὡς πεζὰ μέτροις παραβάλλειν, καθάπερ Δωσιάδα Βωμὸς ἂν εἴη, καὶ ἡ τοῦ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ εἴ τις ἔτι τούτων τὴν φώνην κακοδαιμονέστερος.* Talia poemata *γρίφους* appellat Schol. Dio. Thrac. 11 Hilg.

'Mulieris virili veste indutae [Medeae] maritus, Merops [Thessalus, vel mortalis, *sc.* Iason] iuventa bis fructus [veneficiis recoctus, Sturz[2] ad Pherecyd., fr. 35] me struxit; non ille qui in cinere cubuit [Achilles, Ap. Rhod. 869 in igni a Thetide matre positus] [Apollod. 3, 13, 6; cf. Schol. Ven. A ad Π 37], [Lycophr. 798 Medea in Insulis Beatorum Ἀχιλλέως δάμαρ, ergo duo mariti distinguuntur], filius Empusae [Thetidis, quae in plurimas formas se mutaverat ut Pelea effugeret], occisus a Paride, bubulco Teucro, et canini partus occisor [Hectoris, quem peperit Hecuba sub mortem in canem versa]; verum Chrysae [Athene, Soph. Philoct. Arg. i, sed vid. Jebbii adnot.] amator [Iason]. Struxit autem quo tempore virorum coctrix mulier [Medea] custodem [Cretae] aeneis membris instructum [Talon] contudit, quem patris expers [Vulcanus ex Iunone sine patre ortus] duarum coniugum maritus [Veneris et Aglaiae], a matre praeceps proiectus, arte fabricatus erat. Meam autem structuram ut aspexit Theocriti [Paridis, dearum iudicis] interfector [Philoctetes], Trinoctialis [Herculis] combustor, exclamavit vehementer eiulans; vulneravit enim eum veneno serpens qui in ventre repit et exuit senectam. Eum in terra undique undis pulsa eiulantem [Lemno insula] matris Panis [Penelopae] coniux, fur Palladii Troiani [Ulysses], bis qui vixit [utpote qui vivus ad inferos (Hom. λ) descendit], et filius [Diomedes] anthropophagi [Tydei, qui Melanippi caput devoravit] propter sagittas [Herculis] urbem Iliacam eversuras, in Troida ter expugnatam [ab Hercule, Amazonibus (Γ 189), Graecis,] duxerunt' (plurima Dübner). l. 2 Μέροψ. Ἰάσων ὁ Μέροψ, ἤγουν ὁ Θεσσαλός· ἄποικοι γὰρ Μερόπων οἱ Θεσσαλοί, Schol.; cf. Hesych. s. v. *μέροπες· λέγονται δὲ καὶ οἱ Κῷοι Μέροπες*, et s. v. Θεσσαλαί· αἱ Κῷαι παρὰ Φιλήτᾳ. Unde Μέροψ = Cous = Thessalus. l. 4 Act. et pass. sensus verbo *μόρος* recte, ut in aenigmate, dedit Edmonds; 'occisus a Paride, bubulco et canis filio' Wilam.)

SELEUCUS

Ἱλαρὰ Ἄισματα

Κἀγὼ παιδοφιλήσω· πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν·
παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κὴν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

Athen. xv. 697 D Σέλευκον τὸν τῶν Ἱλαρῶν ᾀσμάτων ποιητήν, οὕπερ συνεχῶς ᾄδειν εἰώθασιν sqq. vv. e Demetrio Sceps. (Fr. 13. 6) Metrum Asclepiadeum maius.

EUPHRONIUS CHERSONESITES

Πριάπεια

Οὐ βέβηλος, ὦ τελεταὶ τοῦ νέου Διονύσου,
. . . .
κἀγὼ δ' ἐξ εὐεργεσίης ὠργιασμένος ἥκω,
ὁδεύων Πηλουσιακὸν κνεφαῖος παρὰ τέλμα.

Hephaest. Consbr., p. 56 de Antispastis, οἷον παρ᾽ Εὐφορίωνι τῷ Χερρονησίτῃ Οὐ βέβηλος, κτλ. Sed legendum est Εὐφρονίῳ, nam in Choerobosci Comm. in Hephaest. Consbr., p. 241. 11 sqq. de Priapeo metro, Εὐφρόνιος habet cod. U, et K, ut videtur, prima manu; Πριάπειον δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ Εὐφρόνιος ὁ γραμματικὸς ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔγραψεν εἰς Πρίαπον τούτῳ τῷ μέτρῳ, et Strabonis omnes codd. viii, p. 382 ὁ τὰ Πριάπεια ποιήσας Εὐφρόνιος, quod in Εὐφορίων ibi mutavit Mein., in *Anal. Alex.* 406 revocavit, et Hephaestioni reddere voluit. Chersonesum, ubi poeta natus est, urbem Aegyptiacam esse, haud procul ab Alexandria sitam, censent Mein. *Anal. Alex.* 342, Strecker, de Lycophrone Euphronio Eratosthene, 8 Versus 1, 2 habent Dion. Halic. *de Comp. Verb.* iv, Max. Planud. in Walz. *Rhet.* v. 491 Συμβέβηλος ὡς λέγεται (sic) . . . ἥκω. τοῦ νέου Διονύσου interpretatur Mein. de Ptolemaeo Philopatore: Prov. Bodl. Gaisford 907 ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ νέου Διονύσου (Διονύσου om. Diogen.) βασιλεύοντος βοῦς ἔτεκεν ἐξ βοίδια: Clem. Alex. *Protr.*, p. 16. 22 Πτολεμαῖος δὲ ὁ τέταρτος Διόνυσος ἐκαλεῖτο (ubi fortasse νέος excidit, Mein.). De metro vid. Christ., ss. 610, 611. 1 τελεταὶ Heph., Dion. Halic. *de Comp. V.* iv, Max. Plan. Veritatem aliquatenus vidit Mein. *Anal. Alex.* 343, non oportere memorari mysteria, sed mystagogos; itaque vocabulum τελέτης = τελεστής divinavit, et accentum mutavit, ut τελέται 'Mystae' significarentur. Interea latebat τελετής accentu oxytono apud Dion. Halic. *ad Pomp.* ii. s. 6 πολὺς ὁ τελετὴς ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις παρ᾽ αὐτῷ (*sc.* Platoni), ὡς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἴρηκέ που καὶ ἄλλοι συχνοί· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος, ubi τελετής significat ἱεροφάντην, non μύστην, eodem pacto quo τελεστής, et accentum paroxytonum contra codicum fidem dedit Usener: sed non mutandus; cf. εὑρετής, Chandler, s. 37. Latens quoque ap. Cleanth. 548 v. Arnim, 53 Pearson, repperi

LYRICA ADESPOTA

1 Παρακλαυσίθυρον

Ἐξ ἀμφοτέρων γέγονεν αἵρεσις·
ἐζευγίσμεθα· τῆς φιλίης Κύπρις
ἔστ᾽ ἀνάδοχος· ὀδυνή μ᾽ ἔχει,
ὅταν ἀναμνησθῶ
ὥς κατεφίλει ᾿πιβούλως μέλλων
με καταλιμπάνειν
ἀκαταστασίης εὑρετὴς
χὠ τὴν φιλίην ἐκτικώς.
Ἔλαβέ μ᾽ ἔρως,
οὐκ ἀπαναίνομαι.
Ἄστρα φίλα καὶ πότνια Νὺξ συνερῶσά μοι
παράπεμψον ἔτι με νῦν πρὸς ὃν Κύπρις
ἔκδοτον ἄγει με χὠ
πολὺς Ἔρως παραλαβών.
Συνοδηγὸν ἔχω τὸ πολὺ πῦρ

τούν τῇ ψυχῇ μου καιόμενον.
Ταῦτά μ' ἀδικεῖ, ταῦτά μ' ὀδυνᾷ·
ὁ φρεναπάτης,
ὁ πρὸ τοῦ μέγα φρονῶν, † καὶ ὁ τὴν Κύπριν οὐ
φάμενος εἶναί μοι τοῦ 'ρᾶν αἰτίαν,
οὐκ ἤνεγκε νῦν
τὴν τυχοῦσαν ἀδικίην. †
Μέλλω μαίνεσθαι· ζῆλος γάρ μ' ἔχει,
καὶ κατακαίομαι καταλελειμμένη.
Αὐτὸ δὲ τοῦτό μοι τοὺς στεφάνους βάλε,
οἷς μεμονωμένη χρωτισθήσομαι.
Κύριε, μή μ' ἀφῇς ἀποκεκλειμένην·
δέξαι μ'· εὐδοκῶ ζηλῶ δουλεύειν.
'Επιμανῶς ἐρᾶν μέγαν ἔχει πόνον,
ζηλοτυπεῖν γὰρ δεῖ, στέγειν, καρτερεῖν·
ἂν δ' ἐνὶ προσκαθῇ, μόνον ἄφρων ἔσει,
ὁ γὰρ μονιὸς ἔρως μαίνεσθαι ποιεῖ.
Γίνωσχ' ὅτι θυμὸν ἀνίκητον ἔχω,
ὅταν ἔρις λάβῃ με· μαίνομαι
εἰ μονοκοιτήσω,
σὺ δὲ χρωτίζεσθ' ἀποτρέχεις.
Νῦν δ' ἂν ὀργισθῶμεν, εὐθὺ δεῖ
καὶ διαλύεσθαι.
Οὐχὶ διὰ τοῦτο φίλους ἔχομεν
οἳ κρινοῦσι τίς ἀδικεῖ;
νῦν ἂν μὴ ἐπι[
ἐρῶ, κύριε, τὸν [
Νῦν μὲν οὔθ' ε[
πλυτης ο[
δυνήσομαι. [
Κοίτασον, ῆς ἔχ[εις
ἱκανῶς σοῦ ἐν [
κύριε, [
πῶς μ' ἀ[φῇς
πρῶτός μ' ἐπείρ[ασας

κύρι', ἂν ἀτυχ[ῇ]ς, οὐ [
ὀπυασώμεθα· ἐμῶν . . εδε[. . . . ἐπι-]
τηδείως αἰσθέσθω μ . . ταν [
Ἐγὼ δὲ μέλλω ζηλοῦν τω [
δουλ . . . . . τ' ἄν· διαφοροῦ· ἦ [
ἀνθρ[ώπου]ς ἀκρίτως θαυμάζεις
με[ ]φ[ο]ρῃ· προσίκου δ' ὠ[
θαυ[μα ὠ]χρίην κατεῖδεν ὁ
σχω[ ]τωι τοιντα η ετυ[
κου[ἐ]νόσησα νηπία· σὺ δέ, κύρ[ιε,
καὶ [ ] [καταλελει]μμέν[ην] [ ]
λελάλ[ηκ' ἐγὼ πε]ρὶ ἐμὴν [ψυχήν.

Fragmentum Grenfellianum sive Ἀποκεκλειμένην Crusii edidit B. P. Grenfell, *An Alexandrian Erotic Fragment*, Oxford, 1896; retractaverunt Grenfell et Hunt, *Greek Papyri*, second series, pp. 209 sqq. Disseruerunt Wilamowitz, *Gött. Nachr.* 1896, iii, Crusius, *Philol.* 55, 383 sqq.; Rohde, *Opusc.* ii. 1. Ediderunt Crusius in *Herondae Mimiambis*[5], p. 124; O. Schroeder, *Euripidis Cantica*, p. 178. Nuper recensuit Walterus Scott, et iudicium suum mecum benevolenter communicavit. Numeros primus agnovit Wilamowitz, meliorem colometriam dedit Scott. Papyrus saeculi ii a. C. est; poema Plauti temporibus convenire censet Wilam.; Ἀποκεκλειμένην titulum dedit Crusius, qui Simo Magnesio licere tribuere censet (τὴν σιμῳδίαν εἰσαγαγών, Strab. 648), tanquam ἱλαρῳδίας vel μαγῳδίας exemplum; nos Παρακλαυσίθυρον. Sententiarum proprietate, stili concinnitate, numerorum varietate et elegantia, haud ignobile carmen indicatur. Conferenda sunt Παρακλαυσίθυρον anonymum in *Tebtunit. Papyris*, Grenfell et Hunt, i, pp. 8 sqq., et in *Herondae Mimiambis*, Crusius[5], p. 135 (quanquam e dochmio uno et altero fragmentum poeticum esse vix colligas), et Monodia in Rylands Pap. i, n. 15, Lyrica Adesp. infra, 38. Non monometra, ut Wilam., sed dimetra desiderat Scott, cum divisiones metri, sensus, constructionis, eaedem sint; eodem spectant hiatus post v. 4, βάλε 25, ἔσει 31, ἔχω 33: quater par dimetrorum punctis post 24, 26, 28, 30, paragrapho post 32 notatum (Scott). Metrum in maximam partem Dochmiacum liberius; nonnunquam Dochmii sumunt formam Choriambicam –⏑⏑–, velut 2, 9, 24, 25, 33, 35, 38 (Christ, *Metrik*, s. 514), apud Aristophanem, lyricorum elegantissimum, frequentem (White, s. 460); aut coniuncti sunt Anapaestis, 1, 2, 7, 8, 10, 15, 16, 39 (White, s. 471); Cretici apparent in 7, 8, 13, Paeones 11–15, 36 (Christ, *Metrik*, s. 514); Lecythium claudit 22, 40; Iambi in 3, 9, 17, 18, 33, 34, 37 (Christ, s. 516, White, 627). In vv. 41 sqq. Dochmiorum vestigia deprehendas. Synaphea hiat, sed post pausas 4, 17, 25, 31, 38, 39, 52. Paragraphos exhibet pap. post 6, 9 post ἔρως, 17, 22, 32, 36, 42, 45, 53, 62. Cum poema in tergo rationari servatum sit, videtur litterarum amans quidam materia expedita usus pro tempore descripsisse, fortasse memoriter, id quod e plurimis mendis colligendum. 1, 2 γεγον pap.: corr. W. Scott 2 post ἐζευγισμεθα: puncta, pap. φιλιης pap., non -ας 3 post αναδοχος: puncta, pap. 4 post αναμνησθω: puncta, pap. 5 ως με pap., με del. Scott. 6 post hunc versum paragraphus, pap. 'Sollicitudinis idem fuit auctor qui amicitiae' (inde inter-

punctum, Scott) 7 post ευρετης: puncta, pap., per errorem, ut censet Scott 8 φιλιην pap., non -αν: interpunxit Scott 9 ⟨μέγος⟩ ἔλαβε Schroeder: olim ⟨ἔλαβ'⟩ scripsi, sed non opus est, cf. 18 10 απαναινομαι pap. primitus, inde mutatum eadem manu in -αμαι. Inde sequuntur αὐτὸν ἔχουσ' ἐν τῇ διανοίᾳ, quae damnat Scott tanquam glossema. Hexametrum vidit Wilam., et aliunde hexametrorum continuorum exempla, sed non singulorum congessit 11 και: συνερωσαποτνια νυξ pap.: transposui approbante Scotto; cf. Meleag. *Anth. Pal.* v. 190 Ἄστρα . . . καὶ Νύξ 12 παραπέμψον με νῦν, vel παραπέμψατε, vel προπέμψατε Scott; sed ἔτι νῦν desideratur; 11–14 Paeonas cum Creticis agnosco η κυπρις pap., delevi ἡ 15 συνοδηγόν, de accentu Chandler, s. 430 18 Constructio incerta: post οδυναι: puncta del. Scott; cf. και: perperam, v. 11 19 και ο την pap.: ο del. Wilam.: ο in utroque loco del. Schroeder. De lectione et sensu totius loci non liquet 20 μοι (vel μετ)αιτιαν pap.: μοι transposui 21 οὐκ incertum εμ̣η̣ν pap. incertum: νῦν Wilam.: ἀνήνεγκε olim Crus. Vix: 'Nonne is qui Venerem in amore meo partem secum habere antea negabat, iniuriae admissae auctor fuit?' potius: 'Is qui negabat . . . nunc intulit mihi non mediocrem iniuriam.' 'Leve (τὴν τυχοῦσαν) meum peccatum non tulit,' Crus., quem sensum vetat v. 17 22 αδικιαν pap.: -ην Crus.; cf. 2, 8 25 sqq., vv. 25, 26 transferre post 27, 28 vult Scott; sed durum sonant καταλελειμμένη et ἀποκεκλειμένη in fine vicinorum versuum. 'At saltem hoc tantum: coronas tuas iace, quae me complectantur,' Scott 27 αποκεκλεικλειμενην pap. 28 ζηλωι pap.: corr. Scott, coll. Eur. Andromed. 133N ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις | εἴτ' ἄλοχον, εἴτε δμωΐδα, et inf. 54 29 επιμανους οραν pap.: corr. Rohde, Diels: ἐπιφανοῦς ἐρᾶν Scott 30 nolim στέργειν 31 εαν et προσκαθει pap.: ἂν Wilam. μόνον cum ἄφρων Crus., cum προσκαθῇ Wilam. 32 μονιὸς per synecphonesin μόνος est; cf. Hephaest. ii ἡ διάνεκῶς εὕδεις; Corinn. 9; negat Wilam., qui ὁ μονιὸς δ' scribit; ὁ δὲ μονιὸς Rohde 33 γίνωσχ' ὅτι formula monentis aut minantis est, ut ἴσθ' ὅτι apud Tragicos 34 ἔρις non in ἔρως mutandum; ἀνίκητον, 33, et vv. 37–40 ad iurgium spectant. Post μαινομαι, οταν αναμ[. .]σθωμαι primitus dedisse scriba videtur, vid. n. 52 inf.; inde θ in ω mutavisse, ut -σωμαι evaderet: denique in -σωμει correxisse. Sed glossema e v. 4 ductum censent Wilam. Schr. Scott 36 'si tu scortatum properas' Gaselee, Wilam. 'Tu vero meos fugis amplexus' Scott. 37 ἂν ὀργισθῶμεν Diels, Wilam., cf. νῦν ἄν 41: ἀνοργισθῶμεν, 'ponamus iram,' Grenf., 'An iterum irascamur?' Crus. 39 ἔχομεν anapaestus in hoc loco ferri potest 46 velut ἧς ἔχεις σῶμά τε καὶ ψυχήν Crus. 49 suppl. e v. 27 Crus. 51 κύρι', ἂν ἀτυχῇς Crus.: κυριονατυχ . . ς pap. fort. οὐ καταλείψω Crus. 52 ὀπνασώμεθα scripsi, quanquam verbum novum: οπνασθωμεθα pap. Formas duorum aoristorum contaminatas esse censet Mayser, *Gramm. Pap.*, p. 383: ὀπνὰς θώμεθα Crus., Gaselee εμων vel εμην pap. 58 ὠχρίην, 'pallorem', scripsi; -ιην velut 2, 8: χριαν pap.; cf. ἐνόσησα 60 61 καταλελειμμένην? cf. 24 62 ψυχήν supplevi: λαλεῖν περὶ ψυχήν eum sensum habet quem ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς, Aesch. Eum. 114, Eur. Hel. 946, Heracl. 984 'vitam deprecari' (iam non de sensibus loquitur, cf. 16). Suppleas e. g. κλύοις, κύριε, ἃ κτλ. Hunc finem esse poematis censet Grenf.

2 Mimi Fragmenta

Versus e Mimo tractos, *Oxyrh. Pap.* iii, pp. 41 sqq., edidit Crusius, *Herondae Mimiambi*[5], pp. 101 sqq. Papyrum ii saec. p. C., Mimum haud multum Παρακλαυσιθύρου posteriorem esse censent Grenfell et Hunt: aetati Romanae et papyro ipsi aequalem Schubart

ΒΑΣ. [Βά]ρβαρον ἀνάγω χορὸν ἄπλετον, θεὰ Σελή[νη],
πρὸς ῥυθμὸν ἄνετον βήματι βαρβάρῳ [προβαίνων].
Ἰνδῶν δὲ πρόμοι πρὸς ἱ[ε]ρόθρουν δότε [τυπανισμόν,
[Σ]ηρικὸν ἰδίως θεαστικὸν βῆμα παραλ[λάξ].

Versus Sotadei 88, 89 suppl. Gr. et Hunt 89 ανετωι pap.: corr. Gr. et Hunt 90 τυπανισμόν add. Crus., postea τερετισμον 91 corr. Crus.

Β. Οὗτοι μὲν ἤδη τῇ μέθῃ βαροῦνται.
Γ. Ἐπαινῶ· σὺ δέ, Χαρίτιον, δεῦρο ἔξω.
Α. Δεῦ[ρ', ἀ]δελφέ, θᾶσσον· ⟨ἆρ⟩α πάνθ' ἕτοιμα τυγχάν[ει;
Γ. Πάντα γ[ά]ρ· τὸ πλοῖον ὁρμεῖ πλησίον· τί μέλλετε;
Σοὶ [λέ]γω, 'πρωρεῦ· παράβαλε δεῦρ' ἄγων τὴ[ν ναῦν
ταχύ.
Δ. Ἐὰν π[ρ]ώτως ἐγὼ ὁ κυβερνήτης κελεύσω.
Β. Πάλι λαλεῖς, καταστροφεῦ;
Ἀπο[λ]ίπωμεν αὐτὸν ἔξω καταφιλεῖν ⟨τὸν⟩ πύνδ[ακα].
Γ. Ἔνδον ἐστε πάντες; ΚΟΙΝΗΙ. ἔνδον. Α. ὦ τάλαιν'
[ἐγὼ κακῶν,]
τρόμος πολύς με τὴν παναθλίαν κρατεῖ.
Εὐμενής, δέσποινα, γείνου· σῶζε τὴν σὴν πρόσπολον.

96 Trimeter Iamb. catal., acatal. 104 97 numeri nulli 98 sqq. Tetrametri Trochaei; correxere passim Grenfell et Hunt 98 ⟨ἆρ'⟩ ins. Crus. 101 numeri nulli; metrum consulto turbatum esse censet, ebrio gubernatore, Crus. *Herond.*[5], p. 107; olim ὁ κυβερνήτης pro glossemate habuit, et versum ita in trochaicum constituit ἢν ἐγὼ πρώτως κελεύσω. Β. πάλι κτλ. πρώτως Gr. et Hunt, -ος pap. 103 ΚΟΙ[ΝΗΙ] suppl. Wissowa

3 Κωμαστής

Α. Ὁ τλήμων γ]έγονεν μεθύων κατὰ τρό-
πον [εὐθ]υμῶν· πρόσεχε πρόσεχε.
Β. . . . . ν, Ναΐδες ἁβρόσφυροι,
. . . . ὑπὸ γὰρ τῶν πολλῶν προπόσεων
βακχεύων ἅ]λλομαι.
Α. Φεῦ, τλήμω]ν.
Β. Ἐπὶ δέ τινα κῶμον ὁπλίζομαι·
τραῦμα φ]ιλίης ἔχω τι παρὰ Κύπριδος ἄδηλον·
Ἔρως μ' ἔλα]β' ὁ γόης· εἰς τὴν ψυχήν μου εἰσπε-
σὼν [ποιεῖ μ]ε παραφρονεῖν.

A. Παροινεῖς] ἄρα· σαυτοῦ κράτει, μή τι πάθῃς.
B. Ἔα μ' ὁρμᾶν κ]αὶ μή με περίσπα· ὁμολογοῦ φιλεῖν ἐρᾶν·
καὶ οὐκ ἀντι[δικῶ· οὐ πάντες ἁπλῶς τὸ Παφίης
φιλοῦμεν καὶ] ἐν ἀκρήτῳ μᾶλλον; ἀνακέκαυκέ με
ὁ θεὸς ὁ Βρόμ]ιος ὁμοῦ καὶ Ἔρως, οἷς οὐκ ἀντι-
σχεῖν [δύναμαι.

Ex ostraco Aegyptiaco edidit Th. Reinach, *Mélanges Perrot*, p. 291 = Papyrus Reinach, Paris, 1905; scriptum circa 100 a. C. Ed. O. Crusius, *Herondas*^{5}, p. 137; vid. Wilam. *Gött. Gel. Anz.* 1905, 715 sqq., qui dubitat an poema sit. Sed ὁ κωμάζων B locutiones poeticas certe comminiscitur aut reminiscitur. Titulum dedit Crus. 1, 2 κατὰ τρόπον, 'ut solet', Crus., ergo non δυσθυμῶν, ut Reinach εὐθυμῶν Crus. πρόσεχε [τὸν νοῦν] Rein. Inter vv. 2 et 3 aut brevior versus periit (Rein.), aut paragraphus erat (Crus.) 3 [δεῦρ' ἐλθεῖ]ν Crus. 4 [βοηθεῖτέ μοι] Rein.: [συγχορεύειν] Crus. Metrum Choriambo-creticum suspicatur Crus., ut in frag. sequenti, sed conferas frr. 22–24, infra 6 suppl. Crus. 7 ἔπιδε, τίνα Rein.: Crus. confert Tryphiod. 85 ἐπὶ δρόμον ὁπλίζεσθαι 8 κέντρον Rein. (ἐγ)χάραγμα tentat Crus. ex Anacr. 26 B 8 10 suppl. Crus. ποιεῖ Crus.: κρατεῖ Rein. 11 suppl. Crus.: ἀλλὰ σιώπα vel εὐφήμει vel σῖγα σῖγα Rein. 12 sqq. pleraque suppl. Rein. 14 Crus. conf. Callim. Epigr. 42 Ἄκρητος καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασαν

4 Παῖς ἀλέκτορα ἀπολέσας

Frag. A

. .
]ω̣φ[
]μ̣μ̣[
]υς ὑμ[
]ις νοσ̣ο̣[
]ν̣αν[
] πολι[
] τεμ[
κα]τα ψυχ[
. . .

Frag. B

. . . . ε̣ . ρ
. . . .]ς̣ ανα . . . . η̣
. . . .] . ε των νυ̣ . . . δ̣ . μ̣ . . . . ν
. . . . α τὴν ἰδίαν καλλονὴν
. . . . σ . . . ἔχων ἐν τῇ [ὁ]δῷ

. . . . ṿτωσι . . ω̣γ . . . . ṣ
. . . . των ẹμὴν . . . ν
. . . . ν καὶ πολλὰ [στέ]ṿωṿ
. . . . . . σ . . ι̣λ̣ . . . . ἀλέκτορά μου [δ]υνάμεθα·
. . . . τη[ρή]σας ω . . α̣σ̣ω ἐκ περιπάτου·
. . . . . ὀρν]ιθο . . . . σαι̣ π̣α̣ρ̣' ἀ̣λ̣ι̣δρόσοις
. . . . κουσ . . . . νησα[.]τ̣α̣ τὸν βαρ̣ . . . . χηι
. . . . . . π]αιδὸς ἐ[φ]ύλασσεν ὁ φίλος μου Τρύφων
[οἷά περ τέ]κνον τη[ρ]ῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις.
Ἀπορο]ῦμαι ποῦ βαδίσω· ἡ ναῦς μου ἐ⟨ρ⟩ράγη.
τὸν κ]α[τ]α[θ]ύμιον ἀπολέσας ὄρνιθά μου κλαίω.
Ἀλλὰ φ]έρε τὸ ἐρνίον, τροφὴν αὐτοῦ, περιλάβω,
τοῦ μ[αχ]ίμου, τοῦ ἐπεραστοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ·
χάρ[ιν τ]ούτου ἐκαλούμην μέγας ἐν τῷ βίῳ,
καὶ [ἐλ]εγόμην μακάριος ἀνδράσιν τοῖς φιλοτρόφοις.
Ψυχομαχῶ· ὁ γὰρ ἀ[λ]έκτωρ ἠστόχηκέ μου,
καὶ θακοθαλπάδος ἐρασθεὶς ἐμὲν ἐνκατέλιπε.
Ἀλλ' ἐπιθεὶς λίθον ἐμα[υ]τοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν
καθ[η]συχάσομαι· ὑμε[ῖ]ς δ' ὑγιαίνετε, φίλοι.

Oxyrh. Pap. ii, n. 219. Pap. prioris partis saec. I. Edidit Crusius, *Herondas*[5], pp. 131 sqq. 'Fragmenti oratio certis colis discripta et paene ἔμμετρος; exitus ad unum omnes cretici vel paeonici, versusque choriambo-cretici, adspersis baccheis (21) et ditrochaeis, tetrametri fere mensuram explentes', Crus. Choriambos alibi positos deprehendas in 16, 18, 20, 22, 23, 24; Paeonas in 22, 23, 24. 'Ionicos tetrametros effrenatos' appellat Crönert, *Rhein. Mus.* 64, 444. Hoc loco statuit Frag. A Crus., cum B 24 exitum poematii esse adpareat. Titulum Crus.; cf. Theop. Com. Εἰρήνη fr. 9, K i. 735 ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκὼς | ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα.

Fr. A. 1 velut ὦ φ[ίλοι] Crus. 4 velut δεινα]ῖς νόσοις Crus. 6 κατὰ] πόλι[ν? Crus. 7 τ' ἐμόν? Crus. 8 κατὰ ψυχὴν Grenfell et Hunt: κατάψυχρος vel potius καταψύχομαι Crus.

Fr. B. 2 in fine η, aut αν vel εν Gr. et Hunt 4 ιδιω[.] pap.: corr. Crus. 5 τριόδῳ Crus. 6 τοῖς ἀπαντῶσι Crus. 7 ἐμὴν τύχην Crus. 8 velut κλαίων καὶ Crus.: στένων pap. edd., aut νων aut ρων Gr. et Hunt 10 τηρήσας pap. edd. 11 ὀρνιθολόχος con. Crus. 14 οἷά περ suppl. Crus. 15 suppl. Gr. et Hunt 16 κλαιωι pap. 17 ẹρṿιọ pap.: ἐρνίο[ν] Gr. et Hunt: ἑρκίον Crus., sed quo sensu?: πῇ ἐφέρετο ἐρνίον; Ludw. Nolim ὄρνεον τροφὴν ut in Soph. O. T. 1 Κάδμου . . . νέα τροφή περιλαβωι pap. 18–20 restit. pap. edd. 20 ανδρεσ̣εν pap. φιλοτρόφοις Crus.: φιλοτροφι pap. sup. peresa: φιλοτροφίοις pap. edd. 21 ψυχομαχωι pap. 22 θακαθαλπαδος pap.: corr. Bechtel, qui nomen gallinae agnovit, et Platt, *Class. Rev.* xiii. 440, coll. Heroda, vii. 48 ὅκως νεοσσοὶ τὰς κοχώνας θάλποντες, addas Herod. i. 37 θάλπεις τὸν δίφρον Nomen onomatopoeticum

alii: ταχυθαλπάδος Postgate, *Class. Rev.* xiii. 441, coll. Geopon. xiv. 1. 3 ἐν πάσαις τεσσαράκοντα ἡμέραις κυίσκει καὶ τίκτει καὶ θάλπει καὶ ἐκτρέφει, ib. 4 θαλπούσας τὰ ᾠά: τάχα θαλπάδος Blass ἐμέν forma volgaris pro ἐμέ: Jannaris, *Historical Greek Gr.* 532 b, 535: ἐμέν non dittographia est, quod censet Crus., nam ἐγκαταλείπειν, derelinquere, amant scriptores Hellenistici 23 εματον formam vulgarem pap., Dieterich, *Unters. z. Gesch. d. gr. Spr.*, p. 78

5 Marisaeum Melos

⟨Γυνή.⟩ Οὐκ ἔχω τί σοι πάθω ἢ τί χαρίσωμαι·
κᾆτα κεῖμαι μεθ' ἑτέρου, σὲ μέγα φιλοῦσα;
Ἀλλὰ ναὶ τὴν Ἀφροδίτην μέγα τι χαίρω
ὅτ⟨τ⟩ι ⟨τοι⟩ σου θοἰμάτιον ἐνέχυρα κεῖται.
⟨Ἀνήρ.⟩ Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχω, σοὶ δὲ καταλ⟨ε⟩ίπω
εὐρυχωρίην πολλήν. ⟨Γυ.⟩ Πρᾶσσε ὅτ⟨τ⟩ι βούλῃ.
Μὴ κροῦε τὸν τοῖχον, ψόφος ἐγγίνεται,
ἀλλὰ διὰ τῶν θυρῶν νεῦμά σ' ἱκ⟨ν⟩εῖται.

Painted tombs at Marissa, J. P. Peters et H. Thiersch, 1905, p. 57; Crönert et Wünsch, *Rhein. Mus.* lxiv, pp. 433 sqq.; Crusius, *Herondas*[5], 129. Inscriptum esse circ. 150 B. C. credit Crönert. Repertum est Marisae, quae inter Hierosolyma et Gazam sita est, ad fores templi inscriptum. Non nihil ad rem confert Athen. xv. 697 B (ᾠδαὶ) αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι . . . τοιούτων γὰρ ᾀσμάτων αὐτοῦ (*sc.* Φίλωνος) πᾶσα πλήρης ἡ Φοινίκη κτλ. De Philone, qui circa illud tempus floruit, vid. Susem. *Gr. Litt. Alexandr.* ii. 552. Inter se vir quidam et femina constituunt: post brevem amantium iram (6, 7) amoris integratio; de interpretatione delirat Peters, pp. 74, 75. Vid. Wilam. *Griechische Verskunst*, p. 345. Metrum Ionicum a minore liberius perhibent edd.; rectius Wilamowitz, in vv. 1, 3, 5 Trochaeos agnovit, ceteroqui sensum, non numeros, scriptorem dedisse ratus; H. W. Garrod, *Class. Rev.* 1923, p. 162 recte Troch. trimetros, et in v. 2 κᾆτα pro κατὰ inscriptionis, in vv. 4 et 6 ὅττι pro ὅτι, mox ⟨ἔνθ'⟩ ἐνέχυρα, in v. 6 γ' ὅλην pro πολλήν scripsit. Inde vv. 7, 8 ita refecit, sed nimis audacter: μὴ κρότει (nempe Υ et Τ confusis) τὸ τοιχίον· ψόφος ἐγγένοιτ' ἄν· | ἀλλὰ διὰ τῶν θυριδίων νεῦμ' εἰσικνεῖται. Ipse credere malim in vv. 6, 7, 8 scriptoris vim poeticam defecisse, quod saepissime in versibus inconditis Kaibelii *Epigrr. Graec.* videas 4 τοι inserui; cf. Plat. Rep. i. 343 A ὅτι τοι . . . ante 'mordax et protervum convicium', Stallbaum Crön. confert Theocr. 2. 156 παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν, et Luc. Dial. Mer. iv. 4 δεήσει δέ τι αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι, οἷον ἱμάτια ἢ κρηπῖδας. ΜΕΛ. ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ: sed non hic agitur de venefica 6 πρᾶσσε κτλ. mulieri dat Crönert 8 Theocr. ii. 100 ἄσυχα νεῦσον. διὰ τῶν θυρῶν, an casu evenit ut in poste recto templi, *sc.* διὰ τῶν θυρῶν, scriptum sit numeris rudibus et similibus Ἥλιος καίων Μύρων ἱερεὺς | ἐπὶ νεῦμα Καλυψοῦς (ἐπίνευμα Crön.: θεράπαινα Καλυψώ, Lucian Alex. 50), ut hic personae ipsae et νεῦμα ipsum appareant? (Wünsch). νεῦμά σ' ἱκνεῖται Crön., alii: νευμασικειται lap., causa erroris est κεῖται v. 4: congruit ἱκνεῖται praesens tempus cum tribus exemplis vv. 5, 7. Sed νεύμασι κεῖται, 'pactum est', Crusius

6 Helenae querimonia

Ὦ φανεὶς χάρμα μοι α′
φίλιον, ὅτ' ἔμ' ἠγάπας,
ὅτε δόρατι πολεμίῳ
τὰν Φρυγῶν
πόλιν ἐπόρθεις, μόνον
τἀμὰ κομίσαι θέλων
λέχεα πάλιν εἰς πάτραν.

Νῦν δὲ μούναν μ' ἀφεὶς β′
ἄλοχον, ἄστοργ', ἄπεις,
ἣν Δαναιδᾶν λόχος
⟨μετ⟩έμολεν,
ἧς ἕνεκα παῖδα τὰν
ἄγαμον εἷλ' Ἄρτεμις
σφάγιον Ἀγαμέμνονι.

Tebtunis Papyri, i, p. 3. Papyrus circa 100 a. C. scripta; poema ipsum antiquius esse potest. Fragmenta nonnulla poematis servata sunt in altera pap., p. 7. Metrum Paeonicum, saepe Paeone resoluto, Christ, p. 393, vel Creticum, ut in Hymnis Delphicis: corr. et strophas distinxere edd. 1 φανης pap. 2 φιλον pap.: correxi metri gratia 5 πολι pap.: μονα pap.: correxi metri gratia 6 ταaμα pap. 8 αφις pap. 9 αρτοργε pap. 10 δαναιδην pap. 11 μετ- supplevi metri et syntaxis gratia; ἔμολεν ⟨Ἀρήιος μέτα⟩ Wilam. ad Timoth. Pers., p. 82 13 αγαμεμνον pap., quod e sequenti irrepsit ιλε pap. 14 τον σφαγιον pap.: τον del. edd. Helenam a Menelao post reditum suum desertam non in fabulis tralaticiis esse adnotant edd.

7 Saltus montanus

Ξουθὰ δὲ λιγύφωνα
ὄρνεα διεφοίτα ⟨τ'⟩
⟨ἀ⟩ν' ἐρῆμον δρίος, ἄκροις ⟨τ'⟩
ἐπὶ κλωσὶ πίτυος ἥμεν'
ἐμινύριζ' ἐτιττύβιζεν
κέλαδον παντομιγῆ, καὶ
τὰ μὲν ἄρχετο, τὰ [δ' ἔμ]ελλεν,
τὰ δ' ἐσίγα, τὰ δ' ἐβώστρει·
τότ' ὄρη λαλεῦσι φωναῖς,
φιλέρημος δὲ νάπαισ⟨ιν⟩
λάλος ἀνταμείβετ' ἀχώ·
πιθαναὶ δ' ἐργατίδες σιμοπρόσωποι
ξουθόπτεροι μέλισσαι,
θαμιναὶ θέρεος ἔριθοι
λιπόκεντροι βαρυαχεῖς
πηλουργοὶ δυσέρωτες
ἀσκεπεῖς τὸ γλυκὺ νέκταρ
μελιτόρρυτον ἀρύουσιν.

Tebtunis Papyri, i, p. 3. Circ. 100 a. C., sed poema ipsum antiquius esse potest. Papyrus incuriose scripta est, 4, 5 ημεν . . .ετιττυβιζεν bis scripta, 6 κελαγον, 8 σιγαν, 11 μαλλος ανταμβεθ' αχωι, 12 πιθανα, λιμοπροσωποι, 14 θαυμιναι, 18 μελιτορρυτοι: corr. pap. edd. Metrum Ionicum a minore dimetrum; v. 12 trimetrum; syncope in 13, 16; 1 et 2 κῶλα προῳδικά sunt (Christ, *Metrik*, s. 576); anaclasis frequens. Fort. Citharodiam esse censet Wilam. 1 λιγυφωνα, vix ἐγγυφωνα pap. 2 διεφεταν pap.: correxi: syllabae TA lipographia est, aut A; cf. hiatum in 1, 2 3 τ' add. Blass 7 suppl. edd. 8 εβωστρευονται̣ pap. ii: εβωστευοντοτ pap. 1: fort. βωστρειν habuit pap. ii: corr. edd. 9 ὀρειχάλοισι cum ἐβώστρει, Blass 10 ναπαις pap. lipographia est: corr. edd. 12 Epitheta cumulata Pseud-Ariona sapiunt de delphinis, 7, 8, Simonid. 56 Hiller ἀηδόνες πολυκώτιλοι | χλωραύχενες εἰαριναί, Ibycum 8. 15, 16 πηλοῦργοι apes Chalicodomas Siculas et λιπόκεντροι 'nullis aculeis' vel potius 'non ad pungendum propensas' interpretantur E. B. Poulton et F. D. Morice, quibus suffragatur E. E. Genner, quod privantia sic componere (coll. λίπουρος, λιπόρρινος) soleant recentiores: κηρουργοί Herwerden 17 ἀσκελεῖς Herw. dubitanter

8 Aphorismi erotici

(a)

Ἔρωτα νουθετοῦντες ἀγνοεῖθ' ὅτι
πῦρ ἀνακαιόμενον ἐλαίῳ θέλετε κ[οι]μίσαι.

Tebtunis Pap. i eadem, p. 4; frag. nonnulla huius distichi et trium quae sequuntur in altera pap. servata sunt p. 6, 7, suppl. edd. In trimetrum iambicum v. 2 vertit Blass

ἀνακαιόμενον πῦρ θέλετ' ἐλαίῳ κοιμίσαι.

(b)

ἐρῶντος ψυχὴ καὶ λαμπάδιον ὑπ' ἀνέμου
ποτὲ μὲν ἀνήφθη ποτὲ δὲ πάλι κοιμίζεται.

Ibidem.

(c)

πίνοντ[ες . . . . ? π]οτοῦ μ[εμεθύ]σμεθα κοὐκέτι φρονοῦμεν,
ὁ δ' ἔρως ἐμὲ π[υρί]ναις ταῖς [.]τ̣ε̣ι . [. . . . α]ι̣ς̣ κατακέκαυκεν.

Ibidem. Paeones sub finem versuum apparent

9 Pseud-Alcman

Ἤνθομεν ἐς μεγάλας Δαμάτερος ἐννέ' ἐάσσα[ι
παίσαι παρθενικαί, παίσαι καλὰ ἔμματ' ἐχοίσα[ι],
καλὰ μὲν ἔμματ' ἐχοίσαι, ἀριπρεπέας δὲ καὶ ὅρμ[ως
πριστῶ ἐξ ἐλέφαντος, ἰδῆν ποτεοικότας αι̣τ̣[

Oxyrh. Pap. i, n. 8. Pap. saec. i vel ii. Tres mutili versus sequente paragrapho qui praecedunt, fragmentum Florilegii indicant. 1 μεγαρ(λ sscr.)ας pap. 3 vel ὅρμοις Aeolice 4 αἴγλᾳ cum (e. g.) [λευκοτάτας χιόνος] Blass.: αἴτε vel αἴτ' ὧν Grenf. et Hunt, qui Αἴτνας, αἴγλᾳ, αὐγᾷ

(cf. Theocr. vi. 19), ἄντην vetant: quibus non placiturum esse credo ἄργῳ adiectivum. Vid. Pearsonium ad Soph. fr. 594 αἴγλῃ, cf. Philodam. Scarph. 126 ἀργαίνοντ' ἐλέφαντι: αἰνῶς Jurenka: ἄστρῳ Diels: παίσαι, ἐχοίσαι, ἔμματα, ἤνθομεν (pro -μες) formae Aeolicae. Alcman fr. 5, 12, Hiller-Crus. παρήσομες habet, sed ἤνθομες ἐς durum fuisset; ἤνθομεν (pro ἦλ-), ἐάσσαι, ποτεοικόταις Doricae; παίσαι, ἐχοίσαι (pap.) accentus Dorici. Mixta igitur dialectus Dorica cum Aeolica et accentibus Doricis. Ambigitur utrum Alcmani an Alcmanis imitatori Alexandrino fragmentum sit adscribendum. Neque forma ἤνθομεν pro -ες (aut Epica aut Aeolica, cf. Apoll. περὶ ἀντ. p. 136 Ἀλκμάν συνεχῶς αἰολίζων), neque Epanalepsis cum mensura mutata (κᾰλά, κᾱλά), neque ϝ neglectum in ἔμματα et ἰδῆν (cf. Alcm. 95 λᾶδος ἡμένα καλόν) versus Alcmani abiudicant, qui talem ὅρμον describit, fr. 52. Huic tribuunt Blass, *Neue Jahrb. f. kl. Alt.* iii, 1899, p. 44, et Weir Smyth, *Greek Melic Poets*, p. 14, sed cf. p. 204; cf. Solmsen. *Unters. z. gr. Laut- und Verslehre*, 151; imitatori Grenfell et Hunt, et Wilam. (*Gött. Gel. Anz.*, 1898, 695), *Sappho u. Simonides*, p. 79 n. quanquam ipse fatetur collegium novem virginum potius Alcmanis temporibus convenire. Epitheton μεγάλα cum Δαμάτηρ non ante Alexandrinos occurrit, et potuit Theocritus in Epithal. Helenae xviii Alcmanem sequi, cf. fr. iv. Sed rem acu tetigit van Leeuwen: ϝέμματα et ἔμματα in duobus continuis versibus apparere non credibile esse. Porro displicent Anaphorae duae. Ut traditur a Schol. Callim. Hymn. in Dem. 1 ὁ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος κατὰ μίμησιν τῶν Ἀθηναίων ἔθη τινα ἵδρυσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν οἷς καὶ τὴν τοῦ καλάθου πρόοδον, cf. Tac. Hist. iv. 83. Nimirum virgines Alexandrinae, aut κανηφόροι aut καλαθηφόροι, et ut ait Callim. Hymn. Dem. 125 ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες, Matris sacra celebrabant. Igitur Alcmanis imitatori tribuere praestat. Pseud-Alcmanicum appellat Stuart Jones Παρθενείου fragmentum infra exscriptum 26

10 Laudes Homeri

COL. I

. . . . .

]τειχ̣ι̣ν̣ [Ἀ]θην[ᾶ]
[γένο]ς, Αἰτωλῶν τε Ἠλ[εῖον] ἔθνος,
Δύμης τε κλυδών, γλαυκῆς τε πέλ[ας]
Λοκρίδες ἀκταί, τό τε Κρισαίων
ζάθεον τριπόδων ὑ[μ]νῳδὸν ὄρος,
Τευμησιάδ[ες] τε ἄνετοι σκοπιαί,
τό τ' Ἐριχθονίου βλάστ[ημ'] ἀρότων,
οὓς Παλλὰς ἄνασσα ἔξοχα θνητῶ[ν]
δορὶ κὰν σοφίαις ἀνέγραψεν,
[σῶ]ν πάντες, Ὅμηρε, αἰνετὸν ὕμνων
φύσιν [ἡρ]ῴων λογάσιν μερόπων
παραδεξάμενοι μεγαλύνουσιν,
τήν τ' ἀπὸ Μουσῶν ἄφθιτον αὐδήν,
ἣν σὺ μερίμναις ταῖσιν ἀτρύτοις
καθυφηνάμενος πόντος τις ὅπως

ἔπτυσας ἄλ[λο]ις   . ῡ [. . . . .]ς
φωσὶν ἐπ' ἀκτάς.   Σῆς [circ. xi. litt.
ενες οὐκ ἄσοφον,
λῆμα δὲ [circ. xi. litt.]ν πυρσῷ
τῷ δι' Ὀλύμπου [circ. xi. litt.
[θ]νητῶν ὁπόσοις θέσμια [
[circ. xv. litt.]ν·   τὴν γὰρ ἐκείνων [

Pap. primi saec. Poema laudes Homeri celebrat: inter tempora Ptolemaei Euergetae ii (*sc.* circ. 170 a. C.) et Caligulae cadere censent edd. Berolin., *Berlin. Klass. Texte*, v. 2, 131 sqq., Ptolemaicae aetati tribuerim. Suppl. passim Wilam.; Anapaestici monometri sunt. 1 ἰσχὺν et Ἀθηνᾶ Wilam. 2 γένος scripsi: tantum vacat verbo Ηλ[ιον] 3 Δύμης κλυδὼν Achaea γλαυκὴ est θάλασσα, Hes. Th. 440 4 post ἀκταί: pap. interpungit 5, 6 *sc.* Phocis et Boeotia 9 interpunctio post ἀνέγραψεν significat versum catalecticum, ubi paragraphus in margine sequitur: sic in Col. ii. 23 βεβαίαν: cum paragrapho; in Col. ii. 13: vidit Schubart, ubi paragraphus margine mutilo deest 10, 11 ὕμνοι ἡρῷοι poemata Epica, Wilam. 11 aut λογάσιν παραδεξάμενοι = παρὰ λογάδων, velut Lycurgi et Pisistrati; aut αἰνέτον λογάσιν, praestantibus grammaticis; sed utrumque durum (Wilam.) 15 Wilam. conf. Aelian. V. H. 13. 22 Γαλάτων δὲ ὁ ζωγράφος ἔγραψε τὸν μὲν Ὅμηρον αὐτὸν ἐμοῦντα, τοὺς δὲ ἄλλους ποιητὰς τὰ ἐμημεσμένα ἀρυτομένους 16 [ο]ὐ[μυθητοί]ς Wilam. 17 post ἀκτάς: pap. 18 [φρ]ένες Wilam., qui sensum ita rest. σῆς δ' ἐκ μεγάλης | φρενὸς οὐκ ἄσοφον λῆμα δέδεικται | πάρισον πυρσῷ τῷ δι' Ὀλύμπου | . . . . θνητῶν ὁπόσοις | θέσμια . . . (ἡμέρου βίου θεοὶ ἔδοσαν)

11 Cassandrae Oracula

Col. II

. . . .
[ὠρ]ạζομένη . . . . .
. . . . .   νύφη θύσανον
τότε . . . .
[βλ]οσụρᾶς χαίτης   τε . . . ịσα . .
. . . . ους
ὄλβιον ὅρκων   θạ . . .
. . . . ν̣.   ἦλ̣θ̣[ε]ν ὑπ' αụτὴν
ζεῦγλαν ἀνά[γκης,   πρ]όσπολον οἰκτρᾶς
μετὰ παρθενικ̣[ῶν   παίδων ἰ]αχῆς
μέλος οἰμώξασα,   ἵετ' ἐ[π'] ἀκτ̣ὰς
[συμμ]υρομένας
δεσπότις ἡ πρ[ὶ]ν̣   σκήπ̣[τρων ἀρχ]ὸς
δούλη Δαναῶν   ἐπὶ σημ[αί]ạς,
[δὴ] γὰ[ρ γεν]εᾶς   ὁ πα[λ]ạιὸς ἰὼν
θεσμὸς ἐ[λέ]γχει

τό[σον ὠ]δίνων σχῆμα λοχευθέν.
Τίς δ' ἥροσ' [ἐμὴν φύσ]ιν, ἢ τίν[ι δὴ]
τὸν [ὑ]π̣ὸ ζώνης δ̣εσμ[ὸν] ἔλυσεν
πότ[νι' Εἰλ]ή̣θυι⟨α⟩, Ἄτροπ[ο]ς̣ νεα[ρά;]
[Και]ρὸς ἀ̣νοίγειν̣ [τὸν ὑ]πὸ σκοτίαις
β[ύ]βλοισι λόγον κρυπ[τόν], ἀ̣νάγκη
πρὸς [φ]ῶς μ' [ἆ̣σαι] παρ' ἔμοιγε [ἥνπ]ε̣ρ
πύστι̣ν̣ θνητοῖ̣- σ[ι βε]βαίαν
ῥίζ[ωσ]εν ἄναξ σῆς ἀ̣π[ὸ φύτλης]
[εὐώ]δ̣ι̣ν̣ο̣ς̣ [μούνη̣· λυγρ]ὰν
εὗρεν ἀοιδή[ν πρὸ πυ]λῶν [ἱερῶν]
[κτ]ύπον ἀλγούσῃ χαλ[κῆς] καναχ[ῆς],
[στυγνὸν ἀ]χ̣όρδου μέλος ἀ[ρμονίας,]
μυστί̣[δα δ' ὀμφὴν ὁ] λύρα̣ συνετὴν
[μοῦσαν] ἀ̣ε̣ίσας θεσμ[ῴ̣δησεν].
Κείνων δὲ γ[έν]ο̣[υς] μέσον ἔβ̣λ̣ασ̣[τεν]
[π]ρόσχημα, πα[ρ'] οἷς τῶν εἰς ἀρετ[ὴν]
[μοῦνον] ἀνῆκ[εν] το̣ὔνομ', ἑκάσ̣του δ'
ἔργου [λε]ί̣[ποντο. Ο]ὗς δ' ἀπ' ἐκείνων
λόγο̣ς [ἱσ]τ̣ορίας̣ [σῆς] ὑ̣ποβάλλει,
νῦν τρανο[τέρως] . . . . .

Loqui videtur Cassandra de Hecuba, mox de se ipsa (v. 20 sqq.): *κείνων δὲ γένους μέσον* (v. 31) sunt *οἱ ἀμφ' Ἀλέξανδρον*: in v. 22 *πάτερ* scribit et Priamum significari credit Wilam., negat K. F. W. Schmidt, *Woch. Klass. Phil.*, 1908, 461, et coni. *ἔμοιγ' ἥνπερ*: quamquam alibi in pap. post pedem primum (at non post monometrum) exhibetur elisio. Ante v. 1 paucae tantum litterae servatae sunt. Versus passim corr. Wilam. 2 *νύφη* scripsi: *συννυφῆ* vel *παννυφῆ* Wilam. Sed *νύφη* idem esse ac *νύμφη* docet *ὡραζομένη*, et *βλοσυρᾶς χαίτης* de Hecuba, olim nova nupta, postea captiva, intellego. De hac forma *νύφη* vid. P. Kretschmerium in Kuhnii *Zeitschr.* 29, 435, 'Dialekt d. Attisch. Vaseninschriften'; exempla nasalium *ν* et *μ* elisorum, velut *νύφη*, Νυφόδωρος, Ἀφιάρεως, Ἀφιτρίτη e lapidibus et papyris contulit Dieterich, *Unters. Gesch. Griech. Spr.* p. 115 4 explevit Schubart 8 *πρόσπολον* cum *μέλος* iungit Wilam. 12 *ἢ*] *ην* pap. per errorem 13 *επισημ* . [.] *α̣ς̣* pap.: *ἐπὶ σημ[αί]ας* (*sc.* signa militaria) Wilam.: *ἐπίσημος* Schubart 14 *σῆς* Schubart 17 *ἐμὴν* vel *σὴν* Wilam. qui confert Eur. Tro. 766 sqq. *ἥτινι* Schmidt 21 *αναγκηι* pap.: corr. Wilam. 22–36 tentavit Wilam. qui *ἆ̣σαι*. *Παρ' ἔμοιγε, πάτερ* scripsit, cui obstat *σῆς εὐώδινος*: *ἥνπερ* K. F. W. Schmidt 23 *θνητοι̣ς̣* [. . .] *βαιαν*: unde *θνητοῖς* [*πᾶσι βε*]*βαίαν* Wilam., sed spatium vix sufficit, et cum paragraphus et interpunctio: significent versum catalecticum, vid. n. Col. i. 9, hic scribere praestat *θνητοῖσι βεβαίαν*, quod et Schubart scripsit 24 *ἄναξ*

Apollo est 25 πό]λ̣ιν ὃς Schubart 27 sensus est: 'Cum sola armorum strepitum horrescerem, Phoebus mihi divinationem confirmavit. At Priamidae, specie insignes, nomen Virtutis, non opus, tantum norant.' 30 θεσμ[. . . .]: pap., paroemiacus desiderari videtur; cf. 23 sup.; paragraphus quidem non sequitur, sed margo mutilus est: θεομ̣[legi posse ait Schubart, itaque fort. θεόμαντις vel -ιν legendum 31 *sc.* ἀνὰ μέσον τῶν Πριαμιδῶν Wilam., potius 'mediocre decus' K. F. W. Schmidt γένους scripsi: γένος edd. 32 ita explicat Wilam. παρ' οἷς τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων τοὔνομα μόνον ἦν 33 ἀνῆκεν K. F. W. Schmidt: ἀνήκει Wilam.

Choliambi Anonymi

12

Praeter versus quos Bergkius ii. 516 exhibuit, duo Σκαζόντων fragmenta collegit W. Headlam, *Class. Review*, xiii. 156 quae Aeschrioni tribui posse censet:

Ζῷον ἐν πυρὶ σκαῖρον

Cram. *Anecd. Gr.* ii. 371, 480, 483, de salamandra

13

⟨Τέρψιν⟩ ἣν χαρίζονται νύκτες (vel νύκτες ἣν)

Ib. 480 ἣν νύκτες χαρίζονται· νυκτεριναὶ σωμάτων συνουσίαι

14

Tertium addidit Robinson Ellis, *Journal of Philology*, xxi. 25

Ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν

Phryn. Bekk. p. 5, 21 ἀνθρ. κτλ. ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης· Αἰσχύλος. Nauck, *T. F. Aesch.* 26: non Aeschylo, sed grammatico Aeschyleum versum, qui excidit, interpretanti tribuit Dindorf. Αἰσχρίων R. Ellis, coll. Schol. Tzet. Lycophr. 688 μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων, ubi codices multi Αἰσχύλος exhibent. Alia congessit E. Diehl, *Anth. Lyr.*, pp. 302–4.

15

Etym. Gud. s. v. Ἀνθηδών. Ἀνθηδών· ἡ μέλισσα παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐνδεῖν ἐν αὐτῇ.

Ἁπλὰ γὰρ τρυγὸς γλυκ⟨ε⟩ίης ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδών.

Ἐνδεῖν in ἔδειν corrigendum ex *Etym. Gen.*, ἀνθηδόνες· αἱ μέλισσαι παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐδεῖν. Nonvult Wilam. μέλισσα ⟨ἡ πόλις Βοιωτίας⟩ παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ⟨μὴ⟩ ἐνδεῖν ἐν αὐτῇ, verum regionis nomen postulant verba ἐν αὐτῇ, ac potius πόλις Βοιωτίας ἢ μέλισσα. ⟨Ἱππῶναξ⟩ ἐν α' πλέα γὰρ τρυγός tentat Wilam. ex. grat. Duris translationibus gaudet Aeschrio; vid. Waltz. *Rhet. Gr.* iii. 650, Wilamowitz, *Sitzungsb. d. preuss. Akad.*, 1918, p. 1163, de Aeschrione

16–21 Scolia

Pap. quae fragg. sex haec sequentia continet circa 280 a. C. scriptam esse censet Wilam.; edita est in *Berlin. Klass. Texte*, v. 2. 56 sqq. Poemata saec. iv a. C. tribuunt edd. Berolin. (anno circa 300 a. C.), Σκόλια vocant. 'Miles mercennarius nescio quis qui Elephantinae tendebat, haec mele in usum conviviorum exscripsit'. Edd. Berol.

16

[· . . . .]αι θυγάτη[ρ . .

· · · ·

17

[ἄ]πλε[τ]α σῖτα φέρων [. .

. . . . .

18 Μοῦσαι

[. .] αμοιτεμενη β[. . . . .]ων [

Titulus in margine scriptus est. In α μοι τεμένη divisit Wilam. Optativum (-οιτε) desidero: fort. [ἀτ]άλλοιτέ μ' ἐν ἥβῃ: ΛΛ = Μ. Cf. Hes. Op. 130 ἐτρέφετ' ἀτάλλων. Idem metrum exhibet Scolion ap. Athen. xv. 695 D ἰθ' σύν μοι πῖνε, συνήβα, sc. Asclepiadeum

19 Εὐφωρατίς

Ἐγκέρασον Χαρίτων κρατῆρ' ἐπιστε-
φέα κρύφιόν τε πρόπινε λόγον.
Σήμαιν' ὅτι παρθενικῶν
ἀπείροσι πλέξομεν ὕμνοις
τὰν δορὸς ἥματι κειραμέναν Τροί-
αν κάτα τὸν παρὰ ναυσὶν ἀει-
μνάστοις ἀλόντα νυκτιβάταν σκοπόν.

Ibidem. Titulus Εὐφωρατ[ίς] vel Εὐφωρατ[ώ] in margine scriptus est. Edd. Berol. reddunt 'Pulcra Laverna speculatorum': Εὐφωραλεία K.F.W. Schmidt, qui vestigia potius litterae Λ agnovit, coll. Ἀγελείη, et γρῖφον esse contendit (v. 2), vel Scolion Atticum saec. iv, cum artificiosa dictione, e.g. Timothei; cf. 20 inf. Metrum Dactylo-epitrit. (Wilam.), et dactylicum; versus distinxi. In fine dochmius. Aliter Schroeder in *Berl. Phil. Woch.*, 1907, 1446. 1–3 legit et supplevit Wilam. 2 [.]ροπι[.]ε [. .]γον pap.: suppl. Schubart, sc. γρῖφον 3 παρθενων pap.: correxi 5 δορὸς ἥματι scripsi, cf. K 372–378: δορισωματι pap.: δορὶ σώματι frustra defendit Wilam. 6 τρ[. .]αν και[.]ον pap.: suppl. Wilam. 7 σκολοπον pap. primitus, sed λο erasit scriba: Dolon significatur

20 Μνημοσύνη

Ὦ Μουσ[ᾶν] ἀγανόμματε μᾶ-
τερ, συνεπίσπεο
σῶν τέκνων [ἁγν]ῷ [γόν]ῳ.
Ἀρτι βρύουσαν ἀοιδὰν
πρωτοπαγεῖ σοφίᾳ
διαποικίλον ἐκφέρομεν.
[Νῆά τ]οι τέγξαν Ἀχελῴου δρόσ[οι·]
[παῦε] παραπροιών, ὑφίει πόδα,

λῦ' ἑανοῦ πτέρυγας, τάχος ἵεσο
λεπτολίθων [. . . . .]ν.
Εὖ· καθόρα πέλαγος· παρὰ γᾶν
ἔκφευγε Νότου χαλεπὰν φοβερὰν
[διαπο]ντοπλανῆ μανίαν.

Ibidem. Titulus in margine scriptus est. Numeri Dactyl., immixtis Troch.; stilum ambitiosum aetatis Timothei agnoscas. 1 Ὦ Μουσᾶν ἀγανόμματε Crusius, K. F. W. Schmidt, *Woch. Klass. Phil.*, 1908, p. 430: ὦ Μοῦσ' ἀγανόμματε pap.: Μουσᾶν om. ὦ Wilam. 3 suppl. Wilam. 4 αωιδαν pap. 7, 8 suppl. Wilam. 8 ἕρμα suppl. K. F. W. Schmidt: πέρα πρωιῶν Wilam. 10 ἐπ' ἀγῶν Wilam., sed displicet metrum ⏑ — — et num plural. An ἐπ' ὄχων, 'navium stationes'? 11 duplicem interductum: post εὖ acclamationem comissatorum significare credit Wilam., qui cum poemate confert Scolium de re nautica ap. Athen. xv. 695 13 suppl. Wilam. vid. P. Maasium et Crusium, *Litt. Centralbl.*, 1907, 1319

21

Χαίρετε συμπόται ἄνδρες ὁμ[ήλικες, ἐ]ξ ἀγαθοῦ γὰρ
ἀρξάμενος τελέω τὸν λόγον [ε]ἰς ἀγ[αθό]ν.
Χρὴ δ', ὅταν εἰς τοιοῦτο συνέλθωμεν φίλοι ἄνδρες
πρᾶγμα, γελᾶν παίζειν χρησαμένους ἀρετῇ,
ἥδεσθαί τε συνόντας, ἐς ἀλλήλους τε φ[λ]υαρεῖν,
καὶ σκώπτειν τοιαῦθ' οἷα γέλωτα φέρει.
Ἡ δὲ σπουδὴ ἑπέσθω, ἀκούωμέν [τε λ]εγόντων
ἐμ μέρει· ἥδ' ἀρετὴ συμποσίου πέλεται.
Τοῦ δὲ ποταρχοῦντος πειθώμεθα· ταῦτα γάρ ἐστιν
ἔργ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὐλογίαν τε φέρει.

Ibidem. Scoliorum tanquam ἐπίλογος. Supplevit Schubart. 6 φέρει recte Wilam., quamquam οἷα c. inf. usitatum: φερειν pap., N parasiticum saepe in fine vocabuli additur in papyris, Mayser, *Gramm. Pap.*, p. 197 9 ποταρχεῖν novum vocabulum est 10 φερειν pap., nimirum a v. 6 ductum

22 Fragmenta Dithyramborum

Ἔνθα δὴ ποικίλων ἀνθέων ἄμβροτοι λείμακες
βαθύσκιον παρ' ἄλσος ἀβροπαρθένους
εὐιώτας χοροὺς ἀγκάλαις δέχονται.

Ap. Aristoxenum (Grenf. et Hunt) περὶ ῥυθμικῶν στοιχείων, in *Oxyrh. Pap.* i, no. 9; Rhythmicum Anonymum, mavult Stuart Jones: pap. partis est prioris saeculi iii p. C., sed saeculi quarti ante C. fragmenta esse videntur. Metrum ⏗ ⏑ —, Δάκτυλος κατ' ἴαμβον (⏑–⏑–, velut εἔνθα δὴ ποιοικίλων) ab auctore post corr. appellatur, et ab Aristoxeno ap. Aristid.

Περὶ μουσ. 39; (Ditrochaicum cum syncope, von Jan, *Berl. Phil. Wochenschr.*, 1899, p. 478) vid. Reinach. *Rev. Etudes Grecques*, xi. 407 et de omnibus fragmentis 399 sqq. Aliter Wilam. *Gött. gel. Anz.*, 1898, 698 sqq. et *Hellen. Dicht.* 67, 294

23

Ὅστις εὐθυμίῃ καὶ χόροις ἥδεται

ibidem. Metrum idem. Propter Ionicam formam εὐθυμίῃ dubitat Wilam. num sit Dithyrambi fragmentum; certe Ἰάδος aliquid in Bacchylidis Ἐρωτικοῖς deprehendas

24

⟨Ὦ⟩ φίλον ὥραισιν ἀγάπημα θνα-
τοῖσιν ἀνάπαυμα μόχθων

ibidem. Metrum Choriambicum cum syncopis, et resolutione in pedibus secundo et quarto: in primo pede syllaba longa desideratur: ὦ addidi, quod excidit post ἐν τῷ (sc. ἐν τῷ Φίλον κτλ. pap.): idem coni. Reinach, von Jan in opp. supra cit. De vino interpretatur Diehl. Hoc et proximum frag. eidem poemati libenter tribuerim. Contra Rhythmicum Paeonas agnovit Wilam. *Gött. gel. Anz.*, 1898, p. 699

25

Φέρτατον δαίμον' ἁγνᾶς τέκος
ματέρος, ἂν Κάδμος ἐγέννασε ποτ' ἐν
ταῖς πολυόλβοισι Θήβαις.

ibidem. Metrum idem. 3 πολυολβοισιν man. prima, ι sscr. secunda (i. e. πολυολβιοις): corr. metri gratia Grenfell et Hunt, Reinach

26 Παρθένειον

Βᾶτε βᾶτε κεῖθεν, αἰ δ'
ἐς τὸ πρόσθεν ὀρόμεναι·
τίς ποθ' ἁ νεᾶνις; ὡς
εὐπρέπης νιν ἀμφέπει . . . .

ibidem. Haec Lecythia Dithyrambo tribuunt Grenf. et Hunt; rectius Παρθενείῳ pseud-Alcmanico Stuart Jones; cf. frag. pseud-Alcmanicum supra exscriptum, Lyr. Adesp. 9. Secundum Rhythmicum Anonymum numeri Iambici; Trochaicos mavult von Jan, *Berl. Phil. Woch.*, 1899, p. 479. 1 αἶδ' Wilam. sine distinctione 3 ποθε man. prima, α sscr. ε secunda: νεᾶνις fort. Dionysus, Grenf. et Hunt, cf. Aesch. fr. 55 ποδαπὸς ὁ γύννις; sed vid. supra

27 Fragmenta Phalaecea

Ap. Incertum de Metris, in *Oxyrh. Pap.* ii, no. 220; Hephaestionis editioni add. Consbr., pp. 403 sqq. Pap. prioris partis est saec. ii; fragmenta adespota sunt; Metrum frag. i, ii, iii Phalaeceum (Heph., p. 33. 1 Consbr.); frag. iv metrum Παρθένειον appellat scriptor, ◡◡– ¦ –̆◡̆ | ◡–̆

i

Ἡ Λῆμνος τὸ παλαιὸν εἴ τις ἄλλη

28

ii

[Εὐξά]μην τάδε τοῖς θεοῖς ἅπασι.

29

iii

Πτέρα δ' ἄγνα παρ' Ἔρωτος Ἀφρόδειτα.

Accentus Aeolicos dedit Leo. τὸ Ἀφροδίτα παρὰ μὲν Αἰολεῦσι πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον Herod. i. 6, L

30

iv

⏑̣ ⏑] παρθένον κόρην.

31 Ἐπῳδοί

Col. I

. . . .

] . . . . [
]τ̣ι̣ν̣
θη]ρὸς ἀγρίω μένος
]
]ν̣ιν κατάρροον
]
κα]ί̣ με δικτύοις
]
]ον· ὦ Παλαίμονες
]
] τὸ θηρίον·
]
]ον· ὦ Παλαίμονες
]
] ἄ̣π̣ωθε τὸν φθόρον

Col. II

. . .

ποττὰς ἱ̣ερὰς βλ̣[
καὶ τύχ' ἀμπυρίξ[ας.
ἔληγ' ὁ μῦθος· κα[ὶ
πυρδάνῳ 'πὶ λεπ[τῷ·
κἠγὼ 'π' ἐκείναν [
ταῖς ἐμαῖς ἐπῳδα[ῖς·
οἱ δ' εἶπαν [. .]ν̣ε̣[
μὴ τύ γ' αὖτις ἔνθ[ῃς·
ἦ· καί με πόντον [
ἦνθε σαυνιάστα̣[ς·
ἔρριψαν αὖθι δ' ἐξ ἁλὸ[ς
π̣αρβάλον καταγρ[
ἐκ τᾶς θαλάσσας τ[

Oxyrh. Pap. iv, n. 661. Pap. partis posterioris saec. ii. Poema aetati Hellenisticae trib. Wilam. et metrum Ithyphallicum agnovit. Fortasse Callimachi est, qui eodem metro sed dialecto Aeolica usus est, frag. 117 (Blass); negat Wilam. 3 ἀγρίω Blass: ᾱριω (sscr. γ α̣ι̣) pap., i.e. ἄγριαι 9 cf. Τρίτωνες Lyr. Adesp. 32. 2 16 ποτας pap. = ποττάς, ποτὶ τὰς 17 τύχ' ἀμπυρίξας, 'effecit ut ignem accenderet', Wilam. 19 πυλεπ[pap.: corr. Wilam. 23 ἔνθῃς edd.: ενθ (sscr. ν), λ deleto pap. 24 ἦ plural. ut Dorice ἦν pro ἦσαν, falsa analogia, censet esse Wilam. πόντον edd.: πιτουτον (sscr. ν) pap. ιτ et υ deletis 25 ηνθχε, χ deleto pap. 27 π.ρκαλον (sscr. β) pap., deleto κ: παρβάλον vel πῦρ βάλον

edd. Potius κατ' ἄγραν, 'more praedae' quam κατάγρ[η] = καθῄρει. E. Maass (*Hermes* 58, 175 sqq.) nuper coniecit fabulam Britomartis, sive Dictynnae a piscatoribus in retibus servatae, dum Minois (φθόρον v. 16) vim fugeret, fragmentum continere (Callim. H. in Art. 190 sqq., Anton. Liber. xl, Ciris 297 sqq.), unde ita corrigit: ἀπωθέετον v. 15, βάσσας v. 16, πέρκαλον κατάγραν 27 'pulcerrimam praedam', τὸ πῦρ ἐναυσάμαν v. 18 addit, et v. 21 τῶν φόβων ἰασάμαν, et v. 24 Ποντόνοος ἀνὴρ ἐπ' ἐγγύθεν: v. 17 τύχε Imperativum esse, v. 26 δ' (sic) τέσσαρες significare censet, v. 28 τὸν δυσώνυμον ὤλεσαν κτανόντες Ἀνδρομήδεα explet; quae fidem non faciunt.

Fragmenta duorum Paeanum, *Oxyrh. Pap.* iv, no. 660 et 675, fortasse aetatis Ptolemaicae, nimis lacera sunt quam ut exscribantur. De ceteris Lyricorum fragmentis vid. Wilcken., *Archiv für Papyrusforschung*, v. 4. 549 seq. Haec quoque aut nimis lacera sunt quam ut promantur, aut notis auctoribus vel Romanae aetati referri possunt. *Pap. Rylands* 14 videtur esse Pindaricum. *Pap. Oxyrh.* iii, n. 420 et *Pap. Hallensis*, Dikaiomata (1913) Sapphicum; *Pap. Oxyrh.* vi. 860 fortasse Bacchylideum, *Pap. Rylands* 23, 34 anonyma sunt

32–8 Epimetrum

Lyricorum recentiorum specimina.

32 Nautarum Cantilena.

Ναῦται βυθοκυματοδρόμοι,
ἁλίων Τρίτωνες ὑδάτων,
καὶ Νειλῶται γλυκυδρόμοι
τὰ γελῶντα πλέοντες ὑδάτη,
τὴν σύγκρισιν εἴπατε, φίλοι,
πελάγους καὶ Νείλου γονίμου.

Oxyrh. Pap. iii, n. 425. Pap. saec. ii aut iii fort. Puer quidam in ludo litterarum descripsit. Metrum Anapaesticum monometrum, sequente Paeone quarto; in v. 6 non Choriambus in fine est, quem invenit Crönert, *Rhein. Mus.* 64, 445; rectius docuit Grenfell ad *Oxyrh. Pap.* xi, n. 1383, quod infra sequitur; ergo Νείλοῦ. 2 Cf. ὦ Παλαίμονες, Lyr. Adesp. 31. 9 4 ὕδατα olim edd.: ὑδάτη revocavit Grenfell, *Ox. Pap.* xi, p. 236, ut usus iambi paroxytonici in fine versus hic, ut in Pap. Amherst 2, servetur. Σύγκρισις est vitarum quas agunt nautae dulcis Nili et salsi maris, non aquarum confluvium; de talibus comparationibus scripsit Hense, *Die Synkrisis in der antiken Literatur*, 1893. Cf. frag. Apoll. Rhod. 2

33 Ῥοδίοις ἀνέμοις

Ῥοδίοις ἐκέλευον ἀνέμοις
καὶ μέρεσι τοῖς πελαγίοις,
ὅτε πλέειν ἤθελον ἐγώ·
ὅτε μένειν ἤθελον ἐκεῖ,
ἔλεγον μέρεσιν πελαγίοις·
Μὴ ⟨⏔ ⏑⟩ τυπῇ τὰ πελάγη

ἄλ' ὑποτάξατε ναυσιβάταις.
Ὅλος ἄρ' ἄνεμος ἐπίγεται·
ἀπόκλειε τὰ πνεύματα, καί, Νύξ,
δὸς τὰ [ὕδ]ạṭα εὔβατα.

Oxyrh. Pap. xi, no. 1383. Circa A.D. 250–280. Pap. Amherst 2 Hymnum Christianum Acrosticis fere eodem metro conscriptum exhibet. Titulus in margine oblique scriptus est. 1 Ροδιοις ανẹ[μοις]. Demonstravit Grenfell accentum, non mensuram, servari; unde με̄ρεσι, πλε̄ειν, με̄νειν ἄ̄λ', καί̆ (9). Vide cantilenam praecedentem. Conferendi sunt versus in Hadriam scripti, Νέος Ἑλληνομνήμων, 1906, p. 6. Mensurae καί exempla e prosa oratione sumpta dedit Draheim; vid. ad fin. 2 σοις pap.: corr. Grenfell 6 vel μὴ ⟨⏑̲⏑̲⟩ (an μὴ ⟨μὴ⟩?) τύπτετε, vel μὴ τύπτετε ⟨–⟩ Grenf. 8 ἐπιγελᾷ, 'adrideat', K. F. W. Schmidt 9 απεκλειε pap.: corr. Grenf. 10 deest ⏑ – post ὕδατα aut εὔβατα: pro ὕδατα νοτερὰ vel νότια K. F. W. Schmidt.

Contra doctrinam metricam Grenfellii metrum Trochaicum cum Creticis malunt agnoscere K. F. W. Schmidt, *Gött. gel. Anz.*, 1918, p. 123, et Draheim, *Woch. Kl. Phil.*, 1918, p. 310

34 Hymnus in Fortunam

Πọλύχροε ποικιλόμορφε πταṿọ́[πους θεὰ]
θνατοῖς συνομέστιε, παγκρατὲς Τύχα,
πῶς χρὴ τεὰν ἰσχύν τε δεῖξαι καὶ φ[ύσιν];
τὰ μὲν ὑψιφαῆ καὶ σέμν' εἰς τεὸν ὄμ[μα . .
ὑπήρικας κατὰ γᾶν νέφος ἀμφιθηκαμέν[α σκότιον],
τὰ δὲ φαῦλα καὶ ταπεινὰ πολλάκις πτερο[ῖ]ς
εἰς ὕψọṣ ἐξάειρας, ὦ δαῖμον, μέγα.
Πότερόν σε κλῄζωμεν Κλωθὼ κελαιν[άν,]
ἢ τὰν ταχύποτμον Ἀνάγκαν,
ἢ τὰν ταχὺν ἄγγελον Ἶριν ἀθανάτων;
πάντων γὰρ ἀρχὰν καὶ τέλος πάντων ἔχεις.

Berlin. Klass. Texte, v. 2. 142. Pap. saec. iii ab homine illiterato scripta, velut συνομεσθιε (2), εισχυν (3), υψιπαη (4), παυλα (6), πτελοις (6), εξαιλος (7), ποτελον (8), γελαιν[αν] (9), ιρεν (10). Eidem aetati trib. Christ, *Gr. Lit.* ii. 795. Numeri incerti: Iambicos excussere edd. vv. 3, 6, 7, 11, sed 1 et 2 Dactyl. cum Troch., cf. Lyr. Adesp. 20 supra. Cf. Bergk. *P.L.G.*[4] iii. p. 732 Τύχα, μερόπων ἀρχά τε καὶ τέρμα. 1 πολύχροε K. F. W. Schmidt, *Woch. Klass. Phil.*, 1908, p. 462: πọλυχιροε pap.: πολύχειρε Wilam. πτανόπους θεὰ Schmidt. 3 ṭεαν ṭ fort. π in fine versus, unde π[ύσιν] = φύσιν Wilam., qui secundum τεὰν damnat 4 ἐς δέον ὁμαλόν Schm.: δεον pap. 5 κατα γαν pap.: ποτὶ γᾶν in textu suo Wilam. neglegenter, ut videtur: suppl. Wilam., qui ἐρείπειν non ἐρείκειν poetam voluisse credit 6 πτεροῖς Crusius: πṭẹλọ.σ pap. 7 μεγαλα pap.: correxi 10 ταχυάγγελον, nomen, Schm. 11 πάντων P. Maas, *Lit. Centralbl.*, 1907, 1310: ἐς αἰῶν' Schm. αγịọν pap.: fort. ἄκρον Wilam.

35 Mesomedes, ut videtur

Εἰς τὴν Φύσιν
Πυθαγόρου

Ἀρχὰ καὶ πάντων γέννα,
πρεσβίστα Κόσμου μᾶτερ,
καὶ Νὺξ καὶ Φῶς καὶ Σιγὰ
ἃ φρουρεῖς πάντας μύθους,
ἠδ' ἀγγέλλεις τοὺς Ζηνὸς
παῖδας κυδίστῃ 'Ρείῃ,
δέχῃ γὰρ πάντας μύθους
μειλικτοὺς ἀνδρῶν ἔργοις,
καί μοι πρῶτον μὲν ψυχὰ
ὀρθὰν βαίνοι πρὸς γραμμὰν
ἀψευδοῦς γλώσσης ῥύμῃ.
Γυίων δ' ἀσκηθεῖς αὖθις
γόμφοι τ' εἶεν καὶ ταρσοὶ
ζωᾶς ἐς μέτρον τᾶσδε.
Σὺ δ' ὦ λαμπραῖς ἀκτῖσιν
γαῖαν πᾶσαν πυρσεύων
Αἰὼν ἀσβέστων φλογμῶν,
ταῖς σαῖς δέρκευ με γλήναις
χεύων ὁλκὰν εὐαγῆ
τῷ σῷ, Παιάν, βακχευτᾷ,
εἰς σὲ ζωὰν γὰρ τείνω
γυίων ἐνναίων ῥευστοῖς·
οἴκτειρον τόσσον, Τιτάν,
ἀνθρώπου δειλοῦ δεσμόν.

Hunc et proximum Hymnum e codice Vaticano, Ottoboniano 59, fol. 31–33, edidit Sp. Lambros, Νέος 'Ελληνομνήμων, 1906, pp. 3 sqq.; correxit et notas adiecit A. Delatte, *Musée Belge*, 1913, 135 sqq.; nuper Wilam. in *Griech. Verskunst*, p. 596, qui Mesomedi fort. recte tribuit. Textui praescripsit manus secunda *εἰς τὴν φύσιν Πυθαγόρου. ὁ ποὺς προκελευσματικός, ὁ ῥυθμὸς ὀκτάσημος, ὁ τρόπος Λύδιος*: metrum simile, sed sine trochaeis exhibet Hymn. in Attin ap. Orig. (Hippol.) *adv. Haeret.* v. 9, Bergk, *P.L.G.* iii, p. 686; cf. Paeana papyro servatum, post 156 p. C. numeris Spondaicis scriptum et notis musicis instructum (*Sitzungsb. k. preuss. Akad.* 1918, no. 36). Moris erat Gnosticorum placita sua philosophorum celeberrimorum nominibus commendare. In vv. 1–14 orat poeta Naturam ut primum animi deinde corporis integritas cultori suo accedat. Omnino conferendi sunt Procli Hymnus in Solem, i, et Orph. Hymn. in Naturam,

x. Poema saeculo tertio vel quarto p. C. tribuit Del. 2 *μῆτερ* cod.: correxi, sed formae Atticae in vv. 5, 6, 11 fortasse non sunt mutandae; *μήτηρ* Wilam. 3 Silentii divinitas Gnosticorum (praesertim Aegyptiorum) doctrinam sapit; Hippol. *adv. Haer.* vi. 29 et 31 4 *πάντα μῦθε* cod.: corr. Wilam. 6 *κυδιστηρείη* cod.: corr. Del. 10 *πρὸς γραμμὰν* scripsi, item Wilam.: *πρόσγραμμα* cod. 11 *ῥύμη* cod.: corr. Del. 12 *αὖθις ἀσκηθεὶς* cod.: transp. Wilam. 13 *τε* Del.: *δὲ* cod. 17 *Αἰὼν* Sol est; exempla plurima e libris magicis contulit Del. 19 cf. Procli Hym. 1, 40, 41 *ὁλκὸν* cod.: corr. Wilam. 20 *Παιάν* Sol est, Timoth. fr. Bergk 13, Hymn. Orph. viii. 12 *βακχευτά* cod.: corr. Del. 22 *ῥευστοῖς*, sc. membris caducis, feliciter Wilam., cf. *ἁβρὰ παρηίδος* Eur. Phoen. 1486: *ῥάστοιο* cod. 23 *τόσον* cod.: corr. Wilam.

36 Mesomedes, ut videtur

Εἰς τὴν Ἶσιν

Εἷς ὕμνος ἀνά τε γᾶν
ἀνά τε νηῦς ἁλιπόρους
ᾅδεται· πολυτρόποις
ἓν τέλος ἐν ὀργίοις
ἁ βαθύκερως Ἶσις,
ἅτ' ἔαρος ἅτε θέρεος
ἅτε χείματος ἄγει
νεογόνους ἡνίας.
Τὺ καλεῦσι πῦρ Ἄϊδος,
ὁ χθόνιος Ὑμέναιος,
αἱ φυτῶν ὠδῖνες,
οἱ Κύπριδος Ἵμεροι,
τὺ νηπιάχου γονά,
πῦρ τέλεον ἄρρητον,
οἱ Ῥέας Κούρητες,
ὅ τε Κρόνιος ἄμητος.
Ἄστεα διφρηλάτᾳ
πάντα δι' ἀνακτόρων
Ἴσιδι χορεύεται.

Haec verba textui praescripsit manus secunda: *ἡ συζυγία πυρρίχιος καὶ ἴαμβος· γένη δύο· ἴαμβος διπλάσιον καὶ πυρρίχιος ἴσον· ὁ ῥυθμὸς δεκάσημος. ὑπολύδιος ὁ τρόπος, διπλασίονα* cod.: corr. H. Stuart Jones, Wilam.: Aristides p. 36, Aristox. *Ῥυθμ. Στοιχ.* s. 298, 300 Mor. de generibus simplici et duplo, Christ, *Metrik*, s. 81. Hymnum indidem atque priorem sumptum ediderunt Lambros et Delatte, et nuper Wilam. qui Mesomedi fort. recte tribuit. Textus menda minora Lambros correxit, numerorum rationem non perspexit, quae tamen levissimis correctionibus ita restitui potest, ut poema structurae maxime elegantis et limatae appareat. 2 *νῆας* cod.: correxi 5 *βαθύκερως* vocabulum novum; de accentu vid. Chandler. s. 544 6 *εἴαρος* cod.: correxi: *θέρεος* Pyrrhichius est: *ἃ θέρεος* Wilam. 9 *τὺ* scripsi: *τὸ* (*sc. τέλος*, v. 4) cod. 9, 10 *Ἄϊδος, ὁ χθόνιος* scripsi: *Ἄϊδός τε καὶ χθόνιος* cod. contra numerum: *ὁ* necessarium est ut servetur synaphea, *τε καὶ* dittographia esse videtur vocabulorum *τὸ καλεῦσι*: ⟨*τοῦτο*⟩ *τὸ καλεῦσι πῦρ* ⟨*οὐρανοῦ τ'*⟩ *Ἄιδου τε καὶ χθ.* Wilam. 13 *τὺ* scripsi: *τὸ* MS.: *τοῦ νηπιάχου* Wilam. 14 *τέλειον* cod.: correxi 16 seges Saturnia 17 *διφρηλάτα* cod.: corr. Del. *ἄστρα διφρήλατα* Wilam., sed obsunt metrum et *ἀνάκτορα*. Nempe rerum habenas Isis habet, vv. 7, 8 Numeri igitur Paeonici sunt (Paeon primus et quartus passim, secundus vv. 13, 16, tertius v. 9) et Cretici, Palimbacchiis variati (vv. 1, 5, 11, 14, 15, 16) qui Paeonibus affines sunt. Numerorum rationem aliquatenus agnovit Scholiasta cum *δεκάσημον* appellaret, sed scriba ipse structuram obscuraverat. Numeros similes, Paeonas Creticis mixtos, exhibent Hymni Delphici. Artificis docti et diligentis limam adeo prae se ferunt numerorum concinnitas, synapheae cura, rhythmi *δεκασήμου* varietas, ut inter miseros

μειούρους, sive anapaestos sive hexametros, vel vagos et effrenatos Ionicos, et aetatis serioris inopiam poema emineat. Vide quae de his duobus carminibus in Praefatione scripsi

37 Aulodiae

. . . .

μηδ' ἀδικεῖν ζήτει, μηδ' ἂν ἀδικῇ προσερίσῃς·
φεῦγε φόνους καὶ φεῦγε μάχας, φεῖσαι δὲ διαφρονεῖν,
εἰς δ' ὀλίγον πονέσεις, καὶ δεύτερον οὐ μεταμέλῃ.
Αὔλει μοι.

Εἶδες ἔαρ, χειμῶνα, θέρος· ταῦτ' ἐστὶ διόλου·
ἥλιος αὐτὸς ἔδυ, καὶ νὺξ τὰ τεταγμέν' ἀπέχει·
μὴ κοπία ζητεῖν πόθεν ἥλιος ἢ πόθεν ὕδωρ,
ἀλλὰ πόθεν τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους ἀγοράσῃς.
Αὔλει μοι.

Κρήνας αὐτορύτους μέλιτος τρεῖς ἤθελον ἔχειν,
πέντε γαλακτορύτους, οἴνου δέκα, δώδεκα μύρου,
καὶ δύο πηγαίων ὑδάτων, καὶ τρεῖς χιονέων·
παῖδα κατὰ κρήνην καὶ παρθένον ἤθελον ἔχειν.
Αὔλει μοι.

Λύδιος αὐλὸς ἐμοὶ τὰ δὲ Λύδια παίγματα λύρας,
καὶ Φρύγιος κάλαμος τὰ δὲ ταύρεα τύμπανα πονεῖ·
ταῦτα ζῶν ᾆσαί τ' ἔραμαι, καί, ὅταν ἀποθάνω,
αὐλὸν ὑπὲρ κεφαλῆς θέτε μοι, παρὰ ποσσὶ δὲ λύραν.
Αὔλει μοι.

Μέτρα τίς ἂν πλούτου, τίς ἀνεύρατο μέτρα πενίας,
ἢ τίς ἐν ἀνθρώποις χρυσοῦ πάλιν εὕρατο μέτρον;
νῦν γὰρ ὁ χρήματ' ἔχων ἔτι πλείονα χρήματα θέλει,
πλούσιος ὢν δ' ὁ τάλας βασανίζεται ὥσπερ ὁ πένης.
Αὔλει μοι.

Νεκρὸν ἐάν ποθ' ἴδῃς καὶ μνήματα κωφὰ παράγῃς,
κοινὸν ἔσοπτρον ὁρᾷς· ὁ θανὼν οὕτως προσεδόκα.
Ὁ χρόνος ἐστὶ δάνος, τὸ ζῆν πικρός ἐσθ' ὁ δανίσας,
κἂν τότ' ἀπαιτῆσαί σε θέλῃ, κλαίων ἀποδιδοῖς.
Αὔλει μοι.

Ξέρξης ἦν βασιλεὺς ὁ λέγων Δϊ πάντα μερίσαι,
ὃς δυσὶ πηδαλίοις μόνος ἔσχισε Λήμνιον ὕδωρ.
Ὄλβιος ἦν ὁ Μίδας, τρὶς δ' ὄλβιος ἦν ὁ Κινύρας,
ἀλλὰ τίς εἰς Ἀΐδα ὀβολοῦ πλέον ἤλυθεν ἔχων;
Αὔλει μοι.

Oxyrh. Pap. xv, n. 1795. Elegantes hae Aulodiae propter sententiarum et stili leporem aetate antiquiore dignae, et ipsam auram Graecitatis spirantes, secundum litterarum ordinem, a [Θ] ad Ξ, in columnis duabus dispositae, versus eiusdem generis in *Oxyrh. Pap.* vol. i, n. 15 servatos, qui seriem X ad Ω continent, primo aspectu videntur explere. Columnam primam seriem A ad Γ continentem, sed nimis laceram quam quae usui sit, omisi; nec papyrum i. 15 inclusi, e qua pauca praeter genus et seriem argumentorum colligi possunt. Metrum μείουρον est, de quo nuper scripsit P. Maas, *Phil. Woch.* 1922, no. 25, qui et Acrostichorum secundum literarum ordinem dispositorum exempla e scriptoribus Christianis congessit. Ad idem Scoliorum corpus bina fragmenta pertinere libenter credas, et posse concedit Hunt, quamvis non eidem papyro sint tribuenda; nam papyri 15 scriptura saeculi tertii est, et αυλει μοι versui subscripta sunt, atque adeo tot literis; 1795 saeculi primi est, et αυλι μοι his litteris post versum exhibet. Αὔλει μοι esse legendum, non αὔλιμοι, agnovit Wilam. *Gött. gel. Anz.* 1898, p. 695, de quo usu convivali vid. Ameips. Com. Kock I. 676. Argumenta sunt divitiarum mutabilitas, vis musicae, voluptates simplices, morum praecepta nonnulla: pap. passim correxit Hunt, qui saeculo primo p. C. tribuit. 2 διαφρονεῖν incertum: Hesych. διαφρονέων . . . ὁ ἐν διαφορᾷ τινι γεγονώς 3 μεταμελῇ mavult Hunt, novam futuri formam; sed cf. 28 praesens ἀποδιδοῖς 5 ἴδες requiritur ut literarum series servetur: passim in hac papyro ι pro ει scriptum est, velut αυλι 17 ερομαι pap. 18 λυρη[ν] pap. 20 post πλούτου pap. exhibet παλι quod e sequenti versu irrepsit: τίς Hunt 20 Tmesis in hoc ordine rara; Ψ 709 ἂν δ' . . . ἀνίστατο, ε 260 ἐν δὲ . . . ἐνέδησεν 25 ποθ pap., de qua aspiratione scripserunt Mayser, *Gramm. griech. Pap.*, p. 201, Lightfoot ad S. Paul. Ep. ad Philipp. ii. 23 28 Ionicis formis διδοῖς, διδοῖ saepe utitur versio LXX 31 'una nave' interpretor, quod et Iuv. x. 185 de Xerxis fuga dixit

38 Monodia

[Ἀνέρος ἐφημο]σύναις μορμίλλων ὦν σεμνοῦ
[δικτυβόλοισι]ν ἅμα κρατῶν ἐν παλάμαις
[βέβηκας οἷο]ν κραταῖς ξίφος ὅπλον,
αἰαῖ [ἑέ, κἀν κακοῖ]ς μόνην μ' ἔλιπες.

[Τί στεφάνο]υς ῥοδίνους πυκάζεις; σέ,
[σὲ καλῶ· δείν' ἡ]μεῖν παιδὶ κυρεῖ· κακοῖς
[θηρίοις νιν] μονομαχήσειν ἀνέπεισαν.
[Ζεῦ, σ' ἵκοι]θ' ἡ γῆ[ρ]ύς μου μηδὲ λάθοι.

[Ἀλλ' ἴθ' ὦ, κυρίας] σῆς γὰρ ἔχεις χρυσόν, παῖ,
[πειθώ τινα κ]αρ[τ]ερόθρουν βριαρό[ν τ]ε
[φῶτ' ἀποτρεψ]ομένην πορφυρ[έ]ω[ν θ' ἅλις]
[φαρέων, καὶ δι]πλῆ[ν] φέρει[ν] κα[τόμοσον].

Rylands Pap. I, n. 15, saeculi secundi p. C. Poematis Lyrici fragmentum huic saeculo tribuendum dictio poetica et numerosa arguit, et numerosum esse docent spatium bis post quaternos versus relictum, et linea ultimo verbo vv. 4 et 8 subscripta. Post v. 8 sequuntur versus quinque quorum ultimus brevis et lacer; columnae alterius tenuia sunt vestigia. Fragmento sensum et numerorum speciem ita restituit Murray, ut Querimoniam quamdam Παρακλαυσιθύρῳ, Lyr. Adesp. 1, similem exhibeat: plorat puella nescioquae se ab amatore suo, mirmillone, esse desertam, quem, a domino suo adductum ut μονομαχίαν ineat, precatur, ut auro vestibusque pretiosis oblatis sese e periculo expediat

IV

ETHICI

CERCIDAS

Quo tempore floruerit Cercidas, rem adhuc incertam, fragmenta Oxyrhynchica decernunt. Censuere Meineke (*Anal. Alex.* 385), et nuper Gerhard (*Phoinix von Kolophon*, 205), eum Cercidam Μελιάμβους composuisse quem Demosthenes patriam prodidisse adfirmat (Dem. de Cor. 295) et castigat Polyb. xvii. 14; cf. Harpocrat. Κερκίδας . . . ὅτι δ' οὗτος τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων ἦν εἴρηκε καὶ Θεόπομπος ἐν ιε' Φιλιππικῶν. Sed ostendit Hunt Zenonis mentionem Fr. 11, 16, qui usque ad Olymp. cxxx (260–256) vixisse fertur, et mortis non tanquam recentis philosophi Diogenis, Fr. 1, 4 postulare alterum Cercidam esse, circa medium saeculum tertium florentem; quibus argumentis accedit quod Sphaerus quidam nominatur, quem aequum esse credere censet Wilamowitz eum esse qui Stoicus philosophus erat, Zenonis et Cleanthis discipulus (Diog. Laert. vii. 37, 177; Plut. Cleom. 2; Cic. Tusc. iv. 24. 53), Cleomenis, Megalopolitarum hostis, praeceptor et in instituenda iuventute Spartana adiutor (Plut. Cleom. 11): vid. Mayerum, *Berl. Phil. Woch.*, 1911, p. 1422. Hic Cercidas Arati amicus erat (Polyb. ii. 48, 50), et pugna ad Sellasiam anno 221 commissa dux auxiliorum Megalopolitarum (Polyb. ii. 65). Opera eius videtur cognovisse Aristophanes Byzantinus (circ. 257–180): Hunt, *Oxyrh. Pap.* viii, p. 26. Recte Leo de persona poetae iudicavit (*Herm.* xli. 444), non de titulo, cum nomina duorum Cercidarum confusa esse dicit, et seniori adhiberi epitheton νομοθέτην oportere. Non enim mirum si Νομοθέτης appellaretur, ut legimus ap. Steph. Byz. s. v. Μεγάλη Πόλις, ἀφ' ἧς Κερκίδας ἄριστος νομοθέτης καὶ μελιάμβων ποιητής: cf. Ptolem. τὸν Ἡφαιστίωνος ap. Phot. *Bibl.* 190 (151 Bekk.) ὅτι . . . ὁ μέντοι νομοθέτης Ἀρκάδων Κερκίδας συνταφῆναι αὐτῷ τὸ A καὶ B τῆς Ἰλιάδος κελεύσειεν, et Eust. B, p. 199 παρασημειοῦται δὲ καὶ ὁ Πορφύριος Ὁμηρικὸν Κατάλογον πᾶσαν περιέχειν ἀλήθειαν ἔν τε χωρογραφίᾳ καὶ πόλεων ἰδιώμασιν, ἱστορῶν καὶ ὅτι νόμους τινὲς ἐξέθεντο, ἀποστοματίζειν τοὺς παιδευομένους τὸν Ὁμήρου Κατάλογον, ὡς καὶ ὁ Κερκίδας (sic Cuper pro Κερδίας) νομοθετῶν τῇ πατρίδι. Nam rebus in Megalopoli saepe novatis, Aristodemo tyranno circa annum 252 interempto, inde republica populari instituta, mox cum Lydiades tyrannidem a se occupatam circa ann. 245–4 abdicasset certe νομοθέτου opus erat. Neque absurdum erit credere, Lysiade imperium aut occupante aut deponente leges Cercidam dedisse et singulari imperio favisse, qui libros A et B Iliadis, in quibus legerat

Ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν (A 279)

et

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω (B 204)

ita dilexisse fertur ut secum sepeliri iusserit; cf. Ptolem. supra, et Aelian. Var. Hist. xiii. 20 ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκίδας ὄνομα, ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους ἀθυμουμένους ἡδέως ἀπολύεσθαι τοῦ ζῆν, δι' ἐλπίδος γὰρ ἔχειν συγγενέσθαι τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρᾳ, τῶν δ' ἱστορικῶν Ἑκαταίῳ, τῶν δὲ μουσικῶν Ὀλύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὁμήρῳ· καὶ ἐπὶ τούτοις, ὡς λόγος, τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν. Nominis formam tradunt Κερκιδᾶς Arcad. 21. 19, et, ut videtur, Herodian. περὶ μον. λέξ. 10. 30 (quanquam ibi MS. tradit Κερκίδας); Κερκίδᾳς Harpocration, Stobaeus, alii, quae forma Doricae dialecto magis convenit et aetati cum nomina hypocoristica in -ᾶς exeuntia non vulgata essent. Fragmenta Papyracea edidit primus Hunt, *Oxyrh. Pap.* viii. 1082; textum et metrum recensuerunt H. von Arnim, *Wiener Studien*, 34; P. Maas, *Berl. Phil. Woch.*, 1911, p. 1011; K. F. W. Schmidt, *Gött. gel. Anz.*, 1912, 634 sqq.; Wilamowitz, *Sitzungsb. preuss. Akad.*, 1918, 1138 sqq.; cf. Gerhardum, *Wien. Stud.* 37. 1

MELIAMBI

1

Οὐ μὰν ὁ πάρος γα Σινωπεὺς
τῆνος ὁ βακτροφόρας
διπλείματος αἰθεριβόσκας·
ἀλλ' ἀνέβα [
χῆλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακών·
Ζανὸς γόνος ἦς γὰρ ἀλαθέως
οὐράνιός τε κύων.

Diog. Laert. vi. 76 οἱ δὲ τὸ πνεῦμα συγκρατήσαντά (φασι τελευτῆσαι Διογένη), ὧν ἐστὶ καὶ Κερκίδας ὁ Μεγαλοπολίτης, ἄντικρυς (sic A. D. Knox pro ἢ Κρής) λέγων ἐν τοῖς Μελιάμβοις οὕτως· Οὐ μὰν κτλ. Numeri eidem sunt atque frag. iv, sed sine Encomiologicis. 1 γ' ἔα libri: corr. Bergk 3 διπλοείματος libri: corr. von Arnim; 'duas breves syllabas in hoc loco vetat Hephaest. xv. 6, sed formam rectam tollere displicet,' Wilam.; cf. *Anth. Pal.* vii. 65 Διογένευς . . . ᾧ μία διπλοῖς, vii. 66, 68, xi. 158. 4: ἁπλοείματος Mein. αἰθεροβόσκος Menagius, ad normam, sed αἰθερι- nolui mutare, cum ἀερίοικος exhibeat Eubul. Incert. 16, et compositis in -ας exeuntibus gaudeat Cercidas 4 lacunam indicat von Arn. et κρατερῶς addit ἀπέβα Mein.; anno 323 mortuus est Diogenes 6 secl. Cobet 7 ἦν γὰρ ἀλαθέως Διογένης Ζανὸς γόνος libri, transposuit et Διογένης tanquam glossema expulit von Arn.; cf. Antip. *Anth. Pal.* xi. 158 ἦς Flor.: cett. εἶς, εἵς, ἦν

2

] . εσ[
τὸ] τᾶς ῥ[ικνᾶς χελώνας
μναμόν]ευ'· οἶκος [γὰρ ἄριστος ἀλαθέως
καὶ φίλο[ς.

Oxyrh. Pap. viii, p. 41; vidit Wilam. frag. idem esse ac Stob. Flor. 58. 10, Hense, iv. 395 Κερκίδα Μελιάμβων (sic Mein. pro μιμιάμβων, Gesner ἡμιάμ-

βων), cf. Aesop. Fab. 154 Halm; proverbium erat οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος: ad Diogenem verba refert Bergk. Metrum Dactylo-epitrit., in v. 3 praeeunte Epitrito 2 τὸ Mein., Hunt: ὁ Stob. 3 ἀμναμονεῦ Stobaei codd M A B: recte em. Mein.: ἐμναμόνευ' Bergk: ἀμναμονεῖ Gaisford

3

Πῶς κ' ἴδοιεν
τὰν σοφίαν πέλας ἑστακυῖαν . . .
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλῷ σέσακται
καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγός;

Stob. Flor. iv. 43, Hense iii, pp. 229, 230, om. MA: Lemma Κερκίδας Tr.: Κερκίδας ἐν Μελιάμβοις Schowii lib. interpolatus. Metrum Dactylo-epitrit.; vv. 2, 3 ἐγκωμιολογικόν, quo usus est Alcaeus et saepius Anacreon, Hephaest. 50. 18. Praecedunt verba νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει, quae Hunt recte ab Hensio dissentiens Epicharmo (Fr. 117) retinet; item Headlam, *J. Phil.* xxi. 78: von Arnim Cercidae tribuit et ita transponit: νοῦς ἀκούει, νοῦς ὁρῇ. 1 πῶς ὧν von Arn.; an ἢ πῶς?: κ' ἴδοιεν Schowii lib. interpolatus ex emend.: ἐνίδοιεν Tr.: κεν ἴδοιεν Mein. 2 ἄνδρες Wilam., ut expleatur ἐγκωμιολογικόν, deleto ἀνέρες e v. 3 σφι πέλας παρεστακυῖαν von Arn., sed ἕστᾰκα et composita transitiva sunt, velut τοὺς μὴ παρεστακότας τὰ πορεῖα, *Tebt. Pap.* i. 5, l. 196; Mayser, 371, Thackeray, *Gram. Old Test.* i. 253 3, 4 παλῷ σέσακται καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγός; Bentley, *Ep. ad Mill.*, p. 14: παλὸς ἔσακται καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγός Tr.: παλῷ σέσακται καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί Gesn.

4

Oxyrh. Pap. viii. 1082, Frr. 1 et 23 coniunxit Knox. Post vestigia undecim versuum adscripta sunt in margine 1]ανιοψιάδᾱι, quod videtur esse lectio varia: σπανιοψιάδᾳ Wilam. feliciter, 'qui raro ὄψα habet': cf. Ὀψιάδης nomen propr. *C. I. G.* 169 (Hunt) 2]τος 3] κ(αὶ) σπυροὶ οἱ πυροί: cf. *Etym. Mag.* 724. 32 Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τοὺς πυροὺς σπυροὺς λέγουσιν οἱ Συρακόσιοι: Hesych. σπυρούς· πυρούς. Invenitur vocab. alibi; Paton-Hicks, *Inscr. Co.* 39. 11, Collitz, *Gr. Dialektinschr.* 4736 (Thera), Dittenb. *Syll.*[3] 938. 23 (Epidaurus) (Hunt)

Initium deest.

. . . .

]εισ[. .]κ' αὐτῶν
ὀ]λβοθύλακον
λάρον τε καὶ ἀκρασίωνα
θῆκε πενητυλίδαν
Ξένωνα, ποτάγαγε δ' ἁμὶν
ἄργυρον εἰς ἀνόνατα ῥέοντα;
Καὶ τί τὸ κωλῦον ἦς, αἴ τι(ς) σφ' ἔροιτο,
(ῥεῖα γάρ ἐστι θεῷ πᾶν ἐκτελέσσαι
χρῆμ' ἐπὶ νοῦν ὅκ' ἴῃ),
ἢ τὸν ῥυποκιβδοτόκωνα

καὶ τεθνακοχαλκίδαν
ἢ τὸν παλινεκχυμενίταν,
τὸν κτεάνων ὄλεθρον, τοῦτον κενῶσαι
τᾶς συοπλουτοσύνας,
δόμεν δ' ἐπιταδεοτρώκτᾳ
κοινοκρατηροσκύφῳ
τὰν ὀλλυμέναν δαπάνυλλαν;
Μήποτ' οὖν ὁ τᾶς Δίκας
ὀφθαλμὸς ἀπεσπαλάκωται,
χὠ Φαέθων μονάδι γλήνᾳ παραυγεῖ,
καὶ Θέμις ἁ λιπαρὰ καταχλύωται;
Πῶς ἔτι δαίμονες οὖν τοὶ μήτ' ἀκουὰν
μήτ' ὀπὰν πεπαμένοι;
Καὶ μὰν τὸ τάλαντον ὁ σεμνὸς
ἀστεροπα[γερ]έτας
μέσσον τὸν Ὄλυμπον [ἔχων]
ὀρθὸν [τιταίνει],
[κα]ὶ νένευκεν οὐδαμῇ.
Καὶ τοῦθ' Ὅμηρος εἶπεν ἐν Ἰλιάδι·
ῥέπει δ' ὅταν αἴσιμον ἆμαρ
ἀνδράσι κυδαλίμοις ᾖ.
Πῶς οὖν ἐμὶν οὔποτ' ἔρεψεν
ὀρθὸς ὢν ζυγοστάτας,
τὰ δ' ἔσχατα βρύτια Μυσῶν—
ἅζομαι δέ θην λέγειν,
ὅσον [γε ῥέπ]ει τὸ παρ' αὐτοῖς
τῶ Διὸς πλα[στ]ίγγιον;
Ποίους ἐπ' ἀνάκτορας οὖν τις
ἢ τίνας οὐρανίδας κιὼν ἂν εὕροι
πῶς λάβοι τὰν ἀξιάν,
ὅθ' ὁ Κρονίδας ὁ φυτεύσας
πάντας ἁμὲ καὶ τεκὼν
τῶν μὲν πατρωὸς τῶν δὲ πέφανε πατήρ;
Λῷον μεθέμεν περὶ τούτων
τοῖς μετεωροκόποις,

τούτους γὰρ ἔργον οὐδὲ ἓν ἔλπομ' ἔχην·
ἆμιν δὲ Παιὰν καὶ Μετάδως μελέτω,
θεὸς γὰρ αὕτα, καὶ Νέμεσις κατὰ γᾶν.
Μέσφ' οὖν ὁ δαίμων οὔρια φυσιάει,
τιμᾶτε ταύταν, φῶ[τες] ελ̣α̣[⏑ ⏑ –
⏓ – ⏑]τ̣ᾶ̣ξαν
τ̣ε̣σ̣ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏓]σητον ὄλ[β ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑] τύχας
ταῦτ' ἐ[στὶν ὔ]μιν νειόθεν ἐξεμέσαι.

Metrum Dactylo-epitriticum, 'generis liberioris' (Maas), immixtis Encomiologicis (Hephaest. 15. 10), velut 5, 6, 11, 18, 19, 20, et Trochaicis dimetris catalecticis, velut 14, 16, 21, 38, et Iambelegis, 27, 41, 44–6; cf. fr. v. H. von Arnim in *Wiener Studien*, 1912, pp. 1 sqq. secutus P. Maasium in *Berl. Phil. Woch.*, 1911, p. 1011, poema in strophas redegit, respondentibus inter se tanquam aequis membris – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – (a¹), vel – ⏑ – ⏑̄ – (a²), et ⏓ – ⏑ – ⏓ (b¹), vel ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ (b²), hoc ordine, a (1 vel 2), b ababa: sed haec ratio lacunas postulat in vv. 4, 32.

P = *Papyrus Oxyrh.* vol. viii, 1082, saec. p. C. ii, ed. Hunt.

P¹, manus prima; P² manus secundae correctiones textui insertae.

Pᵐ, manus secundae variae lectiones et scholia margini adscripta.

1, 2 εἴσοκ' αὐτῶν ⟨ἀνέρ'⟩ Knox 2 in marg. ἀπολαύον[τα 4 πενητυ̣λ̣ι̣δαν P: explevit Wilam. 5 ξένωνα· P (ἀκρατὴς γνωστός τις καὶ πικρός Pᵐ) 6 sq. lacunam significavit et explevit Maas ἄργυρον ⟨εἰς βιοτὰν τὸν κεῖσ'⟩ ἀνόνατα: εἰς ὄφελος K. F. W. Schmidt Lacunam statuit von Arnim; Dactylicum tetrametrum catal. agnovit Hunt 7 αἴ] ει P¹ (corr. P²): suppl. Wilam. Constructio est ut in Eur. Bacch. 612 τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις; 8 εκτελεσαι P: corr. von Arnim 9 χρημ' ὄκκ' επι νουν ἴη P: transp. von Arnim 12 πάλιν ἐκχυμενίταν von Arnim 13 τὸν] των P: corr. Maas ὄλεθρον] πλεθρον P¹ (corr. Pᵐ) 15, 16 'qui tantum vitae necessitates rodit, et cyathum e communi cratere implet, velut festis diebus cum gratis bibitur' 19 ζῷον ὁ τύπους μ(ὲν) ὀφθαλμ(ῶν) ἔχει, ὀφθαλμοὺς δ' οὔ, ο̣ὐ̣δ(ὲ) βλ[έ]πει Pᵐ vidit Milne 20 ἐνὶ ὀφθαλμῷ π(αρα)βλέπει Pᵐ 21 ἐπεσκότισται Pᵐ 22 οὖν τοι] ουτοι P¹: ουν οι Pᵐ 25 ἀστεροπαγερέτας recte Hunt, postea fr. 66 γερ inser. Knox: ἀστεροπα[βελ]έτας von Arnim; verum ut Apollo ἑκατηβελέτης, ita Iupiter νεφεληγερέτης (Wilam.) 26 ἔχων Wilam.: ἐνίζει Hunt, unde ἐνίζων von Arn. et ὀρθὸν τιτήνας, ante ὀρθὸν versum ima columna omissum esse ratus, velut χρύσεον ἕλκετ' ἔχων: locus totus ad Θ 66–72 spectat 28 ουδαμη P 30 ῥέπειν (*sc.* εἶπεν) von Arn. 31 κυδαλιμοισην P; ην del. Maas et von Arn.: corr. Hunt 32 εμεν P¹: corr. P² οὔποτ' ἔρεψεν von Arn.: οὐ ποτέρεψεν Hunt 34 ἐσχατᾶφρυγια P: βρυγια Pᵐ, et accentum duobus punctis iniuria correxit: βρύτια von Arn. ex Athen. ii. 56 D Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλαίας στέμφυλα ἐκάλουν, βρύτεα δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν στέμφυλα, τὰ ἐκπιέσματα τῆς σταφυλῆς· παρὰ δὲ τὰς βότρυς γέγονεν ἡ φωνή: ap. Hesych. βρύττια (vid. Schol. Ar. Nub. 45), deminutivum est vocis βρῦτον. Porro Athen. x. 447 B ex Archilocho (fr. 32 B) descripsit ὥσπερ ⟨παρ'⟩ αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῆϊξ ἀνὴρ | ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, et sensum totius loci optime explicuit. Körte Huntium secutus scripsit τᾷ δ' ἐσχάτᾳ Μυσῶν Βρυγίᾳ, de hetaera Phrygia (cf.

Φρυγία Theocr. xv. 42) commentus; sed contra metrum 36 γε ῥέπει von Arn., qui ὅσαν errore typoth. in textu scripsit: . . .]γειτο vel τειτο P[1]: παράγει olim Wilam., postea παταγεῖ, velut de cottabo: ψόφος ἔσται πάνυ πολύς, Antiph. 55. 12 K: fort. κατάγει 39 ευρη P[1]: ευροι P[2] 40 πῶ P[1]: corr. P[2] λάβοι Hunt: λαβη P: λάβῃ von Arn. τ' ἂν Maas 45 ἀστρολόγοις P[m] 46 ουθεν P: corr. Wilam.: ἔλπομαι οὐθὲν Murray εχειν P[1]: εχην P[2] 47 καιαγαθαμεταιδως P: ἐπεὶ δῶς ἀγαθή P[m] (*sc.* ἐπεὶ Δὼς ἀγαθή Hes. Op. 354): egregie em. Wilam. deleto αγαθα tanquam emblemate Αἰδώς (Hes. Op. 197–200) vetat metrum, et si rectum esset, erraret Schol. Confert Immisch (*Berl. Phil. Woch.*, 1919, p. 598) Plin. N. H. ii. 14 'Innumeros quidem credere (*sc.* deos) atque etiam ex vitiis hominum, ut Pudicitiam, Concordiam, Mentem, Spem, Honorem, Clementiam, aut, ut Democrito placuit (Diels, *Vor-Sokr.* ii[3], p. 30, no. 76), duos omnino, Poenam et Beneficium, maiorem ad socordiam accedit', quae spectare censet ad Stob. iv. 1. 23 Hense, περὶ Πολιτείας, Θεόφραστος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τί συνέχει τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, ἔφη Εὐεργεσία [καὶ τιμὴ secl. Immisch] καὶ τιμωρία: itaque in hoc loco Νέμεσις significare Poenam. Sed monenti legendum esse θεὸς γὰρ αὐτὰ καὶ Νέμεσις non adsentior 50 sqq. ita rest. von Arn. φῶτες ἐλαφρόβιοι, | τάχ' αἰ (vel αἰ γὰρ) μεταᾷξαν | τῶδε πνεῦμ' ἐναντίον | φυσῇ, τὸν ὄλβον | θὴν τά τε δῶρα τύχας | ταῦτ' ἔσσετ' ὑμὶν | νειόθεν ἐξεμέσαι | τὰ γὰρ μεταᾷξαν | τοὶ βαρυτυφομενεῖς, μισητὸν ὄλβον | καὶ τὰ δελῆτα τύχας tentat Wilam. 54 ἐκ βαθέων P[m]

5

Δοιά τις ἆμιν ἔφα γνάθοισι φυσῆν
τὸν κυανοπτέρυγον παῖδ' Ἀφροδίτας,
Δαμόνομ', οὔτι γὰρ εἶ λίαν ἀπευθής·
καὶ βροτῶν γὰρ [τῷ] μὲν ἂν
πραεῖα καὶ εὐμενέ[ουσα]
[πνεύματα] δεξιτερὰ πνεύσῃ σιαγών,
οὗτος ἐν ἀτρεμίᾳ τὰν ναῦν Ἔρωτος
σώφρονι πηδαλίῳ Πειθοῦς κυβερνῇ,
τοῖς δὲ τὰν ἀριστερὰν λύσας ἐπόρσῃ
λαίλαπας ἢ λαμυρὰς Πόθων ἀέλλας,
κυματίας διόλου τούτοις ὁ πορθμός·
εὖ λέγων Εὐριπίδας. Οὐκοῦν δύ' ὄντων
κάρρον ἐστὶν ἐκλέγειν
τὸν οὔριον ἆμιν ἀήταν,
καὶ μετὰ Σωφροσύνας οἴακι Πειθοῦς
χρώμενον εὐθυπλοεῖν,

ὅκ' ᾗ κατὰ Κύπριν ὁ πορθμός,
μη[. . .

COL. V: duodecim fere cola perierunt

νομ[
δαπ[
καὶ τ[– ⏑ ⏑ – ⏑ τ[⏑] ῥ̣ηξεῖ. [
στραγ[⏑ ⏓ ⏒ ⏓] πλόος.
π̣αν ν̣[–] τ̣ο̣ βι[– ⏑ ⏑ – ⏓]
κ̣αὶ προκοθ[η]λυμαν[ὲς]
[⏓ – ⏑]να βλαψιτε̣[⏑ –]αν
καὶ μ[εγάλαν ὀ]δύναν·
ἁ δ' ἐξ ἀγορᾶς Ἀφροδίτα
καὶ τὸ μη[δε]νὸς μέλειν,
ὁπανίκα λῇς, ὅκα χρῄζῃς,
οὐ φόβος, οὐ ταραχά·
τα[ύ]ταν ὀβολῶ κατακλίνας
Τ[υν]δαρέοιο δόκει γαμβρ[ὸς τό]κ' ἦμεν
νυ[

Metrum plerumque Encomiologicum; cf. Meliamb. 4   1 Cf. Trag. Frag. Adesp. 187 *δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως*, quod Euripidi (cf. v. 12) dudum tribuit Meineke (*Com. Frag.* iv, p. 171): cf. Pind. Nem. viii init.; Hermiam ad Plat. Phaedr. 230 E; Lucian. Amor. 37; Eur. I. Aul. 543 sqq.   *δοι[* P^{m}, *sc. δοιά· δισσά* Hunt   4 *καὶ βροτῶν γὰρ τῷ* Hunt: *και βροτων[ ]μεναν* P^1, *γαρ* sscr. P^2 5 *εὐμενέουσα* K. F. W. Schmidt: *ευμενὲ[* P: *εὐμενέοντος* von Arn.: *εὐμενεῖ πνοᾷ* olim Wilam., postea *εὐμενεβούλα*   6 *πνεύματα* Wilam.: *ἁ ποτὶ* suppl. von Arn.   *δεξιτεραν* P^1: corr. P^2 7 *ἀτρεμίᾳ* cum *Ἔρωτος* coniungendum, namque *Ἔρως* mare est: Meleag. *Anth. Pal.* v. 155 *οἷα γαλήνης | ὄμμασι συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν*, Knox   9 *λύσας, sc. παῖς Ἀφροδίτας*   10 *αελλᾶς* P   12 nolim *λέγ' ὦν*, cum P quinquies *οὖν* exhibeat   *ευρειπιδας* P   12, 13 *ουκουν καρρον εστι δυ' οντων* P: transp. Maas   17 *ἀφροδίσιος* P in marg.   21 sqq. ita digessit Maas, qui confert Hor. Sat. i. 2. 118 'malis tentigine rumpi?'   22 *στράγγαλός ἐστι πλόος* Wilam.   23–26 coniunctis et insertis Huntii frr. 12 et 60 affecit Knox *πᾶν γὰρ τὸ βιαιοπόνηρον κ. προ. φέρει τ' ἀνὰ βλαψιτέλειαν καὶ μεταμελλοδύναν*   24, 25 *κόθημα· ἐπὶ τοῦ αἰδοίου* Hesych.; *προκοθ[* = praeputium?, coll. Iuv. vi. 238 Maas: *καὶ προκοθηλυμανὴς | ἕξει τινα βλαψιτόκειαν*, von Arn., coll. *πρόξ* = *ignavus*, Archil. 188 Bergk; rectius K. F. W. Schmidt confert Hesych. *πρόκον, ἠλίθιον*, et *πρόκα* = *εὐθύς*, unde sensus 'temerarius mulierum sectator'   26 *μεγάλαν ὀδύναν* von Arn., K. F. W. Schmidt confert Hor. Epod. v. 37: *μυελῶν* Maas   27 Cf. Hor. Sat. i. 2. 119 'parabilem amo Venerem facilemque'   28 Cf. Cratetem fr. 18. 2 Diels *τὸ μηδενὸς μέλειν*   32 Suppl. Hunt, qui confert Hor. loc. cit. 'Ilia et Egeria est'   *τειμεν* P^1, *η* supra *ει* scr. P^2: [*τό*]*τ'* explevit Hunt, sed formam *τόκ'* mavult, et idem von Arn.   33 *νυ[* P^1, sscr. *κο[* P^2

6

]νησπυ[
ταλ]ακάρδιον [
τικαντ . πο . [
κροτησιγομφ[
κατὰ καιρὸν ε . . [
θεῖ κή[λαύ[ν][εται
τα φευξιπήμον' ἀν[
φῦλα σκιόθρεπτα κ[. .] . ος
ἐγχεσίμωρος
ἀδον[ο]π[λ]άκτων βροτῶν
καὶ μά[λ]' ἐπισταμένως
ωπ̣ασα̣ . . σε[.]χ . .
αγὰρ̣ [ὀ]ψ[ο]τ̣ράγ̣[οι]ς
πι[μελ]ὰν μὲν ὠλεσίκαρπον
[καὶ σφ]ύγα φυσαλέαν
α̣ὐ̣δάν [τε . . .] . . ῆ·
νεῦρα δὲ καὶ κρα[δίαν]
καὶ ν]ῶτ' ἐλέλιγμα̣ [. . . .]
[. . . . .]ς εὐπαλ[αμ

Desunt circa quattuor versus; sequuntur in col. iii verborum fragmenta, decem versibus perditis

ταῦτα [
γὰρ οὐ [
αθεσ[
ναται . [
τος ἀεικ[

ὦ φίλος τᾶς ι[
ῆς καὶ νόω κ . [
πενία̣ ποτιφ[
τιμοτατω δεπ[
π [. .] . αμυρο[

De voluptariis mollitie confectis. Metrum incertum, sed cum 8–11 cf. 4. 39 sqq.; et 9. 14, Adoniis distinctum 2 vocabulum explevi 6 κήλαύνεται L. Dübner, coll. Epicharm. fr. 216 k ὄκκ' ἀργύριον ῇ, πάντα θεῖ κήλαύνεται (Rogers ad Ar. Eccles. 109); nam alibi consentire Epicharmum et Cercidam: Phot. Bibl. 533 b 10 Bekk. καὶ ἡ μαγὶς δὲ ἀντὶ τῆς τραπέζης Αἰγύπτιον δόξει καὶ παντελῶς ἔκθεσμον· Ἐπίχαρμος δ' ὁ Δωριεὺς καὶ Κερκίδας ὁ μελοποιὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει, καὶ μὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Σωκράτης 7 φευξιπ . [.] . ο̣ναν P: expl. Hunt; post π alterum π scriptum esse videtur, et ο incertum est, sed vix latet φευξιπποσύναν, metro postulante — ∪ ∪ — ∪ ∪ —: an φευξίπονον? 8 φυλαι P[1]: corr. P[2] κλόνος Wilam.: καὶ ὄχλος Maas 10 expl. Wilam. 11 ἐπι-

σταμένως fort. acc. plu. 13 *ᾱγας* vel *ᾱγαρ* P, sed signum-perperam dedit in fr. 4, 32 *ὀψοτράγοις* scripsi 15 expl. Wilam. 16 desideratur epitheton sensu 'tremulum' (Wilam.) 17, 18 suppl. Wilam., et *τινάσσει* in fine versus: . . *σκρα*[.]*μιας* P^{m}, unde *κραταιᾶς*, et in textu *κρατερᾶς* Hunt. Quidni in marg. *κραδίας*? 19 *σευπαλ* P: expl. Maas 41 *πενια* P^{1}: *πενια* P^{2}: *φιλοτιμοτάτω*? Hunt 43 *ἁλμυρὸν* fortasse Cercideum est in fr. 16. 6 (q.v.). Hic versus poema claudit. Ita Hunt: quae cum in typis starent, Knox, de musica agi ratus quae viros bello inutiles reddit, locum speciose rescripsit: *ὑψιτράγῳδος θεά, χλίδαγας* (mollitie fractos) *ὤπασας πίειρα μὲν ὠλεσίκαρπος δὲ Φρύγα φυσαλεόν. Λυδὰν τε . . . νεῦρα δὲ καὶ κραδαλᾶς δι' ὦτ' ἐλελίγματα χορδᾶς* (nervorum pulsationes per aures resonant). Oppian. Cyn. 3. 283 *τύμπανον* vocat *ὠλεσίκαρπον*, exsecta Phrygum comitantium virilitate

7

. . . . . .

πολλά]κις δμαθεὶς βροτὸς οὔτι ἑκὼν
ἔκλαξε κανθώς·
τὶν δ' ἀτέραμνον ἔσω στέρνων
καὶ ἀνίκατον κέαρ ἔσκ' ἐν
πιμελοσαρκοφάγων πάσας μελεδώνας·
τῷ τὶν διέφευγε καλῶν οὐδέν ποκα,
πάντα τεοῖσι δ' ὑπὸ σπλάγχνοις
ἔσκ' ἁβρὰ Μουσᾶν
κνώδαλα· Πιερίδων θ' ἁλιευτὰς
ἔπλεο, θυμέ, καὶ ἰχνευτὰς ἄριστος.
Νῦν δ' ὄκκα μὲν ἐκφανέες λευκαὶ
κορυφᾷ περιαιωρεῦνται ἐθειρᾶν
κιλεω λάχνα, κνακὸν δὲ γένειον,
καί τι ματεύει κράγυον ἁλικία
χρόνω τ' ἐπάξιον, κολακεύει
δερκομένα βιοτᾶς
εὐρὺν ποτὶ τέρματος οὐδόν,
τᾶμος ἐσλᾶς μὲν [

Sequuntur vestigia xxi versuum. Aetate provecta poeta sese adlocutus vitam suam Musis deditam, quas iubet valere, contemplatur. Cercideam sententiam sapit Horat. i. Ep. 1 (Wilam.), cf. Meliamb. 5. 27 sqq. Metra: 1 *ἐγκωμιολογικόν* praeit Epitritus; cf. v. 18: 3–7, 9–12 numeri Dactylici colis incertis, 10 Encomiologicum, 14 Adonius cum dactyl., 15 Iambi cum Adonio. 1 suppl. Hunt 2 *κανθούς* P^{1}: *κανθώς* P^{2} 3 *ἀμάραντον* P^{1}: *ἀπέραντον* P^{2}: *ἀμάλακτον* P^{m}: neque *ἀμάραντον* neque *ἀπέραντον* sensui satisfaciunt; satisfacit *ἀμάλακτον*, sed in papyri margine textus solet

explicari, non corrigi: lectiones ad ἀτέραμνον spectare credo; sed cf. Soph. O. T. 336 ἄτεγκτος κἀτελεύτητος. An leg. ἀκίνατον pro ἀνίκατον? 4 ἔσκ' ἐν scripsi: ἐν = εἰς, Dorico Cercidae proprium, Thumb, *Gr. Dial.*, s. 263. Εἰς utitur Cerc. 4. 6, postulante metro: εσκεν P 5 πιμελοσαρκοφαγῶν P: corr. A. Mayer πασᾶς μελεδωνᾶς P, acc. plu., ut in fr. 5. 10 ἀέλλᾰς: πασᾶς μελεδωνᾶς corrupta esse e πασας (sscr. ι) μελεδωναις (sscr. ι) censet Wilam. 6 τοι . [.] ν̣ P: corr. Hunt διεφευγεν P: corr. Hunt καλον P: καλων P^2 7 τεοισιν P^1: τεοισι P^2: πάντα τεοῖς δὲ σπλάγχνοις ὕπεσκε Wilam. 8 μουσῶν P: corr. Hunt 9 ἀγρεύματα κ(αὶ) ἐνεργήματα P^m 11, 12 ὅκκα = ὅκα, Cholmeley ad Theocr. iv. 21, qui confert formas ὅττι, ὁππόκα; idem docuit I. Wackernagel ap. Fabricium in *Sitz. Berl. Akad.* 1894, p. 908, secutus Apollon. *de Adv.*, p. 193. 17 Schn., Herodian. ii. 302 L κορυφᾷ Hunt: κορυφ[.] . . . ι̣ P 12, 13 ἐθειρᾶν scripsi: εσ[.] . . . ν̣α̣κ̣ι̣λ̣ε̣ω̣ legit Hunt: ι̣κ̣ε̣λ̣ο̣ω̣ aut α̣χ̣ι̣λ̣ο̣α̣ H. I. Bell: an αἰκελίῳ? ἔθειραι Maas, ceteris non temptatis: fort. hic λευκαί, ut πολιαί alibi, sine τρίχες intellegendum λ̣αχνα P^1: λ̣αχναι P^2: fort. πάχνα̣ Maas: σπάνιαί τε λάχναι K. F. W. Schmidt 13 κνα[.]ον P: rest. Hunt 14 ἁλικία Murray: [.]λικιας P: ἁλικίας Hunt 16 βιοτᾶς P: βιότας Hunt, sed ipse Hymn. Homer. viii. 10, ubi βιότης invenitur, neque auctoritatem neque antiquitatem verbo arguit 17 π̣ο̣τ̣ι̣ P: fort. παρὰ vel περὶ Hunt

8

αἰο]λόπωλον [
] βουσόω μύω[πος
] ἵππον χρε[μετίζοντα
]το γάρ ἐστ' ἀγαθῶ
τοῦτ' Εὐθυδίκω [ ]εαστα,
Στ]ωικὲ Καλλιμέδων·
ἐ]στὶ πονηρὰ
καὶ [ ] μενᾱ.
Σφαίρῳ γὰρ [
] προβάλῃς
ἤ καί τι [
Ἄγ]χιτον εἰς ἀρετάν,
]δες ἰχνεύεις
αλ[
φέροντ' ὀπώραν
] . κο̣υ̣ τ̣ο̣ῦ̣τ[ο]ν αὐ

Frr. Huntii 5 et 6 coniunxit Knox. Pueri captationem (ἰχνεύεις) significari censet A. Mayer, *Berl. Phil. Woch.*, 1911, p. 1421, προβάλῃς de escis vel illecebris dici; et ut puellas perfidas esse, ita pueros, quorum fructum alii percipiant 2 Rest. Wilam. coll. Callim. fr. 46 βουσοόν, ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί 6]οικε ita scripsit Hunt ut concedat

ωικε posse legi; unde Στωικὲ coni. A. Mayer, vidit Knox: fort. [οὐ Σκύλλα μόνα]'στι πονηρὰ καὶ [nomen alterius hetaerae], Wilam. Callimedon quidam orator Athenis Macedonum fautor erat, ut Cercidas senior; helluonem appellant Alexis (Kock, *Fr. Com.* ii. 316, 368) et Timocles, Kock, ii. 463. Non tamen idcirco huius frag. auctor habendus est Cercidas senior, tanquam aequalis 7, 8 τᾳδ' ἀτρα]π[ός et [κακοῖς τετριμ]μένα Knox 9 σφαιρω P, nomen proprium agnovit Wilam.: Σφαίρῳ A. Mayer. De Sphaero vid. supra de Cercida 9, 10 fort. Σφαίρῳ γὰρ —⏑ [ἄθλον ἐὰν] Maas. 11, 12 fort. ἦ καί τι [θηνῆς Ἄγ]χιτον Maas, coll. Herodian. i. 220. 23; Emped. fr. 1. 1 13 fort. [ταραχῶδ]ες, ἰχνεύεις, coll. Rhian. *A. P.* xii. 146, supra p. 20, A. Mayer 14 ἄλλοι? Mayer 15 φέροντ' = φέροντι (φέρουσι) aut φέροντα (Hunt)

9

. . . .]ηθρα
σκωπτιλλιο [.] αυ
[. . . .] . . ιδ[. .]ως
βλαβὰν ακλη[. . . .]ετ.
[. . .]μοφλυακεῖν τόπος,
ἦ Φ[οῖ]βος αὐτὸς
ὕ[μ' ὁ]ρῶν [ἀ]ποστομ[οῖ·]
τὰς δὴ τοιαύτας
σκεπτοσύνας κενὰ μὴ σπουδὰν ποιεῖσθ[αι
[τῷ] στρέφειν ἄνω κάτω·
λ[όγους] δ' [ὅτα]ν ἄθεον εὕρῃς
[μου]σικῶς ἁρμοσμένον,
[τ]ότ' ἂν τὸν ἴσον πόθον ἕλκ[ῃ]
[κ]ἀ[στάθευτον ἵμερον,
τ[οῦτ'] ἐ]στὶ ποτ' ἄρσενας ἄρσ[ην,
τοῦ]τ' ἔ[ρ]ως Ζανωνικός.
Κερκίδα
Κυνὸς
με]λίαμβοι.

Numeros eosdem exhibet Meliamb. 4 2 fort. σκωπτιλλὶς Hunt (σκώπτειν, ἰλλός), σκωπτίλλεο novi verbi imperat., Wilam., et ταυ[; K. F. W. Schmidt confert σκωπτόλης; post αυ sequitur ση vel λη antecedente interductu, fort. textus pars, non glossematis; explevit K. F. W. Schmidt ληρολόγος 5 τοπος P: τὸ πῶς voluit von Arnim γνωμοφλυακεῖν τόπως 'locos communes inepte et sententiose garrire' conieceram; vid. quae de γνωμοφλυακεῖν scripsi, *Class. Review*, xxvii, p. 264; sed propter metrum -φλυάζειν (ap. Hesych.) aut -φλυακεῖν postulatur: μιμοφλυακεῖν K. F. W. Schmidt 6–14 emendavit von Arnim 6 ηφ[.]βος P 7 υ . [. . . .]ρων P: [ἀ]ποστομ[οῖ] Hunt 9 κεν[. .] P: suppl. edd.: κύνα desiderat von

Arnim 10 [καὶ] Hunt 11 λ[. . . .] . [. ν] ευρης δια . θεαν [P: suppl. et transposuit von Arnim, et ὅκα δὲ mavult quam ὅταν; sed cf. fr. 4. 28 12]σικως P: suppl. Hunt 13 [.]οταν ισον τον ποθον ελκ[.] . αι P: transp. von Arnim: mox [. .] . αθευτον P: καὶ von Arnim, et ἀστάθευτον restit. Knox; 'temperatum' intellego, cf. ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ Theocr. xii. 15: vix σταθευτόν, 'lente tostum', ut Hor. Od. iii. 19. 28 'Me lentus Glycerae torret amor meae' 15 τ[οῦτ'] von Arnim ἄρσην Hunt ex αρσ[: vix ἀρθμεῖν 16 [τοῦ]τ' von Arnim ἔ[ρ]ως Hunt 19]λιαμβοι P: suppl. Hunt

10 Dubium

Τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας
ὕβρεός τε περιστάσιμον
στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτᾳ.

Timaeus, ap. Athen. iv. 163 E πρὸς ὃν (*sc.* Διόδωρον Ἀσπένδιον) ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι Τῷ περὶ κτλ. Stratonico tribuit Casaub. probante Meinekio. Meliambos agnovit et Cercidae tribuit Crönert, *Rhein. Mus.* lxii (1907), p. 311; recte negat Gerhard, *Phoinix*, p. 209, nam vix potuit Cercidas hominem Pythagoreum facetiis acerbis irridere. 1 περιθηροπέπλου Bergk: πατρὶ πηροπέπλου 'Cynicae insaniae auctorem et parentem', Mein. 2 περιστάσιμον στοάν, 'ingens auditorium' (Kaib.). Non Stratonicum sapiunt versus, cuius multa dicteria servavit Athen. viii. 348 D; incerti est τὸ ῥηθέν, neque aetati Cercidae iunioris convenit. Numeri dactylici cum Iambelego (v. 3) (Heph. p. 51 Constr.) 3 πελαιται A: corr. edd.

11

Λεβητοχάρων

Athen. viii. 347 E οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκίδαν, μηδὲν μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίοντας, εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων

12

Μαγίς

Phot. *Bibl.* 279, p. 533 B καὶ ἡ μαγὶς δὲ ἀντὶ τῆς τραπέζης Αἰγύπτιον δόξει καὶ παντελῶς ἔκθεσμον. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Δωριεὺς καὶ Κερκίδας ὁ μελοποιὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει

13

Πατρωός

Pollux iii. 27 ἐπιπάτωρ· βέλτιον γὰρ τοὔνομα τοῦ πατρωοῦ, εἰ καὶ Κερκίδας κέχρηται. Cf. Frag. iv. 4

Cetera fragg. *Oxyrh. Pap.* nimis minuta sunt quam ut promantur

Iambi

14

Ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

Athen. xii. 554 D Αὗται (*sc.* ἀγροίκου τινος θυγατέρες φιλονεικήσασαι πρὸς ἑαυτὰς ποτέρα εἴη καλλιπυγοτέρα) ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκίδας ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων. Ἦν κτλ. Αὗται οὖν ἐπιλαβόμενοι οὐσίας λαμπρᾶς ἱδρύσαντο Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι Καλλίπυγον τὴν θεόν. Vid. n. ad fr. 17. 41.

15

Ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν

Galen. x. 406 Θεσσαλὸς δὲ ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ σοφισταῖς ἐφ᾽ ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενος ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν, ὡς Κερκίδας φησίν, εὐδοκιμήσει. Ultimum verbum negant ad Cercidam pertinere Mein. (*Anal. Alex.* 393) et Hunt

16

Ἅπαντα δ᾽ ἔρρειν εἰς βυθὸν τὰ τίμια
τῶν γαστριμάργων σῖτα, μήτε σῖτ᾽ ἔτι,
τῶν εὐτελεστάτων λέβητος ἐξ ἑνὸς
ὀρθῶς λέγει που Κερκίδας ὁ φίλτατος
τέλος τρυφώντων, αὐτὸς ἐσθίων ἅλας,
αὐτῆς τρυφῆς ἔθ᾽ ἁλμυρὸν καταπτύων.

Greg. Naz. *de Virt.* 595 sqq. Versus corrupti necdum correcti, in medio, ut videtur, mutili. 1 ἔργειν Knox, olim ἔρρειν: ἕρπειν Greg. βυθὸν foricas, non ventrem (Wilam.) 2 exspectes μηδέ: μή γε K. F. W. Schmidt 3 τά τ᾽ εὐτελῆ τὰ τῶν K. F. W. Schmidt: τῶν εὐτελ. cum ὁ φίλτατος coniungit Wilam. 5 γέλω K. F. W. Schmidt: αὐτὸς ad fin. verba Gregorii sunt, non Cercidae (Wilam.), sed a Cercida ducta (Knox); cf. fr. 18. 38. K. F. W. Schmidt confert Xen. Cyr. vi. 2. 31 ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι ὅσα ἐστὶν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ 5, 6 cf. Greg. ii. 394, ed. Bened. v. 96, ii. 740, v. 705 (Knox) 6 θ᾽ ἅμ᾽ K. F. W. Schmidt, τε θἀλμυρὸν Knox, cf. fr. 17. 37

17 Cercidae, ut videtur, Iambi

ANONYMI PAPYRI LONDINIENSIS ET BODLEIANA

Col. I

[. . . . .]δεισου[. . . . . . ἀνθρ]ώποις
[. . . . .]ι κατεῖδε[. . . . ἀν]θρώπων

[. . . . .]σας̣ οὓς κατ̣[εῖδεν] ἀνθρώπους̣
[. . . . .] [Πάρ]νε, πρός [σ]ε χρ[ήσο]μαι πάσῃ
[. . . . .] πο[ιή]μ̣ατ̣' ο̣ὐ̣ μ̣άτ[ην] ἀκούοντα
[. . . . .] . . . εσω . . . . . . ἀνθρώπων
[. . . . .]α̣λ̣[. . .] ἐν κόμῃ κεῖται
[. . . . .] . χειρες ὥ[σπ]ερ Ἅρπυιαι,
[. . . . .]ον κέρδος ἐ̣κ̣ λίθου παντ̣ός,
[. . . . . ἕ]καστος ἔνθεν ἁρπάξῃ
[. . . . κυ]βιστᾷ̣ κἠπινήχεται πᾶς τις
[. . . . . .] ἑταῖρον καὶ κ̣α̣σ̣ίγνη[το]ν κα̣[ὶ] ὦρα
[. . . . . ἑ]α̣υ̣τ̣ο̣ῦ̣ τὴν τρισοιζυρὴν ψυχήν.
[. . . . .]ηθ . . ἀλλὰ τα⟨ῦτα⟩ μὲν πεζῇ
[. . . . . ἐ]ν ἀνθ̣ρώποις ἀείδεται πλωτῇ
[. . . δ]ὲ περιφέρουσι τοῦτο τὸ ῥῆμα·
"[κέρδαιν',] ἑταῖρε, κἢν θέρευς κἢν χειμῶνος·
[ἁπάντοθε]ν κέρδαινε, μηθὲν αἰσχύνου."
[. . . . .]δου τοῦτ' ὀνειδιεῖταί̣ σ̣οι
"[. . . . .] . τὴν χεῖρ', ὅκου λαβεῖν δεῖ τι,

Col. II

ὅκου [δ]ὲ δοῦν̣[αι] μ̣η̣δ̣ο̣λως φόρει χεῖρα",
ἐροῦσι πολλοί· "π[ο]λλὰ σαυτὸν ἀσπάζου·
ἐπὴν ἔχῃς τι, πάντα σοι φίλων πλήρη,
πλουτοῦντα γάρ σε̣ χοἰ θεοὶ φιλ̣ή̣σουσι,
ἐὰν ⟨δὲ⟩ μὴ 'χῃς μηθέν, οὐδὲ κηδεσταί,
π̣ένητα δ' ὄντα χἠ τεκοῦσα μεισήσει".
Ἐ̣γὼ μὲ[ν οὖν,] ἄ̣ιτα, καὶ καταρῶμαι
τοῖς νῦν βίοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους μισῶ
τοὺς ζῶντας οὕτω, καὶ ἔτι μᾶλλον μισήσω̣,
ἀνέστροφαν γὰρ τὴν̣ ζόην̣ ἡμῶν̣ οὗτοι̣.
[ἡ̣] γὰρ π[άρο]ι̣θ̣εν ἦν δ[.]α̣ χρ[. .]υν ἐστὶν σεμνὴ
[δ]ικα[ιό]της ᾤ̣[χηκεν] ἔ[νθ]ε[ν ο]ὐδ' ἥξει·
[ἀ]πιστίη ζῇ π̣α̣[
ἴσχυκεν ἡ̣ ἀ̣ν̣α̣ί̣δ̣ε̣ι̣α̣ τ̣οῦ [Δ]ιὸς μεῖζον·

ὅρκοι τεθνήκασιν [οἱ] θεοὶ δ' ἐάκασιν·
ἡ δυσγένεια κριθ[ι]ᾶ κατ' ἀνθρώπους,
τῆς δ' εὐγενεί[ας ἁ]λμυρὸν κατέ[π]τυσ⟨σ⟩εν·
θέλοι δ' ἂν οὐ[δεὶς] ο[ὐ]δὲ [τ]ὴν Ἥραν γῆμαι
πτωχὴν ἐοῦσαν τ[. . . . . .] κ . η . οντοι . .
μᾶλλον [δ'] ἕλοιτ[ο τὴν ἐπὶ σ]τέγους Λυδὴν
ἔχων ὀπυ⟨ί⟩ειν ἔνδο[ν, ἣ]ν φέρῃ χαλκοῦς.

Pap. Londiniensis 155, ii saeculi a. C. est: Pap. Bodleiana, MS. Gr. class. f. 1 (p), eiusdem aetatis, eiusdem poematis nonnullos versus, sed mutilos, continet, *sc.* vv. 13–18, 20–23, 26: potiores lectiones servat Bodl. in v. 16 περιφέρουσι . . . ῥῆμα, 17 κῆν, peiorem in 13 τὴν ὀιζυρήν; interpolatam credit esse Londiniensem Gerhard, vv. 19, 24, 25. Transcripsit Kenyon, dissentiente nonnunquam, ut videtur, Gerhardio, et explevit; nuper H. I. M. Milne et A. D. Knox, quos secutus sum. In vv. 8–26 poeta invehitur εἰς Αἰσχροκέρδειαν, de quo vitio cf. Soph. frr. 354, 833, Pears.; cf. pap. Heidelb. 3 Milne 1–6 Ita explevit A. D. Knox: Ὁ μὲν πατὴρ εἴ σου παρῆν ἐν ἀνθρώποις, | τρόπους βιαίους εἰ διεῖδεν ἀνθρώπων, | οἶμαι ἂν στυγῆσαι τοὺς παρόντας ἀνθρώπους· | σπουδῇ δέ, Πάρνε, πρός σε χρήσομαι πάσῃ, | ἣν χρηστοποιῶν ᾀσμάτων ἀκούοντα | σῴζειν ἐπαρκέσω σε τῶνδ' ἀπ' ἀνθρώπων 3 ους κα legit Kenyon, et potius ἀνθρώποις quam -ους: -οις vidit H. I. Bell 4 νε [π]ρος vidit Milne: παρρησίᾳ τε . . χρήσομαι πάσῃ coni. Gerh. 5 μάτην expl. Knox: μάταἰ Edmonds 7 [οἷς θρὶξ δρακοντόμαλλος] Knox: κόμῃ vel καλῇ Knox 8 χειρες leg. Kenyon: κυλλόχειρες Headlam: κἀπηγκύλωνται χεῖρες Knox: γαμψώνυχοί τε Edmonds 9 ζητοῦσι δ' αἰσχρὸν suppl. Knox ἐκ λίθου παντός Milne 10 περισκοπεῖ δ' κτλ. Gerh.: διζήμενος δ' Knox 11 κυβιστᾶ Crus.: κισσᾶ Gerh. 12 θείνων suppl. Knox ὥρα Milne, *sc.* ὅαρα 13 σώζων δ' suppl. Knox αυτου legit Milne, non quod Gerhard αρπα οιζυρην Bodl.: τριςο[. . . . .]ν Lond. 14 οὐ γὰρ λέληθεν, et ταὐτὰ expl. Knox τὰ μὲν πεζῆι Bodl. 15 αειδετυ πλωτηρ Bodl.:]ται πλωτη Lond.: πλωτῇ scripsi 16 ρησαι in Lond. leg. Gerh.: ρησιν posse legi, non ρημα, adfirmat Kenyon: δ]ε περιφερουσι τουτο το ρη[μα] Bodl., quae et hic legenda 17 κῆν bis Gerh., θέρευς Diehl: εταιρε κηνκερους, sed κηθερευς vel και θερους Lond., Milne et Knox, vid. 18 n. 18 ἀπάντοθεν Gerh.:]ν κερανε μηδεν αισχρον ου leg. Gerh. (cf. μηδὲν αἰσχύνευ Herodam ii. 66, Crus.): μηδέν' Knox κερδινε vel κεραινε, non κερδαινε Kenyon: κερδαινε μηθεν Bodl. Ex hoc poemate mutuatus esse videtur Sext. Empir. xl. 122 ὁ τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν εἶναι ὑπειληφὼς ὀφείλει . . . ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελμα

κέρδαιν', ἑταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος,

unde Meineke App. Babrii Lachm., p. 174, et *Com. Gr.* iv, p. 689 existimat Sextum, ut saepe alias, memoriae errore Comicum poetam nominasse pro Iambographo, et versum si Iambographi sit Hipponacti vel Ananiae tribuere velit: idem *Com. Gr.* iv, p. 689 dubitanter ad Eupolidis Baptas rettulit. Inter Com. frag. adesp. rettulit Kock, 1255: ten Brink Hipponacti, Crusius Herodae (ed. min. 1905) dubiis fragmentis tribuit; Iambographo Bergk, *P. L. G.* iii, p. 696. Sed Sextus Empir. dum mutuatur, communem locutionem καὶ θέρους καὶ χειμῶνος dedit, ut fort. pap. Lond. 19 om. Bodl. καὶ μηδέν' αἰ]δου· expl. Knox ονειδιειται in Lond. legit Milne 20] την χειρα οκου τι δει λαβειν in Lond. legit Kenyon:

ακου λαβει[Bodl. : [⏑ – ὕπεχε] τὴν χεῖρ', ὅκου λαβεῖν δεῖ τι Gerh. : ὕπισχ' ἀεὶ Crus. : διπλῆν φόρει Knox : ὄρεγε ταχέως τὴν χεῖρ', ὅκου λαβεῖν καιρός Kroll 21]ναι μηδολως φορ[Bodl. 22]ιλλοι π . ολλα σα[Bodl. : ἐροῦσι πολλοὶ πολλά· Kroll 23] πάντα σοι φίλων [Bodl. 24, 26 om. Bodl. 26 πένητα κτλ. ante ἐὰν κτλ. Lond. ; transtuli ut κηδεσταί cum verbo, sc. φιλήσουσι, coeat 25 μηθὲν scripsi, ut in 18 27 ἐγὼ μὲν οὖν ἔπειμι Gerh. coll. ἐγὼ μὲν οὖν *pap. Heidelb.* 22, 37 αιτεια legit Milne, ἀῖτα scripsi, nimirum ex αειτα sscr. ι natum ; cf. varias lectiones ἀῖτας et ἀείτης in Schol. Theocr. xii a, 3, 4 ; et οἱ δὲ ἀῖτας τοὺς ἑταίρους, ibid. Wendel, p. 250 ; ἀείταν τὸ ἑταῖρον Bekk. *Anecd.* p. 348, 2 28 cf. Luc. Vit. auct. 14 ἐγὼ δὲ κέλομαι πᾶσιν ἡβηδὸν οἰμώζειν, *A. P.* vii. 320. 3 (Hegesipp.) Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε | οἰμώζειν εἴπας πολλά Gerh. : μεισω pap. 29 μεισησω pap. 30 ζωην pap. : corr. Crus. Perfectorum velut ἀνέστροφαν in -αν in 3 plur. exeuntium exempla dat Thackeray, *Gramm. Vet. Test.*, p. 212 31 cf.

ἦν γάρ ποτ' αἰὼν κεῖνος, ἦν ποθ' ἡνίκα
θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί,

Moschion. fr. inc. 5, p. 813 N^2 ἦν ad init. Gerh., et πάροιθεν, ἢ et ἦεν ἀχρὶ νῦν σεμνὴ del. ἐστὶν coni. Knox : πάροιθ' ἦν τ' ἄχρι νῦν τ' ἐστὶν Edmonds 32 suppl. Milne οὐχ Knox 33 πανταχοῦ olim Knox, cf. P. Heid. ii. 8 : πίστις ε[Milne 34 ἴσχυκ' ἐν ἡμῖν Gerh. : ἴσχυκεν κτλ. legit Milne Διὸς Knox 36, 37 legit et suppl. Milne : κατέπτυσσεν scripsi 38 γῆμαι δὲ ἂν οὐ[δεὶς] ο[ὐ]δὲ [τ]ὴν Ἥραν θέλοι vidit Milne : igitur transposui γῆμαι et θέλοι, conf. Rhian. I. 14 39 ἐοῦσαν vidit Milne 40 μᾶλλον δ' ἕλοιτο Gerh., cetera Milne, qui λυδην vidit ; in p. Heid. Col. i, 9 inf., δην vidit Milne 41 ἔνδον vidit Knox ἦν suppl. Crus. Post intervallum sequi Cercid. fr. 14 credit Knox

ANONYMI PAPYRUS HEIDELBERGENSIS

18 Cercidas, ut videtur

Col. I

. . . .
[. . . . .]δην
. . . .
[. . . . .] . την 11
. . . .
[. . . . .]ωμαιον 18
[. . . . .]ων 19
[. . . . .]στρος 20
[. . . . .]υσεν 21
: : : : : : : : :

[. . . . .]σων
[. . . . .]α
[. . . . .]στοι
. . . .
[. . . . .]της
. . . .

Col. II

ἔοικεν εἶναι, π[άντο]θεν γὰρ ἕλκουσιν,
καὶ οὐκ ἔστιν οὔ[τ]ε [σ]υγγενὴς οὔτε ξεῖνος
ὃ[ς ο]ὐχ[ὶ το]λμᾳ̣ ͅ π̣[ᾶν] ὅκως ἕξει μέζον
χ[ω]ρὶς δέατος θ̣εό̣θ[εν, ο]ὐδὲ μέμνηνται
θεοῦ δικαίης, ἀλλά [νιν] [χλ]ευάζουσιν·
ὅκως δὲ χρὴ ζῆ[ν .] . [. . .] [ἔγ]ωγε θαυμά̣[ζω]
ἐν θηρίοισι μ̣ᾶ̣λ̣λ̣[ον . . . . . .] ξ̣ε̣ν̣α̣ι̣ [. . . .]
ἀπιστίῃ γε παν̣τ̣α[. . .] . . [. . . .] . [. . .] α̣ι̣ [. .]
τὸ τῆς α̣[. . . . [. .] . ενι̣αγχω̣ . . πάντα [.]
τὸ μειλιχῶδες καὶ προσηνὲς δὴ τοῦτο.
Ἐκεῖνο μ[ὲ]ν γὰρ ο[ἶδ]α, σὺν θεοῖς εἰπεῖν,
ὅπερ κ[ράτιστόν] [ἐ]στιν, οὐ νενίκημαι
[. . .] . [. . . . . .] καὶ γαστ[ρό]ς, ἀλλ' ἀπαρ[κ]εῦμαι
[. . . .] . ἄλις γὰρ πρή̣ξ̣ι̣ο̣ς τὸ̣ κ̣ερδαίν̣[ειν]
[. .] . [.] ν̣ε̣ . . ως κάνδυ̣λ̣ον ὡς οὕτως εἰπε̣ῖ̣ν̣·
τὸ] γὰρ σ̣τ̣όμ', ὡς ἔοικ[ε, . .]οτ̣[. . .]α̣ι̣ μο[ῦ]ν̣ο̣ν̣
[χρό]νον τοσ[οῦ]τον [ὅσσο]ν̣ ἄ̣ν̣ τις ἔσθ̣[ων ᾖ]·
[ὅτα]ν δ' ἀμείψηται[ι . . . . . .] . καὶ τ . [. . . .] . ο̣ν
εἰς κ[.]ην Χάρυβδ[ιν] [. . . . .] . οἴχεται πά[ντ]α
καὶ ταῦτα τεν[. . . .] χ̣[ρ]ῆ̣ σε καὶ ἑτερο̣[. . . . .]
ὑπὲρ δὲ τούτων [.] . π̣α[.]υ̣ειλινων [. . . . .]
Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Π[άρ]νε, ταῦτ' οὐχὶ ζ[ηλῶ],
ἀλλ' ἐν χαλ[ινοῖς .] . [.] . . λυ̣σ̣τον . . [. . . . .]
γαστρὸς κατίσχ[ω καὶ ἐκ]βιά[ζ]ομαι τ[οῦτο]
πρὸς εὐτέλειαν τ[ὸ]ν [βί]ον καθίστασθ[αι]·
καὶ μὴν ὅτ[α]ν γε . . . . . [. .] σπ̣ . . ε̣ . ειν . [. . .]
κάμνω με̣[γ]ίστη̣ δ̣[. .] . [. .] . . [.] . μ̣οιχο . [. . . .]
τέρπει δέ μ' οὕτως ο[ὐ]δ[ὲ]ν ὡς τ̣ὸ κερδ[αίνειν]

[ἐκ] τοῦ δικαίου το[. . . . .] . [.]οῖς ἀν[θ]ρώπ[οις]
[. . λαμ]βάνειν . [.] . [. .] . [. . .] εκτροπ[. . .]ạ [. . .]
[. . . . . . .] . [.]ν̣ε̣ν̣ο̣ν . . [. . . .] . ουθεν . . [.] . [. . . . .]
[. . . . .]ο̣ν̣ω π[λ]ουτοῦντας ἐξα[. . . . .]
[. . . . .] . τ . . ν . . . ὥσπε̣ρ̣ οὐδ' ο . . [. . . .]

Col. III

Ἔστιν γάρ, ἔστιν, ὃς τάδε σκοπεῖ δ̣αίμων,
ὃ̣ς ἐ̣ν χρόνῳι τὸ θεῖον οὐ καταισχύνει·
[νέ]μει δ' ἑκάστῳ τὴν καταίσιον μοῖραν.
[Ἐγ]ὼ μὲν οὖν, ὦ Πάρνε, βουλοίμην εἶναι
τἀρκεῦντ' ἐμαυτῷ καὶ νομίζεσθαι χρηστός,
ἢ πολλὰ πρήσσειν, καί ποτ' εἰπεῖν τοὺς ἐχθρούς·
"ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἦλθεν."

Col. i. 3 ante ω, vel ut scripsit Gerh. ε, fortasse littera Λ scripta est, unde Πτολεμαῖον coni. Gerh. coll. Telete περὶ πενίας καὶ πλούτου 29. 6 μὴ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον πέμπε ὅπως χρήματα κτήσεται . . . ἀλλὰ πρὸς Κράτητα, et Heroda, i. 26 sqq. de Aegypti opibus. Sed dactylum in quinto pede Scazontis inauditum esse confitetur; tamen nomini proprio fortasse convenit. Ad initia versuum posuit A. D. Knox, *The First Anthologist*, p. ix, litteras quibus incipit columna mutila iii Pap. Lond., quas exscripsit Gerhard, *Phoenix*, p. 156, hoc ordine: κα[ί, οἱ τα[, ἐ̣ὰ̣ν̣ [, ad vv. 9, 10, 11; οὐ [ad 12; μο[, αἱ[, εὐ[, καὶ [, ὅταν [, κ[, τ̣[, ad vv. 13–19; χρ[ad v. 28; mox lacunam in Pap. Lond. quinque fere versuum statuit; inde α[, κ[, οἱ[, . . .[, ὃν [, κεν[, . . κ . εν[, = Col. ii, v. 1 Pap. Heid. ἔοικεν. In δ̣ην, Pap. Heid. Col. i, 9 (si de δ̣ liquet) servari arguit Αυδ̣ήν, = Pap. Lond. 40. Papyris Lond., Bodl., Heidelb. hoc modo coniunctis efficere vult Cercidam ita versuum nonnullorum auctorem fuisse, aliorumque, velut Phoenicis, poemata collegisse, ut Florilegium Morale componeret. Gregorium Nazianzenum, Cercidae amatorem (Cerc. Fr. 16. 4) testatus, confert Greg. ii. 394 ed. Benedict. vv. 96 sqq. τῶν τρυφώντων ἁλμυρὸν καταπτύω, 600 (= Cerc. Fr. 16. 6), ii. 740, v. 705 καὶ τρυφῆς, ἔσθων ἅλας, | τῆς ὀφρυώδους ἁλμυρὸν καταπτύεις, cum Cerc. Fr. 17, v. 37 ἁλμυρὸν κατέπτυσσεν, et 18, v. 40 ἁλῶν κτλ.; γαστρὸς χαλινοῖς, Greg. v. 698, cum Cerc. Fr. 18. 23, 24. His accedit, cum in Pap. Bodl. verso superscribatur]πολε̣[, ut Μεγαλοπολείτου expleat. Denique eodem spectare ipse credo ἀΐτα, quo honestus ἔρως Ζανωνικός, de quo Cercidas loquitur (Cerc. Fr. 9. 15, 16) significari potest. Proinde huic thesi tanto acumine defensae, lector, aut dede manus aut accingere contra. Col. ii. Αἰσχροκέρδειαν insectatur poeta; cf. *Pap. Londin.* 1 εοικεν ειν̣α̣ι̣ (κ sscr.) Pap.: ἔοικ' ἐνεῖναι Knox πάντοθεν Gerh. 3 ο̣ [. .] υχ pap.: ὃν οὐχὶ φαρμάσσοι κ' ὅκως prim. Gerh., deinde mavult ὃς οὐχὶ τολμᾷ πᾶν, ὅκως κτλ.: ὃς οὐ κόπρον μάττοιθ' Kroll 4 cf. Soph. Frag. Cedalion. 328 Pearson καὶ δή τι καὶ πάρεικα τῶν ἀρτυμάτων | ὑπὸ τοῦ δέατος θεόθεν Knox 5 Θεοῦ Δικαίης, ἀλλὰ θεοὺς χλευάζουσιν Hense, coll. μή νυν ἄτιμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος Soph. Ai. 1129 νιν Knox εὐάζουσιν, 'propter lucrum triumphant', servat Gerh.: ἀνασκευάζουσιν Crönert 6 χρὴ (non χρῇ) ζῆν Gerh. ἔγωγε θαυμάζω scripsi, fort. praecedit

τοῦτο vel Πάρνε: ὦ γε θαυμαστὸν Gerh. 7 forma aliqua verbi σιλλαίνειν Gerh.: μᾶλλ[ον] vidit Milne: σιμά vel σίμαλος temptat Diehl: ἥν τις ἐξείδῃ Knox 8 ἀπιστίῃ γε πάντων Gerh., sed metrum vetat; cf. P. Lond. 33 πανταχοῦ? cetera nondum sanata 10 μειλιχῶδες nova forma 12 κράτιστον Gerh. 13 ποτοῦ βίᾳ Gerh., Xen. Mem. i. 2. 1 ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς ἀνθρώπων ἐγκρατέστατος ἦν: fort. ὑφ' ἡδονῶν καὶ γαστρός, cf. Di. Laert. ap. Stob. iii. 268 Hense γαστρὸς καὶ ἡδονῶν κρατοῦσιν: vel ἐπιθυμίης, cf. Menand. Monost. Mein. *F. C. G.* iv, p. 357, l. 607: πέους κράτει Crus., cf. Ath. x. 451 B, [Diog.] Ep. 28. 5; Iulian. Or. vi. 198 C πρὸς ἡδονῆς et καταπόσιος Hense 14 λιτοῖς] Knox ἅλις Gerh., πρήξιος conieci, quod et Knox vidit 15 κἂν μ̣ε̣ῖ̣ο̣ν vidit Milne 16 τὸ γὰρ στόμ', ὡς ἔοικε Crus. εὐ̣π̣αθεῖ Knox μοῦνον Gerh. τὸ γὰρ στόμ', ὡς ἔοικ', ἀποτρώγει μοῦνον | ψωμὸν τοσοῦτον ὅσσον ἄν τις ἐσθίῃ Kroll; sed ἐσθίῃ non defendet Ananius 5, 4 (Bergk, *P. L. G.* ii, p. 502), cuius fragmenti tres versus arguit Schulze, *Quaest. Epic.*, p. 352 in iambos desinere; ἔσθων ᾖ Anon. Oxon. 19 εἰς τὴν χάρυβδιν εἰς ἓν expl. Knox: εἰς κλῆ̣ν χαρύβδιος τάδ' Diehl 20 τένθης vel -εία vel -εύειν latere censet Gerh.: τένδειν Knox 21 μὴ πάτει λίνων ἄγρη Knox 22 ζηλῶ potius quam ζητῶ Gerh. Parnus apud Paroemiographos lucellum petentis exemplum est: τὸ Πάρνου σκαφίδιον, ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων Diogen. viii. 27 (Gerh.) 23–25 expl. Gerh.: τὴν ἄλυκτον βούλιμον Crus.: τῆς μάργου | γαστρός Radermacher: καὶ ἐκβιάζομαι Hense 26 θἠδονῇ σπένδειν χρῄζω Knox 27 μεγίστη? Gerh. ἔσθ' ἁλ̣ό̣ς̣ [γ'] ἐμοὶ χόνδρος Knox 28 οὕτως οὐδὲν ὡς Kroll, Knox: οὕτω σωφρόνως? Gerh. κερδαίνειν scripsi, et sic Knox, Diehl: κερδ̣ο̣ς̣ [. . . pap. 29, 30 ἐκ Gerh. τό τε δικαίοις ἀνθρώποις | συλλαμβάνειν Sudhaus ἐκ τοῦ δικαίου τοῦθ' ὅπερ τοῖς ἀνθρώποις | οὐ λαμβάνειν ἔξεστιν ἐκ τρόπων αἰσχρῶν Knox 30 τὸ λαμβάνειν Blass, Gerh. 32 βαιῷ χρόνῳ πλουτοῦντας (-εῦντας Diehl) ἐξ ἀναιδείης Knox: ἐξαίφνης Gerh. 36 καταισιον pap.: corr. Knox: -ιην Diehl 37 ita Optativo utuntur 'imprimis poetae Alexandrini', Schneid. Callim. i, p. 358, Knox et Nairn ad Herodam, iii. 75 40 αλ . ων pap., αλλων primitus scriptum esse videtur, de quo errore vid. Steph. Thes. i. 1580 (Gerh.): ἁλῶν certum est: cf. ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἔβη ap. Paroemiogr. Suid. s. v. ἅλας ἄγων καθεύδεις. Sequuntur verba Ἴαμβος Φοίνικος et postea [.] ῃ: versus Phoenici infra reddidi, fr. 6. Versus mutilos qui apud Gerh. sequuntur metrum Comici poetae nescio cuius exhibere statuit Knox

AXIOPISTUS (?), PSEUD-EPICHARMEA

1 Τέχνα

Τεῖδ' ἔνεστι πολλὰ καὶ παντοῖα, τοῖς χρησαῖό κα
ποτὶ φίλον, ποτ' ἐχθρόν, ἐν δίκᾳ λέγων, ἐν ἁλίᾳ,
ποτὶ πονηρόν, ποτὶ καλόν τε κἀγαθόν, ποτὶ ξένον,
ποτὶ δύσηριν, ποτὶ πάροινον, ποτὶ βάναυσον, αἴτε τις
ἄλλ' ἔχει κακόν τι, καὶ τούτοισι κέν̣τ̣ρα τεῖδ' ἔνο.
Ἐν δὲ καὶ γνῶμαι σοφαὶ τεῖδ', αἷσιν αἰ πίθοιτό τις,

δεξιώτερός τέ κ' εἴη βελτίων τ' ἐς πάντ' ἀνήρ·
[κο]ὔτι πολλὰ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἓμ μόνον τούτων ἔπος,
ποττὸ πρᾶγμα ποτιφέροντα τῶνδ' ἀεὶ τὸ συμφέρον.
Αἰτίαν γὰρ ἦχον ὡς ἄλλως μὲν εἴην δεξιός,
μακρολόγος δ' οὔ κα δυναίμαν ἐμ βραχεῖ γνώμα[ς λέγ]ειν.
Ταῦτα δὴ γῶν εἰσακούσας συντίθημι τὰν Τέχναν
τάνδ', ὅ[π]ως εἴπῃ τις, "Ἐπίχαρμος σοφός τις ἐγένετο,
[πόλλ' ὃς εἶ]π' ἀστεῖα καὶ παντοῖα καθ' ἓν [ἔπος] λέγων,
[πεῖραν] αὐταύτου διδοὺς ὡς καὶ β[ραχέα καλῶς λέγοι]
[ταῦθ', ἃ δέ γ]ε μαθὼν ἅπας ἀνὴρ φαν[ήσεται σοφός,]
[ἔτι τε ληρ]ήσει ποτ' οὐδὲν ἔπος ἄπ[αν μεμναμένος."]
[Εἰ δὲ τὸν λαβ]όντα λυπήσει τι τῶνδ[ε τῶν λόγων],
[οὔτι μὰν ἄσκεπτ]α δρῶντα τοῖσδ[ε δ' ἧσσον ὁμότροπα,]
[ἀγαθὸν ἴστω σύμφ]ορόν τε πολυμαθῆ [νόον τρέφειν.]
. . . .]ων [. .]ρ̣τ̣[. .] ἐρῶ δ̣ὲ̣ καὶ τ[
. . . . .]ιτε τούτοις γα κακ̣ὰ̣ [. . .]χειν [
[ἄλλος ἄ]λλῳ γὰρ [γ]έγαθε, κοὔτι ταὐ[τὰ κρίνομες.]
[Ἐκπονεῖν δ]ὲ πάντα δεῖ τάδ' ὡς ε[
. . . . ἔ]π̣ειτα δ' ἐν καιρῷ λέ[γειν τὸ συμφέρον]
. . . .] ε̣ι̣μα βραχύ σοι̣[

Pap. Hibeh, i. 1. Athen. xiv. 648 D τὰ δὲ Ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες εὔδοξοι, Χρυσόγονός τ' ὁ αὐλητής, ὥς φησιν Ἀριστόξενος ἐν ὀγδόῳ Πολιτικῶν Γνωμῶν, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην [lacuna, Mein.]· Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς Περὶ Μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἴτε Λοκρὸν γένος εἴτε Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησίν· ὁμοίως δ' ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Vixit Axiopistus circ. 300 a. C.; papyrus intra annos 280 et 240 a. C. scripta est; cuius corpori trunco velut membra nonnulla adiunxit W. Crönert, *Hermes*, xlvii. 408 sqq., plerisque fragmentis Epicharmeis quae digessit Kaibel in *Com. Graec. Fragg.* in unum adductis. Sed incertum est quae Axiopisto, quae Chrysogono, quae aliis debeantur, et quantum Axiopistus ediderit, quantum composuerit (Christ, *G. Lit.*[6] i, p. 401). Fragmenta sunt haec: 251 K, quod ita corrigit Crönert,

ἐκ δὲ μὴ καλῶς ἐχόντων χαλεπόν ἐστ' εἰπεῖν καλῶς·
ἀρτίως τε γὰρ λέλεκται κοὐ τὸ πᾶν καλῶς ἔχον,

= ἐν δίκᾳ (Papyri v. 2) 253, 182 = ἐν ἁλίᾳ, v. 2; 278 = ποτὶ πονηρόν, v. 3; 273 (?) = ποτὶ ξένον, v. 3; 274 = ποτ' ἄσωτον, 272 ποτὶ λάλον, 169 ποτ' ἄγροικον. Hanc partem Τέχναν (v. 12) vocat. Inde sequuntur Γνῶμαι (v. 6); περὶ εὐσεβείας, 261, 265, 269, 266, 263; περὶ τῶν ἀγαθῶν, 262, 279, 284, 287; περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν, 221, 165, 286, 299, 275, 146, 259, 260, quibus addit frag. Papyri ii; περὶ παθῶν, 281–3, 285; περὶ βίου καὶ οἰκονομίας, 267, 280, 201, 270–1; περὶ κοινωνίας, 277, 264, 268, 228; περὶ

λογισμοῦ, 249, 276, 250, 255–7. Denique in fine prooemii huius (non in fine totius poematis, ut Kaibel), statuit 254:

ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, δοκέω γάρ· σάφα ἴσαμι τοῦθ', ὅτι
τῶν ἐμῶν μνάμα ποκ' ἐσσεῖται λόγων τούτων ἔτι·
καὶ λαβών τις αὐτὰ περιλύσας τὸ μέτρον ὃ νῦν ἔχει,
εἷμα δοὺς καὶ πορφύραν, λόγοισι ποικίλας καλοῖς,
δυσπάλαιστος αὐτὸς ἄλλους εὐπαλαίστους ἀποφανεῖ.

(ἄλλος εὐπαλοίστος recte Cholmeley, *Theocr.*², p. 421) 4 ειτε pap.: corr. Gr. et Hunt; cf. v. 6. Monet Kaib. ad Epich. 287 ne Doris severior semper restituatur; sed haec papyrus δωρίζει 5 cf. *Anecd. Ox.* i. 160. 26 ἐξὸ ῥῆμα παρὰ Δωριεῦσιν ἀντὶ τοῦ ἔξεστιν, 176. 12 (ἐν) παρὰ τὴν Αἰολίδα καὶ Δωρίδα διάλεκτον ἐνὸ γίγνεται, ὁπόταν καὶ ἀντὶ ῥήματος: ἔνο scribit Thumb; cf. *Rhein. Mus.* lxii. 320, ubi ἔξο mavult Solmsen 6 ε[ι] pap., cf. v. 4 πειθοιτο pap.: corr. Diels 13 τι pap.: corr. Gr. et Hunt 15–20 supplementa dedit Crönert, *Hermes*, 1912, p. 402 sqq. 19]τρ̣[. .]α dederunt Gr. et Hunt ante δρῶντα 20 ο̣ρ̣η̣τε ded. Gr. et Hunt, vel ο̣ρ̣ι̣η̣τε 22 ιτε τουτο̣ (sscr. ις) γα κακα pap., ις parvis litteris fort. add. secunda manus, et litterae inter]ιτ et κακα supra rasuram scriptae sunt [λα]χεῖν Crön. 23 [γ]εγηθε pap.: corr. Gr. et Hunt ταὐ[τὰ κρίνομες] suppl. Crön. 24 suppl. Crön. 25 λέ[γειν τὸ συμφέρον suppl. Crön. 26 ε̣ιν̣α vidit Crön.

2

. . . . . .
. . . . . .]σ̣τ̣ι πρὸς το̣[
. . . .]ω̣ δυστει̣ [. . .]ι̣[
. . . . .] ἐ̣στὶ χρηστ[ὸς] [. .]ευ̣[
ἐ̣ν̣ι̣κ̣α̣λύπ̣τεται̣ τὸ φαῦλον [
εἰς τὸ συντυχεῖν ἀηδὴς ἐστὶν ο[
ὁ τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων π̣[
. . . .] . ο̣ι καὶ ὀρθῶς βραβεῦσαι δ̣ιαν̣ε̣[
. . . .]νου̣ς̣ ἐξηπάτηκεν ἄδικος ο̣ι̣[
. . . .] . . ε̣σις πονηρὰ περὶ πονηρῶ[ν πραγμάτων]
. . . .] . . [. .] . . [.]ν̣ι̣ς̣ ἔ̣τι ν[. . .]ι̣π̣ . [
. . . .] . π̣[ο]ν̣ηραυ̣δ̣[
. . . . . .

Pap. Hibeh, i. 2. Hoc fragmentum partem prioris poematis continere, quamvis non eiusdem papyri, verisimile esse censent Gr. et Hunt, sed vid. adnot. sub finem Cetera nimis exigua sunt quam ut exscribantur. 2 δυστέκμαρτον Crön. 3 suppl. Crön. 4 ἐπικαλύπτεται vel ἐγκαλ- Crön. 5 ὁ τετυφωμένος Körte 6 ευ̣τροπος pap.: Gr. et Hunt conferunt Epicharm. 258 K ὁ τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων ἀγαθός, οἷς δὲ καὶ κακός, sed propter π̣ post δαίμων scriptum dubitant num versus hoc modo explendus sit; tamen explet Crönert. De εὔτροπος dubito; quanquam enim apud Epicharmum — ⏑⏑ — fort. ter incipit versus trochaicus, αἰολίαι 44 K, βαμβραδόνες 60; καὶ σκιφίας 58 (non enim adnumeres αἰ πὸτ ἀρῖθμόν 170. 6, neque ζῶμεν ἀρῖθμῷ 255); in pseud-Epicharmeis nullum est exemplum; neque poetae recentioris aetatis, Aristophanes (nam in Equit. 319

Νὴ Δὶ κἀμέ, non Νὴ Δία legendum, Dind.), Euripides (qui liberior erat), Menander, hanc licentiam sibi permiserunt. Sed vid. Wilam. ad Isyllum, p. 8. Neque Epicharmus ipse caesuram velut εὔτροπος ἀν- sibi permisit 8 fort. ἀρτίνους 9 fort. καὶ παραίνεσις: διήγησις Crön., qui versum explevit. Quod formae Doricae dialecti non suppetunt, nihil de auctore efficere credunt edd., neque enim frag. prius Doricam severam exhibet; sed certe exspectes ποτί, v. 1, ut in fr. 1. Credibile est alios Γνώμας sententiam περὶ τοῦ τρόπου expressisse, velut Menand. Ἐπιτρ. 550 sqq., et trochaicis quales Chares scripsit, fr. 1. Memoratu dignum est hoc frag. et Charetis quae sequuntur fere eodem tempore, *sc.* inter 280 et 240 a. C., sed non eadem manu, scripta esse, et fortasse ex iisdem sepulcris ad Hibeh provenisse (Gerhard, *Chares*, pp. 8, 14). Porro paragraphi col. ii μονόστιχα arguunt, quae si non scripsit Chares, imitatus est. Quae omnia, quanquam Charetem auctorem indicant, quod etiam Gerhard, p. 9, submonet, non efficiunt

3 Ἐπ]ιχάρμο[υ]

[Τοὺς τρόπους χείρω γυναῖ]κα φάμ' ἐγὼ τῶν θηρ[ίων]
[εἶμεν· ὅστις γ]ὰρ λέοντι σῖτον ἢ ποτὸν [φέρει]
ἢ κυσὶν Μολοσσικοῖσ[ιν ἢ]
[θῆρε]ς αἰκάλλοντι το[ῖ]σι[ν εὖ ποεῦσιν εὐμενεῖς·]
ἁ [γ]υνὰ δὲ τὸν τρέφοντα [πρῶτον εἴθισται δακεῖν].

Berl. Klass. Texte, v. ii, p. 124. Pap. saec. ii. a. C. est. Expleverunt edd. Berolin. Axiopisti esse fragmentum credibile est. 4 σαικαλοντι, ο ex ω corr., pap. His conferunt edd. fr. 286 K σώφρονος γυναικὸς ἀρετὰ τὸν συνόντα μὴ ἀδικεῖν, et versus sequentes (a Kaibelio omissos) ap. Lorenz., p. 265, e Stob. Hense, iv, p. 529

4

Τὸ δὲ γαμεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς μόνους
ἀπὸ τύχης βαλεῖν· ἐὰν μὲν γὰρ λάβῃς τεταγμέναν
τοῖς τρόποις καὶ τἄλλ' ἄλυπον, εὐτυχήσεις τῷ γάμῳ·
αἰ δέ κα φιλόξενόν τε καὶ λάλον καὶ δαψιλῆ,
οὐ γυναῖχ' ἕξεις, διὰ βίου δ' ἀτυχίαν κοσμουμέναν.

Stob. Hense, iv, p. 529 1 μόνους Mein.: κύβους μόνους M A: κύβους (sine μόνους) S, Ahrens 2 τεταγμέναν rest. Mein.: -ην MSS. 4 εἰ δὲ καὶ MSS.: corr. Mein.

5

† Ταλεας γὰρ ἔσθ' ὁ φρόνιμος· ὡς δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει,
χῶρος οἰκία τυραννὶς πλοῦτος ἰσχὺς καλλονὰ
ἄφρονος ἀνθρώπου τυχόντα καταγέλαστα γίνεται.

In testa saec. iii. Wilamowitz in *Sitzungsb. d. k. preuss. Akad.*, 1918, p. 742. Cf. Aristot. προτρεπτικόν, fr. 57, Rose[3], ap. Stob. iii, p. 200, Wachs. et H. In v. 1 sensus postulat, e. g. εὐλαβής vel ἐπιμελής: ὡς = σημεῖον δέ: post τοῦθ' et καλλονὰ mavult interpungere Wilam.

6

Ἁδοναὶ δ' εἰσὶν βροτοῖσιν ἀνόσιοι λᾳστήριοι·
καταπεπόντισται γὰρ εὐθὺς ἁδοναῖς ἀνὴρ ἁλούς.

indidem. 1 λαστηριοι test. 2 αρην test.

ΧΑΡΗΤΟΣ ΓΝΩΜΑΙ

CHARES

1

Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.

Stob. 38. 3, Hense, iii, p. 709. Fragg. 1, 2, 4, vv. 22–24 Crateti reddere voluit Bergk, *P. L. G.* ii. 372. De aliis Trochaicis qui Cratetis esse possunt vid. ad fin. pseud-Epicharm. 2

2

Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν,
μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,
ἀεὶ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδεῖται πλέον·
ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά.

Stob. 17. 3, Hense, iii, p. 490. 1, 2 ap. Greg. Naz. c. x, *de Virtute*, 585 (Migne, xxxvii. 722); vid. ad fr. 3. Ad Cratetem rettulit Bergk, sed Χάρητος habet lemma 3 δοθέντος Nauck 4, 5 ap. Boiss. *Anecd. Gr.* iii. 469, sine auctoris nomine. Novum frag. esse suspicatur Mein.

3

Δαπάνην ἄκαιρον μηδαμῶς προσίεσο.

Lydus, *de Mens.* iv. 113, p. 152, Wünsch, ὁ Χάρης φησίν· Δαπάνην κτλ. Sequitur versus (fr. 2)

γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.

4 Papyri

Fr. a

[. . . . . τὰ κ]αλὰ καὶ δίκαι[α δρᾶν]
[. . . . .] . δόξα ἀγηρα[. . . . . .]
[. . . . .]σι παῖ πατρὸς γε̣ρ̣[αιτέρου]
[. . . . .]ωι σωφρονεστέρ[ωι . . .]

[Ἔλπιζε τιμῶν το]ὺς θεοὺς πράξειν [καλῶς]
[. . . . .]μποιεῖν τὸν Ἡρα[κλῆ]
[καὶ τοὺς τεκόντας] [ἐ]ξ ἴσου σέβου [θεοῖς]
[Ὀργὴν ἑταίρων καὶ] φίλων πειρῶ φέ[ρειν]
[. . . . .]ων μὴ κακῶν γι[. . . . .]
[Ἔργων πονηρῶν] χεῖρα ἐλευθέ[ραν ἔχε]
. . . .

Fr. b

. . . .
[. . . . .] . . . μὴ πρ[άσ]σει[ν] κακ[ῶς]
[. . . . .] . α . ἠδικημένος
[. . . . .] εὐμαρέστερος
[. . . . .] . ισθῆναι κακο[.]
[. . . . .] τὰ ψευδῆ λέγειν
[. . . . .] τἀληθῆ λέγων
[. . . . .]ν τοῖς φίλοισιν εὐμαρῶ[ς]
[Μὴ τοὺς κακοὺ]ς οἴκτειρε πράσσοντας [κακῶς]
[. . . . . βέ]βαιος ἠτυχηκότι
[Ὀργῆς ἕκατι κρυ]πτὰ μὴ ἐκφάνῃς φίλο[υ]
[. . . . .]οιου προμηθίας
[Γλώσσης μάλιστα] π[αντ]αχοῦ πειρῶ κρατ[εῖν]
[ὃ καὶ γέροντι κα]ὶ ν[έω]ι τιμὴν φέρει
[Ἡ γλῶσσα σιγὴν κ]αιρ[ί]αν κεκτημένη
[. . . . .] . [. . .] . . . . θυμοῦ λαβεῖν
[. . . . .] . . . . βλάβην φέρει
[. . . . .] . . . [.] . [.] . . . . ωπο|υς ἔχειν
[. . . .] . . . . ιη νο|μίζεται
[. . . . .]ν ἐκφοβούμενο[.]
[. . . . .] . . θων τύχηι
[. . . . .] . εκφ . . . υς ὅλων
[. . . . .]α συντελεῖ τύχη

Fr. c

λύσιν πονηρῶ[ν . . . .]
ἐσθλοῖσι δαίμων [. . . . .]
. φηνελε[.]ι . ητ[. . . . .]

μόνη [. . . . .]
κ̣ . ην̣η γὰρ [. . . . .]
*Η μὴ λ̣έγε ει[. . . . .]
Μηθενὸς αμ[. . . . .]
Ὁ μὴ λέγων [. . . . .]
[.] . μ̣ [.]η̣ χαρι [. . . . .]
βλαπ[τ . . . .]
πλουτο . [. . . . .]
[.] . [.]ε̣σ̣μα̣ [. . . . .]
[.] . [.] . . τ . [. . . . .]
[.] . [.] αδ . . [. . . . .]
[.] . [.] . . . . η [. . . . .]
[Μ]η̣[θ]ὲν π̣ο̣ι̣εῖν [. . . . .]
[.] . . [ἐ]ξυβρί[ζ]ει [. . . . .]
[.] α̣ . [. .] ε̣υχ̣ευσ[. . . . .]
[.] . [. . . . . .]ω[. . . . .]
. . . .

Fr. d

. . . .

. . . . .] π̣αε̣ι̣ [. . . .
. . . .]δ̣ει φρ̣[. . .
. . . .] . κ̣α̣ι̣ [. . . . .
. . . .] σ̣ο̣ρει̣ [. . . .

Fr. e

. . . .

. . . . .]ε̣ . [. . . .
. . . .]ι̣νε . [. . . .

. . . .

Fr. f

. . . .

. . . . .]ρ̣ . [. . . . .

. . . .

Papyrus in priore parte saeculi tertii a. C. scripta est. Nomen auctoris non servat; verum cum vv. 22–24 γλώσσης μάλιστα κτλ. apud Stobaeum 33. 4, Hense, iii, p. 678, inveniantur Χάρητος nomine praeposito, de re

ambigi non potest. Primus edidit G. A. Gerhard in *Sitzungsb. d. Heidelberger Akad. der Wissensch.*, 1912, Abhandlung 13, qui ordinem sententiarum ita restituit: 1–4 De reverentia erga seniores. [Sed 1–4 potius Prooemium est; inde de dis loquitur poeta, mox de parentibus, nam is rerum ordo solitus est, vid. n. ad v. 7, ut Πρῶτα Θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας, Pseud. Phocyl. 8] 5–7 De reverentia erga deos 8–9 Morigeratio erga amicos 10 De scelere vitando 11–14? fortasse: Melius esse iniurias ferre quam infligere 15–17? De mendacio et veritate erga amicos 18–19 Quomodo infelices tractare oporteat 20–21 Amicorum commissa tegere oportere 22–24 De moderatione linguae 25–28? De ira? 29–32? De fortuna 33–37? Bonos homines malo liberari (?) 38–41? De sermone (?) 42–47? Damnosas esse divitias (?) 48–51? De superbia? vid. O. Hensium, *Rhein. Mus.* 72, 14 sqq.

Conferenda est omnino Isocratis Ep. ad Demonicum: vv. 1–4 = Dem. 9–12; 5 ἔλπιζε Dem. 24; 6 Ἡρακλῆ = Dem. 8 et 50; 8, 22 πειρῶ (in talibus sententiis usitatum, Men. Monost. 364, Eur. Erechth. fr. 362. 14) Dem. 24 bis, 28, 40, 43; 5, 7?, 8 = Dem. 16; 22 = Dem. 40. Similes sententias sed prosa oratione scriptas (in usum scholarum, ut vidit Diels) exhibet Gnomologium ad Cyzicum repertum prope eiusdem aetatis, *sc.* circ. 300 a. C. *Journ. Hell. Stud.* xxvii. i (1907), p. 63, F. W. Hasluck; et vid. Gerhardum, *Die gnomische Poesie der Hellenistenzeit*, 'Phoinix von Kolophon', pp. 228 sqq.; O. Hensium, in *Berl. Phil. Woch.*, 1907, pp. 765 sqq. Fr. a. 1 ἀεὶ μέλοι σοι τὰ καλὰ καὶ δίκαια δρᾶν O. Hense: vel ἔστω μέλον σοι, vel σπούδαζ' ἀεὶ σύ 2 δόξα γῆράς ἐστι δή Gerhard, qui δόξ' ἀγήραός γέ τις, vel ἀγήραντος non laudat. Melius Hense δόξα ἀγήρατος μένει, qui versum ita explet: τῷ ταῦτα δρῶντι δ. ἀγ. μ. Sed accusativum exspectes; neque littera ι facile discerni potest 3 πείθου λόγοισι Gerh. 4 εἴκειν σε γὰρ τῷ σωφρονεστέρῳ χρεών Hense, quod mavult Gerh., qui primo coniecerat πείσῃ γὰρ αὐτῷ σωφρονεστέρῳ γε σοῦ, vel πολύ 5 = Menand. Monost. 142 Mein. ubi τὸν θεὸν legitur 6 αὐτῷ δὲ δρῶντι συμποιεῖν τὸν Ἡρακλῆ Crusius, coll. Eur. Frag. 432. 2, et Babr. xx ἀεὶ γὰρ οὕτω δὴ ποιεῖν τὸν Ἡρακλῆ 7 θνητῶν δὲ μηδέν' ἐξ ἴσου σέβου θεοῖς Philippson: fort. καὶ τοὺς τεκόντας ἐξ ἴσου σέβου θεοῖς: cf. Men. Monost. 230 Θεὸν προτίμα, δεύτερον τοὺς σοὺς γονεῖς, 378 νόμος γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν, et 379, Pind. Pyth. vi. 23 sqq., Eur. Fr. 853 N, Isocr. ad Demon. 16: λέγοντες αὖθις οὐ σέβουσιν ὡς θεόν F. Boll 8 Men. Monost. 442 Mein., ubi legitur ἑταίρου καὶ φίλου 9 ἐσθλῶν δ' ἑταιρῶν, μὴ κακῶν, γίγνου φίλος Gerh. 10 = Men. Monost. 148 Mein. ἐργῶν πονηρῶν χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχε Fr. b. 11 μὴ πράσσειν κακῶς Gerh. 12 γὰρ ἠδικ. Gerh. 14 vel κακω[.] νομισθῆναι dubitanter Gerh. 16, 17 ἀλλὰ τἀληθῆ λέγων | φέρεις ὄνησιν Hense: ἔχεις ὁμιλεῖν Gerh. 18 = Men. Monost. 345 (πράξαντας A) 19 ἐσθλῷ δ' ἔσῃ βέβαιος Gerh.: ἐσθλῷ δ' ἕπου dubitanter Hense, vel παρών: ἐσθλῷ φίλος Crusius: ἐ. παρὼν Schöll. 20 εκφαινεις pap.: ἐκφήνῃς corr. Gerh. Sed Menand. Monost. 418 habet ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ 'κφάνῃς φίλου; tabula lignea in Aegypto reperta (*Bull. Corr. Hell.* xxviii, p. 208) a puero scripta οργης εκατι κρυπτα μη εκφανης φιλου quater exhibet; Philem. 233 K ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φάνῃς φίλου, cf. Menand. Monost. 271 μηδὲν ἐκφάνῃς ὅλως: ἔφανα forma Hellenistica est, Blass, *Gramm. New Test. Greek*[2], p. 40, Meisterhans, *Gramm. Att. Inschr.*[3], p. 182, n. 1505. Cod. A Μονοστίχων habet ὀργῇ κρατεῖ τὰ *Abh. Bayer. Akad.* xv. 441 ubi ἕκατι corruptum est. Gravius dicta sunt ἕκατι et κρυπτά quam χάριν et τὰ κρυπτά 21 πάντως δὲ λήθην μὴ ποίου haesitanter Gerh. 22–24 = Chares, fr. 2, Nauck, ap. Stob. 33. 4, Hense, iii, p. 678 = Men. Monost. 80, ubi πανταχῇ error est 22 ap. Lydum, *de Mens.* iv. 113, p. 152, Wünsch: versus 23 et 24, quos damnaverat F. W. Schmidt, confirmat pap. 22–24

ad Cratetem rettulit Bergk, *P. L. G.* ii. 372 25 fort. ante θυμοῦ, μ̣ε̣τ̣α̣: πειρῶ χαλινὸν ἔμπεδον Gerh. 27 fort. ἀνθρώπους, sed ρ vix potest legi, Gerh. Fr. c. 33 λύσιν πονηρῶν πραγμάτων ἔδωκέ πως Gerh.

λύσιν πονηρῶν πραγμάτων δίδωσ' ἑκὼν
ἐσθλοῖσι δαίμων, οὐ δίδωσι τοῖς κακοῖς

Hense 35 vel ε̣ψηνεμ̣[.]ι: ἐφ' ἦν? Vix ἔφηνε, vid. 20 36 κρήνη? 38 cf. Men. Monost. 208 ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε Gerh. 43 πλουτῳ mavult Gerh. 48 ποίει? Gerh. 49 τὸ δ' ἐξυβρίζειν coni. Gerh. Fr. d. 53 δεῖ φρενῶν? Sed cum littera ε super φ scripta esse videatur, fort. δεῖ φέρειν Gerh. Finis, ut videtur, sententiarum

CLEANTHES

1 Ὕμνος εἰς Δία

Κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε παγκρατὲς αἰεί,
Ζεῦ φύσεως ἀρχηγέ, νόμου μετὰ πάντα κυβερνῶν,
χαῖρε· σὲ γὰρ καὶ πᾶσι θέμις θνητοῖσι προσαυδᾶν.
Ἐκ σοῦ γὰρ γενόμεσθα, θεοῦ μίμημα λαχόντες
μοῦνοι, ὅσα ζώει τε καὶ ἕρπει θνήτ' ἐπὶ γαῖαν·
τῷ σε καθυμνήσω, καὶ σὸν κράτος αἰὲν ἀείσω.
Σοὶ δὴ πᾶς ὅδε κόσμος ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν
πείθεται ᾗ κεν ἄγῃς, καὶ ἑκὼν ὑπὸ σεῖο κρατεῖται·
τοῖον ἔχεις ὑποεργὸν ἀνικήτοις ἐνὶ χερσὶν
ἀμφήκη πυρόεντ' αἰειζώοντα κεραυνόν·
τοῦ γὰρ ὑπὸ πληγῆς φύσεως πάντ' ἔργα βέβηκεν,
ᾧ σὺ κατευθύνεις κοινὸν λόγον, ὃς διὰ πάντων
φοιτᾷ μιγνύμενος μεγάλῳ μικροῖς τε φάεσσιν . . . .
[ὡς τόσσος γεγαὼς ὕπατος βασιλεὺς διὰ παντός.]
Οὐδέ τι γίγνεται ἔργον ἐπὶ χθονὶ σοῦ δίχα, δαῖμον,
οὔτε κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον, οὔτ' ἐνὶ πόντῳ,
πλὴν ὁπόσα ῥέζουσι κακοὶ σφετέραισιν ἀνοίαις.
Ἀλλὰ σὺ καὶ τὰ περισσὰ ἐπίστασαι ἄρτια θεῖναι,
καὶ κοσμεῖν τἄκοσμα, καὶ οὐ φίλα σοὶ φίλα ἐστίν.
Ὧδε γὰρ εἰς ἓν πάντα συνήρμοκας ἐσθλὰ κακοῖσιν,
ὥσθ' ἕνα γίγνεσθαι πάντων λόγον αἰὲν ἐόντα,
ὃν φεύγοντες ἐῶσιν ὅσοι θνητῶν κακοί εἰσιν,
δύσμοροι, οἵ τ' ἀγαθῶν μὲν ἀεὶ κτῆσιν ποθέοντες

οὔτ' ἐσορῶσι θεοῦ κοινὸν νόμον οὔτε κλύουσιν,
ᾧ κεν πειθόμενοι σὺν νῷ βίον ἐσθλὸν ἔχοιεν·
αὐτοὶ δ' αὖθ' ὁρμῶσιν ἄνοι κακὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλο,
οἱ μὲν ὑπὲρ δόξης σπουδὴν δυσέριστον ἔχοντες,
οἱ δ' ἐπὶ κερδοσύνας τετραμμένοι οὐδενὶ κόσμῳ
ἄλλοι δ' εἰς ἄνεσιν καὶ σώματος ἡδέα ἔργα
. . . . . . ἐπ' ἄλλοτε δ' ἄλλα φέρονται,
σπεύδοντες μάλα πάμπαν ἐναντία τῶνδε γενέσθαι.
Ἀλλὰ Ζεῦ πάνδωρε κελαινεφὲς ἀργικέραυνε,
ἀνθρώπους ῥύου ⟨μὲν⟩ ἀπειροσύνης ἀπὸ λυγρῆς,
ἣν σύ, πάτερ, σκέδασον ψυχῆς ἄπο, δὸς δὲ κυρῆσαι
γνώμης, ᾗ πίσυνος σὺ δίκης μέτα πάντα κυβερνᾷς,
ὄφρ' ἂν τιμηθέντες ἀμειβώμεσθά σε τιμῇ,
ὑμνοῦντες τὰ σὰ ἔργα διηνεκές, ὡς ἐπέοικε
θνητὸν ἐόντ', ἐπεὶ οὔτε βροτοῖς γέρας ἄλλο τι μεῖζον
οὔτε θεοῖς, ἢ κοινὸν ἀεὶ νόμον ἐν δίκῃ ὑμνεῖν.

Stobaeus, i, p. 25, Wachsm. *Ecl. Phys.* 1, 2 Κλεάνθους. Κύδιστε κτλ. Pearson, *Fragments of Zeno and Cleanthes*, 48; von Arnim, *Stoic. Vet. Frag.* 537. De Hymno optime disseruit J. Adam, *The Vitality of Platonism, and other Essays* (1911). 2 Ζεὺς F: corr. Brunck 3 πᾶσι F: corr. Scal. 4 θεοῦ] ἤχου F: ὅλου Bergk: γενόμεσθα λόγου (*sc.* rationis) Mein.: γενόμεσθα μόνου vel ἐκ σοῦ olim A. C. Pearson, nunc θεοῦ, quod praestat, coll. Muson. ap. Stob., Hense, v, p. 1057 καθόλου δὲ ἄνθρωπος μίμημα μὲν θεοῦ μόνον τῶν ἐπιγείων ἐστίν. Locus conflatus esse videtur cum Arati Phaen. 5 τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν, quoniam γένος σοῦ ἐσμέν vel γενόμεσθα ἐκ σοῦ proprie dicuntur, vix γένος ἐκ σοῦ ἐσμέν. ἤχου ortum esse e glossemate IC XY, i.e. Ἰησοῦ Χριστοῦ, censet Pearson 6 ἀείσω vulg.: αἴδω F: ἀείδω Wachs. 7 δὲ F: corr. Scal. 8 σοῖο F: corr. Ursinus 9 ἔχοις ὑπὸ ἔργον F: corr. edd. ὑπὸ ante χερσὶν F, ἐνὶ Brunck, μετὰ Mein. 10 πυρόεντα ἀειζώοντα F: corr. Wachsm. κεραυνόν significare πληγὴν πυρός, quam vocat Cleanthes τόνος, docet Pearson: ὁ δὲ Κλεάνθης . . . εἰπὼν ὅτι πληγὴ πυρὸς ὁ τόνος ἐστι, κἂν ἱκανὸς ἐν τῇ ψυχῇ γένηται πρὸς τὸ ἐπιτελεῖν τὰ ἐπιβάλλοντα ἰσχὺς καλεῖται καὶ κράτος, Plut. *Sto. rep.* 7. 4; Κλεάνθης δὲ οὕτω πώς φησι . . . τὸν ἐν τῇ τῶν ὅλων οὐσίᾳ τόνον μὴ παύεσθαι Stob. i. 17. 3; cf. Heraclit. 64 Diels τὰ δὲ πάντα οἰακίζει Κεραυνός 11 πληγῆς F: corr. Brunck ἔργα βέβηκεν scripsi: ἔρηγα F cum spatio x litterarum: ἐρρίγασιν Usener: Ζεῦ, πάντ' ἔρριγεν Wachsm., sed desideratur nomen: ἔργα τελεῖται von Arnim, olim ἔργ' ἐδαμάσθη Pearson, nunc ἐρράγη vel ἔρραγεν ἔργα: sed sensus desiderat ἰθύνεται, cf. n. ad v. 10 12 λόγον κοινὸν F: corr. Ursinus 13 μεγάλων μικροῖσι F: μεγάλῳ (*sc.* Sole) Diels: μεγάλοις Brunck, v. Arnim. Post hunc versum lacunam statuit Mein.; post 14 Brunck; sed v. 14 damnat Pearson tanquam aut spurium aut corruptum; ex Orphicis fortasse sumptus est 14 ὡς F: ὃς Ursin.: ᾧ σὺ τόσος von Arnim: ὣς Petersen 16 ἐνὶ Brunck: ἐπὶ F 17 σφετέραισιν F: σφετέρῃσιν edd. ut Theogn. 712 σφῇσι πολυφροσύναις, 1234 σῇσιν ἀτασθαλίαις, cf. 838 18 τ' ins.

Sauppe post *περισσά*, sed cf. hiatum in caesura, fr. 4. 1 21 *λόγων* F : corr. Urs. *ἐόντων* F : corr. Brunck 25 *οἵ* F : corr. Urs. 26 *ἄνευ* F : em. Wachs. coll. *σὺν νῷ* 25 *κακοῦ* F : *καλοῦ* Urs. : corr. Sauppe *ἄλλα* F : corr. Sauppe 30 initio in F spatium xvi litt. variis modis expletum, velut *ἀλλὰ κακοῖς ἐπέκυρσαν* v. Arnim : *ὧδ' ἀνόητ' ἔρδουσιν* Pearson *ἄλλοτε δ'* F : *ἄλλοτεν* Usener, vid. *Jahrb. f. kl. Phil.*, 1878, p. 62 : fort. *ἐπ' ἄλλοτε ἄλλα* cum hiatu in diaeresi, ut in vv. 19, 29, 37; et cf. *δ* 236, Hes. Op. 713, Phocyl. 15. 1, Theogn. 157, 232 (= Solon. xii. 76), 318 (= Solon. xiv. 4), 992, quibus locis *ἄλλοθεν* Usener restituere vult : *ἄλλοτέ γ'* Heeren *φέροντες* F : corr. Mein. 31 *πένεσθαι* coni. Wachsm. 32 *ἀρχικέραυνε* F : corr. Mein. 33 *μὲν* ins. Scal. ante *ῥύου*, nos pone *εἴρυσσαι* Petersen : *ἐκρύου* olim Pearson, nunc *ῥύοιο*, coll. hiatum in v. 18 35 *ᾗ* F : corr. Urs. 36 *ἀμειβώμεθα* F 38 *οὔτε* Cudworth : *οὔτι* Steph. : *οὔτοι* F *ἄλλοτε* F : corr. Brunck

2

Ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ πεπρωμένη,
ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμὶ διατεταγμένος,
ὡς ἕψομαί γ' ἄοκνος· ἢν δὲ μὴ θέλω
κακὸς γενόμενος, οὐδὲν ἧττον ἕψομαι.

Epicteti Manuale, c. 53 *ἐπὶ παντὸς πρόχειρα ἑκτέον ταῦτα·* (seqq. versus), Vettius Valens, *Antholog.* Lib. vi, c. 9, p. 261, Kroll, *μιμήσεται τὸν τραγικὸν Εὐριπίδην* (sic) *λέγων Ἄγου κτλ.*, et Lib. vii, c. 2. Corruptius traditi sunt versus in codice quodam fortasse Petri Magistri *περὶ πολιτικῆς καταστάσεως*, A. Mai, *Script. vet. nova collectio*, ii, p. 607 (vid. Krumbacher. *Gesch. d. byzant. Litt.*, p. 239) quem memoravit Brinkmann in *Rhein. Mus.* lx. 630. Versum primum habet Epict. *Diss.* Lib. ii. 23, 42 ; iii. 22, 95 ; iv. 4, 34 ; primum et secundum iv. 1, 131. 1 *ἄγου δέ* Diss. quater, Vett. Valens : *ἄγε δή* Man. *σὺ καὶ ἡ* Schenklii A Manualis, vid. p. 425 ; *καὶ* om. cet. : *σὺ η* S in Diss. ii. 23, 42 : *σύ γ' ἡ* S corr. b, cod. Maii supra memoratus ; *σὺ καὶ ἡ* S in Diss. iii. 22, 95 ; iv. 1, 131 ; iv. 4, 34 : *σύ γ' ἡ* S corr. et apographa, Vettius Valens (sed bis *σὺ Χή* Cod. Vat. Graec. 191) ; inde hic *σύ γ' ἡ* (et *χή*) Meibom. 3 *κἂν ὀκνῶ·* Vett. Valens vi. 8, sed *γ' ἄοκνος* vii. 2 *ἢν δέ γε μὴ* Epict., *κἂν μὴ* Vett. Val. vi. 8, *ἂν δὲ μὴ* vii. 2 ; *γε* tanquam incuriose repetitum praeeunte [Petro] eieci 4 *αὐτὸ τοῦτο πείσομαι* Vett. Val. bis ; cf. v, c. 9 Locum Latine reddidit Seneca, Ep. 107. 11

3

Τἀγαθὸν ἐρωτᾷς μ' οἷον ἔστ'; ἄκουε δή·
τεταγμένον, δίκαιον, ὅσιον, εὐσεβές,
κρατοῦν ἑαυτοῦ, χρήσιμον, καλόν, δέον,
αὐστηρόν, αὐθέκαστον, αἰεὶ συμφέρον,
ἄφοβον, ἄλυπον, λυσιτελές, ἀνώδυνον,
ὠφέλιμον, εὐάρεστον, ἀσφαλές, φίλον,
ἔντιμον, ⟨εὐχάριστον⟩, ὁμολογούμενον,
εὐκλεές, ἄτυφον, ἐπιμελές, πρᾶον, σφοδρόν,
χρονιζόμενον, ἄμεμπτον, αἰεὶ διαμένον.

Clem. Alex. *Protrept.* vi. 72, p. 61 P, et *Strom.* v. 14. 110, et Euseb. *P. E.* xiii. 13, p. 679; Pearson, 75; von Arnim, 557 6, 7 Clem. *Strom.* om. ἀσφαλές, φίλον, ἔντιμον, ut unus versus exhibeatur; Eusebius in 6 habet ὠφέλιμον, εὐάρεστον, et in 7 ἔντιμον εὐάρεστον. In 7 εὐχάριστον ins. von Arnim

4

Μὴ πρὸς δόξαν ὅρα, ἐθέλων σοφὸς αἶψα γενέσθαι,
μηδὲ φοβοῦ πολλῶν ἄκριτον καὶ ἀναιδέα βάξιν·
οὐ γὰρ πλῆθος ἔχει συνετὴν κρίσιν, οὔτε δικαίαν
οὔτε καλήν, ὀλίγοις δὲ παρ' ἀνδράσι τοῦτό κεν εὕροις.

Clem. Alex. *Strom.* v. 3. 17, p. 655 P; Pearson, 100; von Arnim, 559
2 δόξαν MSS.: em. Mein.

5

Ἀνελεύθερος πᾶς ὅστις εἰς δόξαν βλέπει,
ὡς δὴ παρ' ἐκείνης τευξόμενος καλοῦ τινος.

Clem. Alex. *Strom.* v. 14. 110, p. 715 P; Pearson, 101; von Arnim, 560

6

Κακῶς ἀκούειν κρεῖσσον ἢ λέγειν κακῶς.

Mantiss. proverb. (*Paroegr. Gr.* ii, p. 757) Cent. i. 85; Pearson, 102; von Arnim, 561

7

Λογισμός. Τί ποτ' ἔσθ' ὃ βούλει, Θυμέ; τοῦτό μοι φράσον.
Θυμός. Λέγω, Λογισμέ· πᾶν ὃ βούλομαι ποιεῖν.
Λ. Ἦ βασιλικόν γε· πλὴν ὅμως εἶπον πάλιν.
Θ. Ὧν ἂν ἐπιθυμῶ, ταῦθ' ὅπως γενήσεται.

Galen. *de Hipp. et Plat. plac.* v. 6, vol. v, p. 476 K; Pearson, 84; von Arnim, 570. 2 λέγω scripsi: ἐγὼ λογισμόν MSS.: ἔχω Steph.: σέ γ', ὦ λογισμέ von Arnim: ποιεῖν λογισμόν Pearson: ἔχειν, λογισμέ Wyttenb. 3 ἦ addidi: βασιλικόν γε MSS.: βασιλικόν· εὖ γε Scal.: βασιλικὸν εἶπες von Arnim: ἐγὼ βασιλικός Pearson: ναὶ βασιλικόν γε Mein. 4 ὧν Cornar.: ὡς MSS.: ὅσ' Wyttenb.

8

Ὅστις ἐπιθυμῶν ἀνέχετ' αἰσχροῦ πράγματος,
οὗτος ποιήσει τοῦτ', ἐὰν καιρὸν λάβῃ.

Stob. Hense, iii, p. 281; Pearson, 95; von Arnim, 573

9

Πόθεν ποτ' ἆρα γίνεται μοιχῶν γένος;
ἐκ κριθιῶντος ἀνδρὸς ἐν ἀφροδισίοις.

Stob. Hense, iii, p. 281; Pearson, 110; von Arnim, 583. 2 tanquam in dialogo alterius personae responsum esse credit Mein.

10

Κακουργότερον οὐδὲν διαβολῆς ἔστι πω·
λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸν πεπεισμένον
μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον.

Stob. Hense, iii, p. 760; Pearson, 103; von Arnim, 586.

PHOENIX

1 Ἴαμβοι α'

Νίνος

Ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένετ', ὡς ἐγὼ 'κούω,
Ἀσσύριος, ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον,
τάλαντα πολλῷ πλεῦνα Κασπίης ψάμμου,
†ὃς ὀυκϊ δ' ἀστερ' ὀυδιζωνεδιζητο,
οὐ πὰρ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
οὐ μυθιήτης, οὐ δικασπόλος κεῖνος·
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι,
ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
κἠρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὤθει.
Ὡς δ' ἀπέθαν' ὡνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν
ὅκου Νίνος νῦν ἐστι καὶ τὸ σῆμ' ᾄδει·
« Ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
εἶς ἢ Κοραξός, ἢ 'πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
⟨Σ⟩ινδὸς κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
νῦν δ' οὐκέτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῆ πεποίημαι·
ἔχω δ' ὁκόσον ἔπαισα χὠκόσ' ἤεισα

χὠκόσσ' ἐράσθην [
τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήιοι συνελθόντες
φέρουσιν, ὥσπερ ὠμὸν ἔριφον αἱ Βάκχαι·
ἐγὼ δ' ἐς Ἄιδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
οὔτ' ἀργυρῆν ἄμαξαν ᾠχόμην ἕλκων·
σποδὸς δὲ πελλὴ χὠ μιτρηφόρος κεῖμαι".

Athen. xii. 530 E *Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ποιητὴς περὶ Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων φησίν· Ἀνὴρ κτλ.* Titulum dedi. 1 *κλύω* A: corr. Mein.: *κλῦω* retinet Gerh. 3 *τάλαντα πολλῷ* E: *και ταλλα πολλον* A: *τάλαντ' ἀριθμῷ* Sitzler: *τ. Ἄπολλον* Radermacher *πλέονα* A: corr. Mein. 4 sic A, oculato teste nuper Ferrario; *οὐδ' ἰδεῖν* Cas.: *ἰδὼν* Naeke: *ἴσως* Scal.: *ὃς οὔ κεν ἀστέρ' οὐδ' ἰδεῖν* Lachm. Aliam viam ingressi sunt Sitzler, *οὐκ ἴδ' ἀσπίδ', οὐδ' ἰδεῖν*, quae sententia Kaibelio placet, et Headlam coni. *ὃς οὐκ ἴδε ζῶν ἀστέρα*, vel *ὃς οὐκ ἴδ' ἄστε', οὐδὲ νῶν ἐδίζητο*, coll. Hom. *α*. 3. Sed locus nondum sanatus. 'Neque clupeum neque hastam (vel "neque bellum neque belli gloriam") quaerebat' postulari censet Kaib.; *ὃς οὐκὶ τἄστρων ᾖδε' οὐδ' ἐδίζητο*, vel *ὃς οὐκὶ διόδους ἀστέρων ἐδίζητο* temptavi 5, 6 *πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ Μάγοι, καὶ . . . ἐπᾴδουσιν . . . πρὸ τοῦ πυρὸς τὴν δέσμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες*, Strab. xv. 15; ib. 14 *τὰ κρέα ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται.* Idem testatur Schol. Nicand. *Ther.* 613 5 *παρ' μαγοισι* A, unde *παμμάγοισι* Kaib. cum *ῥάβδοισι* 6 *τοῦ θεοῦ*: *sc. πυρός* 7 *μυθιήτης* Schweigh. = *orator*. Mein. confert Steph. Byz. s. v. *Αἴγινναι· τὸ πολιήτης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, ὡς τὸ μυθιήτης*: *μυθηητης* A B: *μυήθη* E: *μὴν θυητής* Dind.: *θυμιήτης* Bergk 8 *γεωλογεῖν* Kaib., sed regis officia enumerantur 12 *σῆμα ἴδει* A: corr. dubitanter Naeke; Mein. confert Meleagr. *A. P.* vii. 428. 19 *τὸ δ' οὔνομα πέτρος ἀείδει.* Cf. quoque *A. P.* App. ii. 200. 5 *πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται*, ib. 423 *τάφος . . . αἰάζων*, Simon. (?) 97. 6 *βοῶσι τάφοι.* Versum damnavit Gaisford ad Hephaestion., p. 256, et Gerh., quod (1) Ninus (Nineveh) diu eversa esset, (2) in Pap. Bodl. 6 legatur *περιφέρουσι τοῦτο τὸ ῥῆ[μα]*, sequente admonitione, (3) duplicem sensum, hominis et urbis, *Νίνος* habeat. Crusius cum *ἀκούω* v. 1 coniungit 14 *Κοραξοί· ἔθνος Κόλχων* Steph. Byz. 15 *Ἰνδὸς* A: corr. Schweigh.: Steph. Byz. s. v. *Σίνδοι· τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι τῶν Μαιωτῶν ἀπόσπασμα*: Hesych. *Σινδίς· ἡ Σκυθίς* (Mein.): Schol. Apoll. Rhod. iv. 321 *καὶ Ἱππῶναξ δὲ μνημονεύει τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα*, pro quibus Mein. ad Hippon. iii versum refecit *Κοραξικὸν καὶ Σ. δ.*: *λιμνῶν*, velut Palus Maeotis: *Σινδικὸς λιμήν* Scymn. 893 *ἀλλὰ* Mein.: *ἄλλα* A: reminiscitur poeta Hipponact. 13 (fort. Callimachi, Mein., vid. Hunt. *Oxyrh. Pap.* vii, p. 69) *Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω*: *ἄλια* Wilam.: *ἄλλα* Kaib. Athen. xii. 530 F, *ἀλλὰ* in praef., p. xi revocavit 16 *ποτ'* A: Ionicum, Weir Smyth, *Gr. Dial. Ion.*, pp. 280 sqq. Tales formas servat Herondas propter *παρήχησιν*, Nairn, p. lx 18 *ἔπαισα* Kaib.: *εδαισα* A: *ἐδαισάμην*, non *ἔδαισα* postulari ratus scribit *ἔδαψα* Mein., et Phoenix ipse *δαίνυσθαι* utitur, 2. 6 *ἥεισα*] *ἤλειψα* Bergk, alii alia, velut Headlam *ἥεισα* | ⟨*χὠκόσσ' ἔδωκα γαστρὶ*⟩ *χὠκόσ' ἠράσθην*: Bergk scribit *ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἠράσθην* vel *ὁκόσσ' ἐδαισάμην τε κἠράσθην* 18, 19 in margine adscriptos esse censet Gerhard e verbis Sardanapalli adsumpta *Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἐρώτων* | *τέρπν' ἐδάην* *Anth. Pal.* vii. 325; cf. fusius Athen. viii. 336 A 22 *ἐς Ἄιδην*, non *Ἄιδου*, Nauck T. Frag. Adesp. 372. 4, Alex. Aet. 3. 34 22–24 iniuria damnat Gerh., cf. Athen. viii. 336 A de Sardanapallo *καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι* 24 *πολλη* codd., sed exiguos cineres 'quod digitis quinque levetur onus' *τόπος* postulat: em. Mein.

2 E libro incerto

Κορωνισταί

Ἐσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων,
τῇ παιδὶ τἀπόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν
ἢ ἄρτον ἢ ἥμαιθον ἢ ὅτι τις χρῄζει.
Δότ', ὦγαθοί, ⟨τι⟩ τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
ἔχει κορώνῃ· χἄλα λήψεται χονδρόν·
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
ὁ νῦν ἅλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει.
Ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε, Πλοῦτος ἔκρουσε,
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέροι σῦκα.
Θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη,
κἀφνειὸν ἄνδρα κὠνομαστὸν ἐξεύροι,
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.
Ἐγὼ δ', ὅκοι πόδες φέρωσιν, ὀφθαλμοὺς . . .
ἀμείβομαι Μούσῃσι πρὸς θύρῃς ᾄδων,
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι, πλεῦνα τῶν ⟨Γύ⟩γεω.

καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ Ἰάμβου φησίν·

ἀλλ', ὦγαθοί, 'πορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ·
δός, ὦ ⟨ἄ⟩ναξ, δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
νόμος κορώνῃ χεῖρα δοῦν' ἐπαιτούσῃ.
Τοσαῦτ' ἀείδω· δός τι καὶ καταχρήσει.

Athen. viii. 359 E *οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα· Ἐσθλοί κτλ.* Titulum ex Athenaei verbis indiderunt edd. 1 *χῖδρα* Mein. 3 *τίμαιθον* B : *ἢ ἄρτισκον ἤ τι ψαιστὸν* Mein. et in Anal. ad Athen.: *ἤ τ' . . . ἤ τ'* (= *ἤτοι*), vel *ἤ τ'*, ut apud Homerum (?) : *ἢ ἄρτον τιν' ἡμίαιθον* Dobr. *ἤ'* (= *ἠέ*) bis Crusius : *ἢ τί τις* Kaib. : fort. *εἴτ' . . . εἴθ'* 4 *ἕκαστος* Casaub. : *ἑκαστός τις* A C 5 *χόνδρου* Mein. in text. errore typ.? 6 fort. *πάντα* Mein. 7 *αὖθις* A C : corr. Mein. 8 *ἤκουσε* A : corr. Bergk, coll. *Εἰρεσιώνην* ap. Homeri Vit. Herod.

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο . . .
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι, πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα :

ἦκει δή alii 9 *φέρει* A : corr. Bergk 10 desiderat Mein. *ἄμεμπτα τῇ κούρῃ* 11 *κὠυνομαστὸν* Mein., quam formam vetat Bechtel, *Gr. Dial.* iii. 11

14 κασιγνήτοις, *cognatis*, Mein., coll. scholl. AB ad O 545: ἰγνήτοις olim Bergk, vel potius ἴγνησιν vocab. Rhodium 15 ὅκοι A: corr. Dindorf πόδε Haupt φέρουσιν A: corr. Bergk: post ὀφθαλμοὺς lacunam statui: ἰφθίμους Haupt: εὐφθόγγοις vel ἀψάλτοις, et ὀφθαλμοὺς ἀμείβομαι '*praetereo*' quaerit Crusius, ἐρείδομαι A. D. Knox, Herodas, p. 395 16 Μούσας δὲ ... ᾄδω Peppmüller: Μούσαισι et θύραις A: corr. Crusius 17 πλείονα τωνγεω A: τῶν γέω B: em. O. Rossbach: τῶν λέω πλεῦνα olim Bergk, postea πλῆμα τῶν ἀγγέων: πλεῖον' ὧν αἰτέω Dind.: πλεῦνα τῶν αἰτέω Mein.: τεττίγων A. D. Knox, Herodas, p. 395: πλέονα τούτῳ γε Crusius, vel τῷ μή γε (*sc.* δοντί) κείνῳ γε Peppmüller 18–20 post 7 trans. Peppmüller 19 δός, ὦ ἄναξ Crusius, qui hiatum confert Herodae iv. 18 ὦ ἄναξ: δὸς ὦναξ A: δὸς ὦν, ἄναξ Kaib., Bergk, qui 19 et 20 transponere iubet: δός, ὦνα, δός τι Mein.: δόμου. δός, ὦναξ, καὶ Casaub. 20 δοῦν' Steph., et eliditur -αι in Phoen. 6. 22: δ' οὖν libri. Formam δοῦν tuentur εἶν = εἶναι, Inscrr. Ionicae Eretriae et Oropi; ἐξεῖν Oropi; παρῆν = παρεῖναι (παρίημι) Conze, *Reise auf Lesbos*, p. 36, l. 12; προστᾶν Erythr.; φᾶν, λέγειν Hesych.; ἀποδοῦν, ἀποδοῦναι Hesych.; θρέπτρα φίλοις ἀποδοῦν(αι), οἳ ἐμὸν πότμον γοόωντες, *B. C. H.* xiii. 315, no. 22, Paphlag. Inter μεταδοῦν' ἐθέλοι Theogn. 104 et μεταδοῦν non constat; δίδων Theocr. xxix. 9; φῦν = φῦναι Parmen. viii. 10. Non recte profert Kühner χριμφθῆν, Aesch. Suppl. 790; ἐ[πι]θῆν Collitz-Bechtel, iii. 1, 3338, 59, Epidauri, maxime incertum, neque recte Weir Smyth Isyllo tribuit, *Ionic Dialect*, s. 700. 2; sed εἶν = εἶναι apud eundem s. 709 21 τοσαῦτ' ἀείδω Bergk: τοιαῦτ' εἰδώς A: τοιοῦτον εἰδώς Mein.: εἰδὼς τοιαῦτα Schweig.

3 Fortasse e libro primo

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,
κύμβη δὲ τόξα, δήιοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος, κάλαλὴ "μύρον χεῖτε".

Athen. x. 421 D Καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησιν· Νίνου κτλ. 1 Νίνῳ mavult Bergk 2 κόμη A: em. Haupt: κύβοι Bergk: κοτύλη Emperius: confert Gerh. Lucian. Dial. Deor. xxiii. 2 ἔχω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τόξα, ubi verba tantum similia sunt, non sensus 3 κεῖται A: em. Lachm.

4 E libro incerto

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἀστέρων . .
. . . . ὀνήιστος
καὶ τῶν τότ', ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων
ἐὼν ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν.

Athen. xi. 495 D Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης τίθησι τὴν λέξιν (*sc.* πελλίς) λέγων οὕτως· Θάλης κτλ. 2 πολλῶν A: corr. Toup Post 1 lacunam suspicatus ita rest. Mein. in Babr. Choliamb.

ὀνήιστον
⟨ναύτῃσιν εὗρεν ἐμπόροισι Φοινίκων⟩,
vel Θαλῆς γάρ, ὅστις ἀστέρων ὀνήιστος
⟨ναύτῃσιν (vel Φοίνιξιν) ἐμπόροισίν ἐστιν, ἐξευρών⟩,

ἀστέρων ὀνήιστον Ursam Minorem esse ratus 'quam primus omnium observavit Thales': contulit Callim. Frag. 94 (cf. *Oxyrh. Pap.* vii,

p. 33) (Καλλίμαχος δ' οἶδεν αὐτὸν εὑρετὴν τῆς Ἄρκτου τῆς μικρᾶς, Diog. Laert. i. 23)

> Θάλητος, ὅς τ' ἦν τἄλλα δεξιὸς γνώμῃ,
> καὶ τῆς Ἁμάξης ἐλέγετο σταθμήσασθαι
> τοὺς ἀστερίσκους, ᾗ πλέουσι Φοίνικες.

Sed multa obstant; σταθμήσασθαι non idem est atque εὗρεν, et neglegenter scripsit Diog. εὑρετήν; namque Φοίνικες et maris Mediterranei nautae longe antiquiores erant Thalete; deinde ὀνήιστος non potest non revocare verba Diog. Laert. de celeberrima Bathyclis phiala, i. 28 Βαθυκλέα . . . ἐπισκῆψαι δοῦναι τῷ σοφῶν ὀνηίστῳ, et Callimachi δεξιὸς γνώμῃ. Alii non lacunam (ut Mein. Bergk, Kaib.) sed corruptelam suspicati emendant: ἀστέων Casaub. = civium, quod ferri non potest; postea Mein. ad Athen. dedit ἱστόρων cum ἔην: Θαλῆς γάρ, ἵστωρ ἀστέρων ὀνήιστος Gerh.: εὑρὼν ἀστέρων ὀνηίστους ten Brink: ὅστις ἀστέρων ἔην ἵστωρ Mikolajczak: Θαλῆς γὰρ ἀστροδιφέων ὀνήιστος Crusius. Lacunam alio modo statui

5 E libro incerto

> Ἐκ πελλίδος ⟨γὰρ⟩ τάργανον κατηγυίης
> χωλοῖσι δακτύλοισι τῃτέρῃ σπένδει,
> τρέμων οἷόν περ ἐν βορηίῳ νωδός.

Athen. xi. 495 E καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν (*sc.* Φοῖνιξ ὁ Κολοφώνιος), Ἐκ πελλίδος κτλ. Priori fragmento cohaerere videtur. 1 ⟨γὰρ⟩ Mein., Bergk: ⟨δὲ⟩ Schweigh. al. καὶ τηγυίης A: em. Pors. 2 σπένδεν Crusius: τῃμέρῃ, velut Diei oblatum, Mein. 3 περ ἐν A: γέρων Mein. βορηίᾳ Diehl νωδος A: πῶλος Kaib.: ’λωπύς = ἀλώπηξ olim Mein.: λωτός Gerh.

6 E libro incerto

> Ἴαμβος Φοίνικος [.]η̣
> Π̣ο̣λλοῖς γε θνητῶν τἀγ[ά]θ', ὦ Ποσείδιππε,
> οὐ [σύ]μφορ' ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτ' αὐτοὺς
> [.]ο̣ν̣ . ειν ὀκο[ί]α καὶ φρονε̣[ῖ]ν ἐπίστανται.
> Νῦν δ' οἱ μὲν ἡμῶν κρή̣[γυ]οι καθεστῶτες
> π̣ολλὴν ἀφειδέως νη̣[πιέη]ν̣ ἐρεύγοντα[ι]·
> [οἳ] δ̣' ο̣ὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρίν' εὖντες
> πλουτοῦσι· τῷ πλούτῳ δὲ πρὸ̣ς̣ τί δεῖ χρῆ[σθ]αι,
> τοῦτ' αὐτὸ πάντων πρῶτον οὐκ ἐπίστανται·
> ἀλλ' ο̣ἰκ̣[ία]ς μὲν ἐγ λίθου σμαραγδίτου,
> εἴ πω[ς] ἀ̣νυστόν ἐστι τοῦτ' αὐτοῖς πρήσσειν̣,
> [. .]τ̣[. .] ἐχούσας καὶ στοὰς τετραστύλους

[πολλῶ]ν ταλάντων ἀξίας κατακτῶνται·
[. . . . . .] . ἑαυτ[ῶν τ]ὴν ἀναγκαίην ψυχὴν
[. . . . . . .]ησκ[. . . . το]ύτων πάντων
[. . . . .]ρα . . . . τ . ν ἐκπορίζουσιν
[. . . . λ]όγοις χρηστοῖσι σωφρονισθεῖσα
[. . . . . .] τὰ χρηστὰ καὶ τὰ συμφέροντ' εἰδῇ.
[Τοῖς οὖν] τοιούτοις ἀνδράσιν, Ποσείδιππε,
[οὐ σ]υμβέβηκεν οἰκίας μὲν κεκτῆσθαι
[κ]αλὰς καταξίας τε χρημάτων πολλῶν,
[α]ὐτοὺς δ' ὑπάρχειν ἀξίους τ[ρι]ῶν χα[λκῶ]ν;
[κ]αὶ μάλα δικαίως, ἥν τις ἐνθυμῆτ' [ὀρ]θῶς
[. . . . .]ν γὰρ καὶ λίθων φροντίζουσιν.

E Florilegio Papyri ii saec. a. C., col. iii Pap. Heidelb. p. 218 supra, primus edidit G. A. Gerhard in *Phoinix von Kolophon*, 1909. [.]η post titulum ad Phoenicis Iambi aut Florilegii numerum spectare credit Diehl. 1 non ad Poseidippum Comicum Cassandrensem, sed ad Alexandrinum Epigrammatistam respicere poetam credit Gerh., qui Athenis anno 275 a. C. Zenonis et Cleanthis discipulus erat (Knaack ap. Susemihl. ii. 530; cf. *Anth. Pal.* v. 134. 3) 2 ἔδει Bucherer 3 ἔχειν Gerh.: μόν' ἔχειν Bucherer: πλουτεῖν Crusius, al.: νέμειν Diels: κοσμεῖν et κομπεῖν Hense 4 νῦν δ' οἱ μὲν ἡμῶν Crusius (coll. Heroda ii. 31), Bucherer: . . νδο . . . ρ [. .]μων pap.: πολλοὶ μὲν ἡμῶν Gerh.: fort. πολλοὶ γὰρ 5 νηπιέην Gerh.: νηστείην Crusius: νηστίην Bucherer olim: νηλίπην, *inopiam*, Bucherer: νηυσίην Diehl: verbum quod simplicem victum significat desiderat Thiele 11 τοίχους Blass: στέγας Buch.: ὀροφὰς Kreuznach: αὐλὴν Hense: κήπους Diels 13 αὐτῶν δ' ἑαυτῶν τὴν ἀναγκαίην ψυχὴν Gerh., Buch., sed mavult τὴν δ' αὖ μάθησιν τὴν ἀναγκαίην ψυχῇ 13–17 ita explevit Knox:

τροφὴν δὲ κτλ. et ψυχῇ
φύρουσιν ἀργ]ῇ σκ[ωρί]ῃ τούτων πάντων·
[κέρδη γὰρ αἰσχ]ρὰ πλοῦτον ἐκπορίζουσιν·
οὐ μὴ] κτλ., σαφέως τὰ κτλ.

14 velle poetam οὖσάν γε πολλῷ φερτέραν τούτων πάντων credit Gerh.: πολλῷ γε μᾶλλον δὴ σκοπεῖν τούτων πάντων Buch. 15 ἀγριοῦσιν αἰσχρὰ vel ἀμελοῦσιν Buch.: ἐῶσι πάμπαν κοὐδὲν Gerh. 16 [ὅκως] λόγοις Gerh., Buch. 17 εἴδη pap.: [καλῶς] et εἰδῇ (*sc.* ἡ ψυχή) Gerh.: σαφῶς Buch. 18 ita Gerh.: τοῖς δὴ Blass: explevit et interrogationis signum add. Gerh.: πῶς οὖν vel τοῖς Hense 19 νῦν συμβέβηκεν Kohl: εὖ συμβ. Gerh., Crus. 20 καλὰς mavult Gerh. quam πολλὰς 21 cf. Nicophont. Σειρ. 12. 777 K οὐκ ἄξιος τριωβόλου 23 [μόνων ξύλω]ν Gerh., qui et versum tanquam Cynicum proverbium commentus est λίθοι γάρ εἰσιν καὶ λίθων φροντίζουσιν, coll. Stob. iv. 228, Mein. σὺ ὅπως μέν σοι ὁ λίθος (statua) ὅμοιος γένηται ἐσπούδακας, ὅπως δὲ μὴ αὐτὸς λίθῳ ὅμοιος γένῃ οὐ φροντίζεις: οἶμαι· ξύλων Buch.: τυκισμάτων γάρ, deinde ὀρθῶς | τὸ πᾶν· ξύλων Hense. Sequitur lemmatis spatium, inde [. . . . .]μ [. .]κι . [. .] ἀνιστᾶσιν, inde versuum trium initia, ν[, α[, ο[

HERMEIAS

Ἴαμβοι

Ἀκούσατ', ὦ Στώακες, ἔμποροι λήρου,
λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα
τὰν τοῖς πίναξι, πρίν τι τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε, κᾆθ' ἁλίσκεσθε
ἐναντία πρήσσοντες οἷς τραγῳδεῖτε.

Athen. xiii. 563 D Ὁ Μυρτίλος ἀποβλέψας εἰς τοὺς τὰ τῆς Στοᾶς αἱρουμένους τὰ Ἑρμείου τοῦ Κουριέως ἐκ τῶν ἰάμβων προειπὼν Ἀκούσατ' . . . τραγῳδεῖτε, παιδοπῖπαι ὄντες καὶ τοῦτο μόνον ἐζηλωκότες τὸν ἀρχηγὸν ὑμῶν τῆς σοφίας Ζήνωνα τὸν Φοίνικα. στόακες A: corr. Dind., vid. Kaib. ad loc. 2 ὑποκρητῆρες A: corr. Mus. 3 πρινὴ A: corr. Pors. 5 πράσσοντες A: corr. Mein.

PARMENO

1 Ἴαμβοι

Ἀνὴρ γὰρ ἕλκων οἶνον, ὡς ὕδωρ ἵππος,
Σκυθιστὶ φωνεῖ, κοὐδὲ κόππα γινώσκων . . .
κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας
κάθυπνος, ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων.

Athen. v. 221 A Ἀνὴρ . . . πίνων, φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων. 2 φωνεῖ] φαίνετ(αι) Crus. κοὐδὲ Mein.: οὐδὲ A: μηδὲ Scal. κόππα A: κάππα B C et Mein., coll. Hesych. s. v. κάππα· τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον, sed incerta ibi lectio γινώσκων A: γινώσκει Scal.: κοὐδὲ κάππα γινώσκων . . . lacuna statuta Mein. 4 φαρμάκων A C: corr. Cas.

2

Ἦλθον μακρὴν θάλασσαν, οὐκ ἄγων σῦκα
Καναῖα φόρτον.

Athen. iii. 75 F Παρμένων ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς ἰάμβοις τὰ ἀπὸ Κανῶν (σῦκα) τῆς Αἰολικῆς πόλεως ὡς διάφορα ἐπαινῶν φησὶν Ἦλθον κτλ. 1 ἦλθον] πλέων Mein. 2 καίνεα A: corr. Palmerius φόρτου A: corr. Cas. ἐξοχώτατον βρῶμα add. Mein.

3

Αἰγύπτιε Ζεῦ Νεῖλε

Athen. v. 203 C. Schol. Pind. Pyth. iv. 97 Κρονίδην τὸν Νεῖλόν φησιν, ὡς καὶ Παρμένων Αἰγύπτιε κτλ.

4

Schol. Nicand. Ther. 806 Βέμβιξ δέ ἐστι ζῷον σφηκοειδές, μέλαν τῇ χροιᾷ, κέντρῳ χρώμενον ὡς οἱ σφῆκες· μνημονεύει δὲ καὶ Παρμένων ἐν τοῖς ἰάμβοις

5

Steph. Byz. s. v. Βουδῖνοι. Βουδῖνοι· ἔθνος Σκυθικόν· παρὰ τὸ δινεύειν ἐπάνω ἁμαξῶν ὑπὸ βοῶν ἑλκομένων . . . Παρμένων ὁ Βυζάντιος ἐν ἰάμβων πρώτῳ

6

Steph. Byz. s. v. Φρίκιον. Φρίκιον· ὄρος ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικόν . . . λέγεται καὶ Φρικωνία καὶ Φρικωνίτης καὶ Φρικωνιάτης· κεῖται δὲ (*sc.* Φρικωνιάτης) παρὰ Παρμένοντι τῷ Βυζαντίῳ ἐν πρώτῳ ἰάμβων (προτέρῳ ἰάμβῳ MSS.: corr. Xylander)

7

Steph. Byz. s. v. Χιτώνη. Χιτώνη· οὕτως ἡ Ἄρτεμις· λέγεται καὶ Χιτωνία, ὡς Παρμένων ὁ Βυζάντιος. Sic Salmas. pro ὡς παρὰ μενίππῳ ὁ βυζάντιος

8 Incertum

Ex Schol. Ambros. in Theocr. vi. 3 Πυρρός· ὁ ἀρτίχνους, ὁ ἤδη πωγωνίτης. Εὐριπίδης· πυρσοῖς γενύεσσιν· ὁ δ' ἡμιγένειος· Παρμενίσκος· παῖδ' οὔτε γένειον πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην, Scazontem restit. Haupt, παῖδ' οὐ γένειον πυρρόν, οὐδ' ὑπηνήτην et pro Παρμενίσκος Παρμένων scribit (vid. Gerhard. *Phoenix*, p. 211 n.)

SOTADES

1 In Ptolemaeum Philadelphum

L. Escher, *de Sotadis Maronitae Relliquiis* (1913); Podhorsky, *de Versu Sotadeo; Diss. Philol. Vindobon.* v, 1895, pp. 107 sqq.; Christ, *Metrik*, s. 567

Εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.

Athen. xiv. 621 A εἰρήκει γὰρ εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ ⟨μὲν καὶ ἄλλα⟩ δεινά, ἀτὰρ καὶ τόδε, ὅτε τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγεγαμήκει Εἰς οὐχ κτλ. et Plut. de puer. educ. 11 A. ὠθεῖς Plut.: ὤθει Ath.

2 In Theodorum

Ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρῆμα τῆς ὄπισθε λαύρης
διὰ δενδροφόρου φάραγγος ἐξέωσε βροντὴν
ἠλέματον, ὁκοίην ἀροτὴρ γέρων χαλᾷ βοῦς.

Athen. xiv. 621 B Θεοδώρου τοῦ αὐλητοῦ Φιλῖνος ἦν πατήρ, εἰς ὃν ταῦτ' ἔγραψεν (ὁ Σωτάδης)· Ὁ δὲ κτλ. Non in Philinum scripsit, ut tradunt editores, sed in Theodorum tibicinem, aequalem (Aelian. V. H. xii. 17); Susemihl, *Alexandr. Litt.* i. 246

3 Ἄδωνις

Τίνα τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν θέλετ' ἐσακοῦσαι;

Hephaest. i. 8, p. 3, Consbr. Σωτάδου ἐξ Ἀδώνιδος et Choerob. i, p. 41 (ubi ἐπ- Consbr.)

4 (a) Ἰλιάς

Σείων μελίην Πηλιάδα δεξιὸν κατ᾽ ὦμον.

Hephaest. ii. 11, p. 9, Consbr. παρὰ Σωτάδῃ ἐν τῇ Ἰλιάδι Σείων κτλ. et Choerob. ii. 55. Iliadis versus X 133 mutatus est

Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον.

Demetr. περὶ Ἑρμηνείας 189. Hermog. περὶ Ἰδεῶν α′ ii. 295, Spengel, p. 252, Rabe; Pseudo-Castor περὶ Μέτρων ῥητορικῶν, Studemund, p. 17. Ἰλιάδα ἔγραψε Σωτάδης μεταθεὶς τὰ τοῦ ποιητοῦ εἰς τὸ ἴδιον μέτρον, Hephaest. Schol. Ap. 108. 14 Consbr.; cf. Mart. ii. 86:

Quod nec carmine glorior supino,
nec retro lego Sotaden cinaedum.

De Odyssea Sotadea non est cur cogitemus; Escher 28 sqq.

4 (b) ex Iliade, ut videtur

Ἔνθ᾽ οἱ μὲν ἐπ᾽ ἄκραισι πυραῖς νέκυες ἔκειντο
γῆς ἐπὶ ξένης, ὀρφανὰ τείχεα προλιπόντες
Ἑλλάδος ἱερῆς, καὶ μυχὸν ἑστίης πατρῴης,
ἥβην τ᾽ ἐρατὴν καὶ καλὸν ἡλίου πρόσωπον.

Ap. Dion. Halic. περὶ Συνθ. Ὀνομ. p. 17 Usener, et Hermogenem περὶ Ἰδεῶν α′, p. 253 Rabe, et Schol. vi. 243, vii. 985; cf. Ps.-Castor. p. 17, Studemund, sine auctoris nomine, sed Dion. Halic. τοιαῦτ᾽ ἐστι τὰ Σωτάδεια ταυτί. 1 ἔνθ᾽ deest ap. Hermog. (nisi in Pe, Pc man. 2), et Ps.-Castorem; cf. Schol. vii. 985; servatur apud Dionys. νέκυες om. Ps.-Castor 2 ὀρφανὰ τείχεα Dion.: ὀρφανὰν αἶαν Hermog., Ps.-Castor, contra metrum 3 versum om. Hermog., Ps.-Castor; servatur ap. Dionys. 4 ἐρατὴν Hermog. Pe, quod item coni. Goeller et Herm.: ἐρατ[ειν eras.]ὴν Hermog. Ba: ἐρατεινὴν codd. Dionys., nisi F ἐραστήν. Versus effinxisse Sotadem credit Sommerbrodt ut A 52 vel E 430 illustraret; Dionysii locum ex Hermogene interpolatum esse credit Mein., *An. Al.*, p. 344. Versus quattuor qui apud Dionys. praecedunt neque Sotadis sunt neque metro Sotadeo scripti; Dionys. ipse Ἰωνικούς appellat; errat *Anonym. Walzii*, vii. 985 cum dicit ταῦτα Σωτάδου φησι Διονύσιος εἶναι, et Ioh. Sic., Walz. vi. 243 ἀπὸ Σωτάδου ταῦτα λαβών, namque ἀποδώσω γένος τὸ τετράμετρον καλούμενον Ἰωνικόν ait ipse Dionysius

4 (c) Fortasse ex Iliade

Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν

Stob. Ecl. i. 1. 9; vol. i, p. 24. 12 Wachs. Inter Tragicorum Adespota 472 posuit Nauck²; lyrici poetae esse credidit Mein., qui coni. ζωᾶς. Olim θανάτοιό τε πείρατα Hense, metro dactylo-epitritico; nuper versum Iliadi Sotadae tribuit. Primum Iliadis versum fortasse fuisse censet Escher

5

Suid. s. v. Σωτάδης. Εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη πλεῖστα, οἷον εἰς Ἅιδου Κατάβασις, Πρίηπος, εἰς Βελεστίχην, Ἀμαζών, καὶ ἕτερα. Verba quae sequuntur, καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς ad Sotadem comicum spectant: cf. infra, 23 (Kock, *F. C. G.* ii. 447). Interpolatorem Suidae verba ipsa Athenaei redarguunt, vii. 293 A, ix. 368 A. Βελεστίχη (Βιλι-) Ptolemaei Philadelphi amica erat

6–14 Sotadea, apud Stobaeum servata

Versus qui apud Stobaeum reperiuntur lemmate Σωτάδου praescripto a Sotade iure abiudicat Meineke, *Anal. Alex.*, p. 246 'quos autem e Stobaeo attulit (Hermannus) Sotadis versus sexaginta, ii, sive dialectum sive dictionem sive sententiam spectas, ceteris, quos Athenaeus servavit, versibus mihi quidem non similiores videntur quam insulsae istae quae Anacreontis nomen mentiuntur cantiunculae veris et genuinis Anacreonticorum carminum relliquiis': idem censent Sommerbrodt et Gerhard (*Phoenix*, p. 244). In usum Aegyptiae iuventutis composita esse censet Wilam. *Herm.* xxxiii. 54: vid. n. ad fr. 7

6 Sotadea

Ἀγαθὸς εὐφυὴς δίκαιος εὐτυχὴς ὃς ἂν ζῇ,
τοῦ φθόνου λαβεῖν δεῖ μερίδ', ἢ μῶμον ἔχειν δεῖ.
Πλουτεῖ τις ἄγαν; ἀλλὰ πάθος παρέλαβεν αὐτόν.
Εὐσεβής τίς ἐστιν; πενίαν δέδωκεν αὐτῷ.
Μέγας ἐστὶ τεχνίτης; ἀτυχῆ πεποίηχ' αὐτόν.
Κἂν ἐπὶ τὸ μέγιστον δίκαιος κριτὴς ὑπάρχῃ,
δεῖ τὸν φύσει νικώμενον ἄδικον αὐτὸν εἰπεῖν.
Πλούσιός τίς ἐστιν; τὸ μέγα πτῶμα φοβεῖται.
Ἰσχυρὸς ὑπάρχει; νόσου πεῖραν εὐλαβεῖται.
Ἡμέρας μιᾶς ἀλυπία μέγ' ἐστὶ κέρδος.
Τί γάρ ἐσμεν ὅλως, ἢ ποταπῆς γεγόναμεν ὕλης;
Στόχασαι κατὰ σεαυτὸν τὸ βιωτικὸν νοήσας,
ἐκ τίνος ἐγένου καὶ τίς εἶ καὶ τίς πάλι γίνῃ.

Stob. Flor. 98. 10; Hense, v, p. 826. 1 εὐφυὴς καὶ MSS.: καὶ seclusit Herm. ἂν ζῇ Herm.: ἐὰν ᾖ vel ζῇ MSS. 2 τὸν φθόνον MSS.: tacite corr. Gesn.[1]: τῶν φθόνων Schwartz ἢ suppl. Herm. 4 αὐτῷ Escher: αὐτῷ MSS. 5 τεχνίτης τις MSS.: τις seclusit Herm. αὐτόν MSS.: corr. Escher 11 ποδαπῆς Herm. 13 πάλιν MSS.: corr. Grotius

7

Λύπη σε μακρὰν προφεύξεται ἀγαθὰ φρονοῦντα.
Μιμοῦ τὸ καλόν, καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος.
Νόμος ἐστὶ θεός. τοῦτον ἀεὶ πάντοτε τίμα.
Ξένος ὀφείλεις εἶναι τῶν οὐ καλῶς φρονούντων.
Οὗ καλῶς βιοῖς παράμενε, κεὐτυχεῖς τὰ πάντα.
Παρατήρει τὰ πάντων καλά, καὶ ταῦτα σὺ μιμοῦ.
Ῥῆσιν δ' ἀγαθὴν δεδομένην ⟨εὖ⟩ φύλασσε σαυτῷ.
Σοὶ τοῦτο γενέσθω φίλον, ⟨ἐς⟩ μηδὲν ἀτακτεῖν.
Τὴν ἡσυχίαν κατὰ βίον ἵνα πάντοτε τηρῇς.
Ὑγιαίνειν εὔχου τοῖς θεοῖς, ἐφ' ὅσον ἔχεις ζῆν.

Stob. Ecl. iii. 1. 67, vol. iii, p. 27, Hense, sine lemmate. Versus scripti sunt κατὰ στοιχεῖον, et monostichorum (vid. inf. fr. 9) Gnomologium efficiunt (cf. *Aus der antiken Schule*, pp. 17, 18, e Papyro Bouriant. No. 1), fortasse in usum Phariae iuventutis, et Romanae aetati tribuendum, et, velut pseudo-Phocylidea, Iudaica doctrina imbutum. 5 ὅπου vulg.: corr. Brunck 7 εὖ add. Buecheler: ἀγαθὴν σὺ Herm. 8 γενέσθω φίλον· μηδὲν Trincav. ἐς add. Mein. τό σε μηδὲν ἀτακτεῖν Herm.: μηδέν ποτ' Gaisf.: μηδαμῶς Brunck. γενέσθω, τὸ φίλων μηδέν' ἀτακτεῖν. Hense, cum post ἀτακτεῖν Trincav. plene interpungeret 9 ἵνα . . . τηρῇς pro Attica locutione ὅπως τηρήσεις, usu Hellenistico

8

Τῆς τύχης σκοπεῖν δεῖ τὸ μέγιστον ὡς ἔλαττον,
καὶ τὸ μὴ παρὸν μὴ θέλειν· οὐδὲ γὰρ σόν ἐστιν.
Ἀμφότερα μένειν οὐκ οἶδεν· ἕστηκε γὰρ οὐδέν.
Ἂν πλούσιος ὢν καθ' ἡμέραν σκοπῇς τὸ πλεῖον,
ἐς τοσοῦτον εἶ πενιχρός, ἐς ὅσον εἶ περισσός.
Ὡς πένης θέλει σχεῖν, καὶ πλούσιος πλέον σχεῖν,
ἴσον ἔχουσιν αὐτῶν αἱ ψυχαὶ τὸ μεριμνᾶν.

Stob. Ecl. iii. 1. 66, vol. iii, p. 27, Hense. 2 ἔσται Wachsm. 3 ἕστηκε Christ.: οὐ στήκει Trincav.: ἑστήκει vulg., Mein.: ἕστηκεν Herm. 4 Ἂν Brunck, Mein.: ἐὰν Trincav. 5 ἐς Brunck, Mein.: εἰς bis Trincav. 6 θέλει σχεῖν Buecheler: θέλεις σχεῖν Trincav. πλέον σχεῖν Brunck: ἔχων Trincav.

9

Εἰ καὶ βασιλεὺς πέφυκας, ὡς θνητὸς ἄκουσον.
Ἂν μακρὰ πτύῃς, φλεγματίῳ κρατεῖ περισσῷ.
Ἂν εὐειματῇς, ταῦτα πρὸ σοῦ προβάτιον εἶχεν.

Ἂν χρυσοφορῇς, τοῦτο τύχης ἐστὶν ἔπαρμα.
Ἂν πλούσιος ᾖς, τοῦτο χρόνων ἄδηλος ἰσχύς.
Ἂν ἀλαζὼν ᾖς, τοῦτ' ἀνοίας ἐστὶ φρύαγμα.
Ἂν δὲ σωφρονῇς, τοῦτο θεῶν δῶρον ὑπάρχει.
Ἡ σωφροσύνη πάρεστιν, ἂν μετρῇς σεαυτόν.

Stob. Ecl. iii. 26, vol. iii, p. 590, Hense. Ad fr. 7 fortasse pertinere censet Hense. 2 φλεγματίῳ codd., sed φλέγματι ὦ S: φλέγματί τῳ Buecheler 3 ἂν δ' A² εὐειμονῇς Par. 3012 quod glossema esse censet Hense 6 ἀλαζὼν ᾖς A², Mein.: ἀλαζονῇς codd.; 'verbum nihili est' Mein. 6–8 desunt in cod. Par. 3012

10

Ὁ πένης ἐλεεῖται, ὁ δὲ πλούσιος φθονεῖται,
Ὁ μέσως δὲ βίος κεκραμένος δίκαιός ἐστιν,
αὐτάρκεια γὰρ πρὸς πᾶσιν ἡδονὴ δικαία.

Stob. Ecl. iv. 13, vol. v, p. 905, Hense. 1 Ὁ πένης ⟨μὲν⟩ ἐλεεῖθ' Mein. 2 μέσως A: μέσος S M Macarius 3 πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν Macar.

11

Πλειστάκις ἀδικούμενός τις ἐν ἀδικοῦντι καιρῷ
ἀνέχεταί τιν' οὗ μὴ θέλει διάφορος γενέσθαι.

Stob. Ecl. iv. 32, vol. v, p. 966, Hense. 2 τις ὃ μὴ θέλει διὸ φέρει libri; emend. Escher cum Immischio; 'Eum patitur cum quo nonvult contendere': malim ᾧ τις οὗ μὴ θέλει· διὸ φέρει γενέσθαι Herm., quod Mein. se non expedire posse recte fatetur. 'Num *saeclum* dicit iniuriis plenum? an κόσμῳ scribendum?' Mein.

12

Πῶς ἀναλύεται τὸ σῶμα; πνεύματος φυγόντος.

Stob. Ecl. iv. 11, vol. v. 2, p. 1068, Hense. Lemma Σωσάτου corr. Gaisf. πῶς S A: ὡς Mein., interpunxit Hense

13

Πάντων ὁ λιμὴν τῶν μερόπων ὁ θάνατός ἐστιν.

Stob. Ecl. iv. 31, vol. v, p. 1082, Hense. πάντων δὲ Gaisf. ὁ prius om. S

14 Incertum

Τί ποτ' ἐστι θεός; νοῦς. Τί δὲ νοῦς; φρόνησίς ἐστιν·
Ζῆνα δὲ σὺ νόμιζε τοῦτον ὅθεν ἔχομεν ἀεὶ ζῆν.

Stob. Ecl. i. 1. 24, vol. i, p. 31, Wachs.: nullo lemmate; Σωτάδου ins. Wilam. *Hermes*, xxxiii. 514

15

Αὐτὸς γὰρ Αἰὼν παντογενὴς ὁ πάντα γεννῶν
οὐ κρίνει δικαίως τὰ κατ' ἄνθρωπον ἕκαστον·
καὶ γὰρ κατὰ γαῖαν τά ⟨γε⟩ κακὰ πέφυκεν αἰεί,
καὶ τοῖς μεγάλοις ἀεὶ κακοῖς γέγηθ' ὁ κόσμος,
ὅτι πάντες ὅσοι περισσὸν ἠθέλησαν εὑρεῖν
ἢ μηχανικὸν ποίημ' ἢ σοφὸν μάθημα,
οὗτοι κακὸν εἰς τὸν θάνατον τέλος ἐποίησαν,
ὑπὸ τοῦ γεννήτορος κόσμου κακῶς παθόντες.
Σωκράτην ὁ κόσμος πεποίηκεν σοφὸν εἶναι,
καὶ κακῶς ἀνεῖλεν τὸν Σωκράτην ὁ κόσμος,
ἐν τῇ φυλακῇ κώνειον ὅτι πιὼν τέθνηκεν.
Πουλύποδα φαγὼν ὁ Διογένης ὠμὸν τέθνηκεν.
Αἰσχύλῳ γράφοντί ⟨τι⟩ ἐπιπέπτωκε χελώνη.
Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκε.
Κύνες οἱ κατὰ Θρᾴκην Εὐριπίδην ἔτρωγον.
Τὸν θεῖον Ὅμηρον λιμὸς κατεδαπάνησεν.

Stob. Ecl. iv. 34. 8, vol. v, p. 826, Hense. 1 ἐὼν codd.: em. Wilam. αἰών luculente, *Hellenist. Dicht.*, p. 81 n. παντοτελής Mein. 2 κρίνει vult poeta (Wilam.) 3 γε suppl. Herm. 4 om. ἀεὶ Trincav.: μεγάλοισι κακοῖσι Herm. 6 τι πρόβλημ' Nauck 13 τι add. Herm.

Incerta

16

Ἥρην ποτέ φασιν Δία τὸν τερπικέραυνον

Hephaest., p. 36. 12, Consbr.; cf. *Pap. Oxyrh.* ii, p. 45, col. vii, v. 17 [Δία τὸ]ν τερπικ[έραυ]ν[ο]ν. Versum Sotadi adscribunt Gaisford et Escher, qui confert Eustath., p. 1069 ad B 432 sq. et Callim. frag. Αἰτίων, *Oxyrh. Pap.* vii, n. 1011,

Ἥρην γάρ κοτέ φασι—κύον, κύον, ἴσχεο λαιδρὲ
θυμέ· σύ γ' ἀείσῃ καὶ τά περ οὐχ ὁσίη,

quae cum hoc fragmento ad Ξ 296 spectare videntur; vid. Schol. Townl.: Farnell, *Cults* (Hera et Ἱερὸς Γάμος), i. 185 sqq. Propter ποτέ et φασίν non potest Iliadi adscribi

17

Σκῆλας καύματι κάλυψον

Demetr. ii. Ἑρμ. c. 189, p. 41. 22, Radermacher. σκεῖλας cod.: corr. Schneider, spectant fort. verba ad Ψ 189–191 σκῆλας καύματι κάμψον Mein., tanquam Sotadei versus finem; sed quo sensu?

Fragmenta incertae vel dubiae originis addit Podhorsky, p. 142

18

Τὴν μῆνιν ἄειδε, Μοῦσα, τὴν Ἀχιλλέως μοι

Anon. Ambr. de re Metr., Studemund, *Anecd.* i. 288. Grammatici alicuius lusum esse credit Podhorsky

19

Σαρκικὸν γὰρ εἶχε χρῶτα καὶ τὸ δέρμ' ὅμοιον.

Choer. comm. in Heph., Studemund, *Anecd.* i. 79. 9

20

Βλαστεῖ δ' ἐπὶ γῆς δένδρεα παντοῖα φύοντα.

Schol. Hephaest. Consbr., p. 261. *βρύοντα* Nauck

21

Χὼς παῖς ποκα, πότνα, σὸς ἐφ' ἄμμιν τερατουργεῖς.

Tricha de metr. Script. Gr. ap. Hephaest., Consbr., p. 392.

22

Ὤδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκεν μῦν.

Athen. xiv. 616 D. Tachos Aegypti rex circ. 360 a. C. Agesilaum (*ἦν γὰρ βραχὺς τὸ σῶμα*, Athen.) hoc versu lusisse fertur; Podhorsky, p. 142

23 Aliena

Errat Christ, *Gr. Lit.* ii. 157 cum hos versus Sotadi nostro adscribit; Comoedo recte trib. Usener, quod et ipse testatur Iulianus Halicarn., infra.

⟨Καλῶς ἂν εἶχε νὴ Δί'⟩, εἰ μετὰ τὸ μαθεῖν
οὐκ ἦν παθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν· δεῖ γὰρ μαθεῖν.
Εἰ δεῖ παθεῖν δὲ κἂν μάθω, τί δεῖ μαθεῖν;
Οὐ δεῖ μαθεῖν ἄρ' ἃ δεῖ παθεῖν· δεῖ γὰρ παθεῖν·
διὰ τοῦτ' ⟨ἄρ'⟩ οὐ θέλω μαθεῖν· δεῖ γὰρ παθεῖν.

Iulianus Halicarnassensis, *Comm. in libro Iob* (cap. 37. 21 sqq.); H. Usener, *Rhein. Mus.* 55, pp. 334, 338 *Μεμφόμενος δέ που τὸ κακὸν τοῦτο μάθημά σου ὁ κωμικὸς Σωτάδης, χαριέντως διδάσκων μάταιον μόχθον εἶναι, φησίν· Εἰ μετὰ τὸ μαθεῖν κτλ.* Ita explevere Usener et Kaibel, et in primo versu ⟨*μάταιος ἦν ἂν μόχθος*⟩ vetant, tanquam contra sensum; quod si *μόχθος τοῦ μαθεῖν* intellegitur, nihil obstare videtur 2 *ἄδει* Usen. 5 ⟨*ἄρ'*⟩] vel ⟨*ἐγὼ*⟩ Usen.

24

Ex Eustath. ad E 40, p. 519. 31 *πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν· Ὅρα δὲ καὶ ὅπως ὁ τὰ νῶτα δείξας ἀβοήθητός ἐστιν ὡς ἤδη κείμενος· διὸ καὶ Νέστωρ τῷ Διομήδει κειμένῳ πού φησιν, Ἔγρεο, μή τοι καθεύδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ*: quae verba ad K 159 *Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ·*

τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς; spectare videntur. Sternbach, *Gnomica*, versum restituit μή τίς τοι εὕδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ, cum quo contulit Θ 95 μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ. Μή τίς τοι εὕδοντι κτλ. occurrunt in Diogenis Cynici apophthegmate, Diog. Laert. vi. 53, cui attulit Demosthenis apophthegma e Gnomologio Vaticano inedito quod μετισχίῳ pro μεταφρένῳ habet. Quae cum 'spirare Sotadeae Musae licentiam' videantur, et exitus versus in Sotadei formam decurrat, latere apud Eustathium Iliadis Sotadeae fragmentum credit Escher,

ἔγρεο, ἵνα μή τις μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.

Haec mera somnia sunt: vetat hiatus in ἔγρεο, ἵνα, et μετάφρενον sensu caret; Eustathium memoria fefellit; in versum Θ 95 parodiam fecit Demosthenes.

Alia exempla Sotadeorum invenias a Maximo Centurione inscripta ἀκροστίχως in templo Mandulis apud Kalabscheh, urbem Aethiopicam, fortasse in saec. i–ii, p. C.; Mahaffy in *Bull. Corr. Hell.* xviii. 149; de quibus disseruit Kaibel in *Sitzungsb. d. Berl. Akad.* xxix. 781. Et Moschion quidam ἀκροστίχως Sotadeos inscripsit in templo Osiridis; Puchstein, *Epigrammata Graeca in Aegypto Reperta*, p. 11; quos propter numerorum puritatem, dictionem, doctrinam (*sc.* medicam), ad aetatem Luciani Ποδάγρας quae Sotadeos continet, vv. 113–124 censet accedere.

Ut expleatur poetarum aequalium numerus, addendi sunt Melicis Castorio, Hermodotus, auctor Λοκρικῆς ᾠδῆς; Ethicis Aeschrio, Diphilus; quorum omnium fragmenta collegit Bergk.

ADDENDA

P. 70, Maiistas. 22 εννυχος lap.: nuper corr. C. E. Robin, discipulus noster. Nimirum irrepsit nomin. e v. 16.

Pp. 80, 81. Nuper vicit R. Ganszyniec in *Arch. f. Religionsw.* xxi. 498 liberationem Iunonis in dolosa Volcani sella devinctae narrari; vid. Paus. i. 20. 3; cf. Suid. s.vv. Ἥρας δεσμούς, Alcae. fr. 11, Epicharm. Κωμ. 8 K, Plat. *Rep.* ii. 378 D, Liban. *Narr.* 30. 1. Talem Hymnum, sed Ionicum et saec. vii a. C. iam divinaverat Wilam. *Gött. Nach.* 1895, p. 217; hunc Alexandriae et saec. i imperii Romani tribuit Ganszyniec, qui lacunas ita explevit:

4 σηκάζουσιν 8 ὡς ἄρ' ἐφημοσύνης μεμνημένος 10 αὐτὸν ἀδελφειὸν τέκεν υἱέα 13 εἶς κοτέεις ἐνὶ θυμῷ 15 καὶ κοτέουσα φιλομμειδής 17 σιδήρεον ἦτορ 18 παρείαισι ('serpentibus') τεοῖσι 20 ἄλκιμον ἔγχος ἀνέσχε ταρασσομεν[21 ὡς δεινὴν ἰδέειν 21 Παλλὰς Ἀθήνη 23 ἐγείρῃ 24 πρὶν et πελάτῃσι 25 ἀκροᾶσθαι γλυκερῶν ἐπέων [sed claudicante metro. An verba luxata sunt? Cf. Ep. Adesp. 9, col. iv. 6]

EPIMETRA

I

Addenda Kinkelii Fragmentis Epicis

I

Locus idoneus esse videtur in quo Kinkelii opus, Epicorum Graecorum Fragmenta, expleatur. Cycli quidem fragmenta T. W. Allen amplificavit in Homeri Operum Lib. V, postea in *Classical Review*, xxvii. 189 sqq., velut

1 Atridarum Reditus

Ἶσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπῶν
ψύας ἔγχει νύξε.

Athen. ix. 399 A ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν κάθοδον πεποιηκὼς ἐν τῷ τρίτῳ φησίν· Ἶσον κτλ., cf. Athen. vii. 281 B, C = *Nosti* 10 Kinkel; sed hoc fragmentum omisit Kinkel. Νόστοις Hagiae Trozenii attribuere nonvult Wilam. *Hom. Unters.* 157, sed fidem non facit. Sed vix Allenio assentiri possis versus sequentes Νόστοις tribuenti (*Cl. Rev.* xxvii. 191), quos potius Ἀμφιαράου Ἐξέλασις ut videtur amplexa est

2 Ἀμφιαράου Ἐξέλασις, ut videtur

Πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχον νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἵκηαι,
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος τελέθειν καὶ χώρῃ ἕπεσθαι.

vv. 1, 2, Ath. vii. 317 A ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ Περὶ Παροιμιῶν (*F. H. G.* ii. 318), παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί, 3 add. Bergk, *P. L. G.*[4] ii, p. 139, ad Theogn. 215, e Zenob. i. 24, Diogen. i. 23; cf. Antig. Caryst. *Hist. Mir.* 25 ὅθεν δῆλον καὶ ὁ ποιητὴς τὸ θρυλούμενον ἔγραψεν

Πουλύποδος ὥς, τέκνον, ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν,
τοῖσιν ἐφαρμόζειν.

2 ἐφαρμόζειν Antig.: ἐφαρμόζων Athen. A: -ου C   τῶν κεν Schweigh.: ὧν καὶ A: κε C

Quod poema fuerit Ἀμφιαράου Ἐξέλασις ambigitur; Bethe, *Thebanische Heldenlieder*, 41 sqq.; Legras, *Les Légendes thébaines*, 63 sqq.: Bergkii opinio praestare videtur primum fuisse Thebaidos librum statuentis, sed vid. Immischium, *Jahrb. f. kl. Phil.*, 1890, p. 171. Certe pars Thebaidos fuit; C. Robert, *Oidipus*, i. 219, ii. 80. Recte Bergk his versibus Amphiaraum Thebas proficiscentem filio adolescenti praecepta dare censet (ita mandata dedit Alcmaeoni,

μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ
ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν ἐς Θήβας ἰών,

Eur. fr. Alcm. 69, vid. Nauckii annot., ut matrem interficeret): quanquam Pausan. v. 17. 7 de Cypseli cista Ἑξῆς δ' Ἀμφιαράου τε ἡ οἰκία πεποίηται, καὶ Ἀμφίλοχον φέρει νήπιον πρεσβῦτις ἥτις δή, cf. vas Corinthium ap. Baumeisterum, *Denkm.* i, fig. 69. Hunc locum imitantur Theogn. 215–219, Pind. fr. 43, Soph. Iphig. fr. 286, Eupolis Δῆμοι 101

3 Antimachus Teius (?): Dubia

Ἐπίγονοι (?)

i

Fragmentum Hippocratis in cod. Bruxellensi Theodori Prisciani fol. 52v-53v servatum, quod edidit H. Schöne in *Rhein. Mus.* 58. 56 sqq. Hippocratis genus ab Aesculapio ductum tradit. Textum ita restituit Schöne: 'Machaon, ut plurimi tradunt, Troiae excidio vitam finivit nulla subole derelicta; Podalirius vero Syrnae (Sime cod.) consistens Rhodi defecit, ut Antimachus memorat in Thenito, filios nactus (filistactus cod.) duos, Rhodon[em] et Hippolochon, ex Iphianassa Ucalegontis filia' (ex Ifiana sauca flegontis filia cod.). Antimachum Colophonium fortasse indicari credit Schöne. Corruptum verbum Thenito. Knaack in *Berl. Phil. Woch.* 1903, p. 283, verbis Graece versis ὡς Ἀντίμαχος μνημονεύει ἐν θενιτο, corruptelam ita emendavit ἐν θ' Ἐπιγό[νων], Schol. Aldin. ad Ar. Pac. 1270 secutus, Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι· ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου (vid. Kink. *Ep. Frag.*, p. 13); sed non Antimachum Colophonium auctorem esse censet, cum litterae θενιτο nulli eius operum conveniat, sed ἐποποιόν (Plut. Rom. 12) Antimachum Teium. Sed vid. Immischium, *Jahrb. f. kl. Phil.* 1890, p. 129

ii

Fortasse Pindarus Pyth. viii. 38 sqq. ex Epigonis aut ex Alcmaeonide duxit (Legras, *Les Légendes thébaines*, p. 98 n.), velut credibile est Pindari fr. 43 Ἀμφιαράου Ἐξέλασιν fuisse fontem; vid. fr. 2 supra. Idem coniecit Christ ad Pind. Pyth. viii. 38

iii

Ἐκ μὲν ἄρα Χθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον
Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ.

Schol. L. Soph. O. C. 378. Praecedunt verba πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλόν φασι (φησι Lasc.), καθάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνοις Τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι, καὶ ἐν Θαμύρᾳ (sic Lasc.: Θαμυρίᾳ L) Ἐκ μὲν κτλ. Transposuit Ἐπιγόνοις et Θαμύρᾳ Kirchhoff, et in Sophoclis Thamyrae fragmentis, 221, versus dubitanter inclusit Nauck, tanquam Epicam Poesin redolentes, non Scenicam. Ἐριχθονίου L: corr. Wilam. *Hom. Unters.*, p. 345, coll. Schol. τ 432, et Ἐπιγόνοις Antimachi tribuit; Χθόνιος est Hermes, qui Autolyci pater erat; versuum sequentium sensus fortasse fuit αὐτὰρ ἅμ' ἐκ Φοίβοιο Φιλάμμονα. Sed transpositis Ἐπιγόνοις et Θαμύρᾳ tantum transponitur difficultas; nam Argos in versu Τὸ κοῖλον Ἄργος κτλ. argumento Thamyrae non convenit: Immisch, *Jahrb. f. kl. Phil.* 1890, p. 156, credit Thamyram his versibus potuisse gentem suam celebrare, Agone cum Musis habito. (Sed non idcirco versus Epigonis abiudicandi sunt, quod apparet κοῖλος, non κόϊλος quae forma apud Epicos veteres esse affirmatur, et obliti sunt Wilam. et Nauck χ 385 κοῖλον ἐς αἰγιαλόν.) Hesiod, fr. 111 R³ Philonidem matrem Autolyci et genus Thamyrae memorat, ἣ τέκεν Αὐτόλυκόν τε Φιλάμμονά τε κλυτὸν αὐδήν: Philammonis filius erat Thamyras. Schol. ad codicem Euripidis Vaticanum 909 pertinens in [Eurip.] Rhes. 916 luci edidit Rabe, *Rhein. Mus.* 63, 420 τὸν Θάμυριν λέγει Φιλάμμονος γεγενῆσθαι παῖδα, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς. Adridet Pearsonii sententia (*Soph. Fragg.* Θαμύρας 242) post Θαμύρᾳ nonnulla verba excidisse quae versum Sophoclis continerent; credas inde sequi ⟨καὶ ὁ τοὺς Ἐπιγόνους ποιήσας⟩, et verba πολλαχοῦ φασι huic sententiae favere. Hoc modo ad Epicos Ἐπιγόνους versus referre possis

iv

Recte coniecisse videtur T. W. Allen, *Homeri Opera*, v, p. 116 Ἐπίγονοι, non solum Arist. Pac. 1270:

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι

(fr. 1 K), sed 1282, 1283:

ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν,

et 1286, 1287:

θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι·
πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,

ex Epigonis desumptos esse; Bakhuyzenio autem, de Parodia in Com. Aristoph., p. 77 'utrum ex aliquo poemate Epico sint petiti, an ab Aristophane ad normam poeseos Homericae compositi', non apparet

4 [Epimenides]

Verba quae e codice nonnullo Syriaco in versus hexametros transtulit Rendel Harris, Callimachi Hymno in Iov. 6 sqq. usus, et Epimenidi rettulit, neque Epimenidis sunt, neque pseud-Epimenidea, nec denique ullius poematis fragmentum. Vide quae scripsi in *Classical Review*, xxx. 139 sqq., contra ea quae disseruerunt Rendel Harris, *Expositor*, 1906, 309 sqq.; 1907, 332 sqq.; 1912, 348 sqq.; 1915, 29 sqq.; T. Nicklin, *Classical Review*, xxx. 33; A. B. Cook, *Zeus*, i. 664; H. Gressmann, *Berlin. Philol. Wochenschr.*, 1913, 935-938

5 Panyasis

i. Ἡράκλεια lib. v

Πῶς δ' ἐπορεύθης ῥεῦμ' Ἀχελωΐου ἀργυροδίνα,
Ὠκεανοῦ ποταμοῖο δι' εὐρέος ὑγρὰ κέλευθα;

Oxyrh. Pap. ii, no. 221, p. 64, 8-11

[Σέλ]ευκος δ' ἐν ε̄ [Ἡρ]ακλείας
πῶ[ς] δ' ἐπορ[εύθ]ης ῥεῦμα Ἀ[χελω]ίου ἀργυ[ρο]δίνα
Ὠκεανοῦ ποταμο[ῖο δι'] εὐρέος ὑγ[ρ]ὰ κέλευθα;

Pap. expl. Grenfell et Hunt, et Panyasidis fragmentum agnovit Wilam. *Gött. gelehr. Anzeig.*, 1900, p. 42; cf. Panyas. Heracl., fr. 7 K, 15, 17. Confudit Ammonius, qui Scholia haec exscripsit, Seleucum grammaticum, Aristarchi criticum, qui Panyasem citaverat, et Panyasem versuum auctorem. Desideratur *ἐπέρησας*: habet Callim. Hymn. Dem. 13 *Ἀχελώιον ἀργυροδίναν* eodem, ut videtur, sensu quo contendit Ammonius *Ἀχελώιον* idem significare atque *Ὠκεανόν*, cf. Schol. T ad Φ 195 *τὸν γὰρ αὐτὸν Ὠκεανῷ Ἀχελῷόν φασιν*, et ex eadem papyro Epic. Adesp. 5, supra: *ἀργυροδίνα'* sc. o eliso Wackernagel, *Sprachl. Unters. Hom.*, p. 162

ii. Ex incerto loco

E cod. A Etymol. Gen. fragmentum novum eruit Reitzenstein, *Index Lectionum in Acad. Rostochiensi*, 1891/92, p. 15 *Μῦθος· ἡ στάσις· παρ' Ὁμήρῳ ἅπαξ εἴρηται ἐν φ Ὀδυσσείας, οἷον "μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην"*

(v. 71), καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ β' τῶν μελῶν μυθητὰς τοὺς στασιαστὰς ἐπὶ τῶν ἁλιέων λέγει (fr. 16), καὶ Πανύασσις

διχθάδιος πō μῦθος· ἄλλα δὲ μετεμέμβετο λαῶν

ἀντὶ τοῦ στάσις. Cf. Schol. φ 71. Haec Reitzenstein:

διχθάδιός ποτε μῦθος· ἄναξ μετεμέμβλετο λαῶν

6 Antimachus Colophonius

Fragmenta post Kinkelium et Bergkium reperta

i. Thebais, Lib. i

Ἄϊδον δέ

Oxyrh. Pap. viii, no. 1087, ll. 41–43 τὸ Ἄϊδος, ἔνθεν τὴν αἰτιατικὴν τέθηκεν Ἀντίμαχος ἐν α' Θηβαΐδος Ἄϊδον δέ. An Ἀϊδόνδε?, cf. Πηλεΐωνάδε, Ω 338; αὐτοκασιγνητήνδε, Apoll. Rhod. iii. 647. Grammaticus anon. plurima exempla novorum παρωνύμων congessit, quorum nominat. ad normam declinationis ii et similis genetivo declinationis iii formatur

ii

Ἁρπεδόεσσα δ' ἐλαυνομένῳ (?) καὶ πρόχνυ τέτυκται.

Etym. Mag., Reitzensteinii Cod. A. *Index lect. Rostoch.*, 1890–1, p. 9 Ἁρπεδόεσσα· ἡ ἄγαν πελιδνή· Ἀντίμαχος ἐν α' Θηβαΐδος ἀρπεδόεσσα δ' ἐλαυνόμεναι καὶ πρόχνυ τέτκται: τέτυκται et ἐλαυνομένῳ vel -αις, Reitz. De spiritu vid. Schneid. Nicand. p. 143

iii (incertum)

. . . . . .

] . [.] . α . [. .]α̣λ̣ . [.] . [

] ἦτε καὶ ἐς Ταλαῶο θ[(δ above θ)

Στ]ύμφηλον ἀποπρολι[ποῦσα

ἧ ἔνι ναιετ]άασκε· πάροιθε δέ οἱ̣ . . [

]σων ἀλαβώδεος ε̣ν̣δ̣[

]η ἡ μήτηρ θάλαμόνδε μο̣[λοῦσα

]ητι̣ καταδράθοι ὡς τὸ πά̣[ρος περ

]α̣ι̣σι πελέσκετο ἔργου ο̣ν̣[

Oxyrh. Pap. vi, no. 859, tertii saec., explev. Grenfell et Hunt. Licet credere poetam esse Antimachum Colophonium, nam formam Ταλαῶ exhibent codd. Pausan. viii. 25. 9 (5) = Antimachi Thebaid. fr. 25 K Ἄδρηστος Ταλαῶ υἱὸς Κρηθηϊάδαο. Ibi Ταλαώ dant Hitzig, Kinkel; sed Siebelis et Bergk iubent reponi Ταλαῶ' e Choerobosco (Bekk. *An. Gr.*, p. 1223, p. 413 Gaisf.) 2 ἦτε Körte, *Archiv f. Pap.* v. 535: ητε pap. Ταλαο(sscr. ω)ιο pap., cf. *Etym. M.* 746. 10 Ταλαῶο μετὰ τοῦ ι τινές· ἦν γάρ φασι Ταλαοῖο· οὐ κατεπείγει δέ, ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ως εὐθειῶν Ἀττικῶν κέκλιται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὡς Μίνωο, Ἀνδρογέωο (Gr. et H.) 3 -λιποῦσα Körte 4 ναιετάασκε scripsi, idem Körte qui addit ἧ ἔνι 5 cf. Hesych. ἀλαβῶδες· ἀνθρακῶδες, κεκαπνισμένον· ἀλάβη, σποδός, μαρίλη et sim. De matre nescioqua agi credit Körte, quae, dormiente filio aut filia, thalamum intrat cognitum utrum alte dormiat 6 θαλαμον δε Pap.: correxi

iv (incertum)

]παιπαλέη, τῇ τε πτερὰ [ποικίλ' ἔ]ασι.

Ex Antimacho, ut videtur. Pap. saeculi secundi in *Berl. Klass.-Texte*, iii. 28. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος [suppl. H. Schöne ἐν τῷ περὶ Ἀ]ντιμάχου προσθεὶς [τὸ Πιπὼ Schöne] παιπαλέη κτλ. τὴν πιπὼ φησιν . . . ἀκανθυλλίδα. Suppl. Lobel; προσπεφύασι Wilam., et fort. προθείς

v

Καὶ ἀσταχύων τέμνουσι (?).

Indidem atque fr. ii supra. Ἄσταχυς . . . παρ' Ἀντιμάχῳ· καὶ ἀσταχύων τέμνου: τέμνουσι vel -σα Reitzenstein

vi

Ἐν δ' ἱστὸν θῆκεν, λαίφεσι δὲ λινέοις
οὖσ' ἐτίθει παντοῖα θεά, πόδας ἠδὲ κάλωας,
ἐν δ' ὑπέρας στρεπτάς, ὅπλα τε πάντα νεῶς.

In Ostraco tertii saec. a. C. Wilamowitz in *Sitzungsber. d. k. preuss. Akad. d. Wissenschaften*, 1918, pp. 739 sqq. Ἀντιμάχου· ἐν δ' ἱστὸν κτλ., ostr. 1, 2 οὖσα scripsi, *Class. Review*, xxxiii, p. 91, coll. Alex. Aet. iii. 21 : ΛΙΝΕΟΙϹΙΟΥϹΑ ostr. Cf. Lycophr. 20

vii. Dubium

In superiore parte eiusdem ostraci.

] πτερὰ ἠωροῦντο . [
] ἐνεσείσατο δέ σφιν δε[. . .] . α . [

Ostr. expl. Wilam. Cum Antimachus fr. iv. sup. πτερά cum verbi numero plurali usus esse videatur, hoc quoque fragmentum Antimachi esse licet conicere. 1 ΙΤΕΡΑ ostr. 2 δεῖμα vel δεινόν et versus initium agnovit Wilam.

7 Choerilus Samius

Titulum novum poematis Epici quod Choerilus Samius de Bello Persico composuit profert *Oxyrh. Pap.* 1399, vol. xi, p. 245, saeculi secundi exeuntis aut tertii ineuntis, in calce voluminis, ut videtur, non in σιλλύβῳ scriptum :

Χοιρίλου ποιήματα
Βαρβαρικά· Μηδικ[ά]· Περσ[ικά].

Alii tituli sunt Choerili poematum : Ἡ Ἀθηναίων νίκη κατὰ Ξέρξου, Suid. ii, p. 1691, Bernh., Περσηΐς, Stob. Hense, iii, p. 611 (*Flor.* xxvii. 1), Περσικά, Herodian. ii. 919 L, qui plures libros continere docet, cum fr. 2 (Kinkel) ex α' Περσικῶν (δ' Mein.) adferat. Alia scripsisse Choerilum testatur Suidas : Λαμιακά (sed melius Näke Σαμιακά ; nisi Λαμιακά opus esse Choerili Iasensis neque loco suo memoratum esse credendum est), καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα : sed hunc unius et eiusdem operis, scilicet Belli Persici, titulum esse credunt Grenfell et Hunt

8

Epici Anonymi Incerta, sed Epicorum saecl. v–iv a. C., ut videtur, W. Aly in *Mitteilungen aus der Freiburger Papyrussammlung*, 1914, p. 9. Pap. saec. ii–i a. C. 'aus einem Schulbuche'.

Ὡς δ' ἁλιεὺς ἀκτῇ ἐν ἀλιρράντῳ ἐπὶ πέτρῃ
ἀγ(κ)ίστρου δ' ἕλικος δελεουχίδα μάστακ' ἀείρας,
ὧδ' . . . . .
οὔ[ρ]αχος (?) ἐγ λο[φιῆς ἁ]παλὴν τρίχα [– ᴗ ᴗ] πῶυ.

Antimachi? vel Choirili?, Reitzenstein; Rhiani?, Aly. 2 αγγιστρου pap. τελιουχιδα pap.: correxi. De Δ et Τ confusis vid. Mayser. *Gramm. d. griech. Pap.*, pp. 175, 176 3 sententia contracta est

9 [Philoxenus]

Τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἥδιστά ἐστι, καὶ τῶν ἰχθύων
οἱ μὴ ἰχθύες.

Plut. *de Aud. Poet.* 14 E εἰ μέν, ὡς Φιλόξενος ὁ ποιητὴς ἔλεγεν, Τῶν κρεῶν κτλ. 1 κρέα ἥδιστα Plut.: κρέ' ἄδιστ' R. Schmertosch in *Comment. Phil. gratul. O. Ribbeckio*, p. 527, qui Philoxeno dithyrambopoeo restituit; et versum trochaicum τῶν . . . ἰχθύων effecit; numeros trochaicos agnovit in Philox. ii. 20, iii. 3, 8 ap. Bergk; v. 2 dactylicum cum hiatu appellat; γρῖφον inter ἀθυρμάτια numerari (Philox. iii. 23) posse censet. Sed Philoxeno Leucadio lurconi φιλίχθυι φιλοδείπνῳ πτερνοκοπίδι Eryxidis filio verba potius tribuenda: Φιλόξενον τὸν ὀψοφάγον, Plut. *de Amore* s. 1 fin., *De latenter vivendo*, 1128 B τοὺς περὶ Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος καὶ Γνάθωνα τὸν Σικελιώτην ἐπτοημένους περὶ τὰ ὄψα. Porro ipse eorum opinioni accedo qui Philoxeni Δεῖπνον Philoxeno Leucadio, non Cytherio tribuunt; vid. Athen. iv. 146 F, Brandtium, *Poes. Ep. Gr. Ludib.* i. 126, Wilam. *Textgesch. d. gr. Lyr.* 86, Mein. *Fr. Com.* iii. 635, G. Bippardum, *Philoxeni Timothei Telestis Reliquiae*, 51

II

Hermonax Delius

i

Δαπέδου μεδέοντος
ἔστι Ποσειδῶνος ⟨δι' ἁλὸς μεμαῶσι νέεσθαι⟩
ἄρμενος ἐς πόλεμόν τε καὶ ἐν νήεσσι μάχεσθαι·
ἐσθλὸς καὶ πεζοῖσι καὶ ἱππήεσσιν ἄριστος
ἐν πεδίῳ θεμένοισι μάχην, ἐν ὄρει δέ γε χείρων
φαινόμενος· μάλα γὰρ πέλεται νικηφόρος ὄρνις·
ἔς τε βοηλασίην ὁρμωμένῳ ἢ ἐπὶ λείην
ἄρμενος· ὁπλίτην κεν ἄγων οἶκόνδε νέοιτο.

Porphyrius in Schol. B ad K 274 καὶ Ἕρμων δὲ ὁ Δήλιος γράφει· ἐρῳδιὸς ὁ πελλὸς ἐν πεδίῳ φαινόμενος Δαπέδου κτλ. 2 supplevit Wilam. 7 ἔς τε βρομίην ὁρμένῳ ἀπειλίην ἅρμενος B: luculente em. Wilam. ad Eur. Heracl. 596 ex Eustath. 804. 57 ἀγαθὸν γὰρ σημεῖον τοῖς ἐνεδρεύουσιν ὁ ἐρῳδιός, ὥς φησιν Ἕρμων. (Idem habet Schol. B ad K 274 ad init.) Forma Ἑρμῶναξ invenitur ap. Athen. iii. 76 E, xi. 502 B (Epit.), ii. 53 C; Ἕρμων ap. Athen. iii. 81 F, vi. 267 C. Vixisse Hermonactem inter 319 et 167 a. C. adfirmat Wilam., inter scriptores qui post 146 a. C. usque ad 100 p. C. floruere ponit Christ, inter seriores Alexandrinos Susemihl

ii. Incertum

Καὶ ὅταν κατὰ δεξιὰ χειρὸς
ἀστράπτῃ, νίκην καὶ ὑπέρτερον εὖχος ὀπάζει.

Schol. B ad B 370 γράφει δὲ περὶ τῶν δεξιῶν ἀστραπῶν Ἑρμόδωρος, Καὶ ὅταν κτλ. καὶ ὅταν extra metrum a Dind. posita revocavi. Hermonacti tribuit Wilam.

III

Eratosthenicum

οἰρών (οἰ- ?) vel οἰορών.

Excerpta ex libris Herodiani Technici ed. A. Hilgard; *Beilage z. Jahresb. d. Heidelb. Gymn. f. d. Schuljahr 1886–7*, Lips. 1887; p. 23, l. 14. ex libro Theodosii περὶ κλίσεως τῶν εἰς ων ὀξυτόνων: Τὰ εἰς ων λήγοντα ὀξύτονα ἔχοντα πρὸ τοῦ ω τὸ λ ἢ τὸ ρ φυλάττουσι τὸ ω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς . . . οἰορών, οἰορῶνος, (οὕτω δὲ ἡ χάραξις τῶν ἀρότρων [ἀτρότων cod.] παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει λέγεται).

Quod excerptum post Hesychii editionem Schmidtianam et adnotationem ad vocab. οἰρών in lucem prolatum nonnihil novi attulit, cum vocabulum quoddam, quamquam formae et significationis incertae, Eratostheni tribuat. Dialecto Cypriae notum esse et in Tabula Edaliensi latere (post alios E. Schwyzer, *Dial. Graec. Ex.*, no 679

ἴ(ν) τ' ὀιρο̑νι το̑ι 'Αλα(μ)πριjάται, et
ἴ(ν) τ' ὀιρο̑νι το̑ι 'ΕδαλιέϜι)

agnovit W. Schulze, *Berl. Phil. Woch.*, 1890, 1439, qui 'Mark' feliciter interpretatus est. Verum ubi Eratosthenes vocabulo uti potuerit, et utrum in poematis, an in prosa oratione, non liquet.

INDEX NOMINUM ET ADIECTIVORUM PROPRIORUM

* Asteriscus vocabulum restitutum esse significat.

Ἀγαθοκλῆς, Alex. Aet. 5. 1.
Ἀγαμέμνων, Lyr. Adesp. 6. 14; Phan. 5; Ep. Adesp. 3. 3*.
Ἀγυιεύς, Boeo, 1. 2.
Ἀγύλλιος, Rhi. 48.
Ἀγχίσης, Sim. 6. 4.
Ἄγχιτος, Cerc. 8. 12*.
Ἄδμητος, Hermes. 5; Rhi. 10.
Ἀδραμύλης, Ap. Rhod. 6.
Ἄδρηστος, Ep. Adesp. 2. 25, 26.
Ἄδωνις, Euph. 43; Phan. 3. 1.
Ἀζώρεια, Rhi. 62.
Ἀηδών, Boeus, 7.
Ἀθηνᾶ, Ap. Rhod. 11; Lyr. Ad. 10*; Sim. 25. 1.
Ἀθῆναι, Euph. 125.
Ἀθηναίη, Euph. 9. 5, 53. 2; Phil. 23.
Ἀθηναῖος, Pae. Delph. i. Ap. init.; P. Mac. 4*.
Ἀθήνη, Rhi. 1. 14; Ep. Adesp. 7. 21*, n. p. 245.
Ἀθθίς, Pae. Delph. i. Ap. 8, 14 (vid. Ἀτθίς).
Ἀθύρας, Euph. 119.
Αἰακίδης, Euph. 39. 2; Ap. Rhod. 12. 6, 16.
Αἰακός, Euph. 54. 2.
Αἰανής, Alex. Aet. 10*.
Αἰγαί, Euph. 32; Hermes. 7. 66* n.
Αἰγάς, Euph. 100.
Αἰγείδης, Anacr. J.
Αἰγεύς, Euph. 16.
Αἰγιαλῆες, Euph. 59.
Αἰγιαλός, Nicaen. 1 (Parthen. i.)*.
Αἰγιδόκος, Euph. 162.
Αἴγλα, Is. 46, 53, 55; Pae. Eryth. in Ascl. 13; P. Mac. 20; -η P. Di. 13.
Αἰγύπτιος, Parm. 3; Mai. Apoll. Narr.
Αἴγυπτος, Mai. Apoll. Narr., Mai. 2.
Αἶγυς, Euph. 163.
Αἰγώνη, Rhi. 44.
Ἀΐδης, Hermes. 7. 20; Alex. Aet. 3. 34; Euph. 51. 13; Phil. 6. 1; Phoen. 1. 22; Rhi. 76. 6; Sot. 5; Lyr. Ad. 36. 9, 37. 33.
Ἁιδόθεν, Hermes. 7. 3.
Ἀϊδονεύς, Euph. 98. 4.
Ἄιδος (nomin.), Antim. Col. 1.
Αἴθρη, Euph. 9. 8.
Αἰθυσσεῖς, Rhi. 5.
Αἱμονίη, Rhi. 25. 3.
Αἱμονιῆες, Ap. Rhod. 10. 2.
Αἵμων, Rhi. 25. 3, 4.
Αἰνείας, Sim. 6. 5.
Αἰνελένη, Ep. Adesp. 2. 11.
Αἶνος, Euph. 62.
Αἰολικός, Hermes. 7. 56.
Αἴολος, Phil. 5.
Αἰσχύλος, Sot. 15. 13.
Αἴτια, Ap. Rhod. 13. 2.
Αἴτνη, Euph. 51. 11.
Αἰτωλικός, Hermocl. 29.
Αἰτώλιος, Ep. Adesp. 2. 20.
Αἰτωλός, Hermocl. 25; Lyr. Adesp. 10. 2.
Αἰών, Sot. 15. 1*.
Ἀκακήσιος, Erat. 3.
Ἀκάμας (Euph. 58. 1).
Ἀκεσώ, P. Mac. 20; Pae. Ascl. Di. 10.
Ἀκμονίδης, Sim. 24. 1.
Ἀκταίων, Ep. Adesp. 1. 6, 10.
Ἄκτιος, Euph. 16.
Ἀλάστωρ, Euph. 26.
Ἀλεξάνδρεια. Ap. Rhod. 4; Dem. Bith. 5.
Ἀλέξανδρος, Alex. Aet. 8. 2; Euph. 1.
Ἀλήσιος, Euph. 65.
Ἁλιάκμων, n. ad Euph. 32. 3.
Ἁλικαρνασσός, Alex. Aet. 3 (Parthen.).
Ἀλκαῖος, Hermes. 7. 47.
Ἀλκινόη, Moer. 4.
Ἀλκίνοος, Phil. 15.
Ἀλκμάν, Alex. Aet. 9. 3.
Ἀλκμήνη, Rhi. 9.
Ἀλκυόνη, Euph. 101.
Ἄλπωνος, Euph. 164.
Ἀλυβηΐς, Euph. 8.
Ἀμαζών, Sot. 5.
Ἀμάρυνθος, Ep. Adesp. 1. 4.
Ἄμαστρις, Dem. Bith. 9.
Ἄμμων, Phaest. 1.
Ἀμυθαονία, Rhi. 24.
Ἀμύκλας, Sim. 8; Hermes. 7. 33.

῎Αμυμνοι, Rhi. 35.
᾿Αμύνται, Rhi. 36.
᾿Αμφιάρειος, Euph. 33.
᾿Αμφικτύονες, Phil. Sc. 105.
᾿Αμφίλοχος, Euph. 98. 3; Moer. 4; Amph. ᾿Εξ. 1.
᾿Αμφίλυσος, Euph. 10.
᾿Αμφίμαχος, Euph. 84 n.
᾿Αμφίπολις, Nicaen. 4. 2.
᾿Αμφιτρυωνιάδης, Sim. 22. 2.
᾿Αμφίων, Moer. 6; Alex. Aet. 17.
᾿Ανάγκη, Phil. 8. 1; Sim. 24. 3.
᾿Ανακρέων (-είων), Hermes. 7. 51.
᾿Αναξαγόρας, Alex. Aet. 7. 1.
᾿Ανδάνιος, Rhi. 53.
᾿Ανδρομάχη, Sim. 6. 1.
᾿Ανδρομέδα, Ep. Adesp. 9. ix. 6, 16.
῎Ανεμοι, Antag. 1. 6.
᾿Ανθεύς, Alex. Aet. 3. 5, 11, 17.
᾿Ανθηδών, Theol. 1. 1; Adesp. Lyr. 15.
᾿Ανθήνη, Rhi. 16.
᾿Ανιγριάδες, Moer. 3. 1 *.
῎Ανιος, Euph. 2.
᾿Αντιβία, Rhi. 9.
᾿Αντιόπη, Hermes. 7. 16; Euph. 70.
᾿Αντίπατρος, Mai. 16.
᾿Απιδανῆες, Rhi. 13. 3.
᾿Απιδανός, Hermes. 7. 96.
᾿Απίη, Rhi. 13. 3.
᾿Απίς, Erat. 5; Rhi. 13. 2.
᾿Απολλόδωρος, Euph. 4, 5, 6, 7.
᾿Απόλλων, Phil. Sc. 62; Sim. 2; Is. 19, et pass.; Euph. 95 n., 102; Phoen. 2. 2; Arist. 1. 5; 2. 7; Pae. Erythr. Ap. init., 2, 9, 16; Alex. Aet. 13; Hermes. 7. 89; Pae. Sel. 1; Phil. Sc. 62, Fr. 4 *; Hym. Dact. Id. 10.
᾿Απολλώνιος, Mai. Apoll. Narr.
᾿Απριάτη, Euph. 27.
᾿Αρακυνθιάς, Rhi. 56.
῎Αραψ, Pae. Delph. i. Ap. 11.
᾿Αργανθώνιος, Euph. 75.
᾿Αργεῖοι, Ap. Rhod. 12. 20.
᾿Αργεῖος, Ep. Adesp. 3. 4, 8, 13, 14.
᾿Αργιόπη, Hermes. 7. 2, 14 *.
῎Αργος, Antim. Te.? Epig. 3. 2; Euph. 26; 32. 2; Ep. Adesp. 2. 22.
᾿Αργυννίς, Phan. 5.
῎Αργυννος, Phan. 5.
῎Αρης, Pae. Delph. i. Ap. 21; Lim. 32; Hym. Dact. Id. 15.
᾿Αρίσβη, Euph. 55.
᾿Αρίστιππος, Hermes. 7. 97.
῎Αρκενα?, Ep. Adesp. 1. 2 *.
᾿Αρκεοφῶν, Hermes. 4.
᾿Αρκεσίδης, Ep. Adesp. 2. 20.
᾿Αρκτᾶνες, Rhi. 26.
῎Αρνη, Euph. 96. 2.
῾Αρπαλύκη, Euph. 26.
῾Αρπάλυκος, Ep. Adesp. 1. 11.
῞Αρπασος, Sim. 2.
῞Αρπη, Sim. 2.
῞Αρπυια, Cerc. 17. 8; Euph. 113 *; Ap. Rhod. 5. 5.
᾿Αρσινόη, Ep. Adesp. 9, ii. 5; Hermes. 4.
᾿Αρτεμίδωρος, Euph. 10.
῎Αρτεμις, Euph. 101, 102, 105; Lyr. Adesp. 6. 14; Sim. 2; Lim. 40 *; Arist. 1. 38; Ep. Adesp. 9, x. 2; Euph. 9. 12.
᾿Αρτεμίτα, Rhi. 39.
᾿Αρτεμίχη, Sim. 2.
᾿Αρύας, Erat. 7.
᾿Αρχέλεως, Hermes. 7. 66.
᾿Αρχῖνος, Rhi. 75. 2.
᾿Αρχυλίς, Rhi. 67. 1 *.
᾿Αρχύτας, Erat. 35. 7.
᾿Ασβώτιοι, Euph. 23. 1.
᾿Ασέληνα ῎Ορη, Rhi. 3.
᾿Ασία, Euph. 175.
᾿Ασίς, Euph. 34. 2.
᾿Ασκάλαφος, Euph. 9, 13.
᾿Ασκάνιος, Euph. 46, 74; Alex. Aet. 6. 1, 2.
᾿Ασκλαπιός, Is. 18, et pass. (vid. ᾿Ασκληπιός).
᾿Ασκληπιάδης, Rhi. 68. 1.
᾿Ασκληπιός, Pae. Eryth. in Aesculap. (ter); P. Mac. 9. 25 (vid. ᾿Ασκλαπιός).
᾿Ασκραϊκός, Hermes. 7. 24.
᾿Ασκραῖος, Hermes. 7. 23.
᾿Ασπασίη, Hermes. 7. 93.
᾿Ασσάων, Sim. 5.
᾿Ασσησός, Alex. Aet. 3. 5.
᾿Ασσύριος, Phoen. 1. 2, 13.
᾿Αστέροπος, Euph. 51. 11.
᾿Αστυλαΐδας, Is. 32.
᾿Ασωπός, Euph. 84. 4.
᾿Ατάβυρον, Rhi. 52.
᾿Ατάραντες, Rhi. 12.
῎Ατη, Rhi. 1. 17.
᾿Ατθίς, Lim. 12 (vid. ᾿Αθθίς); P. Mac. 28; Hermes. 7. 57 *.
῎Ατλαντες, Rhi. 12.
῎Ατροπος, Lyr. Adesp. 11. 19.
᾿Ατριτώνη, Euph. 108.
῎Αττης, Hermes. 8.
Αὐλίς, Euph. 33, 60.
Αὐτόλυκος, Antim. Te. Epig. 3. 2.
᾿Αφίας, Euph. 165.
᾿Αφρογένεια, Ep. Adesp. 9, iii. 5.

Ἀφροδίτη, Moer. 2. 1; Hermes. 4. 6; Phan. 5; Lyr. Adesp. 5. 3, 29; Cerc. 5. 2, 27; Hermocl. 14.
Ἀχαιοί, Ap. Rhod. 12. 7; Sim. 25. 5; Euph. 176. 1; Ep. Adesp. 3. 2, 17, 18.
Ἀχαϊκός, Ap. Rhod. 12. 10.
Ἀχαιΐς, Euph. 66.
Ἀχαρνῆθεν, Euph. 140. 4.
Ἀχελώιος, Ep. Adesp. 5. 2; Pany. 1. 1.
Ἀχελῷος, Lyr. Adesp. 20. 7.
Ἀχέρων, Euph. 9. 13; Sim. 20. 4.
Ἀχιλεύς, Ap. Rhod. 12. 14; Euph. 57. 2, 80. 1; Ep. Adesp. 3. 4 *.
Ἀχιλλεύς, Sot. 18; Euph. 27.
Ἀώς, H. Cur. 30.

Βαβυλών, Sim. 2.
Βάκχη, Phoen. 1. 21.
Βακχιάδαι, Alex. Aet. 3. 10.
Βάκχιος, Phil. Sc. 10.
Βάκχος, Phil. Sc. 132, 137; Euph. 13; Lim. 19, 44; Hermes. 7. 59, 70.
Βαλίος, Ep. Ad. 1. 4.
Βασίλος, Nicaen. 1 (Parthen. i. fin.).
Βέβρυξ, Euph. 77.
Βελεστίχη (Βιλι-), Sot. 5.
Βελλεροφόντης, Hermes. 5.
Βεμβινάτης, Rhi. 7.
Βιλιστίχη, vid. Βελι-.
Βιστονίς, Phan. 1. 7.
Βιττίς, Hermes. 7. 77.
Βίτων, Nicaen. 4. 1.
Βοιωτός, Alex. Aet. 5. 9; Euph. 96. 1, 3; Hermes. 7. 21.
Βολίνη, Rhi. 11.
Βορηϊάδης, Phan. 1. 2.
Βορῆς, Ep. Adesp. 1. 9.
Βορρῆς, Erat. 36. 3.
Βουδῖνοι, Parm. 5.
Βούσπορος, Is. 67.
Βραυρών, Euph. 91.
Βριάρεως, Euph. 166.
Βρόμιος, Lyr. Adesp. 3. 15 *; Arist. 1. 37; Phil. Sc. 3.
Βυβαστός, Nicaen. 1 (Parthen. i).
Βυβλίς, Nicaen. 1. 5, 10; Ap. Rhod. 5 (Parthen. xi).
Βύνη, Euph. 127.
Βυρίνη, Phil. 24 *.

Γᾶ, Sim. 24. 1.
Γαῖα, Arist. 1. 21; Antag. 1. 5 -αίη.
Γαιζῆται, Euph. 38.
Γαλατείη, Hermes. 7. 73.
Γαλάτης, Adesp. Eleg. 2. 14; Pae. Delph. 1. Ap. 21.
Γανυμήδης, Phan. 4.
Γάνυξ, Erat. 21.
Γαργαφίη, Erat. 11.
Γενοοῖοι, Rhi. 27.
Γερονείη, Euph. 120.
Γέρανος, Euph. 11.
Γετηνοί, Rhi. 63 *.
Γλαῦκος, Adesp. Eleg. 1. 2.
Γλαυκώπιον, Euph. 9. 4.
Γνησίοχος, Euph. 177. n. fin.
Γόργος, Rhi. 68. 2.
Γοργώ, Ap. Rhod. 4; Sim. 21. 1.
Γόρτυνα, Rhi. 20.
Γραικοί, Alex. Aet. 4. 1.
Γρύνειος, Euph. 97.
Γύγης, Alex. Aet. 9. 6; Phoen. 2. 17 *.

Δάκτυλοι, Hym. Dact. Id. 22.
Δαμναμενεύς, Hym. Dact. Id. 19.
Δαμόνομος, Cerc. 5. 3.
Δοναΐδαι, Lyr. Adesp. 6. 10.
Δαναοί, Sim. 6. 6; Lyr. Adesp. 11. 13.
Δαρδανίδαι, Sim. 25. 4.
Δάρδανος, Ep. Adesp. 3. 11.
Δάφνις, Hermes. 2. 3; Alex. Aet. 15.
Δεῖοι, Pae. Ascl. Di. 19.
Δελφίνιος, Rhi. 68. 3.
Δελφίς, Pae. Delph. i. Ap. 5; Arist. 1. 2; Phil. Sc. 22; Euph. 80. 2.
Δελφοί, Is. 33; Pae. Erythr. Ap. 17; Lim. 42; Phil. Sc. 20 *.
Δελφός, Pae. Delph. i. Ap. 7.
Δεξιόνικος, Rhi. 73. 1.
Δευκαλίων, Rhi. 25. 2.
Δήλιος, P. Mac. 1.
Δῆλος, Mai. 6, 63.
Δημήτηρ, Lyr. Adesp. 9. 1; Antag. 3. 1; Erat. 16. 18; Hermocl. 3.
Δήμητρα, Hermes. 7. 20.
Δημήτριος, Hermocl. 3; Mai. Apoll. Narr., et Mai. 13.
Δημοσθένης, Euph. 12.
Δηώ, Euph. 9. 14.
Διδυμεύς, Nicaen. 1 (Parthen. i).
Διθύραμβος, Phil. Sc. 1.
Δίκη, Rhi. 1. 21.
Δίκτα, H. Cur. 5, et in Ephym.
Διογένης, Sot. 15. 12 (Cerc. 1, 2).
Δῖοι, vid. Δεῖοι.
Διομήδης, Ep. Adesp. 2. 7 *, 78.
Δίομος, Rhi. 4.
Διόνυσος, Phil. Sc. 145; Euphron. 1; Nicaen. 7. 3; Euph. 13, 14, 15, 19, 20; Ep. Adesp. 7. 22; 9. x. 14; Neopt. 1; Phan. 3. 1. (Vid. Διώνυσος.)

Διόσκουροι, Euph. 29.
Δίρφυς, Euph. 73.
Διώνυσος, Moer. 2. 2; Euph. 14. 1; Phil. 4. 1, 18. 2. (Vid. Διόνυσος.)
Διώρης, Phil. 5.
Δολίχη, Euph. 141. 3.
Δόλιχος, Euph. 35 c.
Δολίων, Alex. Aet. 6. 2.
Δολοπιονίδης, Euph. 44. 3.
Δονακῖνος, Euph. 84 n.
Δράκονος, Euph. 141. 3.
Δρεπάνη, Dem. Bith. 14.
Δρύας, Moer. 4.
Δρύοπες, Euph. 141. 6.
Δυμαίη, Euph. 121.
Δύμαιναι, Euph. 47.
Δύμη, Lyr. Adesp. 10. 3.
Δυρραχίη, Euph. 85.
Δωδών, Euph. 2. 1; -ώ, Sim. 10.
Δωνεττῖνοι, Rhi. 30, 38.
Δώριος, Sim. 26. 4.
Δῶρις, Sim. 13. 2.
Δωτηΐς, Rhi. 50.
Δωτιάς, Ap. Rhod. 10. 2.

Ἐθνέσται, Rhi. 28, 37.
Εἰλεβίη, Nicaen. 1 (Parthen. i).
Εἰλήθυια, Lyr. Adesp. 11. 19*.
Εἰρήνα, H. Cur. 40.
Ἑκάβη, Euph. 55, [Lyr. Adesp. 11. 1].
Ἕκατος, Sim. 17*; Pae. Erythr. Ascl. 2; (Lim. 4*).
Ἑκηβόλος, Euph. 140. 3.
Ἕκτωρ, Euph. 42; Ep. Adesp. 3. 5; Sim. 6. 2; Alex. Aet. 13.
Ἐλαιός, Rhi. 55; Euph. 141. 1*.
Ἑλένη, Euph. 90.
Ἐλευσῖνος, Erat. 16, 17*.
Ἐλευσίς, Phil. Sc. 29; Hermes. 7. 17.
Ἑλικάων, Ap. Rhod. 12. 4.
Ἑλικών, Pae. Delph. i. Ap. 1*.
Ἑλικωνίς, Alex. Aet. 9. 5; Hermes. 7. 23; Lim. 3*.
Ἐλινοί, Rhi. 34.
Ἐλλαμενή, Alex. Aet. 3. 28.*
Ἑλλάς, ap. Euph. 32. 2; Phil. Sc. 32, 113, 149; Hermocl. 23; Sot. 4 b. 3; Mai. 3.
Ἕλλην, P. Mac. 19.
Ἑλληνικός, Lyr. Adesp. 4. 18.
Ἑλλοί, Alex. Aet. 14.
Ἐμπεδοκλῆς, Rhi. 70. 3.
Ἔμπουσα, Dos. 3.
Ἐνυάλιος, Sim. 14. 2.
Ἐξαμύης, Hermes. 7. 38.
Ἐπειός, Sim. 25. 2.
Ἐπίδαυρος, Is. 14, et pass.; -οῖ, 24.
Ἐπικάστη, Euph. 26 (Parth.).
Ἐπίχαρμος, Ax. 1. 13.
Ἐρατοσθένης, Erat. 35. 18.
Ἐρατώ, Is. 41, 44.
Ἔρεβος, Antag. 1. 3.
Ἔριφοι, Nicaen. 4. 4.
Ἐριχθόνιος, Lyr. Adesp. 10. 7.
Ἑρμῆς, Euph. 101; Moer. 6; Alex. Aet. 17; Sim. 26. 7; Nicaen. 5. 1; -είης, Alex. Aet. 3. 11.
Ἑρμιονεύς, Atr. Red. 1.
Ἑρμιόνη, Alex. Aet. 19.
Ἑρμόβιος, Hermes. 7. 39.
Ἔρος, Antag. 1, 2.
Ἔρση, Euph. 9. 4.
Ἐρυθείη, Euph. 52.
Ἔρως, Rhi. 73. 4, 74. 4; Ep. Adesp. 9. iii. 7, iv. 6, 8; Lyr. Ad. 3. 9*, 15; 29.
Ἑστία (Ἱστία), Sim. 9; Arist. 2. 2, 14.
Εὔαρχος, Euph. 79.
Εὔβοια, Hermes. 2 n.; Theol. 1. 2 (-οίη); Euph. 73 (-οίη); Phil. Sc. 16.
Εὔβοιος, Alex. Aet. 5. 10.
Εὔδοξος, Erat. 35. 9; Euph. 140. 1.
Εὐθύδικος, Cerc. 8. 5.
Εὐίππη, Hermes. 3.
Εὔμαιος, Euph. 171.
Εὐμενίδες, Euph. 94. 3.
Εὔμολπος, Euph. 35 c.
Εὐριπίδης, Cerc. 5. 12; Sot. 15. 15; Hermes. 7. 67.
Εὔριπος, Theol. 1. 2.
Εὐρύβατος, Euph. 83.
Εὐρύθεος, Hym. Id. D. 5, 11.
Εὐρύλοχος, Euph. 80. 1.
Εὐρυμέδων, Euph. 18*, 86, 99.
Εὐρύπυλος, Hermes. 7. 75.
Εὐρυσθεύς, Rhi. 9; Euph. 51. 12.
Εὐρυτίων, Hermes. 9.
Εὐτελίδης, Euph. 175. 1.
Ἐχενηΐς, Ap. Rhod. 5. Vid. Parthen. xi in not. ad Nicaen. 1.
Ἐχίων, Rhi. 60.

Ζεύς, Cerc. 4. 37; Clean. 1. 2, 32, 2. 1; Euph. 2. 1, 99, 101, 102; Parm. 3; Sot. 4 c, 16, 22; Erat. 35. 15; Phil. 2. 1, 3. 2; Dem. Bith. 1; Phaest. 1; Rhi. 1. 13, 9; Ep. Adesp. 1. 6; Ep. Adesp. 9. v. 6, 17; Hymn. Id. D. 1; Hermes. 7. 27, 60; 8; Lyr. Ad. 37, 30; P. Mac. 3*; Ep. Adesp. 3. 10; 9, vi. 17; Nicaen. 6. 7; Moer. 1. 1,

6, 7; [Boeus], 13; Adesp. Eleg. 2. 17; Is. 26, 41, 54, 66; Pae. Delph. i. Ap. 1. 1*, 15*; Lim. 17*.
Ζέφυρος, Euph. 135; Nicaen. 6. 2.
Ζήν, Cerc. 1. 7; Euph. 48; Sot. 14. 2; Sim. 10; Rhi. 1. 21; Alex. Aet. 3. 14; Ep. Adesp. 9, ii. 8; Lyr. Adesp. 35. 5; Arist. 1. 7. 18; P. Flam. 4; Phil. Sc. 7*.
Ζηνωνικός, Cerc. 9. 16 (Ζα-).
Ζωστήρ, Euph. 95 a.
Ζωστήριος, Euph. 95 b.

Ἠέλιος, Alex. Aet. 1. 1, 3.
Ἠλεῖος, Lyr. Adesp. 10. 2*.
Ἥλιος, Theol. 2.
Ἠμαθίς, Sim. 22. 6*.
Ἡμιθέα, Nicaen. 1 (Parthen. i).
Ἠοίη, Hermes. 7. 24.
Ἠπιόνη, P. Mac. 21; P. Di. 13; P. Erythr. Ascl. 14 (-α).
Ἥρα, Nicaen. 6. 1; Rhi. 9; Euph. 99; Sot. 16; Cerc. 17. 38*; Ep. Adesp. 7, Tit.
Ἥραια, Dem. Bith. 4. 2; Rhi. 20.
Ἡράκλειον, Rhi. 4.
Ἡρακλεῶται, Euph. 78 n.
Ἡρακλῆς, Char. 4. 6*; Ep. Adesp. 3. 8, 11; Ap. Rhod. 6; Rhi. 4, 9; Ep. Adesp. 6. 10, 8. 7; Euph. 29; Is. 66.
Ἠριδανός, Phan. 6.
Ἡσίοδος, Euph. 22; Ep. Adesp. 8. 13; Hermes. 7. 22.
Ἥφαιστος, Pae. Delph. i. Ap. 10; Hym. Dact. Id. 15; Ap. Rhod. 11; Ep. Adesp. 7*, p. 245 Add.
Ἠώς, H. Cur. 30 (Ἀ-).

Θαλῆς, Phoen. 4. 1.
Θαμία, Rhi. 42.
Θάσος, Alex. Aet. 18. 3.
Θεανώ, Hermes. 7. 85.
Θέμις, Cerc. 4. 21; H. Cur. 60; Arist. 1. 22.
Θεοδωρίδας, Euph. 3.
Θεόδωρος, Rhi. 71. 3.
Θεόκριτος, Dos. 10.
Θέρσανδρος, Alex. Aet. 4. 3.
Θερσίτης, Euph. 106.
Θεσσαλία, Is. 29; Phil. Sc. 54*; -η, Rhi. 25. 5.
Θεσσαλός, Rhi. 25. 4.
Θετίεια, Rhi. 48 b.
Θέτις, Ap. Rhod. 12. 15.
Θετταλός, Hermes. 5.
Θεωρίς, Hermes. 7. 59*.
Θῆβαι, Lyr. Adesp. 25. 3; Phil. Sc. 6; Hermocl. 23; Ep. Adesp. 2. 28*.
Θήβη, Euph. 107. 1.
Θήραγρος, Euph. 26.
Θησεύς, Euph. 90; Anacr. J., Alex. Aet. 12.
Θοῖνος, Limen. tit.
Θορικός, Erat. 23.
Θράκη, Sot. 15. 15.
Θρᾷξ, Euph. 23 sqq.; -ῇξ, Phan. 1. 9, 23.
Θρηΐκιος, Phan. 1. 1, 12.
Θρῆσσα, Hermes. 7. 2.
Θυμοίτης, Euph. 55.
Θυώνη, Phil. Sc. 7.

Ἰακχαῖος, ap. Phil. 27. 2.
Ἴακχος, Phil. Sc. 34.
Ἰασώ, Pae. Erythr. Ascl. 11; P. Mac. 20.
Ἰάσων, Phil. 15.
Ἴγνητες, Sim. 11.
Ἴδας, Euph. 26.
Ἰήϊος, Euph. 80. 2.
Ἰθάκη, Hermes. 7. 29.
Ἰκαριοί, Erat. 22*.
Ἰκάριος, Euph. 141. 4; Hermes. 7. 33.
Ἰκαριωνείη, Erat. 37*.
Ἱκετάων, Ap. Rhod. 12. 2.
Ἰλιάς, Cerc. 4. 29.
Ἴλιον, Ep. Adesp. 3. 2.
Ἰλοραίστης, Dos. 17*.
Ἰναχίδης, Rhi. 13. 1.
Ἰναχιώνη, Ep. Adesp. 2. 56.
Ἴναχος, Nicaen. 1 (Parthen. i. init.).
Ἰνδός, Lyr. Adesp. 2. 90.
Ἰόβακχος, Phil. Sc. 5, et in ceteris Meshymniis.
Ἱπποθόων, Euph. 35 c.
Ἱπποκλῆς, Alex. Aet. 3. 1.
Ἱπποκόων, Euph. 29.
Ἱπποκοωντίδαι, Euph. 29.
Ἱπποκράτης, Rhi. 75. 4.
Ἱππόλοχος, Antim. Te. Epig. 1.
Ἱππομέδων, Euph. 30.
Ἰρά, Rhi. 49.
Ἶρις, Lyr. Adesp. 34. 10.
Ἶρος, Ap. Rhod. 12. 1*.
Ἰσθμός, Hermes. 7. 95.
Ἶσις, Lyr. Ad. 36. 5, 19; Mai. 4.
Ἱστία, vid. Ἑστία.
Ἴσυλλος, Is. 10. 32, 83.
Ἰτώνη, Rhi. 47.
Ἰφιάδης, Ep. Adesp. 2. 37, 64*.
Ἰφιάνασσα, Antim. Te. Epig. 1*.

Ἰφιγένεια, Alex. Aet. 12; Euph. 91 (-είη).
Ἶφις, Ep. Adesp. 2. 79.
Ἰώ, Nicaen. 1 (Parthen. i. init.).
Ἴωνες, Nicaen. 1. 8.

Κάδμος, Lyr. Adesp. 25. 2; Phil. Sc. 15.
Κάϊκος, Ep. Adesp. 3. 15.
Κάλαϊς, Phan. 1. 2, 6.
Καλαός, Hermes. 8.
Καλλικόων, Euph. 82.
Καλλίμαχος, Ap. Rhod. 13. 1, 2.
Καλλιμέδων, Cerc. 8. 6.
Καλυδών, Ep. Adesp. 2. 22 *.
Κάλχας, Euph. 97.
Καναῖος, Parm. 2. 2.
Κανδαύλης, Alex. Aet. 9. 6 *.
Κάνωβος, Ap. Rhod. 1.
Καρανός, ap. Euph. 32. 1.
Κᾶρες, Nicaen. 6. 5; Rhi. 38.
Κάριος, Nicaen. 1. 7.
Κάσπασος, Sim. 1. 6 *.
Κάσπιος, Phoen. 1. 3.
Κασταλία, Arist. 1. 42.
Κασταλίς, Pae. Delph. i. Ap. 5.
Κάστωρ, Ep. Adesp. 2. 9 *, 12 *.
Καῦνος, Nicaen. 1. 3, 5, 10; Ap. Rhod. 5.
Κέγχρειος, Alex. Aet. 4. 6.
Κεκρόπιος, P. Mac. 28; Lim. 20.
Κέλαιθοι, Rhi. 29.
Κελαινεύς, Nicaen. 1. 2 *.
Κένταυρος, Hermes. 9; P. Mac. 12.
Κεραῖνες, Rhi. 30.
Κέρβερος, Euph. 24.
Κερκίδας, Cerc. 9. 17, 16. 4.
Κεστρῖνοι, Rhi. 34.
Κηναῖος, Hermes. 3 *.
Κητώ, Euph. 112.
Κιθαιρών, Euph. 102.
Κινύρας, Lyr. Ad. 37. 32.
Κλεῖνις, Sim. 2.
Κλεισώνυμος, Alex. Aet. 10.
Κλείτη, Euph. 7.
Κλεόβοια, Alex. Aet. 3 (Parthen.).
Κλεόνικος, Rhi. 72. 1; Alex. Aet. 18. 3, 5.
Κλεοφήμα, Is. 45.
Κλεώνυμος, Moer. 3. 3.
Κλύμενος, Euph. 26.
Κλωθώ, Lyr. Adesp. 34. 8.
Κνίδος, Ap. Rhod. 6.
Κοῖος, Arist. 1. 4.
Κολοφών, Hermes. 7. 45.
Κολωνός, Hermes. 7. 57.
Κοραξός, Phoen. 1. 14.
Κόρη, Hermocl. 5.
Κορινθιουργής, Ap. Rhod. 1.
Κόρινθος, Rhi. 2; Alex. Aet. 3. 9.
Κόροιβος, Euph. 71.
Κορωνίς, P. Mac. 14; Is. 47; Pae. Eryth. Ascl. 5 *; Pae. Mac. 14.
Κοσσός, Dem. Bith. 8.
Κουρῆτες, Lyr. Ad. 36. 15.
Κοῦρος, Hym. Cur. pass.
Κράγος, Nicaen. 1. 7 *.
Κράτης, Antag. 2. 1.
Κρατῖνος, Nicaen. 7. 4.
Κρήσιος, Lim. 39.
Κρῆσσα, Dem. Bith. 10.
Κρηστώνιος, Rhi. 59.
Κρήτη, Moer. 1. 1; Hermes. 5 (Parth. sub fin.).
Κρητιναῖον, Hermes. 5 (Parth. sub fin.).
Κρῖσα, Euph. 80. 3 *.
Κρισαῖος, Lyr. Adesp. 10. 4.
Κροῖσος, Hermes. 6.
Κρόνειος, H. Cur. in Ephymn.
Κρονίδας, Cerc. 4. 41; Dem. Bith. 14; Sim. 10; Euph. 107. 2 (-ης); Adesp. Eleg. 1. 9 *.
Κρόνιος, Lyr. Ad. 36. 16.
Κρονίων, Ep. Adesp. 9, ii. 24, vi. 7.
Κρόνος, Moer. 1. 7; Arist. 2. 11.
Κυβέλη, Rhi. 67. 3.
Κύζικος, Euph. 4. 2.
Κυθέρηθεν, Hermes. 7. 69.
Κύκνος, [Boeus], Phan. 6.
Κύνθιος, Lim. 11.
Κύπρις, Cerc. 5. 17; Sim. 24. 8; Lyr. Adesp. 3. 8; Phil. 18. 1; Antag. 1. 5; Hermes. 7. 91; Alex. Aet. 8. 1; Nicaen. 1. 6 *; Ap. Rhod. 12. 5; Lyr. Adesp. 1. 2, 12, 19; Lyr. Ad. 36. 12.
Κυρηναῖος, Hermes. 7. 95; Erat. 35. 18.
Κῦρος, Hermes. 6.
Κυτηϊάς, Euph. 14. 3 *.
Κυχρεῖος, Euph. 30.
Κυχρεύς, Rhi. 65; Euph. 30.
Κύων, Cerc. 9, 18.
Κώκυτος, Euph. 43; Hermes. 7. 9.
Κῷος, Hermes. 7. 76; Phil. 25. 2 *.
Κωπεύς, Theol. 1. 3.
Κωρύκιος, Arist. 1. 35.
Κῶς (Κόων), [Boeus], 21.

Λάδων, Erat. 6.
Λαΐς, Hermes. 7. 96.
Λακεδαιμόνιοι, Is. 74, 78.
Λακεδαίμων, Is. 82.

Λάμπετος, Ap. Rhod. 12. 1.
Λάμψακος, Dem. Bith. 11.
Λαοδίκη, Euph. (58. 1), 72, altera, 174.
Λαοκόων, Euph. 70.
Λαπέρσα, Rhi. 21.
Λάρισα, Euph. 7.
Λάχεσις, Is. 54.
Λειοφόων, Euph. 5. 2.
Λεκτόν, Hermes. 7. 55 *.
Λέλεγες, Ap. Rhod. 5. Vid. Parth. xi in Nicaen. 1 n.
Λελεγήιος, Alex. Aet. 3. 27.
Λεπέτυμνος, Ap. Rhod. 12. 2.
Λεπτίνης, Rhi. 71. 7.
Λεσβιάς, Hermes. 7. 52.
Λέσβιος, Hermes. 7. 47.
Λέσβος, Euph. 27; Hermes. 7. 55; Phan. 1. 15; Ap. Rhod. 12.
Λεύκιππος, Hermes. 5.
Λευκοφρύη, Hermes. 5.
Λήμνιος, Lyr. Ad. 37. 31.
Λῆμνος, Lyr. Adesp. 27.
Λητοΐδης, Pae. Di. 2; Pae. Erythr. Ascl. 2 *. (Λα-, -ας.)
Λητώ (Λα-), Lim. 5, 26, 40 *; Arist. 1. 6 (Λα-); Ep. Adesp. 9, vi. 19; Sim. 5; Euph. 102.
Λητῷος (Λα-), Is. 50.
Λητωΐς, Alex. Aet. 4. 7 *.
Λιβύη, Ep. Adesp. 2. 14; Phaest. 1.
Λίβυς, Nicaen. 3. 1, 6; Lim. 13.
Λίβυσσα, Erat. 36. 2.
Λιθήσιος, Rhi. 23.
Λιμήνιος, Lim. init.
Λοκρίς, Lyr. Adesp. 10. 4.
Λυγκεύς, Ep. Adesp. 1. 4.
Λυδή, Hermes. 7. 41.
Λυδηίς, Hermes. 7. 41 *.
Λυδία, Hermes. 8.
Λύδιος, Lyr. Ad. 37. 15.
Λυκαψός, Euph. 15.
Λύκιος, Adesp. Eleg. i. 2; Sim. 2; nom. propr.
Λύκος, Rhi. 55.
Λυκοῦργος, Is. 76.
Λυκώνη, Euph. 31.
Λυκωρεύς, Euph. 80. 3.
Λύρκος, Ap. Rhod. 5; Nicaen. 1 (Parth. i).
Λύσανδρος, (?) Alex. Aet. 10.

Μαιῶτας, Mai. Apoll. Narr.
Μαῖρα, Erat. 16. 7 *.
Μακηδονίη, Hermes. 7. 65.
Μάκριες, Rhi. 6.
Μάκυννα, Archyt. 1.
Μαλεάτης, Is. 27, 31.
Μαλλός, Euph. 98. 1.
Μᾶλος, Is. 27, 41, 44, 48.
Μανδρολύτης, Hermes. 5.
Μαριανδυνοί, Euph. 78 n., 177 n. fin.
Μαρμαρίδαι, Rhi. 5.
Μαρσύας, Alex. Aet. 15.
Μασσαγέται, Sim. 1. 3.
Μαύσωλοι, Dem. Bith. 7.
Μαχάων, Pae. Erythr. Ascl. 10; P. Mac. 16.
Μεγαρεύς, Euph. 177 n. fin.
Μελαιναί, Rhi. 20.
Μελάμπους, Ep. Adesp. 1. 11.
Μελάνιππος, Sim. 16.
Μέλας, Ep. Adesp. 2. 21 *.
Μελιγουνίς, Phil. 5; Euph. 51. 8.
Μελίη, Alex. Aet. 6. 3.
Μελικέρτης, Euph. 84 n.
Μέλισσος, Alex. Aet. 3. 7.
Μέμφις, Mai. 9.
Μεναίχμειος, Erat. 35. 8 *.
Μενάλκας, Hermes. 2. 3.
Μενεκράτης, Rhi. 69. 4.
Μενέλαος, Ep. Adesp. 3. 3.
Μεροπηίς, [Boeus], 21.
Μετάδως, Cerc. 4. 47.
Μήδεια, Phil. 15.
Μήδη, Euph. 14. 3 *.
Μῆδος, Phoen. 1. 13; Adesp. Eleg. 2. 13.
Μήθυμνα, Ap. Rhod. 12. 3.
Μήνη, Euph. 84. 3; Hermes. 7. 15.
Μήτηρ, Hermes. 8; Hym. Id. D. 8 (Μα-), 24 (Μη-).
Μίδας, Lyr. Ad. 37. 32.
Μιδείη, Euph. 51. 14.
Μιλήσιοι, Alex. Aet. 3 (Parthen.).
Μίλων, Alex. Aet. 10.
Μίμνερμος, Hermes. 7. 35; Alex. Aet. 5. 4.
Μινυρίδης, Hermes. 4 (Ant. Lib. xxxix. init.).
Μινύαι, Phil. Sc. 16.
Μοῖρα, Is. 54; Phil. 3. 3; Phan. 2. 1; Euph. 21. 3.
Μολοσσικός, Ax. (?) 3. 3.
Μολυκρία, Euph. 22 b *.
Μοσυχλαῖος, Erat. 17. 2.
Μούνιτος, Euph. 58. 1.
Μοῦσα, Cerc. 7. 8; Phoen. 2. 16; Sot. 18; Antim. Te. Epig. 1, Lyr. Adesp. 10. 13, 11. 30, 20. 1; Is. 41; Phil. Sc. 58; Euph. 118, Erat. 35. 14; Nicaen. 6. 6; Rhi. 19 n.; Hermes. 7. 71; Alex. Aet. 9. 5.
Μουσαῖος, Hermes. 7. 16.

Μόψος, Euph. 97, 98. 3.
Μύκονος, Euph. 25.
Μυρμιδόνες, Euph. 57. 1.
Μύσιος, Hermes. 7. 55 *.
Μυσός, Cerc. 4. 34; Euph. 74.
Μωριεῖς, Euph. 168.

Ναΐς, Lyr. Adesp. 3. 3.
Ναυίς, Hermes. 6.
Νάξος, Euph. 169.
Ναύαιθος, Euph. 46.
Ναύκρατις, Ap. Rhod. 7.
Ναυπλιάδης, Euph. 61.
Νεδέη, Euph. 170.
Νειλεῖδαι, Euph. 26; -είδης, Alex. Aet. 3. 26.
Νειληϊάδης, Alex. Aet. 3. 1.
Νεῖλος, Ap. Rhod. 2. 2; Lyr. Adesp. 32. 6; Parm. 3.
Νειλώτης, Lyr. Adesp. 32. 3.
Νεμείη, Ep. Adesp. 8. 1.
Νέμεσις, Cerc. 4. 48.
Νηρεύς, Lim. 9 *.
Νικαγόρης, Nicaen. 4. 3.
Νικάνδρη, Moer. 4.
Νικοκρέων, Hermes. 4.
Νικόμαχος, Sim. 18. 3.
Νικοτελείη, Rhi. 50.
Νίνος, Phoen. 1. 1, 12, 16, 3. 1.
Νιόβη, Sim. 5; Euph. 102.
Νισύριοι, Phil. 25. 1 *.
Νότος, Erat. 36. 3; Lyr. Adesp. 20. 12.
Νύμφη, Moer. 3. 1; Sim. 13, 26. 16; Alex. Aet. 3. 22; Arist. 1. 35.
Νύξ, Antag. 1. 4; Lyr. Adesp. 1. 11; Lyr. Ad. 35. 3.
Νώνακρις, Rhi. 22.

Ξάνθιος, Hermes. 5.
Ξάνθος, Moer. 4.
Ξεῖνις, Antag. 3. 3 *.
Ξέναρχος, Euph. 49.
Ξενοκλῆς, Antag. 3. 3.
Ξένων, Cerc. 4. 3.
Ξέρξης, Lyr. Ad. 37. 30.

Ὀγκαῖαι, Rhi. 8; Euph. 28.
Ὄγχηστος, Ep. Adesp. 6. 1 *.
Ὀδυσσεύς, Euph. 69; Phil. 5.
Ὀθρυονεύς, Alex. Aet. 10.
Οἴαγρος, Phan. 1. 1; Hermes. 7. 1.
Οἰδίπους, Hermocl. 32.
Οἰκούσιος, Nicaen. 1. 1.
Οἰωνός, Euph. 29.
Ὀλιζών, Dem. Bith. 12.
Ὀλύμπιος, Phil. Sc. 55.
Ὄλυμπος, Lyr. Adesp. 10. 20; Pae. Delph. i. Ap. 12; Arist. 2. 2; Phil. 8. 2; Erat. 16. 1; Rhi. 1. 15 (Οὔ-); Ep. Adesp. 9, vi. 8; Cerc. 4. 26.
Ὄλυνθος, Euph. 58. 2.
Ὁμήρειος, Sim. 25. 7; Alex. Aet. 5. 6.
Ὅμηρος, Euph. 118; Lyr. Adesp. 10. 10; Cerc. 4. 29; Sot. 15. 16; Hermes. 7. 29.
Ὀμφαλιῆες, Rhi. 31.
Ὀνθύριον, Rhi. 40.
Ὀξεῖαι, Rhi. 39.
Ὀρβηλός, Sim. 22. 5.
Ὀρτυγίη, Hermes. 7. 72 *.
Ὀρτύγιος, Sim. 2 (Anton. Lib. xx. 4).
Ὄρφειος, Phan. 1. 18.
Ὀρφεύς, Phan. 1. 1, 27; Hermes. 7. 8.
Ὀρχομενός, Euph. 87 *.
Οὐκαλέγων, Antim. Te. Epig. 1 *.
Οὖπις, Euph. 103.

Πάγασος, [Boeo], 1. 2.
Παιάν, Phil. Sc. in Meshymnio et in Ephymnio, 61; Ep. Adesp. 9, x. 13; Cerc. 4. 47; Lim. init., 15 *; Arist. 1 passim; Pae. Erythr. Ap. 9, 18; P. Mac. pass.; Isyll. 33, 37, 58, 61, 71; Lyr. Ad. 35. 20; P. Flam. 6; Pae. Eryth. in Asclep. passim.
Παιήων, Lim. 18.
Παιών, Pae. Erythr. Ap. 1, 15.
Πακτωλός, Hermes. 7. 42.
Παλαίμων, Lyr. Adesp. 31. 9, 14, bis in plur.
Παλλάς, Sim. 25. 8; Lyr. Adesp. 10. 8; Lim. 37; Arist. 1. 19; Alex. Aet. 8. 1; Ep. Adesp. 7. 21 n., p. 245.
Πάν, Rhi. 66. 1, 5; Dos. 16.
Πανάκεια, Pae. Erythr. Ascl. 13; P. Mac. 20.
Παναχαιοί, Sim. 6. 2.
Πανδάρεως, vel -ος, [Boeus, 7].
Πάνθεια, Euph. 172.
Παραναῖοι, Rhi. 31.
Παρνάσιος, Lim. 1. 22 *.
Παρνασσίς, Pae. Delph. Ap. 1. 4.
Παρνασσός, Phil. Sc. 23 *; Arist. 1. 41.
Πάρνος, Cerc. 17. 4 *, 18. 22 *, 37.
Παφίη, Lyr. Adesp. 3. 13.
Πειθώ, Cerc. 5. 8, 15; Hermes. 11.
Πειρήνη, Alex. Aet. 3. 8 *.
Πεισιδίκη, Ap. Rhod. 12. 7.
Πελασγός, Rhi. 25. 3.

Πέλεια, Sim. 7.
Πέλοψ, Ep. Adesp. 2. 11*.
Πέρσαι, Hermes. 6.
Περσεύς, Sim. 1. 2; Euph. 86*, 176. 1.
Περσεφονείη, Euph. 107. 2.
Πηλείδης, Ap. Rhod. 12. 1, 19.
Πηλεύς, Alex. Aet. 19.
Πηλιάς, P. Mac. 11; Sot. 4 a.
Πηλουσιακός, Euphron. 3.
Πηνελοπείη, Ep. Adesp. 8. 12.
Πηνελόπη, Hermes. 7. 30.
Πίασος, Euph. 7.
Πιερία, Phil. Sc. 56*.
Πιερίδες, Cerc. 7. 9; Lim. 3; Sim. 26. 12.
Πλειάς, Alex. Aet. 18. 5, 6.
Πληγάδες, Ap. Rhod. 5. 4.
Πλοῦτος, Phoen. 2. 8.
Ποδαλείριος, Antim. Te. Epig. 1; P. Mac. 16; Pae. Erythr. Ascl. 2.
Πολέμων, Antag. 2. 1.
Πολύαινος, Rhi. 66. 1, 5.
Πολύβοια, [Euph.] 177. 2.
Πόλυβος, Moer. 4.
Πολύδαμνα, Euph. 14. 3.
Πολυμήλη, Phil. 5.
Πολύτεχνος, [Boeus], 8.
Πολύφημος, Hermes. 1; Euph. 76.
Πομπίλος, Ap. Rhod. 8. 2.
Ποσείδιππος, Phoen. 6. 1, 18.
Ποσειδῶν, Moer. 5; Euph. 34. 3, 54. 1, 70, 76, 96. 2, 101, 115; Arist. 1. 34; Ep. Adesp. 9, xi. 11; Sim. 2. 5; Hermocl. 13.
Πρέσβων, n. ad. Euph. 26.
Πρίαμος, Euph. 55.
Πρίαπος, Dem. Bith. 11; Sot. 5 (-ιη-).
Προμηθεύς, Euph. 99.
Προνοίη, Euph. 2. 2.
Πρωταγόρας, Euph. 21.
Πρωτεύς, Euph. 64.
Πτολεμαῖος, Erat. 35. 13.
Πτολεμαΐς, Ep. Adesp. 9, ii. 5.
Πυθαγόρας, Cerc. 10. 3; Hermes. 7. 86 (-ης).
Πυθιάς, Phil. Sc. 131.
Πύθιος, Lim. 4; Arist. 1. 1, 2. 4.
Πυθώ, Arist. 1. 19; Euph. 2. 2.
Πύλαι, Nicaen. 1. 10.
Πυληγενής, Euph. 63. 1.
Πύραμος, Euph. 98. 1.
Πυρραίη, Rhi. 25. 1.
Πύρρη, Rhi. 25. 2.

Ῥάριον, Hermes. 7. 19.
Ῥέα, H. Cur. 19; Arist. 2. 12; Lyr. Ad. 36. 15.
Ῥείη, Lyr. Ad. 35. 6.
Ῥειώνη, Euph. 14. 2.
Ῥόδιος, Lyr. Adesp. 33. 1.
Ῥόδος, Antim. Te. Epig. 1; Ap. Rhod. 10.
Ῥόδων, Antim. Te. Epig. 1*.
Ῥοιτεῖος, Euph. 40. 2.
Ῥοιώ, Nicaen. 1 (Parthen. i).
Ῥωμαῖοι, Lim. 47; Pae. T. Flam. 1, 5.
Ῥώμη, P. Flam. 4.

Σαλαμίς, Hermes. 4; Euph. 30.
Σάμιος, Hermes. 7. 85.
Σάμος, Hermes. 7. 53.
Σαπφώ, Hermes. 7. 48.
Σαραπιεῖον, Mai., Apoll. Narr.
Σάραπις, Mai. 1, 65.
Σάρδεις, Hermes. 6; -ιες, Alex. Aet. 9. 1.
Σαρωνίς, Euph. 172.
Σειληνός, Alex. Aet. 6. 3.
Σειρήν, Alex. Aet. 7. 3.
Σέλευκος, Pae. Sel. 2, Euph. 174.
Σελήνη, Lyr. Adesp. 2. 88; Ep. Adesp. 9, iv. 10.
Σεμίραμις, Euph. 81.
Σθένελος, Phan. 6.
Σιδήνη ?, Hym. Dact. Id. 22.
Σιδόεις, Euph. 11. 2; Archyt. 2. 2.
Σιδοῦς, Rhi. 2.
Σιθονίη, Euph. 58. 2.
Σιμόεις, Euph. 66.
Σιμύλας, Rhi. 66. 6*.
Σινδός, Phoen. 1. 15*.
Σινωπεύς, Cerc. 1. 1.
Σίπυλος, Euph. 102.
Σκείρων, Euph. 9. 7*.
Σκολιεύς, Rhi. 14.
Σκυθιστί, Parm. 1. 2.
Σόλοι, Euph. 1.
Σόλων, Euph. 1.
Σοφοκλῆς, Hermes. 7. 60; Sot. 15. 14.
Σπάρτη, Ep. Adesp. 2. 10; Hermes. 7. 34; Is. 64.
Σπαρτός, Ep. Adesp. 1. 9*.
Στάφυλος, Nicaen. 1 (Parthen.).
Στρυμονίης, Nicaen. 4. 4.
Στύμφηλος, Antim. Coloph. 1. 3*.
Στώακες, Hermei. 1.
Στωικός, Cerc. 8. 6*.
Σύβαρις, [Boeus,] tit.
Συλίονες, Rhi. 32.
Συράκουσαι, Cerc. 14.
Συρηκόσιος, Alex. Aet. 5. 9.
Συρίη, Alex. Aet. 18. 4.

Σφαῖρος, Cerc. 8. 9.
Σφίγξ, Hermocl. 24, 33.
Σωκράτης, Hermes. 7. 90; Sot. 15. 9, 10; alter Σ., Isyll. 1.
Σωφροσύνα, Cerc. 5. 15.

Ταινάριος, Euph. 9. 11.
Ταλαώς, Antim. Coloph. 1. 2.
Τάναγρα, Euph. 101.
Ταναγραῖοι, Euph. 59 n.
Τάνταλος, Phan. 4.
Ταραντᾶιος, Dem. Bith. 1.
Τάρσεια, Dem. Bith. 2.
Ταρτάριος, Ep. Adesp. 7. 5.
Ταυλαντῖνοι, Euph. 85.
Τελεύς, Euph. 26.
Τελχῖνες, Sim. 11.
Τέμπη, Arist. 1. 17.
Τευκρίς, Dos. 18.
Τεῦκρος, Dos. 4; Hermes. 4.
Τευμησιάς, Lyr. Adesp. 10. 6.
Τευμήσσιος, Dem. Bith. 3 *.
Τήϊος, Hermes. 7. 50.
Τήλεφος, Ep. Adesp. 3. 5, 9, 16.
Τιμόθεος, Alex. Aet. 4. 2.
Τίμων, Rhi. 76. 6.
Τίρυνς, Euph. 51. 12.
Τιτάν, Lyr. Ad. 35. 24.
Τίτορμος, Alex. Aet. 11.
Τίτος, P. Flam. 5, 7.
Τιτυός, Euph. 105.
Τορώνη, Nicaen. 4. 1.
Τραγασίη, Nicaen. 1. 2.
Τράμβηλος, Euph. 27.
Τραχίς, Rhi. 3.
Τρηχινίς, Euph. 114 *.
Τριέσπερος, Dos. 11.
Τρίκκη, Is. 29.
Τρικόρυνθος, Euph. 173.
Τριπόλισσοι, Rhi. 43.
Τριτογενής, Arist. 1. 25.
Τρίτων, Lyr. Adesp. 32. 2.
Τριτωνίς, Pae. Delph. i. Ap. 9; Lim. 12.
Τροία, Lyr. Adesp. 19. 5; Euph. 55.
Τροιζήν, Rhi. 70. 1.
Τρύφων, Lyr. Adesp, 4. 13.
Τρῶες, Ep. Adesp. 3. 13.
Τυδείδης, Ep. Adesp. 7. 27.
Τυδεύς, Ep. Adesp. 24.
Τυμφρήστιος, Euph. 114.
Τυνδάρεος, Cerc. 5. 32 *.
Τυρρηνοί, Alex. Aet. 14.
Τυφάων, Euph. 112.

Ὑγίεια, P. Mac. 21, 26.
Ὕης, Euph. 14. 1.
Ὕλας, Euph. (75), 76.
Ὑπαιλόχιοι, Rhi. 33.
Ὑπερβόρεος, [Boeo], 1. 2; -οι, Sim. 1. 1, 2.
Ὑριεύς, Euph. 101.
Ὑψίπυλος, Ap. Rhod. 12. 5.

Φαέθων, Cerc. 4. 20; Phan. 6.
Φαιστός, Rhi. 14.
Φάλαρον, Rhi. 45.
Φαλώρη, Rhi. 46.
Φείδων, Ep. Adesp. 2. 20.
Φεραί, Hermes. 5.
Φερεκλῆς, Hermes. 7. 39.
Φερσεφονείη, Euph. 9. 15.
Φθίη, Euph. 57. 1; Ap. Rhod. 12. 16.
Φιγάλεια, Rhi. 51.
Φιλαίχμη, Alex. Aet. 3 n. (Parthen.).
Φιλήτας, vid. Φιλίτας.
Φιλῆτις, Nicaen. 3. 3.
Φίλιππος, Is. 63; Sim. 22. 3.
Φιλίτας, Hermes. 7. 77.
Φιλόθηρος, Nicaen. 6. 1.
Φιλοκλῆς, Rhi. 71. 5.
Φιλόξενος, Hermes. 7. 71.
Φίλοττος, Sim. 5.
Φινεύς, Rhi. 64.
Φινήϊος, Ap. Rhod. 5. 4.
Φλεγύαι, Euph. 115.
Φλεγύας, Is. 43, 46; Pae. Ascl. Di. 6.
Φλεγύειος, Pae. Eryth. 6.
Φλιοῦς, Philet. 4. 1.
Φλυγονίη, Ep. Adesp. 2. 17.
Φοβίος, Alex. Aet. 3. 1, 15, 26.
Φοῖβος, Is. 18, 40, 48, 75; Pae. Delph. i. Ap. 3; Rhi. 68. 1, 3; Cerc. 9. 6 *; Lim. 5, 36 *; Arist. 2. 5; Phil. Sc. 121; Euph. 54. 1, 80. 3, 95 a, 140. 2; [Boeo], 2. 1; Hymn. Id. Dact. 10; Mai. 10.
Φοινίκη, Hermes. 4.
Φοῖνιξ, Hermes. 4.
Φόρκος, Phan. 1. 20.
Φόρκυς, Euph. 94. 2.
Φορωνεύς, Rhi. 13. 1; Nicaen. 1 n. (Parthen.).
Φρίκιον, Parm. 6.
Φρυγία, Hym. Dact. Id. 26, 31.
Φρύγιος, Rhi. 67. 1; Lyr. Ad. 37. 16.
Φρύξ, Hermes. 8; Lyr. Adesp. 6. 4.
Φύλλος, Rhi. 41.
Φυσάδεια, Euph. 23. 3.
Φυσκεῖς, Rhi. 61.
Φωκεύς, Sim. 25. 1.

Χάλκεια, Dem. Bith. 13.
Χαλκηδών, Dem. Bith. 4. 1 *.

Χαλκιδεύς, Hermes. 3.
Χαόνιος, Euph. 48.
Χάος, Sim. 24. 7.
Χάρις, Rhi. 69. 1, 72. 2, 73. 4; Euph. 87; Hermes. 7. 16; 11.
Χαρίτιον, Lyr. Adesp. 2. 97.
Χάρυβδις, Cerc. 18. 19.
Χαῦνοι, Rhi. 34.
Χησιάς, Ap. Rhod. 7. 2.
Χθόνιος, Antim. Te. Epig. 3. 1 *.
Χιτωνία, Parm. 7.
Χρύση, Dos. 5.

Ψίλις, Euph. 46.

Ὠκεανός, Euph. 122; Pany. 1. 2; Lim. 10; Ep. Adesp. 3. 32; Moer. 1. 4; Neopt. 2; Antag. 1. 4.
Ὠκυρόη, Ap. Rhod. 7. 1, 3.
Ὤλενος, Hermes. 9.
Ὠλήν, [Boeo], 2. 1.
Ὤμαργος, Ep. Adesp. 1. 9.
Ὦπις, Alex. Aet. 4. 5.
Ὧραι, Ap. Rhod. 7. 3; Rhi. 69. 1.
Ὠρίων, Euph. 101, 104.
Ὠρύχιος, Euph. 17.
Ὠρωπός, Euph. 33.